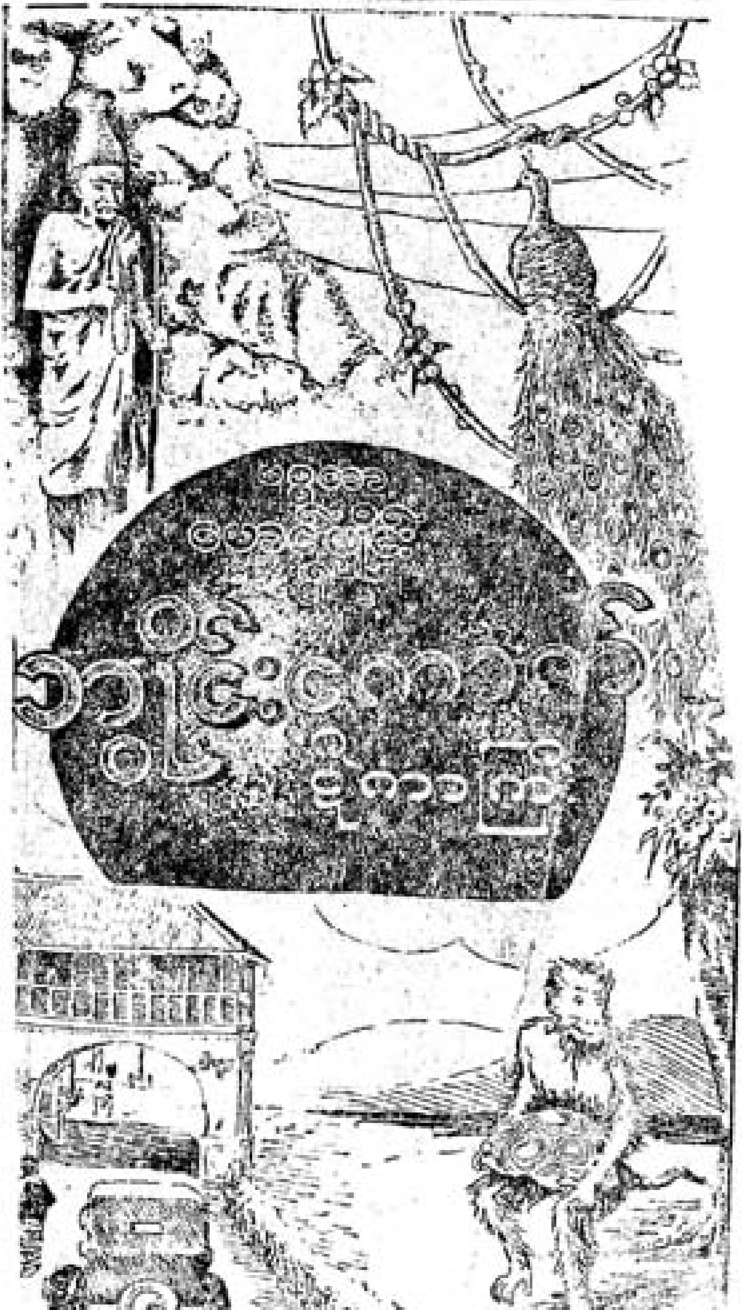

မစ္စတာမောင်မှိုင်း

၏

ဗွိုင်းကောက်ဋီကာကြီး ။

BOYCOTT.

By

Mr. Maung Hmine.

(Being a literary commentary on the Rangoon University Boycott movement of 1920.)

ပုံနှိပ်ရှင် ။

မောင်ဘသိန်း ။

(ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း အုပ်ရေ-၃၀၀၀)

ဗရှိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်၊

၄၇-၅၁ လမ်း ရန်ကုန်မြို့ ။

အဘိုးငွေ-၅ ။

COPYRIGHT, 1927, BY MG. BA THEIN.

စေယျတုသမ္ဘမ်းဝံ၊

* * * * *

သာမညနိဒါန်း။

ဘွိုင်းကောက်ဘွဲ့တေးထပ်၊

"ဘွိုင်းကောက်" ပေါ်—ကျွန်းအစေတွင်မှ၊ ကမ္ဘာ့ငွေနှင့်ဆရာ အောင့်။ ပန်းသက, ရှာဝံ့လို။ မြန်မာတို့ပျံ့နှံ့။ သပိတ်ခေါင်-မြတ်တည်မည်ကြေညာ—ငါးဆင့်မပ်ကွန်း။ ဆဲလ်တိုင်, အင်ပါယာမှာအင်လာပေါ်ထွန်းသော်ကျောင်းဆောက်ထွန်းစို့၊ ဒေါ်ငြိ-လွန်ကြီးသွန်း။ လောကီမှာ—ယောဂီနိုင်ငံလျှို့။ တောသို့ကိုတ်-ကျင့်ဝတ်စိတ်သန်း။ မြွင့်မစွတ်—မိန့်ဟန်သည်။ သပိတ်သံ,ဆိတ်သံ, တရားရယ် နှင့်။ နိမ့်ဟန် တံခါး-စ ကိုင်း ချောက် ဆီမှာ၊ "ဘွိုင်းကောက်" ငွေကာ၊ "မွှင်း" အမြောက်—မှီသာအောင်အမြည်မှာ လွန်လွန်းကြီးခဲ့လေ။

ဤအထက်ပါ၊ သာမညာ နိဒါန်းဘွဲ့ ဟူ၍ ရေးစပ် အင်သော၊ တေးထပ်၏ သရုပ်သဘောကိုကား၊ ရတုကဲ့သို့ ဆော်ပြလိုသည်မှာ၊ ။ရှေးပဝေ အခါကယင်၊ ဇေယျာ မုရတိုင်း တလျှောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ * * * "ဖက်ိုင်းချောက်ဆီကာ။(ဘွိုင်းကောက်) ကယ်တဲ့ ငါဒိုကာ။ ။ပိန်ချောင်ခြည်-တဘောင် ဂိုဏ်းတွေ့နှင့်၊ (မှိုင်း) ဝေတော့မှာ၊ ။တိုင်းအပြုရှာ၊ ကြေညာခဲ့မှော်ခုံး၊ ။မှိုင်းမှာ။ဖိုးထိုးကာနေရာကာ၊ဇေယျာသူ-ကောသာဘန်းတို့နှင့်၊ကျွန်းပြုရတုံး"၊ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊ဤမည်သော "ဘွိုင်းကောက်ငိုကာကြီး" ဖြီးတော့မည် ဟူသော ကြော်ငြာပုံ ပေါ်တမ်းအရ၊ ဒေဂုန်ဘယာန်-ကားဘန်းဓကမတို့သည်လည်း၊ တမ်းတမှော်လင့်၍၊ အတော်သဖြင့် ကြာရှည်ပြီဖြစ်ရကား၊ အမျိုးသား ပုံနှိပ်တိုက်၌၊ သိုက်မြိုက်တွယ်ရာ၊ ကောင်းစွာမြင်ဆင်၍၊ ဖက်တင်ပုံနှိပ်သောကာလ၊ မဟာသမယ အခါတွင်၊ သာမညာ ရေးစပ် အင်သော၊ တေးထပ်တည်းဟူသော နိဒါန်းဖြင့်သာ၊ အဘိယာစကား၊ ဥပေရာဇဉ်၊ ပန်ညာဉ်ရှိလေသမျှတို့နှင့်၊ ဝိဘေသသနိဒါန်းကြီးမဟုတ်သေးသဖြင့်၊ အခွင့်အဆေး ပျော်စွာ၊ ကရုဏာဂိတ်၍၊ အနှီသည့်အဓိပ္ပါယ်ပေါ်ရုံမျှ၊ အဝယာဝစ္စ၊ ဝိဇ္ဇာစ္စ ယင်းအချက်တို့ကိုသာ၊ အကွင်းအကွက်ပေါ်စေရာ၊ပေါ်ကာဖြပေလေ၍၊ ။ချင့်ကြားသော-ယောနိသော မနသိကာရဖြင့်၊ ဤကာလသဒိုက်အခါ၌၊ စရိုက်ဝါသနာဓါတ်ခွဲအောင်၊ဘတ်လဲဘတ်ကြ၊ မှတ်လဲမှတ်ကြစေ ခဲ့ဖို၊

အဆိုပါတေးထပ်၏ ဓဇယာစ္စကား။

"ဘွိုင်းကောက်" ခေါ်-ကျွမ်းအစတွေ့၍၊ ကန္တာရွာန်းဆရာ့ဓာခုံ"၊ ။ဆိုသည်မှာ၊ ဘွိုင်းကောက် ငိုကာတည်းဟူသော၊ သဗိတ်မှောက်ကျောင်းသားတို့၏အကြောင်းအရာကို ဖွင့်ပြသည့် ကျမ်းကြီးကို စီရင် တော်မူသော၊ ယောဂီဆရာ၊မန္တလေးမောင်မှိုင်းသည်၊ အနှီ ငိုကာကျမ်းကို၊ ကြီးပန်းရာ၍၊ ဘာ တချက်မှ၊ အခုံ မပြော၊ အမှုခဲ့

အမှတ်မဲ့ရေးလေသလေသပ္ပ သော။ဝေဒကာတို့၏အစွန်း ရန်ကို၊တွန်းလှန်ပြီးဖျက်ခြင်း၌၊ ယင်းကာချကျယ်းအဝန်း၊ "ကမ္ဘာ့နာန်းဆင့္ဒေဝအာရုံ" ဟူသော စကားကို၊ ရေးသား ဘိသောဟူ၏၊

"ပန်းသက ရွှာဝုံလို၊ မြန်မာဘုံ မျိုးနွန်း"၊ ။ဆိုသည်မှာ လည်း၊ ထိုကျယ်းကြီးသည်၊ ဤမည်သော (မြူသက) နှတ်ပန်း၏ရုနံ့အထုံကဲ့သို့၊ မြန်ဘုံအတွင်း၊ တသင်းသင်း မွှေးပျံကြိုင်လှိုင်ထိမ့်မည်ဆိုလိုသည်၊

"သဒိတ်ဓါတ်-ဓမြတ်တည်မည်၊ ကညွှတ်-ငါးဆင့်မဓိကွန်း" ဟူသောအနဲ့မှာ၊မယ်တွဲမောင်ဘွဲ့သမားတို့၏အကြိုက် ကို၊စရိုက်အသးလျော်စွာ၊ကာရာဇ၌၊ပန်သစ်ကုံးလေ့ရှိပေ သော၊မြဝတီမင်းကြီးဦးဝသည်၊ ဤမည်သောသတ္တိ ကို၊ ချစ်မှာ ကြိုက်မှာသဖြင့်၊ ကမ္ဘာ့ပတ်လုံး တည်သော ဘုရားလောင်း ဖုံးမင်းနေသောတော၊ စန္ဒကာရ၏အိမ်၊ ကျုံပင်နှင့်တကွ၊လ, တည်းဟူသော-ကပ္ပန့်တိ, လေးပါး ရှိသည်တွင်၊ မိမိချစ်ကြိုက်သော မိန်းမပျိုမ၏ ဖွဲ့ပယ်ဦ ကျေးခြင်းအားဖြင့်၊ငါးပါးတောင်မှတ်ရမည်ဟု၊ ၊

* * * (က) "ကပ္ပန္တီ၊ ငါးထိ-ခင်ချစ်တဲ့၊ ရွှေသဏ္ဍာဦး၊ ၊ ဆက်တိုင်းငယ်တည်၊ တဘုန်းဆွေမခြည်ကြောင့်၊သေ ပေါ်-ထည် တ ညွန့် ကို၊ ရိုး ရွှံ့ပါဘူး"၊ ။ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ၊

တကြောင်းမှာလည်း၊ ဝေလဆရာကြီးဦးရုညကာ၊ တမုံတာဝ၊ ပန်သ စီကုံးသည်မှာလည်း၊ ၊

* * * (ခ) "ထုံးမတိမ်၊ဖုံး, အိမ်, ကျုံ, လ, နှင့်၊တူမျှစံနိုင်း၊ ၊ နှတ်တည်၊ကပ္ပန္တီထင်ထိုက်ပေ၊ဟည့်သိုက်ဝင်ညာမေနှင့် ငယ်၊ ငါးဆင့် သမိုင်း"၊ ။ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ၊

အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ မတော်မ ဥပဒ်ဆိုကြသကော သည်။ တောရှုခရာ။ ယောဂီမှာကား၊ တရားနှင့်ပျော် ဝိုက်သည်။ ပဒုမိုဇ် ဥဒေါဘွဖြစ်တိမ်၍၊ ပိပိ ရေးသားစီရင် သည်၊ "ဒွါုင်းကောက်" ဒီကာကြီးပါ၊ ကမ္ဘာ့ပတ်လုံး တည်သည်ကား၊ ငါးပါးဖြစ်သတည်းဟု၊ ချီးချီးကျူးကျူး အလေးတထယ်ဝယ်ဆိုချီဟုလို။

"ဇာင်းလိမ်၊ ဇာစ်ပါယာမှာ၊ မင်္ဂလာဒေါ်တွန်းး၊ သနိ္ဒါရေဇျှော် ဘွန်းသို့၊ ဖြည်း-ဘွန်းတို့ အရာစ်"၊ ဆိုသည်မှာ၊ ထို အခိုက်အခါ၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အစိုးရသော အကြောင်းကမ္ဘာမှာ၊ မင်္ဂလာတရေး၊ ဒေါ်တွန်းတော်မူသည် နှင့်မခြား၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ၊ ဆုမှ ထကြွ သဖြင့်၊ မြန်မာပြည်အတွင်း၊ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဟူသမျှတို့၊ သပိတ်သဘောနှင့်၊ ရွှေတိဂုံ ရှာပုံကို၊ အခိုးတင်းထွက် ၍၊ လွှမ်းဆွတ်ကြေကွဲသွယ်ချာဖြစ်အောင်၊ ဥဩငှောင် ဖန်တီးတတ်ပေသူဟုဆိုလိုသည်။

"သောဘဝီမှာ-ပေယာဘီ မှိုင်းမေးပိုး၊ ဖောခမ္ဘီ ဒိုဗ်း-ကျွင့်ဝတ် ဇီးတ်ဆန်"၊ ဆိုသည်ကား၊ ယာရှပေါက်ဗီမှာ၊ ဘာဝနာ လုပ်ပတ် လယ်းတို့ဖြင့်၊ ရှပ်ငါတ် ကမ္ဘာ့ရွှာန်း ဗိုင်အောင်၊ ကြိုးဆောင် ပွေကာ၊ ဇေယာ မှုရ တိုင်းတည်း ဟူသော၊ တောင် စကိုင်းကာ၊ မောင်မှိုင်းတည်း ဟူသော ယောဂီ သည်၊ တောခိုရသူပီပီ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့်၊ မြင့်မြတ် စွာနေထိုင်တော်မူသည်ဆိုလိုသည်။

"စုဇ်မွေ့ပြင်-မိဋ္ဌာန်သည်"၊ ဟူရာ၌မှာ၊ "မိဋ္ဌာန်" ကား၊ "အဓိဋ္ဌာန်" ဟူသောပုဒ်ကို၊ ထုတ်ဆိုအပ်သော ဂီတစာ၌ မှာ၊ အက္ခရာ မပိုမလျှံစေရန်၊ "အ"ကိုချေ၍၊ "မိဋ္ဌာန်"ဟု ဝင်ဆိုသည်၊ ထို "အဓိဋ္ဌာန်" ကား "အဓိဋ္ဌာန" ဟူသော

ပါဋ္ဌိမှ လာသမုတ္တာ။ ဘုရား အလောင်းတော် မြတ်ကြီးတို့၊ ကျင့်အပ်သော ပါရမီဆယ်ပါးတွင်၊ တပါးအဝင်ပင်ဖြစ်တော့သည်၊ ဤဆိုခဲ့သော "အဓိဋ္ဌာန်" ပါရမီကျင့်ဝတ်နှင့်၊ ယှဉ်းရွတ်ပေါက်ဖြစ်ခြင်းမရှိဘူးဟုဆိုလိုသည်။

"သဝိတ်သံ,ဓါတ်သံ,တရားရ ယ်မှုန့်"၊ ။ဆိုသည်မှာ။ဝနံသ တောသို့။ပေယာဂီမောင်မှိုင်းသည်၊ ဤမည်သော-တောနေ ရဂိုလ် တို့၏ ကျင့်ဝတ်နှင့်၊ မလျှတ်သော ဟိတ် အသံနှင့်၊ သဝိတ်သံ"ဓါတ်သံ,တရားတို့နှင့်များများကြီးပေါ်လော့ ပြောလော့ရှိသည်ဟူ၏။

"နိဗ္ဗာန်တံခါး-စကိုင်းချောက်ဓါမီမှာ။ဘွိုင်းကောက်ဒိုကာ" ဆိုသည်မှာ၊ နိဗ္ဗာန် ရွှေမြို့တော်ကြီးသို့ သွားရာ။ ရတနာ တံခါးတော်ကြီးနှင့်တမူ၊တူညီခြင်းရှိပေသောစေယာမုခ တိုင်း- စကိုင်းချောက်က၊ ဘွိုင်းကောက် ဒိုကာတချင်း ကြီးဟူ၍၊ဖြမ်းတီးသဏ္ဌာန်ပေါ်ထွန်းလာဖြစ်သည်ဆိုလို သည်။

"မှိုင်းစစ်မြောက်-မရှိခုသစေခေါင်း၊ ဓမြည်မှာ လှနိုင်လွန်းလှိုင် စေသး"၊ ။ဟူသည်မှာ။ရှေ့အခါ။တမ္ဘာဝင်ကြီးဖြစ်တုံးက။ ရုံးအမြောက်တို့ဖြင့်။ပတ်ပေါက်သတ်ဖြတ်သောကိစ္စ၊အ နိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ,တည်းဟူသော သိုင်းကွက်ဖြင့်၊"မှိုင်း" လက်နက် မျိုးကို၊ အသက်၊ အသေအား နှင့်၊ မှားများကြီး သုံးစွဲကြသည်ဆိုလို၏။

(ဤသည်ကား ။မကျဉ်းမကျယ်၊အလယ်အလတ်မျှသော သဘောဖြင့်။ပြောဟောအပ်သော၊ အဝထဝဏ္ဏဟုဆိုအပ်သည့်။ လုံးကောက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်း။)

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်သို့သောအဝထဝဏ္ဏအဓိပ္ပါယ်ကိုဖြဆို ပြီး ကာလ၊ ဝိတ္ထာရ ဖွံ့၍ ဆိုအပ်သော၊ အပေါင်း အဓိပ္ပါယ်ကို၊ တသွယ်တနည်းဖြပေဦးအံ့။

ဝိဇ္ဇာဗုဒ္ဓအဓိပ္ပါယ်ကား။

“သဝိတ်မှောက်” တည်းဟူသော “ဘွိုင်းကောက်” ဋီကာ ကျမ်း ကို၊ ကြိုး ပမ်း စီ ရင် တော် မူ သော၊ တော ရ သ ခင်း ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ၊ မန္တလာ မောင်မှိုင်း၏ ကသိုဏ်းအဝန်း၊ ထုံအပ် သောရနံ့မှာမူ၊ မဇ္ဈိမက နတ်ပန်း မာလာကဲ့သို့၊ မြန်မာပြည်ဘုံ ကျွန်း၌၊ ထုံမွှန်း ကြိုင် လှိုင် ခြင်း တည်း ဟူ သော၊ ကောင်းညွှန့် ကောင်းယိတ်ဖြင့်၊ သဝိတ်ဓါတ် တည်းဟူသော ပညတ် အမည် သည်၊ ကမ္ဘာ့ တပါးဝင်ရကား၊ ငါးဆင့်သော ကမ္ဘာတည်းဟူ၊ မြန်မာပြည်၌ ပေါ်ထွန်း၍ အမေ့ကျွန်းတရေး၊ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤသဝိတ်တည်းဟူသော သတောင်း-ပိတ်သည်၊ အင်္ဂလိပ်အင်ပါ ယာရှာ၊ မင်္ဂလာတပါးဟု၊ မှတ်သားဘို့ရန် စီမံပေသော၊ ယောဂီ ဆရာ၊ မန္တလာ မောင်မှိုင်း သည်ကား၊ တချားကိုရှုင့်ကြည့်လျက်၊ အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီ ဝတ်တို့ဖြင့်၊ မချွတ် မယွင်းသော ပိတ် အခံနှင့်၊ သဝိတ်သိ, ဆိတ်သိ, တချားတို့ကြောင့်နိဗ္ဗာန်တံခါးဟုခေါ်ဆိုရာ၊ အညာမြေမှာ၊ ဓေယျာသမုဒ္ဒရတိုင်းတည်းဟူသောကျိုင်းချောက်ကား၊ ဘွိုင်းကောက် ဋီကာ ကျမ်းကြီး ပေါ်ထွန်းလာသည်မှာ၊ ကမ္ဘာ ဝင်ကြီးဖြစ်စဉ်က အကြောင်းသိရှိသောမှိုင်းလောက်နက်တို့ကို ထည့်သွင်း ပမ်းခတ်သော စုန်းအမြောက်သိတို့ထက်ပင်၊ ဆူညံမြည်ပြီးကား၊ မြန်မာပြည်အရပ်၌၊ ထပ်ချွန်းမြည်ပြီးယောင်တကားဟု၊ ချောင် တချားသော အပ်ပေသတည်း။

ဤအထောက်ကား၊ အမြွက်မျှ ဆော်ပြ ခဲ့ သည့်၊ တော် စွ စေ့စွ မဟုတ်၊ ဇ ပေချော် ဇ ပဍ-ဂုန်ပခတို့ဖြင့်၊ ရေတွက်ပြခဲ့သည်ကား၊ အခြား မ ဟုတ်၊ ကျော် တို့ ၏ ထ ယည် များ ဖြစ် ကြ ပေ သော၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဘဟန်းကောလိပ်ကား၊ “ဘွိုင်းကောက်တား” ကြီးတွေကို အရှူး ထား၍၊ အများသော သဝိတ် မှောက် ကျောင်းသား-ကျောင်းသူ အရပ်ရပ်တို့၊ ဘဝတ်ရှုနသယ္ယတို့ရာ၊ ဝိရှေးအခါကာလ၊ ရှုတနသင်္ဂ နန်း သက် တွင်၊ လျှမ်း လျှမ်း တက် ကျော် စေ တော် မူ ခဲ့ သည့်၊

“သင်ဖြူမ ရှင်မယ် ချေင်း” မှာ၊ ရွာ ဝေး သူကြီး ဦးနှ-ဝဝ် ဆိုခဲ့ ပေးသော၊ ။ ❀ “သဒြေပြဂ်ီလာ၊ ညွှန့်လန်းဖြာသော။ ရွှေညာမြို့ရိပ်၊ မေ်ာကျွန်းထိပ်ထက်။ ထံဆိပ်နှစ်မည်၊ ရွှန်းရွှန်းညော်လည်၊ မြဲ့ဖြည် ဒေယျ၊ သည်ရွာနှံ၌၊ ပရမချာဓိန်၊ ထိန့်ထိန့်လောင်မြူး၊ ပေါ်ဓိဘုး၏၊ မြေး ဦး တော် မြတ်၊ နာ ဂတ် ရည် စောင်၊ ရွှေ တောင် ညာ နန်း၊ မြိန်းမည်အသင့်၊ ပြည့်ခင်းကြေးမြှင်၊ တို့ထိပ်ထင်ကို၊ ရာဇဝင်ပို့၊ မင်းရတုဖြင့်၊ မင်းမှုခမ်းနား၊ စကားမင်းထိုက် မင်းလိုက်ဘွယ်ရာ၊ ဤစာနန်းဘွဲ့၊ နန်းစဉ်ချ၍”၊ ယူဓေသကရာဇ်ကဲ့သို့၊ တခ်ရွက်ဆို့ထိ တို့အသား၊ ထုတ်ဆိုချိုးကျူးခြင်းပေတည်း။

ဤကား၊ “ဘွဲ့ကြိုင်း ကောက်” ဒီကာ ကျမ်း၏- နိဒါန်း ကထာ၊ သာမည-အဓိုးပေတည်း။

ဆထက်ရွှေညာ၊
ဇေယျာပူရတိုက်။
ကျောင်းတော်၊

မစ္စတာဝမောင်နိုင်း။
ယောဂီဆရာကြီး၊

ဝိသေသနိဒါန်း။

သာသမညနိဒါန်းစကားကို၊ရေးသားစီရင်ပြီးအဆုံး၌၊ “သဝိတ်ဖုံး၊ရုံလုံးကန်းပါစေ”ဟူသော၊ပေါ်ချာအာ,တေးတသောင်းနှင့်အညီ။ ဤမည်သော “ဘွိုင်းကောက်” ဋီကာ ကျမ်း တစောင်ကို၊ အားထုတ်တော့မည့် ကိစ္စ၌၊ အနိစ္စ ကောင်မ၊ ဒုက္ခကောင်မ၊ အနတ္တကောင်မ တည်းဟူသော၊ ချောင်တကာ့ချောင် အပေါင်းတို့နှင့်၊ တောင်ခေါင်းကျောက်ဂူ၊ ဟူဟူသမျှတို့၌၊ မှုတ်ဒိုတင်း၊ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြကုန်သော၊ဆရာ၏တပည့်များစွာ၊တရေးနှာရသေ့မတို့၊ မနေ့ညက-ခောက်လော ပေါက်လာပြီး၊ ရေ့ဝင်တဝတ် ရာရာ၊ ရှာရှာဇွေ့ဇွေ့၊ ပေါက် ပေါက် ရှရှ၊ပျောက်ကြမေးကြတဲ့၊ရှေးရှေးက၊ ရာဇဝင် နုတ်သိတ္တွက်အရ၊ ဝိသေသနိဒါန်းကြီးဟူ၍၊ တသီးတဖုံပေါ်ပေါက်လာဖြစ်ချေ၏၊ ။အဘယ်ကဲ့သို့၊တသီးတဖုံပေါ်ပေါက်လာဖြစ်ဘိသနည်းဆိုလျှင်၊ အောက်တွင်ပါရှိသောအတိုင်းယင်တည်း၊

ထိုအခိုက် အခါ၊ ဇင်းကျိုက် ဝန္ဓာ မည် သော၊ အောက် ဖြည်ရန်ကုန်၊ ဒရုန်, ဒလ၊ သထုံ,မုတ္တမ သောည် တို့တွင်-ပေါ် လွှင်၍၊ အတောင်ပင်ထင်ရှားကျော်စောသူ၊ဆီလရင်က၊ ။“အသျှင်ဆရာမှိုင်းကြီး ဘုရား၊ ကိုင်းထီး ဘုရား အဆက်ဆက်တို့ရဲ့ ရာဇဝင်ကိုလဲ၊ နာချင်ကြွားချင်ပါတယ်၊ ။အန္တိပြီ။တနည်းမေးချင်တာက တော့၊ ရှေး ယခင် အခါ၊ ဆရာ သည်၊ ဤမည် သော အထက်အညာက၊ထွက်ခွါလာခဲ့လေရာ၊တပဲ့တော်မတို့ရဲ့သထုံရွာ၊နဝင်းကြိုက်တယ်ဆိုပြီး၊ဇင်းကျိုက်ရွာ-ရသေ့ရုပ်တာများ၊ငှတ်သားဓါ်ပါသေး၍လားဘုရား”ဟုလျှောက်ထားလေရာ၊ “ဝန္ဓာရယ်၊ ဘာကြောင့်၊ မမှတ်မိဘဲရှိရမတုံး၊မှတ်မိပါသေဝ်ကော”ဟု၊ကျုပ်တို့ကဖြစ်ပြောရလေ၏၊ ။ထိုသို့ဖြစ်ပြောရ၊ ဝန္ဓာကတဖန်၊ထပ်မံ

ဖျောက်ထားဖြစ်သည့်မှာ၊ “ဆရာ့မှိုင်းရယ်၊ ဆဲသည့်စင်အခါတုံးက၊ အသားသုံးအသားလုံးသေသတပဲ့မတို့က၊ ဆရာ့ကို-ဗိုလ်ထိတ်ထိတ်နဲ့၊ အထိတ်အခါမှာသတင်းဘျခဲ့တဲ့၊ အင်းဝကာ-ဝေါ်ကြီးမှူးတို့လို၊ ရုရှိုတ်ထရုး တပါးဘဲ ထင်ပါရဲ့ဟာ၊ ယခင် အခါက-ပြောပြောပြီး၊ ဆိုသော၊အနှိုးသား၊တချို့ကတွေးတောရာ့တွင်၊ အရှင်ဆရာ့မှိုင်းက၊ ဇာတ်ပိုင်းက ဖြစ်မှာဘဲ၊ ဟန်ဂျူ အောင် ရှင်းလင်း မည်ဟု ဆိနီတော်မူပြီးခါ၊ အညာသို့တက်သွားလေရာ၊ သေတယ်ဆိုလဲမသိရ၊ ရှင်တယ်ဆိုလဲမသိရနဲ့၊ တပည့်မ-သတုံသူတွေမှာ၊ အပုံးပုံ့ဘဲ-မှုနေကြတယ်၊ ။ဆဲခါလို၊တပှ-တဖောင့်ဖောင့်-ကြောင့်ကြတဲ့ ထိုသဘောကြောင့်၊ ဟို-တောင်ရောက်၊ သည်-တောင်ရောက်၊ တကောက်ကောက်လိုက်ရှာကြရာ၊ အညာဇာတ်ပိုင်းမှာမှ၊ ဆရာ့မှိုင်း ဆိုတဲ့ဆရာကို၊ မာမာချာချာနဲ့၊ တခါလာတွေ့ရတော့၊ ရေသွမ၊ သီလရှင်တို့မှာ၊ ကြည်ဖြူရွှင်မွှာ၊ ရှိကြောင်းပါဘုရား”ဟုဖျောက်ထားလေရာ၊ “စန္ဒာရယ်၊ စကားတွေ အသိ မပြောပါနဲ့၊ လိုသော အချက်ကိုသာ၊ ဖောက်ခဲ့ဖျောက်ပါ” ဆိုသဖြင့်၊ အောက်ပါအတိုင်း ဖျောက်ထားမေးမြန်းချေ၏တမုံ့၊

စန္ဒာ၊ ။“ဖှန်ရှာပါ၊ယောဂီမမူ၊တျှင့်သီလနှင့်၊ဖြည်က-ဘောခါ၊ ရှေ့အညာဇာ၊ဇေယျာသူ-ဝတီဧကာမတို့ရဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌအမှူးပိုင်၊ဦးကိုင်ဖြစ်ပါတဲ့၊မရွှေတောကိုယ်တော်မှိုင်းဘုရား”၊

“အညွန့်အတောက်တွေနဲ့၊ အထွန့်တက်ရှာချည်လားစန္ဒာရယ်၊ ဘာများ ဖျောက်ချင်သလဲ”၊

စန္ဒာ၊ ။“ဖျောက်ချင်တာက၊ဒီလိုပါဘုရား၊ ဘယ်လိုပါလဲ ဆိုရိုးတော့၊ဟိုတုံးအခါ၊ဆရာ့မှိုင်းသည်၊တပဲ့တော်မတို့ရဲ့၊ သတုံ ဇင်းကျိုက်မှာ၊ တရွှင်းမိုက်ပြီး၊ ဒိုက်တုးလားတယ် မဟုတ်ဘူး လားဘုရား၊ ။ဆဲ-ဒီစင် အခါတုံးက၊ တချို့တချို့သော တပဲ့မ အပေါင်းတို့က၊ရှင်းဆရာ့မှိုင်းဆိုတဲ့၊ တပဲ့တော်မတို့ရဲ့-ဆရာမှိုင်း ဟာ၊ ဝေါ်ကြီးမှူးအမတ်လိုထင်ပါရဲ့ဆို၊ ခနဲ့တဲ့တဲ့ပြောကြဆိုကြ ပါတယ်၊ ။ဝေါ်ကြီးမှူးအမတ်တုံးကို၊လက်ဝါးပေါ်မှာ၊ခါတ်ထုံး

တင် ပြသလို၊ အ ရင် က အ ချက်ဖြင့်၊ ဆက် လက် ပြီး ပောသစေ ချင်ပါတယ်၊ဆရာမှိုင်းရဲ့”၊

ကေသော၊ ၊“ဟုတ်ပါရဲ့-ဆရာမှိုင်းရယ်၊ အညာ ကိုင်းသူ တပည့်မရှားလဲ၊၊သိရအောင်သဘောတောင်း၊ ပောကြားတော် မူပါ၊ဟိုနောက်နားကထိုင်နေကြတဲ့မပညာဝတီတို့ဒေါ်ဥတ္တရာတို့၊ အန္တိုပြီး၊ အုံ့မိုးမြိမ်ကြီးတို့ကလဲ၊ အင်မတန်သဲ-ဝေါကြီးမှူးတရား စာကို၊ကြားနာချင်ကြပါတယ်”၊

ရုန္တာ၊ ၊“ဟုတ်တယ်မောင်ရင်မှိုင်းရဲ့၊ ကိုင်း-ပောသစမ်းပါ ဘုရာ”၊

“ဇာရိ-ဓန္တာကိုအမှူးတင်၍၊ ဆရာ့အလေး-အထူးပင်ကြည်ညိုပြီး၊ ခိုခိုဆည်းကပ်ကြရာတဲ့၊အညာသူ-အောက်သူ၊ဟူဟူသမျှတို့၊ ၊ ဆရာ့အား၊ဝေါကြီးမှူးအမတ်အသွင်၊ မှတ်ထင်ကြသည်ဆိုသည် ကားအခြားမဟုတ်ပါ၊ဆရာသည်၊ဤမည်သောကဗျာဂီတတို့ကို လည်း၊စီသရေးသားတတ်တဲ့သဘောကြောင့်၊ ဝေါကြီးမှူးအမတ် အလေးကဲ့သို့၊မှတ်မှားခြင်းရှိကြတဲ့အလုပ်ကို၊ ကျုပ်တို့ကတဖန်၊ သိသသကာင်းအောင်၊ ရှင်းလင်း၍ ပြောပောပေအံ့၊ ၊ဝေါကြီး မှူးဆိုသူကား၊အခြားမဟုတ်၊ကျုပ်တို့အညာမှာ၊ရတနာပူရဆိုတဲ့ အင်းဝမြို့ကြီး ကောင်းစား ဝင်က၊ အကြွင် ထိုသော ညောင်ရမ်း ဆသဲဆက်တွင်၊ မှန်နန်း ဆင်မြူရှင်ဖြစ်သားတော်၊၊သောကသရေ ဝေတီတော်ဒါယကာ၊ တံသာဝတီရောက်မင်းတရားထက်ထောင်၊ ရဲဘက်အမတ်တဦးဖြစ်သော၊ ဝေ ကြီးမှူးအမတ်ကိုဆိုလိုတယ်၊ တံသာဝတီရောက်မင်း၏ အချက်အလက်ကို၊ အမြွက်မျှပောပြ မည့်အချုပ်မှာ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အလုံမြို့ကျေး၊ မုံရွေး့ဇေတဝန်ဆရာ တော်ကြီးဘုရား၊ရေးသားစီရင်တော်မူတဲ့ ရာဇဝင်သစ်ပေါက်မှာ၊ *“အင်းနာ့ကိုးမြွား၊နံဇီဝါ”ဟူသောအရှင်၊ ရတနာပူရ၊စတုဗ္ဗ မြို့တည်နန်းတည်၊ ဆန္ဒဆင်မင်းသခင်၊အသျှင်ဘဝရှင်မင်းတရား ကြီးဘုရား ရှေ့ထက်ထက်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၁-ခုနှစ်တွင်၊ စီရင် ပြီးစီးတဲ့ “မှန်နန်းရာဇဝင်” အလွှားဖြင့်၊ တရားသူကြီး ဦးအေး၊

ရေးသားခဲ့တဲ့၊ မှန်နန်းနိုယ်မှာ၊ ။* "ဟံသာဝတီ ရောက်၊ အင်းနောက်နောချည်း၊ ကံနည်း အောက်ယူမင်း" ဟူသောအရေး မြန်မာ့ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၅-ခုနှစ်အတွင်း။ ယင်းဆိုခဲ့သောမှန်နန်း ဆင်ဖြူရှင်၏ သားတော်၊ ယော်မည်တော်-မောင်ဖြူသည်၊ ဤမည် သောအင်းဝပြည်မှာ၊ မဟာဓမ္မရာဇာဓိပတိဆိုတဲ့ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံ ကိုခံယူတော်မူပြီး၊ ရွှေထီးရွှေနန်းသိမ်းမြန်းတော်မူရာ၊ မိဖုရားကြီး မှာတော့၊ မဟာဇနိန္ဒာဓိပတိဒေဝီတဲ့၊ အနှီပြီး၊ တောင်ဆောင်တို့၊ မြောက်ဆောင်တို့၊ အလယ်ဆောင်တို့နှင့်၊ စံတော်မူလေသော်၊ ညီတော် မင်းရဲကျော်စွာ ကိုတော့၊ သတိုးဓမ္မရာဇာ ဘွဲ့ကြီးကို၊ ချီးမြှင့်တော်မူသတဲ့။ ။အနှီပြီး၊ မောင်ရှကိုတော့၊ သီရိဇေယျ ကျော်ထင်အမည်နဲ့ဝန်ခန့်သတဲ့။......

ရှုန္တာ။ ။"ဧသြော်-အနှီကာလကဟံသာဝတီမောင်ရှ-ဝန်ဖြစ် နေသလားဘုရား"။

"မဟုတ်ဘူး ရှုန္တာရဲ့၊ ဘဲ့နှာ တွေ ရှောက်ပြီး၊ တောက်တီး တောက်တဲ့ပြောရတာလဲ"။

အမိုးစိမ်း။ ။"ဟုတ်ကဲ့တော်၊မဆီမဆိုင်တာ၊ဟံသာဝတီ မောင်ရှ-ဟုတ်နိုင်ဝမလား။ ဘာကြောင့်ဆို၊ ဟို-ကျုပ်တို့ရဲ့-ဘိုအေ၊ ဝတ်ထုံ၊ လှုဘ်ံမှာ အသာရေ ရှင်တဲ့၊ ရှေ့ကျင် မောင်ရှသား၊ဖြစ်တန် ဖြစ်မပေါ့"။

"တယ်လဲ့ကျတဲ့ကောမကြီးတွေကိုး၊အနှီ"ရှ" "နှစ်ရှ"မှာ၊ "တရှ" မှမဟုတ်ဘူး၊နိုပြီးရှင်သေးထဲက၊ မင်းထွီးခွဲ၊ ဆရာရှလဲ မဟုတ်ဘူး၊ကနဦးအစကား၊ ဖြိခဲ့တယ်မဟုတ်ဘူးလား၊ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၅-ခုနှစ်ကထို ပြောရက်နဲ့၊ သက်သက် အရွဲ့တိုက်တာလား၊ အခါကာလကိုတွက်စစ်ရင်၊နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-နည်းပါ့။ ကွာခြား နေသည့်၊ ။အနှီဝင်က-ဝန်ခန့်တဲ့ မောင်ရှကတော့၊ တွင်းသင်း မှူးကြီးရဲ့သားကော်၊ မြို့ဝန်ဟောင်းရယ်ထို့၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ် ထြီး။ ။အနှီပြီးသော်၊ အဝတီနီးတော်တသင်းဆရာကိုလဲ၊ နန္ဒမိတ် ကျော်ထင်ဆိုတဲ့ဘွဲ့တံဆိပ်တချွန်နဲ့၊ အတွင်းဝန်ခန့်သတဲ့၊ နောက်

ကိုလဲ၊ဖိုင်ရွှေဖိုင်တော်မှာနေစေသနှင့်၊ ဘုရင့်နောင်ဆိုတဲ့ဒွဲကို ချီးမြှောက်ပြီး၊ မြောက်နန်းရယ်လို့ခေါ်တွင်စေသတဲ့''။

ရည့်ဝတီ၊ ။''မြေခြင်-အရှင်မြင့်တော့၊ ကျွန်တင့်'' ဆိုသလို၊ ''တပ့်မြင့်တော့-ဆာဟူလဲတင့်တာပေါ့နော်''၊

''ဒေအးဟဲ့- ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ ပေါ်ထွန်း ရာ ဇ ဝင် မှာ၊ ပြုစေတော်ဆိုတာ၊ ဆာချာရင်းရဲဘော်ကြီးအား၊ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ဖောင်ပေးဘူးသေးတာဘဲ၊ ။ဆဲ-အနှီဝင်က၊ဝေါကြီးမွှေးအမတ် မှာတော့၊ လောကသရမ္မ စေတီတော် ဒါယကာ မင်းတရားနှဲ့၊ ပေါ်တို့ အခါက၊ ကစားဖော် ကစား ဘက်တဲ့၊ ။အနှီပြီး၊ အင်းဝမြည်ကြီး၊ မျက်စီးတိမ်ပေါးခါနီးတွင်၊ ကျွန်းချေ၊ ခန်းချေ၊ ခန့်ထားတဲ့ ''ရဲတထောင်၊ နောင်တချာ'' ဆိုတဲ့အတိုင်း၊ ကိုင်း မင်းတည်ဟူသော၊နောင်ဒွဲခံ၍အပါးမှာ၊ ဝေါကြီးမွှေးအရာနှဲ့ပင်၊ ခစားထမ်းရွက်နေရာ၊ အနှီသောအခါများက၊ ကုလားတွေကိုလဲ၊ မွှေးမတ်ရာထူးများနှင့်ခန့်ထားပေရကား၊ တချားမတွေ၊ အယူမမှု မိန့်ပေါ်၊ ဤမည်သော ကုလားကိုပင်၊ မွှေးမတ် ခန့်ထားရပါမည် လောဟု၊ ဝေါကြီးမွှေး-အမတ်မင်းက၊ မြင်ပြင်း ကပ်သတဲ့၊ ။ ထင်းသို့မြင်ပြင်းကပ်သည့်အတွက်၊ဝေါကြီးမွှေးရာထူးမှထွက်ပြီး၊ ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သော ဘုရားပယောက်ဖတော်၊ သတိုးမင်းခေါင်၏ အပါးမှာ၊ ခစားမြဲပြန်ရာ၊ သတိုးမင်းခေါင်သည်၊ ဤမည်သော တလိုင်းတို့ ရန်ကို၊ တွန်းလှန် ပြုမှုဘက်တို့၊ ထပ်တွက်သော အခါ၊ အဆိုပါ၊ဝေါကြီးမွှေးလဲပါလာ၍၊ ဆင်မြီးကျွန်းတရောက်၊ ရောက် တတ်ရာရာ၊ကဗျာရတု၊ဆိုမွှတ်ချင်း၊ တေးချင်း တော်တျော့ချိန့်နှင့် သသ၊မရေမချာရပ်ပြီးနေသတဲ့၊ ။အနှီပြီး၊ တလိုင်းတို့ကအရေး သာ၍၊ မြန်မာတို့ ရှုံးကာနီးမှာ၊ ဘုန်းကြီး ရပ်ပြီးနေသတဲ့၊ ။ ဘုန်းကြီးရယ်လို့ရပ်သည်မှာလည်း၊တမြည်ရပ်ခြား၊ တိုင်းတပါး က၊တလိုင်းများကို၊ ရှိမခိုးချင်လို့တဲ့၊ ဆဲ-အနှုသလို၊ ရသေ့ရဟန်း ရပ်တာကိုတော့၊ ဘာလာ ပဇ္ဇန္တိတ ရယ်လို့၊ မှတ်သိ ကြရမယ်၊ ပြားရဲ့လား၊ ဒါယကာမကြီး ဒေါ်ချွေး''။

ချူလ္လာ။ ။"ဖြော်-ဝေါ်ကြီးမှူး ဆိုတာ၊ တလိုင်း လူမျိုးကို၊ ရှိမခိုးချင်တို့၊တမျိုးလုပ်တဲ့ဘုန်းကြီးကိုဘုရား၊ ရကာသလမှာသော။ ဝေါ်ကြီးမှူးဘုန်းကြီးရှိချင်ဖြင့်၊ ကေ့ကူ-သပိတ်မှောက် ကာကွယ်ရေးဆိုတဲ့ အကဲနှင့်၊ ဒကာခဲ့- တန်းနေ မှာဘဲ၊ ။အခု- တခုကလေး။မေးစမ်းချောက်စမ်းပရေစေနိုးကိုယ်တော်မြတ်ပယောဂီမှိုင်းလဲ၊ တေသမှိုကိုဘော်းလုပ်နေတာ၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးကို၊ ရှိမခိုးချင်တို့လားဘုရား။ မိုးမိုးပြောစမ်းပါ၊ တောထဲတောင်ထဲမှာ။တသူမှလဲကြားမှာမဟုတ်ပါဘူး။မကြောက်ပါနဲ့"။

"ဟောသအခု-ချူလ္လာ ဆိုတဲ့ ချူလ္လာက ဖြင့်၊ မဟုတ် ထော၄ ရှာရှာမွှေမွှေပေးတတ်တယ်၊ မှတ်ထား။ဆရာ-ရသေ့လုပ်တာကတော့။ မြန်မာလူမျိုး။အင်္ဂလိပ်လူမျိုးမှတ၍၊ လူမျိုးတရာ့တပါးတို့ရဲ့ရှိမိုးခံပြီး၊ နိဗ္ဗာန် ရောက် ကြောင်း တရားများကို၊ ဟောကြား ချင်သည်သည်းတကြောင်း။ ။ရင်းနှောက်အပ္ပိယတ်ကိုမြိုင်ထိုးပြီး၊ရွှေမိုးယမ်းငွေမိုးယမ်းရွာလိုခြင်းဆိုတဲ့ ခနှသိမ္မီလယ်းနှင့်၊ ဆုပ္ပိကမ္ဗုဓ္ဓာန်းတည်းပယ့်သော ရိက္ခာဖြိုဟ္မမိရ်ဖြင့်ဝိန္တာမိရ်ဖြစ်တော်မူလို သည်လည်းတကြောင်း များကြောင့်၊ အကြောင်းအား တွေ့ရှိ၍ တောမှိုပြီး၊ ယောဂီရသေ့လုပ်သည်များကိုလဲ၊မှတ်သားကြကုန်"။

တေဒါ၊ ။"ဒီအမယ်ကြီးဒေါ်ချူလ္လာကို။မဟုတ်သာတွေ-အလကားပြောမနေပါနဲ့၊ တချးမျောကုန်ပါနိုးမယ်၊ ရှေ့ကိုသာဆက်ထောက်ပြီး။အကွက်တဲ့အောင်ဟောတော်မှုပါဘုရား"။

"အင်း-ဒီ အမယ် ကြီး-မချူလ္လာ၊ ၄ လုပ် ထာ နဲ့၊ အခု ဒင်က၊ ဟော်တာတာတဲ့။ဘယ်ရောက်ပလဲ,ရုဍ္ဍဝတီ"။

"ရုဍ္ဍဝတီ၊ ။"ဝေါ်ကြီးမှူးအမတ်။ဘုန်းကြီးလုပ်တာ။ဘယာပဋ္ဌိတ ဆိုတာ ရောက်ပါဘုရား"။

"ဆဲအခု့ဝေါ်ကြီးမှူးဘုန်းကြီးသည်၊နှောက်လေသာအခါ၊ပျံတော်မူတော့။အယုတ်မိန်းပြီး၊ နတ်မိမ်းနတ်ဝါးဖြစ်နေသတဲ့၊ တောင်းဘွင်းအဝတ်ကို- သင်တဲ့လူများမှာ၊ ဝေါ်ကြီးမှူး နတ်ကို၊ ကြက်ငှက်တို့၊ ဘဲတို့၊တင်မြှောက်ပသရသတဲ့၊ ။ဆဲအခုမိုကြောင့်၊ထိုကာလ

ထိုလက်ထက်က၊ ဝေါကြီးမှူးအမတ်မင်းနှင့်၊ ချောင်းရင်းတော်-ချောင်းရင်းဘက် ဖြစ်သော၊ ဝန်ကြီးပဒေသ ရာဇာ စီကုံး ခဲ့သော နတ်ချင်းကာချပ်မှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းပေ၊ ကျိုင်းသူ အနုဗ္ဗတို့၊ ဘတ်ကြ ဖတ်ကြစေ တမင့်၊

* * * * *

တံသာခဝတီရောက်မင်းလက်ထက်၊ * ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာ
စီရင်သည်ဆိုသော၊ ရာဇဝင်တွက်
ဝေါကြီးမှူးနတ်သံ၊

ကျိုင်းမသန့်၊ကျော် နှံ့သတင်း၊ ဝံကိုးမြင်းသည်၊ဝေါမင်းနတ်
ယဉ်၊ ချောက် လာ ဖွဉ့်·ပြီ၊ ထုံစီ ရုံးသပါင်း၊ ငါ့ အ ကြောင်းကို၊
မပြောင်းမညာ၊ဖတ်သားနှာငေလော့၊ ၊ရတနာပူရ၊ရွှေဝဟူသည်၊
နန်းတည်ဌာန၊တိုင်းတစ္ဆာကို၊ပိုးရေသခင်၊ ဆင်ဖြူရှင်ဟု၊ သောင်းခွင်
ညွန့်ဖျား၊ မင်းတရားသသားတော်၊တောဇော်တက်ပွါး၊ မင်းတရား
နှင့်၊ကာလသေးတော်တက်၊ချောလက်သည့်ကျွန်၊ဝင်စစ်ဖုန့်ထို၊ ၊သုန်း
ဖုန်တောဇာ၊ဘာမျိုက်ချာကို၊တောင်ညဇ မူ၊ မြတ္တစိမ်းလန်း၊ညီသည့်
ကျွန်းတွင်၊ပတ်ဝန်းနိုင်ငံ၊ ခွန်ဆက်ခံ၍၊ယဉ်လျှံတွေတွေ၊မေ့လည်း
ပတ်လည်၊ သာတွ ညှင် သည်၊ ရွှေပြည် အောင်ရာ၊ ရတနာ ပုရ၊
တမ္ဘလယ် ချက်၊ ဘုန်း နက်ဖြိုး၊ မင်း ဆက် တ ကာ၊ စံ ရာ မ တန့်၊
ရွှေဗိမာန်နှင့်၊ သဏ္ဍာန်နတ်နှယ်၊ချစ်ဘွယ်-ရုပ်သွင်၊ ငါ့အရှင်သျှင်၊
ဥကင်ဘွစ်စံ၊ ဘိသိက်ခံ၍၊ဘုန်းလျှံဝေဆင့်၊ပိုးစံထင့်ထို၊ ၊ငါ့ရှင်
သျှိတော်၊ နောင်တော်မြောက်နန်း၊ မည်ရှန်းသတင်း၊ဝေကိုင်းမင်း
နှင့်၊မကင်းသာဘုး၊ဝေါကြီးမှူးဟု၊အထူးညော်သန့်၊ငါ့ကိုခန့်သော်၊

* မင်းနှစ်ဝန်ကြီး ရေးသား စီရင်ခဲ့သည့် "လောကဗျူဟာစာတမ်း" တွင်အဆောင်ဝမင်းနှင့် ဝိတ္ထုရာမသာအဆောင်းကြီးတော်၊ မှုတော်မတ်တော်တို့ကိုဟံသာဝတီဘွဲ့တောင်ငူတို့ဘသိမ်နယ်စုရာ လယ်ဆိုး-မြို့ကြီးမှာပင်၊ ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာ ကွယ်လွန်သည်ဟုပါရှိကြောင်း၊ ၎င်းဝေါကြီးမှူး နတ်သံကို၊ အခါအ ပျက်ခါမြီးမသံသံ၊ တိုင်းပြည်-ဂရောက်ဂရက် ထဲတွင်ပင်၊ စီရင်ရေးသားအပ်သည်ဟု ရှိသည်။

မတွန့်ကြီးပင်း။ မှုတော်ကုန်အောင်-ငါလည်းထပ်း၍။ ။မချမ်း
မသာ၊ အလာအထိ၊ ပါစီကုလား။ ရှူးမတ်ချားနှင့်၊ မသင့်တင့်၍၊
ရှည်မြင့်ထယ်သော်၊ ငါမပျော်လျှင်၊ ဝေါတော်ကိုပင်၊ ရွှေတွင်ဘက်
မြိုင်၊ ထက်ရွှေဆိုင်ဖွဲ့၊ သည်ကမကွာ၊ နေရစ်ပါနော်၊ ငါတုံသော်
ကား။ ဘုန်းတော်ကြီးဘွား၊ ဘုရားယောက်ဖတော်၊ ထင်ပေါ်ကျော်
ဇိုး။ သတိုးမင်းခေါင်၊ ဘုန်းရောင်ထွန်းထင်၊ စစ်ကုရင်လျှင်၊ ရန်နှင်
တက်သော်၊ မည်ခေါ်ထူးဆန်း၊ ဆင်ဖြူကျွန်းဝယ်၊ ပျော်စံပယ်ထိမ့်၊
သည့်နှယ် မှာထား။ ထွက်သွားခဲ့မြောက်၊ ငါလျှင် ရောက်သော်၊
ဖျိုတော်သင်နူ၊ ပေါ်မိုင်းဝယ်အတူ၊ ရွှေထိုပေယ်အရှသည်၊ မင်းမြို့နှင့်တို့၊
ရတုကများ၊ ကြီးတေသွားနှင့်၊ တောင်းမှာဖြစ်လျှင်၊ ငါ ပြင်ရှိ၏။ သည်
အဝတွင်၊ ရတွာတယ်မှာ၊ သုခသာဟု၊ မှတ်ရှာချေသိ၊ ကိန်းခန့်ရှိ၍၊
ဖျက်ဘိမြို့ရွာ၊ ဖြစ်သော ခါလည်း၊ ဟာသ်သဲကိုး။ တလိုင်းဆိုးကို
နှိုးရမည်၊ စိုးရိမ်သည့်မှု၊ ရပ်နှံ့ပြီလည်း၊ ဂရုဝေလှာသော၊ ကြီးတေ
ထွာကို၊ မေတ္တာ အရတ်၊ နေ့တိုင်းရွတ်၍။ ။ရွှေဝတ် များနွား၊
ဒါယကာတို့၊ ဘိတ်ထားသောအခါ။ ဆွမ်းဆည့်သွားသည်၊ မွန်များ
ရွတ်ဘိ၊ ကရုဏာနှင့်၊ သိညှိညီပြီး။ သည့်ရောက်သီးကျုံ၊ ကာလန့်
တို့လျှင်၊ ဝေဝင်ခါမြည်၊ ငါ့ရွတ်သည့်ကို၊ ယုံကြည်လှမှာ။ သန္တါ
ပွါး၍၊ ကျော်ကြားပေါက်ပြု ဆွမ်းပန်း၍။ ။သည်ပတ်သော၊
ထွက်ခဲ့တဲ့သော်၊ ရတနာမှု၊ ဈွေကသည်၊ တပန်လည်၍၊ ရွှေပြည်
အုန်း၊ ရန်၍ရောက်ဘွား၊ ဆွမ်းတကာကို၊ ငါ ခြန်းပေး၍။ ။ဂုဏ်ဝေး
ကြီးထွား၊ မြည်စကာနှင့်၊ အိကျွာ ထူးဆန်း၊ ရပ်နှံ့ကျင့်ဝတ်၊ မရွတ်
ဘတ်သိ၊ ပစ္စဝ ကျွတ်အောက်ကိုမှု-ငါမသိတည်း။ ။ထို့ရှိသောခါ၊ လေနှ
လည်းရောက်၊ ချောင်းမြောက်သောသား။ မြေအေးသည့်နှင့်၊ အစား
လွှန်းရာတွင်-ဝပိုးနှင့်၍၊ မမြင့်မကြာ၊ ငါ့ခန္ဓာသည်၊ ဖြတ်ကွာပင်ရ
သည်တကား။ ။ဖိတ်ထားမညစ်၊ လာခုတာသွင်၊ နတ်ယဉ်ဖြစ်၍၊
အဖြစ်မပယ်၊ မည်သူကိုမျှ၊ သည်ကနတ်မှာ၊ တမ်းတဲ့ပါတူး။ ။
အလျှူးလွှန်ဖွာ၊ ဂီတာပြိမ့်ညောင်း၊ ဝေ်ာင်းနှင့် မကွာ၊ ကြီးတေ
ထွာကို၊ စိတ်မှာ စွဲ၍၊ တတ်ချင်ကြမှု၊ တောပတ်ရန်းသီးဖွားနှိ

လည်းဘက်၊ ဆန့်ကောင်းတပြည်-မင်းစားချက်နှင့်၊ ကြက်မနက်
ရေ ရွာ၊ ဥပါ နှစ်ရ၊ မရ သာ ဖျင်း၊ တရ ပင် လည်း၊ အလယ်တွင်
ရတော့၊ သည့်အောက် ဈေးမှူ၊ ငါမယ့်ဘုရား၊ ယဉ်ရွှန်းပင်
သူင်သွင်း၊ကောင်းပေသင်သည်၊မင်းလွှင်မြို့တိုင်။

ငှင်း အထက်ပါ၊ ဝေါကြီး မြို့ နတ်သိ အဆုံး တွင်၊ အားလုံး အားလုံးအသာ၊တချုးသုံးဘော်-မျှောတရတို့က၊သရေသရေသရ တည်းဟုသော၊ ကောင်းချီး ထော မနာ၊ ဩဘာ မြို့ကြွ လေရေး၊ ဓဇ ယျာပုရတိုင်း၊တကိုင်းတောင်ပတ်ကုန်း၌၊ ခါင်လုံးပေါက်တော့ မည်ဟုန်ပန့်ဖြင့်၊ပွဲတင်သိတုန်ပြီး၍၊မြို့ကြီးတည်းဟုသောပထဝီ ခါင်သည်၊တသတ်ဆတ်တုန်ရွှပ်ဘိသောဟူ၏။

ထိုနောက် တသုတ်၊ ကျုပ်တို့က ဆက်သက်ပြီး၊ အထက်က မေးလျှောက်သူစွာမည်သောတပွဲမကိုအမှူးထားရှိ၊ များပြားစွာ ရွာသောမေဝါဝိတို့အား၊ဤသို့ပေါ်ပြောခဲ့တဲ့၊ ဝေါကြီးမြို့ကောင်း အမှတ်ကဲ့သို့၊ ဆင့်ဘွားမကောင်းမမှတ်မထင်သင့်ကြောင်းနှင့်၊ ကောင်းမွန်လေနက်စွာ၊ သင်္ဘောရှင်းထင်းလိုက်ပေရကား၊အများ သောတပည့်မတို့၊နိပ်ဟ-ပသင်္ဂ-မိုကြွမူ၍၊ ကဝိဓဇသရာမှိုင်းကို၊ တပွဲတော်မတို့ အညွှာတကိုင်းက၊ ခါတိုင်းထက်တိုးပြီး၊ အမျိုးမျိုး သဒ္ဒါကြည်ညိုကြွပါမည်တရှေးဟုလျှောက်ထားပြီး၊ ချောက်ကြား ထဲသို့ဆင်းသွားကြလေရာ၊ထိုအချိန်မှာ၊ နေဝင်မိုးတရေ-အချိန်ဖြစ် ရကား၊ ဘုရားရထိုးချိုးသောဝတ်ကိုမပျက်စေလိုသောအာရုံဖြင့်၊ ယုန်စွာလဝန်း၏-တွန်းပေးသောအလင်းရောင်သာလျှင်၊မှေ့ဆောင် ခရီးလင်းတွန့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဈေးခေါက်ကတရုတ်ဖွဲ့သော၊ရုပ်ရှင် ဘုရားစေတီတော်မြတ်၏တည်ရာ၊ သိုသာကျောက်ခါတ်တို့ဖြင့်၊ လျှောက်ပတ်သောတောင်ညွန့်သို့၊မြန်းကြွန်တော်မူခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဤမည်ဤမည်သော ပရိုဖ်ကမ်တို့နှင့်၊ထိုလေ့ချင် ဆို သ မှေ့ သည် ကား၊ ထို ရ ငံသ ရပ်ဟန်းတို့၏-ဥာဏ်ညွန်း သော အနက္ခရာပင်၊ရန်ရွှယ်ရန်ဖြောက်တွေ့ပါတကားဟု၊ တရေးနှင့်ဆင်

မြင်ရ၍သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ တကဲ့ကဲ့အဟုတ်ကိုဖြတ်တောက်ပြီး၊ တယောက်တည်းသာ၊ ဧကစာရီကျင့်တော်မူမည်ဟု၊ ကြံစည်နေတုန်းမှာပင်၊ အနှင်းကာလနေကြဖြင့်သော၊ကောသာဝတီ၊ မေ့ဝါပြီ၊ ဒေါ်ညွှန့်ချာ၊ရွှေမြ၊ ဘေဒါပြေသောတပည့်မတို့သည်၊ ဆရာကံမှမှာန်း အလုပ်များတို့၊ ရေပြောက်ရေပြတ်နှင့်၊ ရုတ်တရက်ချောက်ထားကြဖြစ်နေရ၊အဆိုပါတပည့်မ၊ကိုးကျိုင်ကျော်တို့အနက်ရွှေမျှားကခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီးသောသူ၊ ကောသာဝတီမည်သောရသေ့မက၊"ဟို-တနေ့သနေ့က၊ယောဂီဆရာကြီးဟောတော်မြွက်တော်မူလိုက်တဲ့၊ ဝေါ်ကြီးမှုနှုတ်သံ အဆုံးချတွင်၊ "ဝေဝင်းဝေဝင်သည်၊ မင်းလွင်မြို့တို့" ဆို၊အနှုတ်လိုဆိုခြင်း၌၊ "မင်းလွင်" ဆိုတာ၊ ဘာကိုဆိုပါသလဲဘုရား၊ဆဲဗီ-နှုတ်သီချင်းတွင်၊ "မင်းလွင်" အတွက်၊အခက်အခဲဖြစ်နေကြပါတယ်၊တချို့ကလဲ၊ "မင်းလွင်" ဆိုတာ၊ မြို့ဦးတဲ့၊ တချို့ကလဲ၊ဝေါ်ကြီးမှုး-ဓောင်းတီးရင်း ပိုးတဲ့၊ ပုံနိုးက "မင်းလွင်" ဆိုတဲ့ သူငယ်မ တဲ့၊ အ သွယ်သွယ် အဝဝ ပြောဆိုငြင်းခုန်နေကြပါတယ်၊ ဘယ်ဟာကမှန်ကြောင်း၊ ညာဏ်တောင်း၍ပြောဆိုဖို့၊ကာဝေဒီရဲ့တပည့်မတို့၊ သိရမည်ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား" ဟု၊လျှောက်ထားသောအလုပ်ကို၊ ကျော့ပ်တို့ကပြောဆိုတော်မူရသည်ကား၊ "ဒို-ကာဝိမအပေါင်း၊သူတော်ကောင်းတို့၊ ၊ရင်း "မင်းလွင်" သည်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်နှင့်၊ ပေါ့လွှင်မြူးရွှင်တတ်တဲ့၊ မှိုမှိုငယ်ငယ်၊ အရွယ်ကိုဆိုလိုတယ်၊ ထို့ကြောင့် မဟုတ်လော၊ ပေါ်ရာ ဆက တို့၊ ဝေါ်ဟာရအဆိုမှာ၊ "မင်းမှို မင်းလွင်" ဟူ၍၊ ပြောဆိုခေါ်ဝေါ်တော်မူကြရ၊ အဆိုပါနှုတ်သံအဆုံးချက၊ "မင်းလွင်"၏ သဘောကိုတော့၊ ပြောလတ္တံ့ဟောလတ္တံ့သော၊ အရုပ်ရုပ် မှို့ ကာရာ လင်္ကာ ချေင်း မယ်ကွန်းတို့မှ၊ ပေါ်ထွန်း ပြဆိုမည်၊ ထိုသည့် အထောက် အထား တို့ဖြင့်၊ မှတ်သားနာယူကြပေကုန်၊ ။ ထို "မင်းလွင်" ဝင်ထုံးကို၊ မှတ်ကျုံးနာယူသဖြင့်လည်း၊ ဓါတ်ထုံးနှင့်ပစ္စြာအတွေ့၊ကာရာဝေ့နိုင်ရွှေ့၊ ထက်စွဲပြီးစီးကြပါစေကုန်သတည်း။

အို-တပည့်မအပေါင်းတို့၊ ဝါ၊ကဗျာတာတော်သိ၊ဝါစပ်ပိတ္တိ၊ကဗိ ထိမ်မှောက်၊မေးမြှောက်လာသူ၊ အညာသူနှင့်၊အောက်သူရှိသမျှ၊ တပည့်မအပေါင်းတို့၊ ။ရှင်း"မင်းလွင်" ဟူသောပေတမ်းမှာ၊ အလွမ်းဘွဲ့၊ အဆွေးဘွဲ့၊တောဘွဲ့၊တောင်ဘွဲ့၊ချောင်းဘွဲ့၊ မိုးစမ်းဘွဲ့ စသည်များတွင်၊ ပါဝင် သုံးစွဲတွေ့ရှိသော၊ ကဗိတို့ညွှာ၊ ငှတနှာ ဆစပ်ဖြတ်သည်နှင့်အညီ၊ဤအခါကာလ၊ကဗျာများဂန္ထိ၊ပန်းတော ဖြိုင်မှ၊ ညွှာဆိုပ်ပွင့်ဝတ်တို့ကိုခွတ်ခူး၍၊ အထူးတလယ်၊ ဘယ် ဝယ်ဘယ်ထို၊အမှီကြောင့်အနှာလိုဟု၊သဆိုကြီးတို့ပေါ်ထုံးဖြယ်ရက် များကို၊ အားထုတ်သဘိ၊စကြည့်သောအခိုက်ကာလမှီ၊ ကြိုက် ရာမှ ရွေးထုတ်ပြီး၊ အချုပ်အားဖြင့်၊ ဟောလိုကြောလိုသည် မှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဖြစ်သတည်း။

* * *

မင်းလွင် ဆက်သက် စပ်ထုံး။

(၁) ချွယ်ကြော ညွှာဝင်၊ ဝါဖြင်ခပ်သိမ်း။ လှဲ့ရှိမ်းမိုရှေး၊ သင်ချော မယှတ်၊ ပင်အရုဝ်ကို၊ ဖွည့်ဝတ် မင်းလွင်၊ လည်ကာ ဆင်တည့်။ ။[တောင်ငူ နဝဒေးကြီး ရတု]။

* * *

(၂) ရာသီကြက်ဆောင်း၊ တပေါင်း မူးမူး၊ မင်းလွင် ဦးနှိ၊ ညွှန့်ဖူးကင်းဝှုံ၊ပင်တိုင်းရုံသည်၊ ။ရင်ငွေတခန်းဖွည့်သော၊ ။ [ဇေယ ရန္တမိတ်ဆို ရတု]။

* * *

(၃) ပုရစ်ပြေဝင်၊ တောဝန်းကျင်လည်း၊ မင်းလွင် ဒေါနွှူး၊ အရှုရှူတီး၊ မညှိုးသင်တွဲ၊ ပေါက်လဲကင်းဝှုံ၊ ချုံတိုလည်ရက်၊ ဝေစျှး ငှက်မြစ်ယံ၊ရုံရုံဝံရှင်း၊ ။[ရှင်းဆို ရတု]။

* * *

(၄) နွမ်းမဝါခင်၊ ညှိုသောချင်လည်း၊ မင်းလွင်ဖွေ့နွဲ့၊ မှုံ ဦးကာဝတိမှုန်းမှိုင်းဝေ၊ဖြူနှံပြုနှံကြွေရှိ၊ ။[ရှင်းဆို ရတု]။

* * *

(၇) အုံ့မှိုင်းအုံ့မှိုင်း၊ မင်းလွင်ဆိုင်းကာ၊ ပင်တိုင်းညွှာမြူး၊ မြရည်ဦးသို့၊ တန်ရူး သာလွှန်း၊ တာလေ ဆန်းဝေဝင်၊ ။[ရင်းဆို မင်းခဲ့နရာ ချေင်း]။

* * *

(၈) ရွှေလည်း ကုန်ဝင်၊ မင်းလွင် မြို့ရဲ့၊ နှင်းရွဲ ပြိုက်ရွှမ်း၊ မွဲထူးချမ်းကာ၊ ။[ရှင်သူ့ရဲဆို ရတု]။

* * *

(၉) ခါလည်သဘင်၊ ရွှေသစ်ဆင်ကာ၊ မင်းလွင်ရွှေဆောင်၊ နှစ်ဦးပေါ်ချွန်၊ ရွှင်ပျော်ဘွယ်သာ၊ ။[ရင်းဆို ရတု]။

* * *

(၁၀) မာသာ မင်းလွင်၊ မှိုင်းမှိုင်းဆင်ကာ၊ မရွှင်မပျော်၊ ပန်းနှယ်ပေါ်ရှူ၊ ။[ဝဲကျူးမိဘုရားဆို ရတု]။

* * *

(၁၁) ပျူပျူဆင်၍၊ မင်းလွင်မှိုင်းဝန်း၊ ခူးသိစွန်းဝယ်၊ ညို့ရွှန်းရွှင်ရွှင်၊ စိမ်းစိမ်းထင်ထျက်၊ ။[ရင်းဆို ရတု]။

* * *

(၁၂) သည်ချမ်း ဆောင်း ဝယ်၊ မ ပျောင်း ရွက်မှု၊ တြေဂုရမထင်၊ မင်းလွင်တောင်ဝေ၊ လေမရွှေတိ၊ ချောင်းငွေ့စဲရိပ်၊ ကမ်းထိပ်ပြင်ကျွန်း၊ ပေါ်လွန်း သဲပြင်၊ ။[ရင်းဆို ရတု]။

* * *

(၁၃) ဝိဋ္ဌရနှင့်ဝိသာခါကြီးမှာ၊ ပြာနှံ့မှုန်မြူးနိုးနှင်း၊ ကူးမျှီးဆင်ဖြန့်သို့၊ မင်းလွင်ကျွန်-သိန်ထူးပေချည့်၊ မျိုးဦးကို၊ ။[ဦးမင်းဆို လေးချိုး]။

* * *

(၁၄) ဘန်တောင်ရှိုး၊ ရွှေညိုးအောင်ဆင်၊ မင်းလွင်ဆိုင်းဖြန့်ပြီး၊ ရွှေခြဲနန်တိုင်း ဝေမီ၊ ရွှေသန် ကြွင်း-နှင်းငွေ့ စီစီ၊ ။[မြဝတီ မင်းကြီးရေး သီချင်း]။

* * *

(၁၃) ဘဲ့နှယ်မယ်ကို၊ လွန်းကြည်ကျွဲနိုး၊ သဲညွတ်ပြီ၊ ညိုတယ်
မင်းလွင်၊ ဘင်တယ်မှိုင်းရီ၊ မြွေပ်မရဲမှီ-ညှိုမှိုင်၊ ။[ရှင်းရေးသီချင်း]။

* * *

(၁၄) နွေသစ်ကယ် သာလောင်း၊ ညွှာ ညောင်း ယင်လေ
ယောင်ရှက်ကြင်၊ ညိုမြမင်းလွင်၊ အနန်းဂေါ်ဓင်လေ၊ မြိုင်ခွင်မဆန့်၊
ဘက်ဆွတ်သာသင်းသျှိုင်းနံ့တသင်းကို၊ ။[ရှင်းရေး သီချင်း]။

* * *

(၁၅) ပန်းရော ကောသီ၊ ထုံး ရော့ ရီ၊ မယ် ရှမ်းရှိ မှိုတမှီ၊
မင်းလွင်က ချီသလေ၊ ဘယ်ဆီငယ် ရုံကြွ၊ နန်းသူမှုဆွေးသွဲ့
တော။ ။[ရှင်းရေး သီချင်း]။

* * *

(၁၆) မျှော်တွေ့ယ်တုံ၊ သာမျိုး ရုံလျက်၊ ဝတ်မှုံ ရွှင်ရွှင်၊
မင်း လွင် မှိန် မှိန်၊ ချည်း ဝဝ ချိန် ဝ ယ်၊ စိန် တ ရွှေ့ရောက် သည်း၊
ပိတောက်ဂမုန်း၊ ရွှေနှင်းဆိုင်သန်း၊ အနန်းရင်ခတ်၊ ပန်းဘက်ဆွတ်
သျှင်၊ ပွင့် ဝတ် မှုံ ကြွယ်၊ ထုံခိုး ရှယ် လျက်၊ ။[ရတနာခနီ
မေဒိကွန်း]။

နိုးယိုး, နှင့်-ခင်းလွင်, ဘက်ချို စေဝုံး

(၁) မှဲ့ကိုလွှမ်းရောလွှမ်းတို့ရှာချို၊ ထပ်ရွှာရှာချင်၊ တပေါင်း
ဝင်က၊ မင်းလွင်ပိုပီ၊ မချာသီခုံ၊ စပ်ဆီကသာ၊ လျှပ်ဝါညွှန့်ရည်၊
မယ်နေသည်သို့၊ ကျူးမြည်သံချို၊ ။ † [ဝသတော်]။

* * *

(၂) နွေလည်းကုန်ဝင်၊ မင်းလွင်မြို့ရိုးနှင်းမိုး၊ ပြိုပြင်၊ မယ့်နည်း
ချိုချို။ ။[ရှင်သူခဲ့ဆို ရတု]။

---

† (ဓာတော်) ဆိုသည်မှာ၊ တောင်ငူဘုရင်ကျွန်ရှင်းရုတ်ရှင်ရှောင်းကျွန်ရှင်းဆပ်လျှင်
ရောက်မင်းတရားကျွန်ရှင်းသပ်ရွှေးဆောင်း-ရေးသားသီဆိုသည့်ရတုကိုပင်ဆိုလိုသည်။

(၃) ပန်းမန်ငုံကောင်း၊ သုတ်လေညှင်းနှင့်၊ မြေသင်းနံ့၊ တောမျိုး မျိုး၊ မင်းလွင်မြို့ထျက်၊ တန်းရှူးလည်းကုန်၊ လောကာရုန်သည်၊ ။ ပစ္စုန်မိုက်မြည်ချုန်းချုန်းတည်း၊ ။[ဘိုခန်းမျိုး]၊

* * *

(၄) ပွါးမိုဃ်းညှိမြမင်းလွင်၊ မြေသင်းနိုင်ဘူး၊ ဆွန်းမြို့ရှသင်၊ ရှစ်ခွင်ရိပ်ယော်သုတ်ကုံး၊ ။[မြဝတီမင်းကြီး သီချင်း]၊

* * *

(၅) ဆင်သန်ဆင်ဆန်းတွေ့၊ ကြွသီဝေ မမြန်းသင့်ဝေး၊ နံ့မူ ယေပ်မင်းလွင်၊ သန့်ကြွင်းစင်၊ ကြွချင်ယေပ် မြို့ရှင် ဘယ် ဘုန်းဝေသီ၊ သည်မြတ်မှာ မိုးလင်းနှုတ်ရှင်၊ ။[ရှင်းရေး သီချင်း]၊

ထိမ်,နှင့်–မင်းလွင်,ဘတ်၍ စပ်လုံး။

(၁) ကိုးနယ်ပြည့်အင်၊ မင်းလွင်ထိမ်ပိုလျှာနှင့်၊ ပင်ဆိတ်ခိုင် ညှာညွှန့်ယေပ်လေ၊ မွှေးကွန့်တဲ့တော၊ ။[မြဝတီမင်းကြီးရေး–ဒွဲ ရှုပ် သံတောက်]၊

* * *

(၂) ထိမ်ဂြဲ မြနယ်ဆိုင်းပါဘို့၊ ရှစ်တိုင်းယေပ်သဘညို၊ လွှမ်း ပိုအောင်မင်းလွင်၊ ကွန့်ကွန့်ယေပ်ဆင်၊ သက်တင်ရှုပ်နွှယ်လို၊ ။ [ရှင်းရေး သီချင်း]၊

* * *

(၃) ထိမ်မိုးယေပ်ဆင်၊ မင်းလွင်ရွှေသစ်မြို့၊ ရွှေနှစ်ကာယ်ကြိုင် ထွိုင်ထုံတဲ့၊ ရဂုံကြေခြဉ်း၊ ။ရှုသဘဲ့ရုဇုံ၊ ရေအဖျူန်ဆောင်တင့်ရဲနှင့်၊ သည်သဲမှာကြွေစေရည်ထယ်၊ မိုးစည်ပြိမ့်ကြွး၊ ။[ရှင်းမင်းကြီး ရေး ဒွဲရှုပ်သံတောက်၊]

* * *

(၄) နှင်းငွေကွန့်ချို၊ ထိမ်ညွှန့်ထိမ်ဖူး၊ မင်းလွင်ဦးနှင့်၊ ကြိုင် မြို့အေးချက်၊ ပင် ယံ့ထက်လည်း၊ ဝေရုးငှက်ရုံရုံ၊ ဝတ်မှုံ ချွေချ၊ ယောက်ယှဉ်မှုရက်၊ ။[ရှင်းမင်းကြီးရေး ဒွဲတွင်ချပ်သည့်ရတု]၊

(၅) ပေါက်လဲငယ်ကျွန်း၊ မြိုင်ယံခုံ။ ပတ်ကုံးငယ်သသဆောင်၊ မင်းလွင် ကွန့် ကွန့် လေ၊ လှဲကြွေးငယ်ဆင်၊ သက်တင် ညွှန်ညွှန် လေး။ ။[ရှင်းရေးသီချင်း]။

လေ့၊နှင့်-မင်းလွင့်၊ဘက်ချီစပ်ထုံး။

(၁) ပတ်ချုပ် ဝန်းကျင်၊ မှန်တိုင်း ခင်သည်၊ ။မင်းလွင် လည့်ရှည့် မြွးသတည်း။ ။† [ထောင်သင်းမှူးဆို ရတု]။

* * *

(၂) ပန်းတိမ့်မွန်းဖြင်၊ မထွိုင် ခင်ဝယ်၊ မင်းလွင် ထင်ပေါင်း။ ကြောက်လေဝေဖြာင်းသည်၊ ။လေညောင်းမဆန်ခါန်ဝေလေသော။ ။[ထောင်သင်းမှူးဆို ရတု]။

* * *

(၃) နွေ့သတာင်ကို၊ မင်းလွင် သဇ်လောင်း။ လေဖြန့် ဖြောင်း သည်၊ ။နွှမောင်း ဖွာ်းကာလရှည်ပြီးသော၊ ။[ရှမိုင် ဥက္ကာဖြန့် ဆိုရတု]။

* * *

(၄) ကြွေရွက်ပြီးလျှင်၊ ပန်းသမ်ပင်လည်း။ မင်းလွင်လေနှင့်၊ မှုတ် ထည့် ဖွင့် သို့၊ ရင့် သည့် ကား လဲ၊ ခ ဝဲ ညွှန့် ကိုက်။ ရွှေ သို့ လိုက်၍။ ။[တသတော်]။

* * *

(၅) ထိတ်ထိကြည်စင်၊ မိုးကောင်းကင်တုံ၊ မင်းလွင်ဆိုင်းဆိုင်း၊ မြမြမှိုင်းသျှက်။ နေ့တိုင်းရီရီ၊ လေဖြင်းချိုသော်၊ ။[ရှင်းတသတော်၊]

* * *

(၆) သိပက်ကန့်သိန့်နွှင် ဘဲ့နှစ်ခွင် လွှမ်းပင်ရည်၊ မြင့်ကြာရည် ထာသာကျူး။ ထပေါင်းမင်းလွင်၊ ရွက်ကျူင်တောင်လေမြူးကာ၊ ။ [ရှမိုင်ဓမ်ဓိပ်ရွှေသိတုချား စောဖြည့်ညှိဆို ဆောင်းပါးရတု၊]

---

† ပေမူတစောင်မှာ။ ဥဝဝဝ—မှူးဆိုသောရတုဟုတွေ့ရသည်။

* * *

(၇) မလျှမ်းတောင်းတွင်၊ ထင်တောင်းအသစ်၊ရွှေးချိုဖြစ်သို့၊ ဖြစ်သရန်ခွင်၊ တောဝန်းကျင်လည်း၊ မင်းလွင်ကိုသင့်၊ ညွှန့်သစ်ဆင့်ကာ၊ရွှေရင့်မည်း၊ဝဲဝဲကြွေလျက်၊တပျံ့ဖျူးဖျူး၊မြူလေတုံဟန်၊ လေပြန်းမြောက်ကြွင်း၊ နှင်းသေးညွှင်းနှင့်၊ညွှင်းလည်းသေးဖွဲ့၊ဖြိုးမြောက်ကြီးကြီကာ၊ ။[ဇေယာရေနန့်ဝါတ်ဆို ရတု]။

* * *

(၈) ခါသီပန်းမန်၊ ချိန်တန်လင့်ကြွ၊ ချိုချမ်းမြလျက်၊ ဆိုင်းရှုရွက်ကျင်း၊ မင်းလွင်လိုလို၊ လေချိုရစ်လု၊ဝန်းစုံပွဲသော်၊ ။[ရှင်သံကိုဆို ရတု]။

* * *

(၉) ဂိမ္မာသရစ်၊ ကာလဖြစ်ဟု၊ မိုင်းလစ်ဝေဝေ၊ မင်းလွင်ရေကြည်၊ တောင်လေပြင်းထန်၊ငါးကြွင်းဆန်ကာ၊ ။[ရင်းဆို ရတု]။

* * *

(၁၀) သည်းအရှေကြွေတို့စုံ၊ ဆည်မတုံအောင်၊ ပတ်ရွှတ် မြိုင်တောဒရပ်၊ ရွှေသို့ချုပ်မျှကျေးနှပ်ဖူးရစ်ခဲ၊ သစ်တုရင်နှင့်၊မင်းလွင် ငလေလည်းမြူ၊ ပင်တင်ကြွေးသည်၊ ။ရွှေဦး တာရောက် လရာသီဟ၊ ။[ဓင်းမယ်အကိုရဆို ရတု]။

* * *

(၁၁) လေလည်သုတ်မြူ၊ မင်းလွင် မြူးကာ၊ မျှံဖျူး သာခွင်၊ တာသဘင်ကို၊ ။[အဘယာဂါမဏီသား ရန်အောင်ဆို ရတု]။

* * *

(၁၂) လေဝန်းတခေါ်၊ ရွက်ညောင်းကျင်ချို၊ ညွှန့်ရှင်ဝေဝေ၊ ပင်တိုင်းတွေ့ရလျက်၊ တောင်လေပြည်းဖြူ မင်းလွင်စသော်၊လွှမ်းရသွယ်သား၊သည်အခါဝယ်၊ ။[ရေဝေရှင်တွေးဆို ရတု]။

* * *

(၁၃) ရွှေရွှန်းသတွင်၊ထက်ကောင်းကင်ကာ၊ မင်းလွင်မွှေးသို့၊ မိုင်းမှု ညို့ လျက်၊ လေချို မျှံ တျောင်း၊ ပင် တိုင်း ပျောင်း သော်၊

ရွှေညောင်းမှုးရုံ၊ ပေါ်တုံရွှေထွေ၊ ရတုသာချစ်၊ မျှိုးအသစ်ဝယ်၊ ။ [ရင်းဆို ရတု။]

* * *

(၁၄) ရွှေဦးသန်းဖျှော်၊ ချောက်စေချင်ရွှေ၊ မှိုင်းလွင်မြူမှိုင်း။ဒေဝ ရိပ်ဆိုင်းသည့်၊ ။နေ့တိုင်းဆဝေဝေရှိခန့်လော၊ ။[ပြည်သတိုးမဇ္ဇ ချာဇာ မိတ္တုချားဆို ရတု]။

* * *

(၁၅) မင်းလွင်ဝေဝေ၊တောင်လေသုတ်မြှူး။ မြူးကြာမြစ်တွင်း။ ဖိုက်တန်းခင်းနှင့်၊ ဝါးကြွင်းဆန့်မြဲ၊ ခွင်းလည်းဖွဲ့၍၊ ပေါက်လဲမျိုး မင်း။အာင်ကြင်းရုံစီ၊သရေဘီတို့၊ချာသီအရှောက်၊မြှင်တလျှောက် ဝယ်၊ ။[တွင်းသင်းတိုက်ဝန်ဆို လူးတား။]

* * *

(၁၆) ချာသီ ရတု၊ ဖူးနှ ရွှက်ကြင်၊ မင်းလွင် ဝေဝေ၊ တိမ်ခိုး ရွှေလျက်၊ တောင်လေ မြန်ဖွတ်၊ ခွင်းဆွတ် ကြွေသဲ၊ ပေါက်လဲ ဇုံသစ်၊တောသနစ်နှင့်၊ ။[ကျောဉ်းထင်ရဲ့ကျော်မိတ်ဆို ချေင်း။

* * *

(၁၇) ချာသီ အညိုး၊ လေချိုချစ်ဝေ၊မင်းလွင်ခရေက်၊ မှိုင်းဖြူဝန်း လည်၊တန့်မဆည်အောင်၊ ။[ရင်းဆို ချေင်း။]

* * *

(၁၈) မင်းလွင်မင်းလွင်လေးမှိုင်းအုံ့အုံ့၊ လေပြည်လေညှင်း သို့ပါးရှိုလေး၊ ။[ရွှေကြိုးချင်းပေါင်း။]

* * *

(၁၉) မှိုင်းရိပ်ယာဆင်၊ မင်းလွင်သာမြူး။မြူးရေတာဂူဏ်၊ ပန်းမွှ သာမြွံထင်းရတယ်၊ လေပြေလောင်း။ ရွက်ညောင်းကြွေ့ရိုသင်း ပါတယ်၊ ရွက်ညောင်းငယ် ညွှာကြွေ၊ ရွက်သစ်ကယ်ဝေ၊ ခါရွှေ့ သင့်တိုင်းသည့်လွှမ်းသွင်း၊ ။[မြဝတီမင်းကြီးရေး သိချင်း။]

* * *

(၂၀) သွင်း လေ ဆော် ညောင်း၊ ဝတ် ယောက်ကယ် တုံ၊ ပင်ရုံ

ပျောင်း။တပေါင်းမင်းလွှင်၊ မြွေဒေလေရာကြည်နူးဘွဲ့၊ ဗွကြွေးပေယ် ဆင်တင့်ပေ။ ။[ရင်းဒေရး ဘိချင်း။]

* * *

(၂၁) မကြိုးနိုင်တဘိုယ်တုံး။ မင်းလွှင်ပေယ်ဝေဝေနှင့်၊ လေပြေ ထနိုးနိုး။ ။[ရင်းဒေရး ဘိချင်း။]

နိုယ်း,တေ,နှင့်-မင်းလွှင်,ဘကၢ်ချဲစဝ်ထုံး။

(၁) ရွှမ်း ကျေ ရွှာ ဆင်၊ မနေ့ ညည့် ပင် တို၊ မင်းလွှင် မှိုင်း ဝေ၊ မြောက်လေ ချိုမြ သွန်းချ မြောက်ဖျန်း။ သွယ်ပန်း သွေ့ပ်ခြည်၊ ဝန်း လည်ချစ်ငွေး၊ ။[တာဝေဘ်၊]

* * *

(၂) မြည်းစုပေသွန်းမင်းလွှင်ဖြန့်ကာ။ကြွေးလွှန်ထစ်ပြောင်း၊ နတ်ဘုန်းခေါင်သည်၊ ။ချမ်းဒေဘောင်ရှာဖြန့်လတ်ဘီသည်၊ ။ [စင်းမယ်မိဘုရားဆို ရတု၊]

တိမ်,ဇေ,နှင့်-မင်းလွှင်,ဘကၢ်ချဲစဝ်ထုံး။

(၁) သွန်းမြူးစွေထန်း၊ ခါဝသန်လည်း။ နှိုးသာန်ပြိုဗွ၊ မှိုင်းမှိုင်း ဖုဝျက်။ ထက်ဗုတိမ်သေ။ ရွှေပါး မြောက်ရွှင်၊ မင်းလွှင် ဖြည်း ညင်းအေတင်ပေလယ်းကာ။ ။[ဖြိုည် သတိုးဓမ္မရာဇာဆို ရတု။]

* * *

(၂) ရင့်ညောင်းရင့်ညောင်း။ပေဖြန့်လောင်းသော။တပေါင်း မှချမ်း။ပြိုးပြမ်းရိမ့်၊ဘီတုဗျာဂု၊မဂ္ဂုပုံ့ရွှင်း။အင်ကြွင်းရဲရဲ၊ပေါက် လဲတွေးတွေး။ ဗွက်ကျေးသထင်၊ ရွှန်းရွှန်း ရွှင်ရက်၊ မင်းလွှင် မှိုင်းဝေ၊ လေရေ အရှည်၊ ရစ် ကြည်လည်း။ အတည့် မတ်မတ်၊ ရွှေကြိုးသစ်သို့၊ မိုးနတ်ဘိမ်မှောင်၊ ပျွန့်ပြောင်ချို၊ ။[တပါယ နဝဒေး-ရေး။ကုန်းဘောင်မင်းတရားရဲထင်းမယ်ကွန်း။]

* * *

(၃) လွှမ်းဝိုအောင်ညှိုမင်းလွင်၊ လေပြေပြုံးဆိုတိမ်မိုးဆင်း၊ မြွေဒ်တိုင်းရွှေဘွင်၊ ကြွေချင်ချွေးလျှ၊ ပင်တိုင်း ရွှေချို၊ နွေယံမင်းငယ်သာသာညှိုလ။ ။[မြဝတီမင်းကြီးရေး ဘီချင်း။]

* * *

(၄) တိမ်သွယ်ချွေ၊ ညွှင်းလေယယ် ဆောင်နှိုး၊ မင်းလွင် ညွှန်ပြိုး၊ ။[ရင်းရေး ဘီချင်း။]

နိုဟင်း, တိမ်, လေ, နှင့်–မင်းလွင်, ဘက်ချိုစပ်ထုံး။

(၁) ပေါ်နွေလေချွင်၊ တောင်ကပြိမ့်မြိုးမင်းလွင်ဦးနှင့်၊ ပုံမှူးချုပ်တိုင်၊ ရှနိတိုင်းဘင်လို၊ တိမ်ညှို မှိုင်းသင်၊ မြက်သျှပ်ဖြကာ၊ စိမ်းဝါမြိုစပ်ယှန်းဝေ့ဝေ့ဝွန်းက၊ ။[စာတော်။]

* * *

(၂) တိမ်ညှို ခက်နှင့်၊ မိုစင်းသက်က ဆင်၊ မင်းလွင်ကမှိုင်း၊ ရှနိတိုင်းကပျာ်းဲကရပ်သေဘ်၊ ။[တွင်း သင်း တိုက်ဝန်ရေး–ခနုကြွယ်ဦ၊]

ရင်းအထက်မှာပါရှိတဲ့ကဗျာကဗိအရေးအရေတို့၏၊ အမှုမှုသေသမင်းလွင်အစပ်ကဗျာတို့ကို၊ ဘတ်စရာ, မှတ်စရာ, ပေါ့ဖြရကား၊ တောရေ့သူ–မေခါဝီအပေါင်းတို့ကားမြွှော်–ကောင်းလဲကောင်းတဲ့အစပ်အဟပ်တွေပေဘဲပျ၊ အ ထပ် ထပ် ဘြ ဘာ ပေး ငြိုး ချွှင်း၊ အကြွင်အကြွင်သို့သောဝန္တနာကာရတို့ဖြင့်၊ ဋ္ဌါရချော, ကံပါ၊အစန်ဟန် အခါခါ ရှိရိုးငြိုးနေခက်၊ ချောက်တတ် ရာချု၊ ဘာသာ ဘာဝ၊ နေထိုင်နေကြ ဖြစ်သော ချောင် များနှင့်၊ တောင်ကြွား တနို၊ နို–ကာသယံ ချောက်ထဲသို့၊ နှစ်ယောက် တတွဲ၊ သုံးယောက် တတွဲ၊ လေးယောက် တတွဲ လည်းဖြင့်၊ ဤမှ ထိုမှ ဖြိုသွားကြလေ၏တည်း၊

ရသေ့မတည်းဟူသော၊ တပေြ့မတို့ဖြစ်သွားကြလေရာ၊ ဆရာ တပါးထဲ၊ အေးနဲ့နဲ့နှင့်ကျန်ရစ်ရ၍၊ တနေ့သောညခင်းအခါ၊ လွန်စွာ မျှင်းရိဝတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သောဂူအတွင်း၌၊ လှူရှင်းခိုက် လည်း ဖြစ် ရ ကား၊ တ ရား သံ ဝေ ဂ–သိ သိ ရ ပြီ၊ ဂီတ,ကဗျာ၊ အလင်္ကာတေးတပုဒ်ကို၊ ရေးလုပ်တော်မူနေသည်ကား၊ အောက် နားကအတိုင်းပင်ဟူ၏၊

* * * * *

ဧသိဗောဓေသွဲ ကဗျာ–မဟာဝေးချီးကြီး၊

ဂူအတွင်းပတ္တ်–တရားနေရာကမ္ဘာလဲမသေနိုင်ဘူး၊ မြိုင်းရွှင်အ သွားတွေကများဘျိုပါပြီ၊ အမှားတွေတရာမပေါ်တဲ့–မှေသ,ဝါသနာ အထုံ၊ (ဗိုက္ကယ်) အမျှားခေနေပျာ,ဘာတွေနဲ့–ဆရာနေသာ ကုန်၊ ၊ (ဧည့်) တပည့်မပေါ်သမျှဘျိုး၊ ကဝိ ဟောရာပေပေါ့၊ ဧသိဗောဓ,ဆိုဘာ–ကြောင့်ကြသယ်တန်တရားတွေနှင့်၊ မသွားနိုင် မစွဲရှက်အောင်ပ၊ ဇရာ ဆက်ဆံသူ–မရေမရ,တဘုန်းကြိုကြိုးရော သက်ပန့်,သေမှုမှန်းပါပြီ၊ပြုံးတုံ့တုံ့ကလေးတွေ၊ ရိုကာရိုကာနှင့်၊ တီတီတာတာ–ဟို့နှယ်,သည့်နှယ်,လျှောက်ပြန်သနဲ့..........

ဤအသက်ပါကဗျာကို၊ ဆရာရေးသုံးထန်းထန်းမှာပင်၊ လာနေ ကြဖြစ်သောတပည့်မတွေ့ချောက်လာဖြန်၍၊ ဆူညံ့ဆူညံ့နှင့်၊ လူသံ မစဲအောင်ဖြစ်ဘိသောဟူလို၊

ထိုသို့ချောက်လာကြသောတပည့်မများ၌၊ တချဉ်းနှသတို့အနက်၊ မြို့ဘက်သို့ဂတရတ်မိုင်းလိုက်သော၊ ကောင်းမှုတော်သူမ-ပါရမီ ဆိုသူလည်းပါလာရကား၊ "ဆရာဘုရား အဂတ်မိုင်းလိုက်တဲ့၊ မကျည်းကန်ရွာစား ချောက်တန်းကို၊ မနွှလေးက ရတ်ခဲ့ပါပြီ ဘုရား" ဟုလျှောက်ထားလေ၏၊

ထင်းသောအခါ–သစ္စါ ဘဘင်ဆိုင်ရာ၊ ဓာပေ များကို လည်း၊ မအားမလပ်၊ ဧလပါရှနေမိုက်ဖြစ်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဤမည် သော၊ ပေ,တု,ဗောတုမနွှ ဗိုသောသနအကြောင်းအရာတို့ကို၊ အ ပေါင်းခများတည်းဟူသော တပည့်မတို့လည်း၊ သိကြမှတ်ကြစေ

လိုသော၊မနေ့သပဏီမိ၊ဗေဒါထိဖြစ်တော်မူမိသည့်အတိုင်း၊ကိုင်း တပည့်မ-ပုညဝတီ၊ ဤမည်သော၊ပေါတု,ပေါတုမန္တာမိသေသ နှုများနှင့်ဝင်ရှည်းပြီ။ ယင်းဆိုခဲ့တဲ့-မန္တရည်ကာန်ဝေး အမေးနှင့်၊ ရှေ့ကြွက်ယက်ဆေရ.တော်၊ အဘွင်ဥက္ကံသ၏-ထုတ်ပြန် မိန့်ဆိုတဲ့ အဖြေဖြဗိသစ္စနှာကို၊သသယ ဘုရှားသော၊သံနေ့သံထားဖြင့်၊ ဘတ် ကြားလျှောက်ဘိ" ဟုမိန့်တော်မူ၍၊ ရသေ့မ,ပုညဝတီက၊ အနှီ ဒေသာင်း မှာပေါ်ရှိသည့်အတိုင်းဘတ်လျှောက်လေ၏။

* * * * *

စာတော်ဘတ် ပုညဝတီ ဘတ်လျှောက်ပုံ။

တပည့်တော်လျှောက်ပုံသည်၊ရှင်ပင်ဘုရား။

ပုဂံရွာမင်းသက်ထက်၊ ရဟန်းတဦးသည်၊ပေါတုမန္တ၏ အကြောင်းကိုသိပါချင်သည်ဟု၍၊မင်း၏နန်းတော်သို့သွားသည်၊

ရဟန်းဘယ်ကြောင့်ရောက်သနည်းဟု၊မင်းမေးသည်၊

ရဟန်းလည်း၊"ပေါတုမန္တ"၏အကြောင်းကိုသိချင်၍ရောက် ပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊

မင်းသည်၊ မောင်းမငယ်တယောက်ကိုခေါ်၍၊ မြွေရာထိပ်ကို ယူချေဟုစေသည်၊

မောင်းမငယ်လည်း၊ မြွေ.ရာ.ထိပ်ကို ယူမည်ပြုပြီးမှ၊ အဝေ သည် မြွေ.ရာထိပ်ကို၊ ဆောင် နိုင် ပါမည်လော၊ မင်းက မေးမြန်း သည်ကို၊

ရဟန်းကြား၍၊မြွေ.ရာထိပ်ကိုယူချေဟု၊မင်းကြီးစေအပ်သသူ ကိုပင်၊ဆောင်နိုင်အံ့လောဟု၍၊ ထိုသို့သောကြောင့်၊မေးမြန်းသည် လည်း ရဟန်းက ဆိုရာတွင်၊

မောင်းမငယ်သည်၊ ကိုယ်ဖြင်ရေ ကြည့်သော ကြောင့်၊ မေး သည်ဟုဆိုလျှင်၊

ရဟန်းသည်၊ ပေါတုမန္တ၏ အကြောင်းကို သိရပြီဟု၍၊ ထ သွားလေသည်၊

ဟူ၍၊ လူကြီးရှင်ကြီးတို့ အစဉ်ပြောဆိုကြသည့် သဘောကို၊ ထိသသဒေအောင်မိန့်တော်မူပါရှင်ပင်ဘုရား။

၁၀၈၁-ခု နယုန်လပြည့်ကျော်-၃-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့-မန်ကျည်းကန်စာအောမမောလသည် ကိုရှေးကြိုက်ယက်ဆရာတော်အရှင်ဥတ္တမ သေဆောင်ရွက်ဆိုတော်မူသည့်ကား။

ဆိုလိုက်သည့် ကား။ ၊ပုဂံတွင်၊ ကျေးရွာ မင်းသက်ထက်၊ ရဟန်းတပေါက်သည်၊ ဗာဟုသုတမ္ဘ စိုးသေသန ဟူသောစကား ကိုလည်းမသိ၊ ဓမ္မပဒိတ် ဟူသောစကားကိုလည်းမသိပဲဟူ၍၊ မင်း ကြီးအထံသို့သွား၍မေးလေသည်။

မင်းကြီးသည်၊ ထိုနှမ်းပါးကုန်သောပဒိတ်တို့ကို၊ တန်ခိုးတည်း ဟူသောဥစ္စာမပါရှုတော်ဖြင့်ဖြန့်သော၍၊ တပေါက်သောမောင်းမ ငယ်ကို၊ ဤသို့ဆို၍၊ "ကိုယ်ဖြင်ချေသောမောင်းမငယ်၊ထမ်းတင် နိုင်ပါစေ့ခဲ့လော" ဟုဆိုသည်။

ထိုစကားကိုကြား၍၊ထိုရဟန်းသည်၊"ရေမြေရှင်ဟေါနှားလည် ပြီ"ဟုထသွားလေသည်ဟု၊သရာတို့ပြောသည်ကိုကြားဘူးသည်။

ဤစကား၌၊"ကိုယ်ဖြင်ချေသော"စကားသည်၊ မောင်းမငယ် ၏ဝိသေသနဖြစ်သည်၊ ၊အဘယ်သို့၊ဝိသေသန ဖြစ်သနည်းဟူ မူကား။ "မောင်းမငယ်" ဟူသော ပုဒ်သည်၊ အကြို့,အရှေ့,အဖြူ, အမည်း, အနိမ့်, အမြင့်, ဝသော အသားဖြင့်၊ များ သော အဆင်း သဏ္ဌာန်အထုံးအရုပ်ရှိသော၊ မောင်းမအပေါင်းကို၊ ပေါ်တတ် သောသဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့်၊အလျှဉ်ကိုဝင်းဝါးစေလို၍၊ "အမြင် ချေသော" ပုဒ်ဖြင့်၊ဝိသေသနပြုသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ၊ဆိုခဲ့ပြီးသော အပြားတို့တွင်၊ အဖြင်ချေ သော မောင်းမငယ်ကို ပေးသတည်းဟူ၊ ဆူသော,ဝသော,ကြီး သော,ကိုယ်ထောက်အင်္ဂါအစွမ်းခွန်အားရှိသော မောင်းမတို့ကို နှစ် စေ၍၊လျှကြည့်နည်းပါးသော အားရှိသော၊ သတိုးသမီးငယ်တည်း ဟူ၊ အထူးပြုသည်ဟုလိုသည်။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ၊"ဗုဒ္ဓံ အသဝီ ဝါဒိယ" ဟူသောပါဠိ၌၊ "ဘုရားကိုရှိခိုး၏" ဟူသောအနက်သည်၊ အလျဉ်ရှိသည်၊ ၊အဘယ်သို့ အလျဉ်ရှိသနည်း ဟူမူကား၊ "ဗုဒ္ဓ"သဒ္ဒါသည်၊ "ပစ္စေကဗုဒ္ဓ" "သာဝကဗုဒ္ဓ" သုတဗုဒ္ဓ" တို့ကို လည်း၊ ဟော တတ်သော ကြောင့်၊ အလျဉ်ရှိရကား၊ ထိုအလျဉ်ကို ဝင် စိမ့်သောငှါ၊ "ဝဓသဗ္ဗံ" ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ကို ဆိုသည်၊ ၊ ထိုသို့ဆိုသဖြင့်၊ "ဝဓသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘုရားကိုရှိခိုး၏" ဟုသိရသကဲ့သို့ တည်း၊ ၊ထိုသို့မင်းကြီးဆိုအပ်သောစကား၌၊"အဖြင့်ဝရ"ဟူ သောပုဒ်သည်၊ဝိသေသနသာမညသာမဟုတ်မူ၍၊ ဟိတ်အတွင်း ရှိသော၊ ဝိသေသနပုဒ်ဖြစ်သော၊ ဟေတုမန္တဝိသေသနမည်၏၊ (ဟေတုမန္တဟူသည်ကား၊ဟိတ်ရှိသည်ဆိုလိုသည်၊)

အဘယ်သို့၊ဟိတ်ရှိသနည်းဟူမူကား၊ "ရှိနိုင်ပါခံ့သော" ဟူ သော၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆို သနည်း ဟူမူကား၊ အဖြင့်ဝရသော ကြောင့် ဆိုသတည်း ဟု- ဗုဒ္ဓံသနှင့် ဝိသေသန ကို ပြု ရာ ဖြစ် သော ကြောင့်၊ "အဖြင့် ချေသည်" ဟူသော အကြောင်း နှင့်၊ "မရှိနိုင် သေဆုံ့" ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဟေတုဖလသမ္ဗန္ဓဖြစ်သင့်သည်၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသေသန ပုဒ်ဖြစ်သော "အဖြင့်ဝရ" ဟူသော သဒ္ဒါ သည်၊ မောင်းမငယ် ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေသန ဖြစ်ကာမျှသာမ ဟုတ်မူ၍၊ "ရှိနိုင်ခံ့သော" ဟူသောကြိယာ၏အကြောင်းလည်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဟေတုမန္တဝိသေသနဟုဆိုလိုသည်ဟူ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းနားလည်လေသည်၊

ဥပမာကား၊ ၊အနုသပ္ပိ၊ ဝဏ္ဏကုဂိ၊သရုဒ္ဓါ၊ ဗိသု အပရိသော ပါရဟာသုပါဠိ၌၊ ထိုပုဒ်တွင်၊ အပရိ ဘောဂ၊ ရဟာသု၊ မသုံး ဆောင်ထိုက်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏကုဂိ သရုဒ္ဓါဗိသု၊ ရေအိမ်၊ သရုဒ္ဓါ၊ စသည်တို့၌ရှိကုန်သောရေတို့၌၊အနုသပ္ပိ၊"အာပတ်မသင့်"၊ ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်၊

အဘယ်ကြောင့်၊ ရေ၌ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ တံတွေး ထွေးခြင်းကိုပြုသော်၊ အာပတ်သင့်၏ဟု ဟောတော်မူပြီးသည်ဖြစ်

ရောက်၊ ရေဆိပ်, သရေခွဲရာ, စသည်တို့၌ရှိသောရေတို့၌၊ အသပတ် မသင့်ဟုယောသတော်ရူဖြန်းသောသနည်းဟု မေးသည်ရှိသော်၊ မသုံးဆောင်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသပတ် မသင့်ဟု ဖြေအပ်သကဲ့သို့၊ထိုအတူလည်းကောင်း၊ မောင်းမငယ်ထမ်းတင်ချိုဲ့ဟု ဆိုပြီးလျှက်၊ချိုနှင့်ပါနေသောဟုမေးသည်ရှိသော်၊ အဖြင်လျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဟု၊ ဟိတ်ကိုဆိုရသောကြောင့်၊ အဖြင်လျှ ဟူသောပိသေသနဒုဒ်သည်၊ဟောတုမ နွယ်ဝိသေသနမည်သတည်း။

“မန္တဟိတ်” ဟူသည်ကား၊ များသောအချက်၌ဟိတ်မဆောင်မူ၍၊ နည်းသောအချက်၌ ဆောင်သောဟိတ်ကို၊ မန္တဟိတ်ဟုဆိုလိုသည်။— ။ဤနှစ်ပါးကုန်သော ဟိတ်တို့ကို၊ အဖြင်ချေ ဟူသော၊ တရုတည်းသောဒုဒ်ဖြင့်ပြသည်၊ ။ဟုဆိုလိုက်သည်။

ယင်းသို့ဖျှင်အကြောင်ရှည်ဝတီဘတ်လျှောက်တဲ့စကားအဆုံးထွင်၊ အားလုံးအားလုံးသောရေသေ့မတို့ကား၊ ယနေ့မှာဘဲ၊ကြ,ကျ,တ,န,၊ဟောတုမန္တအဓိပ္ပါယ်ကိုသိရပေတော့သည်ဟု၊ အထီပြောဆိုကြပြီးနောက်၊ ရောက်ထောက်ရာရာ၊ရေးချင်ရာရေး၊ မေးချင်ရာမေးလေ့ ရှိသော၊ တောင်ငူမြို့သူမ-ဓေါပွါးသည့်၊ ဤမည်သောပွေဒင်ပညာသည်သော၊နှောင်းနှော,ဆိုသော၊ ထိုထိုသောဗေဒင်ပိဋကတ်တို့ကိုလည်း၊ ဗိတ်ပါသောဒါယကာမကြီးဖြစ်သည့်နှင့်အညီ၊ ဤ အောက်မှာ ဖော်ပြ လတ္တံ့သော လက်ာ ပါဠိ၌ဝင်း တို့ကို၊ ခတ်ဖြန်းဖြန်းခွတ်ဘတ်ပါ၊ဆရာအားမေးလျှောက်လေ၏။

* * * * *

တောင်ငူဓေါပွါးက ဖြေဖျှော်သော ဗေဒင်မေးခွန်းများ။

(၁) အမည်ပေး၍အရေးတိုင်ပင်လေ၊
(၂) ထီခါးရင်းနှီး၊ထားမြင်းမြှင်၊
(၃) နံတွေ့ရက်နှင့်၊ရဲဘက်ခေါ်သည်၊ သူတော်နှလုံးဝင်ပေ၊
(၄) ရန်မလိုသော်၊သူကိုဖြင့်ချုံဖွတ်၊

(၅) ရန် တည်း လို သော်၊ အ မြစ် အ ရင်း၊ တုင်းတချင်း ကုန် အောင်ဖြတ်၊

(၆) အနီးအကပ်၊အရပ်စပ်၍၊အချစ်ဝင်အောင်ဖွတ်၊

(၇) ရန်သုံးပါးကို၊ထံခါးသွစ်၍၊ပျစ်ပျစ်ကုန်အောင်သတ်၊

(၈) ယကြွာပြုခြင်း၊ကက်ကင်းသေသပေလတ်၊

(၉) အမြစ် ဖြတ်စင်၊ အထက် တင်၍၊ ညွန့်ရှင် ဦးဆောက်၊ ထက်အောက်ထားလေလင့်၊

(၁၀) အမြစ် ဖြတ်စင်၊ အထက် တင်၍၊ ညွန့်ရှင် ဦးဆောက်၊ အောက်သို့မသင့်၊မထားလင့်၊

(၁၁) ကောင်းစေလိုသော်၊နှံ့ပြုတ်အဖြား၊ ထိုသုံးပါးကိုဖွတ်၊

(၁၂) ပျက်စေလိုသော်၊နှံ့ပြုတ်အဖြား၊ထိုသုံးပါးကိုဖြတ်၊

(၁၃) အမည်ကိုလိုသော်ဆန်၊

(၁၄) အရပ်ကိုလိုသော်ဖြန့်၊

(၁၅) စေတီယကိုဆောင်၊

(၁၆) မင်းကုသကိုရှောင်၊

အမည်ငါးပါး၊စကားစွန်း-ညွှန်းခဲ့ဆရာ၊ယကြွာကို၊ နောင်လာလူများ၊အမျိုးသားတို့၊မမှားစိရင်လေ၊

ဤအထက်ပါ ဇာစပ်လင်္ကာ၏၊သဒ္ဒါဘာများကို၊ ယောကြား တော်မူပါမည့် အကြောင်းနှင့်၊ တောင်းပန် လျှောက်ထားသဖြင့်၊ ဒေါ်ပွါး၏အမေးရှုစ္စာကို၊ ကျုပ်တို့က- အရေးလုပ်ခါ ဖြေဆိုလို ရကား၊ဒိုဒေါ်ပွါး၊ ဒေါ်ပွါးရဲ့လက်ဘူ၊မြတ်တွယ်တဲ့..........

အဓိပ္ပါယ်ကား။

(၁) အမည် ပေး၍၊ အရေးကို တိုင်ပင် လေ၊ ၊ပဍ္ဍာ၍၊ တနင်္ဂနွေသားသည်၊အသက်ရှည်၍၊စည်းစိမ်ချမ်းသာများလိုသော် အနောက် တောင်ထောင့် အရပ်တွင်၊ အင်းတိမ်, အမည်ပေး၍၊

ခေါင်းဆေးလေ။(ဤနည်း၊ ကြွင်းသော ၆-ရက်သားတို့မှာလည်း၊ ရှေ့ပ်စွာအမည်ပေး၍ခေါင်းဆေးရမည်။)

(၂) တံခါးရှင်း၍၊ထားခြင်းမြဲဝင်စေ၊ ။ဟူရာ၍၊တံခါးမည်သော၊မိမိမူလအရပ်၌၊နံ့သစ်ပင်ကိုမရိုက်နှင့်၊ ဇရပ်-တန်ဆောင်း-ဂူ-ကျောင်း-ရေတွင်း-ရေကန်မပြုနှင့်၊ဆိုလိုသည်၊

(၃) နံ့တူရက်နှင့်ရဲဘက်ခေါ်သည်၊သူတော်နှံလုံးဝင်စေ၊ ။ဟူရာ၍၊ မိမိနံ့တူဖြစ်သောသစ်ကို၊ ဘုရားရုပ်ထုလုပ်၍ ကိုးကွယ်လေ၊ဆိုလိုသည်၊

(၄) ရန်မလိုသော်၊ သူ့ကို မြင်၍မှတ်၊ ။ဟူရာ၍၊ ငါတို့၏ ကြီးရန်းနံ့၊သစ်ပင်တို့ကို၊မဖြတ်မရုတ်လင့်၊ဆိုလိုသည်၊

(၅) ရန်ကို လိုသော်၊ အမြစ်အရင်း၊ တွင်းတွင်း တုန်အောင်ဖြတ်၊ ။ဟူရာ၍၊ရန်သူ၏ကြီးရန်း၊ စေရန်သစ်ပင်ကို၊ ခုတ်ဖြတ်ဘိဆိုလိုသည်၊

(၆) အနီးအကာ၊ အရပ်စပ်၍၊ အချုပ်ဝင်အောင်ရှုတ်၊ ။ဟူရာ၍၊ ငါတို့ကြီးရန်းနံ့အရပ်၊ စေရန်းနံ့အရပ်၊ ဘိရိအရပ်တို့၌ရှိသော၊ သစ်ပင်ကိုမရုတ်မဖြတ်လင့်၊ ရှိအောင်လည်း မပြုသင့်၊ ဆိုလိုသည်၊

(၇) ရန် သူ သုံး ပါး ကို၊ တံခါးတွယ်၍၊ ပျစ်ပျစ် ကုန်အောင်သတ်၊ ။ဟူရာ၍၊ရန်၏အသေယု,ဘိရိ,မူလ,အရပ်သုံးပါး၌၊ရန်သူ၏နံ့တူသစ်၊စေရန်းသစ်တို့ကို၊သတ်ရမည်ဆိုလိုသည်၊

(၈) ထကြွာပြုခြင်း၊ကာက်ကင်းသောစေ၊ ။ဟူရာ၍၊ငါတို့၏အကျိုးဖြစ်အောင်ပြုလိုသော်၊ ငါတို့ပဋ္ဌပွတ်,ဆပွတ်နံ့ကို၊ မသတ်နှင့်၊ မဆောင်လင့်၊ င, ည, ဏ,န,မ, ဟူသော၊ ကာက်ကင်းလည်း မယှဉ်စေနှင့်ဆိုလိုသည်၊

(၉) အမြစ်ဖြတ်ပင်၊အထက်တင်၍၊ညွှန့်ရှင်ဦးတောက်၊ ထိပ်အောက်ထားလေလင့်၊ ။ဟူရာ၍၊ရန်သူ၏ ကြီးရန်း,စေရန်းနံ့ကို အောက်အထက်ပြန်၍နေသောအရပ်ကို၊ခေါင်းရင်းခြေရင်းမှာပြန်၍ရိုက်၊ထိုရန်သူကိုမခေါ်ဘဲ၊တို့ဆီသို့လာ၏ဆိုလိုသည်၊

(၁၀) အမြစ် ဖြတ်ဝင်၊ အထက် ထင်၍၊ ညွန့်ရှင် ဦးစောက်၊ အောက်သို့မသင့်၊ မထားထင့်၊ ။ဟူရာ၌၊ ငါတို့ကြံရန်းနံ၊ ဝတ္ထုရန်းနံကိုအောက်ကားအထက်။အထက်ကားအောက်မထားသင့် ဆိုလိုသည်၊

(၁၁) ကောင်းစေလိုသော်၊ နံကြိုက်အခြား၊ ထို သုံး ပါး ကို ရှုတ်၊ ။ဟူရာ၌၊ ငါတို့နံသစ်ပင်၊ ကြံရန်းသစ်ပင်၊ ဝတ္ထုရန်းသစ်ပင်တို့ကို၊ မရှုတ်မဖြတ်ထင့်ဆိုလိုသည်၊

(၁၂) ပျက်စေလိုသော်၊နံကြိုက်အခြား၊ထိုသုံးပါးကိုဖြတ်၊ ။ဟူရာ၌၊ရန်သူ၏နံသစ်ပင်၊ကြံရန်းနံ၊ဝတ္ထုရန်းနံသစ်ပင်တို့ကို၊ ချတ်ဖြတ်စေလေဆိုလိုသည်၊

(၁၃) အမည်ကိုလိုသော်-ဆာနီ၊ ။ဟူရာ၌၊ ခရစောက်တွင်၊ နံ၏အပေါ်သုံးပါးနံကို၊ကိုးကွယ်မှီတင်းလေဆိုလိုသည်၊

(၁၄) အရပ်ကို လိုသော်-ဖြန်၊ ။ဟူရာ၌၊ ထိုသူမှတ အရပ်တွင်၊ခရစောက်၌၊ အောက်နံ သုံးပါးကို၊ ကိုးကွယ် မှီတင်း လေဆိုလိုသည်၊

(၁၅) စေ တီ ယ ကို ဆောင်၊ ။ဟူ ရာ ၌၊ ခရစောက် တွင်၊ အောက်နံ ဖြစ်သော၊ အမြစ်နံ၊ ကြံရန်းနံ၊ ဝတ္ထုရန်းနံတို့ကို၊ ဆောင်လေဆိုလိုသည်၊

(၁၆) မင်း ကု သ ကို ရှောင်၊ ။ဟူရာ၌၊ ခရ စောက်တွင်၊ အထက်နံဖြစ်သောအညွန့်နံ၊ ပန္နပွတ်နံ၊ ဆပွတ်နံတို့ကို၊မဆောင်ထင့်ဆိုလိုသည်၊

(၁၇) အမည်ငါးပါး၊ဝကားရှစ်ခွန်း၊ ညွန်းခဲ့သရာ၊ ယတြာကို၊ နှောင်ထသရူများ၊မမှားစီရင်လေ၊ ။ဟူရာ၌၊အမည်ငါးပါး ဟူသည်ကား၊ အကောင်းမြဲသော ယတြာသစ်ပင်၌၊ င,ည,ဏ,န,မ,၊ ငါးလုံးသော ဗျည်းအက္ခရာ၊ အသတ်မပါမပွဲ့စေရှင့်၊ ဆိုလိုသည်၊ ။တစ်ကြောင်းလည်း၊မကောင်းမြဲသောယတြာသစ်ပင်၌၊ င,ည,ဏ,န,မ၊ ငါးလုံးသောဗျည်းအက္ခရာ၊ ကာက်ကင်းပွဲ့စေဆိုလိုသည်၊

စကားရှစ်ခွန်းဖြွန်းခဲ့သနော။ ။ဟူရာ၌၊ ဘီလာဝုန်ရှစ်ပါးနှင့်၊ ဓနူ၊ ကဍုမ္ဗ၊ သဟာဇ၊ ဇမ္ဗု၊ ဂုတ္တ၊ အာဒိ၊ ပထန်၊ မရဏာဟူသော၊ ရှစ်ဌာန၏ အကျိုးအပြစ်ကိုဆိုလိုသည်။ ။ဘီလာဝုန် ရှစ်ပါးမှာ၊ အကျယ်ပြမည်။

အကျော်ဉာဝယ်၊နန်းသသဆောက်ခြ၊အဋ္ဌိရပ်က၊ချလောဖျည့် လက်ဝဲ၊ဘီလာဝုန်မလွဲ။ ။ဤသို့ချပြီးသျှင်၊ရှင်းဘီလာဝုန်ပုံတွင် မိမိနှံ့ပြဲ့ဟ်ရှိရာက၊ လက်ဝဲရစ်၊ဓနူ၊ ကဍုမ္ဗ၊ သဟာဇ၊ဇမ္ဗု၊ ဂုတ္တ၊ အာဒိ၊ပထန်၊ မရဏာဟူရေးလေ။

လိုသောသူ၏သဟာဇ၊ပထန်ကျ၊ရာ၊ ကျောင်းကန်ဘုရား တည် ထားမှုရှိရာသည်။ ။ထိုသဟာဇ၊ပထန်ကျရာအရပ်သည်၊ ပရိဝါ ရ၊ အသယုမူလကြီးချေက၊ မဆောက်မတည်ရာ၊ ။ထေဇအရပ် တွင်၊ကျောင်းကန်ဘုရားတည်ထားရာ၏ဆိုသေဘ်သည်။ အာဒိ၊ မရဏာ၊မူလ၊ပရိဝါရ၊ဘိရိကြီးချေက၊ မဆောက်မလုပ်မတည်ရာ၊ ဤကား၊မကျဉ်းမကျယ်သင့်ရုံပြသည်။

အို-ယောဂီဂိုဏ်းဝင်၊ သူတော်စင် အလေ့အထနှင့်၊ ရသေ့မ သေသပ္ပယို၊ထိုထိုသို့သောပရိဗိုဇ်မအပေါင်းတို့၊ ။ရှင်းအထက် က၊အမြွက်အကျဉ်းမျှ ရှင်းလင်းပြခဲ့တဲ့၊ ဗေဒ၏အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော၊ ရွှေခေတ်နောက်ရှောင်းက၊ သူဟောင်းတို့ ပညာရပ် များမှတပါး၊ အများသော သူတော်သူတို့၊ နယပဒေသ၊ ရွေ့မြို့ သောဌါ၊ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ၊ပြုလုပ်ရာတို့ ၌၊ လိုက်နာ အပ်သော၊ အထက် အထက်က နည်းတို့ဘဲ့ လည်း၊ တထက်စတည်း ဟောလိုက် ပြောလိုက်ပေအုံး၊ ။ထိုသို့ဟော သင့်ကစားလည်း၊ တောကျွန့်တရားနှင့်နေထိုင်ကြတဲ့၊ ဘိလရှင်၊ ရသေ့မတို့သည်၊ဤဆိုလတ္တံ့သော ဥပဒေဇုန်မတို့နှင့်၊ မှုချမသက် ဆိုင်စေရ၊လောကလူ့ဘောင်၌၊ဆိပ်တောင်သားမွေးအမှုကို ပြုလို သောလောကီလူလောကီသားတို့အတွက်သာဖြစ်စေရမည်။ ။ ဤအဆိုပါတရားဥပဒေလည်းကမ်းကို၊နည်းလမ်းကျကျ၊ မလိုက် နာသူ တပြေ့မတို့မှာ၊ ရသေ့ဆရာ ဂိုဏ်းကြီးမှာ၊ အပြီးတိုင်နှင်

ရေတိမ်ခြင်းခံရထိမ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ယူကြရမည်။ ။ဤယခု ဗေဟာလေ့ထွဲ့ သည်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ကျွဲပ်တို့ မြန်မာ ပြည်သူ ပြည်သားတို့၏ အစဉ်အလာ၊ မင်္ဂလာဆောင်နည်းကိန်းအားဖြင့်၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်၊ ရှက်ပယ်ပေါင်းသင်းမည့်ကိစ္စကြီးတွင်၊ ။*"ရှင်ကမူ၊စိတ်တူညီစွမ်း၊အောင်ပကူလား။ ။နောက်မှကို၊ အသယ် တဉာဏ်ပိုလို့၊ ဆုန်းညှိခေမာဖြစ်အောင်၊ ဘုန်းဖြစ်လို့လား" ဟူသော၊ မိတ်ဘက်၊ ရန်ဘက်၊ အကြောင်းရေးကိုလည်းကောင်း၊တရကြောင်းသောအဆိုမှာ၊ ။*"ဟို-အရင်၊နှစ်ကိုယ်ပင်မတွေ့ခြားတာမို့၊ချေ့လားနောင်ရေး၊ရှေးသာ၊အသက်တဉာဏ်ရှာလို့၊ သုတာဝေမီဖြစ်အောင်၊ မင်း-အချစ်ကား" ဟူသည် များကိုလည်း ကောင်း၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ မင်္ဂလာ သွားဖွဲ့ရ ကျမ်း ၏ နိဒါန်း သ ဘွယ်၊ မကျယ်မကျဉ်း၊ အကျဉ်းသင့်ရုံ ပြောပေါ်ပြီ၊ မောလည်းမောတော်မူသောသည့်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သောလောကမျှားကွမ်းများစားပြီး၊ နားနေတော်မူလော့၊

အဓိုးမိုင်း။ ။"ဘဲ့နှယ်လဲ-ရှင် ချစ္စာ ရဲ့၊ ယောဂီ ဖြစ်ရက်နှင့်၊ လော ကီ ဘက် က, မင်္ဂလာ ဆောင် နည်း ပောလို့၊ နေရာ ကျပမလား"

ရူညဝတီ၊ ။"ဟုတ်တယ်-အမိုးမိုင်းရယ်၊တကယ်ဆိုတော့၊ ထိုမင်္ဂလာ ဆောင်နည်းဟာ၊ တောင်ကြီး တောကြီးထဲမှာ မျှော်မျှော်တဲ့၊ရသေ့သူဖြစ်တို့နှင့်၊အပ်စပ်မယ်မထင်ပါဘူးရှင်"၊

ချစ္စာ၊ ။"ကာလဲ တော်-ရှင် မိုင်း တို့၊ ရှင် ရူည ဝတီ တို့က၊ စကားနှယ် ရှေ့သိုက်တာ၊ သူတော်သူဖြစ်တို့၊ မအပ်ဘူးထင်လို့၊ မနာချင်လဲနေကြရော့၊ မရှေ့သင့်တဲ့ ရှေ့နေကြတယ်၊ မှို-ရှုံ့သဲရှုံ့ရော့တယ်"၊

ကေသော၊ ။"ဟုတ်တယ်-မရူညဝတီရဲ့၊ ရှေးကရသေ့များ ဆူဖြိ သွားဖွဲ့ရတောင် ပေါ်သေး တာဘဲ၊ ကဲ-ဆရာကြီးသုရေး၊ ပေါ်သာပေါ်ပါ၊နာချင်ရှာပါတီ"၊

ချစ္စာ၊ ။"ဘေး-ဘေး-ညီးကတော့၊ အနှိုလို တရား တော့၊ နှာချင်ပေမပေါ့လေ။ပျိုမျိုရှုယ်ရှုယ်ပေါ့။ညီ-မောင်တော်တယ် ဆိုတဲ့-မောင်ပျွင်းနဲ့တွေ့ဘေးသလား"။

ကောသ၊ ။"ဗျီ-အမယ်ကြီးဟာ၊ ဘဲ့မှာ တွေ့ ရောက် ပြီး၊ ချောက်တတ်ချာချာ ပြောပါလိမ့်မတုံး။ တန်ပါရှင်-ဘိတ်ပါ၊ အလေ ကား-နားရှက်စရာ"။

"အို-တပည့်မတို့၊ တယောက်နဲ့ တယောက် ရန်နဲ့ပြီး၊ မြိုက်ချွဲ ချင်းခတ်သလိုမလုပ်ကြနဲ့။တိတ်ကြတိတ်ကြ၊ ။ဒင်း-အနိုရွှဘုံ၊ နှဂျွဘုံ၊အနဂ္ဂဘုံဆိုတဲ့၊ ထိုလက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့်။လားလားမျှ မကာင်းနိုင်ကြတဲ့၊ သဗ္ဗလောကကြီးတခွင်၌၊ မဂ်လာဆောင်လို သော၊ သတို့သား၊သတို့သမီးတို့၊ မှုကြီးရှက်စပ်၊ တသက်မှတ် ပြီ။ လက်ထပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စကြီးအထူး၌၊ ။(၁) တန်ခူးလ မှာ ပေးစားရင်တော့၊ ဘေး များ တောင် သင့်တတ် သတဲ့၊ ။(၂) ကဆုန်လထိမ်းမြားရင်တော့၊အကြွင်အကြွင်သို့သော၁ဥစ္စာ ဓနတို့နဲ့၊ ပြည့်ဝပေါများတတ်သတဲ့၊ ။(၃) အနှိုပြီး-နယုန်လ တွင်မင်္ဂလာဆောင်ပြားလျှင်၊ဝါးဘေး,ဖျံဘေး,တို့နဲ့မဆေးသွယ် ကြိုတတ်သတဲ့။ ။ဆဲ-အနှိုမှိုကြောင့် မဟုတ်လော၊ အောက်ပါ ကဗျာဖြင့်ဆရာပေါ့ဘယ်၏။

* * * * *

တန်ခူး-ကဆုန်-နယုန်ဘွဲ့-ထဖြန် ချိုး။

တဦးနှင့်တဦး။တန်ခူးတိ,လဘခါ၊ ။ရှေ့စာကြိုတဲ့,ရေး။ ဘေးသင့်တတ် ရွှာ။ ။ကဆုန်မှာဥစ္စာကဲ့,ရှုံး ။နယုန်လမှာခတော့၊တကျွအတူနေလို့။။ဓမုတ္တွ မ ါး,ဖျံ,ဘေးရယ်နှင့်။တွေ့းလိမ့်ရှောင်ဘွဲ့။

ဆဲ-သည်ဖွာတပါးလည်း။ ။(၄) ဝါဆိုလမှာတော့၊ မသာရ ကာမ,သေတတ်သတဲ့။ ။(၅) ဝါခေါင်လမှာတော့။ချွေးရှောင် ကြရမယ်တဲ့၊မချွေးရှောင်ရင်၊ နောင်သောအခါ၊တယောသေးတွေနဲ့၊ မအေးနိုင်အောင်ဖြစ်တတ်တယ်။ ။(၆) အနှိုပြီး။တော်သလင်း

သဈှာ ပေးစား ရှင်တော့၊ ပှယ်ရကွန့်၊ မချော့ဗွတ်တော်သာတဲ့။ ၊ သို့ အတွက်။ အောက် ပါ ကဗျာကို၊ ဆရာ ပောာ အင်ဖြစ်။ ၊ ပောာသာန်ကာ။

* * * * *

ဝါဆို-ဝါခေါင်-ခေတ်သဘောင်း ဘွဲ့-သဖြန့်ချိုး။

လ,ဝါဆို–ကိုန်းအရေမိန့်မရယ်တဲ့,သောတော်ရွာ။ ။ဝါခေါင်ကိုဇွဲချွောင် ဖြင်းကျွင်းကြံပေရာ။ ။မရှောင်ပါနောင်ခါကွဲ့,မေအေ။ ။မှန်မှုချသာပရေကွာလျှံ ဖြာစီလို့,ကာန်ရာသီ,တော်သာလင်မှာမင်းတို့မှုရေ။

အနို့မှုတာဝ။ ။(၇) ဿီတင်းကျွတ်လမှာပေးစားရှင်တော့။ ပေါးသန့်ရေး ဇွှငွေပေါ်။ ပေါ်များ တတ်တယ် ။(၈) နို့ပြီး၊ တန်ဆောင်မုန်းလမှာ။အေးမြချမ်းသာတတ်သတဲ့။ ။(၉) နတ်တော်လ မှာတော့။ အဘောဝ်တ သို့၊ မတော် ကြာဘူးတဲ့။ ။ထို ကြောင့် မဟုတ်လော။ ပောာ-အင်သော ကဗျာမှာ။ အောက်ပါ အတိုင်းပင်တည်း။

* * * * *

သီတင်းကျွတ်–တန်ဆောင်မုန်း–နတ်တော်ဘွဲ့–သဖြန့်ချိုး။

ကုရာသီ,ကျွတ်သီတင်း။ လွတ်ကင်းတဲ့,လအခါ။ ။ရေရွှေငွေ–ဆန်စပါးများ တတ်လှပါ။ ။မုန်းတန်ဆောင်,သည်လ,မှာတော့။ ကြည်မြလို့,လန်းလန်းဖြာချမ်း သာတို့ဖြစ်လာကြောင်း။ ။မွေ့ယ်ရွာ။ နှယ်တာဆို–သည်လများမှာတော့နှစ်ပါ မောင်မယ်ပြီးလို့,ရယ်ကျွင်းကြမှကောင်း။

ထို့မှုတာဖြာ။ (၁၀) ဖြာ သို့လ များမှာ တော့၊ သားသမီး အပတ်မကောင်တတ်ဘူးတဲ့။ ။(၁၁) နို့ပြီး၊တပို့တွဲလမှာတော့၊ ကု မှုဋ္ဌ ချ ကြာ ပန်း လို-တ လန်း လန်း ဖြာ ပြီး၊ ချမ်း သာ လိမ့် မယ်တဲ့။ ။(၁၂) နို့ဖြင်တကြောင်း။တပေါင်းလထဲမှာတော့။ သောကွဲ့,ရှင်ကွဲ၊ တကွဲကွဲနဲ့၊ အမြဲတွေ့ရမယ်တဲ့၊ရဲသွေ့မတို့၊ ၊ ဆဲသို့ရှိကြောင့်သာ။ ဆရာဇော်ဘာသိုသောကဗျာမှာလဲ၊အောက်ပါ အတိုင်းဘဲတဲ့။

* * * * *

မြာသို-တဒို့တွဲ-တပေါင်းဘွဲ့-သဖြန်ချိုး။

တဖအဆို-မြာသိုများမှာတော့၊သာသသီးခတ်မတင်။ ။တဒို့တွဲ့ရွှေပြာနှင့်၊ ဂန္ဓါကြာ-သီတာဆွန်းသည့်နှယ်။ လန်းလို့ကြည်လင်။ ။လ,တပေါင်းမှာတော့၊ မတောင်းပါစေ ရွှေပွင့်ဆော့ ပြင်းသောကင်းနှင့်ရှင်ကျွာမြိုင်၊ ဆင်ခြင်ဘိုသဘော။ ။ ရှုကြည်ပါစေသျှမျှဓမ္မတာမို့ ယုဇနာမေတ္တိုပြီးရအောင်။ ကိန်းထုတ်ခါမှာဆိုလင်းရတယ်၊ သွင်းကြ-မနော။

ဆဲသိုကာလို၊တိုတိုတုပ်တုပ်၊အချုပ်သဘော၊ပြောခဲ့ပြောခဲ့ပြီး နောက်၊ရောက်တတ်ရာရာ၊ ကဗျာအမျိုးဖြင့်၊ ဝါ-တနည်းအချက် ညှိပြီး၊ အကွက် ထိုအောင်-တခါဆိုမူ၊ ။ဝါဆို,ဝါခေါင်လ, များမှာတော့၊ မရှောက်ရွှနှင့်၊ အနိုဂ္ဂဖြစ်တတ်သတဲ့၊ ။နို့ပြီး၊ တော်သလင်းလတွင်းမှာတော့၊ဆင်းရဲတတ်သတဲ့၊ ။နတ်တော် ဆိုတဲ့အကြောင်းအခါမှာ၊ မင်္ဂလာဆောင်ကြွားဆုံ၊ သားသမီးအဖတ် မတင်တတ်ဘူး။ ။နို့ပြီး-တပေါင်း လ မှာ လဲ၊ မကောင်း ဘြ ဘူးတဲ့။ ။အနှီမှတဖန်၊ ကျန်တဲ့ခြောက်လမှာတော့၊ နေညွှာ၊ ရတနာရွှေငွေ၊ ဆန်ရေပေါ်ပေါ်များပြီးချွင်း၊ အကြောင်းလင်မယား တည်းယှာသော မောင်မယ်ရုံ- အလို အောင်ပြီး။ အိုအောင် မင်း အောင်ပေါင်းမြည်အခင်းများကို၊ထင်းပါးလိုသော၍၊ အောက် ပါကဗျာအမျိုးဖြင့်၊ဆဲရာတမျိုးဟောပေဦးအံ့။

* * * *

၁၂-လအချုပ်မောင်ပုဒ်-သဖြန်ချိုး။

ဝါဆို,ဝါခေါင် ထိမ်းရှောင်လ၊ သောကြိုမြ ချွေကြင်တော်။ ။ခေါင်းပါမှာ-တော်သလင်းဟာမို့၊သားမှာ့ ပြန်ကင်းကျွန်းကြန္တတ်တော်။ ။လပြာသို-ဥများပွင့်ပေါ်ပိုနှိုး၊ ကျော်ကျွန်းကြ-တပေါင်းခေါ်။ ဖဲလျှော်တဲ့ခြောက်လ၊ ။ကြွင်းမောတော။ ထိမ်းမြွားပါလေကာမြင်ကွေ့ရွှေ-ငွေ့ပေါ်,ပေါ်နှင့်အိမ္ဗ နိုင်လုံတိုးမောင်မယ်ဝုံ-ထိုအောင်ပေါင်းရုံမယ်ကျောင်းကြီးအေး။

ဒီနိ-ဆရာကိုကြည်ညိုတယ်လို့မှိုမိုဆည်းကပ်ကြတဲ့ပရိသတ် အပေါင်းသေူတော်ကောင်းမတို့၊ ။ငှင်းယရာဘခါ၊ ကာရထာဝ တသီကံနှင့်၊မိတ်ဘက်သေသအား၊ထိမ်းမြားတို့(လ)၊မထိမ်းမြား တို့(လ)များကို၊ တိုတိုတုပ်တုပ်နှိ၊ အချုပ်အားဖြင့် ပေဘဖြိုင်း၍၊ နေ့နံ့နှင့် စပ်တည်းသော၊ မင်္ဂလာ ထုံးနည်းများကိုလည်း၊ တလုံး တစည်းတည်းမှတ်နာကြတို့ခု၊ ဆရာကတဖန်၊ပေဘလိုပြောလို ဖြန့်သည်ကား၊ ။(၁) တနင်္ဂနွေသားသည်၊တနင်္ဂနွေသမီးနှင့်၊ ဇနီးမောင်နှံပြုဖို့၊ သုခချမ်းသာနှင့် ပြည့်ရုံ တတ်ကြောင်း။ ။ (၂) တနင်္လာနှင့်-တနင်္ဂနွေမှာကား၊ မကြာမကြာခိုက်ရန်ဖြစ် တတ်တဲ့ပြင်၊အများ အနာဝေဒနာတို့နှိ၊ဝေဒွာရာလေးပါးဖြစ်တတ် ကြောင်း။ ။(၃) ရှင်းဖြင်တနင်္ဂနွေနှင့်အင်္ဂါ၊မင်္ဂလာရှက်စပ်၍၊ ထက်ထပ်မိပါက၊ဥစ္စာပစ္စည်းပြွန်းတည်းတတ်သတဲ့။ ။(၄)နှိုပြီး တနင်္ဂနွေနှင့်ဗုဒ္ဓဟူး၊ ရှင်မြီး သော့ဘား၊ ထိမ်းမြား ကြပါလျှင်၊ မင်္ဂလာသုခနှင့်၊ အရှေ့အထပြည့်ရုံတတ်တယ်။ ။(၅) ထိုဖြင် တထွေ၊တနင်္ဂနွေနှင့်ကြာသပတေးနံ့မှာလဲ၊အဖွန့်ဘဲကောင်းဝေး တတ်သည်ဟု၊ အတည် မှတ်အပ်၏၊ ။ထိုသို့ မှတ်အပ်သော ကဗျာမှာလည်း၊အောက်ပါအတိုင်းပင်တည်း။

* * * * *

(၁) မင်္ဂလာနေ့နံ့ညွှဲ-ဆဖြန့်ချိုး။

ဂျူနိန္ဒင့်ဂျူနိချင်း၊ ပေါင်းသင်းက-သုခကြီး၊ ။အများအနာ နှင့်၊ အခါခါခိုက်ရန်များတတ်တယ်၊ ကျားနှင့်ဂျူနီ၊ ။ဂျူနိမှ ဖြိသေ့နှင့်၊ ရှင်ဗျူ့ရှိုက်တွဲလုံး၊ ကုန်မည်ကွဲ့ ဥစ္စာမျိုး။ ။ဂျူနိ ဆင်းသုခရှယ် တကုက်ထင်လို့၊ဂျူနိယင် ကြာကံနှင့် ပေါင်းကြရင်၊ ကောင်းမြွတ်အကျိုး။

ထိုမှတရုံ၊ ။(၁)ဂျူနိဆိုတဲ့တနင်္ဂနွေနဲ့၊ပုးဆိုတဲ့သောကြာ မှာတော့၊ ဥစ္စာစီးပွါးများတတ်သတဲ့။ ။(၂)တနင်္ဂနွေနှင့်ဝနေ နံ့မှာတော့၊ရန်များတတ်သတဲ့၊ ။(၃)တနင်္လာသားနဲ့ တနင်း

လသာ သသီးမျှား၊ မှာတော့။ ဖျားဖျား နှာနှာ နှံ့သဲ၊ ဥက္ကာပေါ်တက်တယ်တဲ့၊ ။(၄) တနင်းလာနဲ့ အင်္ဂါ မှာကား။ ဥက္ကာ ပစ္စည်း။ ပြိုင်းတည်းပျောက်ပျက်တတ်သတဲ့။ ။(၅)အနှီပြီး၊ ရဟူးနှင့် တနင်းလာ ပေါင်းရင်တော့၊ ကောင်းထိပ်မည်တဲ့၊ ။ဤဆိုခဲ့သောအတွက်၊ ကျက်မှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်ကဗျာမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။

* * * * *

(၂) ရင်းသဖြန်နှိ ချိုးကာ။

ဂဠုန်နှင့်မူးတို့မတော့။ ထုမိုင်ချိုးမှုကြံသွယ်။ ။ရွှေဂြွန်မြို
နဂါးလေသယ်။ မှားတဲ့ရန်ရွယ်။ ။ကျားနှစ်ခုမှာတော့၊ ဖျားမှုနှင့်ချမ်း
သာသွယ်၊ နှစ်သွယ်ပရေနီ။ ။ကျားခြသေ့်ယော်တို့၊ ဝံရွေ့လျှင်
ဥက္ကာကျောက်ပေါ်ငြိမ်းဆင်ပေါက်ကွယ်ကျားနှင့်ပေါင်းမိရင်ကောင်း
တဲ့မိတ်ကြီး။

အနှီမှာတေ၊ ။(၁)တနင်းလာနှင့် ကြာသပတေး မှာကား။ ညှာသည်မှစ၍၊တဘာဝလုံးကောင်းစားမယ်တဲ့။ ။(၂)တနင်းလာနှင့်သောကြာမှာ။မင်္ဂလာဆောင်တဲ့နေ့ကာစရောက်၊ တသက်လုံးရန်ဖြစ်တတ်တယ်၊ ။(၃)တနင်းလာနှင့် စနေသည်လည်း။ ထိုနည်းအတိုင်းပင်၊ ။(၄)နှီပြီးအင်္ဂါနှင့်အင်္ဂါချင်းမှာ၊ထွန်းခွာဗိုးရိပ်တြောင့်ကြခြင်း ဖြစ်ရတတ်တယ်၊ ။ဆဲအနှီကဲ့သို့သောအကြောင်းအချက်ကျောဆောင်ပုဒ်ကို၊သော်ဝတ်ပေါ်ပြောသိသည်မှာလည်း။အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူဝ၏။

* * * * *

(၃) ရင်းသဖြန်နှိ ချိုးခေသာ်ကာ။

ကျားနှင့်ကြွက်မှာတော့၊သက်ရှည်သမှုချမ်းကြည်ပြီ။ ။ကျား
နှင့်မှုမရှေ့ပြီးသူမကောင်းတဲ့ပြင်၊ နောက်နှောင်းမိုက်ရန်မှု ဲ့တတ်
တယ်များကြံမိုင်လေ့။ ။ကျားနဂါးမှာလဲမခြသော့ထိုနည်းတော့
မယှာနှင့်ရှောင်ကြမြဲ။ ။ခြသေ့်ခုံမှာတော့မကောင်းအောင်စိုးရိမ်
များတဲ့ပြင်ဆိုမှုါမတည်တတ်တယ်များမှတ်လို့ထား။

ထိုဖြင့်တခါ၊ အင်္ဂါနှင့်ရဋ္ဌဟူးနဲ့၊ ကြာသပတေးနဲ့တို့၊ ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းချျင်၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ၊ ချမ်းသာစည်းစိမ်နှင့်ပြည့် ရုံမယ်တဲ့၊ ။အနို့ဖြင်၊ အင်္ဂါနှင့်သောကြာမှာလဲ၊ လွန်စွာကြည် သင်ပြီး၊ စည်ပင်ဖြိုးပွါး၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်နှင့်၊ ဂုဏ်သိန် တောက်ပ၍၊ အောက်မကျ,နောက်မကျ၊ မောက်ငုံ့မော်ရမှာဘဲ တဲ့၊ ။ထို့နောက်၊ အင်္ဂါနှင့်စနေ၊ဂဟေဆက်စပ်၍၊ လက်ထပ်မိ ချျင်၊ မုပင်သောကမကင်းနိုင်ဘဲ၊ ဆင်းရဲတွင်းနက်တတ်သတဲ့၊ ဆဲ-အသိုမိုကြောင့်၊ထိုအဆိုပါဂြိုဟ်စကားတို့ကို၊အကြောင်းအား လျော်စွာ၊အောက်မှာဘော်ပြပေအံ့၊

* * * * *

(၄) ရဋ္ဌဟူးအဖြာနိ ချိုးကား၊

ခြံသော်ဆင်အတူသင့်ပါတီ၊မှုတွင်ကိုတဲ့ကြည့်မမြှင်း၊ ကြွက် နှင့်တွဲမြို့နိတော့၊အပြိုင်သုခကိုလို့လယ်ကိုးလို့စည်ပင်၊ ခြံသော့ ပူးမှာတော့နှင့်ဦးကြွ့မိတ်ဘက်ဝင်ကြည်လင်လို့စည်းစိမ်ပွါး၊ ။ ခြံသော့ပုံးနှုဂါ၊နှယ်အတူစံသော့ခါမှာအလုံမျိုးကိုမကင်းနိုင်ဘူကွယ်၊ ယှဉ်းမျက်တ ,တ်ခြာ၊

ထိုနောင်လည်း၊ ပြောင်မသတင်ဆိုတဲ့ရဋ္ဌဟူးနဲ့ချင်းမှာတော့၊ ရန်ကင်းတတ်ဖြို၊ ဝါ-အခြေနှစ်ရပ်၊ ဂဟေစပ်သဖြင့်၊ သောတတ် သည်တည်းဟူ၏၊ ။နိုပြီးတဖြာ၊ကြာသပတေးနှင့်ရဋ္ဌဟူးနှစ်ပါး၊ ညွှားခဲ့ပါသော်၊ အသယ-အသင်္ကရည်တတ်သတဲ့၊ ။ထို့နောက် ရဋ္ဌဟူးနှင့် သောကြာမှာတော့၊ ချမ်းသာစည်းစိမ်နှင့်၊ ဂုဏ်သိန် ဖြိုးကြီးလာတတ်ပါတယ်တဲ့၊ ။နို့ပြီးတဝေ့၊စနေနှင့်ရဋ္ဌဟူးအရေး ဆက်ဆံကြပေကာ၊သေကွဲရှင်ကွဲ၊ အကြင်နှစ်ကွဲတို့နှင့်၊ ဆင်းရဲစွာ တွေ့တတ်ကြတယ်တဲ့၊ ။နို့ဖြင်လည်း၊ကြာသပတေးနှစ်နဲ့ဆက်ဆံ ခြင်းအ ြ ကြက်၊ယှဉ်းမျက်တတ်တယ်ဆို၊ ငှဲ့တွေမြတ်ပေလာကိုသည်၊ ပေါ ိ နို့လို ပေါ့အင်သည်နှင့်ညီ၊ ဤမည်သောအောက်ပါ ဂီတ ဉ ့ လည်းအတည်တကျမှတ်သား၍၊ဖြသာဒါးရှောင်ကြစေ ဆို။

* * * * *

(၅) ရှင်းသဗြိန်ချိုးသေဒ်ကား။

ပျော်ဝင်မာတင်ဆင်နှင်းမတော့ရှုန်ကင်းသျက်သေတတ်ရွာ။ ။
ကြွက်နှင့်သင်-ရှည်အသောက်ကယ်မပေါ်းဘက်မကွာ။ ဆော်နှင့်
ပူမာတော့မှုစ်ဦးရယ်တဲ့ပျှင့်လန်ခြွားချွန်းသောလှိုက်ရုံမွေ။ ။
မြွေနှင့်ဆင်၊ ကျွကွင်းမသရှင်း။ တွေသင်ဝယ် နှစ်ရုံကြွက်တို့မှာ။
ယွင်းယုက်တတ်သော။

ဒိုး-ယေဘိဇမအပေါင်း။ သူတော်ကောင်းတို့၊ ရှင်းပြွင်တဖြွား ကြွာသပတေးနှင့် သောကြွာချားမမဲ့တော့၊ ကြွောက်ပါးထိဝိး၊မရှိ တင်ကဲ၊ဆောင်းရဲခြွင်းဒုက္ခနှုံး၊ မှချတွေ့တင့်သေတဲ့၊ ။အနှီမှတခါ၊ ကြွာသပတေးနှင့် ဝနေညှားဏျှင်တော့၊ ဖြစ်မွါးရုန်ရှည်၊ မကြွည် မသာ ချာပါ ဒုက္ခနှုံး မှချ တွေ့ခုမယ် တဲ့၊ ။နှီပြီး သောကြွာနှိ သောကြွာမှာတော့၊နေ့ခက်ချာချာဖြစ်တတ်ပါ်တယ်တဲ့၊ ။ထိုဖြွင် တခါ၊ သောကြွာနှင့် ဝနေမှာတော့၊ ဥစ္စာစီးပွါး၊ ပျက်ပြွားဆုတ် ယုတ်တတ်သတဲ့၊ ။အနှီပြီးတဝေ့၊ဝနေ့နှင့်နေ့၊နှစ်တွေ့ရက်ဝင်၊ သက်ထယ်မင်္ဂလာ၊ ပြွီပါကားမာနတည်းသူသေး်ာ ထန်-တန်တန် ဝ ရိုက် နှင့်၊ ရန် ခိုက် ဒေါ် သား မ ကြွာ မ ကြွာ ဖြစ်ံ်ရ မယ် ဆို တဲ့ အကြွောင်း။ အပေါင်းသေသာတပည့်မတို့၊ သတိရချိုး်။ ထိကြွဝေ ခြွင်း အကျိုး၌။ ဘောက်ပါ ကဗျာကို ဆ၂ ဟောဒ်ပျ်ပါမှု ည ပေး၊သဟန်ကား။

* * * * *

(၆) ရှင်းသဗြိန်းချိုးကား။

ကြွက်နှင့်ပူမာတော့၊ နှစ်ဦး ချောက်ခြွားသို့၊ ကြွောက်ဂ်ု
ပျက်မယ်တို့။ ကြွက်နှင့်ခြွေမှာတော့ဖြွစ်မှု ခြွန်ဝန့်ကယ်ဆိုလို့
လို့ချိုး မှုချင်းချင်မှာတော့၊ သတ္တဝါနှင့်သေတင်းဆိုမင်းပျှ
ချောင်းပကြွ မှုနှင့်ခြွေမှာတော့၊ ပျက်ပြွားဆုံးဆို့၊ နေ့သချိန့်
ဒိုးကြွရှင်ကြွီးပျက်မာ။

ယင်းသို့ချွင်းအကြွင် တပည့်မ ယောဂီတို့၏- တောဒိုဆရာ၊ ဖယောှ ပူရတိုင်း၊ ကိုင်း တောင်၊ပတ်ကုန်း၌၊ ဓါတ်လုံးနှင့် ထိမ္ပြ ပေါက်အောင်၊ စိတ်ရှိသလောက် ကုတ်ပတ်၍၊အဟုတ် အဟာတ် အလိုတမျိုးနှဲ့၊ရိုးလိုးတော့မလစ်ပါသော၊ မန္တတာမောင်မှိုင်းသည်၊ ဤမည်ဤမည်သောမင်္ဂလာဆောင်ရန်၊နေ့နှံမှတ်ဆောင်၊မိတ်ဘက် ရန်ဘက်တို့ကို၊အမြွက်မျှပြောပြောပြီး၊ တလောလောတခါ၊နှာဆီးမည် လုပ်ချ.တွင်း၊ ဥက္ကာရာ မည်သော တပ့်မကြီးက၊ တနည်း တယန်း မေး လျှောက် ပြန် သည် ကား၊ ၊"ယောဂီမ ဒႋ ပေါ်င်းတို့ ၏- လဲလေ့ရာဝင်းနှိုရိုးရာအဝင်၊ဖြစ်ကြီးဖြစ်ပါတဲ့၊ မန္တတာဆွဲတံဆိပ်ရှင်၊ အရှင် ဆရာမှိုင်းဘုရား၊ ယခုတနေ့ပွဲအကြီးမှာ၊ ဘုရား.လဲနှိုးနှိုးပါ ဘဲ၊ မွေ့ကြွက်ယက်ဘုရား လိုက်ပွဲစမ်းပါ"၊

ဇင်းကျိုက်စန္ဒာ၊ ၊"ဟုတ်ပါရဲ့ ဆရာမှိုင်းရယ်၊ ကိုင်း-မွေ့ ကြွက်ယက် ဘုရား၊ သွားကြ ဖို့ရဲ၊ တပ့်တော်မမြင့်၊ အညာကို၊ အခါခါ ရောက်သေသ်လဲ၊ တခေါက် မှ မွေ့ကြွက်ယက် ဘုရားကို မရောက်ရဘူး၊တယ်ဖူးချင်တယ်ဘုရား၊လိုက်ပို့စမ်းပါ"၊

ရတနာဝတီ၊ ၊"လိုက်ပို့လိုက်ပါ ဆရာကြီးရယ်၊ ရေတတန် ကုန်းတတန်နဲ့၊တယ်လဲဖူးရခဲတဲ့ဘုရားပါ"၊

ကေသာ၊ ၊"မစန္ဒာရဲ့၊ မွေ့ကြွက်ယက်ဆိုတဲ့ ဘုရားဟာ၊ ကျွန်မတို့အညာမှာဖြင့်၊ အလွန်တရ.ဘဲတန်ခိုးကြီးတယ်၊ နို့ပြီး- ကျွန်မတို့ အညာမှာ၊ မြန်မာ ရှင်ဘုရင်များ ရှိတော်မူတုံးကဖြင့်၊ သည်မွေ့ကြွက်ယက် ဘုရားကို၊ မင်းညီမင်းသားများ တောင်မှ၊ မဖူးရဘူးရှင့်"၊

တောဓါ၊ ၊"ဘဲ့နှာကြောင့်မဖူးရတာတုံး၊မကေသာရဲ့"၊

ကေသာ၊ ၊"ဘဲ့နှာကြောင့်မဖူးရ.လဲဆိုဖိတ်ရှင့်၊ကျွန်မတို့ အညာ မှာ၊ ရဂါချာမ ဆိုတဲ့၊ ဟော ဟိုက-ဒေါ် သွားတော့ရဲ့၊ ပေါက္ကန်မြည်ကြီး ကောင်းစား ဝင်ကာ၊ မင်းယုဉ် နရထိဝိ ဆိုတဲ့ မင်းဟာ၊တယ်လဲမြင်ပြင်းစား.ကောင်းတဲ့မင်းတဲ့ရှင့်၊ ၊တယ် လိုမြင်ပြင်းစား.ကောင်းသပါလဲဆိုတော့၊ညီတော်နရပတိစည်သူ

ရဲ့ ကြွင်ရာတော်ဖြစ်တဲ့ ဆိပ်ရွှေမိဘုရား၊ ဝေဠုဝတီကျုံ၊ ပြိတ်တီ ဘုညွှိဖြားပြီး၊ မိဘုရားမြောက်တဲ့အတွက်၊ ညီတော်ကာဝင်ဘက် မည့်အခါ၊ ကျွန်မတို့အညာက-ရွှေကြက်ယက် ဘုရားမှာ၊ သဠွာ မိဗွာန်မှုသဖြင့်၊ ရန်သူဖြစ်တဲ့နောင်တော်နရပတိစီကိုအောင်မြင်တုး တဲ့၊ တိတ်ထူး ချာဓဝင်အရ၊ ကျွန် မ တို့ မြန် မာ့ ကြွ ဌန်းထီးနန်း အဆက်ဆက်များမှာ၊မင်းညီမင်းသားများမဖူးရာဘူးတဲ့မဝန္တာရဲ့၊ ရှင်တို့ အောက်ပြည် အောက်မှာမှာ၊ ဒါလောက် တန်ခိုး ကြီးတဲ့ ဘုရား ရှိမယ်မထင်ပါဘူး"၊

(ဝဲနိုး) သုမိဗွာ၊ ၊"ရှိပါ သေသင်ကောရှင်၊ တပဲ့တော်မတို့- ဝဲနိုး,ရွှေမော်ဓော်ဘုရားကြီးဟာ၊ ရာမညပွန့်တိုင်းမဖြင့်၊ အတိုင်း မသိတန်ခိုးကြီးတယ်၊ရေတောင်းတိုင်းလဲပြည့်တယ်"၊

(တောင်ရှု)ဓော်သွား၊ ၊"ဪ-တပဲ့တော်မတို့ တောင်ရှု ကားမင်းကြီးညီရဲ့သားတော်၊ တပင်ရွှေထီး-နားတွင်းတဲ့၊ ရွှေမော် ဓော်ဘုရားလား"၊

(ဝဲနိုး)သုမိဗွာ၊ ၊"ဟုတ်တယ်-ဆဲမီ,တပင်ရွှေထီးဆိုတာ၊ ကျွန်မတို့ဝဲနိုးရှင်ဘုရင်၊ ဓမ္မစေတီရဲ့သားတော်၊ မင်းရဲကျော်စွာ ဝင်တားတာပေါ့၊ ၊ဆဲမီမင်းရဲကျော်စွာကို၊သတ်ခါနိုးဆဲဆဲတွင် မော်ဓော်ရှင်ဘုရားမှာ၊ သဠွာ မိဗွာန် တော်မှုလို၊ တောင်ရှု၊တွင်၊ တပင်ရွှေထီးရယ်လို့ဖြစ်တယ်၊ ၊အခုပြီး၊ ကျွန်မတို့ဝဲနိုးဟံသာ ဝတီပြည်ကြီးရှင်၊ ဘုရင်ရာဇာမိရာဇ်ကဲ့ သားတော်၊ ဗေါဓော ကျွန်းထောသိုတာလဲ၊ သတ်ခါနိုး ဆဲဆဲတွင်၊ ရှင်ပင်ရွှေမော်ဓော် ဘုရားကြီးမှာ၊ရေတောင်းပတ္တနာပြုတဲ့အတွက်၊ အထောက်အညာ၊ ရထာနာပုရဆိုတဲ့၊ ရှင်တို့ အင်းဝပြည်ကြီးရှင်၊ ဘုရင်မင်းခေါင်ရဲ့ သားတော်၊မင်းရဲကျော်စွာရယ်လို့၊ ထွဝင်စားဖြစ်တယ်၊မဟုတ် လားရှင့်"၊

"ဟဲ-ဒ ကာ မကြီး များ၊ ဒ ကာ မက လေး များ၊ တိတ် ကြွ တိတ်ကြွဘုရားချင်းဂုဏ်ပြိုင်ပြီး၊ အနိုင်အရှုံးမဖြင်ကောင်းဘူး"၊

အရိုးစိမ်း။ ။"ကဲ-မောင်ရင် မှိုင်းရေယ်၊ "မှိုမယ်ဖို့၊ ကျူးတို့ ချောက်အောင်မှို့" ဆိုတာလို၊ ကိုယ်တော်ဖြတ်ပေါသခဲ့တဲ့၊ မင်္ဂလာဆောင်ဘိုလ,တို့၊ နေ့နံတို့ကိုဖြင့်၊ ထိုထိုသော တပည့်မတို့သိရပါပြီ။ ။အနှီမှာတခါ၊ မင် လာ ဆောင် သ တို့ သား၊ သတို့သမီး၊ စနီးမောင်မယ်တို့က၊ တကယ်ဖို့သော၊ ဓမ္မာတာအရေးနဲ့၊ မွေးကြဖွါးကြပါချေတဲ့။ ။မွေးဖွါးတဲ့လများနှင့်၊ သားသမီးသဘောများကို၊ ပေါကြွားတော်မူပါဦးဘုရား"။

"ဒါယကာမကြီးက၊ ကြီးတောင်းကြီးမှ၊ သာပြုံ့မေးချင်ရသလဲ"။

ကောသာ။ ။"ဟုတ်ကဲ့တော်၊ ရှာရှာဖွေဖွေ၊ မရေမရာ၊ သာပြုံ့မေးရသလဲ၊ တကာတဲ-သင်းချိုင်း-ခြေတဖက်တွင်းမှ၊ လောကလှူဘောင်မှာ၊ အိမ်ထောင်သားမွေး၊ လုပ်ချင်သေးသတား"။

အရိုးစိမ်း။ ။"မင်္ဂလာဆောင်ချင်လို့မေးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်ကောသာရယ်၊ သေသေချာချာ၊ မြိန်မသတို့အမှုမှာ၊ ဗဟုသုတရှိချင်လို့မေးပါတယ်၊ ခေါင်,ခေါင်,မတွေးပါနဲ့၊ အေးအေးနေပါ။ ။ကဲ-မောင်ရင်မှိုင်းရေယ်၊ တပိုင်းတစ လုပ်မထားနဲ့၊ "ပညာအလှူပေးစေ့" ဆိုတာလို၊ ထိုထိုသောအချက်များကို၊ ဆက်လက်ပြီးပေါစမ်းပါ"။

"အို-ကျုပ်တို့ဒကာမကြီး အရိုးစိမ်းကိုအရှုးထားချို၊ တပါးလည်းမက၊ နှစ်ပါးလည်းမက၊ သုံးပါးလည်းမက၊ များဖွစွာသောတောရသူမအပေါင်းတို့။ ။ရှင်းအထောက်က၊ ဆက်ဆက်ကြခြင်းတည်းဟူသောကိစ္စ၊ လအလို၊ နေ့နံအလိုများကို၊ ပေါကြွားပြီးသည့်မှာအခြားမဲ့၌ကား၊ ဖွားမြင်တဲ့လများနဲ့၊ သားသွီးအကြောင်းအချာကို၊ ကောင်းစွာပေါပေးဆဲ၊ တောနေတသန့်တည်းဟူသောပရိုဖိုမဘိုသည်၊ ရိုက်ခေမှအားထေရှင်စွာ၊ ကြားနာ မှတ်သားကြပါစေတော"။

အရိုးစိမ်း။ ။"အသမ သာနော့ ပါဘုရား"။

ဒီ-တပည့်မအပေါင်းတို့၊ ၊ရှင်းကမ္ဘာဒေသ်၏-သဏ္ဍာရာစ်ကိုရေတွက်ရာ၌၊ငြိး၎ွာအဆ၊ ပဌမတတာသာစ်ဦးဆိုတဲ့တန်ခူးလမှာ၊ ဓိဗြာနရွှတ်တွန်း၍၊ ပန်းကုံကောဘ်ဝတ်မှုံ့ရနံ့တို့ဖြင့်၊ သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်ရှက်၊ ဂန္ဓိုင်ယတ်ကွန်း၍၊ ခေါတ်လုံးကိုဖိးကာစေးလျှင်၊ ကြီးမားသောမှုဖြင်းခြင်းသည်းရှိ၏။ ။(၁) ထိုတန်ခူးလနှင့်ငဝ်ရှည်း၍၊ ခတ်ကျည်းကျည်းဘဲဟောသိုးဘုံ၊ ၊*"တန်ခူးလမှာတော့၊ရေးကြာတဲ့ သားရတနာ၊ ။မြင်ရှုံဖွါ၊ သင် ကြွားကာ- ပညာ ဂုဏ်နှင့်၊ လူဘုံတွင် သူထင်ရှားမယ်၊ ကြွားတဲ့ကြွာဘာ၊ ။သမီးသာ၊ဖွါးလာမြင်ကာ၊ ။ဘမိကိုသကြို့ဟ်သို့၊ ရှေးကုသိုလ်စ်ပါရမီကြောင့်၊ နှယ်သရုက်ိ ကုမ္ဗာနတ်တို့လို၊ဖြင် ဂုဏ်ကြိုက်မြဲဆိုရယ်၊ ထူးခြင်ဖွာပ"၊ ။ဟူသောကာရျာအရ၊တန်ခူးလများမှာ၊သားရတနာရယ်သို့ဖွါးလာခဲ့လျှင်၊ ပညာရှင်တပါးရယ်သို့၊ ထင်ရှား ကြော်ညာငြီး၊ ပြည်ရွာ၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တတ်တယ်၊ ။အနှိုငြီး၊ သမီးဖွါးကာ၊ မိဘကို သကြို့ဟ်တောက်ပင့် ထတ်တဲ့ဖြင်၊ သာကီဝင် အနွဲ့ကာ၊ တကဲ့ မင်းသမီးအစ၀်လို၊ ချစ်ဖွယ်ကောက်သည့် အထောက်တန်းဟု၊ မျက်နှပန်းလှလေမှိ့မည်ဆိုလိုသည်။

(၂) "ဒီ-တပည့်မတို့၊ ဤ လောက ဆိုတဲ့ ဘုံဘဝ၌၊ ။ *"ကဆုန်လ၊ ယုံကြည်တော့မြဲမကွာ၊ ။သားယောကျာ်း၊မြင်ဖွါးသျှင်တောဇာသီး၊ ကြီးလေမှိ့ မှန်ရွာ၊ ။မိန်းမသာ၊ ဖွါးလာမြင်ကာ၊ ရည်ရွာရွှေငွေကြွေးရယ်၊ ငွေသိုကြွယ်ဝ"၊ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သော ကဆုန်လများ၌၊ သားယောကျာ်းဖွါးလျှင်၊ ကောင်-ဘုန်းတန်ခိုးတောဇာကြီးဖုံ၊ ။အနှိမ့်ရှတနည်း၊သမီးမိန်း'ကလေး၊ မွေးဖွါးခါတကယ်၊အသပြောခနဲ ပေါများဖုံတဲ့"၊

(၃) နှိုငြီးတဖုံ၊ ' ။*"လ,နယုန်-ကြိုအကျေ၊ သားရဲ့ဖွါးမူ၊ ငွေရွှေ ရည်းစိမ်ပွါး၊ များလှိ့ပြောတရ၊ ။သမီးမူ၊ နည်းတူကဲ့မခြား၊ ။ပေါ်ဆန်ရနှင့်များခြွေရှေငွေ့ဥစ္စာမျိုးပေါ်၊တိုးလှိ့မှတ်သား"၊ ။ဟူသောအရ၊ နယုန်လ များမှာ၊ သားသော် လည်းကောင်း၊ သမီး သော်လည်းကောင်း၊ မွေးဖွါးပါမူကား၊ ပေါ်ဆေ

သန့်၊ မြေရဲ့ သင်း ပင်နဲ့၊ ပြည့်တင်း လုံသောက်ပြီ။ ဂုဏ်မောက် တက်သတဲ့''။

(၄) ထိုမှတပါးသည်း။ ။*''သားယောက်ျား၊ မြင်ဖွါးကာ-လဝါဆို၊ ။တပါးရေ-သူ့ရှိုး၊ တိုးထိုကြည်ညို၊ ။တမျိုးရယ်ဆို၊ မှောင်ဒိုတဲ့ သူ့ရိုး၊ ။ဓိတရ၊ ဂန္ဓာသခွေ့ဝင်ထို၊ ဖွါးမြင်ချောင် လောက်မှုခမ်းကို၊ ကျွင်းထိမ့်တတ်မျိုး''၊ ။ဆိုသော ကဗျာအလို ဖြင့်၊ ဝါဆိုလမှာ-သား ယောက်ျားဖွါးနှံ၊ သူတပါးတို့ ကြည်ညို ရှိုးခြင်းကို ခံရ ထိမ့်မယ်တဲ့၊ အနှီမှ တမျိုးလည်း၊ သူ့ရိုးခမြဲဖြစ် တတ်တယ်၊ ။သမီးမိန်းမကလေး၊ မွေးဖွါးသောကာ၊မိန်းမတို့လုပ် ငန်း၊ ယက် ကန်း ခိုင်းဝါ၊ ဇာ ထိုး အပ်ချုပ်မှ ဝစ္စ၊ အိမ်တွင်းမှု ခင်းသိမ်းကို၊ပြီးပြိမ်းအောင်တတ်မြောက်ပါထိမ့်မည်တဲ့''။

(၅) ဉီမှတဖြာ၊ ။*''သိပ်ဟ် ဝါခေါင်- တယောက်များ၊ ယောက်ျားတဲ့ဖွါးချင်၊ ‘ ။ချစ်ခင်သူ-ပီယဖွါးများထိမ့်သူတွင်၊ ။ မယားကောင်းရယ်နှင့်၊သားကောင်းကိုတဲ့ရမည်ပင်၊ ကြည်လင် တဲ့ဆုတောင်း၊ ။သမီးတွာကိုတဲ့၊ ဖွါးကြရင်ဥစ္စာများထိမ့်မယ်၊ ခြားဆို့ ကံကောင်း''၊ ။ဆိုသော ကဗျာဖြင့်၊ ဝါခေါင်လ များ၌ မွေးဖွါးသောသားမှာ၊လူချစ်လူခင်များနှံ၊ မိုးဝသများနှံ၊ မယား ပေါ်နှံ၊ မယားကောင်းကောင်းနှဲ့ညားပြီး၊ သားကောင်းရနှံ၊ ။ မို့ပြီးသမီးဖွါးနှံ၊ များမြတ်သော အလုပ်သပြောနှင့်၊ ဥစ္စာရှင်၊ကြွေး ရတတ်မ,ဖြစ်လတ္တံ့တဲ့''၊

(၆) တကြောင်းမှာသော်၊ ။*''တော်သလင်း၊ ပျော်ခင်း တဲ့သသဆို့ရည်၊ ။နှမ်ဦးရံ- တနှင့်မိတ်ရှိမှာ၊ ကျိုးရှိတွာသည်၊ ။ သားယောက်ျားကိုလ၊မြင်ဖွါးကာအသက်ရှည်၊ ကုန်သည်တို့စိတ် နှလုံး၊ ။သမီးဖွါးရင်လ၊ ပေါ်များသန်ရှုငွေနှင့်၊ နုမြေပြိမ်ပေတွာ တယ်၊မိန်းမတို့ထုံး''၊ ။ဟူသောအပျော်သီချင်းအရ၊ တော်သ လင်းလများ၌၊ သားယောက်ျားဖွါးက၊ မိတ်နှစ်ပါးအကျိုးများ၍ သားရတနာမှလဲ၊ ထွန်းတွာအသက်ရှည်ပြီး၊ ကုန်သည်ကြီးဖြစ်ထိမ့်

မယ်တဲ့၊ ။နို့ပြီး-သသီးဖွါးမြင်ပါကားရွှေငွေပေါများမည့်ကိန်းအရ
နှင့်၊"မိန်းမတို့ဆုခြွေ့ရွှေပေးထိုမရ"ဆိုသလိုဖြစ်လိမ့်မည်ဟုလို၊
(၇) ထိုဖြာ်တရပ်။ ။*"သီတင်း ကျွတ်မှာတော့၊ ပွင့်းမ
ညွတ်သသားရတနာ၊ ။ဖွါးမြင်ချှာ်-မိခင်ဘတို့မှာ၊ချမ်းမြဲသုခါ။ ။
သသီးသသားဖွါးလာကြိုက၊ ။ရွယ်ရောက်လျှင်ဖျက်သူများတဲ့မြင်း၊
များအနုသ ဧ့ဉာဝါမွဲရယ်တို့၊ စွဲတတ်ပါဘု"၊ ။ဟုဆိုသောအရ၊
သီတင်းကျွတ်လများနှ၊သသားယောကျ်ားဖွါးမြင်က၊ သုခချမ်းသာ
နှင့်ပြည့်စုံဖွံ့၊ ။တဖုံတနည်း၊ သသီးဖွါးက၊ အရွယ်သို့ရောက်လျှင်၊
မိန်းမတို့ ဆုခြွေ့ဖျက်စီးသေဘောင်၊ ဖျက်ဆီးသူများဖြားမည်မှတပါ။
အဖျားအနုသဝေဒနာတွဲ၍၊ဆင်းရဲရဲ့တဲ့"၊
(၈) ထိုနောင်လည်း၊ ။*"တန်ဆောင်မုန်း၊ ခေါသိုးတဲ့လ
အလို၊ ။သသားယောကျ်ားမြင်ဖွါးခင်-သေပါလေတ်တယ်၊ များ
မှတ်ဘိုကို၊ ။မသေသေဘ် ဖြွေးမြီများပါလိမ့်၊ တချားယူမြွော်
ထို့၊ရေပာန်းတော်ဖြစ်ပါလေတ်ရင်၊ ကျမ်းတတ်ပုဏ္ဏေး၊ ။ယုတ်မ
ယိုရက်ရိုတဲ့အခင်း၊ ။မိန်းမဖွါးရင်ဖြင့်၊နှမ်ပါးစုံမိခင်ဘတို့ကို၊
ယုယကာ လွှမ်းမြတ် လေးတယ်၊ မွေးကြွဝတင်း"၊ ။ဟုသော
အရ၊ တန် ဆောင် မုန်း လ မှာ၊ သသား ယော ကျ်ား ဖွါး မြင် လျှင်၊
ငယ်စဉ့်ကပင်သေဆုံးတတ်တယ်၊ တကယ်ရှိမသေရင်တော့လဲ
ဖြွေးမြီများလိမ့်မယ်၊ ဘုန်းကြီးများဖြစ်ရင်တော့၊ ဗေဒ့ကျမ်း
တတ် ပုဏ္ဏေးဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ။သသီးမိန်းမဖြင့်၊ မိဘ နှမ်ကြွာဘို၊
သန္တါမြတ်နိုးပြီးလုပ်ကျွေးသမှုပြုလိမ့်မည်တဲ့"၊
(၉) အနှီမှတဝ၊ ။*"ထနုတ်တော်အခါကျ၊သသားရတ္တာဖွါး
မြွေ၊ ။ငယ်ကရယ်မသေရှင်ထို့၊ ပောန့်သင် အမှန်ဖြစ်ရင်လေ၊
ခင်စစ်ပညာရှိမယ်၊တိုင်းထိပြည်ကျော်၊ ။လူဖြစ်သေသ်၊လူမော်
ထွဲဘသိ၊ ။မိန်းမဖွါးရင်တော့၊ တချားကိုမဆောင်ခြင်ထို့၊ သူများ
ထင် ကြောင်တော် နိုးမွဲ့မြင်၊ မိမိူးအဓွယ်မှ၊ မထား တွယ်ထင်
ဖြွောင်ထေးလိမ့်မယ်၊များတတ်ပါဘိ"၊ ။ဟုသော ကဗျာအနီ
မှာဝေ၀ဲခွဲနုတ်တော်လများမှာ၊သသားယောကျ်ားဖွါးမြင်လျှင်၊ငယ်

ထွဲ့ကာပင်ချူချာလျက်အသက်ဆိုးရှည်၍။မထေရ်ရဟန်းဖြစ်လျှင်။ ကျွန်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတပါးဟု။ထင်ရှားကျော်စောပေါ်မည်။ ။ တကာသင်ဆိုလျှဖြစ်ခဲ့သော်။ အမေဘ်အတော်။ အကျော်ဇေးယျ ဖြစ်ပေါ်မည်တဲ့။ ။အနှီမှတနည်း။ သမီးသိန်းမွေ့ါးရင်တော့။တရားကိုမဆင်ခြင်၊ သူမျှားသင်ကို။ အရှင်လိုက်ကြောင်တောင်နိုးမဲ့ခြင်း၊ မိမျိုးဘမျိုး၏တန်ခိုးဂုဏ်သိန်ကိုမျှ မထောက်မထွေးမူ၍။မျောက်မွေးတတ်သည်ဟုလို။ ။ထိုနှုတ်တော်သနှင့် ပေါ်လျှင်းပြီးလျှင်။ အွှင်ပုညာဘိဓေ။ ကာဝိမျှားကာဝိ၊ မိပထိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်၊ ထုတ်ဆိုတော် ရခဲ့သော။ အောက်ပါ ဇာတာ ဟော တေးထပ် ကိုလည်း။ လေးလေးမြတ်မြတ်နှင့်၊ တွေးတွေးပြီး-ဘဝင်အပ်,မှတ်အပ်၏။ -

* * * *

မျှောက်မထားဟောဇာတေးထပ်ကာ။

ဆဲ့နှစ်ခွင် မူလမှာ၊ ယုန်စွ, သူချ။ ပြွတ်ဘောလ, နဂါရိုယ်။ တွမြာသွာနေကြွား ။မေလျှန်ရှ-စွမ်းအနှံကို၊ ကြိုဒ်ပန်ဖန်ရှုးစေမမှား ။မူးနှုတ်နှင့်နဂိန်မှာ။တည်မငြိမ်ပေါက်ဖြား။တကျွာချိန်တောက်ပွါးဆို၊ မှော်ကျ်များအောင်ပြုတွယ်၊ ။လင်းကိုယ်ပျှပ်ဆိုမုးရင်ထ။ဆင်မုန်ရှူး (မ)ခင်သည့်နွယ်၊ ။သမသတ်မွေ့ထယ်မှာ။တထေဝယ်မှာရိုးမှို၊ တထိုးဆိုမဆိုသော၊ထင်းဘိသင့်ပါ။ ။ မြှော်ဇမှတ်ပြိုပ်ဘုဉ်ချာကို၊ပျှော်အလာမှတ်ဝမ်းတော့လေး။

(၁၀) အန္ဓိပြီးတခါ၊ ။*"လဖြာသို-ဝိုမခြားယောက်ျားတဲ့ သားရွေဝင်။ ။မွါးပါကြွလျှင်ဖြင့်၊ မိဘမှာ ဉာဏ ပေါ်စေမည်။ ဟောသတော့မျက်ခြင်း၊ ။ရဟန်းပင်ပြုလျှင်တော့-ဝေပဝေတတ်။ ။ သမီးဖွါးရင်တော့၊ အများရယ်ချစ်ခင်ဆို။ ဉာဏရှင်မှန်မလွှင်းတဲ့ ခြင်း။ရုပ်ဆင်းမှာငွေလဝန်းသလို။နွှတ်ချွန်းဖြိတ်ရှူးစေမယ်၊ ထူးထွီးသာမှတ်"၊ ။ဆိုတဲ့ကာရာအလိုဖြင့်၊ ဖြာသိုလများမှာ၊ သားယောက်ျားဖွါးရင်တော့၊ မိခင်ဘခင်တို့မှာ။အင်ခွင်ဉာဏနှင့်ပြည့်ရုံပေါ်မယ်၊ ရဟန်းဖြစ်ရင်တော့။ထင်ရှားတဲ့ တတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး

ဘဲတဲ့၊ ။နို့ပြီး–သမီးဖွါးရင်တော့၊ လှမြင်တိုင်း ချစ်ခင်ပြီးလျှင်၊ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်ခြင်းနှင့်၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်မှာလဲ၊ စန္ဒာဝရွှေလဝန်းကြီး လိုနှင့်၊ နှုတ်ဆိုနှုတ်ပြော မှာလဲ၊ ပျောပျော ရိုင်းရိုင်းကြီးရှိပေမဲ့ မယ်တဲ့၊

(၁၁) ထိုဖြင်တာနဲ့၊ ။*"တပို့တွဲ၊ဆိုမြဲသည်လမှာတော့၊သား ဝဏ္ဏရွှေတော်၊ ။ဝိုက်လွှယ်ဖွါးရင်တော့၊ ထင်ရှားစွာသမ္မာရှိ တယ်၊များဆီဖြည်ဆာချင်၊ ။သမီးသော်ဖွါးမြော်မြင်က၊ ။ရွှေငွေ မှုဥစ္စာပွါးပေမည်မယ်၊ များဆိုကြွယ်ဝ"၊ ။ဟူသောအရ၊တပို့ တွဲလတွင်၊ အကြွင်သတ္တိ သားဘဲ၊ ဖွါးမြော်သန့် ဝင် ခဲ့ပါ လျှင်၊ သမ္မာရှင်တပေါက်ဟူ၊ထွန်းတောက်ကျော်စောလတ္တံ့တဲ့၊ ။ အနို့ပြီး၊ သမီးရတနာ၊ဖွါးမြင်ပါက၊ ရတနာရွှေငွေ၊ ဆန့်ရေပေါ၊ ကျွဲနွားဆင်မြင်း၊ လုပ်ခင်း လယ်ယာ တွေ ဖြည့်ရုံပြီး၊ အပုံကြီး နေရာကျလတ္တံ့တဲ့၊

(၁၂) အနှီမှတကြောင်းသည်၊ ။*"လ, တ ပေါင်း၊ သား ကောင်းတဲ့ဖွါးမြင်၊ ။တွေ့ကြုံသူ–ခပ်ပြောရတယ်၊ များဥစ္စာ ရှင်၊ ။ပညာကြီးနိုင်မျှ၊တချို့သိမကုန်ချင်၊ဂုဏ်အင်ကမောက် မြို့၊ ။သမီးဖွါးရင်လ၊ ကြီးမားစွာဂုဏ်ဝေခံရမယ်နှင့်၊ ကုန်မှုရှာ လိမ္မာသို့၊ရှိနိုင်သမ္ဘာရာစဝမင်းတို့ကာ၊ယှဉ်သွင်းကာကတော်မြောက် ရမယ်၊ ကြီးမြောက် အကျိုး"၊ ။ဆိုသောအရ၊ တပေါင်း လ, များနှင့်၊ သားပေါပေကျိုး ဖွါးလျှင်၊ ကောင်းစားမယ်တဲ့၊ ထူးကိုတ် ဖြစ်မယ်တဲ့၊နို့ပြီး၊ ဥာဏ်ပညာကြီးမယ်တဲ့၊ ။သမီးဖွါးရင်လဲ၊ စီးပွါးရေးတွင်ကျယ်အောင်၊ ချောင်းဝယ်ပေါက်ကားတတ်မည့် ပြင်၊ ဘုရင်မင်းဗိုးချာစာတို့ကတော်၊ မေဗွာတော် ပိန်းပိုက် ပြီး၊ပိန်းပိုက်ခြင်းခံရတတ်သတဲ့၊မှတ်သားနေသိအမီးမိမ်း"၊

အမီးမိမ်း၊ ။"ဦးဆိပ် ရှက်ဆင်ပါ ဘုရား"၊

"ဒီအမီးမိမ်း တည်းဟူသော ဥပါသိကာမကြီးကို အမှူးပြု၍ လူ့မှ ဘုရား၊မက်လာတရားကို၊ကြားချင်နေချင်ကြတဲ့တာပုံမတို့"၊

"ဘုရား" (သံမြှင်၊ ညီညီ ညာညာ ထူးကြမေ၊)

အင်း-ပောသစ ရှိ၍၊ စိစ်ဋ္ဌ၊ သီရဒေအာင်၊ တပည့်မ-အများ ပရိသတ်တို့၊ နားထောင်ဆိပ် ခတ်စေရာ၊ ထပ်ခါ တ လော၊ ပော လို ပြောလိုဖြစ်တဲ့အချက်မှာ၊ ၊"နံနက်ထ၊ ပွင့်ကြရင်တဲ့လွှန်ချမ်း သာ၊ ၊သွေ့မကွာဘ်၊ နေထွက်တချက်တီးတွင်မျ၊ အငြိုးပင်မွှေး မြင်ပွါကြရင်းများချစ်ခင်ရာ၊ ၊မွန်းတည့်ခမ်းရယ်နှင့်၊ညနေချမ်း ပွင့်သေခုခါ၊ ချမ်း သာ လိမ့် မှန် မ လွဲ၊ ၊ညဦးသွားမှာတော့၊ စကားသူနာလိုလိမ့်၊ သန်းခေါင်ကို-စောရတဲ့သာသ၊ သန်းလွဲမှာ မျိုးဆွေနသတို့၊ ချမ်းသာရန်-တွန့်ကြက်ဦးပါတဲ့၊......ခုနစ်ဖြာချိန်ခါ ကျူးလိုက်တယ်၊ ထူးမှတ်ရှိုင့်"၊ ၊ထို-ရေးခြစ်တဲ့၊ လေးဆစ် သဖြန့်ထွက်အခု၊ (၁) နံနက်ထ-မနက်စောစောများပွင့်၊မြင်ကာ၊ အလွှန့်ပင်ချမ်းသာလိမ့်မယ်တဲ့၊ (၂) နေထွက်တချက်တီးပွင့် ရင်တော့၊အများ၏ချစ်ခင်ခြင်းကိုခံရတတ်သတဲ့၊ (၃)မွန်းတည့် တုံးမှာဖြစ်စေ၊ ညနေချမ်းမှာဖြစ်စေ၊ ပွင့်မြင်ထို-ဝမ်းကာကွာသျှင်၊ ချမ်းသာလိမ့်မည်တဲ့၊ (၄) ညဦး ပွင့်ရင်တော့၊ စကား အရာ၊ အ င်္ဂါလေး တန့် နှင့်၊ ချေငန်ရွာ ပြောတတ် ဆိုတတ်လိမ့်မယ်၊ (၅) သန်းခေါင်အခါမျှားပွင့်ရင်တော့၊သားရိုက်သားဆိုး၊ သား သုရိုးဖြစ်တတ်တယ်တဲ့၊ (၆) သန်းလွဲအချိန်ပွင့်မြင်ဘိကာ၊ မိတ ဆွေမျိုးတို့မှာ၊ အနာရောဝါနှိပ်စက်တတ်သတဲ့၊ (၇) အရှုံးပြီး- ကြက်ဦးတွန့်မှာ၊တော့၊ အလွှန့်တဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်သတဲ့၊ တဲ့မအပေါင်းတို့၊ ၊ရင်းအချိန်ခုနစ်ပါးနှင့်၊မွှေးပွင့်သော,သတို့ သား,သတို့သမီးတို့၏အသီးအသီးသောကောင်းကျိုး၊ မကောင်း ကျိုးများကို၊ ပောကြွားပြီး အခုံးနှို၊ နိဂုံးချုပ်စကား၊ မိန့်ကြား တော်မူလိုသည်မှာ၊ထိုအဆိုပါမင်္ဂလာအခမ်းအနားများနှင့်၊ သား ပွင့်သော နေ့ရက် လ ဖြာကွဲမိန့်၊ အချိန် နာရီ၊ ညီမညီ ညီမညီသော အသွားသဘောတို့မှာ၊ဘုရားပောသမဟုတ်လင့်တကား၊မှားသည် မှန်သည်ဟု၊ အတည်တကျ,မဆုံးဖြတ်နိုင်ချေ၊ ပဝေဏီ ယခေါင် က၊ဆိပ်ထောင်မှုကျမ်းတို့၌၊ကာဲအတင်အောင်တတ်မြောက်တော် မူကြသော၊ ဆရာ-သချာကြီးတို့၏ နည်းညွှန်သော အစဉ်အလာ၊

ကဗျာလင်္ကာ အင်္ဂါ အကား တို့ကို၊ အမျိုးသား အပေါင်း တို့၊ ရှေးဟောင်းဗဟုသုတ။ ကြေပါစေဟူသော၊ ယောဂီစေတနာ၊ ဖြေ့ စိတ်ဖြေရှုသော၊ ပြသ သည့် တရုံ့ဟူ၊ ဖွံ့ဖြိုးသော ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဖူးမြော်ခြင်းဆောင်နှာတို့အား၊ ကဗျာနိဂုံးအဆုံးသတ်ဟောမည်မှာလည်း။ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။

* * * * *

ကြိမ်ချိုး သဖြန်ကာ ။

"မှန်ပေရဲ့ မှန်သကဲ့ မဆိုရ။ မဟုတ်တူး—ဟုတ်တူးသည့်
အနေအုပ်ယမ်းရှေးကကြံမှား။ လောကီစာပညာနှင့်ဥာဏ်ကစား။
ရသော့ စိတ်ဖြေဖို့ အမိရေ—ရှိပ်နွေးဟောရတယ်တော့ရှာရှား"။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြွင်ကြိမ်ချိုးသဖြန်နိဂုံးဖြင့်၊ အဆုံးချုပ်လိုက်သောအခါ၊ များစွာသော တပည့် မ တို့သည်၊ ပဏီတ ဝေတနာဖြင့်၊ သေသေ ချာချာ ပတ္တနာ ပြုပြီး၊ သာဓု, သာဓု, သာဓု, ဟူသော ကောင်းချီးသံဖြင့်အဆုံး၌၊ အားလုံးအားလုံးသောသာနုံကြိုက်မတို့သည်၊ မိမိတို့ကမ္မဋ္ဌာန်းသိုက်ကျုံချာဌာနတို့၊ အောချင်းအမြန်ပြီး၊ ဖြန့်ကြွတော်မူကြလေသတည်း။

တခုံ့ရောအခါ–ဆရာယောဂီ–ကြံစည်ပုံ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောဝေရမသောရခေါကိုးခန်းမှာတွင်၊ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဖုဗ္ဗိုလ်ကျောင်း၊ ပယ်ဆိုတော်မူခဲ့သော၊ "စာရာဝါသ၊ သမ္မာဝဖြင့်၊ နုကျွဘုံကျောင်း၊ လူတို့တောင်ဝယ်၊ အိပ်တောင်ညွှတ်ကွင်း၊ သံချိုင့်တွင်းမှ၊ ရှင်းရှင်းလွှတ်ဝင်၊ တောချောင်ဝင်၍" ဆိုသောအလင်္ကာကဗျာအရ၊ ဗာရာဝါသဟုဆိုအပ်သော၊ အိပ်၌နေခြင်းကား၊ ကျဉ်းမြောင်း ကျပ်တည်း ဖွာသဖြင့်၊ နုကျွဘောင်းရဲဖွဲ့ချောင်သည့်လူတို့တောင်ဝယ်၊ အိပ်တောင်သားမွေးရှင်နေခြင်းကား၊ ညွှတ်ကွင်းနှင့်ပည်းတူ၏၊ သံချိုင့်တောင်အိပ်ကြီးနှင့်လည်း

တချို့တကာသဟု၊တချုးသိဝေဝ။ကြေီးရေလျက်။တောဝမြိုင်ချောင်
ခွါရှောင်ခဲ့၍။ရသေ့ယောဂီ၊တော၌ဂူပိုလ်။ ဆိုလင့်ကာစား။မှာအစွာ
သောင်းပြောင်း၊ (၁) ကျောင်းမသော နေရာထိုင်ခင်းအတွက်၊
ငွဲကွက်တောင့်တ၊ ကြောင့်ကြမ်ခြင်း၊ (၂) တပည့်ရင်း-သောဒါ,
ကောသာ ဝသည်၊ ထို၍များစွာ၊ တချူးနာတိုက်၊ သနားတောက
လည်းတောက်နှင့်၊ မရက်ကက် နှိုင်ခြင်း၊ (၃) အဂ္ဂိရတ်အကြီးမျိုး
ကြောင့်၊ ဆန့်တိုးတည်းဟူသောလောတ်လောဘကို၊ ထပ်ခါထပ်ခါ
ရလိုပူလိုခြင်း၊(၄)သူတော်ချင်းချင်း၊သီတင်းတူရှူ၊ပေါင်းဘောက်
ကြချိဆိုသလို၊ ကိုယ်နှင့် ဂိုဏ်းတူမှူသော၊ ဂိုဏ်းသူမတွေရဲ့အ
တွက်၊ငွဲကွက်ကြောင့်ကြတော်မူရခြင်း၊ (၅) နဝကမ္မ၊ငါ့ဆာမှုဟု
ဆိုအပ်သော၊ ကိစ္စလက်ရှိ၊ အဂ္ဂိရတ်ထိုးမှု၌၊ ဂရုစိုက်တော်မူရ
ခြင်း၊ (၆) နဂါးတည်းဟူသောပြဒါးမှုန်းတို့၊ဖါးဂရုန်းဒွေရှာတို့၊
ယောမဂနိုင်၊ ဇေယျာမြိုင်၌၊ မထိုင်မနား၊ သွားလာ ဗျည်းပတ်
တော်မူရခြင်း၊ (၇) ဆွေမျိုးညာတိတွေရဲ့အတွက်၊ငွဲကွက်မှောင်
ရှောင်၊ကြောင့်ကြတော်မူရခြင်း၊ (၈)လေနာတည်းဟူသော ဝေ
ဒနာကြောင့်၊တွေရောလေးပါးဖြစ်ရခြင်း၊ (၉)ကိုယ်ချိုင်မှောက်၊
ချောက်လာသူတန်းကြေတို့အား၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဘောက်မှာလင်းရှန်တို့
ကျမ်းဝန်တဝပေများကို၊သင်ကြားပို့ချရခြင်း၊ (၁၀)နို့ပြီးတော့လဲ
တမျိုး၊ ဝန်ခိုး ဂုဏ် ဘုန်းကြီးတို့၊ အနည်းနည်း တောင့်တပြီး၊
ကြောင့်ကြတော်မူရခြင်းတည်းဟူသော၊ ပလိဗောဓ၊ကြောင့်ကြ
ခြင်းဆယ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ဗယ်ရှားခြင်းငှါ၊မတတ်သာဘဲ၊အရပ်ရပ်
အရွာရွာတို့မှ၊ရောက်လာပေါက်လာကြတဲ့၊တပည့်မတွေရဲ့သိမ်ယော
ဇဉ်နှင့်၊ အမျှင်တန်းလမ်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘောက်ကိုလည်း၊ အားရပေါ်ရ
မထုပ်ရ၊ အဂ္ဂိယာတ်ကိုမှလည်း၊ဝဒေအောင်မထိုးရ၊ သွားချင်တဲ့ဘက်ကို
လည်းမသွားရ၊လာချင်တဲ့ဘက်ကိုလည်းမလာရနှင့်၊ အခါကာလကို
ဖြန်းတီးပြီး၊ "ဘုန်းကြီးမဟုတ်၊ လူမဟုတ်နှင့်၊ ဦးထုပ်သရုပ်တိ၊
ယောင်နှင့်သဘိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို၊ ရှုဋ္ဌာနေ့ရွာ၊ ဆန္ဒထိုဗိတ်၊
အလိုပြတ်သည်၊ ။သဘိတ်မှောက်ရက်မတွန်တည်း" ဟူသည်

နှင့်အညီ၊ ဤမည်သော သဝိတ် မှောက် ဒို ကာ ဟု ဆို အပ်သော "ဘွိုင်းကောက်ဒိုကာကြီး" ကို၊ အပြီးတိုင်ရေးသားတို့အရေးက ထည်းရှိပေသေးသည်။ ၊ရေးခဲ့သော ဗလီဇေါ်ခတ္တဲကရာကာလဲ၊ တန်းလန်း ဖြစ်နေသေးသည်။ ၊အနှီကရာ တန်းလန်းကြီးကို၊ အပြီးတိုင်ဆက်လက်ပြီး၊ တချက်လှပ်ဦးမှဘဲဟု၊ အလေ့ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ ယခင်ကအပြီးမသတ်ခဲ့တဲ့၊ ဝယ်ခဲ့သောလေးချိုးကိုရေးမိုးအတိုင်းရေးဦးမည်ဟု၊ ဤမည်သော ဝါးရုံရိပ်၌၊ သဝိတ်ကိုချပြီး၊ စောခြင်းရေးတော်မူသည်ကား၊ အောက်နားကအတိုင်းပင်ဟူ၏။

* * * * *

ဗလီဇော်ခ တ္တဲကရာ၊ မသေသေးရိုးကြီး။

ဂူအတွင်းမလွှင်—တရားနေရာကမ္ဘလိမ်မထန်ိုင်ဘုရွှေမင်းလှင်အ
သွားတွေ့ကမှာပြပါလို့။ အများတွေတရားပေါ်တဲ့ရေသော့ဝါသနာ
အထုံး (ဇိုကွယ်) အများဝေနေမှာ့ဘကာစတွေနဲ့ ၊ဆေရာနေသော
ကုန်။ ၊ (ညော်) တယည့်ပေါ်သမှုမှာဖြင့်ကာလီမောရေပေါ့
ဗလီဇေါ်ခဆိုတာ—ကျောင့်ကြီးဆယ်တန်တရားတွေနှင့်မသွားနိုင်
မခွါရက်အောင်ပ။ ဇရာဆက်ဆံသူ—မရေရေ့တဘုန်းတိုဖြင့်။ ရာ
သက်ပန် သေမှုမှုန်းပါလို့။ ပြိုတုံးတုံးကလေးတွေ—ရည်ကာရည်
ကာနှင့်။ တီတီတာတာ—ဟို့နယ်သည့်နယ်လျှောက်ပြီသနဲ့၊ အ
တောက်ပတန် ငုံရောကလေးတွေပေါ့အမှောက် အလှန်—မတဲ့
သဘောတွေဆိတဲ့ပြင်ရွှေသရောအခါ—ရာဇဂုဏ် နှင့်တော့တော
အညာမှာ-သာသနာဆိုတဲ့အမတော်တုံအတက်ထမ်းပေပေါ့ရော
နာပုံတဖက်ကမ်းတွင်မှမ်းနှုန်း—ဗိုလ်ထံထုလို့ဒို့၊ ပျိုမြစ်ဇမ္ဗူ—
တောင်စက်ိုင်းတွင်မှု။ မောင်နှိုင်းရသေ့ဘဝပျော်ရမှာဖြင့်။ ချောင်
တိုင်း့တချို့မတွေကာလဲပေါ်ပေသနဲ့ (ညော်) လောလောသမှုပါသ
ထာမတွေ့ကဖြင့်တောဝနာချိတ်ပြင်။....တရာသဟာမှာ-ဝါသအ
ခါတောင်မှုလဲမကောသပေါ်ဘု.... (ဩ) စမ်းချိန်ခဲ့တဲ့ ပန်းမြိုင်ချုံ
မှာစကမှုဌာနီးတိုင်ပုံသဘောတွေနှင့် ....ကာသယ်ဝရုံမှာ—ဆန်းပုံ
ပြော်ပြော်ပြီး.... (ညော်) စမ္မအဆီးရုပ်စီဆိုတဲ့သေမထဲဝထီပေ
မို့ရှော့....ညဆီညဆီမှာ—မြတ်တီတိုင်လိုမတာတဲ့ပြင်....တည့်တ
ချိန်မှန်ချိ-အမတော်ပြည်ကိုလဲစောဓိပါ၍ တောဘဇီဓါတ်မကြိုတကြိုမှာ

အသံ၊ စကားပြောရခြင်း၊ တချုးဟောရခြင်းစသော လုပ်ငန်းတို့ကြောင့်၊ ရည်မှန်းပြီး ဖြစ်သော၊ ရတီးပိုင်မည်ဟူ၍၊ မိန့်ခွန်တော်မူချင်း အချက်။ ဖျက် ဆီး မည့် အန္တရာယ်၊ ရန်ဘွယ် အစစ်ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။ ။(ဤကားပကားချပ်တည်း။)

ထိုသို့ ကြည့်နေစဉ်ပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံတော်မှောက်သို့ ရောက်လာ ပေါက်လာကြသော ရဝေသမတို့သည်၊ (၁) အပေါ်ရုံရှင်ထွန်း-တဘက်ရှေ့ပြီး၊ လက်ကာတော့တင်ခြင်း၊ (၂) အန္တထိပဌာသ၊ဝါရုဝမျက်၊လက်ရှုပ်ချီခြင်း၊ (၃) နှီးဖြင့်မှတကြောင်း၊ ပေါ်ဖသောင်းကဲ့သို့၊ ပြောပျောင်းသောလက်ဝါးကလေး နှစ်ဖက်ဖြင့်၊မချက်မကျက်၊ဝတ်ဖြေ့မည်ဟု၊ ရဝေသ၏ခြေရုံကို၊အဖုံဖုံဆုပ်နယ်ခြင်း၊ (၄) တအားမဖက်၊သဒ္ဓါလက်သက်နှိုးချစ်ခြင်း၊ (၅) ဝါရုဝေါ၊ နိဝါတော၊ ပဒုသော မက်ထော တအားကိုယ်တွေ့ရှင်၊ ရှိသောကိုင်းရှိုင်းပြီး၊ "မှိုင်းမှိုင်းဘုရား၊ ဘာများရေးသားစိုက်နေတော်မူပါသလဲ၊ တကတဲ-ကိုယ်တော်ဖြတ်တပါးထဲ၊ ဂျူးဆွဲသွားမှာမကြောက်ဘူးလား"ဟု၊ လျှောက်ပြီးတင်သပြီး၊ယောင်ဇဇနှင့်၊ ရဝေသမ,တဦးက၊ "စုးလက်နှုး" ငါးဦးထိမျှီး၊ ဂိုနိုးမှုဇော်၊ တော်ရေခြင်းရှေးထားလျက်၊ ဆရာရေးသားအပ်သော ကဗျာကို၊ဖြာက ဘုယူတဲ့ပြီး၊ တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့်ဘတ်ပြီးလျှင်၊ အောက်မှာပါသလို၊ဆရာကိုလျှောက်ထားမေးမြန်းလေ၏။

ရဝေသမ၊ ။"ဆရာမှိုင်းရဲ့၊ဆရာမှိုင်းရေးတဲ့၊ လေးချိုးကဗျာအဝပဌမရှုချင်းမှာ၊ "ဂူအတွင်းပလ္လင်-တရားနေရာကမှလဲမထနိုင်ဘုရားမြင်းလွှင့်, အသွားတွေ ကဗျာဖြပ်ပါတို့၊ အမှားတွေတရာပေါ်တဲ့-ရဝေသဝါသနာအလုံး၊(အိုကွယ်)အများဝေနေလျှာ,ဓာတမတွေ့နဲ့-ဆရာ့နေသာကုန်" ဆိုဆိုတာမှာ၊ လိုရာအဓိပ္ပါယ်ကို၊ အကျယ်မထင်းသေးသော်လဲ၊အကျဉ်းသိပါရစေဘုရား"။

"အို-ရဝေသမ၊ဤကဗျာရဲ့အဝ၊ ပဌမချီအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ဆိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာမူ၊ ဂူအတွင်း၌ ခင်းထားအပ်သော တရားပလ္လင်ပေါ်တွင်၊ထင်ပြင်ခွေ၍၊ရဝေသမတို့အား၊မင်းလွှင့်တရားကိုဟော

ကြားလျှော်ချက်နေ့ရက်ကုန်ခန်းပြီး ကမ္ဘာမှာန်းမှမထိုင်ရဘဲ၊ ငွေကျနေ တော် မူရ ပုံကို၊ အခရဲ့ တော် ကြီးမှုပြီး၊ ဘိတေဂ ဖြစ်မိ တော်မူ ကြောင်းကိုဆိုလိုသည်"။

ရသေ့မ။ ။"အနှီပြီး၊ ရှ၊ ဆိုတဲ့သဘောသဘောတရူပ်ကို၊ တေဘကူရွှ ရာကျမ်းစကားတွေနဲ့၊ ဘာနဲ့ဘရားဟောတော်မူပါခဲ့သတုံး"။

"အို-ယနေ့မှတွေ့ရတဲ့-ရသေ့မတည်းဟူသောတပြေ့မတို့"။

ရသေ့မ။ ။"ကိုယ်တော်ဘိမြတ်အမိန့်တော်၊ တမိန့်မိန့်နဲ့တ မိန့်မိန့်မျှော်ရကာ၊ တောင့်တရက်ပါသတုံး"။

"အင်း-မယ်မင်းတို့ မေး လျှောက်တဲ့ ရှအကြောင်းနှင့် စပ် လျဉ်းပြီး ခက်ကျဉ်းကျဉ်းက လေးဘဲဟောနိုင်မယ်၊ ဟောပုံမှာ တော့၊ ။တောချုံပိတ်ပေါင်းတောင်တောင်းထိုင်ရတို့၊ ရှုတင် နှင့်ပျော်မွေ့တဲ့၊ ရသေ့ရဟန်းတို့နေရာ၊ သေနာသနတို့ကို၊ နေရာ တကျ၊ ဆိုလိုကြပါသသော"။

ရသေ့မ။ ။"ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသတုံး"

"အို-ရသေ့မတို့"။ ။ရသေ့ရဟန်းတို့နေရာထိုင်ခင်းအပေါင်း တို့မှာ၊ (၁) မဍ္ဍော-ဟင်္ဂိုင်, ဥဇ္ဇာဝင်စောင်းတဲ့၊ (၂) ဝိဋံ-အင်း မျဉ်တဲ့၊ (၃) ဘီသိ-ခုံးမွေ့ရာ၊ ဘုံလျှိုတဲ့၊ (၄) စိမ္မွာပါသာဋ်- ခင်းနှီးခုံးတဲ့၊ (၅) ဝိဟာရေဇာ-အရဲ တံ တိုင်း နှင့် ထ ရှ သော ကျောင်းတဲ့၊ (၆) ဟမ္မိယံ-ဖြာသသာနိဦးပြတဲ့၊ (၇) မ်ါသာဒေါ- လေးထောင့်ဖြာသာဒ်တဲ့၊ (၈) ဂုဟာ-ဂု-[ဝါ]တောင်ခေါင်းတဲ့၊ (၉) လေဏ-လိုဏ်-ထိုင်-ဝါ-တံ ခါး ရွက် နှင့် သော ထိုင် တဲ့၊ [ဤတွင်၊ ဂုနှင့် ထိုင်၏ ခြားနားပုံကို၊ အခရဲ့ခနေ့ရှု၊ သတိပြုရာ၏ တမင့်]၊ ။(၁၀) အနှီပြီး၊ အနွှာ-ဖြတဲ့၊ (၁၁) ပလ္လွာနွှာ- အထွတ်တရသာရှိသော တန်ဆောင်းတဲ့၊ (၁၂) ရုက္ခမူလံ-သစ် ပင်ရင်း၊ သစ်ပင် အနီးတဲ့၊ (၁၃) ဖလေလာရွှ-ကောက်ရိုးပုံတဲ့၊ (၁၄)ဝေဠုဂုမ္ဗ-ဝါးရုံတဲ့၊ ။ဆဲ-အနှီကဲ့သို့၊ အလုံးစုံဟောခဲ့တဲ့၊ တောရွှဲ့တောင်ရွှဲ့ချောင်ရွှဲ့များအကြောင်း၊ ရှင်းလောက်ကျယ် ကျယ်၊ တ ကာယ် ထို အ လို ရှိ ကြ ပါ လျှင်၊ "လောက်သာဗိပဏ်ပါ၊ရှ

နောက်ကွယ်။ တော်အကြည်ကျွမ်း တော့နိုင်ပါပေတဲ့။ ယောင်မြိတ်
ဂုဏ်။ ။ကေသာ, လောမာ,နခါ, ဒန္တာ,တစော,တွေဟဲ့လို့။ ။ဒေ
တနှာမနေသွား-အစုန်ဖန်အခေါ်ခေါ်ဝါ၊ မောသော်လဲ။....(ညှော်)ရွှေ
အညာတခေါ်ကြာမှာဖြင့်။ ဆေးဆေးရှာရှာမှောင်မှောင်ပေပေါ်နေ့သွား။....
ကေသာ,ရှောသဟာ-သံသရာမှာ-မှောလောက်အောင်ပအေဟံငါ
တကောင်တွေနှင့်-သဘောကျလောက်ပါတဲ့,ရွှာရုံ။ တောဘာစိတ်
အခါရုံတွေကလဲ-သုံ့နှံကူးရှာမျိုး။ (ဒိုကွယ်) တော်ရသိကျွာ
ဂုဏ်တာဖြင့်။ *အဏ္ဏဝပုလဲသတကာ။ မြောင်နိုးကာန်။ ဝါတ်တိုး
ဆန်ခံလို့,မမြော်တိုးရွှန်-အကုန်လှူတဲ့ပြင်။ အလုံမှ-ဆရာခမ်းနေ
ကြီးရှဂ္ဂိသူ-ဘကမတန်းတွေကဘေ,ဇုံး,သာသသာသာသာလှပေတဲ့,၊
ညချမ်း,အခါကျလျှင်ဖြင့်....(ညှော်)ဓာတရုရှဘာဝနာတွေပြိုရ
ပေသေး့။... ဆရာဘုရာ့, တခေါင်း မလှော်တလှော်မှာ-ရှောင်း
တော်မှုသလေးတွေနဲ့ပြင်။ ...(ပြဲ)ဘုရား,ထိုး။ တအောက်ကြိုး။
နိုး ဝတ်တက်ခြင်းတည့်ဟုသော။ ဝတ်မျောက်တဲ့,ပရိတ်နာသသောင်
က။....ဇိမ်ရာအခင်မှာ-နှိပ်လာချင်သူတွေကလဲ များလိုက်ပါပြီ
သနဲ့,။....(ညှော်)ဝရုံပေါ်ပေတဲ့,။ ချုံတောသခန်းငှနာမှာဆုံးမြော
စမ်းပါဘုရားတွေနှင့်မောအအောင်အဆောကာကွယ်ကြတဲ့,။ဟောခွယ်
မာလာ နှစ်တို့ကြောင့်။ ဝါလယ်-တခါ နှစ်ခါ ထပ်မိပေ သပေါ်။
(အမယ်မင်း)အညာစပ်သည်ဘသည်မတွေနဲ့,-ဂယိဂတန့်,-ကဝိ
စေမကာင်း,သမို့,ပေတဲ့,။ အင်း-အမွှေသော်တာအားဘွဲ့လို့,။(ဒိုပုည
ဝတ်နဲ့,)သဌ္ဌသိသိခ ပြီးတွေမို့,။ ဘာဝနာအပြင်မှ သတိရှေ့မျို။
(ညှော်)ဆရာချစ်မိသမျှ-မင်းတိုးအပေါ်မှာမှာ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤအထက်ပါ ကာရာ စခွဲကို၊ ထိုမည်သော
တောင်ခင်တန်းပေါ်တွင်၊ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော။ ဝါးရုံရိပ်၌၊
သပိတ်ကိုချပြီး။ ခဏခြင်းရေသောသွားပြီးပေ့။ ကေသာမည်သော
ရေသွမကာ။ ထုတ်ချ်ပေးလိုက်သော။ ကွမ်းအားလောက်များကို
ဘားသောက် ဘုန်းပေးပြီး။ ပုတီး အပတ် တထောင် စိပ်မည်ဟု၊
ကြံစည်နေပါသော်လည်း၊ အကြင်သို့သော တောင်အောက်ကထက်
လာကြသော၊ရေသွမလေးငါးခြောက်ပါးတို့ကို၊ ခပ်ဖွမ်းဖွမ်းက
ပင်၊မြင်ရလျှင်၊ ရင်ဝ၌၊မိုခနဲ့ဖြစ်သွားလေ၏။ ။အဘယ်ကြောင့်၊
ရေသွမများထောသည်ကို၊ မိုခနဲ့၊ဖြစ်သွားရပါသနည်းဟူမူ၊ သူတို့

ဟာ၊နာသခြွာန်း၊ထီးဟိုဋ္ဌကျွန်း” ဆိုသော၊ထိန်းနိုကျွန်း။ အနောက်ချိုမြို့ အရှေ့၊ ဇောဋ္ဌ တိုင်း၌ ဘွားမြင်သော၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဒတ်သည်၊ ဤမည်သော-ကာဝီခုပန္နနှ သဘော်သဆိပ် ကျောင်းတိုက် ကြီး အတွင်း၊ သီတင်းသုံးစဉ်၊ စီရင်တော်မူတဲ့။ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်ရဲ့အဖွင့်၊ မရ ရုဏ္ဏဝိလာသနီမည်သော အဋ္ဌကထာကြီးမှာလာသော၊ ရဟာ ဗုဒ္ဓ ရှင်ကာဋ္ဌုဒါယီက၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရှောက်ိုယ်တော် မြတ်ကြီး ကို၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ပင့်ခန်းကိုလည်း၊ ကဗျာဖွဲ့ဆန်းသင်အောင်၊တွင်တွင်ကြီးကြည့်ကြရာ၍”၊

ရသေ့မ၊ ၊“မှန်ပါ၊ တပ့်တော် မများမှား၊ တကြီးသေကြီး တော့၊မကြည့်ဘူးဘူး၊ မရှုဘူး ပါဘူးဘုရား။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆို တော့၊ တပ့်တော်မတို့၊ ရသေ့မ,တွယ်သောကား၊ မကြာသေးပါဘူး ဘုရား”၊

“ကိုင်း-အနှာဖြစ်ရှိပေးစီတော့၊ဤတောခန်းတောင်ခန်းများနှင့် ဝင်ထည့်ချိုကြွေး၊“ရှင်သဝံ-နန်းကြွေရှင်” ဟူသောအရ၊ရတ နာပူရ၊အင်းဝခေတ်တည်းဟူသော၊သက္ကရာဇ် ၁၀၆၃-ခုနှစ်တွင်၊ နန်းတက်တော်မူတဲ့၊ ရွှေနန်းကြွေရှင်၊ ဘုရင်နရပတိ,နန်းစံ ၁၆- နှစ်မြောက်၊သက္ကရာဇ် ၁၀၇၉-ခုနှစ်တွင်ရေးပြီးတဲ့၊ ရှင်ဓုန်းညိုဆို သော၊ ၊*“မဟာဗုဒ္ဓဃော၊ ဦးထိပ်ဇွဲဟု၊ မြတေ ထွတ်ခေါင်၊ မြရိပ်ဆောင်သော၊အရှည်ဘောင်ပင်မင်း၊ မေါ်မိရင်း၌”ဆို၊ အနီလိုချိ တဲ့၊ ၉-ကြောင်းရေးပေတာ၊(က)အစ(ဂ)အဆုံး၊ ၂-အင်္ဂါ၊၅-ချပ် ရှိတဲ့၊ဂါထာမြောက်ဆယ်မျှတွင်၊ရှင်ကာဋ္ဌုဒါယီက၊ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဘုရားကို၊ ရာဇဂြိုဟ်မှ၊ကပိလဝတ် နေပြည်တော်သို့ ကြွတော်မူ မည့် အကြောင်း နှင့်၊ ထ ပေါင်း ၀ံ ရာသီ၊ ဗုဒ္ဓမိ ကော်အတွင်း၊ ဆောင်းကြွင်းနွေလ၊ခုတုသောခေါင်၊ဖြိုင်ချောင်တောသစ်။ ရွှေရည် ရုံ့သို့၊ဝတ်ပြီးဝတ်ပုံ့၊ပွင့်ဖုံ့ပွင့်ဝတ်၊ ကျွေးဘွေးညွှတ်သည်၊ ဖက် ထွတ်ဝမှန်း၊ကြက်ရှန်း,စွယ်၊ နံ့ကြွယ်ပကာ။ ချယား,ခွယ်ပန်း၊ အနန်းကုံ့ကောင်းသွယ်တော်,သရဖီ၊ စမ္ပီ, ယင်ကာတ်၊ ဇလတ် ခေါင် ရန်း။ ဆိပ် ဖန်း, အင် ကြွင်း။ ရှင်းမင်း, သင်း ရွေ၊ မိုးရွှေ, မည္ဗာ၊

သည်ကာလ၌၊ ဗိဒေဟတိုင်း၊ မိထိလာ ပြည်ကြီးဟူ၍၊ ခြားသီးပေါ်ထွန်း၍၊ ဇမ္ဗူကျွန်းသက်၊ မော်ကွန်းတဆူ ဖြစ်လေသည်။

ပဒေသသရေခုက်၊ မြောက်မြင်းမိုရ်ခြား၊ ကုရုသားတို့၊ တိုင်းမွါး ပြည်သစ်၊ ဖြစ်လေသည်ကို အစွဲပြု၍၊ ကုရုတိုင်း၊ ဥတြပဉ္စာလပြည်ကြီးဟူ၍၊ မြောက်ချိုးအုံခြောင်၊ ဇမ္ဗူပေါ် ၌၊ အဆောင်အယောင်ဖြစ်လေသည်။ ၊နေရူနောက်ယံ၊ ကဉ္စပူချာ၊ ပေါ်ဖြစ်ထွန်းသ၊ အပရဂေါယာနံ၊ စီမာန်ကျွန်းသူ၊ ဗိုလ်ပါလူတို့၊ ထူထောင်စည်းဝေ၊ သနွဲ့ချောမွာနှုကို၊ အပရန္တတိုင်ကြီးဟူ၍၊ အကြီးအခိုင်၊ မဏ္ဍိုင်မြဲမြိုင်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ထက်၊ တံဆိပ်ကွင်းကွင်း၊ ဘာဝက်ချင်းမျှ၊ သတင်း တန်ခိုး နှံ့လေသည်။ ၊ထိုအပရန္တတိုင်းပင်၊ ပရိန္တယကား၊ သားခြေရှင့်၊ တကွမကွာ၊ အတူပါသော၊ သဒ္ဒါပိတ်သဘောကြောင့်၊ သားမေဟာဝေရစ်သွန္န-ပုန်နှင့်၊ သမ္မုပဒ် ဖြစ်ရောတွင်၊ သုနာပရန္တဟူ၍၊ ဝေါဟာရပရိယာယ်၊ တသွယ်ပညတ်တင်လေသည်။ ၊ထိုအပရန္တ၊ သုနာပရန္တ၊ နှစ်မည်ရသော၊ တိုင်းမ တိုင်းကြီးကို၊ အတီးဝါဝင်း၊ သသာသနာ ကျမ်းတို့နှင့်၊ ဆောက်တွမ်း၍ အဖွန့်ယှဉ်လျှင်၊ ဇမ္ဗူဒီပါတွင်၊ မြန်မာမင်းရိုး၊ နေနတ်မျိုးတို့၊ ရိုးမိုးချာဌာန၊ မရမ္မမဏ္ဍလ-တဝန်းတဝရှားသည်၊ ဘုရားဟောပါဠိ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ သဠာယတနသံယုတ်ပါဠိ၌ဂုဏ်တို့နှင့်၊ တံသုတ်တိုက်ညီ၊ သဘောလည်းသည်သောကြောင့်၊ ဤငါတို့မြန်မာ၊ နေရာရပ်ဌာန်၊ မြေနက်သန်ကိုသာ၊ အပရန္တ၊ သုနာပရန္တ၊ တိုင်းချက်မဟု၊ မှချအဖွန့်ယှဉ်သတည်။

ဤငါတို့သုနာပရန္တတိုင်း၊ သျှမ်းခြေကဿဘေဘ်ဆိပ်၊ ဝါဏိဇ္ဇဂါမ္မသွိ၊ ဒါယကာ ရှင်ပုဏ္ဏသည်၊ သဋ္ဌါဟုန် ထက်သန် သဖြင့်၊ သာရကျွန်တန်ဆောင်း၊ နှံ့သာတကျောင်းကို၊ နတ်ပေါင်းချီးမြှောက်၊ ဆောက်လုပ်တည်ထား၍၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ကျောင်းတော်အလှူခံ၊ ကြိုးနှံ့ရှိသော်လွှား၊ ယင့်ဘိတ်ချ တွင်၊ ဝါနှစ်သယ်ကျော်ဘ၊ ပဋ္ဌမဗောဓိ အလွန်နှံ၌၊ ထောင်မွှန်ရဟန္တာ၊ ငါးရာတပါးသုတ်၊ စီသုခ္ခိန့်တ်၊ တပည့်မြတ်တို့နှင့်၊ ဖြာသာဒီငါးရာ၊ ထင့်သာညီးညီး၊ ကြွချီး၍၊ ဧဝထီးထွတ်ထားဘုရားကြွလာတော်မူသတည်း။

ခရီးအကြွား၊ ထ ဂူးအမတေ၊ သာဝကဉာဏ်၊ ၎င်းတိုက်တန်
သော၊ သဠစ်န် ရတော့ကြီးအာ။ ဦး ၃-ပါး၏ အမြိုက်ဆေးကို၊
တိုက်ကျွေးဆွတ်ဖျန်း၍၊ ရဟန်းငါးရာ ဖြည့်စေသည်၊ ဂန္ဓာရုံဟူ၊
နိဗ္ဗုတ်ချိန်မောင်း။ နံ့သာကျောင်းကိုလည်း။ နောက်နှောင်းအခါ၊ မြို့
မာမျိုးမည်၊ ဤတိုင်းဖြည့်၍ ကြီးငြိမ်းကြွ၊ သာသနာပြု နှံ့၊ ထွန်း
လတ္တံ့သည်၊ အရှည်နောင်ဘန်ကဲ့ မြွေဉာဏ်ဆင်ခြင်၊ မြင်တော်မူ
သော ကြောင့်၊ ခံယူသာသာသာတော်မူ သတည်း။ ထိုကျောင်း
ထောက်၍ ရုန်စ်ရက်ပတ်လုံး၊ သီတင်းသုံး၍၊ ဝန်းဝိုင်းဗေဒ်သနာ၊ဟော
ကြားချီတွင်၊ သစ္စာဝါအဆုံး။ ငါးသိန်း-ရှစ်သောင်း-ရှစ်ထောင်၊
များမြောင်ပြည့်နှက်၊ မိုက်မင်္ဂလာ ရကြကုန်သတည်း။ ဤသို့ထွန်း
သုနာသနာ၊ နာမည်ပါ၊ မြို့တိုင်းရပ်၌၊ သစ္စာပြုဘုရား၊ ထင်ရှား
ရှိစဉ်၊ ရှင်သိဒ္ဓိ၊ သစ္စာစခွဲ၊ ပုဏ္ဏားခံသောဂန်တို့ကိုလုံ၍၊ ပွဲကြီးသာသနာ၊
ဦးစွာထောက်ရှင်း၊ ထောက်ဆင်းဖြစ်ထွန်းဘူးသတည်း။

ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်သည်မှ၊ ၂၃၅-နှစ်၊ သက္ကရာဇ်သာသနာ၊
ရောက်သောခါလည်း၊ မော္ဂသောကာ၊ နှောင်းတချိန်၊ ကောရာဇ်မင်း
ဖြတ်၏သေသာ၊ ရှင်မဟာမော္ဂလိပုတ္တတိဿသည်၊ ဆန္ဒာဘိဉာဏ်၊
ဝိန္ဓာမြောက်မြားကိုဏ်းသားထောက်လောင်၊ တထောင်ချမ်းတတ်၊
ရဟန်းမြတ် တို့နှင့်၊ ညီညွတ် ဝါဒ၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ၊ မိစ္ဆာ
သုတ်သင်၊ တင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ရဟန္တာကြီး ၉ ပါးကို၊ ရပ်ခြား
ဒေသ၊ ၉ ဌာနသို့၊ သဒ္ဓမ္မစက်၊ မိုက် မဂ် တရား၊ ပွါးပေစိမ့်ငှါ၊
သာသနာပြုချေမွတ်စေတော်မူသည့်အခါလည်း၊ ဤသုနာပရန္တ
တိုင်းသို့၊ ကိုဏ်းဖြည့်ရဟန္တာ၊ အသစ်ဝ ၄-ပါးနှင့်တကွ၊ ယောနကဗ္ဗိတ
အမည်ရှိသော ထေရ်သာသနာ ပြုစေသော်၊ ဝသီဖြောက်ပြီး၊ ရှင်ဆင်
ကြီးတပါးသည်၊ မိုးဖျားပျံတက်၊ ကြွလာသက်၍၊ အဂ္ဂိခန္ဓပမာ၊
ဒေသနာသုတ္တန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်အထွတ်၊ ချေမြတ်တော် မူသည်တွင်၊
လူရုန်စ်သောင်း၊ အပေါင်းများစွာ၊ သစ္စာဝါတို့၊ ထိုခါကျွတ်ကုန်ကြ
လေသည်၊ မင်းဆွေမင်းမျိုး၊ ထီးမိုးနန်းညွှန့်၊ သခင်များမြောင်
မင်း တထောင်တို့သည်၊ လူဘောင်မှ ကင်း၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇရဟန်းမူကြ

ဇလေရွှာ,မြစ်ကိုင်း၊ဇေဝယ်ရှိုင်းတို့၊ အင်တိုင်း တောတောင်၊ ကျွန်
အောင်ကြက် သရေ၊ ဘွန်နွှန်း ဝေ ဝေ ရောက်၊ ကြည်း ရေ ဝန်းကျင်၊
ကောင်းကင်မိုးထယ်၊ကြုတ်ကြယ်တာရာမှိန်၊မြကွန့်ရုံငြိမ်း၊သွားထယ်း
မပျက်၊သျှံထက်ချေင်ကိုန်၊ဝင်းထိန်ရှိုမျှို၊နှစ်မြို့ရော၊လ,ရက်နှာသို
ရှုကြာပရ၊ မြှော်သင့်ရှုသို့၊ ယခုအခါ၊ မှားစွာ ရေနွေ တော်၊ သုံးလု
ဘောင်ကုံ၊ ခြေဖျော်ပင့်ဈေးချောက် သည်များကိုလည်း၊ မှတ်သားကြ
ရာ-၏၊

အိုတာပည့်မအပေါင်းတို့၊ ငင်းယခုအခါ၊ သတင်းဝါလကျွတ်
ခါလည်း နှိုးရကား၊ ဆွမ်းတော်ကြီး တရားကို၊ ဟောကြား ပေပြီး
အုံး၊ ။ဟောသပန့်ကာ။

* * * * *

မင်းလှ သန်ယာဘွဲ့ခံ၊ ဓေလဆရာကြီး ဦးပုညာ သည်၊
ဆွမ်းတော်ကြီးဆောင်းဖြင်းအရှု့မှိုးဘွဲ့စွာဟ္ဂမပေါင်လာသည့်
အကြောင်းများကို၊ရေးသေပေါင်းရာဝေင်နှင့်
စီစဉ် ကာ ရေး သား သည် ကို ဟော ကြား တော် မူပုံ။

သဗ္ဗကာပူ၊ ပေါဝ ထက်မွန်၊ ရှေးလွန် လေခါ၊ မဟာ သမ္မတ်၊
ဓန္ဒပယ်နတ်ဟု၊ လောကခေါ်တံပုံ၊အလုံးစုံကို၊ ရပ်ခြင်ငြိမ်စွန်းသုန်း
ဘန်ဆင်းသောဝေါ်ကိုသင်၊ရှင်ပေါ်တာ၊ ဘုရှင်အလောင်း၊ မင်း
ကောင်းအဆမြိကံ၊ဂိုးစ်ပေါ်တွန်းသည်မှ၊ဒုစ်ဆက်မြောက်၊ရောက်
ကိုလောင်သော်၊မြွတ်ဗျာဓာ၊စကြာမင်းဆုံး၊လေးကျွန်းလုံးပြည့်၊သိုဆဲ
ခြောက်ယူဓာ၊မိုတ်ပေါ်ဝန်းရံ၊ ရုန္ဓသစ်လျက်၊ ယာဉ်ပုံစီးတော်မှ
သတည်း။ ။တရံခါသော်၊သမ္မန္ဒာရေဆုံး၊တိုက်လုံးဘွဲ့ည်းတ်၊
နှစ်ငုံနတ်သို့၊ ရုပ်ခါတ်းကြောင်း၊ကြောမောင်းချို၊ မိုးကြောင်းမွှင်
တော်မူသတတ်၊ ။ပဋိနုအိုက်၊ နှန်းကိုက် ကောတွတ်၊ သကြ
ရသ်ကို၊ ပဋိသတ်ဝန်းလျာ။ လေးကျွန်းသားနှင့်တကွ၊ ခေဝနတ်
ရွာန်၊ ဘုံဗိမာန်မှ၊ ဖြန့်တေသည်ကာလ၊ ပိဒေပကျွန်းသား၊ မိုတ်
အများကို၊ချထားချပ်နေ၊အခြေအမြစ်၊အသစ်တိုင်းပြည်၊တည်စေ

သည်။ ။ဒိန်းမ သူတော်း ခြောက်သောင် ကျော်ဝင်း၊ ထိုမြေ အညီ၊ ဘိကျွှန်ိုဟု၊ ထေမိရိတ်းကြီးတွေကြသည်၊ ။ထိုမြေရကြွ တ။လောကဘိမ်း၊ ရှမ်းခင်ကြီး ရဟာဆွာ၊ ကြွလာသည့် ကာလက။ အပရဆွ၊ ဗွာနချက်ဘွဲ့ မြွန်ရပ်မြေ့၊ သဒေ့ရခေတွျော်၊ အောင်ချာ ပြည်ကြီး ရွှေထီးအရှင်နှး၊ ဘိန်းမြိုနီးမိုးဆောင်၊ ရန်ဘောင်မင်းသက် ထက်နှင့်၊ အဆက်တြိုက်ကြလာသည်။ ။ထိုသဒေ့ရခေတွျော်၊ မဟာနဂရ၊ ပြည်မ ဥဆေ့ချောင်၊ ရန်ဘောင်မင်းထက်ထက်၊ တွွန်း ထက်သာသနာ၊ အဒြီးတွာချို၊ ရဟာဆွာချောင်၊ လောကတံခွန်၊ ရှိုတ်မွန်တို့သာ၊ အလွှန်များကြွားတွာသည်။ ။ငအောက်မင် ၃-ထီး၊ လောကီအသိညာဏ်၊ ရတုဇန်ကလျာဏ၊ နီဗျာမသတ္တာ ကို၊ သွေ့ရှာကျင့်ကြသူ၊ လူလူရှင်ရှင်၊ မြေပြင်မဆံ့၊ အနှံ့ပြည့်ဖြိုး သုဗြတ်မျိုးကား၊ လက်ညှိုးမလွတ်ရသည်။

ထိုသတ္တရာ၏ ထိုခေတ်အတွင်း၊ ထိုမင်းမိုးကြိုက်၊ ထိုအခိုက် တွင်၊ အမြိုက်ရည်ချ၊ ရှုသူတော်ဝင်၊ အသင်ယော၊ အနဆွပေါ သေဘ်လည်း၊ ဤမည်သောဒါယကာသည်၊ လူ့ပွဲ့ပွါးများ၊ သူတပါး ထက်၊ စိတ်ထား မြတ်တွတ်၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းကို၊ မကောင်း ဖြစ်လာ၊ ကောင်းရာတိုက်တွန်း၊ နွတ်ခွန်းချိုလေး၊ ကုသိုလ်ရေးဖြင့်၊ ရည်းဝေးရုံးရ၊ သင်းကြီးမြို့ရက်၊ ဥပေါသထိကာတ၊ ဆွမ်းတော် ဝတ်ကို၊ မချွတ်ရှေ့ရက်၊ လဆက်နှစ်ရှည်၊ ဆောက်တည်နိုရှုံးအမြဲ ရှူ၍၊ နှီးနှုချပ်သော၊ သို့လောက်ဝင်ရှာသည်ဟု၊ ထိုအခါ ထိုနိုင်ငံ တွင်၊ ဝံတရဖြစ်လော.ငီအဆောင်၊ တံလောက်တဦးမျှပေါ်ဘူးသည် မထင်၊ ခုဇဝင် မေပ်ကွွန်း။ တညွှန်းလည်း မလော၊ သင်္ဂါ ယနာ ၃-တန်း၊ ကျမ်းဂန်လည်းမခို၊ ဤရှိုတ်၍၊ ကုသိုလ်ပြုဟန်ကား၊ အပရဆွ၊ တိုင်းများမှန်ကု၊ မြန်မာလူ၌၊ အဆွှုတအဆွရိယ၊ ဗိသိမ္မ ရဏ်တွေ၊ မကြိုဘူးသော၊ ပုံထူးစံမြတ်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနောက် သာသနာ၊ ကိန်းလာ ခန်း ပြောင့်၊ ၁၅၆၀-ချွန်၊ သတ္တရာ၏ ၃၇၈-ခုတွင်၊ အနုရုဒ္ဓ၊ ဓေဝ ရာဇာ၊ နော်ရထာမင်း ဖြစ် သည်၊ အရိ မရှုနာ၊ အောင် ချာ ပရ မေ၊ ပြည်ချက် သွေ့၊

ကောဋ္ဌမင်းဆုံး၊ဇမ္ဗူလုံးကို၊သိမ်းကျုံးပိုင်စိုး၊ ရှစ်ဆိုင်မိုးလျက်၊ နန်းရိုးဆက်တော်မူသတည်း။ ။သာသနာ့မျှဖွား၊ ဘုရားဖြစ်စွာ၊ သုံးလူ့ချာသည်၊ အနာဂတ်သ၊ဉာဏာကျော်ခေါင်၊ ဉာဏ်တော်ရောင်ဖြင့်၊ နောက် နောင် သာသနာ၊ အကြောင်းအရာ၊ ပုဂံပြည်နှင့်၊ တည်ဖို့နိမိတ်၊ဗျာဒိတ်မြွက်ကြား၊ ထားတော်မူခဲ့ရကား၊

"ဘာဇတိဘုဇာသနှုန့်ဉ္စါ၊
ဒေဝေါဂုတ္တိတ ဘာဇာ၊
အိရိနှ သာသနေနွာ လဒ္ဓေနွာ၊
ဒါယာဂတ ထေရုသော၊
ပုဂ္ဂံ ရဟာနွာ နာမက်"၊ ။

ဟူသော ဂါထာနှင့်အညီ၊ အိရိခေတ္တရာသို့၊ ကျမ်းစာအယူ၊ ထွက်ပံတော်မူသည့်တွင်၊ တော်သူမရဆိုးနတ်တန်းခိုးဖြင့်၊သယ် ပိုးဆောင်ရွက်၊ မင်းအဆက်ဆက်သော၊တကျော်ကွယ်ဖိတ္တနအရိယာ၊ ရဟန္တာရှင်အခုပ်ခံ၏၊ထွေထုံနတ်နက်၊ဓမ္မဘက်ကိုဆွဲသက်သဖြင့်၊ ပုံကြည်စွာသောကြောင့်၊သာသနာတော် ၆၀၀-ခုတွင်၊သုဝဏ္ဏ ဘူမိမှ၊ပိဋကတ် ၃-ပုံ၊အစုံ ၃၀-ပါ၊ရဟန္တာတထောင်နှင့်တကွ၊ ဉတ္တရာဇီဝမထေရ်ကျော်တို့ကို၊ ပင့်ခေါ်ယူဆောင်၍၊ မင်းခေါင် နော်ရထာ၊ သာသနာ သုတ်သင်၊ ထိုခါ တွင်လည်း၊ နိဂုဏ်ထား၊ ရဟန္တာထေရ်ပေါင်း၊ အဆောင်းမကာ၊သောကျွပလမ္ဘာနှ၊ ဂုဏရစန် ရှင်လျှ၊ဇမ္ဗူထက်ဝန်း၊ ပြည့်ဘနန်းမျှ၊ တိုင်းခန်းမြန်မာ၊ ထိုခါလ် လည်း၊သာသနာအလွန်ထွန်းသတည်း။

ထိုနောက်တရံ၊ပုဂံသာသနာ၊ ၁၇၀၀-နှစ်၊သက္ကရာဇ် ၅၂၆၊ ဝေါဇောနောက်တွင်၊ဘွန့်ဖြောက်ဥကင်၊ထိုထိုက်တင်သော၊ဘုရင် ဘုန်းနို၊ နရပတိစည်သူသည်၊ ပုံသုကုသင်၊ မွေယ်ရှင်အရိယာ၊ ရဟန္တာထေရ်ကျော်အား၊သားတော်ငါးပါးကို၊ ကျောင်းလျက်၊ မြွေထက်တော်ကြည်၍၊နှင်းအပ်ဆက်ရှူသည့်တွင်၊ပုံသုကူရှင်ကျော် ၏၊ အာဝတော် နိမိတ်ဟုံ ထောက်၍၊ သားတော် ၅-ယောက် ကို လည်း၊ နတ်ရှေးတော်ထွန်ဝေသော၊ ဖြွစင်ရတနာ၊ သဖြာသကွ

ဖြင့်၊ဘုရားရှင်လက်ထက်၊သာရကွန်စင်နှံ့သဘောနှစ်ကို၊စုန်တော်တချို၊
ထိမ်းကြားမချ၊ ကောသလမင်းခေါင်၊ လုပ်ဆောင်ကိုးကွယ်သော၊
ရုပ်ရှင်တော်မြတ်နှင့်၊ ညီညွတ်တချို၊ ပသေနဒိဓမ္မတာ၊ မြေဘုံသာ-
ကာလွန်းအို၊တသြို-ထိကြား၊တောင်ချောက်-ဒုရုရာပုရှ၍၊ငါးဆူ
အထွတ်၊ ရုပ်ရှင်မြတ်တို့ကို၊ ပြသနစ်ချောင်းနှင့်တကွ၊ တည်
ထားပြုရ၍၊ ဓမ္မစေ၊ ရိမရှိုက်၊ သာသနာ ဒါယကာ ခံတော်
မူသည်၊

ထိုမင်းလက်ထက်ပင်၊ဗိုလ်မင်းကြီးပိုင်၊ အဆုံးတိုင်၍၊ခရိုင်ဝေး
နီး၊ကျွန်းကြီးကျွန်းငယ်၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၊တဘက်မှာသို့၊ဒေသ
စာမည်၊ကြွတုံလိုက၊ အကိုယ်ချောင်းချောင်း၊မိချောင်းချော
ကြီး၊ချောက်ထက်စီး၍၊ခရီးသွားဖဖတ်ပြုသော၊ ဓနုပလောင်တို့
သခင်၊ပေါင်းဆောင်ရှင်ရဟန္တာ၊မဟာကဿပ၊ ချာနုရာဘုန်းတို့၊
မထေရ်ပုံသည်၊တရုံချေခါ၊ လက်ဝါးပါ၊ သီဟဠ္ဌသို့၊ ကြွတော်မူ
မည်ဟု၊ကုန်သည်တို့သင်္ဘောနှင့်လိုက်လေသော်၊ရေလယ်ကြော
တွင်၊သင်္ဘောသည်နစ်နားဆိုက်၍ထားသကဲ့သို့၊ မသွားမရွေ့နေလေ
ချွင်း၊အထွေထွေအကြံ့နှင့်၊စာရေးတံကောက်ယူကြရ၊ ရဟန္တာ
အသျှင်ကို၊၃-ကြိမ်ပင်စာရေးတံကျ၍၊သင်္ဘောမှချကြကုန်သော်၊
အပ်ဘုန်ထန်ပြင်း၊ ဘိစွဲ့ နင်းသကဲ့သို့၊ ချက်ခြင်း သင်္ဘောထွက်
သတည်း၊ ၊ထိုအရိုက်တွင်၊ မြေခြောက်အောင်း၊ နတ်မိချောင်း
သည်၊ အသျှင်ကောင်း တန်းခိုးကြောင့်၊ ကျောက်ရိုးပလ္လင်၊ ခံယူ
တင်၍၊လက်ကျွန်းသောင်သို့၊ ချောက်အောင်ပို့လင့်ရသတည်း၊
သီဟိုဠ်သို့ချောက်ချွင်း၊ ယက္ခဒီပကျွန်းသို့ကူး၍၊ ဘီလူးများကမြင်
တို့အစေ့ရောင်ခွတ်ဖျန်းပရိတ်ပန်းဖြင့်၊ ကန့်ပြီးသောမျက်စိကို၊
ပကာတိ မြင်စေရာတွင်၊ သဒ္ဒါကြည်နူး၍၊ ဘီလူး အပေါင်းတို့က၊
အရှင်ကောင်းရဟန်းမြတ်အား၊မပြတ်စေသုံးရန်၊ ငရမန်၊ တောင်
ကျည်းဟူသော ဘီလူးငယ် ညီနောင်ကို၊ လက်ဆောင် ကပ်လှ၊
ဆက်သလျှုဒါန်းလိုက်သတည်း၊ ၊သီဟိုဠ်ကျွန်းမြတ်ဝယ်၊မှေ့ခါတ်
သမီး၊စေတီပုထိုး၊ မှိုင်းဝတ်ဖြည့်၍ အခြမ်းတွင်၊ သဏ္ဍာန်ပမာဏ၊

တုရုတ္တတင့်တယ်စွာ၊ မဟာစေတီပုံ၊ လောဟပါသာဒပုံ၊ ဓါတ်တော်မွေတော်၊ မဟာဗောဓိညောင်တော်စေ့များကိုဆောင်ယူ၍၊ ဇမ္ဗူဒိပ်တည်း၊ ပုဂံပြည်သို့၊ ဖြန့်လည်ရွှေ့ကပ်ပြုသတည်း။

ထိုသာသနာတွင်၊ ဟန်းလင်းမြို့တောင်လက်၊ မှက်ထိသမိုင်ရွာမှာ၊ အင်္ဂါဆောင့်စောင်း၊ မိန်းကျောင်းဆရာ၊ သုငမဓါဘမည်ရသော၊ ရှာနေလေသော်၊ လင်္ကာသို့တော်၊ မထောင်ရကျော်လည့်၊ ထိုရောင်အခါ၊ သာသနာ၌၊ ကြော်ညာကျော်ဝေလှသတည်း။

ဤသို့နရပတိစည်သူ၊ မင်းကြီးလက်ထက်တော်ဝယ်၊ ငွေယံရှင်၊ ပေါင်းလောင်ရှင်၊ ရာနံ့ဝင်သုငမဓါ၊ အရိယာဝုဍ္ဍိလိမ္မြတ်တို့နှင့်၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ၊ ဘုရားသာသနာ၊ တိုင်းမြန်မာ၌၊ စည်ဖြာ လွှမ်းထွန်းပသတည်း။ ။ ထိုနောင်ရထားနရပတိစည်သူ၊ မင်းနှစ်ဆူတို့၊ ဇမ္ဗူကျော်ဟိန်း၊ ဗိုးစည်ကြီးကိုလည်း၊ တမိုက်ပတ်ရှိ၊ မြန်နှိုင်ငံ၌၊ ထုံးစံမကော၊ ယခုတိုင်ပြောလောက်အောင်၊ ဥပေါသထိကာဘာတ်၊ လူ့နတ်မြောက်မြီး၊ ဆွမ်းတော်ကြီးသော၊ အသီးအခြား မကြွားမကြိုခဲ့ဘူးချေ။

ထိုနောက်၊ ဇေယ သိင်္ခ မင်းကာစ၍၊ ပုဏ္ဏကာခံ၊ ပုဂံပြည်ထဲ၊ မင်းပွဲသာသနာ၊ အဝါမတိတ်၊ ထိတ်ခဲ့ပြီးသော်၊ ထီးနန်းခြားဆိုင်း၊ မြင်ပိုင်း တဖြာ၊ မကျွန်းဘု တ သွယ်၊ ပင် လယ် စစ်ကိုင်း၊ သမိုင်းထပ်ခေါင်၊ ၄ ပြည်ထောင်တို့၌လည်း၊ ရိပ်ရောင်အမြွက်၊ မထွက်မပေါ်ခဲ့ဘူးချေ။

ထိုနောက်ကာလ၊ ၇၂၆ ခု၊ ရွှေသုဝေပါဟာ၊ နှစ်ကောဇာတွင်၊ အသင်္ခဝင်၊ နွယ်စဉ်နေမျိုး၊ တကောင်းမိုးသော၊ သတိုးမင်းဖျား၊ မင်းတရား သည်၊ နဂါး-ကေသရာ၊ ရတနာ ပြောင် မြ၊ ရှစ်ဆူအဟောန်၊ သုပဏ္ဏဂုဏ်၊ ခက်လက်ညွန့်ရှင်၊ လက်ပံပင်ဟု၊ အမြင့်အိပ်မက်၊ နတ်ဆောက်နိမိတ်၊ တိတ်နှင့်ရော်ပွား၊ သီတာရက်ဆုံ၊ သန်လျက်မို့သော်၊ ရွှေထုံပဝရ၊ တည်ထောင်စေသော၊ အဝပြည်ကြီး၌၊ ထီးရိုးနန်းမျိုး၊ သတိုး ၇ ပါး၊ ခြားခဲ့ထင်ရှား၍၊ သက္ကရာဇ် ၇၅၁ ခုတွင်၊ ဇမ္ဗူ သော်ဇ္ဇနင်း၊ မိုးညှင်းမင်းတရားသည်၊ သတိုးပါးရာဇာ၊

မြို မြို့ စောင့် ဆောင်၊ ရွှေတောင် နန်းပွဲ၊ မြိန်းသဲ အခါ၊ ထက်ဘိုပ ကျွန်းမှ၊ ရှင်သီရိသဒ္ဓမာလင်္ကာရ၊ ရှင်သီရိသိပ္ပဟာဝိမလာသဉ်ဟု သော၊ ရဟန်းတော် နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဘုရားရှင်ဓါတ်၊ မွေတော် မြတ် ၅-ဆူကို၊ ပင့်ယူခဲ့ကြ၍၊ အဝ ရွှေမြို့တော်သို့၊ရောက်လျှင်၊ ထိုရောက်သနေ့၊ ဤမြေ့ အလုံး၊ပတ်ကုံးဝကြွဝင္ဍာ၊ ဆင်ကုန်းခါ သကဲ့သို့၊ သည်းစွာ ပုံတင်၊ လျင် ရှုပ်လေ ဘိသတည်း။ ။
ထိုနိမိတ်ကိုမြင်လျှင်၊ ရွှေနန်းသျှင်မင်းတရားကြီးလည်း၊ကြွက်သီး မိုးချမ်း၊ အားရမ်းသဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုစွာ သမြင့်၊ ငါ့မြို့ ဘုန်းပါရမီ ကြောင့်၊သဓိရဓါတ်တော်ကို၊နတ်ဆောင်ရွှေညည်၍၊ ငါ့ပြည်သို့ကြွ ရောက်ပေဘွသည်၊သာသနာ့ဒါယကာ၊ငါကြောင့်၊ဝင်စပ်မှန်ဖွ ပေတော့သည်၊ ငါ့ ပြည် တိုင်း နက်၊ ငါ့ ထက် ထက် ၌၊ ဓမ္မစက် သာသနာ၊လွှန်စွာပြန့်နှံ့၊ထွန်းတော့မည်ကားဟု၊မင်းတရားကြီး ကိုယ်တိုင်တော်၊ အသေဘာင်အောင်ဟိတ်၊ နိမိတ်ဘတ်ဆိုတော်မူ ပြီးလျှင်၊ထိုဓါတ်တော် ၅ ဆူကို၊ စေ်ကိုင်းမြို့ကြီးအနောက်မျက် နှာ၊ သာယာသော မြေအပြင်တွင်၊ ဆင်များရှင်ဘုရားဟု၊ တည် ထားပြီးခါ၊ ဌာပနာသွင်းနှံ၍၊နိုင်ငံပြည်သူနတ်ရှောက်ကွယ်ကြရ သည်၊ရှင်းဓါတ်တော် ၅-ဆူကိုဆောင်ယူခဲ့သည့်ဂုဏ်ထိုက်၊ သီဟိုဠ် ရောက်ကြီး၊ သီဟိုဠ်ရောက်ငယ်၊ အနွယ်တီထဝန်၊တော်မှန် ၂ ပါး တို့အားလည်း၊ကြီးမားကျယ်ဝင်း၊မြတောင်း ၇၀၊ အုံဘွယ်စဝေ၊ ကြက်သရေ ၃ ထိုက်ရှိသောဥမင်ရွှေကျောင်းကို၊ကောင်းမွန်စွာ ဆောက် လှူ၍၊ ကြည် ဖြူ လေး မြတ်၊ မ ဖြတ် ကိုး ကွယ် တော် မူ သတည်း။

ထိုမိုးညှင်းမင်းတရား၊မင်းခေါင်များသည်၊ ကိုယ်တိုင်လှာတော် မြတ်၊မွေဓါတ်ရတနာ၊ မဟာထေရ်ကျော်၊ ရှင်သူတော် တို့ကို၊ ပူဇော်ပြီးမလျှော်၊သာသနာဒါယကာ၊ ခံတွဲခါ၌၊သာသနာတော်တန်း ပွင့်လင်းသည် မှန်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗာန်မြို့ဘော၊ ဆွတ်ချေလက်နှီး၊ ဆွမ်းတော်ကြီးကုသိုလ်ဟု၊ ထိုမင်းခေတ်လည်း၊မဖြစ်ခဲ့ပါသည် သတည်း။

ဤသို့အားဖြင့်၊ သာကီဝင်မျိုးသတိုးမင်းဖျား၊ မင်းတရားမှစ၍၊ လောကသာရာ ဝေတီတော် ဒါယကာ၊ ဟံသာဝတီရောက်မင်း တရားကြီးတိုင်းရှစ်ဆိုင်ဖြန့်ချိ၊မင်းဆိုး ၃၂၊သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃ ခု ရောက်သည်တွင်၊ အောက်ရာမညတိုင်းက၊ တလိုင်းတို့ဗျက်ဆီး ၍၊ပြည်ကြီးအွေ၊ ကြွေမှုမျက်ဖြူး၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ယခေါင် ရည်ကြာ၊မှတနာသမုဒ္ဒရာ၊ရွှေဝတွန်းပေါ်၊ထိုသရော်၌၊ဒွမ်းတော်ကြီး ဝတ်နို့ဥဘတ်ဘဲ့၊ ထုဖွတ်ထင်ရှား၊ ဘုံတကားဟု၊မကြွားမမြင် ခဲ့ရချေ၊

ထိုနောက်အခါ၊ ပေါက္ကာရာမ၊ ရိမညွှန်၊ ဘောင် ကြော့ရှင်၊ ကျွန်းခွင်ဇမ္ဗူ၊သည်တော်မူသော၊ဧည့်သူမင်းကောင်း၊အလောင်း စေလတ္တွတ်၊ နေမျိုးနတ်မှ၊ မဖြတ်သန္တိစဉ်၊ မဟာဝင် သာကီယ၊ ကဗ္ဗိလ ဂိုဏ်း၊ နွယ်ခဲ့တိုင်းဖြင့်၊ သမိုင်းညီဝေ့ချိ၊ ဘဝင်ကျော် သော၊ ဘုရား တော် အ လောင်း မင်း တရားကြီးသည်၊ မိုးသံဝန္တ၊ ကမ္ဘာ့ဥအလား၊ ချောက်ချားမှုပန်း၊ တလိုင်းရန်ကို၊ ညာဏ်သမ္ဘာ ဂိုဏ်း၊ဝရုဏ်ပို့ချုံပြောင်း၊ လက်ရုံးရောင်ဖြင့်၊ ငြိမ်းအောင်ရှုန်းထွတ်၊ သတ်လတ် ငြိုးသောင်း၊ ပြည်ကြီးအောင်ချာ၊ မုတ္တနာသိမ်း၊ ဥဒါန ကုန်းဘောင်၊ နန်းသစ်လောင်၍၊ တောင်ဇမ္ဗူ့ဗိမ်၊ မဏ္ဍလာပိုက်ကို၊ ဘုန်းရိပ်ထွမ်းတော်မူသတည်း။

ထိုကုန်းဘောင်တည်ရှင်း၊အလောင်းမင်းမှ၊သက်ဆင်းဖြန့်ပွါး၊ အစည်အဆေးဖြင့်၊ သားတော်မြေးမြစ်၊ ကြေချာ၏နှင့်နှင်၊ မဟာဝင် ဒီပီ၊ ဤပိဋကာ၊ ကမ္ဘာ ပတ်လုံး၊ မဆုံးမချင်း၊ ထီးမင်းမကွယ်၊ ကုန်းဘောင်နွယ်ဟု၊ ကြီးကျယ်မိုင်ကြီး၊ ထွန်းဆုံ နိမိတ်၊ ဗျာဒိတ် ဆတ်ဆတ်၊သိုက်ခေါင်မော်ကွန်း၊ညွှန်းသည်အလျောက်၊ခြောက် ဆက်မြောက်၌၊ တလျှောက်သခြေ၊ ရန်မွေ့နှိပ်နင်း၊ အလောင်း မင်းဆို၊သားရင်းတော်စစ်၊လှူသင်းကျစ်သည်၊သက္ကရာဇ်၁၁၄၄ ခု၌၊ စတုဂိရိ၊ ဘုမိပြန့်ဘွားန်း၊ မြေကြီး ငှန်း ထက်၊ ထီးနန်း ပလ္လင်၊ ဥက္ကင် ဥဏ္ဏမ္မ၊ တည် ဆောင် ကြ၍၊ အ မ ရ ပူ ရ၊ ပြည်မ ဗိမာန်၊ ရာဇဌာနီဟု၊တဘာနီအသစ်၊နန်းမြို့ပိုက်တော်မူသတည်း။

ထိုအမရပူရ၊ ဌာနဗိမာန်၊ ရွှေလှိုင်း ဘုန်ဘောသာ၊ နိဗ္ဗာန်ပစ္စယာ၊ သဗ္ဗညု ဉာဏ၊ ကောလာ ရွှေတောင်၊ ရွယ် ဆောင် မြောက်ပွင့်၊ ကြွားကြွားဝင့်သော၊ ဆင်မင့်သခင်၊ မာတင်ဥပေါသထ၊ ရှုစ ဂိဝင်၊ သွင်သွင်ရန်ရှူး၊ ရန်ညွှန့်ရှူးသော၊ အရေးထူးအပြားပြား၊ ထပါးမကာ၊ ဆင်ဖြူရှင့်သခင်၊ ဘဝရှင် မင်းတရား ကြီး၏ မြေး တော်၊ ရတနာပူရ၊ ဝတုဇုတ္တနန်းစံ၊ အသန္တိန်ဇာတ်၊ နတ်သမုဒ္ဒား မင်းတရားကြီး၏ ညီတော်ရင်းစစ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ရဋ္ဌက်ဂျုရ၊ ပဝရသိရီ၊ သဗ္ဗသမိတ္တာ၊ ဝဇီရာဂုန်ဖြိုး ဇာယာဗိုလ်ဖြင့်၊ လိုလိုပြီး မြောက်၊ ဂိုက်ဆောက်တည်ထောင်၊ ရနောဆောင်သော၊ အမရ ပူရ၊ ဝိဇယရွှေဘုံ၊ မြေခုံမကိုန်၊ ဘိုးတော်မိုက်ကို၊ ရန်မိုက်ပယ် ဖျောက်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြင့်၊ ဂိုက်ဆောက်တည်ထောင်၊ ရနော ဆောင်သော၊ မင်းခေါင် မင်းဖျား၊ မင်းတရားသည်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခု၊ ရတုရှေ့ဦး၊ တန်ခူး သဘင်၊ ရင်လုနီးတွင်၊ မြေကြီး မျက်နှာ၊ စကြ္ကဝါတိုက်လုံး၊ ပတ်ကုံးလှနတ်၊ မြိုသည့်ညွှတ်၍၊ အထွတ် တိုင်တော်မူသတည်း။

အထွတ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်တုံ ထတ် သောင်၊ ပြာ သာဒ် ယာဉ် သာ၊ ဘောင်စကြာဖြင့်၊ ဥက္ကလာပ၊ ဧမူညနယ်၊ ပင်လယ် ပတ်ဝန်း၊ အကျွန်းကျွန်းကို၊ တုန်းတန်ကြက်သရေ၊ တန်ခိုးမှေ့လျက်၊ သမြေ ထူညွှတ်တော်မူသတည်း။ ၊ထိုသို့ ရှေ့တွင်၊ မိမ်းချည်ဝါသနာ၊ ဒိဋ္ဌသဏ္ဍ၊ ဇမ္ဗူပတိုင်းအလုံး၊ ဝိနည်းစုန်း ညွှီးချောက်၊ ထိပ်ရွှေး ဘောက်၍၊ သောက်ဆုံအလှင်၊ သင်ဘိရကား၊ ထူးခြားမြတ်စွာ၊ ဆက်သနှာဖြင့်၊ သဏ္ဍာ ခံယူရသတည်း။ ၊ထိုကုန်းဘောင်ဝံသ၊ အရှမ နန်းမြိုး၊ ဗိုးဦးအခါ၊ သာသနာတော် ၂၃၈၁ ခု၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခုနှစ်၊ ခေတ်မင်္ဂလာ၊ မဟာ ဒွာမယ၊ ကာလ မွန်မြတ်၊ ချောက်ထတ်တုံသောတမူကား။ ၊ဇာယဗီရသာသနာ၊ ကမ္ဘာသိန်းသောင်း၊ ကပ်ပေါင်း အဆင့်ဆင့်၊ ဘယ်မင့်အဓိုက်၊ ပရိဗိုဇ်ရှေ့၊ ဘယ်ရသေ့ကာလ၊ အညဝါဒီ၊ လောကီအလို၊ ဂိုဏ်း ရုံးဆိုမျက်ကိုမမှုရိုသားဘီ၊ မိစ္ဆာသဝပရွေ့ကာရုဏ္ဍာ၊ လောကုတ္တရာ

အထွတ်၊ အသျှင်မြတ်တို့၊ အရဟာဗ္ဗာခ၏၊ သာဝကထံခွန်း၊ရိုးမွန် ရွှာသဝင့်၊ အသင်္ချေပွင့်သေသ်တည်း။ ပွင့်ဆန်းမှုသာ၊ ထိုရဟန္တာ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ သာသာသနာခေတ္တ၊ ထိုကာလတို့နှိုက်၊ ဗိနယသိက္ခာ ပုဒ် ကို၊ အ ဟုတ် အိ မြင် ၍၊ အ ကြွင် အ ကြွင်၊ ထင် ရာ ထင်ရ။ ဝဏ္ဏာနုရူပကံနှင့်အညီ၊ ဤကာအားအာပတ္တိဝါရ၊ ဤကာအားအနာပတ္တိ ဝါရ၊ထိက္ခာပဒ-ပဉ္ဉာပနေ၊ ဗိနယာဓမ္မကံသည်၊တရိတချက်၊ဘယ် ထက်ထက်မျှသက်သက်မပေါ်သွားပေ။

လေးသင်ဗျ၊ဆဲ့ခြောက်သင်ဗျ၊တွက်ရေကပ်ညီ၊တသိန်းခီဖြင့်၊ ပါရမီထွန်းကျူး၊ အွှထက်ထူး၍၊ဆည်းပူးမှုသာ၊ ဗိုင်သရာသော၊ အနာဝရဏ,သဗ္ဗညုတ၊အဝရထမ္မာညာဏ်ရှင်၊ သုံးဆူင်ထွန်းထား ဘုရားစင်စစ်၊ဖြစ်ခါနှိုက်သာ၊ သိက္ခာပဒ၊ပညတ်၊ဗိနယတော်ဒုံ။ ထင် ရှား ပေါ် ထွန်း ၍၊ သုံး ခန်း ဘုံ သူ၊ နတ်နှင့်လူတို့၊ နိဗ္ဗူဝရတ် ချောက်၊ပေါက်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊မူလအာဒိ၊ထိုမိုခေတ္တ ရဲ၊ပုဒ်-မြင်ရိုင်း၊ဝကိုင်း-ပန်းသ၊ အဝ-ကုန်းဘောင်၊ ပြည်ထောင် အသီးသီး၊ ထီးမင်းအဆက်ဆက်၊ ကွယ်ရှက်ထိမ်မြှုး၊မပေါ်သွား မဖြစ်တော်ဘင်း။ နတ်ကြောင်းခရီး၊ ဆွမ်းတော်ကြီးကုသိုလ်သည်၊ အပိုဒ်ရှေးဝယ်၊ ကမ္မာကပ်က၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့ထံ၊ ခံအပ်သော ဈာဗိတ်မင်္ဂလာ၊သမ္မာရင်းနှီး၊ကြီးတော်မူလှသော၊ ကုန်းဘောင် သမယ၊ခဏ္ဍိုယာဂိုဏ်းပေါက်၊၊ရှည်ဆက်မြောက်ဖြစ်တော်မူသော၊ မင်းတရားကြီးရွှေထက်ထက်တော်နှိုက်သာ၊ မင်းဆက်တကာ၊ မခု မထိုက်၊ မကြိုက် တော့။ ရွှေဘုန်းတော် ထူးသောကြောင့်၊ ကျေးဇူးနိုင်ပြီး။ ဆွမ်းတော်ကြီးကုသိုလ်ဟု၊ အလိုလိုဖြစ်ပေါ်၍၊ နေပြည်တော်ပတ်ရံ၊နိုင်ငံတော်ဝန်းကျင်၊ ထူရှင်သဏ္ဍာဝါ၊ သည် တခါတွင်မှ၊ မင်္ဂလာတရ၊ ဆွမ်းတော်ကြီးဝတ္ထုကို၊ ဝရကာတ၊ ဖြင့်ဘုရားပေသည်။ ။အနန္တရံဝတ၊ အမိဋ္ဌရဋ္ဌာ၊ မိဋ္ဌာမသော၊ ကောင်းကြီးပေး၍၊ ဟာစ် ကြွေး သော ဖြ ဘာ သံ သည်၊ မိုးယံ အထက်၊ ဘဝဂ် ထိဆိုက်၊ တိုက်လေကာမခါတ်၊ ဝဲတင် ဆက်၍ သတ်သတ်မိဉ့်မိဉ့်ဟုန်သတည်း။

ဤသို့ချဉ်းဖိစပမဥ္စဒိုး၊ရေးသောက်မွန်နိုက်၊တဘာနတဆစ်၊မဖြစ်ဘူးပဲ၊ လွှန်ကဲကျူးရေချာ်၊ ခုဌပေါ်သော၊ ဆွမ်းတော်ကြီးဝဇ္ဇ၊ ဤအမှုကို၊ ပြုရမြဲးထောင်၊ ဖြစ်မြောက်အောင်ကြီးဆုတ်၍၊ အလားထုတ်ရင်း ရုဏ္ဍိုက်ကား၊ “ဦးရို”ဟူသော ငယ်မည်ဖြင့်၊ ရွှေပြည်တော်လေးချပ်နိုက်၊နှံ့ပြင်ကျော်စောလွှာသတည်း၊

“ဦးရို”ဟူသည်၊ရှင်လူကြည်ညို၊ဤရုဏ္ဍိုက်ကားအဘိုကန့္တာ၊သိသချာကား၊ ပညာရှိသူတော်မြတ်၊ ဇေယမိသတ်တိုင်နိုက်၊ ထုံးစံနည်းယူ၊ အတူပေါင်းသောင်ရျက်၊ သူတော်တို့အလေ့အလာကို၊ဝါသနာဥတ္တမ်း၊ထုံခဲ့ဘူးသည်အတိုင်း၊ မျက်မှောက်ခန္ဓာ၊ယာရခါနိုက်လည်း၊ ၊(၁) သဥ္စါခန်း-ဘိလခန်း၊ဟိရိဩတ္တပ္ပံခန်း၊သုတခန္ဓာဂေါ၊ ပညာဝေသဇ္ဇမ်ခန်း၊ ၊(၂) ယသသဋ္ဌတောခန္ဓာအဇ္ဈိ၊ ဇုဇ္ဈိသာဝါ၊မိုရိသသာဝါ၊ အဓိပတိဒွေါဟိတံအသဟု၊အမေသာတသဘ်မိဇိကာ၊ ၊ဟု၊လာသည်နှင့်လျော်စွာ၊ရတနာ ၇-ပါး၊တချူးလက်ရှိ၊သုဇီဝကျေးဇူးနှင့်၊အလျေးဖြည့်ရုံသည်၊လူ့ဘုံဘဝ၊ဤလောကနိုက်၊ နောင်တ တဘာန်၊ အရွယ်လွန်မှ၊ မုန်ကြီးစွာ၊ဖိုးရိပ်ချသော၊ပရွာဘန္ဓတပွနှ၊နောင်တတားချ၊ အရှားဆယ်ချက်၊ကျေးဇူးမျက်လည်း၊သက်သက်ကိုယ်မှကင်းကွာသည်၊ ၊ရတနာသုံးပါး၊ ဥဿတ်တွားဂရု၊ အလေးပြု လျက်၊ ဥပါ သ က အ ဖြစ်ကိုလည်း၊ စင်စစ်ဝန်ခံသည်၊ “ပဥ္စဟိသိက္ခဝေ၊ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကရတနဥ္စပေါတိ” အစရှိသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဥပါသကလက္ခဏာ၊ အင် ၅ ဖြာနှင့်လည်း၊ညီညာဖြည့်ရုံသည်၊ ၊“ပဉ္စဟိဘိက္ခဝေ၊ ဝါဇိဿ ဥပါသ ကော န အ က ရ ဏီ ယာ” ၊အ စ ရှိ သည် ဖြင့် ဟော တော် မူအပ်သော၊ဥပါသကမတခုး၊နွှန်းဝဠ္ဌာသတို့၏ရှားသောအသက်မွေးခြင်းမှရှောင်ကြဉ်၍၊ယင့်ကျေးဆွယ်ချ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊သမ္မာအာဇီဝနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်၊ ၊ဤသို့သူတော်ကောင်းလက္ခဏာ၊အင်္ဂါမယွင်း၊ အတွင်းအပ၊ ညီညွတ်လှသော၊ သခ္ထုရုဏ္ဍိုက်၊ “ဦးရို” မည်တွင်၊ သူတော်စင်သည်၊အင်္ဂ-မဂဓ၊ တိုင်း

ချက်မနိုက်၊မဝေလျှော့သော။ ဘုရားလောင်းမာစလရှင်သည်၊ ရှာ
တွင်ရှိသော။လူအများကို၊ တရားပြသ၊ ဆုံးမနားသွင်း။သင်းပင်း
ရုံးရလျက်၊ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထကို၊ ဖုံ့ထွက်ဆောင်
၍၊ရိုးခေါင်းထက်ဖျား၊ သိကြွားဖြစ်ဘူးသောအတိတ်ဝတ္ထု၊ ယခု
ပစ္စုပ္ပန်၊ သဏ္ဌာန်တော်ထင်ရှား။ ဘုရားရှိစဉ်၊ သာဝတ္ထိမှ၊ပြည်
မှာနဝယ်၊ ခရိုက်အမည်ရှိသော၊ သီတင်းသည်တယောက်နိုက်၊
သွေးသောက်အကြည်၊ သီတင်းသည် ဥပါသကာ။ ငါးရာအရံရှိ
သတည်း။ ထိုသွေးသောက်တို့တွင်၊ တယောက်တယောက်
နိုက်၊ဂုဏ်ထောက်လောက်သော။ ငါးရာစီမှင်မှင်၊ ဝန်းကျင်ရံပတ်။
ပရိသတ်အကျိန်း။နှစ်သိန်းငါးသောင်း။ သီတင်းသည်အပေါင်းတို့
၏၊ ဦးခေါင်းဦးစီး၊ အကြီးအချုပ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုသီတင်း
ဦး၊အမျှးပါမောက္ခ၊ ခရိုက သူ တော် သည်၊ အ ဘော် သ ဟာ်။
ပေါင်းပြည်းရှဝေး၊ ဖြေးဖြေးညှင်းညှင်း၊ နားသွင်း ပေါ့ပြော၍၊
ဥပါသိကာ၊ သသာကပယ်ကြွ အစ ရှိသော၊ နိဘဗ္ဗ ဝတ်တို့ကို၊
မချွတ်ကြည်ဖြူ၊ပေးလှူသည့်ကုသိုလ်ပေတာနသကြောင့်၊ သေခါနီး
ကာလနိုက်၊ ဆကာမာဝစရ၊ ဒေဝ ဗိမာန်၊ ဘုံခြောက် တန်မှ၊
ဝေဇယန်ရထား။ ယာဉ်ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ပျံ့သွားဆိုက်ရောက်
လာ၍၊ငါ့ဝင်လို၊သူဝင်လို၊ လုဆိုစဉ်အခါ၊ တုသိတာယာဉ်မျိုး
တွင်၊စံလိုသည့်နှလုံးဖြင့်၊ ယုံးကိုးမှတ်သားသ၍၊ နတ်ရထားစီးကာ၊
တုသိတာ နတ်ပြည်သို့၊ ရောက်လေသော ထိုးပုံ၊ ဤသက်သေ
အထုံးရုံကို၊ အသရုံအသရေမွမ်းကာ၊ သ ဘော ကျ သော ကြောင့်၊
၁၁၈၉ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၅-ရက်နေ့၊ သုနက္ခတ္တ သုမင်္ဂလာ၊
ဖြစ်လှသောအခါတွင်၊သမ္မာသက်ပ်၊ ကိုယ်ကြည်ဆောက်ဆဲ၊ရှာ
ကြံမိ၍၊ကံဆောင်ရွက်ပေါ်၊သူတော်သူကောင်း။အပေါင်းအသင်း
ကိုရှာသွေးချွင်း၊ မနှောရမိုလ်ချုပ်၊ ဘူပ်ကဲခရုပ်သော၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်
အလုသလေ၊ယာမမင်းရဲမက်တို့ကို၊အသောက်ဦးတည်၊ မပည်မသုန်၊
တပုန်တည်းချည်းနှင်းထိုးသတ်၊တိုက်ဖြတ်နိုင်သော သဒ္ဓါပညာ၊

ဖွားကာလေးဖော့၊ နိယံကိုင်သွဲ့၊ ပစ်မြှေမြိတ်ခွေသော၊ သူ့ရဲကြီးငါကျွပ် ကျော်တို့ကို၊ ရဲဘော်ဖွဲ့စည်း၍၊ တသန့်တည်းရုံးမိသတည်း။

ထိုငါးကျိပ်ကျော်၊ သူရဲဘော်တို့ကို၊ ရွေးရွှေတော် ဝန်းကျင်၊ လေးဖြင့်လေးရပ်၊ နွဲ့ဝယ်မလွှတ်၊ စစ်လျှင်ဖွတ်၍၊ ညွတ်ပြီးသော သဏ္ဍာဝါကို၊ သချွါတချား ပွါးထက်ပွါးအောင်၊ မညွတ်တွားသေး သူ၊ ယမမင်းလူတို့ကို၊ ကြည်ဖြူ ရှင်သန်းအောင်၊ ဘုံခန်းနှင့်ဆွဲတန် ဆွဲ၊ ရေခန်းနှင့်ချောက်တန်ချောက်၊ မြောက်တန်မြောက်၊ နှိပ်တန် နှိပ်၊ လှုရိပ်ချင့်၍၊ အလိုက်သင့်လုပ်ကြီးစေရာတွင်၊ ဇူသာသမဏ္ဍေရ၊ လောဘစပ်မက်၊ ဖြိုးဖြိုးနှက်၍၊ လက်ရယူသိမ်း၊ ငြိမ်းငြိမ်းအောင် မြင်လျှင်း၊ အင်္ဂါငါးပါး၊ တရား အမြိုက်၊ သစ္စာရေ တိုက်ပြီးမှ၊ ထိုက်ချာ ထိုက်ချာ၊ ဆက်သ လာသော၊ ပန္နာ လက်ဆောင်၊ များ မြောင်ပရိသောဂ၊ ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု၊ အရရ အခန်းခန်းဘုံ၊ ရွှေနန်းတော် ဝေဇယန်မှ၊ သေနခန်းဝါ၊ ရွှေကွန်ချာဘုရားရှင်၊ ရင်ဖြင်တော်မြတ်၊ ဖြာသန်အတွင်း၊ ခင်းကျင်းစီဖြန့်၊ ကောင်းစွာသန့်၍၊ နှစ္စာန့်အတို့၊ ကျူးတို့သည်ကြီး၊ မထီးအရိယာ၊ သဟာတော်တကျိပ်တို့အား၊ အထိပ်အထွတ်၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ တမွတ်ကောထု၊ အမှူးပြု၍၊ ဥပေါ သသိကာဘတ်၊ မချွတ် မယွင်း၊ သိတင်းတိုင်း အဖန်၊ ရက်မကျန် အောင်နှစ္စာန်ရည်မှန်း၊ လှူဒါန်းကုသိုလ်ပြုသတည်း။

ဤသို့လျှင်၊ ဆွမ်းတော်ကြီး ကုသိုလ်ကို၊ "ဦးဗို" ဟူသော အမျိုးကောင်းသား၊ တချားယုံကြည်၊ ခေါင်းတည်ဆောင်နှီး၊ ရှေးဗိုး ဥပဒေသား၊ နေ့ချရသောကြောင့်၊ ပဋ္ဌမ,အသမိကဗျိုကာ၊ အဝဦးစွန်း၊ ဖြစ်ထွန်းထင်ရှားပေသတည်း။

ထိုဆွမ်းတော်ကြီးသည်၊ ထီး နှစ် ဆက် မြောက်၊ မ ပျောက် မတိမ်၊ ငြိမ် နဲ့ လင် မှ၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄-ခု၊ ဗဂ္ဂါဇာ ဗုဒ္ဓမာ၊ ချောက်ထတ်ခါသော်၊ ရတနာသိမ်း၊ ပဋ္ဌမရိပ်ငြိမ်၊ နန်းရွှေစိမ်မှ၊ ဆယ်ကြိမ်မြောက်၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ အသမိဗ္ဗဇန်ရင့်သန့်သဉ္ဇာ၊ အသာခေါ်ရာဇ်၊ ရာဇဂုဏ် အရဖြင့်၊ မြေထုရေထု၊ မေရုနှိုင်းချင့်၊ မနိုင်းသင့်သော၊ မင်းမင်းထွတ်မျာ၊ တေတာချားသည်၊ လေးပါး

ဣန္ဒနီလ၊ ရှင်ရုပ်သဏ္ဍာဝါ။ ကာသမဏ္ဍပ၊ သောက်ဓနသြ၊ ဗိုလ်အထုတ်ကြီး ကာ၊ ဃောရအခါ၊ သဗ္ဗဘုဒ္ဓ၊ ကိုနိုး ပွင့်ချိန် ချသိ၊ တနိုင်ငံဘုရားပေါ၊ မြိုက် ကြာ။ ချီး ဗြွေဂိမ်း၊ ပင့်ဗျော့ကပ်နှိုးခေသ်၊ ခေါ်ကွန် ရကား၊ ဘုရား သဗ္ဗညု၊ ပွင့်ရတောင်းမှတ်၊ ဗေါဓိသတ်တို့သည်၊ လောကဓမ္မ ဝရိယကို၊ ဖြည့်ကြ ဝမြဲဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌဏ္ဍသံသရာ၊ နှစ်ဖြာဒုက္ခ၊ ချောက် ကုန်ကြသော၊ ဝေနေယျအများကို၊ သနားမိုက်သိမ်း၊ ငြိမ်းဝေခြင်း ငှါ၊ မဟာအမရ၊ မူရအောင်ခန်း၊ မြဲကြ ငှန်းထောက်၊ ရွှေနန်းမိုးတော် မူသတည်း။

ဝေးကျွန်ဦးကိုင်၊ ဖြည့်မကျိုင်ကို၊ ပိုင်တုံပြီးသော်၊ ရှေးတီး ကာလ၊ ခမည်းတော်ဘုရား၊ နောင်တော်မင်းတရားနှစ်ပါး၊ တိုင်း ကားဇမ္ဗူ၊ ယူစဉ့် အခါ၊ မင်္ဂလာရွှေအိမ်၊ ညည်းမိမ်နတ်ငင်၊ စံဆဲဆဲ တွင်၊ ဖြစ်ခဲ့လေသော ဤဆွမ်းတော်ကြီး၀ဇ္ဇုကို၊ ယခုပြီးကား၊ ရှိနှင့်စေကာ၊ ငါတည်း အထွတ်၊ တိုင်တုံလတ်မူ၊ ထူးမြတ်ကြီး ကျယ်ရွှာ၊ မူဇာမာနသက္ကာရအပေါင်းဖြင့်၊ ထပ်လောင်းချီးပင့်၍၊ အတင့်အတယ်၊ ဆုံတွယ်ပိသော၊ သာသနာ့စီးပွါး၊ များပမိုင့်မည်၊ ရှယ်ရည်အမိန့်ဦး၊ သန့်ခွဲတူးသော ရွှေနှလုံးတော်သွင်း၊ အရင်းရှိ သည့် နှင့် အ ညီ၊ ဇမ္ဗူဒီပဘောင်၊ ဥ ဒေါ့ဘင် မ ကု ဠ၊ အ မ ရ မြေ ချက်၊ ဘုမ်ိနက်ကို၊ ရွှေလက်ဝင်းဝင်း၊ နင်း တော် မူ ပိ လျှင်၊ သတိ ဓမ္မဇိဝယာသံဇောရှင်၊ သိထင်မြင်မြဲ၍၊ ဆွမ်းတော်ကြီးသော၊ ငါးကျိပ်ကျော်ထိတင်းသည်တို့ကို၊ ခေါင်းတည်ဦးစီး၊ ဆရာကြီး ဦးမိုးနှင့်တကွ၊ ဝေဌလောက်တုံအောင်၊ ကောဓုမ္ဗရ၊ ခေါ်မတိုင်း ဖြစ်၊ ဦးချိမ္ဘန်နှီး၊ ပုဆိုးဖျင်လက်၊ တဘက်ရတျာ၊ ပေါ်ဆန်ရေ၊ ရွှေငွေပေးကာမ်း၊ ဖုံးရွှမ်းသနားတော်မူသတည်း။

ဆွမ်းတော်ကြီး အသုံးအဆောင်၊ ခေါင်းပေါင် ကျပ်ကြွတ်၊ ကာသင်ရှစ်တို့ကိုတည်း၊ မယုတ် မနွမ်းစေရ၊ နိုကွရွှေသားရောက် ပါး ပိန်းမံ၊ မထိခံ မှန်စီ၊ ကျောက်နှီ ပဏ္ဏမြား၊ အများစိန်ထွတ်၊ နဝရတ်ကိုးသွယ်၊ ချယ်တွယ် ရှက်သန်း၍၊ အဆန်းအပြား ပြုစေ သည်၊ ဧရာခက်တန်းဆာ၊ ကွန်ချာတမှတ်ကြီး၊ ထပ်းမိုးမကျန်၊

ဆောင်ရွက်ရန် တိုက်ကိုလည်း၊ ကောင်းမွန်ထွတ်မြတ်၊ သက္ကသတ် ဝဲဇာ၊ ကဏ္ဍိပါဠိဆိတ်၊ အမြွက်ပါ၊ ပါ၊ ပန်းပွါးကန့်တော့၊ ငွေပေါ်ခွဲ လုံး၊ ရစ်ကုံးဖွဲ့ချည်၊ သိုင်းရွှေတည်၍၊ ဖွဲ့သည့်ဆည်မွှန်းဆောင်စေရ သတည်း။

ထင်းသို့တဝရှင်မင်းတရား၊ ရွှေဖျားလက်ဦး၊ အထူးသဖြင့်၊ ချီးမြှင့်တော်မူရာတွင်၊ ခုနှည်ညာပလ္လင်၊ ကမ္ဘူရှင်နှင့်တကွ၊ ဘဝဦး ကိုင်၊ ပိုင်စုံပြကာတော့၊ မှန်မရွှေသော၊ ဆိပ်ရွှေဘုရား၊ မင်းသား မင်းညီ၊ သောက်ဖွယ်ရိုး၊ မင်းမျိုးမင်းဆွေ၊ သေနာပတိ၊ ချုပ်ရိုးမတ်၊ ပရိသတ်မင်းအပေါင်း၊ ဆောင်းဆောင်းငြာထူ၊ ရွှေပြည်သူတို့ လည်း၊ ကြည်ဖြူရွှင်ပြ၊ သဒ္ဓါကြွ၍၊ သဘာဝသတ္တိ၊ အားရှိအ လျောက်၊ ဖြိုးဖြိုးမောက်မှုမျိုးမြောက်ပူဇော်ကြသတည်း။

* * * * *

သံပိုင်း ဝေကဝ။

မင်္ဂလာမွှောင်နည်းမြောင်မြောင်လည့်သော၊ ရောင်ခြည်မြိုင်၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ထက်၊ မြိုသိန်ရှုကျွန်း၊ ဝံတဲနန်းဟော၊ မြို့ခန်းအပရန်း၊ တိုင်း နက်သန်ဝယ်၊ ဘုမ္မာ့ဂုဏ်ဖော်ဖွယ်နေပြည်သည့်၊ ရွှေစေတွန်း၊ ပြည်ပုဂံ နှင်း၊ နန်းဆံသမောဓ၊ ဘကျောန်းဘောင်း၊ ရှည့် ယခေါ်တည်၊ ပြည် တောင်ပြန်းဆိုက်၊ ခေါ်တန်သိက်ခြင်မြန်းဖိုက်ထီးကိုစ်ဖူညည်ကြီးမြို လျက်၊ မြိုမြို့သဘင်နန်းပွဲရှင်သည့်မြိုကာပိရိုးခြွာ၊ သတိုးရာတို့၊ ကိုးပါးနေရာဝင်းကျူးမြတ်နှင့်သယ်မြတ်ရာဇဓါ တေရားစံသော၊ တန့်ပွဲကောင်းမကြို့တောင်းသော၊ နတ်ချိကြွင်းနိုး၊ ရွှမ်းတော် ကြီးလျှင်ရန်ဦးရွှေပြီး၊ စက်နေနှန်းသည့်၊ ရွှေကုန်းဘောင်မိုး၊ ရှစ် ဆက်ရိုးမှ၊ ဘုန်းကြီး ကျလ်၊ မရှုရာဂိုး၊ မှသ်တစောင်း၊ မြို လေအောင်ပုပ်ဆောင်မိုးဆော်၊ လက်ထက်တော်၌၊ ထွန်းပေါ် မင်္ဂလာမြို့ရပ်နှင့်၊ ရတနာချောင်း၊ သချေါ်တောင်သို့၊ ဖြာရောင် မြောက်ပွင့်မောက်မောက်ထွင့်သည့်၊ ပေါ်က်မင်းသခင်၊ မောချွင် တွေ့ရက်ပြေသော်ယာည့်ကြီးစံလိုနီးသည့်စောသီးအလာပေါ် ကာအမျိုးရာမင်းတကာထက်၊ သခ္ခါ်ကော်သန်း၊ ဓောဓိညာဏ် မြို၊ နိဗ္ဗာန် ချူထွတ်၊ ဆွမ်းတော် ဝတ်ကို၊ မြတ်မြတ်စေဝနေဝေး။

ကောင်းချီးပေး၍ ကံကျွေး မနည်း၊ အပည်၊ ပျည့်တျှင်၊ မျှည်း
ထောက်ပင့်ချီးမြှောက်မြှင့်၏၊ တိုင်းရင်းဘုန်းရောင်၊ မှန်မှန်း . ထောင်
မှုကျန်းထောင်သာကြီးရက်ရောသီကို၊ ဌာယီစိတ်၌၊ ကပ်လုံးညွှတ်
လည်း၊ ရေရွှတ်ချီးဌ ါ၊ ပြီးရောလိမ်းသနှုံးနိုင်သင်း၍မြှင့်ပြုဟု၊ ရွှေမင်
ဇဝ၊ ခရာပြောင်ရွှန်းနန်းစည်ညွှန်းသည်၊ ။မော်ကွန်းရွှေစာ
သံပိုင်းတည်း။

ယင်းသို့တျှင်း၊ အကြောင်းအထောက်ကာပါရှိသော၊ ကရာကာဗိ၊ မိပတိ
အရှင်းတျှင်ရည္ဘာဇော်ဟု၊ မြန်မာ့တံခွန်၊ ၊ ရတို့ထိမွန်တျှင်၊ ရေတ
ဖွန့်ရေးသားတော်မူခဲ့အပ်သော "ခွမ်းတော်ကြီးတင်ပဘတမ်း"
တည်းဟူသော တရားတော်ကြီးအဆုံး၌၊ အာသာလုံးအလုံးသော
ယောဂီမ တို့သည်၊ သဘော မနသိ ကာရ-ကြည့်ညို့ရာ သမျှဖြင့်၊
သာဓု,သာဓု,သာဓု,ဟူ၍၊ ၃-ကြိမ်တိုင်ခေါ်ကြလေ၏၊ ။ဆရာ
လည်း၊ ပါးဂမုန်း ရှာရန်၊ ကဘာယံမျိုတွင်းသို့၊ သက်ဆင်းတော်
မူခဲ့လေသတည်း။

ဤသည်ကား၊ ခွမ်းတော်ကြီး တရားအဆုံး၌၊ ပါးဂမုန်းလို
ဟန့်ကြောင့်၊ ရှိကဘာယံ-တဖက် အတွင်းသို့၊ သက်ဆင်းတော်
မူခဏ်းပေတည်း။

* * * * *

သပိတ်သက်နိုးဖြင့်၊ ကန္တွခြေခ်ိး ဘာဝနာ ရှာရန်၊ ဓာမလျှိုတောင်သို့ကြွခန်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဤအဆိုပါရှိအတွင်း၌လည်း၊ လိုရင်းဖြစ်သော
ပါးဂမုန်းကိုမတွေ့ရကား၊ သွားဦးမှတော့ချိမ့်မည်ဟု၊ ကြံစည်ရိုး
ရင်းမှုလုံးသွင်းရွေ့ပြေးဖြင့်၊ ရှေးအခါကာသာ၊ နာဂမရွှေ၊ နာဂရဍ္ဍ
စသောနဂါးကြီးတို့ နေထူကြသည့်မှတပါး၊ တောသားဇော်ကို၊
တပသီဝိစ္ဆာဓိရ်အပေါင်းတို့၏အောင်းသော ဌာနမှို၊ နာဂဠီသ,ပဇ္ဇ
တဓုပ်ပ်ရှိ၊ အမှတ်တရခေါ်တွင်ခဲ့ဘူးရာ၊ တောင်ဘိတ်သာသို့ရွှေရွှ
လာခဲ့၍၊ တရေ့နှင့်တည္ဇ၊သပထေလှုပ်ငန်းများကို၊ အားထုတ်တော်

မူပြီးခါ၊ထိုတောင်ဘီလာအရှေ့သုံးလေးကျော့လောက်တွင်တည်ရှိသော၊ပဗ္ဗမြားစေတီတောင်ကြီးသို့၊ ခရီးဖြန့်မြန်း၊ ဖွမ်းတော်မူခဲ့ပြန်၍၊ တောင်ယံ တောင်ထိပ်တွင် တည်ရှိသည့်၊ သီရိမမွာသောကမင်းတရားမျိုးကောင်းမှုတော်ရှင်းကို၊ အင်း၀-သတိုးမင်းဖျားဏိဆရာ၊ပဒုံကြီးသစ်ရာဇာ-ထပ်မံတည်အင်သောပဗ္ဗမြားစေတီဘုရားအား၊ဥတ်တွားရိုကျိုး၊ရှိခိုးမှုဖော်၊ဖူးမြော်မာန်လျှော့အယန့်ပန် ကန်တော့ပြီးကာလ၊ ရာဇမုန်မည်သော ရဒေ့ယောဂီသည်၊ဤမည်သောဆေးတန်ခိုးဖြင့်၊ ဆေးထိုးရင်ကြွပ် နှာဖူးချ်၊အနှော့အမျိုး၊ ကိုးဆဲ့ခြောက်ပါးတို့ပျောက်ကင်းရန်၊ အင်းမန္တာန်တို့ဖြင့်စီရင်ခဲ့သောသိကြားရေတွင်းသို့၊သောက်သင်းပြီးခါ၊ ပါလာသောသပိတ်ဖြင့်ခတ်ယူသုံးဆောင်ပြီးခါ၊ အစဉ်အတိုင်းလာခဲ့ရာ၊အဆိုပါ ပဗ္ဗမြားတောင်ကြီး၏၊မြောက်ဘက် အဆင်း၊ ချောက်တွင်း ချပ်မြောင် ဝန်းတွင်၊ သံလမ်းကို စီရင်ထိုးကြိတ်တို့ရာ၊ကမ္ဘာလာနီ ပင်တပင်ကို၊ နုတ်ယူခဲ့၍၊ ထိုမှတကျော့၊အရှေ့မြောက်ထောင့်မှာရှိတဲ့၊ဆေးဒန်းတောင်သို့ချောက်မြန်၍၊ ဆေးဒန်းရွှေဝါအဖိတ်သားလောက်တူးခဲ့ပြန်ပြီး၊တဖန်အရှေ့တောင်သို့ကြွတော်မူခဲ့ရာ၊မျှားစွာသောတွင်းကျင်းကဂူတို့ဖြင့်၊ မြေမြှုတောင်ဆိပ်၌၊ ချွေးသိပ်ရှင်းနားနေတော်မူလေသည်။

အနီးသို့သောမြေမြှုတောင်မှဆင်းခဲ့၍၊ အနောက်ဘက်သို့လာတော်မူခဲ့ရာ၊ ဂူမျက်ကြီးတခုကိုတွေ့လျက်၊ ရင်းဂူမျက်အနောက်နားတွင်လည်း၊ မန်ကျည်းပင်မောင်နှံမှာ၊အတောင်ပံမည်းနက်သော၊ ဖိကွက်တမျိုးကိုတွေ့မြင်ရငြီးနောက်၊ ရှောက်ခဲ့ပြန်ပေရာ၊အတွင်းမှာ၊ သေလော တဖွ မည်သောကြေး ကျောက် ကောင်းကောင်းတွေ့နှင့်၊ကျောက်မောင်း,ကျောက်စည်ရှိသည်ဟု၊သိုက်စာကဆိုသည့်, ဆိပ်ထုံးခန့် ပမာဏရှိသော ကျောက်ထုံးကြီးကိုလည်းကောင်း။ ၊ရင်းကျောက်ထုံးကြီး အနီးတွင်၊ မင်းကြီးစွာဝေါ်ကဲ လက်ထက်ဆီကာ၊ ဆေးဖော်ကို တဦး၊ သူယောင်သီးနှင့်မြှုပ်ရေးသည့်နေရာ၊ သေလော ကျောက်ရှ ကိုလည်းကောင်း။ ၊

ရှင်းကျောက်ဂူ၏မြောက်နားမှာလည်း။ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်ညီတော်။အင်းဝဘုရင်-သတိုးမင်းစောလက်ထက်က။ စိဋ္ဌကျော်ခေါင်ဆိုသော ထုန်းတော်ကြီးဘုရားသည်၊ ဆေးဝါးလုပ်ရပ်ဖြင့်၊ ထိပ္ပိခါတ်ပေါက်သွားသည်ဆိုသော။ ကျောက်ကြွားတရာကိုလည်းကောင်း။ ။ထိုမှိုကြွားကျောက်၏ တောင်,မဟ္လမ်း မကမ်းတွင်လည်း၊ ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး၏ ဆရာ၊ ရာမညတိုင်းသား။ ဘားမဲ့, ဘားနီိုက်, ဘားတမွတ်, ဘားတမော, တည်းဟူသော။ မွန်တလိုင်း ခင်ကြီးလေးပါးတို့၊ ဆေးဝါးစီရင်ဘူးသည် ဆိုသော တောင်ခင်တန်းကိုလည်းကောင်း။ ။ရှင်းကခွါရှောင်ခဲ့၍၊တောင်ထဲ့တဲ့သွားဖြန့်ရာ။ စာမချိုမည်သောတောင်ငါးထုံး။ဗိတ်ရုံးကာဆီးသော။ရှဲကြီးကိုတွေ့ရလေသော်။ခြွှပ်-ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ဤမင်းဆုံတောင်ရိုးသို့ ကြွတော်မူခါ၊ သုနာပရန်း တမွီးပါ။မြို့မှာဦးရွှန်းထွန်းရာ၊ သာသနာတော်မြတ် တည်ရာ။ မဟာရာဇ ဌာနီ၊ မင်းနေပြည်ကြီးဖြစ်လတ္တံ့,ဟူသောဗျာဒိတ်တော်ကြောင့်သပိတ်သကင်္န်းဖြန့်ရော်သော။ တောင်ထူးတောင်မြတ်ဖြစ်ပါလေသည်၊ ဤတောင်၌သပိတ်ငါးသုံးတော့ဆုံဟူ၊ စိတ်နှလုံးကို၊ နုံးနုံးချလျက်၊

* "စက်ပြည်ထျံ့ဝေ၊ကျည့်နံ့ပေသော။သရေခေတ္တ၊ရတီသည်၊ ပန်းယမြင်ရိုင်း။ တစ်ကိုင်းဈေး၊ သာသနာလည်း၊ အညာဆန့်ကြွ၊ ပြည်အင်းဝဝယ်၊ထွန်းပတည်မည်၊ထိုသည်ကာရှန်း၊အညာဆန့်ဟူ၊ ရှက်ပျံ့သုံးလှ၊ သုနာပရန်၊ရန်မာန်နှိပ်ခြ၊ ဝတ်နှုံတောင်ထိပ်ခေါ်ထံခဆိပ်ကြောင့်၊ တောင်ရှာသာရ၊ တောယကျွက်ို၊ ရှုသာ ဘုရား၊ ဗျာဒိတ်ထားသည်၊ ။နေခင်ကားတန်မိုးကြီးဆုံတည်း"၊ ။ဟူဟုတီးအပတ်တတောင်းပိပြီး၊ သပိတ် ကမ္ဗလာန်းကို၊ စီးဖြန်းသင်ခြင်တော်မူလေသတည်း။

ဤတွင်ရွှေဗိုဒေသာ-နိဒါန်းပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမကဏ္ဍ။

* * * * *

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်၊ ဥပဒေသစဉ်၊ စကားသင်။

သပိတ်မှောက်သလောက်မျှကိုလယောကြားတဲ့ မြတ်စွာဘုရား
ဘုရားသဗ္ဗညု ပါမြတ်စွာ သံဃာ။ ။"မှိုင်း" စွဲကိုယ်—အ
ဟင်ဝါကျွင်းဖန်ခါ ဦးချပါသော။ ဖြိုးတဲ့ စာတနာမှာ။ အခေ
ရာသဘောတွေ့ တရားမြော ဘိုးစောသမို့ ရည်သန်။ ။တရားနှော
မှားရှောတို့ကိုမြှင်း။ အားနှာသို့ ပေါ့တနေပြန်။ ။တခေတာ—
မြိုင်မြို့မှာနေရစ်နှင့် ဆိုင်ကာမ်မြို့။ သပိတ်လမ်း—စကိုင်းရှောက်ဆီ
မှာ။"ဘွဲ့ ပိုင်းကောက်ဋီကာ"။ ။"မှိုင်း"တယောက်—ရည်ပဏ္ဏ
နာသည်ဖြည်မြောဲပြီးစေရှာလေ။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင် "ဘွဲ့ပိုင်းကောက်ဋီကာ" ကျမ်းကြီး၏၊ ဖြစ်ပေါ်အကျဉ်းပမာဏဆောင် တန်းဘာသာဟုဆိုအပ်သောတိုက်ကျောင်းမှာ ရထားနှင့်သူ၏၊ အင်းဝဖြည့်ကောင်းစားစဉ်၊ တရုတ်မင်းခေါင်နှင့်မပြား။ သားတော် ဖွဲ့နှင်းကြော့ရှင်၊ တရုတ်နေပုဏ္ဏပတိတို့၏ဆရာ၊ ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရရဲ့တော်ရှင်၊ ဖိုရင်ပြုရတော်မူခဲ့သော၊ စတုရမ္မသာရ၊ ဟဏ္ဍိပါလ၊ ကိုးခန်းပျိုဟုဆိုအပ်သော ပျို့ ကျမ်းဖွဲ့ပြီးတဲ့။ ။"ရှိခိုး တော်တ၊ ဝဏ္ဏပြုပြု၊ မုခသုံးမျဉ်၊ အရင်းတည်၍၊ သည်ကား သည်တို့။ ဤသို့ဆိုပြီ၊ ပိုင်းခြားဆီးတော်၊ အတီးရမိ၊ ရှေးစဉ်သိ

သသား"၊ ၊ဟုဆိုသလို၊ ထိုထိုသို့သော ကျမ်းပြုဆရာ အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ ဤမည်သော ကျမ်း, ထိုကျမ်းကျမ်းကို၊ ကြိုးပမ်းမည်ကြံရွယ်လျှင်၊ အန္တရာယ်ပျောက်ခြင်း။ ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးငှါသည်းကောင်း။ ။ကျမ်းကိုကြည့်ရှုသောတပည့်စဉ်ဆက်တို့သည်၊ မပျက်သောအရိပ်ပါသကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗာနုဂတိသို့၊ ရှုကြည့်လိုက်ပါစေခြင်းငှါသည်းကောင်း။ ။ရှင်းကျမ်းဦးအစ၊ ရှေးမသွဖွား၊ရေးပြုလတ္တံ့သောကျမ်းအားဝေချဉ်ခွာမမာဆိုလျှင်၊ အကြင်ဂဏန်းသင်္ချာကျမ်းကို ပြုလိုသော ဆရာသည်၊ ဂဏန်းအမျိုးမျိုးကိုအစိုးရသောမဟာဝိန္နနတ်ကိုရှိခိုးရသည်၊ ဆန်းကျမ်းကိုပြုလိုသောဆရာသည်၊ ဆန်းအမျိုးမျိုးကိုအစိုးရသော ဗိဿနိုးနတ်ကိုရှိခိုးရသည်၊ စာဗိဿကံ၊ ရေးထုံးရေးနည်း၊ နိဘျည်းဘဆရာ၊ပြုမှလိုကျန်သောဆရာများသည်လည်း၊ စကားကောင်း အမျိုးမျိုးကိုအစိုးရသော၊သူရဿတီနတ်သမီးကို၊ကာဝ်ဆည်းမိုက်ချိုးရှိခိုးပူဇော်ရသည်၊ ။အနှိမ့်တပါးဘုရားရှင်စွကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတော်မူသည့် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဘွင့်ပြတော်မူကြသော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၊ဋီကာဆရာ၊အနုဋီဆရာ၊မဓုဆရာ၊ဂဏ္ဌိဆရာ၊မဟာဂုရုအများတို့သည်၊ ဘုရား, တရား, သံဃာများကို၊ ဝပ်တွားကော်ရော်၊ပူဇော်ရှိခိုးကြလေရာ၊ အဆိုပါကျမ်းဦးအစဖွား၊ ကျမ်းအားဝေချဉ်ခွာ၊သာသာအလိုက်၊ စရိုက်အတိုင်း၊ ကိုင်းရှိုင်းရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော၊ (၁) ပဏာမဝန္ဒက ဂန္ထာရမ္ဘ၊ ဆုတောင်းခြင်းတည်းဟူသော၊ (၂)အာသိသဝန္ဒကဂန္ထာရမ္ဘ၊ (၃) မိမိဘွင့်ဆိုလိုသည့်၊ ထိုမည်သောကျမ်းရင်း၏ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို၊ အထင်ရှားဖော်ပြခြင်းတည်းဟူသော ဝတ္ထု ဝန္ဒက ဂန္ထာရမ္ဘဟူ၍၊ ဂန္ထာရမ္ဘသုံးပါးတို့တွင်၊ အကြင်တပါးပါးကို၊ ရေးသားစီရင်လေ့ရှိသည့်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သော"ဘွဲ့ဂိုင်းကောက်ငြိကာ" ဟုဆိုအပ်သော၊ "သဒ္ဒတ်ပျောက်ဒီပနီ" မည်သောကျမ်းကြီးကို၊ နှိုးထိုး ဆန်ဆန်၊ အကြီးတရ၊ ညာဏ်တရနှင့်၊ ပြုရစီရင်တော် မူလတ္တံ့သော၊ "မင်္ဂလာမောင်မိုင်း" တည်းဟူသောဂါထာသည်

သည်း၊ အနှီအနှီသောကျမ်းပြုဆရာကြီး၊အသီးသီးတို့၏၊ အသီး ကာလုံးစုံနှင့်အညီ၊ဤ မည်သောကျမ်းဦးအစ၊ပဌမအဖွင့်မှာ၊ဝန္ဒနာ ကာရခိုအပ်သော၊ ပဏာမအာသိသ, ဂန္တာရမ္ဘကို၊ ဖန်သ ဤ တွင်းစီရင်တော်မူဘိသောဟူလို၊

၎င်းအထက်က၊အမြွက်မျှဆရာပြုအပ်သော၊ပဏာမစေးထင် တွင်း၊စေးစေးမြစ်မြစ်မှတ်အပ်သောအဓိပ္ပါယ်မှာ၊ ။သဝိတ် ဖျောက်သသောအများကို၊ ဟောကြားတော်မူသည့်၊ ရှေးနတ် တို့၏ ဆရာ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အရှူးထား လျက်၊ မတရားသောမသူတော်တို့ကို၊ ရှုတော်မသွင်း၊ ဝရင်း မထဲ့၊မဆွံမထောက်၊ သဝိတ်ဖျောက်သောဟူ၍၊ ဟောအပ်သော တရားတွေနှင့်၊ သံဃာဟူသည်၊ ဂုဏ်ရည်ကြောင်းပဓိတ်ဖြင့်၊ သ ဝိတ်ထက်၌ မြတ်ကြီးမြတ်တော်မူကြသည့်သထံဘော် အရှင်မြတ်တို့ အား၊ ဆည်းတစ်အားဖြင့်၊မရွတ်ဘဲမေမောင်မှိုင်းမည်သောယောဂီသည်၊ အဘွထိမှိုးကျိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏၊ ။ထိုသို့ ရှိခိုးပူဇော် ရသော ကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့်၊အဝေရာ-ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝင် စင်အားဖြင့်၊ တရားနာလိုသောထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်မ, များကို၊ အားနာ တော်မူသည့်အတွက်၊အထက်မြန်မာပြည်တွင်၊အကြွင်းမဲ့သော နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ကမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ ထိုမြတ်သော တော်ငင်းချောက်၌၊ “ဘွိုင်းကောက်ဋီကာ” ကျမ်းကြီးကို၊အပေမ်းထကြီး၊ မျိုးမျိုးကျူး ကျူး၊အရေးစီရင်တော်မူရာ၊မကြာလျင်သော၊ ပြီးစီးပါစေသော ဟုဆိုလိုသည်၊ ။(ဤကား- ပဏာမ ရေးစပ်သည့် ငါးထပ် သောင်ပုဒ်မှ၊ထုတ်နှုတ်ချက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်း၊)

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြွင် သဝိတ်ဖျောက် မည်သော “ဘွိုင်း ကောက်” ဋီကာကျမ်းကြီး၏၊ပြမ်းထီးတရေတည်၊ ဤမည်သော ပဏာမ, ပဋိညာဉ်, ဥပဒေသာစဉ်, စေးထင်နှင့် တကွ၊ ရေးစပ် ရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို၊ လယ်လယ်ဝယ်ဝယ်၊ ကျယ်လည်း မကျယ်၊ ကျဉ်းသည်းမကျဉ်း၊ စည်းချည်းကျနပြုသပြီးအကြားခွဲ၍၊ အများ

သော တပဲ့မတို့ နေရာ၊ ဇေယျာဘုရ တည်းဟူသော စကိုင်း တ ဝရွှောက်၌၊ "ဘွဲ့ပြင်းကောက်" မည်သော ဋီကာ ကျမ်းကြီးကို၊ အပယ်းတကြီး အားထုတ်လိုသည်၊ ထိုမည်သော ပေါဂိသည်၊ ပေါ– အနှိုးရှိသော မာဂဓအဘိဓါန်ထဲ၊ ဂါထာ ဆောင်ပုဒ်ကို၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်မှာ၊အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏၊

အဘိဓါန်လာ၊ဂါထာဆောင်ပုဒ်၊

ပဌ္ဌာ,တိမိဝရံ,ကာယ–
ဇမ္ဗုနံ,ဝါသိ,သူစိ၊
ပရိဿာဝန မိစ္ဆတေ၊
ပရိက္ခာရာ-ဋ္ဌဘာသိတာ၊

(၁) ပဌ္ဌာ၊ ။သပိတ်၊
(၂–၃–၄) တိစီဝရံ၊ ။သင်္ကန်း ၃–ထည်၊ ။(ဤ၌ သင်္ကန်း ၃–ထည်ဟူသည်ကား၊ ဒုကုဋ်ခေါ် ၂–ထပ် သင်္ကန်း၊ကိုယ်ရုံ၊သင်းပိုင်များပေတည်း။)
(၅)ကာယဗန္ဓနံ၊ ။ခါးပန်းကြိုး၊
(၆)ဝါသိ၊ ။ပဲဓွပ်၊ဝါ၊သင်တုံးဓါးထည်းဟူ၏၊
(၇)သူစိ၊ ။အပ်၊
(၈)ပရိဿာဝနံ၊ ။ရေစစ်ကရိုဏ်၊ ဝါ၊ရေစစ်ထည်းဟူ၏၊

ရှစ်ငေတ၊ဤသည်တို့ကို၊အဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ပရိက္ခရာရှစ်ပါးတို့ ဟူ၍ဘာသိတာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏တဲ့၊

ဒိုတပဲ့မ အာ ပေါင်း၊ တရုစီ တရုစီ ပျော် ကြွတဲ့၊ သူတော် ကောင်းတို့၊ ။ရှင်းဆိုခဲ့ပြခဲ့တဲ့ ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးတို့ သည်ကား၊ ဘုရားအမွေးရှိသောတပည့်သားတော်သမ်ဘတော် ဟူသမျှတို့၏ မူလအသုံး အဆောင်၊ ကျော့င်းတော်ပ ပရိဘောဂ များ ဖြစ်ပေ သည်၊ ။အနိုးရှတပါးတုံလည်း၊ ရွှေထုံမြန်မာ့၊ ပြည်ပင်းပတာ၊ မင်းမင်းများ အဆိုင်ပင်ခံ ပြုခဲ့တဲ့၊ စတုရဂ်ဗလ အမတ်ကြီးမင်း

ဘုရားရေးသားပွင့်ဆိုတဲ့၊ ထိုမည်သေသမာဂဓအောဘိဓာန်ကျမ်းရှိရာ၊ ဋီကာကြီးမှာလည်း။ အဆိုပါပရိက္ခရာရှစ်ပါးတို့ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌအစွမ်းအားဖြင့် သဘာ ဆိုလိုကြောင်း၊ အလယ် အလတ် ဖြစ်တဲ့ မဇ္ဈိမအစွမ်းအားဖြင့်။ တောင်ဝှေးနှင့်၊ ဆီကြည်ကိုသည့်၍၊ ရုတ်၊ ဤသို့အားဖြင့်၊ ဆယ်ပါးမျှ ပရိက္ခရာ ရှိကြောင်း။ ဝင်းဖြင် တဝေသာ၊ ဩမကာ သရုပ်ဟုဆိုအပ်တဲ့၊ ယုတ်သောအစွမ်းအားဖြင့်၊ ထီးနှင့်ဘိနပ်ပါ ဖြည့်ဖြင့်။ ၁၂-ပါးသောပရိက္ခရာတို့ဖြစ်ကြောင်းများနှင့်၊ ညွှန်ကြားမိန့်မှာတော်မူပါတယ်တဲ့၊

ဒီတဲ့မတို့၊ ကပ္ပဟုဆိုအပ်တဲ့၊ ကမ္ဘာဝေသာကကြီး ပေါ်လာရာတွင်၊ ဘုရား သခင်တို့ ပွင့်တော်မူရာ၊ အပ္ပရာဇိတ၊ မြေမျှာအချာ၊ မဟာဗောဓိ ပလ္လင်တည်ရာ ဌာနသည်၊ ပဒုမ ရှေးဦးစွာဖြစ်လေတယ်တဲ့၊ ။အနှီကြီးသခါ၊ ကမ္ဘာပျက်တဲ့ အမြင်းအရာမှာလဲ၊ နောက်မှာသာပျက်တယ်တဲ့၊ ။ဆဲ-ထိုမြေဝိဝဋ်၌၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ဖြစ်တဲ့ ပဒုမ္မာရွှေကြာပင်ကြီး ပေါက်ရောက်လာရာ၊ ထိုကြာပင်ကား၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့ ကမ္ဘာ ဖြစ်လင့်မှုံး၊ အပွင့်မရှိဘူးတဲ့၊ ။ဘုရားပွင့်ရာ၊ ကမ္ဘာဖြစ်မှုံး၊ ဘုရားရှင်တော်ဆုရေအတွက်နှင့်အမျှ၊ တကွနက်ပွင့်တဲ့ဖြင်၊ အကြင် ဆိုခဲ့ ပြီးတဲ့ ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးနှင့်ကားကားစွင့်စွင့်၊ ပွင့်ကြီးပွင့်ချီတဲ့၊ ။ယခုတည်ရာ၊ ဤကမ္ဘာသည်ကား၊ ရွှေကြာငါးခု၊ နိမိတ်ယူ၍၊ ငါးဆူဘုရား၊ ထင်ရှားပွင့်လတ်သည့်၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာခေါ်ယ်သို့၊ ဗြဟ္မာတို့သမုတ်ကြတယ်၊ ။ဆဲအထိုမှိုကြောင့်မဟုတ်တုံလော၊

(၁) သခင်ရွှေးဖေျင်း၌၊ ။"ထိပ်ဖွဲ့အောင်ချာ၊ ကျွန်းထက်ချာထက်၊ မြတ်စွာအများ၊ ဘုရားငါးမည်၊ တည်လရာသား၊ ကမ္ဘာဤကျွန်းပေါ် ဦးထွန်းက" ဟုချီရင်း။

(၂) မင်းတရားရွှေထီးဖေျင်း၌၊ ။စကြဝဠာ၊ သချာရဲဝန်း၊ ဖြင်းရိုရ်ထွန်းသား၊ ဝေးကျွန်းထိပ်မေဒ်၊ ကမ္ဘာပေါ်က၊ ရှင်တော်ပွင့်ရာ၊ အောင်မြေချာ၌၊ ရွှေကြာ ငါးခု၊ နိမိတ်မူ ထူက၊ ဟုချီထည်းကောင်း။

(၃) ခင်းတရားခယ်ဇချင်း၌။ ။"မဟာသ ရနိုခွ၊ ပဥ္စမာ ရဖိန်၊ ဥဘတ်ချောင်ထိန်သသား၊ သိရိန္ဒရေ၊သုံးလျှော်ထွေတို့၊ ဖွတ်နေ ဝက်ခြည်၊ ဆွန်း ဆွန်းလည်ရှုတုန်းစည်မြတ်မျှား၊ ဘုရားငါးမည်၊ တည်လတ်ရာသား၊ ကမ္ဘာချွေကျွန်း၊ ပေါ်သတ် ထွန်းက" ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(၄) မဟာဥပရာဇာဇချင်း၌။ ။"ဇေါဠိရတနာ၊ ဩဘာ ပြည့်ွန်း၊ ဆုံတနန်းတည့်၊ ပျံမွန်း ကြိုင်စွာ၊ ရွှေကြာ ငါးပွင့်၊ ဆင့် ရရှိ၍၊ ဇာတင့် ထူးဆန်း၊ သက်န်း ငါးရုံ၊ ပါတုံကြောင်းတိတ်၊ ထိုနိမိတ်ကြောင့်၊ အထိတ်မှတ်သား၊ ရှိးမျှား ဗြဟ္မာ၊ သက်ဖွာ ညွှတ်တွား၊ဘုရားငါးဆောက်၊ မြောက်ထိုဖြစ်တံ့၊ နိုင်းစံ့မှဲ့ရာ၊ ဤကမ္ဘာကား၊မည်သဒ္ဒါဂျကာ၊သမုတ်အမည်ဟု၊ပညတ်ထွေငေါ်၊ ရှည့်ထတ်ခေါ်သည်၊ ။နတ်ကျော်တည့်စည်းဝေး-ထိမြင်ရှေး၊ ။ ဆေည်း ထင်ထင်ဇေ၊ ။ဇေချုံမျှား၊ သံညွှင်းကျူးသည်၊ ရန်ငုး ဝက်တော်ခေါ် သီဝေသး" ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၅) ခင်းရဲချော်စွာရန်ဇချင်းတွင်၊ ။"ဝကြွဝဏ္ဏာ၊သင်္ချာ တခန်း၊ရေကြည်ဝန်းထက်၊ပေါ်ထွန်းနွယ်ဆင့်၊ ကြာငါးပွင့်တွင်၊ နီရင့်ချောင် ဆွန်း၊ သက်န်း ငါးဆူ၊ နိမိတ် ယူ၍၊ ရှိးသူ ဗြဟ္မာ၊ ထိမ်းမှတ်ထားသား၊မဟာကမ္ဘ၊ဘဒ္ဒကဟု၊သဒ္ဒါမည့်ထင်" ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(၆) သခင်ကြီးဇချင်းတွင်။ ။"နိမိတ်ဩဘာ၊ပေါ် ဦးပါ သည်၊ရွှေကြာချပ်ရုံ၊ငါးရုံတုကျွန်၊ရွှေသက်န်းကုံ၊ဆောင်မွှန်းဗြဟ္မာ အခါ်ငို့ရှု" ဟူ၍လည်းကောင်း၊

(၇) ယိုးဒယားဓိတုရားဇချင်းတွင်။ ။ထင်ပွတ် ရတနာ၊ သစ္စာဝေးသူ၊ ပွင့်ဖုံဟူ၍၊ မဋ္ဌာရုရွ၊ နိမိတ်ပြကာ၊ ဗြဟ္မာဓိပတိ၊ ဘဝ်ဘိဝမ်းမြောက်၊ နိမိတ်ရောက်ဖြင့်၊ ငါးဆောက်ပွင့်မည်၊ ကမ္ဘာရှည်ထက်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊

(၈) ခင်းရဲနရာဇချင်းဝယ်၊ ။မင်္ဂလာ မဋ္ဌ၊ ထွန်းဆေ ပြုသား၊ ပြိုင်တုမရှန်း၊ အကျွန်းကျွန်းထက်၊ ရွှေနန်းပလ္လင်၊ ဗေဒမိ

ခွင်ဝယ်၊ အောင်မြင် ငါးမည်၊ ငါးမာရ် နည်သို့” ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊

(၉) မင်းနဲ့ဒိဗ္ဗဧချင်းဝယ်၊ ။“အပေါင်းထွက်ရေးသိမ်းကု နေ့လျှင်၊ရဲ့နေ့ဝဏ္ဏဝင္ဘာ၊ ပေါ်သေသခါ၌၊ ဘိတ္တာမြဲရည်၊ ဆင်းထ တည့်သောင်၊ငါးမည်ထုန်းထွတ်၊ ကိုယ်တော်ဝတ်နှင့်၊ ဆထပတ် ရွှေကြာ၊နိမိတ်ထောက်၊ မြဟ္မာမေပ်ကွန်း၊တင်ပြုခွန်းရှင်၊ ကြွေ၄န်း ငါးဆင့်၊ငါးကြိမ်ပွင့်၍၊ဆုံးချင့်မရ၊အနန္တာ၌၊တချက္ခမွာ၊တို့တိုက် သာလျှင်၊အချာထွတ်တင်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊

(၁၀) ပဒိဝိစားဧချင်းမှာ၊ ။“ခေတ်ပိဿယ၊အနန္တာတွင်၊ ရေဆကုရေ့၊ထသိမ်းနေ့တို့၊မီးရေလေမှတ်၊ သံဝဋ်သုံးဖြာ၊ မျက် ခါညီမှု၊ ဖြစ်ကြတုမ္ပိုင်၊ ရဲဆိုင် ထီးထီး၊ ထွန်းပြီးပွါးသဲ၊ ထွန်းမြဲ နေ့ခင်ထသ၊တိုက်များရွာကို၊ ထွတ်ချာဆုံးမှဲ၊ ဥဒာတ်ဖြင့်ခဲ့လည်း၊ ဩ့ဩ့လေးအင်၊ကာဝ်သာဖြင်ခဲ့၊ ကုန်စင်ရေမီး၊ မှုက်ပြီးပွါးစည်၊ တိုက်ထူးထည်တွင်၊ ရှေးထည်နှောင်းမှုက်၊အောင်မြေချက်ဝယ်၊ မြေရှက်ပဒုံ၊ ရှစ်ရုံငါးပွင့်၊ ဆင့်ရရင့်ကြောင့်၊ တုံမြဲငြိမ်းသူ၊ နိမိတ် ယူ၍၊ ငါးဆူပွင့်ရာ၊ မည်သာဘဒ္ဒ၊ သရိုက်ကြွရှင်” ဟူ၍လည်း ကောင်း၊

အကြောင်းအားလျော်စွာဘောဂြွအင်တဲ့ဧချင်းကာရျာ၊ထက်ဝ အထောက်အထားတို့ဖြင့်၊ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်၊ ဤမည်သောတောထွက်တော်မူခြင်းအမှုကိုပြုထတ်က၊ ကဿပ ဘုရားရှင် ထက် ထက် တော်မှာ၊ ငါတို့ ဘုရား လောင်း နှင့်၊ ခင် ပေါင်းမင်ပေါင်း၊ခင်ပွန်းကောင်းမိတ်ဆွေ၊ဖြစ်ဘူးလေသော၊ ဆင့်ကာရမည်သော မြဟ္မာမင်းလျှင်၊ အဝ်နှင်းဆက်ရှုတဲ့၊ ရှစ် ဆူသောပရိက္ခရာတို့တွင်၊အကြွင်သပိတ်မည်သောပရိက္ခရာမှာ၊ သူရွှေးသမီးသုဇာတာသည်၊ ဃနာနို့ထွမ်းလျှော်ခါနီးဆုံသောနေ့ညပ ပင်၊ ဓာဆချင်းကွယ်ပျောက်ချေ၏တကားဟူ၍၊ ဖွတ်သားကြွစေ ခဲလို၊

ဒီတပဲ့မတို့၊ ထိုအခိုပါ၊ စငိုကာရပြေဖွဲ့ဘမင်း။ အခင်နှင်း ဗွ ဒါန်းတဲ့၊ ကမ္ဘူဒ္ဓနိဗ်တ်၊ သ ဝိတ် တော်ကြီး ကွယ် ပျောက် သည့် နောက်၊ရောဘ်တတ်ရာရာ၊တွေ့ကရာကိုရေးကူးတဲ့၊ အရူးလွယ် ဆိတ်ပမာ၊သပိတ်ကရာပါရှိတဲ့၊ (လေခရုန်) မည်သောပေအိုပေ ဆွေး၊ကျမ်းကလေးတစောင်၌၊ဆောင်အင်သောကဗျာတွင်၊

* * * * *

သပိတ်သောက်ဘ၊

“ သပိတ်မြွှရှင်၊မဟာဇိဝင်ကို၊ သခင်ဘုရား၊ လိုရှိကြွားက၊ ဒိ ကြွားဆုန္ဒ၊ရအောင်ရှာ၍၊ သ,ဗ္ဗာ ချဉ်းရင်၊ ထံတော်ကပ်မှ၊သ, အပ်ထိပ်ထိုင်းတရင်၊ပရဘုတ်သည်၊ ၊ဝံချုပ်နရာဝိပါသေသင်”၊

ဟူသောကဗျာအမှုကို၊ သာဓကဆောင်ပြီးလျှင်၊အကြွင်းတော ဝတ်နှံသပြည့်ကြီးရှင်၊ဘုရင်ထိကြွားက၊ဘုရားရှင်အား၊ ဆပ္ပါး ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ဖြင့်၊မြသပိတ်ဂွှလေဟန်၊ကြိုကြိုတန် တန်ပြောလေ့ဆိုလေ့ရှိကြပေသည်၊ ၊အန္နိုသိုသောအနှိုလော-နှိုလော၊တွေးတောနိုဟ၊မသင့်,မဟုတ်မဟုတ်ကို၊ရတ်ဖြတ်သုတ် သင်တို့ရာ၊ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာမှပါ၍အနက်ကို၊ မှတ်ချက်သဘော ဖြင့်၊ဟောပြောပေဦးအံ့၊ ၊ဟောဟန်ကား၊

ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာသဘောကိုဟောပြောခြင်း။

အထေပဋ္ဌာ၊ထိုမှနောက်၌၊သတ္တသတ္တာဟမတ္တကော၊ ၇-ရက် ၇-ခါမြှ်အထက်ဖြစ်တဲ့၊ ဇေကူနပညာသတိမေ၊ ၄၉-ရက်မြောက် တဲ့၊ ဒိဝသေ၊ ဝါဆိုလဆန်း ၅-ရက်၌၊ ဓေဝါနုမိမ်နွှေး၊ နတ်တို့ကို အစိုးရတဲ့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဥပနိတောကာဝ်အပ်တဲ့၊ နာဂလထတာဒန္တကဋ္ဌေနစ၊နာဂလတာခြန်မှုဖြင့်ရင်း၊ အနောတတ္တ ဓဇေဟာဒကောနစ၊အနေ့ာတတ်အိုင်ရေဖြင့်ရင်း။ မုခံ၊ခံတွင်း,ကျက် နှာတော်ကို၊ဓောဝိတ္တွာ၊ပွတ်ဆေးသုတ်သင်တော်မူပြီး၍၊ တဿ ဝချော ဓာယတနမူလေ၊ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ဝင်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်တင်း

သုံးနေတော်မူ၏၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တပုဿ, ဘလ္လိကာ, နာမ၊ တပုဿ, ဘလ္လိက, အမည်ရှိကုန်တဲ့ ဒွေ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဉာတိသာလောဟိတာယ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်၊ သဥ္စူ၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ အာဟာရဒါနေန၊ အာဟာရ ကို ပေးလှူ ခြင်းဖြင့်၊ ဥဿာဟိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မန္ထဉ္စ၊ ကြွက်ဂျစ်မုံ့ ကိုရင်း၊ မဓု ပိဏ္ဍိ ကဉ္စ၊ ပျားမုံ့ ဆုပ်ကိုရင်း၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတဲ့မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘန္တေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဣမံ အာဟာရံ၊ ဤကြွက်ဂျစ်မုံ့၊ ပျားမုံ့ဆုပ်ဆိုတဲ့အာဟာရကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါယာသဒိ၊ သုဇာတာရဲ့၊ ဃနနို့ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏဒိဝသေယေဝ၊ ခံတော်မူသော ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ပင်လျှင်၊ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ ဆင့်ကာရပြဲပလ္လင်နတ်ကပ်လှူအပ်တဲ့ပတ္တံ၊ သပိတ်၏၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သဖြင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တော်တို့ဖြင့်၊ နခေါ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံတော်မမူကုန်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိမှိ၊ အဘယ်ဖြင့်၊ ဣမံ၊ ဤကြွက်ဂျစ်မုံ့၊ ပျားမုံ့ဆုပ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျံနု ခေါ၊ ခံရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံတော်မူတဲ့အခါ၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်၍၊ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ ဣန္ဒနီလ မဏိမယေ၊ ဣန္ဒနီလာမြဖြင့်ပြီးကုန်တဲ့၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို၊ ဥပနာမေသုံ၊ ကပ်လှူကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ ပတ္တေ၊ ထိုဣန္ဒနီလာမြသပိတ်တို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ပုန၊ တေ၊ မုဂ္ဂဝဏ္ဏေ၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိကုန်တဲ့၊ သိလာမယေ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်တဲ့၊ စတ္တာရော၊ လေးလုံးကုန်သော ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို၊

ဥပနာသမောသုံးကာပ်ပြန်ပေးကုန်၏။ ။ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဝဿန္တိ၊ လေးသောင်း ကျန်သော၊ တောသံဝေဝရုဏ္ဏာခုံ၊ ထိုနတ်သားတို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ကောသဝံ၊ တလုံးတည်း၊ ဖျော်အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ ပစ္စနွံ၊ တပေါင်းထဲပြုအစ်တဲ့၊ သေသမပေယ၊ ကျောက်ညှိဖြင့်ပြီးတဲ့၊ တသျှံ ပတ္တေ၊ ထိုသပိတ်၌၊ အသဟာရ၊ ကြွက်ကျစ်မုံ့နှင့်ပျားမုံ့ ရောပ် အသဟာရကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းဆိုတဲ့အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။

ဒိုတယ့်မအပေါင်းတို့၊ ။ရှင်းဟောခဲ့ ပြောခဲ့တဲ့ ဇုဗ္ဗဝင်အမှ ကထာစကားကိုမြင်သဖြင့်၊ အကြွင်အကြွင်ဆိုသောကောစိရုဗ္ဗိုလ်တို့ရတ်ဆိုတဲ့သပိတ်ကျော့အရကို၊ အနှီးဝတလင်းမြင်အောင်၊ ကမ္ဘဋ္ဌာန်း ထင်ကြပါစေကုန် ဟာလ၊

(ထိုတရား အဆုံး၌၊ အားလုံး အားလုံးသော တယ့် အပေါင်းတို့က၊ သောင်းသောင်း ညာညာ၊ ကောင်းပါ ပေရဲ့ ဘုရား ဟု၊ ဩောက်ထားသမ္မ၊ သာရေခေါ် ကြလေ၏။)

ကောသာ၊ ။"မှန်ပှာပါ ဧျေးဖုး တော်ရစ်၊ အသျှင် သုမ္ဘန်၊ ရုဂ္ဂိုတ်ချွန်ဘုရား။ ။အရှင်ဘုရားသည်၊ ရာမညတိုင်း၊ တဆိုင်း ပြည့်ဆိုတဲ့၊ ရန်ကုန်မြို့-ရွှေဒဂုံဘုရားအနီးတွင်၊ လူကြီးလူကျပ်တို့ ကိုးကွယ် ဆောက်လုပ်သော၊ ဘဟန်း ကောထိပ် ကျောင်းကြီးအတွင်း၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ အကြွင်အကြွင်ဆိုသောတပည့် အပေါင်းတို့၌၊ ဘုရားတောင်းရေယူ၊ ပြုမှုတဲ့အလေ့ကို၊ တနေ့ညဦးက၊ ချီးကျူးပြောဟောမယ်ဆိုပြီး၊ ထိုစကားအဆုံးမသာတ်တဲ့၊ စကားလုံးပြတ်သွားပါတယ်၊ ခဲ့ခါကိုမှတ်သားလိုကြပါတယ် ဘုရား"၊

သောဒါ၊ ။"ဟုတ်တယ်ဆရာမှိုင်းရယ်။ဆန့်စကားကိုဆက်
ပြီး၊တချက်ဆုံးအောင်ပိန့်တော်မူပါ"၊
အမိုးစိုင်း။ ။"အခု-မကောဥ္စာ,မသောဒါတို့အဆိုတွင်းသည်
များကို၊တယ့်တေဝ်မကာ၊များများကြီးထောက်ခံပါတယ်ဘုရား"၊
အင်း-ဟုခုအခါ၊ မဟာဗိမော်ကရေစီခေတ်၊ ဖြစ်ထည်း ဖြစ်
သည်နှင့်အညီ၊ဤမည်ဤမည်သောတပည့်မတို့ဆိုလိုတဲ့၊ထိုမည်
ထိုမည်သောသဘောများကို၊ဟောကြားခဲ့ရ၍၊ ။ခန့်ညားသော
ဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌဖြင့်၊စိတ္တုပ္ပါဒ်မဖြတ်ပွါးပြီးမှတ်သားကြစေတရုံ။

* * * * *

အနှိုးလေးရိုးသေဒ်ကာ။

တစေယ့် ချောင်တွေ ချောင်တွေ မြိုးနဲ့ရပါတော့၊ ချွေရ'
တောင်ချေ့ ခပ်နားတွင်မှာ၊ ချောင်းသာချေ ဝန်းတွေနှင့် လွန်းသနဲ့,
ကသိုက်းရေ့ရွှေဗွပ်မှိုး။ (ကျွယ်တို့ရယ်) ဆောင်ရေ့တဟန်းဆီသို့
လွန်းနဲ့မွှင်းရွှေကိုယ်။ ။(ပြော်)စရုပ်အစေတို့ကိုလ။ အမှတ်ရ
မိတဲ့မြိုင်းကာသပစေထဒ်အရှင်—ဆရာစံတဲ့,သာလော်ယ်,အထိကရ
ကျောင်းနဲ့ ပြင်။ တဝါတည့်ည့် တပည့်မ အပေါင်းတွေနှင့်၊ မင်
ကြောင်းနိုလ်ဝင်လှည့်ပေမဲ့,အမိုယာဆက်ာခေါသည့်၊ မင်လာ
အကျော်အမော်အရုံအတွင်းနဲ့ပြင်မှန်ကင်း နေဝရင်းသို့ရွှေဂွင်
ရွှေကျွင်တိုက်ဆီသို့၊ ဦးခိုက်ခါ ပဇောတ္တံလို့ရို့၊ အညာရေ၀ တော
ဟိတ် ဝါသနာမစေသေးသူက။ တသာချုံ မနောစိတ်မှာမစောအဆော်
လဲ့၊တွေးသကြည့်ည့်တယ်နော်ကျွယ်။ ဝေးကာမှိုး၊ ။စိန့်ရှုတ်
အဆောင်ဆောင်-အလျှံမနော် ပတ္တမြားတွေနှင့်၊ သိင်္ဂုတ်တောင်
ခံတော်ဘုရားကိုလ။ (ပြော်) အများသောတပည့်တွေနဲ့,ကပိ
တောင်းဆုဆို၊ကောင်းမှုတို့ထိုရယ်နှင့်မွေ့ရွှေများကျွေး။(ကောသာ
ရယ်) ငှင်းကုသိုလ်တို့ဖြင့်အမှုအမှတောဘလေ။ ။ကောသိဝ်
အပျက်တွင်၊စောဒ်ိတ်လက်—ဆရာမှင်းသနဲ့,၊ အညာတခွင်တခေါ
လှည့်ခဲ့ပြီး၊ စာတိခေ့—အလုံကျေးပေပေါ၊ ၄'ရွှေမှာတရွှေကြိုာ
တော့။ စေယာချ, ကောသာတို့ပဲပေသနို့,၊ အခွင့်ကြုံရာတွယ်
ရှောမဲ့,လို့,ပညာရွယ်တောင်ခပ်နားတွင်မှ၊ ဆောင်ပန်းကများဝီ
တော့်ရှီ၊ချောင်လမ်း၊ယာပီသတို့လို့၊ ဆရာ, သည့်တစ၀ါမှာ—

ပါဠိနီ,မာလာကာလေးတို့ရဲ့ပြင်းဆေးဆေးဆီးယူ ၂ကိုင်ကျော်မှတွင် မှအနှိုင်တော်အကာမတွေ့-ရုံညီသူနှင့်ယမုန်သီတာတောင်ခြေမိုင်း ပေတဲ့ ဘုံသီဟာဇာခင်မြို့ကသိုက်တွင်မှ (အမည်မင်း) သမိုင်း အလေ့ချက်ဆာရိုက်တာရိုက်မပေါက်တဲ့ – ကြောက်ရွံ့ပြည်ရွာ အရေးပေမို့။ (ကြော) နိုင်းတာယောက်–အနှိတဝ ဖြင့်မဆေးရပေ ဘုး (ရွှေချယ်) ကေိုင်းချောက်ဆိုကဘွိုင်းကောက်ဋီကာရေး။

အထက်ပါလေးချိုးကာဗျာ၏ လိုရာသဘောအချုပ်မှာ။ ကျုပ်တို့သည်၊ အနှိုင်းမဲ့သောဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာမှာလာတဲ့၊ မဟာ သ ဝိတ်တော်ကြီးအကြောင်းများကို ဟောကြားတော်မူစဉ်၊ ယခင် သိတင်း သုံးတော် မူခဲ့ဘူးရာ၊ ဥက္ကလာပ မည်သော ဒဂုန်မြို့–ဘ ဟန်းကို၊ လှမ်းမျှော်တော်မူတဲ့အရပ်ဖြင့်၊ တပုဿ, ဘလ္လိက ညီနောင်တို့၊ တည်းဆောက်တော်မူခဲ့သော ဓာတ်ဆံတော်ရှင်ဘုရား ကြီးကို၊ အဆင်းအဆီးသောပဒေသာတို့နှင့်၊ နေ့ထဲ့ရက်ဆက်၊ တက် ချောက်ပြီးလျှင်၊ အလျှင်မောင်းခေထာင် သာသနာ့ဒိုင်ဆရာတော် ကြီးဘုရားရေးသားစီရင်အပ်သော၊ တိဂုမ္ဘစေတီယထောမနာ။ ဂါထာပါဠိအနက်တို့ဖြင့်၊ ဝတ်တက်ရှိခိုးခဲ့ဘူးသည်များကိုလည်း ကောင်း။ ၊အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ, ဖြစ်ကြသော၊ ဇရပ်အမတို့ကို လဲ၊ အမှတ်ရတော်မူမိသည်များကို လည်းကောင်း။ ၊မွေ့သုခ တိုက်၊ ဇရပ် ကျောင်း ဆရာ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ တို့ကို လည်း ကောင်း။ ၊နို့ပြီးတခါ၊အရိယာသက်ဘုရရုပ်ရှိုသမိုက်တဲ့၊တိုက် အရံကိုလည်းကောင်း၊ ၊အနှိုမှာတဖြာ၊ မဟာစေ့ဗိုဝိကာ ရာမ မည်တဲ့။ ထိုမည်သော ကျောင်းတော်ရာတွင်တဲ့၊ ရွှေကျုင်တိုက် တော်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊အနည်းနည်းအောက်မေ့လှမ်းမျှော် ပြီး၊ တမ်းညွှတ် တော်မူမိ ကြောင်း များ ကို၊ ရေးသား ဖွဲ့ဆို ပြီး အခြွေးမဲ့တွင်၊အများတပ့်မတို့ကျောက်မှတ်စေချင်၍၊ ယခင်ဆိုခဲ့တဲ့ တိဂုမ္ဘစေတီယ ထောမနာဂါထာတို့ကို၊ ဟောဇနာ အဓိပ္ပါယ်ထင် နှင့်၊ ထင်မြင်အောင် ရေးသားပြီး၊ ပေး သနား တော် မူ သည်မှာ လည်း၊အောက်ပါအတိုင်းပင်တည်း၊

နိဒါနကထာ၊

အထူးထူးသောတိုင်းကြီးပြည်ကြီးထီးဆောင်းမင်းများသခင်၊ ဖွားတွင်းငွေတွင်း ပယင်းတွင်း ပတ္တမြားတွင်းစသော ရတနာအပေါင်းတို့၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ အလွန်မြင့်မြတ်သော၊ ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာ သဒ္ဓါသီလသုတစာဂ အစရှိသော၊ ရာဇဓမ္မအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကျမ်းဂန်တုံးစုံနှင့်ညီညွတ်သော၊ အဆောက်အဦ အစီအရင် ဖြင့်၊ ဦးထိပ်သက် ခံသော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ မုဒ္ဒါဘိသေက မဟာမင်္ဂလာတော်၌၊ ဘုန်းပါရမီတော်ကြောင့်ဖြစ်သော "သိရိပဝရဝိဇယာ နန္တယသတြိဘဝနာ ဒိတျာ ဓိပတိပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာ" နာမံတော်ဆိုင် ရှိတော်မူသော၊ အမရပူရမဟာရာဇဓာနီရွှေမြို့တော်နန်းတည်၊ သာသနာပြု၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု၊ လက်နက်စကြာသခင်၊ ဆင်ဖြူများအရှင်၊ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရား၏ ဆရာတော်ဖြစ်သော၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်သော၊ နာမံတော်ဆိုင်ရှိသော၊ "ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ" မထေရ် သည်၊ သာသနာ တော် ၂၃၃၇-ခု၊ ဝေါဟာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၅-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၃-ရက်အင်္ဂါနေ့၊ ဆရာတော်သဟာယတော်၊ ဥပါသက၊ အာစရိယ၊ ကပ္ပိယကာရက၊ လူရဟန်းတထောင်ကျော် အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အမရပူရရွှေမြို့ တော်ကြီးမှ၊ ထီးဂုံရွှေဆံတော်သို့၊ အဖူးအမြော် ရောက်၍၊ အထူး ထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှလာသော၊ ဆံတော်ဓာတ်၏ အစ္ဆရိယဖြစ် သနစ်သနာ အခြင်းအရာ အစီအစဉ်အားဖြင့်၊ ချီးမွမ်း ထောမနာ သောဓာတ်ဂုဏ်ဝေဇယာထောမနာ ၁၂-ဂါထာကို၊ သဒ္ဒါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသုတတော်ကောင်းတို့အား၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြစ်ပွါး စေခြင်းငှါ၊အောက်မှာတော်ဖြစ်လိုက်ပေအံ့။

ထိဂုံ့ပဉ္စဝီသဗုဒ္ဓဝန္ဒနာ။

(၁) ယော ဒီပင်္ကရမူလမှိ၊
ဝေဒ ဟတ္ထဂတံ ဝိယ။
သဗ္ဗာ သမ္ဗောဓိမကာသိ၊
ဝန္ဒေ တသာသ သိရေသာဟံ၊ } ပထျာဝတ္တဂါထာ။

ယောနာမယော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရမူလမှိ၊ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင် ခြေတော် ရင်း၌၊ သဗ္ဗာ သမ္ဗောဓိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရား ဆုကို ၊အကာသိ ၊အကာသိ်ရွှေ၊ အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထဂတံ။လက်တော်သို့ရောက်လာသဲ့သော၊ပဲ၊ နံ့ကွာနံ့ချိုးသော ကို၊ ဝိယ၊ ခွန့်ပယ်တော် မူလေပြီ၊ တသာသနာတသော၊ ထို မြတ်စွာ ဘုရားအား၊သိရေသာဟံ၊ ဦးတော်နှဲ့ရောက်သော ခေါ်တော်ခေါ်တက်ကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

(၂) ပူရေတွာ ပါရမိသဗ္ဗာရ၊
မဂေဿတိ ယော အနုတ္တရ။
အလဘိ ဗုဒ္ဓတံ တသော၊
ကောသဓာတုဝရံ နမေ၊ } ပထျာဝတ္တဂါထာ။

ယောနာမယော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါရမိသဗ္ဗာရ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ တည်ဘတ်၏အဆောက်အဦပါရမီအပေါင်းကို၊အဓောသော။ အကြွင်းမဲ့၊ပူရေတွာ၊ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊အနုတ္တရ၊အတုမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓတံ၊ ဘုရား အဖြစ် ကို၊ အလဘိ၊ ရတော် မူလေပြီ၊ တသောနာ တသော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ကောသဓာတုဝရံ၊ခေါ်တော်ခါတ်မြတ် ကို၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊နမေနမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

(၃) လဒ္ဓါ ဗျာကြိုး ဆင်ခြံခု၊
ပတိဋ္ဌမှ ပဝေဒယိ၊
ဝိမုတ္တိ ရာဇာယတိတဒေ။
တသော ဓာကော ဝရံ နမေ၊ } ရဏာရောကာရဒိပုတ္တ ပထျာဝတ္တဂါထာ။

ယောနာဂဝေသာ၊ အကြွင် မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါရတော်မူပြီး၊ ဆဋ္ဌာခန်း၊ ခြောက်ပါးသောဋ္ဌာနကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်တော်မူ၍၊ ရာဇာယတနေ၊ ခုနစ်ရ ခြောက် သော ထင်းလွန်းပင်ရင်း၌၊ ဝိရူဠှီ၊ ဖေထသာမာပတ်ကို၊ ပဝေဒယိ၊အာရုံ ရုံးအပြွားပြွား၊ခံစားတော်မူလေပြီ၊ တဿနာဝထာဿ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ကောသာဝရံ၊ခံတော်မြတ်ကို၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာသိ၊ရှိခိုးပါ၏၊

(၄) ဝတ္တံ သတ္တုခေဇ္ဇိယဥ္စ၊
နာဂလတံ့ ဟရီတကံ။
အနောတတ္တောဒကံ ဘုဉ္ဇိ၊
ဝန္ဒေ တံသာ သိရောရုဟံ၊

ရာဇာရစိပုလာပတ္တျ၁ ဝန္ဒနာဂါထာ။

ယောသ နာဂဝေသာ၊ အကြွင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟ၌၊ သတ္တုခေဇ္ဇိယံ၊ဆိုကြွားမင်းလှူသော၊ နာဂလတံ၌၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူ ကိုလည်းကောင်း။ ဟရီတကံ၌၊ ဖြူရသီးကို လည်းကောင်း။ အနော တတ္တောဒကဉ္စ၊ အနဝတတ် ရေကိုလည်း ကောင်း၊ဘုဉ္ဇိ၊သုံးဆောင်တော်မူလေပြီ၊တဿနာဝထာဿ၊ထိုမြတ် စွာဘုရား၏၊ သိရောရုဟံ၊ ဦးခေါင်းတော်၌ ပေါက်သောဆံတော် တော်ကို၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝန္ဒေဝန္ဒာသိ၊ရှိခိုးပါ၏၊

(၅) တဒါ ရဋ္ဌသေသပဉ္စ၊
မဟာရာဇာဇီ ဗိန္ဒကံ၊
ထသာဝဓောသာ ပဋိဂ္ဂဟ၊
ဝန္ဒာသိ တံသာ သီသဇံ။

ရာဇာရစိပုလာပတ္တျ၁ ဝန္ဒနာဂါထာ။

ယောသ နာဂဝေသာ၊ အကြွင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုရာဇာယတနသတ္တာဟဝယ် နေတော်မူသောအခါ၌၊ မဟာရာဇာဇီ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်၊ ဗိန္ဒကံ၊ လှူအပ်သော၊ ရဋ္ဌသေသပဉ္စ၊ပဲနောက်အဆောင်းကျောက်ညီသပိတ်

ကိုး၊ဘဘာဝဂဗော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့၊ အလေးအဂရုဗြိုရှိတော်မူ သည့်ဖြစ်၍၊ ပန္နိဂ္ဂဏှိခံတော်မူပြီ၊ ဟဿနူဘဝသော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ထိသဇ ၊ ဦးတော်ခွဲရောက်သောဆံတော်ကို၊အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်သည်၊ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

(၆) ထဒါ ဗိန္ဒုနွေဘာဘဝိက။
ဇနေယ်ဗမရုဝိတ္ထိဘာ၊
ပရိဘုရွှေဿိ မ နူနိ၊
ဟဿဿဿိဿ ဿိရိ နမေ။

} ဟကာရစိုပလာဗေဒျာ ဂါထာ၊

ယော နူဝထော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ထဒါ၊ ထိုရာ ဇာ ယဟာနသဏ္ဍာဟာဝယ်နေတော်မူသောအခါ၌၊ ထဏ္ဍ၊ထိုလင်း လွှန်းပင်ရင်းသို့၊ ဥပါဂတာ၊ ဆည်းကပ်လာကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုတပုဿ,ဘလ္လိက, ညီနောင်တို့အား၊ အဗ္ဗကေသော၊ ဆံတော် ရှစ်ဆူတို့ကို၊ လောကဟိတံ၊ သတ္တ လောကကြီး၏အစီးအပွါးကို၊ အပေကျနှေနွား၊အရှည်တောက်ရှင့်တော်မူလျက်၊ အဒါ၊ ပေးအပ် တော်မူသေပြီ၊ ဟဿနူဘဝသော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တေအဗ္ဗ ကေသော၊ ထိုဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏၊

(၁) ယောတပုဿဘလ္လိကာနံ၊
ထဒါ ဒွိသရဏံ အဒါ၊
လောကမှို သဒ္ဓမ္မထမံ၊
တဿ ဿိရိဝယ် နမေ၊

} ယကာရနတ္တဒိပုလာဗေဒျာ ဝဏ္ဏဂါထာ၊

ယော နူဝထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထို ရာဇာ ယဟာန သဏ္ဍာဟာဝယ် နေတော်မူသော အခါ၌၊ တပုဿ ဘလ္လိကာနံ၊တပုဿ,ဘလ္လိက,ညီနောင်တို့အား၊လောကမှို၊လော က ၃ ပါး၌၊ သဒ္ဓမ္မထမံ၊ခေပ်ဦးဆုံးသောသူတို့၏ထက်ဦးစွာ၊ဒွိသရ ဏံ၊နှစ်ဝါထိကာသရဏဂုံကို၊အဒါ၊ပေးတော်မူလေပြီ၊တဿနူဝ

ထသော။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သီရိဝဟံ၊ ကြက်သရေကိုဆောင်တတ်သောဆံတော်မြတ်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၈) တဒါ တတ္ထုပဂ္ဂကာနံ၊
တေသံ ကေသေ အဒါအဋ္ဌ။
လောကဟိတမပေက္ခန္တော၊
နာဂဿာ ယော တဿာဂေတ နမေ။ } ရာဇာရဝိပုလ္လော ပဗ္ဗုဂ္ဂဝဏ္ဏဂါထာ။

ယော နာဂေဿာ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထို ရာဇာယတန သတ္တာဟဝယ်၊နေတော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထ။ ထို လင်းလွှန်းပင်ရင်းသို့၊ ဥပဂ္ဂကာနံ၊ဆည်းကပ်လာကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုတပုဿ,ဘလ္လိက,ညီနောင်တို့အား။ အဋ္ဌကေသေ၊ ဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို။လောကဟိတံ၊သတ္တလောက၏အစီးအပွါးကို၊ အပေက္ခန္တော၊အရှည်မျှော်ထောက်ထားရှုတော်မူလျက်။ အဒါ၊ပေးအပ်တော်မူလေပြီ။ တဿာနာဂဿာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တေအဋ္ဌကေသေ၊ ထိုဆံတော်ရှစ်ဆူတို့ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

(၉) တေပိ တံ အသာဟရိတွာန၊
ပေါက္ခရဝတီယံ အကရုံ။
သဇီဝကေသစေတီယံ၊
နမေတံ သဗ္ဗပုဗ္ဗကံ။ } ရာဇာရဝိပုလ္လောပဗ္ဗု ဝဏ္ဏဂါထာ။

တေပိ။ ထို တပုဿ, ဘလ္လိက ညီနောင်တို့ သည် လည်း၊ တံ။ ထိုဆံတော်တော်ကို၊ အသာဟရိတွာန၊ ဆောင်ကုန်၍။ ပေါက္ခရဝတီယံ၊ အထိတဖြူနမည်သော ပေါက္ခရဝတီမြို့၌၊ သဇီဝကေသစေတီယံ၊သက်တော်ထင်ရှားရှိသောသဗ္ဗညုဘုရား၏ဆံတော်စေတီကို၊အကရုံ၊ပြုလေကုန်ပြီ။ သဗ္ဗပုဗ္ဗကံ၊ ခပ်သိမ်းသောစေတီ

တို့၏ရှေးဦးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဆံတော်စေတီကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ နမေနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၀) ဥပေါသထပေါသထမှိ၊
မုစ္စန္တိနီလရတ္တိယော၊
ဘဂဝါလောကာအဂ္ဂေ၊
ကာရေန္တိ တံ သဒါ နမေ၊

ရက္ခုရဝိုဟုလာဘတို့ဆွေ ဂါထာ။

ဥပေါသထ ပေါသထမှိ။ ဥပုသ် နေ့တိုင်း ဥပုသ် နေ့တိုင်း၌၊ မုစ္စန္တိနီလရတ္တိယော။ ညိုသောရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ မုစ္စန္တိ၊ လွှတ်ဖြာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညု ဘုရားကဲ့သို့၊ လောကာအဂ္ဂေ၊ လူတို့အကျိုးစီးပွါးကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြု တော် မူတတ်သော၊ တံ၊ ထိုဆံတော်စေတီကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နမေနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၁) ရုဋ္ဌာမဏိဒုဿစေတျံ၊
ကာလသမ္ဘိဗောဓိသတ္တကော၊
ဗုဒ္ဓကာလေ ဆုံးသဗ္ဗ၊
ပဗ္ဗမံ တံ နမာမဟံ၊

ရက္ခုရဝိုဟုလာဘုတ္တ ဝဏ္ဏဂါထာ။

ရုဋ္ဌာမဏိ ဒုဿ စေတျံ၊ တာဝတိံသာ ရုဋ္ဌာ မဏိ စေ တီ၊ ဗြဟ္မာပြည်ဒုဿစေတီနှစ်ဆူသည်၊ ဗောဓိသတ္တကော၊ ဘုရား လောင်း ဆက်ဆက်ဖြစ်သော၊ ကာလသမ္ဘိ၊ အခါ၌၊ သဗ္ဗပဗ္ဗမံ၊ ခပ် သိမ်းသောစေတီတို့၏ရှေးဦးဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားရှင်လက်ထက် ၌ဆုံး၊ ဤဆံတော်စေတီသည်၊ သဗ္ဗပဗ္ဗမံ၊ ခပ်သိမ်းသောစေတီ တို့၏ရှေးဦးမှာဖြစ်၏၊ တံ၊ တစ်ဝဒိသံ၊ ထိုထိုသဘောရှိသောဆံတော် စေတီကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၂) နမာမဟံ ဝန္ဒာမဟံ၊
ပူဇေမဟံ သိရေသာရဟံ၊
ပုညမိဒံဘာဝတုမေ၊
ပစ္စယော အာသဝက္ခယော

တကာသရုန္ဒကာသန္ဒိပုံလော
ပထျာဝတ္တဂါထာ၊

အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ သိရေသာ ရုဟံ၊ ဆံတော်ခေါင်းကို၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရေသာရုဟံ၊ ဆံတော်ခေါင်းကို၊ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိုးမွှမ်းပါ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရေသာရုဟံ၊ ဆံတော်ခေါင်းကို၊ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်ပါ၏၊ ဣဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှုအပေါင်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါ တရားလေးပါးကုန်ခြင်း၌၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်ခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊

ဈတိညာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိထေရေနရစိတာ ဥါဒေသ တိဂုမ္ဘစေတီယ ထောမနာ ဂါထာ၊

ဈတိဈမာ၊ဤဂါထာတို့ကား၊ ညာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ ထေရေန၊ညာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိမထေရ်သည်၊ ရစိတာ၊ စီရင်ကုန်သော၊ ဥါဒေသတိဂုမ္ဘစေတီယထောမနာဂါထာ၊တိဂုံစေတီတော်–ထောမနာ ၁၂ ဂါထာတို့တည်း၊

(တို့နောက်၊ ဆွမ်းစားချိန်ကျသဖြင့်၊ ဒကာမတွေထသွားခဲ့ပြီး၊ ထသွားတော်မူလေသတည်း၊)

ဒီတပွဲမအပေါင်း၊သူတော်ကောင်းတို့၊ ၊အကြောင်းသော် ကား၊ ဘုရားသခင် ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတော်မူတဲ့ ဒေသနာ၊ ၊နို့ပြီးတခါ၊ သာဝကတို့ဟောတော်မူတဲ့ဒေသနာ၊ ၊ ဤမှတပါး၊ရှင်ဘုရင်တို့ဟောတော်မူတဲ့ဒေသနာ၊ ၊အနှိမ့်တို့ဖြင့်၊ ရထုဇဉ်တို့ပြုရတဲ့ကျမ်းဂန်အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဘိဓာဇ်အထောထော၊

များစွာရှိလေရော။ဒေသနာအားဖြင့်ကား၊ ၃–ပါး တိတ်တိ၊ရှိပါတယ်။ တဲ့၊

ဂုဏ်ဝတီ၊ ၊ “ဓမ္မ –ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ၃–ပါးရှိ တယ်ဆိုပါတော့ဘုရား”၊

အေးဟုတ်တယ်၊ ဆဲအနှီ တရားတွေကို ရုံးခြုံ လိုက်တော့၊ အလုံးရုံသောတရားတို့မှာ။(၁) အာဏာဒေသနာ၊ (၂) ဝေါဟာရ ဒေသနာ၊ (၃) ပရမတ္ထဒေသနာရယ်လို့၊ ၃–ပါးတိတ်တိရှိလေသည် တွင်၊ (၁) အကြောင်ဝိနည်းဆိုတဲ့ပိဋကတ်တော်မှာ။ အာဏာထား လိုက်တဲ့၊မကျင့်ဖြတ်ဖျား။ ဘုရားသဗ္ဗညုတသည်၊ ဤမည်သော အာဏာတော်ထားပြီး၊ များသောအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူရာ မို့၊အာဏာဒေသနာတော် မည်ပါတယ်တဲ့၊ ၊ (၂) နို့ပြီးတဖန်၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်ကဲ့ သဘောသဘာဝကတော့၊ ဝေါဟာရအရာ မှာလီမ္မာတော်မူတဲ့မြတ်စွာဘုရား။ဤမည်သောဝေါဟာရအများ ဖြင့်၊ ဟောကြားတော်မူတယ်။ ၊ (၃) အနှီမှတကြာ။ အဘိ ဓမ္မာပိဋကတ်ဆိုသာကတော့၊ ပရမတ္ထအရာ၌၊ လိမ္မာတော်မူတဲ့ သဗ္ဗညုဘုရားသခင် ရှေ့ကိုထိ်တော်မြတ်သည်၊ ပရမတ္ထများသော အားဖြင့်ဟောကြားတော်မူလေတ်၍ပရမတ္ထဒေသနာမည်ပါတယ် တဲ့။

ဆဲအနှီသို့သောဒေသနာ ၃ ရပ်တွင်။ဟောအပ်သောအာဏာ ဒေသနာအဝင်၊ အကြောင် ထိုသော အာဏာ ဒေသနာ ကြီး သည်၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်မည်လေရော၊ ဤဝိနည်း ဒေသနာဟောင် မှာလဲ (၁)ပါရာဇိကာဆာ။(၂)ပါစိတ်။(၃)ရုဠဝါ။(၄)မဟာဝါ၊ (၅)ပရိ ဝါဟု၍၊အာဏာဒေသနာတော် ၅-ကျမ်းဖြစ်ခန်းသတ်မှတ်ထွက် ရှိတော်မူရာ၊ ရုဠဝါ ပါဠိတော်မှာလာတဲ့ သပိတ်မှောက် ဒေဟု သောအာဏာဒေသနာကို၊ တသောတချာ ဟောပြလေတော့၊ ၊ တောရသူ–သုဇနာ,ဇကမတို့သည်၊ကိုင်း–သုတာတထ–အခါညှင့် ပြိုမ်း၊သခ္ခါပွင့်တဲ့အောင်နေလင့်ကုန်၊

ရုဋ္ဌဝါဒါဒ္ဒီတော်ဒိမှထုတ်နှုတ်ခြင်းသောစုဒ္ဒဓာသာ၊ မဟာဝဝသိတ်မြောက် ဓာရေးကြီး။

တေနခေါပနသမယေနဝဍ္ဎော၊ လိစ္ဆဝီမေတ္တိယ ဘုမ္မဇကာနံ ဘိက္ခူနံသဟာယောဟောတိ။အထခေါဝဍ္ဎောလိစ္ဆဝီယေနမေတ္တိ ယဘုမ္မဇကာဘိက္ခူ၊ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကေဘိက္ခူဧတဒဝေါစ။ ဝန္ဒာမိအယျာတိ၊ ဧဝံဝုတ္တေ မေတ္တိ ယ ဘုမ္မဇကာဘိက္ခူနာလပိံသု၊ ဒုတိယမ္ပိခေါ ဝဍ္ဎော လိစ္ဆဝီ မေတ္တိယဘုမ္မဇကေ ဘိက္ခူဧတဒဝေါစ၊ ဝန္ဒာမိအယျာတိ၊ ဒုတိ ယမ္ပိခေါ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ ဘိက္ခူနာလပိံသု၊ တတိယမ္ပိခေါ ဝဍ္ဎော လိစ္ဆဝီမေတ္တိယ ဘုမ္မဇကေ ဘိက္ခူဧတဒဝေါစ၊ ဝန္ဒာမိ အယျာတိ၊ တတိယမ္ပိခေါ မေတ္တိယဘုမ္မဇကာ ဘိက္ခူနာလပိံသု၊ ကျာဟံအယျာနံအပရဇ္ဈာမိ၊ကိဿမံအယျာနာလပန္တီတိ၊ တထာ ဟိပနတွံအာဝုသောဝဍ္ဎအမှေဒဗ္ဗေနမလ္လပုတ္တေနဝိဟေဋ္ဌိယမာနေ အဇ္ဈုပေက္ခသီတိ၊ ကျာဟံအယျာကရောမီတိ၊ သစေခေါတွံအာ ဝုသောဣစ္ဆေယျာသိ၊ အဇ္ဇေဝဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံမလ္လ ပုတ္တံနာသာပေယျာတိ၊ကျာဟံအယျာကရောမိ၊ကိံ မယာသက္ကာ ကာတုန္တိ၊ ဧဟိတွံအာဝုသောဝဍ္ဎ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘဂဝန္တံ ဧဝံဝဒေဟိ၊ ဣဒံဘန္တေနစ္ဆန္နံနပ္ပတိရူပံ၊ ယာယံဘန္တေဒိသာအဘယာအနီတိကာအနုပဒ္ဒဝါ၊ သာယံဒိသာသ ဘယာသဤတိကာသဥပဒ္ဒဝါ၊ ယတောနိဝါတံ၊ တတောသဝါတံ ဥဒကံမညေအာဒိတ္တံအယျေနမေဒဗ္ဗေန မလ္လပုတ္တေနပဇာပတီ ဒူသိတာတိ၊ ဧဝံအယျာတိခေါဝဍ္ဎောလိစ္ဆဝီမေတ္တိယဘုမ္မဇကာ နံဘိက္ခူနံပဋိဿုဏိတွာယေနဘဂဝါ၊တေနုပသင်္ကမိ၊ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ဧကမန္တံနိသိန္နောခေါ ဝဍ္ဎောလိစ္ဆဝီ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ၊ ဣဒံဘန္တေ နစ္ဆန္နံ နပ္ပတိရူပံ၊ ယာယံဒိသာအဘယာအနီတိကာအနုပဒ္ဒဝါ၊သာယံဒိသာသဘယာ သဤတိကာသဥပဒ္ဒဝါ၊ ယတောနိဝါတံ၊တတောသဝါတံ၊ ဥဒ

ကံ မညေ အာဒိတ္တံ၊ အယျေန မေ ဒဗ္ဗေန မလ္လပုတ္တေန ပဇာပတိ ဒူသိတာတိ၊ အထခေါ ဘဂဝါ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ ဧတသ္မိံ ပကရဏေ ဘိက္ခုသံဃံ သန္နိပါတာပေတွာ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံ ဧတဒဝေါစ၊ သရသိ တွံ ဒဗ္ဗ ဧဝရူပံ ကတ္တာ ယထာယံ ဝဍ္ဎော အာဟာတိ၊ ယထာမံ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဇာနာတီတိ၊ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ ဘဂဝါ၊ပေ၊ တတိယမ္ပိ ခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံ ဧတဒဝေါစ၊ သရသိ တွံ ဒဗ္ဗ ဧဝရူပံ ကတ္တာ ယထာယံ ဝဍ္ဎော အာဟာတိ၊ ယထာမံ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဇာနာတီတိ၊ နခေါ ဒဗ္ဗ ဒဗ္ဗာ ဧဝံ နိဗ္ဗေဌေန္တိ၊ သစေ တယာ ကတံ ကတန္တိ ဝဒေဟိ၊ သစေ အကတံ အကတန္တိ ဝဒေဟီတိ၊ ယတောဟံ ဘန္တေ ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သုပိနန္တေနပိ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတာ၊ ပဂေဝ ဇာဂရောတိ၊ အထခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ သံဃော ဝဍ္ဎဿ လိစ္ဆဝိဿ ပတ္တံ နိကုဇ္ဇတု အသမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရောတု၊ အဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတဿ ဥပါသကဿ ပတ္တော နိကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ဘိက္ခူနံ အလာဘာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဘိက္ခူနံ အနတ္ထာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဘိက္ခူနံ အနာဝါသာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဘိက္ခူ အက္ကောသတိ ပရိဘာသတိ၊ ဘိက္ခူ ဘိက္ခူဟိ ဘေဒေတိ၊ ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတဿ ဥပါသကဿ ပတ္တံ နိကုဇ္ဇိတုံ၊ ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ နိကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန သံဃော ဉာပေတဗ္ဗော။ ။

> သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ဝဍ္ဎော လိစ္ဆဝီ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံ အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ အနုဓံသေတိ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ဝဍ္ဎဿ လိစ္ဆဝိဿ ပတ္တံ နိကုဇ္ဇေယျ၊ အသမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရေယျ၊ ဧသာ ဉတ္တိ။ ။

သုဓာသဝု မဲသာနွှေသံ၁စာသာ၊ ဝနွှာလိန္တူဝိအဝယာလွှန်
ခဍ္ဍိမလ္လပုဏ္ဏ အဓုလိကာဝယ ဘိလဝိပ္ပဏ္ဍိယာ အနုန္ဓိ
ဘောတိ။ သံဖေဝဝနှုသာလိန္တူဝိသာ ပဏ္ဍိနိကုဋ္ဌတိ၊
အသာနွှောဂံသံစောနုကာရောတိ။ ယာသာသယတ္တုဓော
ဓမတိ ဝနုသာ လိန္တူဝိသာ ပဏ္ဍ သာနိ ကုဋ္ဌ နုဘ၊ အ
သနွှောဂံသံစေနုကရာတိဘောသာတုဏ္ဏုသာ၊ ယသာ
နုတ္တမတိဘောသာသာယယျ၊ နိကုဋ္ဌိဘောသံစောနုဝန္နူ
သာလိန္တူဝိသာပဏ္ဍောအသာနွှောဂေါသံစောနု၊ ဓမတိ
သံဃသာသာတောဏ္ဍာတုဏ္ဍိဝေမေတံခါရိယာသိတိ၊ ၊

အထဓေါအဝယာလ္လာအာနုနွှောဝုဋ္ဌနုသမယံ နိဝါဘောဏ္ဍာပဏ္ဍ
ဓိဝရံဆာဓါယဘောနုဝနှုသာလိန္တူဝိသာနိဝေသန်၊ဘောနုပသံကာမိ၊
ဥပသံကာမိတ္တွာဝနှု လိန္တူဝိ ဓောဓဝေါ၊ သံစောနုဘောအာဝုဓော
ဝနုပဏ္ဍော နိကုဋ္ဌိဘော အာသာနွှောဂေါသံစောနုဘတိ၊ အထဓေါ
ဝနွှာလိန္တူဝိသံစေနု ကိရုဓမပဏ္ဍော နိကုဋ္ဌိဘော အာသနွှော
ဂေါဓိကိရုသံစောနုဘတိ၊ တဏ္ဍော ဝမုန္တိဘောယယဘော၊ အထဓေါ
ဝနုသာ လိန္တူဝိသာမိဏ္ဍာမဏ္ဍဥာတိသာဘောဘောဟိတာဝနှု လိန္တူဝိ
ဌောဓဝေါရုံ၊ အလံအာရဓော ဝနုမာဘောသာဗိ မာပရိဓေဗိ မယံ
ဘာဂဝန္တံ ယသာဓေသာသာမ ဘိက္ခုသံဃဉ္စာတိ၊ အထဓေါဝနွှာ
လိန္တူဝိသာပုဏ္ဏဓါရောသမိဏ္ဍာမဏ္ဍာ သဥာတိသာဘောဟိဘော
အလ္လဝဏ္ဍောအလ္လကောဘောသာယောနုဘာဂဝါဘောနုပသံကာမိ၊ ဥပသံ
ကာမိတ္တွာဘာဂဝဘောပါဓေဝုသိရုသာနိပတိတ္တွာ ဘာဂဝန္တံဘော
ဓေါဝ၊အစ္စယောသံဘနွှေအစ္စဂမာယသာသာဗါလံယထာသာမုဋ္ဌ ယထာ
အကုသလံ၊ ယောဘဲ အယျ ခဍ္ဍိမလ္လပုဏ္ဏအဓုလိကာဝယ ဘိလ
ဝိပ္ပဏ္ဍိယာအနုန္ဓိဘောသံ၊ဘာသာဓမ ထနွှေဘာဂဝါ အစ္စယံအစ္စယ
ဘောပဋိဂ္ဂဏှာတုအာယတိံ သံဝရာယာတိ၊ တဃ္ဃဏ္ဍံအာဝုဓော
ဝနုအစ္စယော အစ္စဂမာယထာဗာလံယထာမုဋ္ဌ ယထာအကုသ
လံယံတွံခဍ္ဍိမလ္လပုဏ္ဏအဓုလိကာယဘိလဝိပ္ပဏ္ဍိယာအနုန္ဓိဘောသိ၊

ယၤတောၤစခေါ်တွ်'အာရခေါ်ဝနာ့အရွယ်အရွယတောဒိဘွာယတာ ခမွှံပဉ်ိကာခြာဘိ၊ထာင္ကြ်မယံပဉ်ိဂ္ဂဏှာ၊မ၊ ရနိပေါဿာအာရခေါ ဝနှာအရိယာဿာဝိနုပေါပေါအာရွယ်အရွယာတာဝိဘွာ ယတာခမွှံ ပဉ်ိကာရောတိ၊ အာယာတိ'သ်ံဝရဲအာပန္နတိတိ၊ အာထာခေါ် ဘဂဝါ ဘိက္ခုူအာမန္တြေသိ၊ တောနုပိ ဘိက္ခူဝေသံဃော ဝနှာသာလိ္တ ဝိဿာပဏ္ဍဉ်ဣဂ္ဂါန္ဒြတုသင်္ဂဟာဂံသံဃောနုကာရောတု၊ အနူပိဘိက္ခူ ဝေအာင်ပိ သမ္မာဂတာသာဥပါသကာသာပဏ္ဍဝ္ဂါဥဂ္ဂါန္ဒြတမွော၊ နုဘိက္ခုူနံ အလောသာသာ ပရိသာဏ္ဍတိ၊ နုဘိက္ခုူနံ အနုဿာသာ ပရိ သာဏ္ဍတိ၊ နုဘိက္ခုူနံ အဝါသာသာယ ပရိသာဏ္ဍတိ၊ နုဘိက္ခုူ အဓွေ္ဂာ သာတိပရိဘာသာသာတိ၊ နုဘိက္ခုုံဘိက္ခုူပိတ်ဒေါဒေတိ၊နုရှဿာသာအဝဏ္ဍံ ဘာသာသာတိ၊ နုဓမ္မဿာအဝဏ္ဍ'ဘာသာတိ၊ နုသံဃဿာအဝဏ္ဍ'ဘာ သာတိ၊အနုဇာနာမိဘိက္ခူဝေဍာမေပိအရွယာဂေ်ပိသမ္မာဂတဿာ ဥပါသကာသာ ပဏ္ဍဉ်ဣဂ္ဂါန္ဒြတုံ၊ ဝေဠုမနုဘိက္ခူဝေ ဥဂ္ဂါန္ဒြတမွော၊ တောနုဘိက္ခူဝေ ဝဓေနုလိ္တဝိနာ သံဃံ ဥပသံကမိတွာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂံကရိတွာ ဘိက္ခုူနံပါဒေဝန္ဒိတွာဥက္ကုဋိကံနိသိဒိတွာ အဥ္ဇလိ'ပဂ္ဂဟေတွာ ဧဝမဿာ ဝစနီယော၊ သံဃောနုမေဘာင္တေ ပဏ္ဍာနိ ကုဇ္ဇိတော အာသင်္ဂဟာဂေါဇ္ဈိ သံဃော၊ ဝေဿာလိဘာင္တေ သမ္မာဝဏ္ဍာဒိလောဓံပါဒေတဒိနုဏ္ဍာဂံဝဏ္ဍာသိ သံဃံပဏ္ဍကြဂ္ဂါန္ဒြ နံယာသာစာမိတိ၊ ဒုတိယံပိ ယာစိတမွော၊ တတိယမ္ပိ ယာစိတမွော၊ ဗျတ္တေနုဘိက္ခုူနာပဋိဗလေနသံဃောဥဉာပေတမွော၊ ။

သုဏာတုမေ ဘာင္တေ သံဃော၊ သံဃောနု ဝနှာယလိ္တ ဝိဿာပဏ္ဍာနိကုဇ္ဇိတော အာသင်္ဂဟာဂေါ သံဃော၊ ဝေဿာလိဿာ ဝဏ္ဍတိလောဓံပါဒေတိနုဏ္ဍာဂံဝဏ္ဍတိ၊ သံဃံပဏ္ဍကြဂ္ဂါန္ဒြ နံယာသာစတိ၊ယဒိသံဃဿာပဏ္ဍကလ္လံ သံဃောဝနှာသာလိ္တ ဝိဿာပဏ္ဍဉ်ဣဂ္ဂါန္ဒြ ပျုံသင္ဂြာ ဂံသံဃောနုကာရေယျ၊ဧသာဉတ္တိ၊ ။

သုခါဝဟမေဘင္တေ့သံဃဿ၊ သံဃေဟနဝန္နာသာလိဗ္ဗဗိသာ
ပဗ္ဗဇ္ဇာ နိကုဒ္ဓိဿဘာ အာသဝေဘ္ဘာဂေါ သံဃေဟနံ၊ သော
သမ္မာဝတ္တတိဿောမ်ပါဒေတိ နေရဂ္ဂါရံ ဝဋ္ဋာတိ၊ သံ
ဃဟဗ္ဗုကြူန္ဒနံယာစတိ၊ သံဃော ဝနသာ လိဗ္ဗဗိသာ
ပဗ္ဗံ ဥက္ကုန္ဒကံ သဘ္ဘာဂံ သံဃေဟနံ ကရောတိ၊
ယာဿာဝယာဘူတောခမတိဝနသာလိဗ္ဗဗိသာပဗ္ဗဿ
ဥက္ကုန္ဒနာ သဘ္ဘာဂံ သံဃေဟနံ ကရတိ၊ သောတု
ဏှာဿ၊ ယဿာ နက္ခမတိ သောဘာသေယျ၊ ဥက္ကုန္ဒိ
တော သံဃေဟနဝနသာလိဗ္ဗဗိသာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သဘ္ဘာ
ဂေါသံဃေဟနခမတိသံဃဿ၊ တသ္မာတုဏှီ၊ ဧဝမေ
တံဓာရယာမီတိ၊ ။

ဒိုတပဲ့မတ္တိ၊ယာခုအခါ၊ဆရာချုက်ဖြတ်ပဲ့ပါဠိတော်ကြီး၏၊ နိုး ဖြမ်းသွယ် ၂၁ပေယာဇနာအဓိဗောက်အထားကား၊ အောက်နားက အတိုင်းပင်ဟူလို၊

အဓ္ဗုပေယာဇနာကား။

ဝနော၊ဝနအမည်ရှိသော၊လိဗ္ဗဗိ၊သိဗ္ဗဗိမင်းသည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကာနှင့်၊ မေတ္တိယဘုမ္မဇက အမည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနှင့်၊ ရဟန်း တို့၏ သဟာယေယာ၊ အဆွေ သဟဲ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ယ၊ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ဝန္ဒာမိရှိခိုးပါ၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဆို၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဟုဆြွဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကာ၊မေတ္တိယဘုမ္မဇကအမည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်း တို့သည်၊ နာလပံ သုံ၊စကားမဆိုကြကုန်၊ဒုတိယံပိ၊ငါ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်းအယ၊တတိယံပိခေါ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ပ၊အဃော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အယျာနှင့်၊ အရှင်ဘုရား တို့အား၊ ကဲ ၊ အဘယ် ကြောင့်၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊အယျာ၊အရှင်တို့သည်၊နာလပနို့၊စကား မဆိုကြကုန်သနည်း။ ငါ၊ စကားမပြောကြကုန်သနည်း။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊

အာဝုသောဝန္။ ငါ့ရှင်ဝန္။ တွံ့။ သင်သည်၊ အဓမ္မ။ ငါတို့ကို မလွှမ်ုရွှေ့န်၊ မလွှာမင်းသားဖြစ်သော၊ ဓမ္မန္။ဓမ္မသည်။ ဝိပေး ငြိယမာဓေနု။ ညှဉ်းဆဲ အပ်သည်တို့ကို။ အရွှေ့ပေရှုသီ၊ လျှစ်လျူ ရှုသီ၏။ တသသဟိတဓောသေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မယံ။ ငါတို့ သည်။ နသလဝိဟာ။ စကားမဆိုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ၊

အယျာ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ကိံ၊ အဘာဝဝ်အမှုကို၊အပယံ၊အကျွန်ုပ် သည်၊ကာရေသိ၊ပြုမှုလုံနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏။

အာဝုသောဝန္၊ငါ့ရှင်ဝန္၊ တွံ့၊သင်သည်၊ဓော၊ဝင်စစ်၊ သဘေ ဒှေနွှေ့ယျာသီ၊ အကာဝ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်မှုံ၊ အဓမ္မဝ၊ ယာနေ့ရွှပင် လျှင်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မလွှမ်ုလွှုံ၊ မလွှာ မင်းသား ဖြစ်သော၊ ဓမ္မ။ ဓမ္မကို၊ နသာသပေယျ ။ ဖျက်ဆီးစေချင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အဝေါရုံ၊ဆိုကြကုန်၏။ဝ၊ ၊

ကိံ၊အဘာဝဝ်အမှုကို၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ကာဝတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏။ ၊

ဝန္၊ဝန္၊တွံ့၊သင်သည်၊ဧဟိ၊လာခဲ့လော၊ပေယန၊အကြင်အရပ် ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစ္စိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊လျှောက် လေလော၊ ၊ကိံ၊ဝဒေဟိ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ရမှုံနည်း ဟူမူ ကား၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဓော့ဒံ၊ဤအမှုသည်၊နန္တုနံ့၊မလျှောက် ပတ်၊ နုပ္ပတိရှုပ်၊ မသင့်တင့်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ယာယံဒိသာ၊ အကြင် အရပ် မျက်နှာသည်၊ အဘယာ၊ ဘေးမရှိ၊ အနီတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ၊ အနုပဒ္ဒဝါ၊ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ၊သာယံဒိသာ၊ထိုအရပ် သည်၊ သဘယာ၊ဘေးရှိခဲ့၏၊ သဤတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိခဲ့၏၊ သဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါရှိခဲ့၏၊ ယဝေါ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နဝါတံ၊ လေမျိုး၊ဝါ၊လေမတိုက်၊တာဝေါ၊ထိုအရပ်၌၊သဝါတံ၊လေရှိခဲ့၏၊ ဝါ၊ လေတိုက်ခဲ့၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အာဝိလံ့မရှော၊ ဓိးကျုံ့သို

တောက်၏၊ မလ္လပုတ္တေနှံ့၊ မလ္လာမင်း၏ သား ဖြစ်သော၊ အလေယျနှ ဖလွှေနှ၊ အရှင် ဒဗ္ဗသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္စသတီ၊ မယားကို၊ နည်တော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပါ၏၊ ဆူတီ၊ ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေ လော့၊ ဆူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ။

အယျာ၊ အရှင်တို့၊ ဧဝံသာရ၊ ကြွေခ်ကောင်းပါပြီ၊ ဆူတီခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝဒေနော၊ ဝနအမည်ရှိသော၊ ထိုရွှမ်းသည်၊ ၊

ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သရသိ၊ အောက်မေ့လော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံ ဝနော၊ ဤ ဝနသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုမိလေသလော၊ ဆူတီ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ အ ကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူပါ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေရေတုမှတ်တော်မူပါလော၊ ဆူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ။ ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒဗ္ဗ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေ ဌေန္တိ၊ မဖြစ်ကြ ကုန်၊ ယထာ၊ သင်သည်၊ သစေကတံ၊ အကယ်၍ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ က တန္တိ၊ ပြုအပ်ပါ၏ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလော့လော၊ တထာ၊ သင်သည်၊ သစေအကတံ၊ အကယ်၍မပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အကတန္တိ၊ မပြုအပ်ပါ ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့၊ ဆူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သည်၊ အဘိဇာနာမိ၊ ဝိသိတဲ၊ သုပိနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်၌သော်လည်း၊ မေထုနဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို၊ ပဋိသေဝိတာ၊ မှီဝဲသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ လေရ၊ ဇာဂရောနိ ပန၊ နိုးကြားသည့်အခါဖြစ်မူကား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း၊ ဆူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏ ။

အထ ခေါ၊ ရဟန်းတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ရှင်ဒဗ္ဗ မေထုန်မမှီဝဲသော ကြောင့်သာလျှင်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဝနံ ဘိက္ခုနိံ၊ ဝနအမည်ရှိ

သော၊ ထေ ရွှေ ဗိသာ၊ ထေရွှေ ဗိမင်းအား၊ ပဏ္ဍု၊ သပိတ်ကို၊ နိုက၍ ဆွဲစေ၍၊ ဖျောက် ကြလေ၍၊ ဘံစေ၏၊ ဘံစာသည်၊ အသေ ဖျောင်၊ မသုံး ဆောင်အပ်သည်ကို၊ ဝါ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို၊ ကရော၍၊ ပြုကြလေ၊ ပ၊ ဘိက္ခုနံ ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အလောဘ၊ ထ၊ လောဘ်မရ စေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ္တဘံ့ ထပြု၏၊ ပ၊ အနေ ဂ္ဂ၊ ယ၊ အကျိုးစီးပွါး မရှိစေခြင်းငှါ၊ ပ၊ အနုဝ ဝါသ၊ ယ၊ နေရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ ပ၊ ဘိက္ခု၊ ကို၊ အရှေ့သတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေးရွတ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ ဘေဒေတိ၊ ကွဲပြားစေ၏၊ ဇုန္တသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို၊ ဘာ သတိ၊ ဆို၏၊ ယ၊

ဘသ နဲ့ ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာတု၊ နာတော်မူ ပေ၍၊ ဝဇော၊ ဝစ္စအမည်ရှိသော၊ ထေ ရွှ ဗိ၊ ထေ ရွှ ဗိမင်း သည်၊ မလ္လ ပုတ္တ၊ မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော၊ အယျဒဗ္ဗ နဲ့ ၊ ဒဗ္ဗ၊ အရှင်ဒဗ္ဗကို၊ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်း ကြား ခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း အရင်းမရှိသော၊ သီလ ဝိပတ္တိယာ၊ သီ လ၏ပျက်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ ဘံ စာသာ၊ သံဃာတော်အား၊ ပဏ္ဏ ကလ္လံ ၊ လျော ကပ်သော အခါ သည်၊ ယဒိ၊ ဆီ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဗေ၊ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဝဇ္ဇ သာ၊ ဝဇ္ဇအမည်ရှိသော၊ ထေ ရွှ ဗိသာ၊ ထေ ရွှ ဗိမင်း အား၊ ပဏ္ဍု၊ သပိတ်ကို၊ နိုကုဇ္ဇေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ သံ ဃေန၊ သံဃာတော်သည်၊ အသေ ဖျောင်၊ မသုံးဆောင် အပ်သည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဧသော၊ ဤသည်ကား၊ ဉတ္တိ၊ ဉတ်တည်း၊ ဝါ၊ သိစေခြင်းတည်း၊ ယ၊

ပဏ္ဍု၊ သပိတ်ကို၊ နိုကုဇ္ဇတိ၊ ဖျောက်၏၊ အသေ ဖျောင်၊ မသုံး ဆောင်အပ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝဇ္ဇ သာ၊ ဝဇ္ဇအ

မည်ရှိသော၊လိစ္ဆဝီသော၊လိစ္ဆဝီမင်းအား၊ ပဋ္ဌာသော၊ သပိတ်ကို၊ နိကုဇ္ဇနာ၊ မှောက်ခြင်းကို၊ သံဃေန၊သံဃာတော် သည်၊ အသမ္ဘောဂံ၊ မသုံး ဆောင် အပ်သည်ကိုကာရဏ်၊ပြုခြင်းကို၊ ယသသအသယာဝွတော၊ အကြောင်းအရင်းသည်၊ ခမတိ၊နှစ်သက်၏၊ သောထိုအရှင်သည်၊တရားကို၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊အသော၊ ဖြစ်ရာ၏၊ယသသ၊အကြောင်းအရင်းသည်၊ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ ထိုအရှင်သည်၊သောသေယျ၊ဆိုရာ၏၊ သံဃေန၊ သံဃာတော် သည်၊ ဝဍ္ဎသာ၊ ဝဍ္ဎအမည်ရှိသော၊လိစ္ဆဝိသော၊လိစ္ဆဝီမင်းအား၊ ပတ္တော၊သပိတ်ကို၊ နိကုဇ္ဇိတော၊ မှောက်အပ်ပြီ၊ သံဃေန၊ သံဃာတော်သည်၊ အသမ္ဘောဂေါ၊ မသုံး ဆောင် အပ်ပြီ၊ ဝါ၊ မသုံးဆောင် အပ်သည်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊ (ဤနောက်နည်းကား၊ကတောသဒ္ဒါကိုပါ၌ကြွင်းကြီ၊)

ဝဍ္ဎ၊ဝဍ္ဎအမည်ရှိသော၊လိစ္ဆဝိ၊လိစ္ဆဝီမင်းသည်၊သံဃေန၊ သံဃာတော်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပတ္တော၊ သပိတ်ကို၊ နိကုဇ္ဇိတောကိရ၊ မှောက်အပ်ပြီသတတ်၊ ဝါ၊ မှောက်အပ်ပြီတဲ့၊ သံဃေန၊သံဃာတော်သည်၊ အသမ္ဘောဂေါ၊ မသုံးဆောင် အပ်သည်၊အမှိကိရ၊ဖြစ်ပြီသတတ်၊ ဝါ၊ဖြစ်ပြီတဲ့၊ ဒုတ္တိမနသိကာတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊တစ္ဆော၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ရုစ္ဆိတော၊ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍၊ပပတော၊လည်းလေ၏၊

မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဠာဇေသော ဝဍ္ဎ၊ငါ့ရှင်ဝဍ္ဎ၊ အလံ၊ မသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်၊ မပရိဒေဝိ၊ မငြည်တမ်းလင့်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒေဿာမ၊ ကြည်ညိုစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ဆိုကုန်၏၊

သဗ္ဗညုဒါနေရော၊သဘာဝမဟာနှင့်တကွ၊ သဝိတ္တာမမျှော်၊အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွ၊ သညာတိသာလေဝဟိတောသယ်ဆွေတရမျိုးနှင့်တကွ၊အညွှဝဈေး၊ ဗိုသော၁အဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၊ အညွှကောသော၊ ဗိုသောသေ၀်ရှိသည်ဖြစ်၍ယော၊ ပဒေသ၊ချမ်းသာတော်တို့၌၊ထိုရသေးဦးဖြင့်၊နိပတိတ္တွာ၊ဝပ်၍ယော၊ဘဒန္တ၊အရှင်ဘုရား၊ယထာဗာလံ၊မိုက်သည်အလျောက်၊ယထာမူဠှံ၊တွေဝေသည်အလျောက်၊ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ္မာသည်အလျောက်၊ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊အစ္စဂမာ၊လွှမ်းမိုးပါ၏၊ ယောအဟံ၊အကြင်အကျွန်ုပ်သည်၊အနုမ္ဘိသေသိ၊ချွတ်ခဲ့ပြီ၊ဘဒန္တ၊အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဿမေ၊ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ အစ္စယံ၊အပြစ်ကို၊အာယတိံ၊နောင်အခါ၌၊သံဝရာယ၊စောင့်စည်းခြင်းငှာ၊ အစ္စယတော၊အပြစ်အားဖြင့်၊ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊သည်းခံတော်မူပါလော့၊ဟူ၍ဆို၏၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊

အာဝုသော ဝဿ၊ ငါ့ရှင်ဝဿ၊ ယံ၊ယန္တကာရဏာ၊ အကြင်ထိုသော အကြောင်းကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊မလ္လပုတ္တံ၊မလ္လာမင်းမျိုးသားဖြစ်သော၊ဓမ္မံ၊ဓမ္မကို၊ အနုဗ္ဗိကာယ၊ မြင်ခြင်း၊ကြားခြင်း၊ ရွံရှာခြင်းအရင်းမရှိသော၊ပါဝဒ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ပါဝဒ်၏မျက်ခြင်းဖြင့်၊အနုမ္ဘသေသိ၊ချွတ်ခဲ့ပြီ၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ယထာဗာလံ၊မိုက်သည်အလျောက်၊ယထာမူဠှံ၊တွေဝေသည်အလျောက်၊ယထာအကုသလံ၊မလိမ္မာသည်အလျောက်၊ တွံ၊သင့်ကို၊ (ဤရှုန်၌၊ ဥပယောဂတ္ထ၌ ပစ္စတ္တ ဝိဘတ်သက်၊ အချို့ ပေတ္တိ၌ကား၊ တံဟူ၍ပင်ရှိပါ၏၊ ထိုသို့ရှိလျှင်၊ ဥပကဏ္ဍပင်တည်း)၊ ၊ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်၊တံ၊ သူ၊ဝင်စစ်၊ အစ္စဂမာ၊ လွှမ်းမိုးပြီ၏၊ အာ ဝုသော ဝဿ၊ ငါ့ရှင် ဝဿ၊ ယတော၊ အကြင် အ ခါ၌၊ ခေါ၊ ဝင်စစ်၊တွံ၊သင်သည်၊အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ယထာဓမ္မံ၊ သဘော အလျောက်၊ ပဋိကရောသိ၊ကုစားပြီ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊သင်၏၊တံ၊ထိုအပြစ်ကို၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊သည်းခံပါကုန်၏၊ အာဝုသော

ဝနေ၊ ငါရှင် ဝနေ၊ ယော။ အကြွင် သူ သည်၊ အစ္စယံ။ အပြစ် ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယထာဓမ္မံ၊ သဘော အလျောက်၊ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သော၊ ဤသို့ကုစားခြင်း,စောင့်စည်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်း သည်၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌၊ ဝါ၊ သာသ နာတော်၌၊ ဝုဍ္ဎိဟိဧသော၊ ပွါးစီးခြင်း မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟောနေတိ။ ထိုသို့ဝနေ့ထိ၍ စီမင်းသားကန် တော့သောကြောင့်သာလျှင်၊ ပ၊ ပဉ္စ၊ သဝိတ်ကို၊ ဉဏ္ဏုန္နတော၊ ဖုန် ကြွလော့၊ သံဆေန၊ သံစာသည်၊ သင်္ဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဝါ၊ သုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို၊ ကရောတု၊ ပြုကြလော့၊ ပ၊ ပဉ္စာ၊ သပိတ်ကို၊ ဥဏ္ဏုန္နိတဗ္ဗော၊ ဖုန်အပ်၏၊ ပ၊ နာဒိ၊ သဏ္ဍာတိ လုံ့လမပြု၊ ပ၊ နအဘေဒ္ဒသာသဝ်၊ မဆဲရေးနှုတ်ဘာသာသတိ၊ မစွေ့တ် ပ၊ နာသောဧ တိ၊ မတို့ဖြားဧ၊ နဘာသာသတိ၊ မဆိုပ၊ ဘာသနီ၊ အရှင်ဘုရားတို့သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘန္တေ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝန္ဒာမိ၊ ကျွန်ုပ်ပါတော့ ၏၊ ထေသံ၊ မာန်မာနတည်းဟူသောအမွေးကို၊ ပါတေသိ၊ ချပါ တော့၏၊ နေဿာမိ၊ ကံမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့် ကို၊ ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်ပါတော့၏၊ သံဃံ၊ သံဃာ ကို၊ ပဋ္ဌနာကြန္နေန်၊ သပိတ်ဖုန်ခြင်းကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ပ၊

(ဤအရာ၌၊ အဋ္ဌကထာ၌ အင်္ဂုတ္တိ သမ္ဗန္ဓာဝတာသာ ဥပါ သကာသာသနေဋ္ဌာနိကုန္တိတဗ္ဗော,အစရှိသည်ဖြင့်၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယကာမိန်းမအား၊ သပိတ် မှောက်သင့်ကြောင်းကို၊ တိုက်ရိုက်နိုတ္တဗ္ဗ ယာထာဝရုတ အားဖြင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောခြား သော်လည်း၊ ဘဝါးပါးသော အင်္ဂါပြည့်စုံသော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယကာ မိန်းမအား လည်း၊ သပိတ် မှောက် ခြင်း ပဋ္ဌနိကုဇ္ဇန ကံကို ပြုအပ်သည်၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခာဝုန်အသွင် ရှင့်ဝါဒါရုံကဏ္ဍ၌က အဋ္ဌကထာ၌၊ အဋ္ဌင်္ဂေဟိတိဋ္ဌေဟိ ကောင်းကနဝါအင်္ဂနုသမ္ဗန္ဓာဝတာသာအင်္ဂနွာ

သီမာသာဝါဒိသီမိံကတ္တုံနဗီအာဗီဒုပါဒိကုဗ္ဗိတုံဝဋ္ဋတိယေဝ,ဟု မိန့်တော်မူသည်၊

ထို တပါးပါး သော အင်္ဂါ အကြောင်း အရာ ပြည့်စုံ သော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယကာမိန်းမဟင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဆုမေ ဟိစ ယနု တီဟိလက္ခဏေဟိ သမ္မုဏ္ဏာဂတံ ဒီနယ ရေနုဝဍ္ဍိ မိနိန္နံ ယထာ သန္နိပတိတေ သံဃေ ဖြတီးသုံ ဝဍ္ဍိတွိ ဝေဒ ကောနု ရုဗီတကေနစ ဂုဏေဟိ သဟာသာ အဝိန္နိတ္တေဝ ဆဋ္ဌာနဝိ ဖြဲသောကော တဋ္ဌာနံ၊ ကာတမာနိဆ၊ ဝဍ္ဍိဖြဲသော ကောဘဋ္ဌံ၊မာတိကာဖြဲသောကောတဋ္ဌာ၊ မဓောဘစနံယံဖြဲသော ကောဘဋ္ဌံ၊ တိကပဋ္ဌာနေဒါဖြဲသောကောတဋ္ဌာ၊ အနုရာ ပဋ္ဌိ ဖြဲသောကောတဋ္ဌာ၊ အနုသတ္တိ ဖြဲသောကောတဋ္ဌာတိ, ဟူသော ပါဠိကာထ် အဋ္ဌကထာ, ပဌမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ၊ ပစ္စနိကုဿနဝဍ္ဍိ နိဒါန်းကိုပြည့်စုံစွာ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ သမိတ် မှောက်သိုသော ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယကာမိန်းမ၏ အမနုဿ, အနုဋ္ဌအကျိုးမဲ့၊ အကျိုးယုတ်နှင့်စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ၊ ကာယပယောဂ,ဝစီပယောဂ,ကိုယ်အမူအရာ,နှုတ်အမူအရာကို၊ ပြုကျင့်ပြောဆိုသော ဒုဟန်းဖြစ်၍၊ ထိုဒုဟန်းအား အကြောင်းနှင့် လျော်စွာ၊ လက်ခေါက် လက်ဖြန့်၊ အမနုဿ, အနုဋ္ဌ, အကျိုးမဲ့၊ အကျိုးယုတ်နှင့်စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ၊ ကာယပယောဂ, ဝစီပယောဂ,ကိုယ်အမူအရာ,နှုတ်အမူအရာဖြင့် ဆဲရေးရေရွတ် ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်သော၊ ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယကာ မိန်းမအား ကား၊ သမိတ်မှောက်ခြင်းပစ္စနိကုဿနကံကိုမပြုအပ်၊

ဝန အမည် ရှိသော ထိန္တိမင်း သား၌၊ အမနုဿ, အနုဋ္ဌ, အကျိုးမဲ့,အကျိုးယုတ်နှင့်စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ၊ ကာယ ပယောဂ,ဝစီပယောဂ,ကိုယ်အမူအရာ,နှုတ်အမူအရာ,ကိုပြုကျင့် ပြောဆိုသော အကြောင်းအရာ တစုံတရာမျှ မရှိဘဲ ဆဲဝဍ္ဍ,အကာ ရဏ, အနုဝဍ္ဍ, အဖြစ်မရှိသောကမ္မဋ္ဌာမင်း၏ သား အရှင်ဓမ္မကို၊ ဆဲရေး ရေရွတ် ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်သော၊ ဝနထိန္တိ မင်းသားကဲ့သို့၊

သဝိတက်ကိုဖြောက်ဆိုသောဒါယကာယောက်ျား, ဒါယကာမိန်းမ၏ အမနုဿ, အနတ္ထ, အကျိုးမဲ့, အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ၊ကာယပယောဂ,ဝစီပယောဂ,ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာတို့၊ ပြုကျင့် ပြောဆိုသော အကြောင်းအရာ တရံ ထရေစုမှုမရှိဘဲ၊ အဝဏ္ဏ, အကာရဏ, အနာဂန္တ, အဖြစ်မရှိသော၊ အရှင်ကောင်းအရှင်မြတ်,သီလဝန်,ဂုဏဝန်, ပုဂ္ဂိုလ်မွန်, ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်, လဇ္ဇီပေသလ, သိက္ခာကာမ, ရဟန်းကို၊အဖြစ်တချပြုလုပ် ပြောဆိုသော၊ ဒါယကာ ယောက်ျား, ဒါယကာမိန်းမ အားသော လျှင်၊ နောက်နောင်အခါ၊ ထိုမှာ ယဉ်ကျေး စောင့်ရှောက် ခြင်း။ အာယတိ သံဝရဋ္ဌာန, အဝဏ္ဏ, အမန, အကျိုးကို၊ မိုးကိုး မျှော်ထောက်၍၊ သဝိတက်ဖြောက်ခြင်းပဏ္ဏနိကုန္တနကံကိုပြုအပ်သည်။

ထိုသဝိတက်ဖြောက်ခြင်းပဏ္ဏနိကုန္တန ကံကိုလည်း၊ သဝိတက်ကို အောက်သို့မျက်နှာထားသောအားဖြင့်၊ သဝိတက်ဖြောက်ခြင်းပဏ္ဏနိကုန္တနကံကိုပြုအပ်သည်မဟုတ်။ မှုချသတ်ဆက်အတော်၊ နှိုင်ဏ္ဍအားဖြင့်ကားဥက္ကုဇ္ဇနီယကံ,အပဝေသကနကံကိုပြုအပ်သည်။ ၊ ထိုကြောင့်၊တေရသကဏ်ဋီကာ၌၊ နိကုဇ္ဇိတဗ္ဗောတိတေနမိမ္မသော ဒေယျဓမ္မသော အပဋိဂ္ဂဟဏေ ပဏ္ဏနိကုန္တနကမ္မဝါစာယနိကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ နအဓော မုခဋ္ဌပနေန၊ တေနေဝါ ဟ ဝေဠုပန ဘိက္ခုဝေ နိကုဇ္ဇိတဗ္ဗောတိအာဒိ,ဟုဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုသဝိတက်ဖြောက်ခြင်းပဏ္ဏနိကုန္တနကံကိုလည်း၊ ပရိဝါအဋ္ဌကထာကမ္မဝဂ်၊ အသံ့ရုခါကရဏီယ ကံ ရှစ်ပါး၌ ပြုအပ်သော၊ ပရိမုခကံ အဝင်အပါဖြစ်၍၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၊ ပရိမုခ, မှုရဏ္ဍာန၌ တည်သော၊ ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယကာမိန်းမအားသော ပြုအပ်သည်၊ ။ထို သဝိတက်ဖြောက်ခြင်း ပဏ္ဏနိကုန္တနကံကို ပြုသော ရဟန်း သံဃာတော်တို့သည်၊ ထိုသဝိတ်ဖြောက် ခြင်း ပဏ္ဏနိ ကုန္တန ကံ ကို ပြု အပ် ပြီး သော၊ ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယကာမိန်းမတို့၏လှူဒါန်းသော ဝတ္ထု,ဒေယျဓမ္မပစ္စည်းလေးပါးကို၊ရဟန်းမျိုးတော်ထိတင်းသုံးတော်ရဟန်းတိုင်း မသုံး

ဆောင်စေခြင်းအကျိုး၄ါ၊ဇမ္ဗူဒီပါ၊ထောက်ချာတရိုက်၊သောင်းတိုက် အလုံးဖြစ်သော၊ကျောင်းတပါးသို့လည်း၊စေတီယာရှည်ကျွေလည် ချောင်ပတ်၊ စေတ္တွာအခင်သည်၊ ၊ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တ နိက္ကုဇ္ဇနကံအကြောင်းအရာသဘောကို၊မရှုသင်ဆက်၊ နိဋ္ဌ ဘိပြီးသော ပုဟန်းသံဃာ အလုံးရုံတို့သည်၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး၍၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ သောင်းယန် တိုးလျှိုး လာ သောကြောင့်၊ နှစ်တောင့်ထွာဟာဏ္ဏပါသ်မှ အပပြုချက်၊ သပိတ် ဖှန်ခြင်း ပတ္တုက္ကုဇ္ဇန ကံကို မပြုသေး သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ထို သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်ပြီးသော ဒါယကာ ထောက်ချား,ဒါယကာမိန်းမတို့၏ဘွဲ့ဘွယ်ဝတ္ထုဒေယျမှ ပစ္စည်း လေးပါးကို သုံးဆောင် ပရိဘုတ်ခြင်းငှါ မအပ်၊ ၊ထို့ကြောင့်၊ စူဠဝါခုဒ္ဒကဝတ္ထုက ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနသိက္ခာပုဒ်အတွင်း အဋ္ဌကထာ၌၊ ဧဝံ နိက္ကုဇ္ဇိတေ ပန ပတ္တေ တဿ ဂေဟေ ကောစိ ဒေယျဓမ္မ နဂဟေတဗ္ဗော၊ အသုကဿဂေဟေဘိက္ခံမာဂဏှထာတိအညေ သုဝိဟာရေဝုသပိပေသေတဗ္ဗ,ဟုဘွင့်ဆိုတော်မူကုန်သည်၊

ယင်းသို့ချင်၊ အကြွင် တရောင်းတမော၊ ဟောတော်မူခဲ့တဲ့ စူဠဝါပါဠိတော်၏အဓိကြီးမည်သော နိဗ္ဗာန်၏သင်္ခေပအဆိုပြါတ်ကို၊ အနှံ့လို မှတ်ကြရ မယ် တဲ့၊ ၊အဘယ်လို မှတ် ကြ ရ မလဲ ဆိုချင်၊

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တော ဝယ်၊ဖြန့်ဖြိုးသောလွန်းရုလစ်ပွန်းချွန်တင်သော ကျောင်းတော်၌၊ သီတင်းသုံး နေတော် မူစဉ်၊ ဝဍ္ဎ မည်သော လိစ္ဆဝီ မင်းသည်၊ မဆင်ခြင်မစဉ်းစား၊ဥဿုံတပည့်နည်းပါးသဖြင့်၊ဆဋ္ဌဝဂ္ဂီရဟန်းတို့ ပြောကြားသောစကားကိုလိုက်နာ၍၊မဗ္ဗမင်း၏သား အရှင်ဒဗ္ဗ ရဟန်းတော်အား၊ မျက်စိမြင်ဖို့သော၌၊ မဟုတ်မတရား အဝတ် လိုက်စား၍၊မိမိမယားကိုဝတ္ထုသည်ပြုလုပ်ချက်၊ အယုတ်တမာ စေခန်းတင်၍၊ ဘုရားသခင်အား လျှောက်သောအခါ၊ သံဃာ

အားလုံးကို သိမ်းကြုံးစည်းဝေး၍၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဘုရားပိုင်မင်းအဖြစ်ဖြင့်မေးမြန်းစိစစ်တော်မူရာ၊မဂ္ဂသမင်းသား ရှင်ဒဗ္ဗမှာ၊ ပဋ္ဌာ ရှုန်းပြီး၊ ဖြစ် မရှိကြောင်းကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ဝဍ္ဍလိစ္ဆဝီမင်းအား၊ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံပြု ကြလေလော့၊အမိန့်ချမှတ်ပြီးလျှင်၊ အာနန္ဒာဝတ်အခါ၊ သာသနာ၌၊ သင်္ဃပဗ္ဗဇ္ဇိတ၊ သမဏာဓောတ်ဝင်၊ငါ့ချစ်ရှင်တို့မှာ၊ သာသနာ ငါးဆယ်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကျင့်ထုံးကို၊ လိုက်နာသိတင်းသုံးနေ နိုင်ရန်ရည်သံတော်မူ၍၊ အဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတဿ၊ဥပါသကဿ၊ပတ္တောနိကုဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ဘိက္ခူနံ့အလာဘာယပရိသက္ကတိ၊ဘိက္ခူနံ့အနတ္ထာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဘိက္ခူနံ့ အဝါသာယပရိသက္ကတိ၊ ဘိက္ခူ အက္ကောသတိ၊ ပရိဘာသတိ၊ ဘိက္ခူ ဘိက္ခူဟိ ဘေဒေတိ၊ ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ ဣမေဟိ အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတဿ၊ ဥပါသကဿ ပတ္တံ နိကုဇ္ဇိတုံ၊

ပဌမ၊ ။ရဟန်းတော်တို့အား၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို မရစိမ့်သောငှါလုံ့လပြုခြင်း(ဘိက္ခူနံ့အလာဘာယပရိသက္ကနအင်္ဂါ။)

ဒုတိယ၊ ။ရဟန်းတော်တို့ အား၊ ဘေးရန် ဖြစ်၍ မတိုးပွါး စိမ့်သောငှါလုံ့လပြုခြင်း။(အနတ္ထပရိသက္ကနအင်္ဂါ။)

တတိယ၊ ။ရဟန်းတော်တို့အား၊ ဤနေရာ၌မနေရစိမ့်သောငှါ၊ လုံ့လပြုခြင်း။(အဝါသပရိသက္ကနအင်္ဂါ။)

စတုတ္ထ၊ ။ရဟန်းတော်တို့ကို၊ဆဲရေးခြင်းဆယ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ဆဲရေးရေရွတ်၊နှုတ်လွှတ်ပြောဆိုခြင်း။(ဘိက္ခူအက္ကောသနအင်္ဂါ။)

ပဉ္စမ၊ ။ရဟန်းတပါးကို၊ ရဟန်းတပါးနှင့်၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကွဲပြားအောင် လုံ့လပြုခြင်း။ (ဘိက္ခူ၊ ဘိက္ခူဟိ ဘေဒနအင်္ဂါ။)

ဆဋ္ဌမ။ ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုခြင်း။ (ဗုဒ္ဓ အဝဏ္ဏဘာသနအင်္ဂါ။)

သတ္တမ။ တရားတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုခြင်း။ (ဓမ္မအဝဏ္ဏဘာသနအင်္ဂါ။)

အဋ္ဌမ။ သံဃာတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုခြင်း။ (သံဃအဝဏ္ဏဘာသနအင်္ဂါ။)

ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးတို့တွင်တပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပါသကာ အား ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံ သပိတ်မှောက်ကံပြုခြင်းငှာ၊ ငါဘုရားခွင့် ပြု တော်မူ၏ဟု၊ ဟောတော်မူ၏တဲ့၊ တပဲ့ မတို့။

(ဤပကတတ္တပဟာဆိုအင်ထဲ့၊ မူလသာသပိတ်မှောက်တရားကြီးကို ဟောကြားပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ထပဲ့မတို့ဆရာ၊ မဟာယောဂီ သည်၊ ဤမည်သော ကျောက်ဂူ သခ်င်း ထိုး၊ ဖြန့်ဖြူးတော်မူလေ သတည်း။)

ပုညရှင်စေတီတော်၌၊ ရွှေညီတော်တပည့်မတို့ကို၊ အလှူညီကျိုးတရားဟောခြင်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သော တပည့်မအသီး အသီးတို့နှင့်၊ ခရီး ထွက်ခဲ့ကြပေရာ၊ ရှေးအခါကာလ၊ ပုည အမတ် ကြီး၊ ဖန် တီးတည်ထားခဲ့သော၊ ပုည ရှင်စေတီတော်ရာသို့၊ ရောင်ရွှေးရောက် ချောက်ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏၊ ထိုသို့ဆိုက်ရောက်ရာ၊ ဓာတ်ရှာအညာအလုံကာ၊ ပုညရှင်ချောက်ထဲ၌၊ တယောက်ထဲကျင့် ကြံနေသူ၊ ပုညဝတီ မည်သော တပြေ့မသည်၊ ရောဝုံရေရွှတ် တော်မှောက်သို့၊ လာရောက်ပြီးခါ၊ အောက်ပါအတိုင်း မေးမြန်း လျှောက်ထားရှေ့တမ့်၊ လျှောက်ထားသည်မှာလည်း၊ အောက် နှသကာ အတိုင်းပင်ဟူ၏။

ဂုဏ်ဝတီ၊ ။"ကျေးဇူး တော်ရှင် ။အရှင် ဆရာမှိုင်းရယ်၊ တဲ့တော်မှ, စကိုင်းရောက်နေတာလဲ ကြာပါပြီ· အနှီ ပုဂ္ဂရင် တရားသမိုင်းကို၊ တပိုင်းတစသာသိရပါတယ်၊ ဇာပဥ္စမအကုန် သိတဲ့အခေါင်၊ရဂုံကြီး-ဓမ္မယာတဒိုမှာ၊ကောသာလို သဘောထား ပြီး၊ မနေသွားဖြဖြနဲ့၊ ဟောကြားတော် မူစေချင်ပါတယ် ဆရာ မှိုင်းရဲ့"။

မယ်စန္ဒာ။ ။"မှန်လှပါဆရာမှိုင်းရယ်၊တာဝနာကသိုဏ်းအ ထုံရတောက်အောင်ဟာ၊ အညာစကိုင်းက-အလုံဒကာမကို၊ ပုဂ္ဂ ရင်စေတီဌာတော်ရဲ့ပဓဝတီသမိုင်းသဘောကို၊ ကိုင်းကိုင်း-ဟော တော်မူလိုက်ပါဘုရား၊အားနာစရာကြီး"၊

(ယင်းသို့စကားတောက်ဆောရာအောက်မြေအသွားပါယကာလကြီးအမိုးစိမ်းကာသည့်အနှုတ်မီးဟပ်ပြီး ကသာကဲ့သို့၊ ဆောချင်း တောက်ခံချက်ပေးလေဆော်)

ယင်းသေသာအခါ၊ဆရာကတလော၊ မဟောချင် ဟောချင်နှင့်၊ လေး ။တခွင်ရဂုံဒကာမတို့အား၊ပုဂ္ဂရင်သမိုင်းသဘောကို၊ ဟော ကြား တော်မူလိုသည်မှာ၊ ။ထိုထို တမြေ့မတည်း ဟူသော၊ အိုး ခုသေမှတို့၊ ဆရာ့အပါးတိုးကြ၊ တရားမိုးယဵ်းရွာပေးပုံ၊တရား မိုး ယဵ်းရွာပုံမှာ၊ ။"ညီဘသာလွှန်ကိုး၊ နေ့ခနေ့ခရုံ၊ လှုထုံ ရုံးနှ ဆုံးနင်း" ဟူသော မင်းလက်ဝဲသူရွှေရစ်သား၊တရားသူကြီး ဦးအေး ဒွေးခရုးရေးအပ်တဲ့ ဖြန့်တမ်းတည်း ဟူသော၊ ရှမ်းနန်းရာဇဝင် သ ဘောဖြင့်လည်းကောင်း၊ ။အနီ့ပြီးတလော၊ "နေ့ခနေ့ခအ,သာ ကိုးလွှန်မင်း"ဆိုတဲ့၊ အိုး-ဘဲ့ ဂုဏ်မသေးတဲ့၊ ကျူပ်တို့ အလုံကျေး ဘည်းဟူသော၊ မုံရွေးဇေတဝန်- ဆရာတော်၏ အသဘောအရ ဘည်းကောင်း၊ ။သက္ကရာဇ်-၉၉ဝ-ခုနှစ်အတွင်း၊ နှင်းဝဖြည် ဦးအတွင်းမင်းအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူတဲ့၊ သာလွှန်မင်းတရား ဦးနန်းစံ-၁၃-နှစ်မြောက်၊သက္ကရာဇ်-၁၀၀၂-ခုနှစ်တွင်လည်း၊ ဘင်ပုဂ္ဂရင်စေတီတော်တရားနှင့် စပ်ဟျဉ်းပြီး၊ မင်းဆရာဖြစ်

တော်မူတဲ့တောင်ဘီလာဆရာတော်ဘုရားကို၊ မြှောက်ထားဘူး တယ်တဲ့။

ကေသာဝတီ။ ။"ဘယ်လိုများ မြှောက်ထားဘူးပါသလဲ ဘုရား"။

ချစ္စာ၊ ။"ပေါ့သလိပ်ဖွမယ်ပ အေးရှယ်၊ ညီကာ–တရားအစ ဖျောက်အောင်ဟာ၊အလကား–ခထာခထာမ မြှောက်ချင်ပါဒို့"၊

အနိုးဖိန်း။ ။"ဟုတ်ကဲ့တော်–သူက "သံသွတ်"မင်ကာ ဖိုးတ ကျို"၊ အနှိုလိုအနှာတွေနဲ့၊ ဆရာကို တမင် ဖြယ်မရှိ့ဘဲ၊ ထွင် ကျယ်ချင်လိုက်တာ"။

ရုဇ္ဇဝတီ။ ။"ကိုင်း–တရား ဆက်ပါ ထိပ်မယ်၊ ထချက် သည်းခံတော်မူကြပါအုံးရှင်"၊

အို–ဆရာ၏ နောက်၌၊ တကောက်ကောက် လိုက်နေကြတဲ့၊ တပည့်မအပေါင်း၊ ယသော်ခရာ အလောင်းတို့၊ ။အချင်းတို့ ကိုဗိုလ်ချုပ်၊ ဟိုအရင်ဖြေခဲ့ဟောခဲ့သည့်နှင့်အညီ၊ ဤမည် ။သာ သာလွန်မင်းတရား မြှောက်ထားတဲ့ အဖြာနှင့်၊ တောင်ဘီ၊ ဆ ရာတော်မြေဘွားတော့ကိုဘာဝနာမရိတ်သွားကဲ့သို့၊ဝါသ ရာ သိဝိတ်သမားကား၊တကျိုဝ်နှစ်ပါးသွင်းစာမျှ၊ ထင်းအခါထုတ်နူး ကြိ ပြီး၊တသုတ်ပေးသပေးအုံ၊ ။မနေသတွေသသောသတွေ မပျံ့မလွှင့် ရှ ၍။ခန့်ခန့်နှင့်နှာကြဖြစ်စေလေသော။

သာလွန်မင်းတရားကြီး–မြှောက်ထားမီး။

ပန်း
ရတ

ရေမြို့ရှင် မြှောက် သည့် ဆရာတော်၊ ။စပ်ကိုင်း၊ မင်းဆင်ရာ တောင်တွင်စေတီတော်ကို၊ပုညစေတီခေါ်ဝေါ်ကုန်သည့်၊ရှည်ဆဲကျွန် ဆိုသူသည်၊ မြို့သူကြီးလော၊ အမတ်ပင်ပုညာခံသလော၊ ပုညာရေ့ထံ အမတ်သည်၊အမိန့်ရည်အမိန့်ဦးတွင်ရှိသော၊ဝိဇယသူရကာ–ပန်းထိမ်းမြို့ စိမ်သင် ယူခဲ့သော၊ ဘွဲ့ထဲကပတ္တရ၊ ပေတဲ့ကတာဆူ ထွက်အောက် ဖထားလုံး၍၊ တဝင်းဝင်းရှိသည်ကို၊ ရတနာသန်းတောင်းမြှင့်

ကျိန်းဝပ်တော်မူပါ တောင်းပန်သည်၊ မွေတော်နှစ်ဆူနှားသည်၊ မိုး သေဘက် ဘွင် ခြေမြန် ကုလား ကို စေ၍၊ ရွှေ ထင်ပန်း တွင်၊ သင်ပုတ် အပြည့်ဖြင့်၍၊ မွေတော် နှစ်ဆူ ကို၊ ပတ္တမြားကြုပ်နှင့်၊ သင်ပုတ် ဦးနှံ၍၊ အမောင်-ထေးကျွန်း သီမိး တောင်က တက်၍၊ တောင်ထိပ်တမြင်၊ တောင်ချင်စိတ်ရှိသည့်တောင်ထိပ်၌၊ တင်ခဲ့တော့ မှာထား၍ရှိစေသည်၊ ၊ထေးကျွန်းသီမိးက တက်၍ တောင်ရိုး ကိုရှောက်သည်၊ သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတည်သော စေတီ တဆူ၊ ပဒေါ်းသာယ်ရာဇာ တည်သော စေတီတဆူ အကြားတွင် တည်ထားသည်၊ ၊ထိုတွင် နှစ်ဆူသောစေတီကိုမှီ၍၊ ဂုညာ အမတ် စေ တီ တည် သည် ကို၊ အသော်ယာ စောယွှမ်း သည် မာန်ထက်၍၊ ဂုညာအမတ်ကိုမေ့စိပ်ရာတွင်၊ မြေပေါ်ဂွမ်း၍၊ ဂုညာ အမတ်သည်၊ မြေပြင်ထက်,ပကတိနေနိုင်သည်ဟု၊ အစဉ်စကား ဆိုထုံးပြုကြသည်၊ ထိုသာဓေအင်မိန့်တော်မူပါဆရာတော်၊

(ဤသည်ကား၊ သာလွန်မင်းတရားကြီးသည်၊ ရာဇဂုရု မြိတ်တော်မူသော တောင်ဘီလာဆရာတော်ဘုရားအား၊ လျှောက်ထားသော မှတ်တမ်းပေတည်း၊)

တောင်ဘီလာဆရာတော် သွင်းစာကား။

မှာလိုက်သည်ကား၊ ၊ဝိဇယသာမုဒြေမြို့တည်၊ ပဋ္ဌမမင်းတရား ကို၊ သမုဒ္ဒရာခြားသော ကျည်းပုဏ္ဏား, ကျည်းကုလားတို့သည်၊ ယိုယွင်း ဖျက်ဆီးစေလို၍၊ ကွမ်းခွက် ရှစ်ထောင့်တွင်၊ မွေတော် ခုနှစ်ဆူကို၊ အပ်နှင့်ပီသည်၊ ရွှေမယ်နု-ခုနစ်ချက်ထည်း ပါသည်၊ သတ်,ဟူသော အက္ခရာထည်းပါသည်၊ ထိုကွမ်းခွက်ကိုကွမ်းဖြင့် ၍၊ တစီးရှင်သီဟသူ- စားတော်ခေါ်သော်နှပင်၊ အနန္တရာယ်ဖြစ်၍၊ ထားသော ရောဂါ စွဲမှန်များသောကြောင့်၊ မသက်သာ၍၊ ပန်းထိမ် ဗိမ်သင်းကိုအပ်၍ဖျက်စေရာတွင်၊ မွေတော် ၅-ဆူသာခုသည်၊ ဘူတွင်တဆူ၊ ပေတွင် တဆူ ဝင်၍ ကျိန်းဝပ်တော် မူသည်ကို၊ တစီးရှင်က-ရွှေမယ်နု-ခုနစ်ချောင်းထည်းပါသည်၊ သတ်,ဟူသော အက္ခရာ ဂဏန်းထည်း ပါသည်၊ ခုနစ်ဆူ ဖြစ် သည်၊ နှစ်ဆူကို

ဖျောက်သော သဘောဟူ၍ ဘမ်းရာတွင်၊ တရုန်ပေကို ထမ်း၍၊ သန့်လျှက်ကျွန်းဈေး ကပ်မြေး၏ညည့်သန်းခေါင်မှ ရေနားသို့ရောက် သည်၊ အညာက-ရှောပေါ်တစ်နှင့် ရုထစ်ရှော်၍လာသည်၊ ။ ပေါ်န်သင်က၊အစ်ကိုကြီး၊စစ်ကိုင်းဘက်သို့ကူးချင်လိုက်ပါမည် ဆို၏၊ ။တက်ခဲ့တော့ဆို၍၊ ရှောထက်သို့ရောက်လျှင်၊စစ်ကိုင်း မြစ်နားရွာ ချခဲ့မှ၊ အောက်၊သို့ ရှော် သွား၍၊ ပေါ်မ်သင်သည်၊ မိုးသောက်မှ၊ ရုညာအမတ်အိမ်သို့ရောက်၏၊ ။တညည့်အိပ်လျှင် ပင်၊ နှစ်ဆူသောဗွဲ့တော်-ဒုကသေကာတွ ာ်၍၊ တဝင်းဝင်းရှိ၏ အပြိန့်တော်ရှိ သည်အတိုင်း၊ လျှောက်သအ္စုစကားကိုမြေတော်မူ၍၊ ပုညာ အမတ်သည်၊ သဝါးဦး တောင်ထိပ်ထက်၌၊ နှစ်ဆူသော စေတီကိုမျို၍ တည်သည်ဟု၊ စစ်ကိုင်းမြို့ဘည် မင်းက ဘမ်း၍၊ ပုညာအမတ်ကိုရေမိမ်းရာတွင်၊ဝှမ်းသောအရပ်ကို၊ယခု"ရေဝှမ်း" တွင်သည်၊ ။စေတီတော်တို့ကို ရွှေထီး တင်သည် ကား၊ ။ သက္ကရာဇ်-၆၀၄-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ အသင်္ချေယျာ စေယျွမ်းက၊ ခမည်းတော်ဆင်ဖြူရှင်ကိုလျှောက်၍၊ အလှူတော် များနှင့်၊စစ်ကိုင်းမြို့တည်မင်း၊ ရုညာအမတ်၊ ပေါ်မ်သင်၊ မှီသည်၊ သာရခေါ်၏၊ သဝါးဦး တောင်စောင့်နတ်ကြီး၊ ချောက်မ တောင် စောင့်နတ်ကြီး၊ သရကျွန် တောင်စောင့် နတ်ကြီးပသော၊ ဝသ ဝရော၊ ထဘနောဒကျွယက်-၉-ယောက်၊ ထိကြား၊ ဂုဏ်ထော်-၇၇၊ သောတာပန်-၉၉၊ စေတီလူးတို့သည်းမြွေရုံ၍သဒ္ဓ ဘုါ၏၊ ။ သက္ကရာဇ်-၆၀၄-ခု၊ ဝဆိုတွဲလပြည့်ကျော်-၁၀-ရက်နေ့၊ပဒေယျာ မှုရ၊ ထစီးရှင်သီဟသူအနိစ္စရောက်သည်၊ (ထိုနေ့ဥစ္စနဲ့မင်းကြီး ရွှေနန်းတက်သည်၊) အိမ်နိမ့်-၂၂-နှစ်၊ စည်းစိမ် ၂၀၊ အသက် ၄၂-နှစ်တွင်ဘုန်းသဲသည်၊

သက္ကရာဇ်-၇၀၄-ခု၊ နတ်တော်လဆန်း-၇-ရက်နေ့၊ ဆင်ဖြူ ဝေါးစီးရှင်နန်းတက်တော်မူသည်၊ ။ဗို့ယာမှုရ၊စေ့ရာမှုရဟူ သော၊ နှစ်ပြည်တောင်ကာပင်၊ ရုညာစော်ဘိုဝုံ့ထပြည့်၊ ထီးဖြူ၊ တံခွန်၊ ရွှေပန်းခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင်၊ ရွှေဘန်းဆောင်၊ ငွေတန်းဆောင်၊

ရွှေပေါက်ပေါက်,ငွေပေါက်ပေါက်,ပတ္တမြားပေါက်ပေါက်,မြတ်ထောရေချမ်း,ဆွမ်းသင်ပုတ်၊ဝါဝင်ဝါကျွတ်၊ ထန်းခေသင်ရုန်း ကထိန်တော်၊ဧည့်တိုင်းလည်းသင်ပုတ်တော်ကြေးနီရေပ်အလှူတော်ကိုင်၊အလှူတော်ကြွပ်ခန့်ထား၍၊ ဘုရားရောက် ထင်လှူတော် မှုသည်များကို၊ ဆရာစဉ့်သမားတို့ပိန့်တော်မူသည်များကို ကြားဘူး၏၊အနောက် မြောက်ထောင့် ခြဝေ့က၊ မွေတော်ထွက်သည်ဟုရ၍၊ ကြည်သူ ကြည်သားတို့ ပူဇော် သည် များကို လည်း၊ ဆရာတော်လက်ထက်တိုင် ဖူးမြော်သွားလာကြည့်ရှုပူဇော်ကြသည်များကိုလည်း၊ ကျောင်းသို့ ရောက်လာသူတို့ ပြောဆို သည်ကို ကြားရသည်၊

ရှည်စေတီဘုရားတွင်မွေတော်စစ်ရှိသည်၊ထိုရှိမွှာသေသာကမင်းကြီး တည်သည့် စေတီကဖြစ်မည်၊ ပတွးသယ် ရာဇာတည်သည့်စေတီက ဖြစ်မည်၊ ရှည်ဘမတ် တည်သည့် စေတီက ဖြစ်မည်ကိုသာ မမြင်နိုင်၊ မွေတော်များ ထွက်၍၊ ထနုံးမိုး ဖြာရှိပာအရောင်အဝါနှင့်၊ကောင်းကင်ဖြင်သို့၊ခြဝေ့အမောက်က ထွက်တော် မူသည် များကို၊ ကောသလသဟာထ ကောကိုး ကြား၏၊ ။ ဆရာတော်လည်းထသနှစ်ကြိမ်ထိဘင်းကြီးနေ၍၊စေတီတော်ကိုအဖူးအမြော်ရောက်သည်၊

ပုညစေတီတော်သည်၊ရတနာပူရအဝမြို့မပေါမထွန်းမီကပင်ဖြစ်သည်၊ ၊ဝဏ္ဏုကံမြို့ရွာ၊ ထီးရှင်လက်ထက်၊ စစ်ကိုင်းမြို့တည် ပဋ္ဌမမင်းသို့ အပိန့်တော် ဖြင့်၍၊ ကျောက်စာ ထိုး၍ ရိုက်ထောင်သည်၊ သင်ပုတ်တော်ဝတ် ဆွမ်းတော်ချက်၊ ပိုးဗလားလေးမလှူသည့်အရာများမှာ၊ကျောက်စာရှိသည်၊ ၊ရေမြေရှင်ထင်၍၊ရွှေမွမ်းမံတော်မူပါ၊ ပုညစေတီ ဘုရား ကျောက်စာတိုင်မှ စ၍၊ အရပ်ရပ်မြို့ရွာရှိစေတီပုထိုးရုပ်ပုံတော်များတွင်၊ ရှေးရေးသေသာအကျွရာ ဖျက်သေသ်၊ တွသေသ်၊ ကျောက်စာတိုင် ပဲ့သေသ်၊ ကြေသေသ်၊ ပိုပွင်းသေသ်၊ပဘိမ်းဖည်သေသ်၊ကောင်းမှုနှံအောင်အကျွရာသေသသေတလုံးမျှမကျရအောင် စိရင်တော်မူ၍၊ ကျောက်စာ

ထိုးခြင်း၊ကျောက်စာတိုင်စိုက်ခြင်း၊ကျောက်စာတိုင်စိုက်သော အခါ၊ ရွှေကရားဖြင့်ထည်သွန်းတော်မူ၍၊မဟာသထေပိမြေသို့ရေစက် တော်ချတော်မူခြင်း၊ ဆုတောင်းစာတတ်၍၊သမ္ဗုဒ္ဓသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ပန်တော်မူခြင်းစသော၊ မဟာကုသိုလ် စေတနာတော်ကို လုံ့လ ပြုတော်မူသင့်သည့်မဟာဓမ္မရာဇာ။

သက္ကရာဇ်-၁၁၀၂-ခုနှစ်ယုန်လဆန်း-၅-ရက်နေ့သွင်းသည့်မေတ္တာစာ။

ယင်းသို့အျှင်၊ယခင်လွန်ခဲ့ပြီးသည့် အတိတ်ခေတ်ဟု ဆိုအပ် သောသက္ကရာဇ်-၉၄၀-ပြည့်နှစ်အတွင်း၊ ဝထင်းမြို့တွင်ဘွားမြင် တော်မူလျက်၊သက်တော်ခုတွင်ရဟန်းဖြစ်၍၊ ဒွဲခတော်ရှင်မှန်ရွှေ ဖော်သတွင်သောအရှင်သည်၊ အကြွင်းမဲ့ရေခဏ္ဍာများမည်သော ပြည်မြို့ကြီး၊ ပျက်စီးတိမ်းယိမ်းပြီးနောက်၊ ရတနာပူရ အဝမြို့ တော်သို့ ရောက်ရာတွင်၊ သာလွန် မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်သ ဖြင့်၊ဘုရင့်ဆရာတော်ဖြစ်သောကာလ၊မွေ့ပဲဟုခေါ်ဆိုကြသော ယသဝဏ္ဏ ကျမ်းကို စီရင်တော်မူပေရာ၊ ထိုကျမ်း၏ အဆုံး၌ နိဂုံးမှာ။

* ကော ဒွါဒိကာယ သံချာယံ၊
ပရိယတ္တမှိ ကော တဝေ၊
ဝိတ္ထာသနမှိ ကော သဒ္ဒေါ၊
ကောဝိသဒ္ဒေါ မပတိတဝေ။ ၁

ဒွါဒိကာယ၊ နှစ်ခုလွန်သော၊ သံချာယံ၊ အရေ အတွက်၌၊ ကော၊အဘယ်သဒ္ဒါသည်၊တဝေ၊ဖြစ်သနည်း၊တိ၊တိသဒ္ဒါသည်၊ ပရိယတ္တမှိ၊ပရိယတ္တိအနက်၌၊ ကော၊အဘယ်သဒ္ဒါသည်၊တဝေ

---

* ဤဂါထာကား ထူးထူးခြားခြား များသွားဆန်းကြယ်၊ အလွယ်သွယ်သော ပုစ္ဆာ မေးမြန်းသဖွယ်ဖြစ်သောကြောင့် ဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြအပ်သော် ဖြစ်ပေသည်။

ဖြစ်သနည်း။ပိဋကတ်၊ ပိဋက,သဒ္ဒါတည်း၊ ဝိဘူသနမှီ၊ ထန်းသေချွဲ၊ ကော၊ အသတင်သဒ္ဒါသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အလင်္ကာရော၊ အလင်္ကာရသဒ္ဒါ,တည်း။မ၊ပါဠိတစေ၊မြဲအဖြင့်နှီ၊ဝိသုဒ္ဓတော၊ကျော် စေသည်ကား၊ကော၊အသတင်ရှိုက်နည်း။တိပိဋကလင်္ကာရော၊ တိပိဋကာလင်္ကာရ,မထေရ်တည်း။

ဟူသော၊ ဤကမ္ဗည်းနိဂုံးအရ၊ "တိပိဋကာလင်္ကာရ"ဟု၊ ရ အပ်သောဘွဲ့တံဆိပ်ရှိတော်မူသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ သက်တော်(၆၀)ပြည့်တွင်၊ တောင်ဘီလာတောရဆိုဝင်ပြီးလျှင်၊ အရည်ကျောင်ရှုတင် အောက်တည်နေတော်မူရာ၊ သာလွန် မင်းတ ကြီးသားတော်၊ မင်းရဲရဲနန္ဒမိတ် ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ငါး ထပ် ဒါယကာ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရေချမင်း ဟူ၍ လည်းကောင်း တွင်သောမင်းလက်ထက်၊ သက္ကရာဇ် ၁၀၁၃-ခုနှစ်၊သက်တော် (၇၃)နှစ်တွင်ပြန်လွန်တော်မူသော တောင်ဘီလာ ဆရာတော်၏ အဆောင်မေတ္တာစာ သဘောများကို၊ ပေါကြွားပြီးသည်၏ အ ခြားမဲ့၌၊ဝကားထလွှဲ,ပြောဆိုသည်မှာ၊

ဒီ—ဆရာ့အပေါ်။ မြဲစေးကြွတဲ့၊ဈေးပြားစွာဘ္ဂ၊ကော, မတို၊

"ဘုရားပါဘုရား"ဟုညီညီညာညာထူးကြွခေ၊

ဆဲအနှီဆိုခဲ့ပြီးတဲ့တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ရှည ရင် ဘုရားကို ရောက်တဲ့ ပေါက်တဲ့ အခါမှာ၊ တခေို တော်ကြီး မင်းနှဝေး ရေးခဲ့တဲ့၊ ၊✽✽✽"ရှည်ရှင်နှင့်၊ မြင်တင်မွေ၊ ၊ ရေ့ရေမြင်းထ၊ အောက်မေ့ကလည်း။ဘဝမပြောင်း။မဖြစ်တောင်း ထည့်၊ နောက်နှောင်းနှောင်ထေ၊သံသရာလည်း၊ မေတ္တာမပေ့၊ တွေ့သည့်ကိုယ်ဝင်၊ မြင်ရသည့်ထား၊ ပေါတျော်းဟူကာ၊ နားမှု ထေသုံ့၊ ပျံ့ရသည်ကို၊ မဖြစ်လိုတည့်ဖွဲ့.ပျိုညီရော၊ ကြောက်ဖွာ မောဏ်၊ ရှင်တော်မြတ်မွေ၊ သုံးလု ခွေချင်၊ ပေါ့ပေ ကျွမ်းထား၊ မိန်းမများကို၊ ကိုးပါး ရန်တွင်၊ ဝံ့ပါးဝင်၍၊ သို့ဝင် မြွက်ဆော်၊ ညွန့်ဖြ သောင်' လည်း၊ ဗွကျော် စံမြောက်၊ မယ် ထပေါက် မူး

မကောက်မညွတ်၊တည့်တည့်မတ်တျက်မချွတ်ကြောန်၊ သဏ္ဍာရှန်ဟု၊ ဘက်ရှန် မဖြောင်၊ စံရွေ့တော့်သို့၊ ယခေသင်ခရေ၊ ချောင်ညွှက်မြစ်ချောင်း၊ ဆုံးဆနိုင်ဗွာန်၊ ရလေဟုန်ကို၊ တောင်ရှန်ဗိတ်ယုံကျွန်နိုင်တုံထည်းတိုနည်းမကြာ၊ မိတေးယျာဝယ်၊သဏ္ဍာမြိရှန်၊ ကျွတ်ဆရှန်သည်။ ။မြတ်ပွန်မြင်တင်-ပုည္ဍရှင်”။ ။ဟုဆိုသလို၊ ထိုထိုသို့သေသင်ယောက်ျားတို့ကိုမြင်တွေ့၊ခင်မင်တပ်မက်ခြင်း။ တွယ်တာခြင်းဆိုတဲ့မေတ္တာ၊ မရှိခဲ့ပါစေနှင့်၊ ။အနှီကြိုး၊ ယောက်ျားဟူကာ၊နားမှူလေသုံး၊ မကြားရပါစေနှင့်၊ ။ယခေသင်ချောတို့လို၊ ထိုမည်သော နီဗွာန်ကို၊ မြန်မြန်ကြီး ချောက်ရ ပါစေသား ဆို၊ မှားတောင်ရှောက်ထက်သဖြင့်၊ မတော့ပေါင်ပတ်တဲ့ဝန်အရမှ၊ ကျွတ်ဆရမျှားတောင်းကြ၊

အမိုးပိမ်။ ။“အင်း-ကောင်းလှပါပေါ့ဘုရား၊ တောင်းရှောပေါ့လေ၊

ဆဲအနွဲ့မှ တပါးသည်။ ။“ဘုရားနှင့် တွေ့ဖောင်း၊ ဖိုင်ခေါင်း ဉမင်၊ တောင်ခွင် ပင်းယာ၊ မြောက်မှ စံကိုင်း၊ မြင်ရိုင်း ရွှေမှာ၊ ပျော်ချုပည်းဖြင်း၊ ချောက်စတွင်နို့၊ ရှင်ပင် ရေးခါ၊ ရဟန္တာသင်၊ ရှုသင်အတော့ချောင်း၊ မသောက် မယွင်။ သိတင်းတော့ခ်ဂှန်၊ ဝဋ္ဋဝန်ကို၊ မဆန့်ပါဘူး။ သူ့နှင့်တူး၍၊ တေးဖုး မှားဖြင်း၊ သခင်မှားလည်း၊ မရှား တို့ဝယ်၊ ဘုန်းတိ ကြွယ်၍၊ မိုးလယ် ထီးအောင်၊ ဖြူချောင်ဆွေဆွေ၊ပုည္ဍဖေတီ၊လုံးညီပေါ်ထင်၊ ဗွေခေတ်ရှင်နှိုး၊ ကြည်ထင်ဗိတ်သန်၊ တောင်းဆုပန်သည်၊ ။နီဗွာန်မြည့်မည် ကြောင်းတကား”၊ ။ဟု-ရှင်းဘုရားတွင်ယန်ဆင်ဆုတောင်းကြတူးတယ်မယ်စန္ဒာရဲ့၊

မယ်စန္ဒာ၊ ။“ရှန်လှပါယခုဆရာရွတ်ပြတဲ့ရတုတွင်၊ အဖုံအသင်၊ ခဘ်ဆစ်ခိချာမထိုက်တဲ့တောမှားပါရှိပါတယ်၊ အခွင့်တော်ပေးရင်ဖြင့်။မေးချင်လျှောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား”၊

အမိုးဖိမ်း။ ။"ဦးက-ခမေးချင်လဲ မေးလိုက် ကရော့ ပေါ့၊ အမျိုးလူမျိုးကေား နဲ့ သလို၊ ဘုရားပွဲဖွားနေးမရဲစရာတော်"၊

မယ်စန္ဒာ။ ။"မဟုတ်ပါဘူးအမိုးဖိမ်းရဲ့၊ ထဆိတ်သည်းခံပါနဲ့၊ကျောက်ရမသေးဘို့၊ဝေါက်ကြမှာလဲ၊ကြောက်ရသေးတာကိုးရှင့်၊ တော့-ဆရာမှိုင်းကြီးက၊ ခါထိုင်းလိုမဟုတ်ဘူး။ အထေးဘဲ-စိတ်တိုတယ်"၊

သေခါ၊ ။"ဟုတ်တယ် အမိုးရဲ့၊ အဘိုက် ရေ့က တောင်၊ ယောပိုက-မကောသကိုတန်းပေါက်ရမသေးဘို့၊ထမ်းထရောက်ရုံး-မြည်ထွန်တောက်တီးသေတာဘဲ"၊

ကိုင်းကိုင်း-မယ်စန္ဒာ၊ ဆရော့ အပေါ် မှာ၊ ဘယ်နှ အခါမှာမှ မကြောက်လေနှင့်၊ကျောက်စေရှုးကျောက်စေ၊

မယ်စန္ဒာ။ ။"မှန်ပါ-အရှင်ဘုရားဆိုတဲ့၊ ထိုရတုထဲမှာ၊ "ရဟန္တာသင်၊ ရှုတင်အကျောက်၊ မဘောက်မယွင်း၊ သိတင်းကျော်ဟုန်" ရယ်လို့ဆိုတာ၊ဘိုရာအဓိပ္ပါယ်၊အဘယ်မသိကြောင်းပါဘုရား"။

ဒို-မယ်စန္ဒာကို ဥက္ကစ္စထားပြီး၊ ကျူဝိဇကာမအများတို့။ ။ ဤအကြောင်းနှင့်ဝင်ရှည်းပြီး၊ခင်ကျည်းကျည်းပောဘာရှမှာဖြင့်-အနီ လိုတဲ့။ ဟိုနောက်က ပောခဲ့ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း၊ တောင် ဘီလူ ဆရာတော်မဟ္ဘာဝဆလိုဖြင့်၊ ထိုတောင်ကို"တာဝါးဦးတောင်" ရယ်လို့ဆိုသည်။ ။ထိုမှတခေတ်၊ သက္ကရာဇ်-၉၅၂-ခုနှစ် အတွင်းက၊ မင်းရဲကျော်စွာသည်၊ အနီပုညရင်စေတီကို၊ဝတ္တုကြမြေ ကျွန်ထီးတော် လှူဒါန်းခဲ့သောကျောက်စာအရ၊ အမရပူရမြို့ တည်နန်းသည်၊ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး၊ ထပ်မံဗိုက်ဘို့ ရှိခဲ့သော ကျောက်စာ၌ ကား၊ "ပေါ်းတောင်" ရယ်လို့၊ အနီ လိုရှိ ထယ်၊ ။အနီမှတပါးတုံသည်း၊ စုကိုင်းတောင်ညွှန်းသမိုင်း အဆိုမှာတော့၊ ထိုတောင်သည်၊ ကောဏ္ဍသန်ဘုရား ထက်ထက်

တော်က၊ "ဒေသလပဗ္ဗတတောင်" တွင်သတဲ့၊ နို့ပြီးတဝေသ၊ ကောဏာဂုံ ဘုရား လက်ထက်တော် တုံးကတော့၊ "ဝင်္ကတရ တောင်" တွင်သတဲ့။ အနို့မှတရင်ကဿပဘုရားလက်ထက် တော်တုံးက၊ "ဓမ္မိကတောင်" ရယ်လို့ခေါ်ဝေါ်ကြသတဲ့။ အနို့ ဖြင့်တခါ၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရား လက်ထက်တော်အခါကျတော့၊ နာဂဒတ္တရယ်လို့အမည်တော်တွင်တဲ့၊ အရှင်မဟာနာဂမြတ်၊ ကိန်း ဝပ်စံနေတော်မူဘူးလေတော့၊ "နာဂဒတ္တတောင်" ရယ်လို့ခေါ်ကြ သတဲ့၊ ထိုမှနောက်ထပ်နှင့်၊ ပေါက္ကန်ပြည်ကြီးရှင်၊ဘုရင်နော်ရ ထာမင်းစော လက်ထက်တော်တွင်၊ ရှင်အရဟံ၊ မဟာနာဂသည်၊ ချမ်းသာစွာသီတင်းသုံးဘူးသတဲ့။ အထူးကိုဆိုသော်၊ထိုနာဂ ဒတ္တတောင်သည်ကား၊ ဘုရားကောင်ခင်ဆင်၊ အသွင်သဏ္ဌာန်၊ ဟန်ပန်အမူ၊တူဒုပုရကား၊ "ဘုရားဦး" တောင်ရယ်လို့၊ မြန်မာဘောင် တရိုးနွံ၊ထပ်ဆိုးဆိုးကြော်ခဲ့သမူသော်လဲ၊အရတော့ဖြင့် "ရညရင် တောင်" ရယ်လို့သာ၊ပေါ်ဟာဘုရတွင်နေတော့တယ်စန္ဒာခဲ့။

မယ်စန္ဒာ၊ "မှန်လှပါ၊ ဦးထိပ်ပဿဇ်မှာ၊ ရွက်ဆင်ရက်ပါ ဘုရား"။

ဒို-မယ်စန္ဒာကို သမတ ထားပြီး၊ ဆရာ့အားကြည်ညိုထင် ထိုးမြိုင်ရှိအားထားကြတဲ့၊ များပြားလှစွာသောတပည့်မအပေါင်း၊ သူ တော်ကောင်းတို့၊ ရည်ရင် ဘုရားဆိုတဲ့အတိုင်း။ ရည်ဆိုတဲ့ ရုသိုက်ကိုကြည်ညိုသူအပေါင်းတို့၊ ဆုတောင်းတိုင်းပြည့်ရုံနိုင် တယ်၊ ဘယ်လိုများပြည့်ရုံဘူးပါသလဲဆိုလျှင်၊ ဟိုယခင်ကာ လ၊ရတနာပုရအဝပြည်ကြီးကို၊ စည်ပင်းခရိုင်၊နိုင်ငံနှင့်တကွ၊ မြေ သူ့နိုးကဲ့သို့၊အစိုးရပြီး၊တန်းခိုးပြခတော်မူလေ့ရှိတဲ့၊ရှမ်းဗိုလ်မင်းများ ထက် ထူးကဲ တွင်၊ ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရရဲ့ ဘယည့် ဖြစ်သည့်နှင့်၊ ကန္တီစားနေခ်ရထာကိုးကွယ်တဲ့ဆရာ၊ပြာဝိဟာခန်းမြို့၊ရွှေဟသ်ာ မြို့တို့ကို ရေးသားစီရင်တော်မူတဲ့၊ ရှင်တေဇောသာရ သည်၊ ဤမည်သောရှမ်းဗိုလ်အပိုးရမင်းတို့၊တန်ခိုးပြခြင်းဆိုတဲ့ဥာဉ်းဟန်း မှိ်စက်သည့်ကို၊ စိတ်ပျက်တော်မူသည်တည်းတကြောင်း။ ၊

ရင်းဖြင်လည်း၊ ဓညဝတီရခိုင်ပြည်က၊မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို၊ ဝပ်တွားရိုကျိုး၊ရှိခိုးပူဇော်လိုသည်လည်းတကြောင်းများကြောင့်၊ ရှမ်းဗိုလ်မြင်းက စေလွှတ်လိုက်တဲ့ သံတမန်တွေနဲ့၊ ရခိုင်ပြည်ကို လိုက်ပါသွားရာ၊ ရခိုင်ပြည်ရှေ့တော့ဆရာကျောင်းတပည့်ဖြစ်၍၊ နှစ်နှစ်ကာကာ၊ စာပေ ကျွမ်းဝန်တတ်တဲ့ဖြင့်၊ လင်္ကာဆိုမှု၊ ရတု ကာချာရေးသားစီကုံးခြင်းအရာမှာလဲ၊ ထွန်းစွာတတ်မြောက်သည် ကို၊ရခိုင်ရှင်ဘုရင်ကသိတော်တော့၊ မြန်မာပြည် အင်းဝသို့၊ မကြာ မမြင့်စေနှင့်ဟုဘာသာဆီးထားမြစ်ထားရာတွင်၊ ရှင်တေဇောသာရ သည်၊ဤမည်သောစာတိဇေ့ရာ၊ရတနာပူရအင်းဝ, စကိုင်းသို့ပြန် တော်မူလိုကြောင်းနှင့်၊ ရင်းရခိုင်အမတ်ဇေယျသင်္ကြံသို့ ပေးတဲ့၊ “မြင်းမိုရ် သဏ္ဌာန်” ချိမ့်မဏ္ဍာစာတွင်။ ၊“မိုးညှင်းမင်းဧ၊ ပြန်လေသောအခါ၊တရုလိုက်ပါနှံ၊ ရောဂါကင်းပျောက်၊ စကိုင်း ရောက်သော်၊ ထျုံတောင်တေဇ၊တန့်မိုးပသာ၊ဓညာဝတီ၊မဟော သီတွင်၊မမြတ်ပင်တည့်၊ ကြည့်ထင်မြတ်နိုး၊ရှိခိုးဝတ်ထက်၊ အခ သက်ထက်ဆုံး၊ဦးခေါင်းရုံး၍သုံးထိပ်သီတင်း၊ ငါ့ကြောင်းခြင်း ကို၊ရန်နင်းရဲထွတ်၊မင်းမျှားမတ်သည်၊ ၊မစွတ်ကျောက်တော် မူစေသောဝ်”၊ ၊ဆိုတဲ့စာပေသောဝ်လဲ၊ အရေးအခွင့်မရသဖြင့်၊ ရခိုင်ရှင်ဘုရင်ရဲ့ဘွဲ့တော်ထံသို့၊“ဓူနာတည်၍” ချိတဲ့၊ မင်ဆွဲဆို တဲ့၊လူမျိုးလို့ မဏ္ဍာစာသွင်းရာတွင်မှ၊ရခိုင်ရှင်ဘုရင်ကသိတော်မ တဲ့ရဟန်းဖြစ်တယ်၊နေရင်းဌာန၊အင်းဝသို့ပြန်ပေစေတော့ဆိုလို့၊ ထိုမည်သောရှင် တေဇောသာရ သည်၊ ဤမည် သော အင်းဝ, စကိုင်းသို့၊မဆိုင်းမတွ၊ပြန်လည်တော်မူရသတဲ့၊

အရှိးစိမ်း၊ ၊“ဘဲ့နှယ်တုံးမောင်ရင်မှိုင်းရဲ့၊ပညာရှင်ဘုရားနဲ့ ထန်းဆိုးတော် ကြောင့် ဆိုပြီးတော့၊ လူမျိုးလို့ ရတုကြောင့်၊ အမှ ရောက်ထိုပြန်လာရပုံနဲ့တူနေပါကော”။

ခြော်-“ထန်းသီးကြွေခိုက်၊ကျီးနင်းခိုက်”ဆိုသလို၊ပညာရှင် တော်ကို၊ မနှသိရိုကျိုးပြီး၊ ရှိခိုးဆုတောင်းတဲ့ အခိုက်အခါမှာ၊

သိုက်စသနဲ့တူတဲ့၊ရှုပျိုလှဲ့ မေတ္တာစာရေးတုကြောင့်မှ ပေါက်မွှင်း တွေ့ခုတာသေ၊ ဒါယိကာမကြီး။

ဂုဏ်ဝတီ၊ ။"ရွှေကိုသက်လက်ပြီးပေဘာသပါနိုးဘုရား"၊

အင်းအင်း-ပေဘာဆို ပေဘာရပေ မပေါ့လေ။ ။အိုဂုဏ်ဝတီ ဆိုတဲ့ ရသေ့မနှင့်၊ တပြေမ အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ ။ ရင်းမြစ်တပန်တခါသည်း။ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင် မင်းတရား ကြီးဘုရား သား တော်။ မင်းရဲကျော်စွာ သည်၊ အနှီ မည်သော အင်းဝမြို့က၊ ဟံသာဝတီသို့၊ ရန်တော်ရှုတဲ့အခါ၊ အညာအင်းဝ သားတွေကို မလိုက်မနေရဘူးဆိုပြီး၊ အတင်းခေါ်တာနဲ့၊ လူချော ရှင်ပါလိုက်ကြရသတဲ့၊ ။နို့ပြီး-ဟံသာဝတီဆိုတဲ့ပဲခူးရောက် တဲ့အခါ။အညာကိုလွမ်းဆွတ်ကြသော်လဲ၊ ဘာကိုမှမချောက်ဝံ့ သဲ။ ကြောက်ကြောက် ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေကြသည်တွင်၊ ရဟန်းသိက္ခာ ၇-ဝါရ၊ ရှင်ဓမ္မစေသည်၊ ဤမည်သော (၁) နန်းမြင့်သိုက်စည်၊ (၂) မွန်းဆင့်ရိုက်ရည်၊ (၃) လွန်းသွင့်ဝိုက်သည်ဆိုတဲ့၊ ထိုသို့ သောရတုပိုဒ်ရုံကို စီကုံးရာတွင်၊ နောက်ဆုံးက"လွန်းသွင့်ဝိုက် သည်"ဆိုတဲ့၊ အဖွဲ့လင်္ကာ မှာလည်း၊ "မျက်စိရတနာ၊ တောင် ကျောင်း သာထက်။ ဂုဏ်ဘာတည်ထား၊ ဘုရား ဘုန်းထူ၊ ရှင်မြို့ ရှင်ဂု၊ ရွှေဝရွှေဘက်၊ ကြက်သက် မြောက် တောင်၊ မြို့တောင် ရှေ့ကွာ"ဆိုသောအရ၊ ပုည ရှင်ဘုရားကို၊ များများကြီးဦးတင်ပြီး၊ ဖူးချင်ကြောင်းနဲ့ပါရှိသည်၊ ။ဆဲမီရတုကဗျာ၊ လက်သသီချင်း ကို။ မင်းရဲကျော်စွာ တွေ့မြင် ဘတ်ရှု ရတာနဲ့၊ ၃-လခန့်အတွင်း မှာဘဲ။ အင်းဝက အညာသားတွေ၊ ပြန်ရသတဲ့၊ ။ဆဲအနှာ ဟာလဲ၊ ပုညရှင်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဘဲဆို၊ အမျိုးစွဲခဲအောင်မှတ်ကြ ရမယ်၊ ဒေါ်ဝိုင်းရဲ့၊ ။ကိုင်း- သရာလဲမပေပြီ၊ လလေသနားရုံး မထိ၊ အပေါ်းတော်မြဲ၊ ဝသတော်ဘတ် တာပည့်မ တို့က၊ အဇ္ဈည် ကျ အဇ္ဈည်ကျ၊ ပုညရှင် ဆရာတော်ကြီးများဖြင့်၊ ဘုရား ရှိခိုး ကြမေ၊

ယင်းသော အခါ၊ ဆရာ၏ ဩဝါဒကို ခံယူ၍ ရှိကြပေတဲ့ တပည့်မအပေါင်းတို့သည်၊ ကောင်းမွန်သောယသသောသံနေသံထား ဖြင့်၊ ဘုရားပုထိုး၊ ရှိခိုးပတ်မြဲအစဉ်တဲ့၊ အမတ်ကြီး နဝဒေးရေးခဲ့ သော၊ရွေးအဖွဲ့ရတုများမှာလည်း၊အောက်ပါအတိုင်းပင်ပတည်း၊

* * * * *

ကေသဝတီ့ ကြည်ညိုသော မုညရင် ဘုရားတိုင် ရတုဒိုဗ်စုံ။

(၁) ထွန်းပြောင် အခါနီ၊ ရစ်၍ ဇီသာ၊ လုံ့ညိုရွယ်ပတ်၊ ပွတ်ကချွတ်သို့၊ ဆင်မြတ်ဗိုလ်ကယ်၊ နှင့်သာရွယ်၍၊ မြောက်သွယ် စင်မြောက်၊ မောက်မောက်မြို့မြို၊ ရွှေထီးမိုးလျက်၊ တန်နိုးဇက်ဝ၊ ညာဘက် တောဇာနှင့်၊ ဘက်ဖြာ သွန်းသွန်း၊ တောင်မြတ် နန်းဧယ်၊ ရောင်ထွန်း ပျောက်ကျွေ၊ တသန်း နေသို့၊ မြောက်တွေ ရောင်မြို့၊ ဘဝင်ကြွသည်၊ ငါ့မိုးမင်းမြတ်၊ ရွှေတော် မြတ်လျှင် လေးမြတ် ငြိမ့်ချေမြတ်သရွေနှင့်၊ ရစ်ရွေတကိုယ်၊ ရုံရလိုပါ၊ ကာသိုလ်ရည်သွန်း၊ ဘုန်းညွှန်းလန်းသည်။ ။သက်မှန်းနုံဝေရှင်လှည့်သော။

(၂) တန်းဆောင်ရာသီ၊ ရတုညီ၍၊ မှာခါဝေလေးပဒါ၊ နေထောက် မြတ်သော၊ ပြဿဒ်လျှံလန်း၊ ဖန်နန်းရလေ၊ နေနတ်သာနှင့်၊ နဂါး ကြွယ်စည်၊ စက်ချင်းယှဉ်သော်၊ လေယာဉ် ဖြိုးညွှန်၊ လျှံလင်းရွှဲ၊ ခဲ့သင့်၊ ပေါ်ပွင့် လလယ်၊ ပုည တောင်ထွတ်၊ သုံးဆူ နတ်ကို၊ ကြည်ညွတ်ရှိရှည်၊ ဆက်တိုင်းသည်ကား၊ ရက်ရှည်လများ၊ ကြိုးကြား မပြတ်၊ တမှတ်မနှာသသင်သာယာ၊ သရွာတည့်လျှော်၊ လျှောက်ပေါ် သော်လည်း၊ နှာတော်ရွှတ်၊ သက်လည်းမြဲမြစ်၊ ကျစ်လျစ်ငယ်မှု၊ ကြာဝတ်ယုသို့၊ မြင်သူမပန်၊ အလှငြိမ့်ရွှန်းသည်။ ။သက်ကျွန်းစံနေ ထင်လှည့်သော။

(၃) ကျွန်းအေါင် သာညီ၊ ဆောင်းရာသီဝယ်၊ ဝါနီ မွှန်း ရုံ့ထက်ဝန်းလည်း၊ မြိမ့်နှံဇီရှင့်ပင်တိုင်းတင့်ကာ၊ သခင့်နံ့နှင့်၊ နောင့်နံ့ တရှည်၊ ရက်လည်မြဲညီသော်၊ လ,၏ သရုဇ်၊ မိုက်ထဝ်သံညှင်း၊ မိုးကြင်း ဆောင်နို့၊ ကာလသို့လည်း၊ ယင်သို့ချည်၍၊ စိတ်ကြည် တင့်လျှ၊ ရေပုပ္ဖြိမ်မြောက်၊ ဆယ်ခေါက်ဆယ်ပြန်၊ တိုင်းမကျန်လျှင်။

> ယုံကြွန်စေ၊ လျှောက်များလှလည်း။ ဝ,နု,နိုင်မြည်၊ မိန့်ရည်ပုံမွေး။
> မကြားသေးသည့်၊ မှတ်တွေးမယွင်း။ သက်လုံးနှင်းသည့်၊ ဘက်တင်း
> ညွတ်နှိုး၊ ညီရှော်လဲ့နှင့်၊ သုံးဆဲ့တစ်ဦး၊ ဘုံကိုကြည့်မျှ၊ စိတ်ယဉ်
> မြတ်နိုင်း။ တိုင်းလည်းမကျေ၊ ပြည့်လွယ်စေလော့၊ တုရွှေတာသန်း။
> နေထက်ထွန်းသည်၊ မြောက်မွန်းလျှံတွေဖြိုလှည့်သော။

(ယင်းသို့လျှင်၊ အကြွင်းကောသာဝတီ၊ကြည်ညိုရှိခိုးတဲ့ ရည
ရင် ဘုရားတိုင် ရတု အဆုံးတွင်၊ အသေးသုံးအသေးသုံးသော တပုံမ
တည်းဟူသော အနှိုတပည့်တို့သည်၊ ဗိတိဖွေသာမနုသော ဖြစ်ကြ
လေသတည်း။)

အမိုးစိမ်း။ ။"တပုံတော်မ ဖြင့်။ သူများ သာရ ခေါ်ဆိုသာ
ခေါ်ရတယ်၊တယ်ကိုခိုတယ်ဆို၊ထိုရတုအသွားကို၊ နားမလည်
ဘူးမောင်ရင်မှိုင်းရဲ့"။

ဖြွေဒ်-ယခု ကောသာဝတီ၊သိဆိုရှိခိုးတဲ့ ရတုရဲ့ အသွားကို၊
ဒကာမကြီး-နားမလည်ဘူးလား"၊

အမိုးစိမ်း၊ ။"နားမလည်ခိုးမှန်ပါရဲ့ဘုရား"၊

အင်း"ကျွဲပါးစောင်းတီး"ဆိုတာ၊အနှာမျိုးဆိုတာပေါ့"၊

အမိုးစိမ်း။ ။"ဖြွေဒ်-တပဲ့ တော်မ က တော့၊ အသက်
ကလဲ ၆၀၊ အရွယ်ကလဲတခေတ်ကြီးတော့၊ ပေ့တီးမှုရေ့နဲ့၊
ရသေ့ပေါ့မှုကြီးလို ဖြစ်နေတာပေါ့ဘုရား"၊

ဖြွေဒ်-ဒကာမကြီး မထဲကွဲထိုရှိမှ၊ ခဲ့နဲ့ဖြင့်သိနိုတော်မူရဦးမှာ
ပေါ့၊ ။ရှေးသရေခေါ်ကတော့၊ကျူပ်တို့အညာမှာ၊ဒကာမကြီး
တို့ အောက်ပြည် အောက်ရွာ တခုမှာ၊ လှုပို အလှုလှဲ့တဲ့အခါ၊
"မောင်သရေးလိုက်ပါသည့်၊နှမ-မဟာဝါ၊ မောင့်မှာ-နှမ-မဟာဝါ
ကို၊ ကန်တော်ကြီးတွင်၊ မြင်ရတဲ့နေ့ကစပြီး၊ နကွ ချောက်နေပါ
တယ်၊ တယ်တော့တွေ့ရမည်ကို၊ အတည်ပြဖြန့်လိုက်ပါ"ဟူ၍
လည်းကောင်း။ ။ထို့ပြင်လည်းတဝ၊ "နှမ-မမည်သူကစာရေး
လိုက်ပါသည်ကိုကို၊ ဟိုသရေနေ့က-ရှင်ရှင်ပွဲမှာ တွေ့ရ ကတဲ့ကာ၊
ကြည်လို့ အောက်မေ့ခြင်း ဖြင်းလှ၍၊ ကျမ-ထမင်းမှ မစားနိုင်

အောင် ဖြစ်နေပါတယ်၊ ချစ်ရိုးမှန်ရင်ဖြင့်၊ ကြိုးစည်ပါးတော့ရှင်” ဟုချီလည်းကောင်း။ ၊အကြောင်းမသင့်၊အခွင့်မတော်၊မကျော်တဲ့ ညီအများဖြင့်၊သမီးရီးဇာ:ဖြစ်စရာ:မေတ္တာ့ဝါကာလေးကာလား တို့ကို၊ ရေးသားခြင်း ပြုကြသလိုမဟုတ်၊ ကျုပ်တို့ အညာမှာ၊ နေ့သရော-ဒေဝဒဓါကားထခုကေသာဆိုတဲ့၊ ဘုရားတိုင်သစ္စာ ရတုတို့ဖြင့်၊မေတ္တာပြုကြတယ်အမီးမိမ်းရဲ့၊

အမီးမိမ်း။ ၊“ခြေဘွပ်-အနှာသိုလား သရာမှိုင်းရယ်၊ ကိုင်း-သာရုထောင်သာရ”၊

* * * * *

ပုညဝေတီ၊သီဆိုသောပုညရှင် ဘုရားတိုင် ရတုပိုဒ်စုံ။

(၁) အလျှံရှည်ရှင်။ ဓုးတွေ့မြင်သော်၊စောင်ထင်တခဲ့၊ ရဲရဲ အတီးပေါက်လေဘိသို့ဆိုက်ထိတ်မိုး။ မြင့်မြဲသွယ်ပတ်၊ ဖွေရှက်ထွတ်ထယ်။ နွတ်နွတ်နွေနွေ၊ ဖူးတွေ့တွတ်ထွတ်။ ရွတ်ရွတ် ညီညီ၊ ဘိတ်ဘိတ်ဝိရှုမိုင်ငြိကုံးမှမ်းပုလဲမှန်သို့တောက်သစ်နေတု။ ထီးသျှနှင့်၊ မှည့်၊ လေးနိုင်းတွက်မြင့် ဝန်းရည်၊ စောင်လျှံ လည်လျက်၊ တောင်းသည် ဆုတော။ ဖြည့်သနားသည်။ ၊ထွတ်ရွှား သုံးလု ရှင်ရှင်းသော။

(၂) တခံရှည်မွှင်ရိုက်မထင်တည်၊ကောင်းကင်ညီညီ။ ပြိုက်လျှမ်းသီးသို့မြေကြီးအောက်ထက်၊ ဘဝက်လုတ်ချင်။ သောင်းလုံးတောင်းမျှမှန်ကင်းညီးနွန်း။ မကိုဋ္ဌမ်းသည်မိကျွန်းသုံးလုမှိုင်းတော့ မမြိုင်းပုညရှင်ဟု။ ခေါ်တွင်လူနတ်။ ကိုးရာမှတ်သော။ တောင်မြိုတ် ချက်စွေမှုင်တောင်မွေကိုမှီသေဗွတ်ကြည်၊ တင်စေ့လျောက်သည့်မှု ဝံ့လည်ဝန်းခွေ့တောင်ရွှန်းနေတော်ရှင်စွေဝန်းနွယ်၊ လည်ဝယ် ဆင်ရာ။ ရတနာသို့မကျွေ့မြိုင်၊ ကုံးပန်ရှင်သည်။ ၊သောင်းတွင် မိုမြိုင်ကင်းသော။

(၃) ခံသည်တွင်၊ တင့်ကြွီးအင်ကို၊ ကိုယ်ထင်မြိုလျက်၊ သီကြွာသက်ရှိ၊ ချင့်တွက်မှိုင်းရှည်၊ ပူဇော်ကြည့်လည်။ တုလျှမ်

ယောဇွယ်၊ မဖြိုယ်တာင်ပြိုး၊ လျော်သစ်စတော၊ ဆယ်မိုးရွှေကို၊ ရှားတွေ
နက်တံ၊ မကြိုတောင်းတော်ကြောင်းသိပြင်၊ ညွန့်ကြာချင်လည်၊
ဆင်းအင် ဝံရေး၊ မျှမည်ဝေးနဲ့၊ ကြိုင်မွေး ရွှေနက်၊ ကုမုဒ်ကြာနံ့၊
လှိုင်လှိုင်ပျံ့မွှေးမယ့် လက်ချူပြင်သူဓလေ့၊ ရွှေများထိန်းကုံ၊ ခန်းလုံး
ပြောင်ထွန်း၊ လှပြီ၊ ရှုန်းကို၊ မဟွန်း မဟွက်၊ မရက်ခေါက်နှမ်း
လွှမ်းပြုန်ရစ်ရှု၊ အချစ်သက်လုံး၊ ပတ်ကုံး မြို့ရှောင်၊ ကယ်ဆောင်
နှစ်သိမ့်၊ လျှောက်စံ့ငြိမ်သည်၊ မြို့သိမ့်မကြာလျှင်ပြင်းသော၊

ယင်းသို့လျှင်၊ ရှုညရင်ဘုရားသခင်းကို၊ စကိုင်းသူတပည့်မ တွေကို၊ အလျှင်းမှုဘိရအောင်၊ ရည်ဆောင် သတော သားနှင့် ပေါကြွားတော်မူပြီးသောအခါးတွင်၊ အကြွင်တဲ့မ တောသ ဝတီ၊ ပညာဝတီတို့သိဆိုပြီး၊ ကြည်ညိုတဲ့ဘုရားတိုင် ရတုတို့ကို သာရထောမနာ၊ ပြာဘာများပေးကြလေသတည်း။

ထိုနောက်တဖန်တည်း၊ တပည့်မ ပညာဝတီက "မှန်လှပါတော့ သရှင်းရယ်၊ ဒုက္ခဒေသီက-ဒုက္ခမများကို၊ ရှုညဆိုတဲ့ ကုသိုလ် တရား၊ ထပ်ပွါးရရှိကြစေခြင်းငှါ၊ ရှုညရင်-ယင်ဖြင် တော်မှာ၊ တပဲ့တော်မ အပေါင်း တို့သည်၊ ကောင်းမြတ်သော ပဋ္ဌာန်ရှုတင်ကို၊ ဆောက်တည်ချင်ကြပါကြောင်း၊ ဦးခေါင်းညွှတ်ကျိုး ပြီး၊ ရှိခိုးလျှောက်ထားပါတော့သည်၊ ယောဂီမိတ်ဝင်၊ တံဆိပ် ထင်တဲ့၊ ထိပ်တင်ကိုယ်တော်ကြီးဘုရား"၊

ဆောက်ပြည်ရန်ကုန်က၊ မွေစာရိုရှုကြီးတော်၊ ဒေါ်သုစိတ္တာ ကော၊ ဘဲ့နှယ်တုံး၊ ပဋ္ဌာန်ရှုတင်ဆောက်တည်မလား၊

ဒေါ်သုစိတ္တာ၊ "မှန်လှပါ-ဆောက် တည် လို ကြောင်းပါ ဘုရား"၊

အနှီပြီး-ဒလေက၊ ငွေ့ဘတို့၊ နှဲ့ဘတို့ကော၊ ဆောက်တည်ချင်ကြ သလား"၊

ငွေ့ဘ၊ "မှန်လှပါတော့၊ ပဋ္ဌာန် ရှုတင်ကို၊ အခင်မတော် ဆောက်တည်လိုကြပါတယ်ဘုရား"၊

ပေါသပရိုဒေသက်ဆိက-ကြည်ကြည်ဖြို့ပြီးနဲ့၊ အပဝီဆုံးသည်း ဖြစ်ထသေသာ၊ ချစ်စရ-ဂမုန်း့ပုတီးစွဲပြီး၊ ညှစ်မယ- ဘုန်းကြီးသဲ ထတ်ထဲ့၊အတော့ကြီးထဲက-အရိုးစိမ်းကော၊ မီးပြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို၊ မြန်မြန်ကြီးရိုစရော၊ အဆိုပါပဋ္ဌဟိုဏ်ရှုတင်ကို၊ သူတို့နဲ့ အတူပင် ဆောက်တည်လိုပါသလားဗျား"၊

အရိုးစိမ်း။ ။"မှန်လှပါ-တဲ့ တော်မ,ဝါသနာမပါကြောင်း ပါဘုရား"၊

ကိုင်းအနှာဖြင့်၊ ဆောက်တည်လိုသူများလဲဆောက်တည်၊ မ ဆောက်တည်လိုသူများလဲနေကြ၊ ပွန်းလဲတဲ့ကာနီးပြီ၊အနှီအနား တိုးကြ၊ဆရာဆိုတဲ့အတိုင်း။ကိုင်းကိုင်း-လိုက်ပြီးဆိုကြနော်၊

ပဋ္ဌဟိုဏ်ရှုတင်ဆောက်တည်ကြစို့၊

ဒုတိယဘာဝနာ ပဋိက္ကူလဒိ၊
ပဋ္ဌဝီကျွဲကင်* သမာဓိယာမိ၊

ဒုတိယဘာဝနာ၊ သဗ္ဗဒ်မှန့်စ်ရမြောက်သောအပဟာရထည့်ရာ ခွက်ကို၊ ပဋိကူ္လဒိ၊တကာယ်သာဘုရား၊မပွယ်မရှားရယ်တို့၊ ပယ် ပါမျိ၊ ပဋ္ဌဝီကျွဲကင်*၊ တရုတည်းသောသဗ္ဗတ်ရှိသရွေ့ကိုသာ ယူတဲ့ အမည်အဓိဋ္ဌာန်ကိုပြုပြီး ဘုန်းပေးတဲ့၊ မြိုးတုံးတုံး ကလေးနဲ့ ပေသကိမ အစစ်၊ ဖြစ်သည်းဖြစ်ကြောင်းဆိုတဲ့အင်္ဂါကို၊ သမာဓိ ယာမိ၊ မပေါက်မထည်၊ နောက် တောက်တောက်, မပဝီမှုချို၊ ဆောက်တည်ပါရဲ့ဘုရား၊

ယင်းသို့ချင်း၊အကြောင်ပုဥ္စရင်ဘုရားတွင်း၊အရှားသော ထပ့်မ တို့နဲ့၊ တဂ္ဂနက်အတူ၊ ကြည်ဖြူမြတ်နိုး၊ ရှိုးဝတ်ပြုခြင်း ဆိုတဲ့ ကိစ္စ၊တရားဟောပြောခြင်းကိစ္စ၊ ပဋ္ဌဟိုဏ်ရှုတင် ဆောက်တည် ခြင်းဆိုတဲ့ကိစ္စများကို၊အားလပ်ပြီးနောက်မှာ၊ရောက်ရာပေါက် ရာ၊ရှောက်ခါရှောက်ခါထယ်ပတ်လိုသောယောဂီသည်၊အနှီပုဥ္စ ရင်နှင့်စဝ်ထည်းတဲ့၊ယင်းသို့သောသဘောဖြင့်၊ ။"သွေ့နှင့်-

သဏ္ဍာ၊တေရချ၊ရှည်စေတီတော်၊ ၊တကာသတော်မှန်ရှာ၊မင်းပုည၊ ပင်းယအမတ်ကျော်"ဆိုတဲ့၊ ဝင်းတော် မှူးဟောင်း သိမ်ပေါက်ကို လည်းကောင်း၊ ၊ပင်းယမြို့တခွင်က၊ ပန်းဘဲ- ဝေဗိသင်ကို လည်းကောင်း၊ ၊စကိုင်းမှာတဂုဏ်ရှာပေသော၊ပုညအမတ်ကြီး ကိုလည်းကောင်း၊ ၊ထိုနောက်တခါ၊ဇေယျာမှုရဆိုတဲ့၊မှုလ သ ရိုင်းစကားနှင့်၊ စကိုင်းတရေဖျား၏မြောက်နန်း မိဘုရားကျောင်း ကျောက်စာမှာ၊"များဘုဗိုလ်ပါ၊သဘောသနာစည်ရှည်၊မြဲမြဲဖြည်ကို မှုလည်း၊မင်းတို့ထွဲခြင်း-မညီမညွတ်ဖြစ်လတ်ချောက်ချား -ဖြည် ထဲပျက်များရကား" ဆိုသည့်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သောပင်းယနှင့် စ ကိုင်းမှာ၊ မြန်မာချင်းဖြစ်လျက်၊ စစ်မက်ထိုးပြီး၊ ကိုးရိုးကားရား နှင့်၊ ငါးပါးမြောက်ခဲ့ပုံများကိုလည်းကောင်း၊ ၊စကိုင်းမြို့တား မင်းသားသခ်ယာစောယွန်းသည်၊ ဤမည် ဤမည်သော ထုံးတ သောင်းအဆိုဖြင့်၊ကုန်းဘောင်ရွှေဘို၊ရန်လုံးမြို့တဲ့၊ထိုမည်ထိုမည် သော မြောက်ဘက် အသင်းအပင်းတွေနဲ့၊ မြောက်မြင်းနယ်ချွဲ ရည်းပြီးသျှင်၊ အကြွင်ထိုရှိသော ပင်းယဖြည်ကိုဂုဏ်ခံ၍၊ ရန်ကန် ပြီး၊ တသီး, ထနန်း၊ အောင်ပန်းတော် ပွင့် ခဲ့-ပုံများကို လည်း ကောင်း၊ ၊အလောင်းမင်းတရားကြီးထည်းဟူသောတိုးအောင် ဇေယျ သည်လည်း၊ မြေပဝရဖြစ်တဲ့ ကုန်းဘောင်ကပင်၊ ဘုန်း ရောင်တော်တောက်ခဲ့ပုံများကိုလည်းကောင်း၊ ၊နို့ပြီးတသွယ် လည်း၊ကျွယ်လွှန်အနိစ္စရောက်ရှာတဲ့၊တဝဲ့မ, ရွှေထိုသူ-ဂျမ်းခင် ကိုလည်းကောင်း၊ ၊ကြောင်းမတန် အောက်မေ့ လွမ်းတော်မူ ရကား၊သွားကာနှီးထန်းသန်း၍၊ဝမ်းဝဒန်းကောက်ခါ၊ အောက် ပါကြိုဘက်ကို၊စီသဖြန့်သောဟူ၏။

* * * * *

ပုညရှင် ဘုရားတိုင်ကဗျာ၊မပေါ်သေးချီး။

ပန်းထိမ်တွင် သဘင်းလှလှမှုးစေတဲ့၊ ဝေဗိသင်-ပင်းယက
မြဲ့ခဲ့သရို့၊မင်းသမတသားရှေယ်နှင့်-မသီတွေ့တရား၊ (ဆိုကွယ်)
ယဉ်နှုဂရုကျော်မပေ့ပေါ်(ကျုပ်တို့)မြဲ့ဆွစေပျား၊ ၊(ပြော်)

သနိုင်းအစုံပြုရော့ခြင်းစကိုင်းတခုံကျပြန်တော့ကြံရသနော် အစင် ပနီးခဲ့ရော့သလ။ ပုညခေါ် အမတ်ကြီးကိုလ။ ကဝ်ဆည့်ကောမှိုမို တွယ်လှိုမို့ကြည့်ညိုဘွယ်—အသရေလျှံပေတဲ့။ ချမ္မောတ်တော် ရတနာ (၂) ဆူ—ကမ္ဘြဳ့။ မြန်မာဇမ္ဗုကိုဖွယ်ကြွင်တော့။ သဗ္ဗါသုအကျိုးတကယ်ရစေသို့။ အမတသေလော—တောင်တော် ရွှေ"ပေါ်" တွင် မှ။ ဘုရား - စေတီ တယ် ခဲ့သနို့။ စေဒီမွယ်— ဘကာမနဲ့။ မထူး ပေတဲ့။ ဝေဠီမယ်—ဆရာ တဲ့မ, ဦးတွေပေါ့။ မြူးသနဲ့-တောဓါ့ခေမာပါနော်ကွယ်။ တဦးမတဲ့တဦးတဲ့ အောင် ပဈေးကဲ့ကောသော။ ပုညရှင်—ဘုရားအတည့်စောတယ်လို့တို့ဘဝ သခင် တရားသိသိမှုစောရော့သလကြံရရှင်- အလကာအကြည် စောရမ်နှင့်။ (ရှေ့ဘ်) အမှားတသိသဘောအရ။ တောခ,ဝေ သ ဆိုတဲ့—ကိုယ်ရဲ့ချမ်းမြေ့စတဲ့ကြမ်းရွှေနေ့ငြိမ်ပမာနန်းဧသွေသိ ဟာရယ်က—သတ်ဟယ်ခြွတ်ဟယ်နိုင်း။ (အို—ဘန်းဘကမတွေရဲ့) လျှမ်းခရေသီတာရယ်တဲ့-ပတ်လယ်ပတ်လယ်ခိုင်း။ ဧဝါ့ဖွန်း ရယ်ဖြာ။ စောယွန်း,သခ်ယာတဲ့ ကြံ့အကြွင်းအခေါ်-အောက် အ ထက်နှစ်သင်းရဲ့ပြင်း..... ....(ရှေ့ဘ်) မွှေ့စရာပေပေါ့တဲ့ရှင်အ ညာဆိုတဲ့အရှင်မြန်မာ—နောက်ပုက်ပုက်အရှင်းတွင်မှုကြောက် လျက်မတင်းဘွယ်-ဘကာတဲ့ခေဘ် မယ်တဲ့ဆိုတဲ့ မြောက်တက်မြှင်း နယ်—နဲ့တော်အမွှေတွေနှင့်တကဲ့ကို-အောင်မြေ့မှန်သနဲ့၊ ဝေငြိမ ဇယန်နီဗွာန်ကူးတို့ရယ်နှင့်.........(ရှေ့ဘ်) သောင်ခေမ်ဆိုတဲ့၊ တသောင်တွေမှန်သနဲ့၊ ...တသောင်နေရာ—ဆိမ်မှန်ပို့စေတို့။ မို့ကြီးအစင်သာသကြွင်းတို့ထိမ်ပလွှင်ရတနာနှင့်။ ဘုရင်တကာကို ဘုန်းရောင် ပို့စေတဲ့၊ မင်လာ ကုန်းဘောင်မှိုရယ်လို့၊ ထုံးတ ဘောင်ကြီး စရာ—အသရေပိုလို့မို့၊ ရှေ့ချို—ပြေ့ကိုရှုန်းခဲ့တဲ့၊ ရှေ့ကို-နေ့ဦးတော့လွှမ်းဓိတယ်။ (အမယ်မင်း) နန်းဘွင့်အဆိုသ နိုင်းတည့်ဟူသောထိုထိုကသိုက်တွေနဲ့........(ရှေ့ဘ်) ကမ္ဘ ဋ္ဌာန်ကျောင်တဲ့ဘန်းရှင်အမျိုကိုတ်းသီဖာ။ (ယေသိုစ်ရယ်) ရှမ်းခင် ကိုမြှင်း။

ယင်းသို့ချင်း၊ ရှင်ထေဝ်ပုညရှင်ဘုရားတို့ငါကချာ အဆုံးတွင်၊ အားလုံးအားလုံးသောတပဲ့မတွေ့နိုး၊ တလျှဲ့မှ ထွက်ခွါခဲ့ပြန်သော ဟူ၏။

ပုညရှင်ကာချွ နိမ့်တ၊

တိစေဝတကဂရုချောက်နှာဦးစာချားမွဲကြီးသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပတော်မူခြင်း။

ကျုပ်တို့သည်၊ ဦးမည်သော ပုညရှင် စေတီ တော် တော်ဘက်၊တိဓေဝကဂရုချောက်အနီးတွင်၊တပင်သောထနောင်းပင်အောက်သို့ ရောက်ရာ၊ ရွှေလောက်ရှာသော တပဲ့မတို့ အကျိုးကို၊ သဃ်ပိုလိုတဲ့အတိုင်း၊ရိုင်းမိုင်းဆရာတော်ဝရာ၊ရေးသား စီရင်တဲ့၊အကြောင်းသို့သော ပဋ္ဌာန်ပိုဒ်ရှုထာသဘောများကို၊ တစိတ်ရှုပြောကြားပြန်ချေတမုံ့၊ ၊ပေါ်ဟဝန်ကား။

ပဋ္ဌာန်ပိုဒ်နှုတ်ချေ။

ယခုအခါ ဥက္ကဋ္ဌ-မဇ္ဈိမ-ဩမက- ဟူသောသပိတ် သုံးလုံးတို့၏-အတိုင်းအရှည်ပမာဏကိုပြပေအံ့။ ၊

> ဥက္ကဋ္ဌောနာမပတ္တော အဍ္ဎာဠှကောဒနံ ဂဏှာတိ စတုဘာဂံခါဒနံတဒုပိယံဗျဉ္ဇနံ မဇ္ဈိမောနာမပတ္တော နာဠိကောဒနံဂဏှာတိ-စတုဘာဂံခါဒနံ-တဒုပိယံဗျဉ္ဇနံ၊ဩမကောနာမပတ္တော ပတ္ထောဒနံဂဏှာတိ စတုဘာဂံခါဒနံတဒုပိယံဗျဉ္ဇနံ၊ တတောဥက္ကဋ္ဌောအပတ္တော ဩမကောအပတ္တော၊ နိဿဂ္ဂိ ပတ္တသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်။ ၊

ဥက္ကဋ္ဌောနာမပတ္တော၊ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်သည်ကား၊ ဝါကြီးသော သပိတ်မည်သည်ကား၊ အဍ္ဎာဠှကောဒနံ၊ ထပြည်၏တက်ဝက်-မာဂဓနှစ်ကွမ်းစားချက်-ဆွမ်းကိုရင်း၊စတုဘာဂံ၊ထိုဆွမ်း၏၊(၄)ဘို့တဘို့-၄-ပုံတပုံဖြစ်သော၊ခါဒနံ၊ထက်ကောင်ရ-ဝဲဟင်းကိုရင်း၊ တဒုပိယံ၊ ထိုဆွမ်းအား လျော်သော-ဆွမ်းလုပ် တိုင်းဆွမ်းလုပ်တိုင်းလောက်လောက်သော၊ဗျဉ္ဇနံ၊ဆွမ်း၏၄-ဘို့တဘို့ဖြစ်သော-ငါးအမဲစသော-ဟင်းလျာကိုရင်း၊ဂဏှာတိ၊ယူ၏ခံ၏၊ဝင်၏၊ မဇ္ဈိမောနာမပတ္တော၊မဇ္ဈိမသပိတ် အလယ်အလတ်သ

ပိတ်မည်သည်ကား၊နောင့်ကောဒန်မဂဓ-တကွမ်းစားချက်-ဆွမ်း
ကိုရင်း၊ စတုဘာဂံ၊ ထိုဆွမ်း၏ ဝေးတို့တတို့-ဝေးပုံတပုံ ဖြစ်
သော၊ခါဒနံ၊ ထက်ကောဝ်ရ-ဝဲဟင်းကိုရင်း၊ တဒုပိယံ၊ ထိုဆွမ်း
အားလျော်သော ဆွမ်းလုပ်တိုင်းဆွမ်းလုပ်တိုင်းလောက်လောက်
သော၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဆွမ်း၏-ဝေးတို့တတို့ ဖြစ်သော-ငါး-အမဲစသော
ဟင်းလျာကိုရင်း၊ ဂဏှာတိ၊ယူ၏၊ ဩမကောနာမပတ္တော၊ဩမ
ကသပိတ်-ဝယ်သောသပိတ်မည်သည်ကား၊ ပတ္တောဒန်၊ မဂဓ-
တွမ်းဝသ၏-ထက်ဝက်-လောက်ထတကွမ်းစားချက်-ဆွမ်းကိုရင်း၊
စတုဘာဂံ၊သော၊ ခါဒနံ့ရင်း၊ တဒုပိယံ၊သော၊ ဗျဉ္ဇနံ့ရင်း၊ဂဏှာ
တိ၊ ၏၊ တဝေလာ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ကြီးသော
သပိတ်သည်၊ အပတ္တော၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်ရသော-သပိတ်-မမည်၊
တဝေလာ၊ ထိုဩမက သပိတ်အောက်၊ ဩမကော၊ ယုတ်သော
ဝယ် သော သပိတ် သည်၊ အပတ္တော၊ အဓိ ဋ္ဌာန် တင် ရသော
သပိတ်မမည်၊ ။

စတုဘာဂံခါဒနန္တိ ဩဒနဿစတုတ္ထဘာဂပ္ပမာဏံ
ခါဒနံ၊ တံဟတ္ထဟာရိယဿ မုဂ္ဂသူပဿဝသေန ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ တဒုပိယံဗျဉ္ဇနန္တိ တဿဩဒနဿ အနုရူပံမစ္ဆ-
မံသ-သာကဖလ-ကဠီရာဒိဗျဉ္ဇနံ၊ တတြာယံဝိနိစ္ဆယော
အနုပဟတ-ပုရာဏ-သာလိ တဏ္ဍုလာနံ သုကောဋ္ဋိတ
သုပရိသုဒ္ဓါနံ ဒွေမဂဓနာဠိယော ဂဟေတွာ တေဟိ တဏ္ဍု
လေဟိ အနုတ္တဏ္ဍုလမကိလိန္နမပိဏ္ဍိတံ သုဝိသဒံ ကုန္ဒ-မ
ကုဠရာသိသဒိသံ အဝဿာဝိတဩဒနံ ပစိတွာ နိရဝသေ
သံ ပတ္တေ ပက္ခိပိတွာ တဿ ဩဒနဿ စတုဗ္ဘာဂပ္ပမာ
ဏော နာတိဃနော နာတိတနုကော ဟတ္ထဟာရိယော သဗ္ဗ
သမ္ဘာရသင်္ခတော မုဂ္ဂသူပေါ ပက္ခိပိတဗ္ဗော၊ တတော အာ
လောပဿ အာလောပဿ အနုရူပံ ယာဝစရိမာလောပ
ပဟောနကံ မစ္ဆမံသာဒိ ဗျဉ္ဇနံ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ။ ပါရာဇိ
ကဏ်အဋ္ဌကထာ၊ ။

စတုဘာဝဂံခါဒနန္တိ။ စတုဘာဝဂံခါဒနံ ဟူသည်ကား၊ ဩဒြနေသော၊ ထွမ်း၏၊ စတုရဿဘာဝဂပ္ပမာဏာ၊ လေးထောင့်တန်းအစိုင်းအရှည်ရှိသောခါဒနံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ကို၊ ဟတ္ထပါသ၊ ရိယသော၊ ဆက်ကောင်ရသော၊ မုဂ္ဂသူပဿ၊ ပဲနောက်ဟင်း၏၊ ဝဒေသနာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တဒုပိယံဇုမ္ဘနန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ တသဘာဩဒြနေသော၊ ထိုထွမ်းအားအနှုရှုပ်ထော့ချေသော၊ မဇ္ဈဝံသ သဘာကာမလကမ္ဘီရပါဒ်ဇုမ္ဘန်၊ ငါးအဝဲဟင်းရွက်သစ်သီးအခြောက်အစရှိသောဟင်းလျာကို၊ တပြဲ၊ ထိုစကားနှင့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဓိန္နိယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ သူကောင့ါတသုပါရိသုန္ဒ့ါနံ၊ ကောင်းစွာ ယောင်းအပ် ကောင်းစွာဖွပ်၍ စင်ကြယ်အပ်ကုန်သော၊ အနွယဟာတပုရာဏ သာလိတဏ္ဍုလာနံ၊ မကျိုးမကျေသော ယောင်းပြီးသော သလေးဆန်တို့၏၊ ဧွ မာဂဓနာဠိ ယော၊ မဂဓ-၂-ကွမ်းစားတို့ကို၊ ဂါ၊မဂဓ-၂-တတယ်တို့ကို၊ ဂ ဟေတွာ၊ယူ၍၊ တေဟိတဏ္ဍုလေဟိ၊ ထိုကောင်းစွာဆေးဖွပ် အကျိုးအကျေလွတ်သော သလေးဆန်ယောင်း-၂-ကွမ်းစားတို့ဖြင့်၊ အနုဏ္ဍုဏ္ဍုလံ၊ မမာလွန်းသော၊ အကိ ထိန္ဓ၊ မပြေလွန်းသော၊ အပိတ္တိုက်၊ မပေါင်းမထွေးမခဲသော၊ သုဝိသဒ်၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော၊ ကုန္ဒမကုဠရာသိသဒိသံ၊ သင်းခွေပန်း-အရုနှင့်တူသော၊ အဝဒာတဇိကောဒနံ၊ ဖျူးမကာဝ်သော ထွမ်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ပဋ္ဋေ့သဝိတ်၍၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ တသဘာဩဒြနေသော၊ ထိုထွမ်း၏၊ စတုရဿဘာဝဂပ္ပမာဏ၊ လေးထောင့်တန်းအစိုင်း အရှည်ရှိသော၊ နာတိဃနေ၊ မပြစ်လွန်းသော၊ နာတိတနုကော၊ မကြဲလွန်းသော၊ ဟတ္ထဟာရိယော၊ ဆက်ကောင်ရသော၊ သမ္ဗသမ္ဘာရဘိယုတ္တော၊ အလုံးစုံဇီယာကာရဝေး အစရှိသော အဆောက်အဦတို့နှင့်ယှဉ်သော၊ မုဂ္ဂသူပေါ၊ ပဲနောက်ဟင်းကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏၊ တတော၊ ထိုမှ နောက်၌၊ အာလောပဿ အာလောပဿ၊ ထွမ်းလုပ်တိုင်းထွမ်းလုပ်တိုင်းအား၊ အနုရှုပ်ထော့ချေသော၊ ယာဝဝေတိမာစလောလေးယော

နကုံ၊အဆုံး၊ဖြစ်သောဆွမ်းလုပ်တိုင်အောင်လောက်သော၊မန္ထမံ
သာဒိမုဠွန်၊ ငါးအမဲအစရှိသောဟင်းလျာကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ဆွမ်း
၏လေးဘို့တဘို့ထည့်အပ်၏။ ။

ဤသို့ပိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ဟင်းလျာကိုဆွမ်း၏လေးဘို့တဘို့
ထည့်အပ်၏ဟုတိုက်ရိုက်မဆိုသော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနဿမတ္တာနာမ
ဩဒနဿ စတုတ္ထဘာဂေါ–ဟူသော၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပြဖွဲ့ယ
သုတ်အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍၊ ဟင်းလျာကိုဆွမ်း၏ လေးဘို့
တဘို့မျှသင့် ထည့်အပ် ကြောင်းနှင့်၊ ပိနည်းဋီကာ အစောင်စောင်
ဘွင့်၏။ ။

ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သာလိအရ–သလေးပေါ်း ဟူသည်ကို၊ ။
သာလီတိ နိဝါရံ ဥပါဒါယသဗ္ဗာပိသာလိဇာတိ၊ ဝီဟီတိသဗ္ဗာပိ
ဝီဟိဇာတိ၊ ။ဟူ၍သာလိမျိုး ဝီဟိမျိုးများကြောင်းကိုပါဠိတ်
အဋ္ဌကထာပဝါရဏာထိကွာဝုန်၌ပြသောကြောင့်ရှင်ဇေယျတ်ဝိမ်း၊
ပေါမန္တေ ထဝေါ သာလိ၊ ဂိမှဇော သမ္ဗိကော၊ ဝသ္သကာလ
ဘဝေါအာသု–ဟူ၊ မိုးကာလကရိုက်မျိုးသော်လည်း၊ အသောင်
ကြီးပေါ်းမျိုးဖြစ်၍၊ မိုးကာလ၌မရှည်ရင့်ဘဲ၊ ဆောင်းကာလသို့
ရောက်မှ၊ရှည်ရင့်ဖြစ်ပေါ်သောကောက်ကြီးပေါ်းသည်၊ သာလိ–
ပေါ်း မည်၏၊ နွေကာလ၌ ဖြစ်သော ကောက်လျှင် ပေါ်း သည်၊
အပင် ဖြစ်သည်မှ အရက်–၆၀–မျှဖြင့် ရှည်ရင့် သော ကြောင့်
သမ္ဗိကပေါ်းမည်၏၊မိုးကာလ၌ဖြစ်၍မိုးကာလ၌ရှည်ရင့်နိုင်သော
ကောက်လတ်ပေါ်းသည်၊အာသုမည်၏၊ဝီဟိလည်းမည်၏။ ။

ဤသို့ ပေါ်းမျိုးသုံးပါးအလုံးကို၊ ကမ္ဘာမှ–စသော အဘိဓာန်
ကြမ်းကြီး–သေးကျမ်းကြီးတို့၌ပြသောကြောင့်၊ရှင်းအသောင်ကြီး
သောကောက်ကြီးပေါ်းဟူသမျှကိုသလေးပေါ်းယူရမည်၊ ငါတို့
မြန်မာပြည်၌သလေးဟုခေါ်ဝေါ်သောဆန်လုံးသေးသေးနှင့်အနံ့
မွှေးသော်ပေါ်းကိုသာ၊သလေးပေါ်းဟုမယူအပ်။ ။

သာလီတိ၊သာလိဟူသည်ကား၊ နိဝါရံ၊ ကြိတ်ကို၊ ဝါ၊နတ်
ကောက်ထယ်ကို၊ ဝါ၊ မျက်ပေါ်းကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊သဗ္ဗာပိ၊

အလုံးရုံ လည်း ဖြစ်သော၊ သာလိဓာတ်။ သနေလးမျိုး တည်း၊ ဝိဟိတိ၊ ဝိဟိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးရုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဝိဟိဓာတ်။ ကောက်မျိုးတည်း။ ဝါ၊ ကောက်လျှင်ကောက်ထတ် စပါးမျိုးတည်း။ ။ခြည့်၊ စပါးသည်၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဟောမဝဇ္ဇ၊ ဆောင်းလ၌၊ သဝေါ၊ ဖြစ်သပေါ်သောကောက်ကြီး စပါးသည်၊ သာလိ၊ သလေးမည်၏၊ ဂိမှဓော၊ နွေလ၌ဖြစ်ပေါ်သော ကောက်လျှင်စပါး၊ မုယင်းစပါးသည်၊ သဠိကော၊ သဠိကမည်၏၊ ဝဿကာလဘဝေါ၊ မိုးကာလ၌ဖြစ်ပေါ်သောကောက်ထတ်စပါး သည်၊ အာသု၊ အာသုမည်၏။ ။ ။

သဠိရဝွေနမစ္စတာတိသဠိကော၊ ။အမရကောသဋီကာ၊ သဠိရဝွေနံ၊ အရက်-၆၀-ဖြင့်၊ ပစ္စတေ၊ ရှည့်ရင့်တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဠိကော၊ သဠိကမည်၏။ ။ပုရာဏသာလိ အရကိုလည်း၊ တနှစ်သည်၌ စပါးသစ်ပေါ်က၊ ရှေးနှစ် စပါးကို စပါးဟောင်း ဟူ၍ရင်း၊ နှစ်ချိုစပါးဟူ၍ရင်း ခေါ်ကြသည်၊ ထို ကြောင့်၊ တနှစ် လည်ပြီးသော နှစ်ချို သလေးစပါး ဟောင်းကို ပုရာဏသာလိဆိုသည်ဟုမှတ်၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာနိဿယဇ္ဇိတို့ ၌ကား၊ သုံးနှစ်ဟောင်းပြီးသောဟု-အနက်သမ္ဗန်၏၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာကြီးအဆောက်မရှိ၊ အသင့်ပရုဏ္ဏုတ်လည်းမထင်၊

ဤသို့ အနုပဟတ ပုရာဏသာလိတဏ္ဍုလာနံ၊ ဝသောအဋ္ဌ ကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ၊ ဖွဲ့သန့်ကွဲဝင်၍အကျိုးအကျေမပါသော ကောက်ကြီးစပါး၊ သလေးမျိုးဖြစ်သော ဝက္ကုဝထင်း ဖြတ်စပါး နှစ်ချိုထက်ရွေးဆန်ရင်း-ဥစလယ်ကိုမငြွှမပါမတွေးမလုံးချ ချိုးမကာပ်ရအောင်ချက်သောသ၊ ထိုစလယ်နှင့် ရှစ်ဝလယ်ဝင်သော ထမင်းအိုး အပြည့်တက်သည်။ ။

ဆောက်မြို့များကချောက်လာသောစင်ကြိတ်ဆန်ဟောင်းကို ဖွဲ့သန့်ကွဲသန့်ဩ-မပါရအောင် စင်၍ ရွေး၍ ချက်လျှင်လည်း။ ဤနည်းပင်တက်၏။ ။

ထိုဆွမ်းကိုရှုး၍၊ ထိုစလယ်နှင့်ကိုးစလယ်ဝင်သောဒိုးခွက်မှာထည့်လျှင်၊ ဖွပ်ပါဖွပ်ပါထည့်မှ၊ ထိုအိုးခွက်ဆံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဗိနည်း အဋ္ဌကထာ ထေသည်နှင့် ညီသော ဆန်ကို၊ ဗိနည်း အဋ္ဌကထာ ထေတိုင်းနည်းဖြင့်ချက်အပ်သော၊ တစလယ်ချက် ဆွမ်းသည်၊ သပိတ်၌ ထည့်ရန်- ထို စလယ်နှင့်၊ သုံးစလယ်ရသည်ဟု၍မှတ်၊ ။

ငါတို့မြန်မာပြည်၌၊ သလေးဆန်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော၊ ဆန်လုံးသေးသေးနှင့်အနံ့မွှေးသောဆန်ပေဟင်း၊ နှစ်ချိုကာနီးကိုအကျိုးအကျေ ဖွဲ့ဆန်ကွဲမပါရအောင်၊ ကောင်းစွာစင်ဝိုင်း၍၊ ဆန်ရင်းသက်သက်ကိုဆိုခွဲ့တိုင်းချက်၍ထည့်ရာ၌လည်း၊ ဆိုခွဲ့တိုင်းသုံးဆထပ်းပိုးပင်ရ၏၊ အနည်းငယ်မျှသာတော့ရှည်-မကြွေသောက်၊ ထိုဆွမ်းကိုသပိတ်ခွက်၌ချင့်ရန်ထည့်လောင်းသောအခါ၊ မဟုမင်းကိုရှုး၍၊ ထည့်လောင်းရမည်၊ ဟုပုကြီးကိုရှုးလျှင်၊ အဋ္ဌကထာဆိုနှင့်အညီမဖြေ့မမာ၊ ကောင်းမွန်စွာသောဆွမ်းကိုပင်၊ ထွေးလုံးမျှော့ခဲသကဲ့သို့ထင်မှားရတတ်၏၊ ။

စကုစလင်းဖြစ်-စသောစပါးတို့ကဲ့သို့၊ ထမင်းမတက်သောအချို့သောကောက်ကြီးဆန်များရှိရာသေးလျက်၊ ထိုဆန်တို့ဖြင့်မတိုင်းထွာရ၍၊ သုံးဆထပ်းပိုးတက်သောဆန်တို့ဖြင့် တိုင်းထွာခြဲဆိုလေသနည်းဟုမူ၊ ။ယခုအခါ-စကုစလင်း ဖြတ်ကြီးစပါးများလည်း၊ မိုးလေဖြောင့်မှန်သော၊ နှစ်ပေါင်း မကြာလွန်း သေးသော၊ ရှေးကာလ၌ကဲ့သို့၊ ဆန်လုံးမကြီး၊ ထမင်း မတက်သေးကြောင်းကို၊ ဗိဿသုတရှိသဖြင့်၊ မိုးလေဖြောင့်မှန်သော-ရှေးရှေးကာလ၊ ဘုရားလက်ထက်တော်ဆီကဖြစ်သော-မျိုးတူဆန်စပါးများ သည်၊ ယခုကာလ-စကုစလင်း ဖြတ် များ ထက်၊ ဆန်လုံးကြီးပြီး-ထမင်းတိုးတက်ရန်-ရှိသည်ကို၊ သိအပ် သောကြောင့်၊ ထိုအခါကို-စာနာ လျှင်၊ ယခုကာလ-စကုစလင်း ဖြတ်-စသောကောက်ကြီးဆန်များသည် အလယ်အလတ်သာတက်သည်ဟု၊ သိအပ်သည်တကြောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၌ထမင်းတက်သော ဆက်

ကိုလုရ၍၊ ကောက်ကြီးနှစ်ဟောင်း အကျိုးအဝေဖွဲ့ဆန်ကွဲ မပါသောဆန်တို့ကိုယူသည်ကိုထောက်ချင်သည်။ မိုးလေဖြောင့်မှန်သော အခါ၌ပင်၊ မထက်သော ဆန်ကို၊ အမွှကာထာ အလိုမရှိ၊ မိုးခေါင် လေရှား မြေဆီပါး၍၊ ကြီးမား ဖွံ့သန့်ခြင်း မရှိသဖြင့်၊ ထမင်းမတိုးထက်သောဆန်ကို၊အမွှကာထာမလိုအပ်ဟု၊ ဆိုအပ်သည့်အကြောင်းဖြစ်၍၊ (၃) ဆထက်သောဆန်တို့ဖြစ်ဖြဲဆိုအပ်သတည်း။ ။

ထိုကြောင့်၊ ဖွဲ့ဆန်ကွဲ ဝင်ကြွင်၍၊ အကျိုး အဝေ မပါရအောင်၊ စကု စကင်း ပြတ်-စသော ကောက်ကြီး စပါး၊ နှစ်ရှိဟောင်းဟောင်းကို၊ကောင်းစွာထောင်းဖွပ်ပြီးလျှင်၊ ကောင်းစွာစင်ဖိုင်းဆန်ရင်းခုတ်၍ဖြစ်စေ၊ လက်နှင့် ရွေးကောက်၍ ဖြစ်စေ၊ ယူအပ်သောဆန်ရင်းသက်သက်-မဂဓနှစ်ကွမ်းစား၊ဖြစ်ပြီး၊မြန်မာစလယ်နှင့်(၁-၂) ဆုပ် ခြေခြေ ကို၊ မပြေမမာ-မထွေးမခဲစေရ၊ချိုးမကာပ်ရအောင်ချက်၍ရအပ်သော၊ မဂဓ(၆)ကွမ်းစားသောဆွမ်း-မြန်မာ (၁၃) (၆)ဆုပ်ခန့်ရှိသောဆွမ်း၊ ထိုဆွမ်း၏(၄)တို့(၁)တဘို့လောက်ကောင်ရဲ-ပဲပဲဟင်း-မဂဓ တစလယ်တလမယ်။ ထိုဆွမ်း၏လေးဘို့တဘို့၊ ငါးအမဲ-စသောဟင်းလျာမဂဓတစလယ်-တလမယ်။"ပေါင်းမဂဓကိုးကွမ်းစားဝင်သော၊ ထို(၉)ကွမ်းစား ဆွမ်းဟင်း။ ဟင်းလျာသည်၊ သပိတ်အတွင်းနားခမ်းရေးနှင့်မှ၍ကျမ်းသောတ်သုတ်ကို၊ ထိုရုံမှရှိသော့သပိတ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။ ။

ဖြခဲ့သော မြန်မာ စလယ်နှင့်၊ မဂဓ-တစလယ်ကို မှီအောင်၊ တစလယ်-တလမယ် တဆုပ်ခန့်လိုက်ရသောကြောင့်၊ ထို မဂဓကိုးကွမ်းစားဝင်သပိတ်သည်၊ မြန်မာသုံးပြည်-နှစ်စလယ် ဝင်သည်ဟုဆိုအပ်၏။

ထိုသုံးပြည့်တခွက်ဝင်ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်ကြီးသော သပိတ်သည်၊ အမိဋ္ဌာန်ပိကာပ္ပနာပြု၍၊ သုံးဆောင်ရသောသပိတ်မည်၊ ဒိုးခွက်အသုံးအဆောင်ဖြင့်၊ ရေခပ်ခြင်း-ရေထည့်ခြင်း-ဝသည်

အကျိုး၌ါအဝ်၏၊ ဒွှမ်းခ်မြင်း၌ါထည်း အဝ်၏၊ သေဒိယ သမ
တိဋ္ဌိကာထိက္ခာဝုန်–အဋ္ဌကထာ၌၊ ထဋ္ဌခေါ်အဘိဓာနပ္ပဒီပနပဌ္ဌေ
န၊ ဓုတာဒရေနပန ထုဝိ ကာတံဝိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဖိန္န သည်ကို ထောက်၊
ထဋ္ဌခေါ်၊ ထိုယာဝကာထိက ဟူသမျှကို၊ သဝိတ် အနုသးရေးနှင့်
အမျှခ်မြင်းကိုထည်း၊ အဘိဓာနပ္ပဒီပန၊ အဘိဓာန် ထောက်သော၊
ပဋ္ဌေန၊ သဝိတ် ဖြင့် ကာသ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏၊ ဓုတာဒရေနပန၊ အဘိ ဓာန်
မထောက်သော သဝိတ်ဖြင့်ကာသ၊ထုဝိကာတံဝိ၊ ရုံ.ရုံ.တက်မြဲ၌
ထည်း၊ဆိုဖွယ်ဟောတုံ၊ခ်မြင်း၌၊ဝဋ္ဋတိ၊အဝ်၏၊ ၊

ထိုကြောင့်၊ယာဂုကာလေ၊ မဇ္ဈဒေသမြို့ထက်သစ်ရဝ်သဝိတ်တို့
တွင်၊ အကြီးဆုံး သဝိတ်သည်–သုံးဖြည်–တဈွက် မကာ ဝင်၍၊
ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်ထက် ကြီးရကား၊ အဘိဓာန် တင်၍ သုံးဆောင်ဖို
သောအရာ–ရဟန်းခ်သောအရာများ၌၊ ထိုသဝိတ်ကိုယပ်၍ -သုံး
ဖြည်–နှစ်ဝထဝ် ဝင်ထက်–မကြီးသော–မဂဓ ခါရိ အနည်းငယ်
ကြီးသော၊ ဓုတိယနည်းအလိုသုံးဖြည်နှစ်ဝထယ် တထမယ် ငါး
ဆုဝ်ဝင်ထက်–မကြီးသောသဝိတ်ကိုသာအသုံးပြုရာ၏၊ ။

ဥက္ကဋ္ဌတောဥပဓုံပမာဏောမဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမပဋ္ဌတောဥပဓုပ
မာဏောဩမကော–ဟူသောကောင် ၊အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ ဥက္ကဋ္ဌ
သဝိတ်၏–ထက်ဝက်မဂဓဒေထးကွမ်းစားနှင့်နှစ်ကုဇုံ၊ မြန်မာ–တ
ဖြည့်သုံးဝထယ်ဝင်သောသဝိတ်သည်မဇ္ဈိမသဝိတ်မည်၏၊မဇ္ဈိမ
သဝိတ်၏ ထက်ဝက်–မဝဓနှစ်ကွမ်းစားနှင့်တကုဇုံ၊ မြန်မာသုံး
ဝထယ်တထမယ်ဝင်သောသဝိတ်သည်၊ဩမကသဝိတ်မည်၏၊
ထိုဩမကသဝိတ် အောက်ထော်သော သဝိတ်ထည်း၊ အဘိဓာန်
တင်အဝ်သောသဝိတ်မည်၊ ။ထို(၃)လုံးတို့၏အကြား၌၊ နိုး
ရာတက်ထို့ထိုက်၍–ဩမကသဝိတ်ထက်ကြီးသော–ငါးဝထဝ်–
တထမျက်ဝင်ထိ၊ထိုင်ရုံသောသဝိတ်သည်ဩမကဂုဏ္ဌသဝိတ်
မည်၏၊မဇ္ဈိမသဝိတ်အောက်ထော်သောငါးဝထဝ်တထမျက်ဝင်
ကာဝ၍၊ ထိုထက်ကြီးသောသဝိတ်သည်–မဇ္ဈိမောမကာ သဝိတ်

မည်၏၊မဇ္ဈိမသဝိတက်ထက်ကြီးသော၊နှစ်ပြည့်-တလမျက်တိုင်ရုံ-ဝင်သောသဝိတက်သည်မဇ္ဈိ မုဂ္ဂူရှသဝိတက် မည်၏၊ ထိုထက်ကြီးသောဥက္ကဋ္ဌသဝိတက်အောက်ဝယ်သော သဝိတက်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌော မကာ-သဝိတက်မည်၏၊ထိုသဝိတက်(၇)လုံးသည်၊ရဟန်းတို့ အခါမွှာန် တင်၍သုံးဆောင်ရသောသဝိတက်မည်၏၊ထိုသဝိတက်တို့တွင်၊ ပကတိပုရိသတထည်စာခံယူရန်-ဝသသုံးရန်-အကျိုး၄ါ-ဩမကာ သဝိတက်ကို၊နှစ်ထည်စာအကျိုး၄ါ-မဇ္ဈိမသဝိတက်ကိုခွင့်ပြုတော် မူရင်းဟု၊ထိအပ်၏၊မဇ္ဈိမပုရိသ-တထည်စာအကျိုး၄ာမဇ္ဈိမသဝိတက်ကို၊ နှစ်ထည်စာအကျိုး၄ာ ဥက္ကဋ္ဌ သဝိတက်ကိုခွင့်ပြုတော် မူရင်းဟု ဆိ အပ်၏၊ထိုတွင်အစားသေးသောပကတိ ပုရိသတထည်စာကိုရည်၍၊ဩမကာသဝိတ်၊အစားမသေးသော-ပကတိပုရိသ-တထည်စာကိုရည်၍၊ဩမကာဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်ကိုခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အစာသေးသောပကတိရဟန်းနှစ်ထည်စာအကျိုး၄ာ-မဇ္ဈိမောမကာသဝိတ်၊အစားအထက် ရှိ သော-ပကတိ ရဟန်း နှစ်ထည်စာ အကျိုး၄ါ-မဇ္ဈိမသဝိတ်၊ များများ စား၄-ဒုရိယာ ဝုတ် မှုသော၊ ပကတိ-ရဟန်းနှစ်ထည်စာ အကျိုး၄ါ၊ မဇ္ဈိမမုဂ္ဂူရှသဝိတက်ကို၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အစား သေးသော မဇ္ဈိမရဟန်း တထည်စာကို ရည်၍၊ မဇ္ဈိမောမကာသဝိတ်၊ အစားအထက်ရှိသော မဇ္ဈိမ ရဟန်းတထည်စာကိုရည်၍မဇ္ဈိမသဝိတ်၊ များများစား၄၊ ဒုရိယာပုတ်မှုသော-မဇ္ဈိမရဟန်း တထည်စာကို ရည်၍၊ မဇ္ဈိမုဂ္ဂူရှသဝိတ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊အစားသေးသောမဇ္ဈိမရဟန်းတထည်စာကိုရည်၍၊ မဇ္ဈိမောမကာသဝိတ်၊ အစားအထက်ရှိသော မဇ္ဈိမရဟန်း တထည်စာကိုရည်၍မဇ္ဈိမသဝိတ်၊ များများစား၄ဒုရိယာဝုတ်မှုသော-မဇ္ဈိမရဟန်းတထည်စာကိုရည်၍၊မဇ္ဈိမုဂ္ဂူရှသဝိတ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အစားသေးသောမဇ္ဈိမရဟန်းနှစ်ထည်စာအကျိုး၄ာ၊ ဥက္ကဋ္ဌော မကာသဝိတ်၊အစားမသေးသောမဇ္ဈိမရဟန်းနှစ်ထည်စာအကျိုး၄ာ၊ ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်ကို ခွင့်ပြုတော် မူ၏၊ ၍အရာ၌၊ တကွမ်းစာချက်သည်၊တယောက်စာဖြစ်ကြောင်းကို၊ပြခဲ့ပြီးသော၊ ပဏ္ဍာ

ဒနေ့ခနာ့သထမယံဒုဗိန္နံ၊ဟူသော ပါဠိတော်ကိုရင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောနည်းဖြင့်၊ ပသေသနဒီကောသာသလ မင်းကြီး၊ ထဗိတ်ချက်စားရာ၌၊ ထဖြည်းဖြည်း ရှေ့ခုံ၍၊ ထကွမ်းစားချက်၌ ထည်ကြောင်း၊ ထိုထကွမ်းစားချက်၌ ထည်သော အခါ၊ ဤထကွမ်းစားချက်ဖြင့် မှန်နိုင်-ထည်နိုင်လေတ္တဲ့၊ ဤထကွမ်းစားချက်သည်၊မရှိုမှုရိသ ထထပ်စားအပ်သော အတ္တိ ဘာဝ ထည်းဟု မြတ်စွာဘုရားနှလုံးထားတော်မူ၍၊ ပသေသနဒီ ကောသလမင်းကြီးကိုထကွမ်းစားချက်စားခြင်း၌-မရှေ့ခုံစေမူ၍၊ ထကွမ်းစားချက်စားခြင်း၌သာ၊ထားတော်မူကြောင်းကို၊ သဂါထာဝဋ္ဌကောသလသံယုတ်ပါဠိတော်၌၊ နုသ္မိကောဒနပရိမထာယ သမ္ဗုတ္တာတိ ဟူ၍ဟောတော်မူသည်၊ ရင်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝတ္တိသာတိပွောဝထာပုရိသဘာဝေါ ဧသော၊ ဟုတရားအသဘောဝကို ဖြသည်များကို ရင်း၊ ရင်းဋီကာ၌၊

> ပုရိသဘာဝေါ ဧသောတိမရှိုမေန ပုရိသေန ထုဋ္ဌိတဗ္ဗဘာဝေါ ဧသောယဗိဒံနုသ္မိကောဒနံ၊ ။ထွင့်သည်ကုဒ်ရင်း၊ ထောက်၍သိရာ၏၊ ။

ပုရိသဘာဝေါ ဧသောတိ၊ဟူသည်ကား၊ ယဗိဒံနုသ္မိကောဒနံ၊ အကြင် ထကွမ်းစားချက်ထမင်းသည်၊ အသ္တိရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤ ထကွမ်းစားချက်ထမင်းသည်၊မရှိုမေန၊ မဟာပုရိသနှင့်ပကတိ အကြားဝသိ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သောပုရိသေန၊ ပေတေကျွားသည်၊ ထုဋ္ဌိတဗ္ဗဘာဝေါ၊ စားအပ် စားသင့်သော အတ္တိ ဘာဝ ထည်း၊ ။

ပသေသနဒီကောသာသလမင်းကြီးစားအပ်သော၊ ထဒေါဏချက်ထမင်းကို၊ဒေါဏသဘောတိအရှေ့ အဋ္ဌကာခံ သောဠသနာဠိနံ နိအရှေ့၊ ဟူသော ကောသာသလ သံယုတ်ဒေါဏပါကသုတ် ဋီကာ အလိုအားဖြင့် ထဗိတ်ချက်ပင်ယူရမည်၊ ။ထောက် ထုမ်းတို့၌ကား၊ဒေါဏသည်ဗိတ်ပေါ၊ဖြည်ပေါနှစ်ချက်ပင်ရှိ၏၊

အဟံခေါပနဥဒါယိအပ္ပေကဒါဣမိနာပတ္တေန သမတိတ္တိကံပိ ဘုဉ္ဇာမိ၊ဘိယျောပိဘုဉ္ဇာမိ။ ။ဥဒါယိ၊ဥဒါယိ၊အဟံခေါပန၊ ငါ ဘုရားသည်ကား၊ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ၌၊ ဣမိနာပတ္တေန၊ဤငါ ဘုရားသပိတ်တော်ဖြင့်၊ သမတိတ္တိကံပိ၊ သပိတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်း ရေးနှင့်အမျှသည်း၊ဘုဉ္ဇာမိ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ ဘိယျောပိ၊ နှုတ် ခမ်းရေးထက်အလွန်သည်း၊ဘုဉ္ဇာမိ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ။ဤ သို့မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသမဟာသကုလုဒါယိသုတ်၌ ဟောတော်မူသော ကြောင့်၊ မြတ်စွာဘုရား သပိတ်တော်ကား၊ ဘုဉ်းပေးတော် မူမြဲ ဆွမ်း တော် ဆံ့ ရုံသာ တည်း။ ။ဤ အတူ၊ ရဟန်းတို့ လည်း၊ မျှလောက်ရုံသောဆွမ်းဆံ့ရုံသပိတ်ကိုသာဆောင်ကုန်ရာသည်၊ အခါခပ်သိမ်း ဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာ ဖြစ်၍၊ ကြီးစွာ သော သပိတ်ကိုမဆောင်ကုန်ရာ၊ ထိုကြောင့်ပကတိပုရိသမျှမပုရိသ ရဟန်းတို့၊ အသီးအသီး မျှလောက်ရုံရည်၍၊ အသီးအသီးသော သပိတ် ကို ခွင့်ပြုတော် မူရင်း ဖြစ် သည် ဟု-ငါတို့ ဖြ ဆို အပ် သတည်း။ ။(ဤအကြောင်းကို ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ-ဝိဓေယျာသထ ဘာသရ ၌ ခြဝတ္ထုဖြင့်လည်းသိအပ်၏)။ ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤအထက်မှာ ပါရှိသည့် အတိုင်း၊ အရှင် မိုင်းနိုင်းဆရာတော်ဘုရား၊ ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော၊ ပတ္တ ဝိနိစ္ဆယမည်သော၊ သပိတ်ကြီး၊သပိတ်လတ်၊သပိတ်ငယ်တို့၏ သဘောများကိုဖော်ပြတော်မူပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌၊တရားနဲ့ ကြီးလေလေးသံဝေဝေဖြစ်ပေါ်သည်မှာ၊ ။ကြွင်-ငါသည်ကား၊ ဘုရား မြတ်ရှင်စော၊ ဟောတော်မူပေတဲ့၊ "ဘိက္ခဝေ၊ ပေသာဓိ ဝဇေထ နှင့်၊ တောင်ရှိ မွေ ကြတဲ့၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့၊ ကောသန်း၊ နှစ်ပေါက်မတွဲမှု၍၊ ထပေါက်ထဲ နေခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ကောသေယျ အွှစ်ကိုယ်မနိုးမှု၍၊တကိုယ်လီး၊အိပ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ကောသာ၊နှစ်ဦးမရိုးမှု၍၊တဦးထီးသည်၊အတေနှင့်တော၊ အသောင်ကင်းလေယ်သို့၊မပျင်းသည်ဖြစ်၍၊စရံ၊သွားလာရောင်မှု၊ နေထိုင်ရေ့ ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘာဇထ၊ ဆည်းကပ်ကြ

ကုန်သေးငှေကော၊ ထဲယောက်ထီးတည်း၊ အထွာခန့်၊ အနုဖြွဲဆိုတဲ့ ဒိဿကိုယ်ကုံ၊ ဒမယံ-ဒမယာနွေ့ာ၊ နှလုံးဖွာတဲ့အောင်းဆုံးမသည် ဖြစ်၍၊ ဝန္နွေ့၊ တောကြီးတောင်ကြီး၊ ချောင်ခရိုး၌၊ ရုမတော၊ ဖြေ့ဘောင်းဆိုတဲ့၊ တမြွေမ ခေါ်မူ၍၊ မွေ့တွေ့ချောရာသည်၊ ဆိုသော၊ ဖြစ်ရာ၏" ဟူ သည်များနှင့်လည်း၊ လေးလေး၌ မညီညွတ် ချေ တကား။

ခြေဩ်-ငါသည်၊ အနှီသို့သော တရားသဘောနှင့် မညီသည့် အတွက်၊ မင်္ဂမိုဋ်ကိုသဘောသဘိဳ့ဝေးလျှို၊ လောကီချာန်ကလေး ကို၄မရသည်ကား၊ များစွာသော နောက်လိုက်နောက်ပါ၊ သေး လေးဆီးယူ၊ ကူဘောင်လောင်ဘက်ခိုတဲ့၊ ထိုထိုသို့သေပတပည့်မ တွေကြောင့်ဘဲ၊ တချောင့်တရက်ဖြစ်လေရှော့သလား။

ခြေဩ် - ငါ သည်၊ အနှီ တောမှထို တောင်၊ ဟို ချောင်က၊ ထိုချောက်၊ ဆောက်လုပ် ဖွှဲဒါန်းတဲ့ ကမ္ဗည္ဒာန်း ကျောင်းတွေကို မညောင်း နိုင်မညာနိုင်၊ ရွှေကာ ခြောင်းကာနှဲ၊ အလှဲ့ အလှယ် သွားသွားပြီး၊ တရားဟောအညွှာလွှယ်သူမှာ၊ နှစ်ခါလယ်၊ ကျောင် ကျောင်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ စံစားလိုမှို၊ အမှားကြီးမှားခဲ့ချေပြီ၊

ခြေဩ်ငါတို့သည်ကား၊ တရားဘက်မှာလဲအလိုချုံပြီး၊ ကိုယ် တို့ကိုယ်တာဆိုတဲ့၊ ဗိတ္တိဆိုတာကိုတောင်မှ၊ ဖှဖှပယ၊ ဝဝကြီး မထိုး ရအောင်၊ ဒသ, ဒဂုန်၊ သထုံ, မော်လမြိုင် တရောက်က၊ ချောက်လာပေါက်လာတောင်မူကြတဲ့၊ အောက်သူတပုံမ တွေ့ကို၊ အလှဲ့ကျအလှဲ့ကျ-ဘုရားဖူးမှီချောက်ခြင်းဆိုတဲ့၊ သိုကလောက် ကိစ္စအများနှင့်၊ တဆိတ်ကမှ-မအားနိုင်အောင်ဖြစ်ရချေတမုံ၊

ခြေဩ်-ပာဍုအခါ-ငါသည်၊ ဤ မည်သော ဓေယာ ပုရတိုင်း ဆိုတဲ့၊ စကိုင်းမြို့တွင်၊ ရုဉရှင်စေတီတော်၏ တောင်ဘက်မှာ ရှိတဲ့၊ တိလောကဂုရုချောက်အနီးသို့၊ ချောက်ကြီး ချောက်ငယ်၊ "နောသောလောက်၊ နောက်ဘက်လွှန်" ဆိုတဲ့၊ ရာဇဝင်နိယံနှင့်

ညီစွာ၊ *ကောဇာသက္ကရာဇ်-၉၆၇-ခုနှစ်အတွင်း၊မင်းဖြစ်တော်မူတဲ့၊ အနောက်ဘက်လွန်မင်း၊ နန်းစံ-၄-နှစ်မြောက်ဆိုတဲ့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ တော် ၂၁၅၃-ခု၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၉၇၀-ခုနှစ်ဆီက၊ အနီ-တိလောက ဂရု ချောက်အတွင်း၌၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့၊ မင်း ဧကရာဇ် ဆရာ၊ အရှင်မဟာ တိလောက ဂရုဆရာတော်၊ အရှင် ဂုဏာဘိလင်္က ဆရာတော်တို့၏ တပည့်ရင်း၊ တပယင်မြို့ထောင်လက်၊ကန်ဖျားရွာဇာတိဖြစ်တော်မူတဲ့၊ရဟန်းသိက္ခာ၊ ၅-ဝါမျှသာရှိသေးသောရှင်တေဇောဒီပသည်၊ အနီက-တိလောက ဂရုချောက်ထဲ မှာပင်၊ အကြင် သို့သော ပရိတ်ကြီးဋီကာကျမ်းကို၊ကြိုးပမ်းသမျှ၊ပြုရတော်မူခဲ့လေပြီ၊

ဗြော်-အနီသို့သော ချောက်မြတ်မှာ၊ ချောင်းထဲထဲ ရာရာ၊ ဘာမဟုတ်ညာမဟုတ်၊ကျုပ်တို့လိုရသေ့၊တွေ့ရကြဲ့ရ၊ ရောက်ရပေါက်ရတဲ့ အခါမှာ၊ ချောက်ကြ ရှာတဲ့ တပဲ့မ တို့ အကျိုး၌၊ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီး အတွက်၊ သက်သက်သော မေတ္တာရှိသောသောဖြင့်၊ ပြောာရပြောရ ဖြစ်တော့သည်။ ၊ အနီသို့ပြောာရပြောရတဲ့ရကျွန်မှာ၊ရချအားဖြင့်ဆိုသော်၊ထိုသရော်ကာလ၊ လောလောသာမျှ၊ အညာဒကာမ၊ အောက် ဒကာမ တွေ ကို၊ ရောက်သမျှလက်ခံပြီး၊ဆက်ဆံလိုခြင်းတည်းဟူသော၊ ယင်းသို့သော ကိစ္စအရပ်ရပ်တွေကြောင့်၊ မှုပေါက်မှုခင်း၊ မရှင်းနိုင်အောင်ဖြစ်ရတာဘဲနော်ဟု၊အတော်ပင်သံဝေဂရ၍၊ ရတော်မူလေ၏၊

ထိုနောက်၊အောက်ပြည်ကျွန်၊ဒဂုန်ဘဟန်းသူ-ခေါ်သူဇိတ္တာနှင့်၊ ရတနာပူရအဝမြို့ဇာတိ၊ ပဝဏ္ဍီအခေါ်၊ဆရာ့ထံတော်ရောက်သို့၊ လာရောက်ပြီးခါ၊ဘာဝနာသမထကိုအားထုတ်လျက်ရှုပုသ်

---

* နန်းမတော်ဝန်-ဦးရန်ရှေးသည်ပိဋကတ်သမိုင်း၌တော၊ ပရိတ်ကြီးဋီကာကို၊ သက္ကရာဇ် ၉၉၁-ခုနှစ်၊ နန်းတက်တော်မူသော၊ ကျိုင်မြို့ တာမဏိစုလ္လာဇေတီတော်ကြီး ဒါယကာ၊ သာလွန် မင်းတရားလက်ထက်ရေးကြောင်းနှင့် ဆိုသည်မှာ၊ ထိုပရိတ်ကြီး ဋီကာ နိဂုံးနှင့် မညီချေ၊

ရက်ရှည် စောင့်နေ ရှာ သော။ ဥပါ သကာမ ကြီး ဒေါ်ခေ ဝ က၊ “တိဿေဘာကဂုရုချောက်နားခွဲ၊ ဟရေးကျွင့်လိုသူ အားလုံးတို့ဘို၊ သုံးလုံးသေသသဘိတ်ဘရားများကို၊ ပေါ်ကြွားတဲ့အခြင်းအရာကို၊ ဘိချင်းကရှုတတပုဒ်၊ လုပ်ပေးတော် မူပါမည့် အကြောင်း”နှင့်၊ တောင်းပန်လေ၏။ ။သို့တောင်းပန်သည်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သော အခါမှာ၊ ဆရာရေးသားသည်ကား၊ အောက်နားက အတိုင်းပင် ဟူလို၊

* * * * *

တိဿေဘာကဂုရုချောက်အသွားခွဲ၊ တရား သံခေဝရပုံသေးချိုး။

ဓက်ကိုင်း၊-ပေါက်၊တပေသ၊မှာခြင်း၊ကသိုက်းရှာနှ—လောက်မရ တာက၊ဓလေါ်သီလလိုပ—အမောင့် အဆင်နဲ့မလျော်။ (အိုကွယ်) တောင်သိုသမှုချောမည်လိုလှပေတဲ့၊ပေါ်ဘီကကမတွေကြောင့်တင် ရှိနှော်။ ။(ညော်) သောဒါကဓပါလို့၊ခေမာကမရဲ့မြို့ကော သာအလှတို့ကြောင့်၊ကာတာ၊ရှုအောင်—ပွဲပါ့ရက်မှုင်းနှင့်။ ရောဘက် တိုင်မတွေသာဘို၊တေတာနာတာကဲ့တကယ်ကောင်းကြွယ်သေမို့၊ဓေ ယာမှာအရှုံအလှယ်ကျောင်းတွေနှင့်။ .... (ညှ) ခဏခဏ၊ တစ္စနှပေါ်ချင်ပြောချင်တဲ့၊မထသေသာအလေ၊အလာမှာ-ညှစော နေပ ါမှညောင်းနိုင်ဘုရင်းရသေ—အပေါ်၊အကျော်အမေ်မှာနော် ကွယ်ကောင်းပေ၊ကောင်းပေ၊နှင့်၊ပြောင်းရွှေ့ စံပျော်။ ။တွေ့ရာ ဘဝမှာ—ကာလလေနည်းလို့၊နေပါညာပါ၊တပေချော်၊မြို့။ .... (ညော်) တခါဘလေညမှာတော့။ လာလေသမျှကိုတဲ့နိုဗ်စမ်း ခေါ်။ သပိတ်လမ်းချော်ချော်ပယ်နှင့်—ကမ္ဘာနှံးသော်ပုံခါ။ (အို ကွယ်) မအိမ်တမ်းချော်ရယ်လို့၊ ပရိတ်ပန်းတော်တွေကိုမြှင့်—နမ်း မနော်၊တာဝ။ ။ကိုယ်တွက်တာ၊လိုချက်သာမသာနဲ့၊ဆိုဘက်မှာ ဟာသသာဟာလို့မို့၊ဝါသနာရှိသလောက်မတိုးရစေတို့၊ အညာမှာ တပည့်အရောက်တိုးချိုမို့၊တန်ခိုးတော်အစုံ၊ဂုဏ်တော်ပရေယ် နှင့်ပုညရှင်၊ရှင်ပင်ပို့တဲ့၊မြို့။ နှင်လို့တခါရောက်ခဲ့တော့။ နောက် ဂေါ်ဇွန်၊သဘာတော်ရဲ့၊ ဆရာတော်တပဲ့အရေးပေမို့၊ အခြင်းသို

* * * * *

ခနီးခြိမ်း။ ။"သွားကာသနီး၊ အနီးက မှာလိုက်မယ်၊ ။ မြင်တွေ့လျှင်မောင်မတိုးသေနှင့်၊ ကြိုးညိတတ်တယ်၊ ။ဂျူထယ် ရှူး-မြီးထန့်သွယ်၊အရွယ်နှင့်အလိုက်သား၊ ။မျိုးခင်းဝင်မစား လေနဲ့၊ ကြိုးတောင်ရှဲ့နွား"။

* * * * *

ဝေါဠိုဥ္အာရှ။ ။"တစိုက်စိုက် ကာယ်နှင့်၊ လွှမ်းထိုက် ကတဲ့ ပါဘီတယ်။ ။ဇာအောလိုခွဲ့ပေါင်ကြီးနှဲ့၊ မောင်ခရီးသယ်၊ ။ ဂုဆိုး အပြာတယ်နှင့်၊ ခရီးသယ် ဘဝယ်မှာ အိပ်မယ်၊ မိုးရိပ်ဇာ ဆေး"။

* * * * *

ဝေါနုန္တာ။ ။"တေချာင်း ကြီး ပေါ်မှာ၊ မပျော်လျှင် ထွက်ခဲ့ မောင် ့ရယ်၊ ။ရွှေရစ်တန် ထိုးပါ ထို့၊ တိမ်မိုးဆင် ယက်နှင့် မယ်"။

* * * * *

မယ်စန္ဒာ။ ။"နောက်ပါက ပါးတယ် နှင့်၊ သွား ရှာရော့ ချေကြှုင်၊ ။မိငယ်မောင် မှာရွှ မိတ်မှာ၊ ကွယ်လိတ် ဖြေ့ ရင်၊ ။ဖန်ဆည်းရှာမျိုနှိကျူ၊ နန်းရွှေဝ,ရန်ရှင်၊ ရောက်ခင်မယ် ထင်ဘူး၊ ။သမြေညှိုသာတဲ့ကမ်းဆီက၊အပန်းဖြေဖို့ဖို့၊ ရေမျို လိုဝင်မထောင့်ပါနှင့်၊ထမ်းဖြောင့်ဖြောင့်ကူး"။

* * * * *

နန္ဒာ။ ။"အမေမလေးသူမသနားထို့၊ရွှေသားကိုတဲ့ ထဲ့လိုက် လေ၊ ။ဖြစ်ရေကာတိုးတယ်နှင့်၊ ပိုးဒယားမြေ ။သည်မိုး သည်လူတွေနှင့်၊ သေပလေလေ-မွေးမယ်ထဲ့တယ်၊ လွှမ်းဘောင် ရှဲ့လေး"။

* * * * *

နှယ်-သဒ္ဒါဝါ့ဂျာ့ဂျာ့ဂျ်သွားပေပါ့၊တပယင်းမြို့နှယ်—ရွာကန်ဖျား၊သီကာ၊
ဝါး၊ ဦဝါ သီတွားမှုရယ်နှင့်မဆိုတ်ဘာဝနာသမထ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဝတ်ခဲ့တဲ့ ၊
ထေရ်ဆရာသင်-ရှင်ပေတဖောတို့ရဲ့၊ ဝနေတောဓာတောင်အမြိုက်ကြီး၊
တွေ့ပေါ့၊ နေသောချောင်-တဆိတ်အနီးတွင်မှ၊ သမိတ်ကြီးသမိတ်
ကျယ်၊ အလယ်,အလတ်တို့ကိုဖြိုး၊ဓမ္မိတ်မဆီးမကျယ်-ဂွယ်ဂွယ်
မှတ်ပေတို့၊ လယ်ပတ်အောင် သိချင်စမ်း တယ်လို့၊ ဘန်းမှူးရှင်
ပေယ်သီတို့ကာ၊ တကာယ်မေ့သီ၊ အတိဂ ါ ခုဝယ်နှင့်၊ ဒွယ်နှစ်သီ
ရှိပဏာသသညြီး၊ အဘိယာစကာ, တဖုံမြို့ရှာသနဲ့၊ အလုံသူ့ဆရာ
စိတ်တွင်မဓာအားသော်လဲ၊မဆိပ်ခင်ကလေး,တပတ်ရှိရေဘဲ့မကဲ့လို့၊
ဓာတ်ရွှဲ့ညှိတိတိမြှောသလိုပယ်လွှဲ—မထိ,တထိ,ယောရပါတော့၊
(အမယ်မင်း) တိလောက,ဂရု—ချောက်အဘွားတွင်မှ၊ (ပြောာ်),
ကပီမောစရေပေပါ့၊တပည့်ပေါသမှု—အမှုအပေါက်မျှား၊

ယင်းသို့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောအသောက်မှာ ပါရှိ
သော မေ့သိဝေဂ တေးကို၊ ရေးသား စီကုံး ပြီးသည် ကာလ၊
ပါထဘာသမှူးသော တပည့်မတို့နှင့်၊ တဖုည့်မှု ခွဲခွါပြီး၊ လွတ်ရာ
ကျွတ်ရာသို့ သွားကြရန်၊ ရည်သန်တော်မူပိတဲ့အတိုင်း၊ ကိုင်း-
တပုံမ ဖျားစွာ၊ တရားနာတို့၊ ဆရာလဲ သွားစရာ ရှိသေးတယ်၊
တပည့်မများလဲ၊ သွားလိုရာလမ်းကို၊ ဖြောင့်တန်းစွာသွားကြပေ
တော့၊ ခြေဖွဲ-ဆရာနဲ့ခွဲရတယ်လို့၊ အသဲကာမပေယ်ကြနဲ့ကြွေးကြ
ရဲ့လား၊ ၊အနို့ပြီး-ပေဘဘုံကာ-တျူပ်တို့ ဒကာမကြီး အနီးစိမ်း
ကလဲ၊ပုတီးပဗိမ်းမှာအကာမျက်သလို၊ ခီးမငြိမ်းအောင်ခဏ်ခဏ
ပွက်ပွက်ပြီး၊ ဆရာ့အတွက်၊ အစဝကာတယ်သို့၊ ကျမျက်ရည်
ပိုရွှဲနဲ့၊ တဝိုထဲ - ငိုငို မနေ့ရစ် နှင့် နေ့သိ၊ ကဝေချစ်တဲ့၊ အစင်
ဒကာမကြီးရှာ၊

ထိုရောအခါ၊ ဖျားစွာတပည့်မတို့သည်၊ မရိုလှသောမျက်နှာ
အနေအထားတို့နှင့်၊ကဝေအသွားမှာ-ဝဝကြီးမှုးလိုက်ပရပေဟ
ဆိုဆိုပြီး၊ ဦးတိုက်ကြသော ထိုအခါမှာ တောင်၊ အဆိုပါ အချို
အချိုသော တပုံမတို့ကာ၊ အလွဲ့,ဂရုအဘွဲ့,ဂရု-ကြည်ညို မယ်ထို၊
ဖြည်သလိုလိုနှင့်၊ဘိဓိုကြသည်မှာလည်း၊အောက်ပါအတိုင်းပင်
တည်း၊

ခေဘခါ။ ။"မယ်တို့ရွာဝရိုက်ကာယ်မှီ၊ ပါးလိုက်ကဲ့ ဆောင်ပါလေ။ ။အခေါက်ကာယ်ပေဝေနှင့်၊ ရွက်ပင်ကြွေရာတိုင်ထိပ်ကို၊ ခဲမိတ်နှင့်ပါ၊ ။မရတတ်ပါဘူး၊ဘီးထပ်နှင့်ရှမ်ပုဝါ၊ ဆာပါနှင့်ပုံနှိုင်း။ ။အမြို့ကြွယ်၊အလေယ်မှာပြာပြာမှိန်နှင့်၊ ပဆစ်ဆိမ်-ဂွက်ရုံကျလေငဲ့၊တင်းတိမ်စပိုင်း"၊

* * * * *

ခေတာသာ။ ။"မှာလိုက်ကဲ့ကိုထင်တော်၊ ။ရှောက်ဂွယ်မှာသက်ဖှာယ်များ၊ ထားလေနဲ့နေဘ်၊ ။နေခေါက်ခါပေါ၊ ကိုယ်တော်ခက်ခွဲ၊ ။အကျွန့်တော်ကြောင်မှုနှင့်၊ တောင်ငူမှာ အလေလိုက်မှာကြောင်းမှာလိုက်ပါငဲ့"၊

* * * * *

ဝုညဝတီ။ ။"ရွှေဝသွား၊ ပါးလိုက်ကဲ့ဆောင်ပါလေ၊ လွှမ်းရှုဝခွေ၊ ။သည်ဝခွေ၊ အတွေ့တွေ့ပါသေရွဲလေး၊ ။စိတ်ိုသာကုံးရ၊စာလုံးတာယ်မတ္တာသေဘူ၊ခိန်းမလောက်ရေး"၊

ထိုသို့လျှင်၊အကြြင်ဘပည့်မအပေါင်းတို့သည်၊ကောင်းမွန်စွာသိခရိုက်၍၊ ကြည်ညိုကြ ပြီးနောက်၊ ချေ့ပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောတိလောကဂရုချောက်ထဲမှ၊အပေါက်ထဲထွက်ခွါတော်မူခဲ့ရာ၊အခိုပါတမြေ့မတို့သည်၊ယနေ့ကစပြီး၊ ခြေပ်—ရသေ့ဆရာကို၊တွေ့မှတွေ့ရပါတော့မလား၊ဖူးမှဖူးရပါတော့မလားဟု၊ဝမ်းနဲ့ယက်သက်ဖြစ်ကျန်ရစ်ကြကုန်လေ၏၊

တိလောကဂရု-ကန္တရကဏ္ဍ,နိဋ္ဌိတံ၊

ညည့်ပါချောင်တောရန္တာ၊ ဂေါစရ,ရှာရင်းခြင်း၊
သီတင်းသုံးတော်မူခြင်း။

ကျွန့်ပ်တို့သည်၊ဤမည်သောပလိဇောခရိုထဲ၊ကြောင့်ကြစရာတွေကိုပယ်ရှားပြီး၊ တပါးချင်းသာထွက်ခွါတော်မူခဲ့ရာ၊ ရတနာပူရ၊တရုတ်ဘုရွှေအိမ်၊အကြိ်ခံလေးဆင့်၊ ထန်းမိုးတင့်သော၊ မဟာ

ဗိဇ္ဇယာရံ့ဘိ စေတီတော်ကြီး ဒါယကာ မင်းတရား ထောက်ထောက်တော်အခါ၊ ဆရာတော်ဦး ရှင်၊ တည်ထွင်ပြီးကာလ၊ ပဋ္ဌမဦးစွာ ဓာတ်ရောက်တည်တော်မူတုးသည့်၊ စည့်ပါချောင်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူရာ၊ ပါနေ့ကြဖြစ်သော တပည့်မ များလည်း မပါသဖြင့်၊ ထွန့်ရွှာဇ မဆူမညံ့ဘဲ၊ လူသံသူသံ တိတ်ဆိတ်အောင်၊ ပရိသတ် မရှိပေသော၊ ဝိဝေကာသုခကို ရသောအားဖြင့်၊ ဘုရား့ဘုရား၊ "အဟော သုခံ-ခြေဖြင့် ချမ်းသာစွ၊ အဟောသုခံ-ခြေဖြင့် ချမ်းသာစွ"ဟု၊ ဝမ်းသာဘွ၊ ရှင်မြီးဗုဒ္ဓ၊ ကျူးရင့်ဘိဆို၊ အနှိုလို ဖြည်တမ်းဆိုသည့်ပြင်၊ အကြောင်းသိုဘောဆိုတဲ့ တရဲရောအခါဆိုတဲ့ အကာလညာအခါမှာ၊ ဘာဝနာသမထလင်းရှုမည်ဟု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ရတုတို့ဖြင့်-ဝတ်မပြတ်ရလေအောင်၊ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်တော် မူသည့်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဖြစ်၍၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တရားအတုံ၊ အသရုံသဘောဘာမှိုဘျက်၊ ယောဂီ့ကျံလမ်းလိုက်လိုကြ ထဲ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကြိုက်မ, အပေါင်း တို့သည်၊ ဂုဏ်ဆိုလတ္တံ့ သော ရတုသွားကို၊ ဂရုထားပြီးရှုစားကြစေသို၊

* * * * *

ကမ္မဋ္ဌာန်း ရတုပိုဒ်စုံ၊

(၁) နတ်ဘွေးရုပ်ရေ၊ ရွှတိုင်းတွေသားသေရွေထွန်းကာယ်၊ မျိုးပိမယ်နှင့်၊ သက်တာယ်ရုံတူ၊ မြုံပဋ္ဌူတိ၊ ရောင်ခြီ ဝင်းမွှတ်၊ ရတျှားပတ်၍၊ ထေးမြတ် ယုယ၊ သည် ဘာဝ ဝယ်၊ တူကွရှုစား၊ မပျော် အားနှဲ၊ တရားသံဝေ၊ ညာဏ်နှဲ့ ခွေသေဘ်၊ သရွှေမှန်လဲ၊ ပိဝမ်းထဲ၍၊ ဆင်းရဲ တချက်၊ ရွှယ်ဘက် ပေါက်ပြား၊ ဒိုးနှဲ့ ပြား လည်း၊ ဘွားကျွတ်ဆံမြူ၊ နှားဒူ နှားထိုင်း၊ ခါးကိုင်း ကြောစွဲ၊ မျက်မွဲမှုံတေးသားရေတွန့်၊ မပုံ့ မျက်နှာ၊ ရုပ်ဝါမပျို၊ မျောက်ဒို အသား၊ မှန်းဘွယ် များလိမ့်၊ ဝေးပါး ခေတ် ပေါက်၊ ချားနှဲ ချောက်၍၊ ရွှဘ်တောက်ရွှယ်နူ၊ မရှုခေါက်ရက်၊ ဖိုသက်တို့ကံသော၊

ရှာပါသက်ကြီး၊ သေရနီးလည်း၊ ပုပိုးနှိုင်းတင်၏ ဒုက္ခပြွမ်းလိမ့်၊ စွဲဖွမ်း တယော၊ မိန္မွာ ယုမှား၊ ရတော့ ပြွားလည်း၊ စိတ်သွား မကြည်၊ ရုပ်ရည် ညှိုးမြိန်း၊ ဒွေ့ချောက် ခန်းလျောက်၊ ထိပ်ကန်း နှိုင်းသွေး၊ ပမာတွေးသည်၊ ။ပါလိမ့်လေးဆိမ့်တရှိဖွည့်သော၊

(၂) ခွတ်ချေး ဝုပ်ဖြေ၊ စီးထွက် တွေ့သား၊ ရှုနေ ဖန်လဲ၊ မတင့်တဲတည့်၊ ရိုစွဲတော်တွေး၊သွားချေးသထိပ်၊ ထိပ်ကပ္ပီးနှောဘ်၊ နှာခေါင်းပေါက်နှင့်၊မတော့ကာမယတ်၊ထွက်လေ့တတ်သားနဲ့မြတ် မမွှေးမှာခေါင်းပေးနှုပ်၊ နှာချေးမျက်ရည်၊ မကြည်မသက်နဲ့မြတ် မကောင်း၊စသဖောင်းဝသသစ်၊ ပတ်ရစ်အုရွေ၊ အရေသားသွေး၊ ကြေတွေး ရှုတ်တွ၊ မိုးမချင်ဆိ၊ ရှုဇီချဉ်းကပ်၊ မသပ်မယပ်၊ နှိုတွယ်စက်ဆုပ်၊ ဤကောင်ဝုပ်ကို၊ လုပ်သုပ် ဖြင်ဖြင်၊ ပြုသုတ် သင်လည်း၊ ရှုချင်တွယ်တီဘယ်မှာရှိလိမ့်၊မျက်စိအမြင်၊ညာဏ် မထင် သည်၊ ပေါ်လွှင် ထင်ဟာ၊ လူမိုက် သသ တည့်၊ တယော ညွှန်ပေး၊ ကပ်ငြိတွေးလိမ့်၊ ကြိတ်တွေးနှစ်နော၊ တို့သဘောကား၊ နတ်ပျော့ရုပ်ဝါ၊ ရှုသာအုမြွေ၊ တင့်ထွေးတွေ့လည်း၊ ကာမွေ့ ဝေ၊ တလွှည့်ပြောင်၊လှသန်သောင်ဝယ်၊ပုပ်ကောင်ပမာ၊ မှတ်ရှုရှာ လျောက်၊ တယောချုံပေး၊ ရှက်ရုံခြွေသည်၊ ။နွယ်တွေး ကြံမ ပြီဖွည့်သော၊

(၃) မှတ်တွေးလုပ်သော၊ ညာဏ်နှောက်မွေ့သော်၊ ဤမြေ လူ့ရွာ၊ လူတကာတို့၊ ချမ်းသာတလဲ၊ ဆင်းရဲ ထပ်သောင်း၊ မက ထောင်းတည့်၊ အကြောင်းတော့ချမ်းသာ၊သက်မွေးရာဖြင့်၊ ထပ်လာ ထွန်ယက်၊ ထန်းတက် တွင်းတူး၊ မြစ်ကူး ပင်လယ်၊ ကုန်ဝယ် ပေါက်ကား၊ဆွည်းနွားဝန်တင်၊ပုပင်မငြိမ်၊ယန်းထိမ်ပန်းတဲ၊ ရေးရဲ ဆောက်တူ၊ ပန်းရ ပန်းချီ၊ ကသိ ရှင်ပျော်၊ မျက်ချော်ရသား၊ သတ်စားတိုက်ခိုး၊ မင်းမိုးမှီ၊ နှုတ်ပြုမြင့်၊ဒုက္ခသည်းစွာ၊ လူတို့ ရှာကို၊ မျက်နှာ တည့်တည့်၊ ဘယ်မှာ ဖွည့် လိမ့်၊ လင်းစည့် ကြွက်သရေ၊ တက်သစ်နေသို့၊ လှရေ့မြတ်စွာ၊ သဘောသနာဝထိ၊ ကြွက်ပါလဝေ၊ ကျိုးနှပ်တွေ့ဖြင့်၊ အနေ့သန၊ ပါပ ပျောက်နည့်၊

သက်မွေး ကြည်လျက်၊ မြို့ချည်မပြိုသတိသမ္ပဇဉ်၊ ဆွဲကာပဲ့ဥ်၍၊ အိုဥဉ်ဖိုတ်မက်။ လိုရာထက်မှ၊ ဝင့်စက်ဆင်းရဲ၊ ဝေလဲမသုတ်။ ငြိမ်းရာဟုတ်သား။ ဒုက္ခကျွယ၊ ဘေဝခေမာ၊ ဘုံနန်းမှာသို့၊ ချမ်းသာခံရေး။ စံမည်တွေးသည်၊ ။ကြယ်ဝေးတိမ်အထိမှ ညွှန်သော၊

ယင်းသို့သော ကမ္ဘာ့ရွာနီးတို့ကို၊ စီးဖြန်း အားထုတ်၊ အပတ်ထကုတ်။ ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်နေရာ၊ မိုးဝင်စင်လင်းသွားသော၏၊ ။သို့မိုးဝင်စင် လင်းပြီး နောက်၊ ထိုချောင်သို့ ရောက်နေပေါက်နေကြ ဖြစ်သော ဒါယကာ၊ ဥပါသကာကြီး တယောက်သည်၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ၊ များစွာသော ဒါယကာ, ဒါယကာမတို့ဖြင့်၊ ဆရာ့ထံတော်မှောက်သို့၊ ဆိုက်ရောက်လာကြ သဖြင့်၊ အခွင့်အရေးကို၊ မေးမြန်းတော် မူရာ၊ ထို လာနေကြ ဖြစ်သော ဒါယကာကြီးကလျှောက်ရှာသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်း ပင်ဟူ၏၊

ဒါယကာကြီး၊ ။"တပည့်တော်များသည်၊ အနှီယာရုအခါ၊ ဆရာ၏ ဖွေ့သွားတော်အောက်သို့၊ လာရောက်ကြ သည်ကား။ အခြားကိစ္စ မဟုတ်ပါ။ ဆရာ ယောဂီမှာ၊ အနှီသို့သော-သတိတ်ချုပ်ကွဲသဖြင့်၊ အနိစ္စမမြဲကြောင်းများကြားရသိရတာနှင့်၊ ဟော့ဒီက-တပည့်မတွေနဲ့၊ ပဏ်ထဝေတနာခိုတဲ့ စိတ်ဖြူဖြူနဲ့၊ သတိတ်ရှူချင် သည့် အတွက်၊ လာ ရောက်ကြပါကြောင်းပါ ဘုရား"၊

ခြေခြံ-ဟုတ်တယ်။အတိတ်ဖြစ်ရော့သလားမသိပါဘူး။သတိတ်ချုပ်ကွဲပြီး။ အနိစ္စမမြဲဖြစ်သွားပကော ဒါယကာကြီး။ ဓကာကြီးဘယ်ကကြားသလဲ၊

ဒါယကာကြီး၊ ။"မှန်လှပါ-ဦးဝေရုလွ အသိနဲ့ ရှိလို့၊ သိရကြောင်းပါဘုရား"၊

ဘယ်က-ဦးဝေရုလွလဲ၊

ဒါယကာကြီး၊ ။"ထဲ့ပဲ့တော်တို့ အထက်ကျေးမှာ၊ ဆက်ကြေးတွေ တောင်း တဲ့၊ ရွာကျောင်းက ကိုယ် တော် မြတ်ပေါ့ဘုရာ"၊

ဖြွဲ-ချုပ်မှာလဲအနှိုင်းမမြဲဆိုသလို၊သပိတ်ချုပြီး ကွဲသွားသည်၊နိမိတ်ကဖြင့်တလွဲဘဲ၊ ၊ကဲ့ကဲ့-ဓကာဓကာမတို့ကာ၊သစ္စါအဝထ,ဗိုလ်မြို့မြို့နှင့်၊သပိတ်ရှုဖျင်တွေ၊ရဝင်တဲ့ အညာစကိုင်းမှာ၊ရွာတင်နဲ့ဆရာမှိုင်းက၊ ခါတိုင်းထက်အရေးထူးပြီ၊ ရေးမှုးထောင်တင်မယ် ဓကာကြီးရဲ့၊

ဒါယကာကြီး၊ ၊"ပဲ့ဝန်းယုန်တို့ကျွန်းပုံတို့၊ အကုန်လုံးရွှေနားတိုးကြ၊ ရသေ့တရားမျိုးဆိုတဲ့ သပိတ်သံ အိတ်သံတွေ နှင့်၊ နိဗ္ဗာန်ပေါက်သဘောများ၊ ဟောကြွားတော်မူလိမ့်မယ်၊ ကဲ့ကဲ့-အသးလုံးအသးလုံးတရားနာကြရအောင်၊

တရားဓမ္မိုးခေသဒိကာ။

အယောင်းအယောင်း၊.....ဖြွဲအနှိုင်းဆိုတာ၊သပိတ်ကျကဲ့သလို၊မိစ္ဆာကိုမမြဲဘူးတဲ့ဓကာကြီးရဲ့၊ ၊အနှိုင်းပြီး-ယာရအခါ၊ ဓကာကြီးတို့၊ဓကမကာလေးတို့၊ချုပ်တိုမြန်မာပြည်တွင်၊မြို့မြင် ပြောင်းလဲခြင်းဆိုတဲ့"နိုင်အာဏာ"လုံးအသစ်မှာ၊သုံးနှစ်တောင် ငါးထောင်ရထာမှို့၊ မထားပြောင်တောင်တောင်နဲ့မှာစေနိုင်တဲ့မြင်း၊ ဖြွဲ-အစားချောင်ချောင်နဲ့,ဝ,ကြမယ်ပေါ့လေ၊ ၊အင်း-ထိုသော်ပြားလဲ၊ အစားပြောင်တိုက်တယ်ဆို၊ ငါးထောင်ကြိုက်- ယင်းဓကာတွေကို၊ သတင်းစာ တွေနဲ့၊ အသင်း တကာကာဘဲ ပူကြ ဆူကြတယ်၊ ၊ဆဲသိုလိုပူရင်းဆူရင်းဘဲ၊ လူချင်းတွဲ၊ ရှင်ချင်းတွဲနှင့်၊အကြင်သိုသောအသင်းအပင်းတွေကွဲပြီး တကာတဲ့ရွာရ ကုန်တောပေါ့လေ၊ ၊အနှုတ်ရိုက္ခချုခြင်းမှာ၊"အရင်းဝစ်တော့၊အမြစ်ဖြေက"ဆိုသလို၊ ညစ်နေကြသတင်းစာတွေနှင့်၊ ဖျင်းချာချာဝေါင်းဆောင်တွေကြောင့်ဘဲလို၊မြို့မြို့ကြီးမှတ်ကြရမည်၊ ၊ဖြွဲ-အနှိုင်းအကြောင်းတွေတသိတ်ပြောရတော့၊ဗိုလ်မောတယ်-ဓကာကြီးတို့အွှူဆိုင်ကဲ့၊ ၊ဟောပိုနေ့ခက်နားက-သပိတ်အမ တွေကာ၊မဆိုင်ကြနဲ့နေပ်-ဗိုဝ်ကာမှတ်ကြ၊ကြွားရဲ့ထားဝန်းယုန်၊

ဝန်းယုန်၊ ၊"မှန်တွေပါမအိပ်ကြပါဘူး၊ မီးတာဘုရားတွေကို၊
သပိတ်အမများက၊နေ့သဘောတာနှင့်ကြွနေရောက်ပါဘုရား"၊

အနှီပြီး-ချမ်းပုံကကော၊ကမ္ဘာ့ဆွမ်းစာရုံ့အထပ်ပြီးအောင်ဟာ၊
မှတ်လဲ မှတ်၊ နာလဲနာ၊ အနှုတ်လို့မှ ပြုပွဲမိုရ်ရ ဝန်းတက်ဘို့၊
ကမ္ဘာ့ဆွမ်းကွက်သေပါမယ်၊ ၊ကြောင့်-ဓကာကြီးဘိုးရွှေအိပ်ကဲ့၊ တ
ဆိတ်အနားတိုးဝင်းပါနဲ့၊ယခုအခါမြန်မာအချင်းချင်း၊တသောင်းနဲ့
တသောင်း၊ ညှင်းကြမ်းကြနှင့်၊ ဂုဏ်ပြုနေကြတဲ့ အကြောင်းများမှာ၊
"သူတောင်းစားချင်းခွက်ချင်းခုတ်"ဆိုသလိုသည်းကောင်း။ ၊
နို့ပြီးတခါတေတောင်းစားတရာတွေကလဲ၊ သွားရှေ့ရှေ့နှင့်၊ ကမ္ဘာ့မြေ
ကျွန်ဘွက်က၊ထွန်ယက်ရင်း ရန်နှံ့ပြီး၊ မြကျွံချင်းခတ်ကြသလို၊
ဖြိုပ်ဖြုကြခြင်းကြောင့် သည်းကောင်း၊ ၊ရှင်းမြန်မာပြည်ကြီးရဲ့
ကံကြမ္မာသည်၊ ဘိသာရာဝန်လေးခြင်းနှင့် တူသော၊ အခွန် တေး
ကြီးတို့ဖြင့်၊ အေးသည်းမအေးစရာ၊လွန်စွာသေသရကျွ ဆင်းရဲတို့
နှင့်၊ မကောင်းဘဲ ဖြစ်ရတဲ့ အမြင်း၊ မြင်းပွဲကလဲ တဘက်၊ အရက်
ကလဲတကိန်း၊ဘိန်းကလဲတတွေ၊တိုင်းမြေဆိုတဲ့ကိုယ်ပေါ် ထိစေ
တို့၊အလိုတော်ရိ ကျွန်အမတ် တို့က၊ အခွန်မြတ်ထင်ခြင်းကြောင့်
သည်းကောင်း၊ ၊မပေါင်းမသင်း၊အချင်းချင်းမညီမညွတ်နှင့်၊
ကချွတ် ကင်း ရှောက်၊ ချောက်တတ် ရာရာ၊ မြန်မာကို မြန်မာ၊
တသသညာညာနှင့်၊ခွာတာတာလုပ်နေကြပုံမှာ၊ ကျူပ်တို့-အလုံ
ကျေးက၊ မုံရွေး ရာဇဝင်နှိုယ်၌၊ "ထန်ကျော်သောင်း၊ တောင်း
သောင်းညွက်၊ ၊စစ်ကိုင်းသင်းသာ၊ နှစ်ရွာနက်ို၊ ရှမ်းကမျက်၍၊
မင်းဆက် ညွှန်ညွှန်ကျိုး" ဟုသောအတိတ် စကားနှင့်၊ ပထိပ်စား
မင်းရဲ့ ချောင်းတွင်၊ "ယောက်ဖ မင်းမြောက်၊ ရာမပျောက်လျှင်၊
ဆက်သောက်ရိုးထိုက်၊ ဆယ်နှစ်ကြိုက်တွင်၊ သုံးတိုက်လုံးချာ၊
လောကနာလျှင်၊ ကြွလာစက်ရွှေ၊ မင်းပံ့ သွေထက်၊ မိန့်တော်သွား
တိုင်း၊ ခါသင့်ဆိုင်းသို့၊စစ်ကိုင်းရေပ်ဖိုး၊ မွှားမတ်မျိုးဟု၊ မျက်ညှိုး
ပြင်းပြ၊ ဝင်းယမိုင်သူ၊ နရသူက၊ မဖြူမိတ်ဝမ်း၊ စကားကမ်း၍၊
ရှမ်း မိုးကောင်းစား၊ သိုကျည်သွား လျှင်၊ အင်အား ထုတ်၍၊

ရေရှည်မှာထိပ်ထည်း၊ လုပ်ကြီးရည်ကြောင့်၊ နှစ်ပြည်ကျိုးမဲ့၊ ပျောက်ဖို့ ခဲ့သသ'' ဟုဆိုသည့်နှင့်အညီ၊ ဤဝက်ပိုင်းမြို့နှင့်ပင်းယမြို့မှာ၊ မြန်မာ့ အချင်းချင်း၊ ညီးသူရန်ဘက်လုပ်နေကြပင်၊ အကြောင်း ''မော'' ဆိုတဲ့ ရှမ်းပြည်ကတိုက်ဖျက်၍၊ နှစ်ဘက်စလုံးဝန်မကောင်းဘဲ၊ ကျွန်တွင်း မှာနစ်ခဲ့ကြရဘူးတယ်။

နို့ပြီးတခါ၊ ရတနာပူရအင်းဝပြည်ကြီးအတွင်း၊ ''မင်းကြီးစွာ စော၊ သတ်ခွေးနော၊ စောတို့ စည်းစိမ်ကျင်း'' ဟူသော မှန်နန်း နိယံ အရ၊ သက္ကရာဇ်-၇၂၉-ခုနှစ် တွင် နန်း တက်တော် မူတဲ့ မင်းကြီးစွာစော်ကဲလက်ထက်ကာလ၊ ''ယသည့ကျ်ကြောင်းပင်းမှ ပင်းရမည်'' ဆိုတဲ့ ဘိုးရာဇာ၏ အရေးဖြင့်၊ ကလေးနှင့်မိုးညှင်း ရှမ်းချင်းညစ်တစ်တစ်ရိုက်ပြီး၊ စစ်တိုက်နေကြသဖြင့်၊ မင်းကြီး စွာစော်ကဲသည်၊ အနီရှမ်းနှစ်ပြည်ဝုံးကို၊ အလွယ်တကူနဲ့ သိမ်း ကြီးရရှိဘူး တယ်တဲ့။

အနီမှတချက်၊ ''ပျက်ဆန်းခေတ်သိုက်၊ ကိန်းခန်းလိုက်ဖြင့်၊ တုန်ရိုက် ပြည်ထဲ၊ သုံးရကွဲ၍၊ စောင်းမဲ့ပြုရ၊ ကာပ်းယံ ပြည်တို့၊ မပျူမငှါ၊ ရန်ရှာနိုင်းပြိုင်၊ ဝစ်မဟာ်ဆိုင်ကာ၊ မနိုင်ကာပ်းယံ၊ နောက် တရံတုံ၊ မခံပြိုချင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကျူပင်းနှင့်သက်၊ နှောင့် ရှက်သိမ်းယူ'' ဟူသောပထိပ်စားချင်းအရ၊ သရေခေတ္တရာပြည် မှာ၊ မြန်မာဆိုတဲ့ ပြူလူမျိုး၊ ကာပ်းယံလူမျိုး၊ သက်လူမျိုးဆိုကဲ့၊ ထို လူမျိုးသုံးမျိုးတို့၊ မညီမညွတ်ကြသဖြင့်၊ တမျှင့်တပေါ်၊ တိုင်းကား ပြည်ကြီးပျောင်းစီးရတဲ့ပြင်၊ အကြောင် ပြူလူမျိုး အချင်းချင်း၊ မာန် ထင်းတေ၊ ဝင်ဝှာ၊ ငေါ့တကားလုပ်ကြတဲ့အတွက်၊ သက်နှင့်ကျူပင်း တို့က၊ အတင်းအခွန်ကောက်မဟဲ့ဆိုပြီး၊ ကျွန်သပေါက်ပြုရပ်ဘူး တယ်တဲ့၊

ဆဲဒိမှတခါ၊ ရတနာပုံသောမျိုးရုံတယ်ဆိုတဲ့၊ ထိုမန္တလေးမြို့ ကြီး၊ ပျက်စီးတိမ်းယိမ်းတို့ ကိန်းခန်းသဘော၊ မင်းရောပြည်ပါ မညီမညွတ်၊ ဗိုလ်ကနဲ့ထန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အင်္ဂလိပ်တို့လက်တွင်း

ဘို့သောက်ဆင်းတချရောက်ရတဲ့အလုပ်ကိုလဲ၊ ကျုပ်တို့ဒကာကြီး ဘိုးရွှေအိပ် သိရဲ့မဟုတ်သလား။

ဘိုးရွှေအိပ်။ ။"မှန်ပှာပါ၊အနှိပ်ဝင်အခါ၊ဒကာကြီးလဲ၊မလွန် မင်းဘုရား၊အတင်းချခဲ့တဲ့ရှုပေါ့ဘုရား"၊

ကဲကဲ–နေလဲနိုးပြီ၊ အချိုးနိဒါန်းတပုဒ်၊ လုပ်တော်မူဦးမည်ဟု ပြောပြီး၊တေလာဘောသတင်ရေးဖြန့်သည့်မှာ၊အောက်ပါအတိုင်းပင် ဟုတ်၏။

* * * * *

သပိတ်ရှုတရားပွဲနှိုးဖွားမကွဲခေါင်
ရေးစပ်သောခေါ်းထပ်။

အနိစ္စ၊ဗိဇ္ဇနိ့၊သပိတ်ကကွဲပြန်နိုဗိတ်ပြူ-ကမဟန်သည့်။ မမြဲနှိုး
လေကော။ ။"ရှင်"ငါးလောင့်–ခေတ်အခါမှာ၊မွေတော်မှိုင်းမြိုင်
စိတ်မော။ ။မင်းယသနှင့်၊ကြိုင်းဆိမ့်မှာ၊ကိုက်နှင့်ဝါမနေ့ဘာရှိုင်းသိ
ဒီသတောတွေကြောင့်၊ပြည်မောသွန်ခေါင်ဟန်၊ ။မင်းကြီးမှာ–
အနိုက်လမ်းပေပေါ့၊ နှစ်ပြည်ရှမ်း- ခမ်းလှို–ဟုဟန်။ ။သာရေခေတ်၊
ဘုန်းနိုင့်မှာ၊ပြ၊ကမ်းယံ၊သက်၊ရှားနှင့်။ ပျက်ပြာတဲ့–မနိုးဝ မှု၊
ကမ္ဘာအန်းသို့ယှာ။ ။(ဝါ)မြိုမာဘက်က၊ အညာအထက်သား
တွေပေါ့၊ပျက်ပြားတို့–မှန်းစိတ်ပြ။ ထုံးအစီတ်မှု။ ။အချုံနှင့်
သပိတ်အလျှာမှာစိတ်ပြုပေးဘယ်ကဲ့ လော။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြွင် သပိတ် ရှုရ သော အကျိုး များကို၊ ပေါကြားတော့မည် လုပ်နေတုံး။ ဖြန်းကနဲဆို၊ လူမျိုး လူရှုပ် တယောက်ရောက်လာပြီးကာလေး၊ဒါယကာမကလေးတွေရဲ့အနီး ကပ်ပြီး၊ပြီးစပ်စပ်လုပ်နေရကား။ ကျုပ်တို့က-"အိုဒါယကာကြီး ဗိုးရွှေအိပ်၊အခုရောက်လာတဲ့သူငယ်မှာဘယ်ရွာကပါနည်း"ဟု မေးမြန်း တော် မူရာ၊ ဒါယကာကြီးက "မှန်ပှာ ပါ သည်၊ အနှိ အကောင် သည်ကား၊ အခြားကမဟုတ်ပါ၊ ပေါ့ဘပိုစန်းယုန်တို့

အိမ့်တောင်က။ ဝမောင်ဆိုတဲ့အကောင်ဖြစ်ပါတော့သည်ဘုရား” ဟုလျှောက်ထားသောဟူ၏။

ထိုနောက်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သော အပဒါန်ကျမ်းမှာ လာတဲ့၊ သဝိတ်လှူရသော အကျိုးများကို၊ ကြိုးကြိုးဝါးဝါးနှင့်၊ ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့်၊ ။အိုဒါယကာကြီးနှင့်ဆရာ့အနီး မှာ ရှိတဲ့၊ တပည့်မအပေါင်း။ စိတ်ဖြူဖြူနဲ့၊ သဝိတ်လှူတဲ့၊ သူတော် ကောင်းတို့၊ ။ရင်းသဝိတ်လှူရတဲ့အကျိုးဟာ၊ သာမညမဟုတ် ဘူး။ ပဒုမုတ္တရ၊ နရုတ္တမသင်းကျစ်၊ ဝေဠုရာဇ်မြတ်မှာ။ ဘုရား သခင်ရှေ့ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထက်ထက်တော်မှာ၊ အသပြာနေ နှင့်၊ ဖြည့်ဝကုံထံတဲ့သူကြွယ်တဦးက။ လျှုံးမြတ်စွာ၊ ဗိဋ္ဌနွယ် ဘို၊ စေတနာစိတ်ဖြူဖြူနဲ့၊သဝိတ်ကိုလှူသတဲ့၊ ။ဆဲ့အနှီလိုလှူတဲ့ အခါမှာ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က။အကြွင်သဝိတ်လှူရတဲ့ အကျိုး တန်းခိုးအာနိသံကို၊ ထုတ်ဖြန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဟောကြား တော်မူခါမှာ၊ အနှသလိုသဲ့၊............အဟောင်း အဟောင်း။ ......ကြွေ ဘယ်လိုပါလဲဆိုရိုတော့။

ပဏ္ဍုဒါနံကာရာပေယေတေ၊
နတောစဘယန္တိဒုဂ္ဂတိံ၊
စဘယန္တိသုဂတိံတေ၊
ပဏ္ဍုဒါနဿိဒံဖလံ၊ ။

ဆဲ့အနှီသို့သောပါဠိဂါထာရဲ့၊ ထိုရာအချက် သဒေဘာသဘာကို အနက်ပေးသော နသရမှာဖြင့်၊ဟောသခါလိုတဲ့၊

ပေးအကြွင်ခကာဒကာမတို့သည်၊ ပဏ္ဍုဒါနံ၊မြတ်မှာစွာသော စိတ်အလိုဖြင့်၊သဝိတ်ဆိုတဲ့အလှူကိုကာရာ၊လှူရွာဘုန္နိန်၊ကုသလ ရုံးစီအောင်၊ ပြုရာကုန်ကြတဲ့၊ တေ၊ ထိုသဝိတ် လှူကဲ့ သူတို့သည် ဒုဂ္ဂတိံ၊ တကာယ်ဘေးများသနှင့်၊ အမယ်လေးဘုရားဘုရား ရတဲ့၊ အပါယ်လေးပါး ဘဝသို့၊ နစဘယန္တိ၊ အလေး မှ သွ မသွားရကုန်ဘူးတဲ့။ သုဂတိံဘဝေ၊ သုဂတိဆိုတဲ့ခေတ်တည့်

နတ်ပြည်နဲ့ လူ့ပြည်မှာသာသလျှင်၊ ဇာတသတ္တိ၊ အသစ်အသစ်ကြီးကြီး ပြီး၊ ဖြစ်ကုန်ကြတဲ့၊ ဆုံး၊ အနှီသို့သောသာသနာစ်ဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည် ကားပြောဒါနေသော၊ဖိတ်မငြိုရဘဲ၊သပိတ်လှူရတဲ့၊ဖလံ၊အမျိုးမျိုး အေးတို့၊ထန်းဖိုးမသေးတဲ့၊အကျိုးပေးခြင်းပေတည်းတဲ့ဒါယကာ ကြီး ဘိုးရွှေအိပ်ကဲ့၊

အခိုဝ္ဗါယ်မှာတော့၊ သပိတ်လှူရတဲ့ ဒကာဒကာမတို့မှာ၊အပါယ ဆိုတဲ့အပါယ်လေးပါး၊မသွားရ ၊မလာရဘူးတဲ့၊လူ့ပြည်နတ်ပြည် ကိုသာ၊ လှည့်လည်သွားလာပြီး၊ များစွာသော စည်းစိမ်တွေကို ခံစားစံစားရသတဲ့။ နောက်ပြီးတဖုံ၊လူ့ဘုံမှာဖြစ်သတ်ဘိကာ၊ ခတ္တိ ယမင်းမျိုးဘဝနှင့်၊ ဗြာဟ္မဏ ပုဏ္ဏားမျိုးခေတ်မှာ၊ ဖြစ်ရတယ်၊ မငွယ်မချာ၊ယုတ်မာတဲ့အမျိုးညစ်၊မဖြစ်နိုင်တဲ့ပြင်၊ အကြွင်း အ ကြွင် ဖြစ်လေရာဘဝတွေမှာ၊ ရွှေထင်ပန်း၊ ရွှေနှုက်၊ ရွှေပန်းကန်၊ ရွှေဇွန်း၊ ရွှေယောက်မတွေ၊ ကောက်ရသလို ပေါများ လိမ့်မယ် တဲ့၊ နောက်ပြီးတခါ၊ အဲ့သလိုသပိတ်လှူတဲ့သူများမှာ၊ ယောက်ျား ဖြစ်ရင်လဲ၊လူချင်ဘိကြွားမင်းကြီးဖြစ်နိုင်သတဲ့၊မိန်းမဖြစ်ပြန်ကာ၊ ဘိကြွားမင်းကြီးရဲ့ မိဖုရား အစစ်၊ ဖြစ်နိုင် တယ်၊ လူ့နယ် လူ့ပြည်တခွင်၊ဖြစ်မှာလဲ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်၊ ရှင်ဘုရင်-တောင်ညာ ထင် တဲ့၊အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးများတောင် ဖြစ်နိုင်သရွေ့၊ သည် ခေတ်မှာ- ရိုင်အသက်,မင်းကတော်တွေသက်၊ သထင်းကျော်ပြီး၊ အဆင်းတော်ရုပ်မှာ၊ဘိကြွားဘုံမှာဂုဏ်လျှမ်းတဲ့၊တုံခန်းသူ့ဘုရ ထိဘိုးတောင်၊အချိုတော်ဆက်ရအောင်၊ ထက်ထက်မျက်မျက်၊ ရိုက်ရက်စက်စက်ဖွမယ်တဲ့ မောင်ဘချို့ရဲ့၊

အနှီပြီးပြန်တော့လဲတခါ၊မြတ်စွာဘုရားသခင် ရွှေကိုယ်တော် မြတ်ကပြဋ္ဌ,ဆိုတဲ့သပိတ်ကို၊ဖိတ်စေတနာဖြူဖြူနဲ့၊လှူရတဲ့ အမျိုး သမီး,အမျိုးသားတို့မှာ၊ ဆယ်ပါးသော အကျိုးများနှင့်၊ တိုးပွါး ပြည့်စုံ၊ကုံလုံကြွယ်ဝပြောင်းကို၊ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်စေလို ရှိပြင်၊

ပဗ္ဗတ သုဂတော ဓဝတ္ထာနံ၊
သံဗေဃ ဂဇော ဝရုဏ္ဏမော၊
ဓသာ နိသံသ အနုဘောသိ၊
ကမ္မာ နုဘ္ဘာဝိကော မမ၊ ။

ဝရုဏ္ဏမေ။သူ့းမြတ်တဲ့သဘောကြောင့်၊ကျော်စောတော်မူပေသော၊သုဂတော၊မြတ်စွာဘုရားအားရှင်း၊သံဗေဃ၊သဇ်တော်ကိုရှင်း၊ဂဇော၊ကြံအားဆောင်း၊ပဗ္ဗတ သပိတ်တို့ကို၊ဓဝတ္ထာနံ၊သွေ့ရသောကြောင့်၊ ကမ္မာ နုဘ္ဘာဝိကော၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ဓသာနိသံသ၊ဆယ်ပါးသောအကျိုးတို့ကို၊အနုဘောသိ၊ခံစားရ၏တဲ့၊

ဆဲ အနှီအကျိုးဆယ်ပါးကို၊အကျယ်အားဖြင့်-ထုညွှန်ပြုံကတော့၊

သုဝဏ္ဏာထာသေ၊ ရွှေခွက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
မဏိသာသေေ၊ ပဗ္ဗမြားခွက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ရဇတေဝိစထာလကော၊ ငွေခွက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊

လောဟိတင်္ကမယထာလေ၊ ပဒ္ဒမြားနီဖြင့် ပြီးသောခွက်တို့ကိုရှင်း၊ ၊သဗ္ဗဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း၊ ပရိဘုဉ္ဇာသိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊

အနုပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ်မရှိသည်၊ အနီတိဝ၊ ရန်မရှိသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း၊ အပစိတော၊ သူတပါးတို့၊ ပိဖြား ကိုျးနွံ့ သည်၊ ပေါသိ၊ဖြစ်၏၊

အဿသဿ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပါနဿ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝတ္ထဿ၊ ဝတ္ထကိုလည်းကောင်း၊
သယနဿစ၊ အိပ်ရာ နေရာ ကို ရှင်း၊ ၊လာဘီ၊ ရသည်၊ ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊

မေငေါ်၍၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်၊ နိဝနှသော ငှို့၊ မပျက်စီးကုန်ဘဲ၊

အပဟံ၊ ငါသည်၊ ဓိတာစိဋ္ဌော၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝါမိ၊ဖြစ်၏တဲ့၊

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မဓူကာမေဘာ၊ကုသိုလ်ကိုအလိုရှိသည်၊ ဟောသိ၊ဖြစ်၏တဲ့၊

အဗ္ဗကိဝေဒေဘာ၊နဲ့ဘောဂဝေဒေဘာရှိသည်၊

အနုဒသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊

ဓမ္မဝေဒေဘကော၊ နတ်ပြည်နှင့်ရင်းမနုဿဝေါ၊ လူ့ပြည်နှင့်ရင်း၊ ရုဗ္ဗသော၊ သစ်ပင်၏၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည် ရောက်၍၊ သစ်ပင်ကို၊ နဇဟာတိ ယထာ၊ မစွန့် သကဲ့သို့၊ ဗုမေဂုဏာ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ ဗုဒ်၊အနှီသို့ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ ပဋ္ဌာဒါနဲ့သော၊ သုံ့တ် ဗုဒ္ဓဖြစ်တဲ့ပဟံ၊အကျိုးဘဲတဲ့၊

ဆဲအနှာသိုတမျိုးတနဲ့မှတ်ကြရမည့်ဖြင်၊အကြောင်ဆဲ့သရာတည်း ဟူသော ယမုန် အစ္ဆုဝါမှာ၊ ရန်ကာ ဆန်ကာ မရှောမပါရတဲ့၊ မဟာအမတနိုဗ္ဗာန်ကိုလဲ၊မြန်မြန်ကြီးရောက်စေနိုင်တယ်တဲ့၊ ၊ ဆဲဒါမျိုးတွေကိုရည်ရော်ထိုမို့၊ ဒွေကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားကြီးကား၊ မိဘနှစ်ပါးနဲ့တူတဲ့ ထေဿာ၊အင်ဗိန္ဓာ၊ ရှင်ဘုရင်နဲ့တူတဲ့ မာနဲ့၊မိန္ဓု၊ နိုဗြီးတခါ၊ ဘဝဗ္ဗာဒရေးဝန်ကြီးနဲ့တူတဲ့ နန္ဒိရာဇတွေကို၊ မာထေကာ သွားအောင် သတ်ဖြတ်ကြဖို့၊ အရဟတ္တမိုဂ် အောင်လံနှင့်၊ တို- သောင်ပသိနိဗ္ဗာန်ကို၊ မိမ္ဘာန်တိုင်း ရောက်ကြမည်ထို့၊ ဓမ္မပဒ ပါဠိ တော်မှာ ဟောတော်မူတယ်၊ ၊ဧခြိမ်-အဖြင်အဆမှာ၊ ဘုရင် သမာဘာချာစာဆိုတော်လဲ၊ ထောဿာ၊မာနဲ့၊မိန္ဓုသည်တို့ရဲ့ ကျွန်တွေ ဖြစ်နေကြ ထာသဲ၊ ဆဲသို့မို့ကြောင့် မဟုတ်သေး၊ ဈောဂုဏ် ဗုဂုဏ်ကိုဆိုပြီး မဆိုးကြနဲ့၊ အမိုးရှင်ဘုရင်နှင့် တူတဲ့ မာနဲ့၊မိန္ဓု တွေဟာ၊ဘဝမှအသုံးမကျဘူး၊အနှာကြောင့်မို့-ရှင်မဟာဒရွှဘာဒ ပြုရတဲ့၊ ဝတ္ထု ဓမ္မသာဒရ ကိုးခန်းတွင်၊ ၊"ဖြင်ပရောဇာ၊ သမိုက်

ပါလည်း၊တကျော့သခင်၏အရှင်တင်းလင်း၊ကျွန်ရောသွင်း၍၊ စေခြင်းတမန်၊ အပန်းခံနိုင်သည့်"ဟိုပါရှိပေတယ်။ ။(ခြောက်) တကယ်ဆိုတော့၊ ပျိုရွယ်လှပတဲ့ ကိုးပါး၊ မြဲ အသားဖြင့်၊ အနိုင်ကာဘဲ၊ ရုပ်လှတာနကြွကာဘဲ၊ အဆင်း ကြည်ကြည်လှတဲ့၊ ယမင်းနတ်တမျှ ကလေးတွေမှာ၊ ခြောက်–အနုကြွကာဘဲလို့၊ စွဲမြဲဆင်ခြင်ကြရမယ်။ ဒကာကြီးဘိုးရွှေအိုက်နဲ့၊ပေါ့ပြောတာပေါ့တော့များကြားရဲ့လား မောင်ဟုဆိုပြီး၊ဆွမ်းခံကြွကာနီးမှာ၊ ကရာတပုန်လုပ်ဖြို့သည်မှာသည်းအောက်ပါ၊ပါရှိလေ၏။

* * * * *

အရေးအဆုံး၌၊ အားလုံး အားလုံးသော
မျက်နှာကိုလေကွာဘာခရေးတင်၍၊
ဆင်ခြင်ပုံလေးချိုးကြီး။

ညှိုပါချောင်–တောသာစွ တွင်မှ၊ ကဝိ ခွါချောင်–တောဝါမှ မြန်တော့၊တပည့်ကာမောင်–ချောစွာတကမတွေ့နှင့်၊(ခြောက်) ယောဂါ ဝေရ ကို ဖြိုး၊ ယောဂါမှ လှတယ်လို့–ပြောပေါ် ပမာ၊ (အိုကျယ်) ဩကားသ,ဩကာသရယ်နှင့်–ဆရာကန်တော့လာ၊ (ညှ) နှံ့နံ့ကြိတ်ခဲ့တဲ့၊ ကွဲတဲ့သပိတ်ကယ်ကြောင့်၊ တကတဲကွဲ၊ ဝိတ်မှာမသာမယာနှင့်၊ငါ့ဆရာ–ဂရိုကာ,မအားပြန်တော့၊ အညာမှာပြည့်ပြည့်ဝဝချေပေတဲ့၊ တပည့်ကလေး–စန်းယုန်နန်းထုံတို့ ရယ်နှင့်၊ ချမ်းပုံ့ရို့ပအောင်ရွှေအိတ်ကယ်ကာ၊အမျိုးအစေ့ပါဝန်းမိုး အသအရိုက်စေ့,သပိတ်–အလှလာသနှင့်၊ သူဇာလို သိကြား ကတော်ခြင်လျှင်တော့၊ သည့်ခေတ်မှာမြင်ရောမှိုတဲ့၊ "ဗိုင်အာကီ" အတွင်းမနေနှ်–မင်းကတော်မ, တေ့ထက်၊ အဆင်းတော် အလှမှာ–စတက်ကယ်နှင့်ရွှေနက်–ချွတ်ဝင်ပန်းနဲ့ပြင်းတော့ပလွှင် သပန်းမှာခေါ်ခေတ်ကယ်နှင့်ရေချင်ချန်ကာ–မပေါ်သဖြိုဖြိုဖြိုး၊ နေ့ရှိရိုချိန်ရောက်ခဲ့တွေ့နိုတော့၊ ရွှေထမီအသင်မှာလိုတွေ့ပြီမို့၊ ဝတ်နိုရွေပြည် တုန်ခမ်း ပေပေါ်၊ ဘုံခန်းသူ–ဘုရင်၊ အာမ တောင်မှ၊ သည့်အလှ မသာမသာနှင့်၊ နိုရအောင်ပတော့ချွေရှုမဲ့,

ပြင်။ ဇလာရေ—ယမုန္နာအတ္တုဝါသဘော ပေပေါ့။ အဘော မငြိ
ရှုန်ကာဆန်ကာမျှော်နေကြ၊ဘဝါဘဝေ၊ဘုံသရာတကြောရယ်က။
လောကကမ္ဘာမှာ တန်းခိုးတပြိုင်နဲ့၊အတွင်ညှင်းချင်သနဲ့။ တေရ

ရာဇာ—သုခိုးမြေအသွင်မပြောင်းပေတဲ့။ လောကတစ္ဆာ၊ အရိုးရ
ရှင်ဘုရင်မင်းတွေမှကောင်းကွက်ရာဇီဘွဲ့ရှောင်လို့ဗိ။ဘီအမှောင်
အဝိဇ္ဇာစခန်းဆီက။ ပြည့်စွမ်းတောင်နိုးဟုန်နန်းဆီသို့လေမိုး မရှေ

သာအောင်နေဘက်ကွယ်။ ကမ္ဘာ့ဦးအမေ၊ဘုန်းအလှတွေနှင့်။ မြိန်ရေ
ပေမှာ။ မြေကျွန် နွမ်းရှာ သဘော ပေမို့။ အပြန် ကျွမ်းလော
သဘောကိုမြင့်။ မြိန်မြိန်ဆန်ဆန်—မြိန်ကာသဝန်းကာ ပျော်ပျော်

ပြီး။ ကမ္ဘာ့ဦးဆရာ မောပေတဲ့-အိပ်လဲ မအိပ်သာ။ (ပြော်)
တကျိုင် နှစ်ကိုင် ဝဲယာတွေနဲ့။ အမြိုးမြိုင်တဲ့—ဘုန်းရဲ့ အမှား။
(ဘိုကွယ်) သပိတ်ခွက်ကာခွက်ကာမြင့်—ချွမ်းခံအလှူ။ အောက

ကြီးမှာ။ ပြာနီမြိုင်ရာနှင့်။ ငါသရာ ချွမ်းခံအကြောတွင်မှ။ ကျွန်းကန်
အရေနောက်ထပ်မြော်ရှာမြင့်။လျှောက်ပတ်သောဝါသနာ-သစ္စါ၊
မနေသီစိတ်ကယ်နှင့်။ အနှီသပိတ်အလှူမှာတောင် - မရကိုးချင်

တဲ့။ ရှိုးသမွယ်—ဘာတဘာတာ အကောင်းမြင့်။ အရှ ကြိုးမယ်
ပုါလာသယောင်ထင့်။ တဘုရာအနှောင်ကြိုးတွေမှထောက်ကရှေ
သလေ။ ဒကာမောင်—ဝိုးရှေ့ပိတ်ကယ်တို့။ အပိုးမသောတဲ့ စိတ်

အကုန်ပယ်တို့။ ကျွန် မကယ်သာ- နဂါး အပေဒ် ကြမ်း ခိုနှို့၊
ထုံလယ်မှာပြုဝါအရှည်ဖိန်းသလို။ တရားစည်ရွှမ်းကာအောင်လဲ
ထူမပဲ့လို့။ တောင်မြှန်ဇမ္ဗူဓော်သာတဲ့ ဓကိုင်းဆီက။ မြေ့ာ

အဆိုင်းချို့ပွဲမြိုးပိတ်ကယ်နှင့်။ မနွေသင်းကြိုး-ထိုထိုစိတ်ကိုမြင့်၊
မျိုးသိတ်ခါ၊အနိုင်းမြို့လို့၊မှိုင်တွေတွေ-မြိုင်မြော်ကာပဘာရပါ၊တော့
အရှောအလှဆိုတာ - ကိုယ်ဟာ၊ အနိဗ္ဗာယ်တို့။ တောရ နကြိ

ဝါသနာ—လိုရာ၊ တဆိတ် ပြုလိုက်မကဲ့။ (အမယ်မင်း) ပျို့ရွ
သမုဒ္ဒါအရ-မချုပ်သမျှ၊ ကဿပမြင့်။ မုချ ဓာတ်တဆူး ယော်နှင့်၊
(ပြော်) စိတ်က ဟုတ်ကြတဲ့-မှုံက အဆောင်သား ပေမို့။....

ကျွန်က —မပြတ်မပြတ် သနားဆိုက် ပါရဲ့။.... (ဆိုဒကာကြီး
ရိုးရှေ့မိတ်ကဲ့) ပဟာဒီက—သပိတ်အမ တွေမှာ။ သိတ်သိတ်ကြီး
လှသောင်လဲ့။........(ပြော်) •အနိဗ္ဗာန်—ဗုဒ္ဓအနေရှာ။

ဤအထက်ပါ၊ ဓေသနုသာသနာအဆုံး၌၊ နိဂုံးအရပ်ခါ၊ ကာချာဩဝါဒ ရေးပြီးကာလ၊ ဆွမ်းခံကြွမည့်အလုပ်တွင်၊ ကျောင်းတိုက်၏ သပိတ် ဒကာ၊ သပိတ်အမတိုက်သည်း၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဟု၊ ပစ်က အဖန်ဖန်မြည်မြည်ပြီး၊ ဖြန့်သည်ကြွခဲ့သောဘည်း။

ပဋ္ဌ ဒါနခန်းကြီး ပြီးပြီ။

ဓလေချောင်း-ချော်ဘွယ်ရသို့ကြွတော်မူခြင်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အနှီသို့သောစည့်ပါချောင်တောရ အတွင်း၊ သီဘင်းသုံးနေတော်မူရာ၊ထောနေကြဖြစ်ကြကုန်သော၊ဒါယကာ ကြီး-မိုးရွှေအိမ်၊ဒကာငမောင်ဗိုလ်စသည်၊ မာတုကာမ အများတို့သည်၊ ထရေးပေစားနှုတ်ပါသည်ဟု၊ ခေါ်ခေါ ထောရောက်ကြရကား၊ ထရေးကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း-အမှု၊ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်တာဟု ဆို အပ်သော၊မိုးထိုးရောက်ခွ၊စာပေကြည့်ရှုခြင်းကိစ္စမှစ၍၊သစ်ထက် ချွတ်ယွင်းရသည့်ဖြင့်၊ အကြောင်းရှိသော "ဘွိုင်းကောက်ဋီကာ" ကျမ်းကို၊ ကြီးပမ်းရေးသားခြင်းလုပ်ငန်းသည်လည်း၊ ထန်းထန်း ကြီးဖြစ်နေရကား၊ ကျောက်-ငါသည်၊ အနှီသို့သော ပထိဗော ထွေမှုကင်းအောင်၊ ဥပါရောင်ပိုင်းနှင်းတော် မူပြီးရေခွမည်ဟု၊ အ လှုံးကြီးစည်ပိန်၍၊ အဘိတ်ခန့်နှံနက်ခင်းတွင်၊ နေရင်းစည့်ပါချောင် တောရမှ၊ ခေါ်ဖြင်းဖြန်းထွက်တော်မူခဲ့သော်။ ထိုဖြန်းထွက် တော်မူခဲ့သောသော်၊ အဘော်အကျော်ဆို၍၊ တဦးတည်းသောကိုယ်မပါ သဖြင့်၊ ထမ်း ခရီး အတွင်း၊ ဖျင်းလဲ ဖျင်းရိ တော် မူ သည့် အ ကျောာ်၊ အောက်ပါ တောလေးဖြင့်၊ ခရီးသွားတော် မူဘိသော ဟူ၏။

* * * * *

ဘောသသေး-ဗိုဒ်စုံရတု၊

(၁) မြဟာန်ဝေသော၊ဂန္ဓမာဒ္ဒ၊ရွှေဝါပွင့်ချျပ်ချျံချျပ်အပေါ်ဟာန် သိုး၊မွှေးဟာန်မွှေမွှေ၊ဗေးဗေးမွှေသား၊ဖြည်းဝေ၊သေးသေးသွာတ်သေ ဖြေးကာ၊ရွှေးရွှေးငုံအာလွှ၊ ...... ဖွှာလွှလွှကို၊ ကွေးမှု ညွှတ်ရွှေ ကွေး၊......ရွှေကွေးကွေးနှင့်၊ညွှန့်သေးချျပ်ရှန်ရှန်၊ ......ရှန်သည်ပန်း ကာ၊ ဗှာလွှန်း လွှန်ဗှာသို့ ..... မထိမယ်ဘိုဟာ၊ ညိုညို့ မြလွှန်သေး၊ ဗွှုရည်ရေးသို့၊ မြိုင်စေးညော်ဗှာမော၊ ......မောသည် တေဝယ်၊ ထဲကျွှာသင့်စောင့်၊အထောင့်ထောင့်ကို၊ဖိုးနှောင့်နှောင့်နှေး၊နှောင် မထေးဘည်း၊ .... ပြိုဒ့်ဝေးရွှေတင့်ခေါင်၊ ထင်သည် မောင်ဟာ၊ ရဲခေါင်အသေးအန်၊ ကြွှေးအားသွှန်ကျောက်၊ ...... ပွင့်ဟန်တန်သီဝယ်၊ ဘိသောနှယ်သို့၊ရွှေးချယ်ဆွှတ်ချိုးချျ၊ယုယယှ၍၊ မြိုင်တုဗောင်မှုံ ကျွှန်း၊ကျွှန့်ဝ်ပန်းသည်၊ ၊မြိုင်ခန်းဝေသောကာ,မည္ဒုမိုးသော၊

(၂) ဗှာလွှန်ဝေလော၊ ပေါဝဏ္ဏသ္ဒ၊ မြည့္ဒသဗိန်းရွှေ၊ နှင်းတိ ဝေသာ၊ဝေဝေဝေးသော၊ဝေးကာသချျင်၊ညွှန့်ရှင်ထန်းထန်း၊ မြိုင် မြိုင်ဝန်း၌၊ဗှာလွှန်းလွှန်ဗှာမော၊......ဘော်ဝေသောဝေသာနှင့်၊ အုတ်ပြ သုံ့သုံ့၊ တွန်ညုံညုံချျင်၊ ဘောင်ငုံသွယ်သွယ်၊ သွယ်ကြသည်ကား၊ ဆူလယ်လည်ထက်၊ လည်ချင်းရှက်၍၊ ရိုင်စက်စည်းနှေးဖိစည် ပါးဝယ်၊ကျေးသားသံဆင့်၊ထရင့်ရင့်လျှင်၊ ပန်းပွင့်သင်းမွှေး၊ ရင့် ရာရွှေး၍၊ မြစ်တွေးတွေးကာ၊ တွန့်နှင့်ကြသား၊ အဗှာဝေးဝေး၊ ဝေဖြည်ဖြေးတို့၊ ဒေးဒေးဒေးတို့၊ ဒေးထယ်တို့ဟာ၊ ကိုယ်တို့ ကိုယ်ပါ၊ကိုယ်တို့ပါနှင့်၊ ဟာသိသံဝေသော၊ သာသည်ဘတ်ဝဝင်၊ သာမောညွှတ်ဟု၊ သုညွှဘာသော၊ သားဖြေးရှာ၍၊ လေးလေလာ ဗှာည့၊သာသာတည့်ဝေး၊ မပို့ထက်ပေးကို၊ မထိမေးမထိရှည့၊ မထိရှာညွှတ်ဟု၊ ခေါ်ဗှာည့်သံညွှာင်း၊ ညွှာင်ချောင်း ချောင်း၍၊ ဥဒေါင်းတောင်ကာ၊ တောင်ဝန်းကာရောက်၊ ရိမမကွှာ၊ ကျူးဗှာည့ ရာကို၊ကြိုးကြာကျွှားဆင့်၊ကျွှားကာရင့်လျောက်၊ မောလွှင့် လွှန်လွှန် လွှန်း၊......လွှန်၍မှန်းသည်၊ ၊လှိုင်နန်းဝေသောကာ,မည္ဒုနမိုးသော၊

(၃) ညဖွန့်စေသော၊ သာဒေနုရောဟု၊ တိမ်မှာသိလုလေလေ၊ ...... သုတ်ခေလေငြေကာ၊ ငွေငွေနှင်းနှင့်ပင်၊ ......နှင်းကိုနှင်၍၊ လွှင်လွှင်လေးလေးနှင်းနှင့်ငွေသာ၊ အလွှမ်းသွေးရှာ၍၊ ......မင်းလွှင်ကလည်း၊ ဧးမြသာကြည်၊ ငွေ့လည် ထောင်း ထောင်း၊ ထောင်းထောင်ချောင်းနှံ့ကြွေးကရိုက်လျှင်၊ မြရိုက်ခိုင်ဖူး၊ ရှက်ကူးကူရော၊ ရုံးတောသောဝယ်၊ မြကြောညွှာဆိုင်၊ မြဗိုင်မြခဲ၊ ရိုးရဲလျှံသက်၊ ပြီးပြီးမြက်တည့်၊ ကျေးငှက်ရော၊ ရူးလုသွင်သွင်၊ တောဝင်မြိုင်ပင်၊ ပင်ရိပ်ကျင်းလျှာ၊ အောက်ချင်းတင့်သိ၊ ကျိုးနက်ရှိ၍၊ မျှော်စံတုပ၊ မိန့်မလည်း၊ ဧးမြသံသာ၊ ကျူးဖော့ရည့်ရပ်ကွင်း၊ ကြိုးကြာ ရှက်ကူး၊ ကျူးဖွာသူ၍၊ မပူးသောင်ကို၊ နှုတ်ပြုဘိုလည်း၊ ကာရိုကရွှား၊ ချောက်ချောင်းကြွားက၊ ဖော့ည့်ထားလည်ပတ်၊ ပန်းသာဆွတ်၍၊ ပွင့်ဝတ်ထုံသင်း၊ သက်တွေ့ဘည့်၊ မပွင်းမျော်မှု၊ ငှက်ရတုကို၊ ယုဟချက်စိမြင်သည်ရှိက၊ မွေးမိနောင်မင်းသက်၊ ......ပန်းစံလျှက်တူ၊ ထွားညီသူကြောင့်၊ တ ရှ လွှမ်းသန်း၊ ပင်ရိပ် မြန်းသည်။ ၊ဆိုင်ဝန်းထေသာက၊ မရှူနမိသော၊

ရှင်းအထက်ပါကဗျာသေးဖြင့်၊ သပါးတည်းသာ၊ ကြွလာတောင်မှုခဲ့ရာ၊ ဓါလချောင်းတောင်ခပန်းတွင်၊ မြောင်လမ်းကြီးအလေ၊ "မျှော်သွယ်ဂူ" သို့ရောက်သဖြင့်၊ ထိုမှ ဤမှ ဖော့ည့်၍၊ ကြည့်ရှုရုံဝမ်းထော်ရှုရာ၊ ရှင်းဂူအဝင်တံခါးကို၊ မစည့်တစည့် ငိုတ်ထား သည့်ပြင်၊ **(အခွင့်မရှိမဝင်ရ။)** ဆိုးသာဆိုင်းဘုတ်ကြီးတခုချွဲ သားတာကိုလည်းတွေ့ရလေ၏။ ၊ထိုသို့သောဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို တွေ့ရုံမျှသည်း မကသေး၊ ဂူအတွင်းက ရသေ့မသည်လည်း၊ အလေ့အထထက်မျှးအားဖြင့်၊ အသွားလောင်းသောသီချင်းကိုသီဆိုလေ၏။ ၊ထိုဆိုနေသောသီချင်းကား၊

ရသေ့မအေမျိုး၊ သီဆိုနေသော ဒိုင်ချင်း။

ချစ်တဲ့ သူငယ်လေး သူငယ်ချင်းကောင်း—ယောင်းမတို့လေး ။

မခင်သာသည်၊ ရင်းမသည်းဖြူ အပင်ပေါ် မြတ်သည်၊ ဇလတ်
ဖြူကို ခူးလို့ ပစ်လိုက်ရတော့မလား။

မကြင်သာသည်၊ မင့်မှာ သူ့နှင့် အပူသယ်ကတ်တဲ့ လေစ်သူ့ကို၊
မြူလို့ ချစ်ရတော့မလော။

မယ်နုသာသည်၊ ရင်းမာခေါင်ရမ်း ဇလတ်မြွယ်၊ တောင်သွယ်နွမ်း
ကိုနမ်းလို့ ပစ်ချချရတော့မယ်။

မချစ်သာသည်၊ မောင့်မှာ ရဟန်း၊ ကမ္ဘာဝါနှင့်၊ ရွှေစာကိုထမ်း၊
ကျမ်းနှင့် ပြစ်ပြန် ရချေတော့တယ်။

မယ်နုသာသည်၊ ရင်းမာ အကိုင်းအခက်နှင့်၊

မကြီးသာသည်၊ မင့်မှာ အပေါ်အထက်နှင့်၊

အလိုလေးအိုင်။

လူ့ပျိုပုံမှာ၊ မယ်သာမှန်းပါတဲ့ ခွင်လုံးကိုင်လေ။

ဤသို့သော ရသေ့ မျိုးမ၊ သီဆို ကျူးရင့်သော ဒိုင်ချင်းကို ကြားရ သဖြင့်၊ ငြေဇ်-ငါသည်၊ အနှိပ်ပျော်ဘွယ် ဂူအတွင်း မှာ၊ ယင်းသို့သော ဗျိုင်းကောက် ဋီကာ ကြီးကို၊ အပြီးတိုင်ကြိုးစား မည်ဟု၊ ကြံစည်သနဲ့၊ ထာခဲ့သော်လည်း။ ဂူအတွင်း၌၊ လူမရှင်း အောင်ဖြစ်နေရုံမျှလည်းမကာ၊ အပေါက်ဝ ထံခါးမှာ တောင်ပင်၊ "အခွင့်မရှိမဝင်ရ" ဆိုသောဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို တွေ့မြင်ရသည့် ပြင်၊ အကြင် နိမိတ်မကောင်းသော၊ ထဘောင် သီချင်း များကို လည်း ကြားရ ချေသည်။ ၊အနှိပ်-ခလချောင်-ပျော် ဘွယ် ဂူ၊ လူမနေ့ သည့်၊ တောရ ချောင်-တချောင်ချောင် သို့၊ ခွါရှောင် ဖြန့်မြန်းတော် မူဦး၏၊ အလူး တောင်းရှိပ်မည်ဟု၊ ကြံစည်ရိုးရင်း၊ နှလုံးသွင်းမှီတော် မူသည့်အလျောက်၊ ရောက်ခဲ့တော် မူပြန်ရာ၊

ထိုနေ့ ညဦးနေချမ်း အချိန်မှာပင်၊ အကြင် ထိုသော “ဟံသာဝတီ ချောင်”သို့ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ ဤဟံသာဝတီချောင်အတွင်းသို့ ရောက်ဖြစ်ရာမှာလည်း၊ ဟံသာဝတီပဲကူးကာဦးထွေးတို့မိသားတစု၊ ဥပုသ် ရက်ရှည်စောင့်နေသည်ကိုတွေ့ရသည့်ဖြင့်၊ရဝေ့မ–ဝေးငါးပါး ဆိုသည်။ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့မြင်ရဖြန်လေ၏။ ၊သို့တွေ့ရ သဖြင့်၊ ရဝေ့မ တွေ့ကာ၊ မနေ့ညကသဲ။ ဆရာ့ကို အိပ်မက်ဘေး တယ်၊ မခေါ်ပင့်ရျေ၊ ရောက်လာပေတဲ့အတွက်၊တပ့်တော်မတို့– တအား ဝက်ရပါဘေ့သည် ဘုရားဟု၊ လျှောက်ထားကြသည့်ဖြင့်၊ အကြင်ပုဥသိရက်ရှည်စောင့်နေသူဦးထွေးတို့ဇနီးမောင်နှံ ကလည်း၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနှီဟံသာဝတီ ချောင်အတွင်း၊ သီတင်းသုံးတော် မူသမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ ဆွမ်းကြောင့် ကွမ်း ကြောင့်၊ ဗိုးနှောင့်ဘွယ်မရှိပါ၊ ဒကာကြီးတို့မိသားတစုကဖြို့ရ လုပ်ကျွေး ပါမည်ဘုရားဟု၊ ရဲရဲကြီးအာမခံကြလေ၏။

ယင်းသို့ပြောခရင်းဆိုရင်းဘဲ၊ ညခင်းသို့ကျသောအခါ၊ ဒကာ ကြီးဦးထွေးကလျှောက်ထားသည်မှာ၊ ၊“ပေသာဂီ ဆရာဘုရား၊ တပည့်ဒကာတို့မြန်မာပြည်ကို၊ သီဟိုဠ်က သပိတ်တော်ရောက်ဘူး တယ်လို့၊ ကြားရဘူး ပါ တယ်၊ ဘယ်တုံး ဘယ် ခေတ်၊ ဘယ် သက္ကရာဇ်ကရောက်တယ်လို့၊ သပိတ်တော်ရောက်ပုံကို၊တခေါက် လောက်ဟောတော်မူပါ”ဟုလျှောက်လေသတည်း။

ဒိုဒါယကာကြီး ဦးထွေးရေ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ သပိတ် တော်သည်၊ ဤမြန်မာပြည်မှာ၊ ဒကာကြီးတို့နေရာ၊ ဟံသာဝတီ ပြည်သို့၊အနှီသိုသောသက္ကရာဇ်–၉၃၆–ခုနှစ်လောက်က၊ ရောက် လာတာတယ်တဲ့၊ ။ဆဲအနှီအကြောင်းအနည်းငယ်ကို၊ ဒကာကြီးဒကာမ ကြီးတို့မှစ၍၊ ရဝေ့မအပေါင်းတို့လဲ၊ ကောင်းမွန်စွာသိမြင်စေသော ငှါ၊ ရှေးဘောကာလ၊ သမဝါယမအသင်းက၊ မင်းဆိုတဲ့အစောက်ကို ဒကာကြီးတို့တောင်းပန်တဲ့အတွက်၊ သူရိယသတင်းစာ၊ အယ်ဒီ တာ ဆရာလွန်းသည်၊ဤမည်သောရန်ကုန်မြို့၊ဂျူဘလီဟောကြီး

အတွင်းဝယ်၊ ကွယ်လွန်သူ ပြည်ထဲရေးအမတ်ကြီး ဦးခင်သည်၊ အနှီစင်အခါ၊ တရားဝန်ကြီးဖြစ်၍၊ တနှစ်တခါအထူး အဆန်းပြပွဲတွင်၊ ချယ်ယာမင်လုပ်ရာ၊ ဂျုပ်တို့နှင့်-၂-မိတ်ထက်ယ်ဟု ဆိုအပ် သော၊ အဆိုပါ ဒါယကာ၊ ဆားမူလွှန်း ပေါ့ ပြော သည်များ ကို၊ ကြား လဲ ကြား ဘူး တဲ့ အ တိုင်း၊ ထပ်မံ၍ တပေသာ၊ ပေါ့ ပေဦးအံ့၊

ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်၏ အကြောင်းအရာချုပ်၊

ချေင်းဘွဲ့ခံမင်းရဲနရာအမည်ရှိသောမင်းသားမှာ၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်၏ ညီတော် ကိုးထိန်းသခင် ဘုရင် မင်းခေါင် ဘွဲ့ခံ တောင်ငူမင်းနှင့်၊ ပြည်မြို့ဘုရင်ထွေးဘွဲ့တော် လေးကျွန်းပိုဒ်ရားတွင်၊ သားတော်-တောင်ငူကိုမင်းပြုသည့် သီဟသူကို ဘွားမြင်တော်မူသည်၊ ထိုတောင်ငူမင်း သီဟသူပင် သက္ကရာဇ်-၉၆၀-တွင်၊ ဟံသာဝတီကိုတိုက်ဖျက်၍ လက်နက်နိုင်ငံ ပြုတော်မူလေ၏၊ ထို သီဟသူ မင်း၏ သားတော် မင်းရဲကျော်ထင် ဘွဲ့ခံ နေမျိုး ဒဇ္ဇ သည်၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင် သား တော်- ငါးစုဒါယကာမင်း၏ ဘွဲ့တော် ခင်မွှေကိုးနှင့် ဇုံဘက်ရာ၊ သက္ကရာဇ် ၉၆၇-ခုနှစ်တွင်၊ မင်းရဲနရာကို ဘွားမြင်တော် မူသည်၊ ထိုမင်းရဲနဘူနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ဇေယျနန္ဒမိတ် ဆိုသူ- စာဆိုပညာရှိစပ်ဆိုခဲ့သည့်မင်းရဲနရာချေင်း၌၊ "မင်းရဲနတ်တူ၊ ထိန်သူဟူ၊ တောင်ငူနန်းမြင့်မိုဒ်ပြုဖွင့်သာစနတ်ရှင့်သားတော်၊ မင်းငါးတော်တွင်၊ ရွှေခြေဘ်ထွတ်ထား၊ ဘောဘုရားချွင်၊ ဝန်းလျားစမျူ၊ လုံးလုံးယှဉ်၍၊ ယာဉ်ဖြူပေါက်မ၊ ရာမကန့်၊ ဒိပကြွှေန်း၊ ဟံသာကျွန်းဝယ်၊ ဇွန်နန်းသာစံ၊ ဘိသိက်ခံသည်၊ ဘုန်းလျှံနေထိန်းသောင်းတည့်လေ"၊ ဟူသောစကားကို၊ အရင်းမူထားထား၍၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်ဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ အဇ္ဈုပေက္ခာဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းအရာတော်အစုအစဉ်ကို၊ ရာဇဝင်အမျိုးမျိုး၊ ချေင်းလင်္ကာ ပို့ကဗျာအမျိုးမျိုး၊ မော်ကွန်းကျောက်စာ၊ နန်းစဉ် မှတ်

ထမ်းစဉ အမျိုးမျိုးစသည်တို့မှာ၊လိုရာတရုတ်နွှတ်၍၊ အကျဉ်းချုပ် သဘောသာ၊ပြောဟောလိုသည်မှာ။

တောင်ငူဘုရင် မဟာသီရိဇေယျသူရ ဒုဋ္ဌဝတီဆိပ်နာမံ ခံယူ တော်မူသောမင်းကြီးညီသည်၊ နှစ်ထက်ကုန်းသူကြီးဘိုးကိုနုန်းထင် ရာ၊ သက္ကရာဇ် ၈၇၈-ခုနှစ်တွင်၊ သားတော် ထယင် ရွှေထီးကို ဘွားမြင်တော်မူသောအခါ၊ တောင်တောင်မြို့ရွာတို့တွင်၊ ချော်စစ် မီးချို့အလွှင်၊ ထင်မြင်ပြီးခါ၊မိုးပင်းကြီးသည်းထန်စွာ ရွာချက်၊ မိုးသီးမိုးပေါက်၊ ရောက်သီးလုံးခန့် သည့်စွာကျ၏၊ အရွှေ ရှမ်း ပြည်မိုင်းသေသင်စားသည်။ခဝေးနိဝင်ထာ၏။ ယောင်းကဲ့သို့သော ထိတ်ကြီးနိမိတ်ကြီးတို့ ထင်မြင်လာသော်၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး ညီသည်၊ ထိုသားတော်အား။ မှားမွာအားထား ချစ်ခင်ပြီးလျှင်၊ ပုခက်စေတ်ထင် အခမ်း အနားကြီးနှ၍၊ ရွှေထီး ရွှေချက်ကိုရေပ်မိုး စေပြီးလျှင်၊"ထယင်ရွှေထီး" ဟုအမည်မှည့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် မဟုတ်ခေတ၊ ရာဇဝင်၊ ရာဇဒေဝ၊ ရာဇဝင်ဟုဟုလျှို့ကြက်သရေ ဆောင်ဒုဋ္ဌဝတီဆိပ် ၃-မျိုးရ၊ ဗျာဒိတ်ကားသုံးဆောင်ရွှေစဉ်ဆိုသည့် မင်းတရားရွှေထီးချောင်းနှ၍၊ ။"အဆန်းအကြွယ်ဖုံ့ဆဲဝှယ်လျှင်၊ ရောင်နှလ်ထွန်းတောက်၊ တောင်မြောက်ညီးညီး၊ချော်စစ်မီးနှင့်၊ မိုက်တိ.ကောင်းကင်၊မြို့ဝင်ရေခဲ၊ရောက် ရွာကြီးချက်၊တရုတ်ထဲ နတ်ဘူး၊ ထွားတော်မူက၊ ဇမ္ဗူပွင့်ရန်၊ သည်လျှင်မှန်ဟု၊ ရွှေစွန် တိုင်းကားမိုင်းသေသင်စားလည်း၊ဘုန်းအားပြွမ်းပြွမ်း၊တတေတင် ရှမ်းနှင့်၊ဗျွန်းတရုတ်၊ ပြေးဝင်ထဲ့ရှင်၊ ပြည့်ရံခင်သိမ်း၊ ချမ်းငြိမ်း မသားရှင့်ချစ်ဘကား၊ ဓေသရပ်သာ၊ရှစ်မျက်နှာကို၊ငေါ်နှင့်ငေါ်သော၊ နှစ်ပါးထောက်ရုံ၊ ရန်နှောင်ထုံးသို့၊ ပတ်လုံးကျွန်းစည်၊ ဗုဒ္ဓည်ထည် ထဲကြီး၊ မှတ်တော်သံ၍၊ မင်းစံ ရောင်မောင်း၊ မင်းကောင်းတို့မှာ ရွှေထီ.ပြွဲသို့၊ သမ်ဟု ချက်ချက်၊ ရွှေပုခက်၌၊ ရံမက် လွှန်ကြင်၊ ယုံမြီး ထင်မှာ၊ တရုတ်ထင်ကြွေညာ၊ ဥပရာဟု၊ မည်သာ ရွှေထီး၊ ထမှတ်ရှီးသည်၊ ။မင်းကြီးတည့်ရင်သွေး-တိုးတော်မြေး"၊ ။ ဟူ၍ရင်း။

ထိုမင်းတရားရွှေထီးနားတော်သွင်းတွင်၊ ၊"နတ်ရှင်ဘိဟာ၊ ရှင့်ချစ်ဘ ကား၊ တော့ ထွန်း ပေါ်၊ ရှင့်ကို မြွေ်က၊ ဝတ်တော် တန်းခသ၊ ကိရိယာ သရဖူ၊ ထီးဖြူဆင်မြင်း၊ပြည်လုံးနှင်းသည့်" မှာ၍ရင်း။

"ရှင့်ဘုရင်နှစ်၊ ရှင်ကိုချစ်၍၊မြို့သစ်အတွင်း၊ကန့်ကြသခင်း၌၊ ထင်းသင်းဘယ်ညာ၊ နန်းတော်သာ၏၊ခမ်းဝါအရိပ်၊သောင်းမြေ ထိပ်၌၊ တံဆိပ်ကြက်သရေ၊မြို့တော်ထွန်းညီး၊တမွတ်ချီးသည်၊ ၊ ရွှေထီးတည့် မည်တော်ပေး"၊ ၊မှာ၍ရင်း၊ အကြောင်း အား ရေးချွန်ရှာစဉ်ဆိုလေ၏။

ထိုနောက်ကာခါဆိုခဲ့သောချင်းများအရ၊ ဇေယျာဝနဇာတိုင်း၊ ကေတုမတီမည်သော တောင်ငူ မြို့ကြီးရှင်၊ ဘုရင် မင်းကြီးညို သည်၊ သားတော် တပင်ရွှေထီးကို၊နန်းတော်မြောက်ဘက်တွင်၊ အိမ်တော် ဆောက်လုပ်၍ စံနေစေရာ၊ တပင် ရွှေထီး၏ အထိန်း အမယ်မှာ၊ တောင်ခမင်းကြီး၏ သား၊ မင်းရဲသိခ်သူဘွဲ့ခံမင်းကြီး ဆွေဆိုသူဖြစ်လေသည်၊ ဤမင်းကြီးဆွေသည်၊တွေးချင်းတိုင်ရွာ သူ-ရှင်မျိုးမြတ်နှင့် သင့်ကြသောအားဖြင့်၊ သားတို့ ငါးယောက် ထွားမြင်သည့်အနက်၊သက္ကရာဇ်-၈၇၇-ခုနှစ်တွင် ဘွားမြင်သော (ရှင်ရဲထွတ်)သည်ကား၊ တပင်ရွှေထီးထက် တနှစ်မျှသာကြီး၍၊ ထွားဘက်တော်တယောက်ဖြစ်လေ၏။

အထိန်းတော်မင်းကြီးဆွေ၏သား(ရှင်ရဲထွတ်)သည်လည်း၊ သူ၏အဘဖြစ်သူမင်းကြီးဆွေနှင့်ရှိရာ၊ တပင်ရွှေထီး၏အိမ်တော်သို့၊ မပြတ်မပြတ်လာသဖြင့်၊ထံသရာဆရာတောင်းရှေးကံပေါင်းအား လျော်စွာ၊ သခင်ကြီးဆိုသူ မင်းသွီးနှင့်၊ (ရှင်ရဲထွတ်) တို့သည်၊ မလွှတ်မကင်း၊ချစ်ခင်ရည်ငံမြင်းရှိကြသတ္တဝါ၏၊ ၊ဤသို့ချစ်ခင် ရည်ငံရှိကြသည်ဆိုသည်မှာ၊ ခုကာလစကားအားဖြင့်၊ သွီးရိုးစား ဖြစ်ကြသည်ဆိုလိုသည်။ ၊ပါဠိဘာသာအလို၊ ပိဂြိုဟ်ပြုလို့ဖြစ်ချင်း၊"သမ်ရစ္စတီတီသွီးရိုးစား"မှာ ပြုရပ်သင့်သည်၊ အဓိပ္ပါယ် မှာမူ၊အတူအတွေ့ချစ်ကြကြိုက်ကြသည်ကိုဆိုလိုသည်။

ယင်းကဲ့သို့ချစ်ခင်ရင်းနှီးနေကြရာ၊ တနေ့သ၌မင်းထီးသခင်ကြီးက၊ ပြက်ရယ်စကားပြောကြားသည်မှာ၊ “ရဲထွတ်တွင်” ငါ့ကျေးဇူးများစွာရှိသည်၊ အစားမှာလဲငါ့အစား၊ အဝတ်မှာလဲ ငါ့အဝတ်၊ ယခုလိုအခြေတော်တော်နေရသည်မှာ၊ ငါ့ကျေးဇူးပင်တကား” ဟုပြောကြားလေရာ၊ (ရှင်ရဲထွတ်)သည်၊ “ဇာတိပုည၊ ဂုဏ်မာန” ဟု ဆိုသောစကားကို၊ လေးလေးမှမထောက်ထား၊ “ယောက်ျားတို့ဘုန်း၊ ချိန်ရွန်းခါသင့်၊ ပန်းနှယ်ပွင့်၏” ဟုဆိုသော၊ ယခင့်ရှေးစကားကိုမျှ မများကြီးအားထားသောသကောတာဖြင့်၊ “ဘုန်းကြီးရဟန်းတို့သည် သက်နှင်းကိုကိုယ်တိုင်ယက်ရပါ၏လော၊ လယ်ထွန်ယက်၍အသက်မွေးရပါသလား” ဟု၊ ပြန်ကြားပြောဆိုလျှင်၊ သခင်ကြီးက၊ “(ရဲထွတ်)သည်၊ ဘုန်းကြီးပေလော” ဟု၊ စော်ကြော မေးမြန်းပြန်ရာတွင်၊ (ရှင်ရဲထွတ်)က “ကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းကြီးကား မဟုတ်၊ သို့ရာတွင်ကမ္ဘာသကာလတရားမျိုးကုံ၊ အားကိုး ယုံကြည်ပေသည်” ဟုတည်ကြည်ခန့်ညားသောစကားဖြင့်၊ ပြန်ကြားပြောဆိုလေ၏။ ။“ဤနေရာ၌(ရှင်ရဲထွတ်)ဆိုသူကား၊ ယောက်ျားမ အရှိန်အားဖြင့်၊ ထမိန်နွားခိုသောလူစားမျိုးမဟုတ်၊ ဝါမိန်းမ၏ထဘီရိပ်၌၊ အိပ်ဤစားလိုသောလူစားမျိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးသိထိုက်၏။

ထိုနောက်သောအခါတွင်၊ မည်းတော်တောင်ငူဘုရင်နတ်ရွာစံလွန်တော် မူသဖြင့်၊ သက်တော်-၁၅-နှစ်အရွယ်မျှသာ ရှိသော၊ တပင်ရွှေထီးသည်၊ ရွှေထီးရွှေနန်းရွှေပြဿဒ်ကို၊ ဆိုင်းမြန်းစိုးစံတော်မူလေရာ၊ မိမိအထိန်းတော်၊ မင်းကြီးစွေကို၊ မင်းရဲသိင်္ခသူ ဟူသောဘွဲ့အမည်အရည်ကို ပေးအပ်သည့်အပြင်၊ ၎င်း၏သား အသွားသက်တော် (ရှင်ရဲထွတ်)ကိုလည်း၊ အစ်မတော်သခင်ကြီး နှင့် ထိမ်းမြား ပြီးလျှင်၊ ကျော်ထင် နော်ရထာ ဟူသော ဘွဲ့ဖြင့်၊ စစ်ကိုင်ချုပ်ခန့်အပ်လျက်၊ ထီးလိုင်းအရပ်ဖြစ်သော၊ ဟံသာဝတီ မြို့ကြီးကိုတိုက်ဖျက်၍၊ လက်နက်နိုင်ငံပြုလေ၏။ ။ထိုအခိုက် အခါတွင်၊ ပြည်၊ပုဂံ၊ အင်းဝသဖြင့်၊မြန်မာပြည်အတွင်း၌မင်း

နေပြည်များ၊ အသီးအသီးကွဲပြား နိုင်နေကြလေ၏။ ထိုခေတ်တွင် ဘုရင် ဖြူထီးသည့် ဘုန်းထက်ရုံးကြီးသော မင်းတပါးဖြစ်သည့် အလေချာတ်၊ ယောက်ဖတော် ကျော်ထင်နော်ရထာ၏ ရုပ်ရည် ကြံရည်ဖြင့်၊ မြန်မာပြည်၊ တလိုင်းပြည် အလုံးကုံ၊ ထိမ်းကြီးရှိ သည့်ဖြင့်၊ တိုင်းပြည် နယ်ပယ် ချဲ့ထိုသည့် အတိုင်း၊ ရှိုင်ပြည်၊ ယိုးဒယား ပြည် များ ကို လည်း၊ ရုပ်ကြံ အောင်မြင် တော် မူလေ၏။

မင်းတရားကြီးသည်၊ စစ်မိုသ်ချုပ်ကြီး ကျော်ထင် နော်ရထာကို စစ်ရေး စစ်ရာ၌၊ အလွန် အားကိုးရသဖြင့်၊ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ခတ်နှိပ်ပေးသနား တော်မူ၏။ တိုင်းပြည်အားလုံး ကိုလွှဲအပ်ခန့်ထားလေသဖြင့်၊ ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာမှာ၊ ဥပရာဇာအိမ်ရှေ့မင်းတို့၏အစီး အနှင်း အဆောင်အရွက်များကာ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်အလားတူ၍၊ တိုင်းနေ ပြည်သူ ရှင်ရဟန်းတို့၏လေးမြတ်ကြည်ညိုခြင်းကိုပင် ခံရ လေသည်။

[အထူးမှတ်ချက်။ ဘုရင့်နောင်၏စွမ်းရည်သတ္တိအကျယ်ကို၊ ရာဇဝင် များနှင့် ချေင်းပေါင်း ၁၂–စောင်မှာ ကြည့်ရှုကြပါ ကုန်။]

ဤဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာဘွဲ့ခံ၊ နောင်သောအခါ၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင် ဖြစ် လတ္တံ့ သော၊ (ရှင်ရဲထွတ်) ကား၊ ယောက်ျားကောင်းအာဇာနည်တို့ထုံ့ ဝီရိယဖြင့်၊ အာသာဝတီ မည်သော ပေါင်းလောင်မြစ်၊ ခြေဘေးချောင်း၊ ငြို့ချောင်း၊ သွာ ချောင်း၊ ခပေါင်းမြစ်တို့ရစ်ကြို့ ဆုံစီးရာဒေသရွာနဝတရ၊ တောဝှ မတီ၊ ထီကြီးကြွင်နှန်း၊ ရွှေနန်းရှင်၏ဘိုး၊ သခင်ကြီးနှင့်၊ ဆုံစီးပေါင်း ဘက်မှုသည်ကို၊ အထောင်ကျော်ကာလ၊ ကျွန်ုပ်တို့ငယ်ရွယ်စဉ်က ရှိခဲ့သေးသောတေးထပ်ကလေးတပုဒ်မှာ၊

ကိုယ်ရည်သွေးဘောသံ။

ခပေါင်းရေ—စမ်းရေ့ညေရယ်နှင့်၊ သန်းရှေ့တုသခင်၊ နန်းတော်တု
ပလ္လင်မှာတော့ဘုရင်ရွှေထီး။ ။ဟင်္သာတိုင်နှုတ်—လှမနော်မှာ၊ အစ်မ
တော်—နန်းလုံးဆီမီး။ ။ချဲကွက်ဟု—တက်နိုးပေါ်သည်တော်စီး
နော် မနီး။ အထိန်းတော် အကြီးနှင့်၊ ဇာနီမြတ် လွှန်သော်။ ။
ဘွားဘက်တော်လှကလေးရယ်လို့၊ ကောက်ပုမွေး-နန်းထက်မှာ
မှော်။ ။လူရေခုစန်းလက်ပေါ်လျှင်၊ ကျွန်းဆက်တော် ဝင်ပြီးမှ
ပင်ရွှေထီးအစ်မျှေမဲ့လိုကြာခို။ ။ယောက်ျားတို့ဝံ့နွန်းဆိုလျှင်၊
ကံဘုန်းကိုသိတဲ့မရောင်။

ဤတေးထပ်ကလေးမှာ၊ ကာရန်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ရာဇဝင် ဇာတ်သာအရေး လွှန်စွာထိသော၊ မိသောစကားအသွားအလာ များစွာ ပါရှိသေရကား၊ များများကြီး မှတ်သင့် မှတ်ထိုက်ပါပေ သည်၊

ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာသည်၊ တိုင်းပြည် အလုံးကို ကြည့်ရှုထိန်းသိမ်းနေရာ၊ မင်းတရားရွှေထီးမှာမူကား၊ အနောက် ဥရောပတိုက်မှထွက်၍၊ တားကျက်လှကြသော၊ လူမျိုးများအနက်၊ ပေါ်တူဂီပြည်သား၊ ကုလားဖြူမျိုး၊ ဇရင်ဂီတခယောက်နှင့်ပေါင်း၍၊ မကောင်းသော သောက်စားမှုထစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အရူးဖြစ်နေလေ၏။ ။(ဤစကား၌၊ ကုလားဖြူဆိုသည်မှာ၊ ရှေးအခါသောမြန်မာကြီးများသည်၊ အိန္ဒိယသားတို့ကို၊ ကုလားမဲ ကုလားနက် ဟူ၍၎င်း၊ ဥရောပ တိုက်သား တို့ ကို၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမန်၊ ပေါ်တူဂီစသည်ဖြင့်၎င်း၊ ခွဲခြား၍မခေါ်မူ၍၊ ကုလားဖြူဟူ၍ ခေါ် ထစ်ကြောင်းကို ပြလိုသော ဟူ၏။ ။ထို့ကြောင့်၊ သဆိုတော် ဦးမင်း ရေးသားသည့်၊ လေးချိုးတပုဒ်တွင်၊ ။"မိန္ဒာခလယ၊ ကုလားဖြူကို၊ လွှယ်ကူသုံ့ပန်း၊ ရွှေသကင်ရဘင်းမည့်ရွှေ" ဟုပါရှိ လေသည်။)

ယင်းသို့လျှင်၊ ဘုရင်ရွှေထီး သည်၊ သေဘက်ဗေား ယစ်မူး၍၊ ဦးနှောက်ရှုံ့မှုမကသေး၊ မြန်မာ မှူးမတ်၊ တလိုင်း မှူးမတ်တို့၏ သားမယား၊ ဝန်ကတော်များကိုပင်၊ မတရားသဖြင့် ဆိမ်းဖိုက်ယှင်ငေ လှေချား၍၊ အမှား ကြီး ဖြစ်နေသည့် အတွင်း၊ စစ်တောင်းစား ဗိန္နဲစောထွတ်ဆိုသူ၊ တလိုင်းအမတ်လုပ်ကြံရကား၊ ဘဝတပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်တော်မူရလေ၏။ ။(ဤဘုရင် ရွှေထီး၏ ထုံးကိုနှလုံးမူ၍၊ အရက်သမား နှင်ဘုရင် များသည်၊ တိုင်းကား ပြည်ရွာကို၊ ကြာရှည်စွာမအုပ်စိုးနိုင်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်း ကြီး သိရာ၏။)

မင်းတရားရွှေထီး ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သော အခိုက်အခါ တွင်၊ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင် နော်ရထာမှာ၊ ဓလမြို့တွင် ရှိနေ သဖြင့်၊ စစ်တောင်း စား၊ ဗိန္နဲစောထွတ် သည်၊ ဗိန္နဲဝဏ္ဏဝေါ ဟူသော ဘွဲ့ကို ခံ၍၊ ဟံသာဝတီ နန်းကို၊ သိမ်း မြန်း စိုးအုပ် လေ၏။

ဗိန္နဲဝဏ္ဏဝေါ သည်၊ ထီးနန်းရ၍ ၃-လခန့် ရှိလျှင်၊ တလိုင်း မှူးမတ်ရဲညီအငယ်းအဝေးကြီးက၊ ဗိန္နဲဝဏ္ဏဝေါကို၊ သဘောမနှစ် သက်ကြရကား၊ ရှေ့မြို့စား ဗိန္နဲထေရာမကို ရွေးကောက်၍ မင်းမြှောက်ကြပြန်၏။ ။ထိုခေတ် အခါ တွင်၊ တောင်ငူ-ပြည် ဝကူ-ဝထင်း-တောင်းထင်း-သထံကုိင်း-ရခန်းထပ်-စည့်ကူး-မေသ-ဂုဏ်-ဝသောမြို့များသည်။ မိမိတို့မြို့ကို၊ မိမိတို့အပိုင်အလုံ ချည်းနေကြလေ၏။

ယင်းကဲ့သို့ တလိုင်းပြည်၊ မြန်မာပြည်အလုံး၊ အစည်းအရုံး ပျက်စီး၍အသီးသီးအဝဝ၊ မညီမညွတ်ဖြစ်နေကြရာ၊ ဓလတွင် ရှိနေသောဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာသည်၊မြန်မာအမတ်၊ တလိုင်းအမတ်၊ ရှမ်းအမတ်တို့နှင့် စည်းဝေးတိုင်ပင်သောအခါ၊ ဟံသာဝတီ ထက်၊ ကောတုမတီ မည် သော၊ ဘွား တော် မူရာ တောင်ငူ ပြည်ကို အလျှင် ချီရသော်၊ သင့်လျော် မည်ဟု တညီ တညွတ်ထည်းဆုံးဖြတ်ပြီးမှ၊ကြ၍ပြီးလျှင်၊တောင်ငူမြို့သို့ထင်စီး

နိုင်ငြေခြံတို့နှင့်ရိုးတက်ခဲ့ကြပြီးလျှင်၊ တောင်ငူတွင် ဘုရင် ပြုလုပ်ရှိနေသော၊ ညီတော် ဘုရင်မင်းခေါင်ကို တိုက်ဖျက် အောင်မြင်သောင်မူရာ၊ ညီတော်ကိုစည်းစိမ်အသောင် မပျက်တည်စေ၏ ၊ ထိုကေတုမတီ တိုက်ပွဲအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၊"စစ်ကိုင်းထောင်သင်း၊ ဝထင်း ထက်ျာ၊ ဖြည်မှာ နံ့ဝဒေး"ဟု တွင်သော ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်၊စာဆိုတော်အမတ်ခရေးစပ်ခဲ့သည်၊ ၊ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်၏မြေးတော်၊ သားတော်ဇင်းမယ်ဘုရင်၏ ထီးတော်၊ မင်းတရားမယ်တော်၏ချင်းမှာ။

"မင်္ဂလာမြောက်ဘွန်း၊ဟံသာနန်း၌၊ ထိန်းသန်းမြိုင်ရံ၊ လေ့နှံထိစံ၍၊ မိသဲရှစ်သောင်း။ ရဲပေါင်း များစွာ၊ ထက်ျာ ထောင်ထော၊ မိတ္တတ်များနှင့်၊ ဝန်းရှားစံပယ်၊ ပျော်ကြိုက်ဝယ်လျှင်၊ နှိုတွယ်စရာ၊ မြိုင်း မိဖွာတို့၊ ကြီးရှာ တွေး ချွတ်၊ ကောက်ညွှတ် ဝေလေ့၊ ကြပတေ့ဖြင့်၊အမေ့ငုံဘိ၊သစ္စာညှိ၍၊ ဝတ်ရုံးရ၊ ရစ်နေလုသော်၊ နတ်တုသီဟ၊နရိ နွှေ၊ခဘာခြင်း၍၊ တိမ်နှယ်မိုက်လည်း၊ သိုက်သိုက်ဂှမ်းဂှမ်း၊ဆွေရှည်ကျွမ်းနှင့်၊ ဖြည့်မှမ်းမှုးမတ်၊ ဝန်းပတ်ရံ ကာ၊ စကြာရွှေထင်၊ဆေးကျွန်းရှင်သို့၊ရစ်ထင်သာလှ၊ဂှန်ပေါက် ဖြိုသား၊ မွာနစာရ၊ ကေတု မတီ၊ ကြွခဲ့ ချီသော်၊ ပည်းသိ ရွှေနှောက်၊ အထောက်တောက်တည့်၊ တောင်မြောက် ထမ်းတိုင်း၊ အခိုင်းခိုင်းလျှင်၊ တလိုင်း ထုထင်၊ ဟန်နှင့် ရပ် ကို၊ ရှုပ်ရှုပ် ဖျောက်ဖျောက်၊ နေ့ရှိန် ကြောက် ဘောင်၊ နှင်း ပေါက် အလော၊ ပြေးလွှင့်ရှား၍၊ တရားကြွှန်း၊တောင်ငူနန်းကို၊ ဖှစ်တွန်းကျည်းရှင်၊ ရမြောက်လျှင်သည်၊ ၊ထက်ငင်တည့်မနှေး-အသာခွေး" ဟူ၍ ရေးစပ်ထေ၏။

ရင်းအထက်ပါချင်းအရ၊ ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာသည်၊ သက္ကရာဇ်-၉၁၂-ခုနှစ်တွင်၊ ကေတုမတီ တောင်ငူမြို့ မှာပင်၊ ယာယီကွန်း ဆောက်၍၊ ဘိသိက် ခံတော်မူသည်၊ ၊ တောင်ငူတိုက် ပွဲတွင်၊ အင်းခဲ့ကြသဖြင့်၊ ပွဲရလမ်းရ ဖြစ်သော သူတို့အားလည်း၊ ချွဲ အမည် အရည်မှ ၏၊ အကွင်း အမြို့

အထည် အထိပ် များဇွာတို့ကို၊ ဝေ့ဝေ့ ရမ်းရမ်း၊ ပေးကမ်း သနားတော်မူသည်၊

ထိုနောက်၊ ကောတုမတီမြို့ကို၊ အနေအထား ကျအောင်၊ ခတာချင်း စီမံတော်မူ၍၊ ညီတော်၊ သားတော်၊ မြေးတော်၊ မတ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ဗိုင်းမြင်းတိုင်ပင်တော်မူရာ၊ မြည်မြို့ကိုလုပ်ကြီး၍၊ နိုင်ငံတော်ကျယ်ပြန့်မည်ဟု၊ တညီတညွတ်တည်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ၊ ရင်း-၉၁၂-ခုနှစ်တွင်ပင်၊ မြည်မြို့ဆိုချိတကာ်လုပ်ကြီး၊ ထက်နက် နိုင်ငံပြုပြီးလျှင်၊ ရင်းမြည်မြို့ကို၊ ညီတော် နန္ဒယောဓာ ကို၊ သတိုးဓမ္မရာဇာ ဘွဲ့နှင့်၊ ဘုရင်ခံခန့်ထားတော်မူလေ၏၊ ၊ရင်းအချက်ကိုရည်၍၊ ဦးအခိုပ်ငေချင်းတွင်၊ ၊"နှရာဗိန္ဒု၊ဘုပ်ေလဟု၊ လောက ထွတ်များ၊ သမုတ် ထား သည်၊ တရား နတ်ရှင်၊ တောင်ငူ တွင်၍၊ သာ ရွှင် ပျော်ပါး၊ ပန်းဖြေ နားမှ၊ တိုင်းကား ပေါ်ကုံး၊ ရပ် အလုံးကို၊ ယူကျုံး တော့မည်၊ မှတ်တော် တည်လျှင်၊ ကြီးစည်မိတ်ဖြား၊ နက်ပညာဖြင့်၊ မကြာခဏ၊ မြည်ခေတ္တကို၊ မြင်းပြ တိုက်၍၊ ထက်ရုံးနှံ၍၊ ခဲ့ဝံ ဘုန်းပြီး၊ ညီသတိုးအား၊ ဥမျိုးသရေ၊ နှင်းခဲ့ပေပြီ"၊ ၊ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူလေ၏၊

ထိုသရေခေတ္တရာမည်သော တိုက်ပွဲကြီး ပြီးစီးသည့်နောက်၊ စထင်း၊ ငဝေ၊ ဝုဏ်စသည်တို့ကို၊ ချီတက်တိုက်ခိုက်အောင်မြင် တော်မူပြန်သည်၊

စထင်းရေကြည်ဆိပ်၊နန်းတော်၌စံတော်မူခိုက်၊စထင်းဘုရင်၊ မင်းကျော်ထင်နှင့်တကွ၊ရှင်ကြီးလူကြီး၊ မထီး သဃ်ရာဇာတို့ကို ပင့်ဘိတ်ခေါ်ငင်တော်မူလျှင်၊ 'ရှေးအရှုအစဉ် အဆက်များကို၊ မေးမြန်းတော်မူရာ၊ရှေးပုဂံကောင်းစားစဉ်၊နော်ရထာမင်းပေါ၊ အလောင်းစည်သူ၊ နရပတိစည်သူတို့၊ သမုတ်တော် မူခဲ့သော၊ ကျောင်းကန်ဘုရားတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော ဝတ္တုကံ မိုးမြေ၊ ဝထင်းသိမ်းမြင်းများကို၊ အဝဒုတိယမင်းခေါင်၏သား၊ သတိုးဆိုသူ လေဘ်ထက်က၊ ပယ်ဖျက်တော်မူခဲ့ကြောင်းများနှင့်လျှောက်ထား ၍၊ အညာသားမင်းများ၏ အမြင်းအရောက်ကြားတော်မူရာ၊ ထွန်

ရွာစက်ဆုပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထဖန် ယုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်တော်မူ ရှောက်၊ ဘုရားမြေကျောင်းမြေများကို ထပ်မံ၍ဒါန်းတော်မူ၏။

ထိုစကာ၊ စလင်းစသော မြို့ရွာများ၌၊ အညာသား မင်းများသည်၊ သိတင်းကျွတ်လကို၊ ကုန့်၊ သငြွေခွန်းသည်ဟူ၏၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ ကြက်၊ များစွာတို့ကို သတ်၍၊ သေလွန်နေပြီးသော မိဘ ဘိုးဘွားဘို့စားရအောင်ဟု ဆော်ပြန်လွှန့်၍ စားပွဲသောက်ပွဲပြုလုပ်ကြသော အလေ့အကျက်ကိုလည်း ပယ်ဖျက်ယုတ်သိမ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကြီးစွာသော မင်းဒဏ်နှင့်အာဏာဖြင့် ကန့်ကွက်တားမြစ်တော်မူ၏။

ထိုနောက်ပုဂံသို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ သက္ကရာဇ် ၈၂၂-ခုနှစ်တွင်နန်းတက်တော်မူသော၊ သော့လည်ကြောင်မင်းထက်ထောက်ကာစ၍၊ ရေတွင်မျှော်ထားသော၊ စကားသစ်တုံးကိုဆေ ယူပြီးလျှင်၊ ရှုပွါ၊ တောင်ခြေ၌ ထားခါ၊ မြန် မာ ပြည် တ ပြည် လုံး၊ အ ထိန်းအသိမ်းမကားများဟုစွာသော၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ ကြက်တို့ကိုရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်၍၊ ပွဲလမ်းသဘင်ပြုလုပ်ကြသည် ဖြင့်၊ ရင်းကျွဲခေါင်း၊ နွားခေါင်း၊ ဝက်ခေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့အိမ်ဦး၊ အိမ်ရှေ့တိုင်များတွင်ဆွဲဆင်ထားလေ့ရှိကြသော၊ မဟာဂိရိနတ်ပွဲကြီးကိုလည်းဖျက်ဆီးယုတ်သိမ်းတော်မူ၏။ ယင်းကဲ့သို့တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့သော်လည်း၊ လုံးလုံးကြီးမပပျောက်မူ၍၊ ယခုတိုင်၊ မဟာဂိရိခေါ်မင်းမဂိရိနတ်ကို၊ အမြတ်ဆ နိုးကိုးကွယ်လိုသော အချို့မြန်မာများသည်၊ မိမိတို့နေအိမ်၌နတ်ရှန်းထိုးဆွဲခြင်း၊ နတ်အိုးထားခြင်းတို့ဖြင့်၊ အများကြီးမှားလျက်ပင်ရှိကြသေးလေ၏။

ပုဂံရွှေစည်ခုံဘုရားကိုလည်း၊ လုံးတော်ပြည့်ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ တော်မူ၏။ ငှောင်ပစ်ဘောင် ကုန်းတော်ကြီး ရှင်ခေမင်္ဂကိုလည်း ဝိနည်းရှိ ရှိသမှတ်ခန့်အပ်တော်မူ၏။

ထိုနောက်တောင်ငူအားပြည်ဆဲဆားစသင်းအား၊ စသည်တို့နှင့်၊ ကိုးရည်ညွှတ်၍၊ ဟံသာဝတီပြည်ကိုမြန်၍လုပ်ကြီးချာ၊ ဘုရင့်နောင်ကျောင်ထင်နေဝ်ရထားနှင့်၊ ဟံသာဝတီဘုရင်သမိန်ဘေသာရောမတို့၊

ပန်းကျော်ချောင်းတွင်၊ဆင်ဖြိုင့်စီးချင်းယှဉ်၍၊စစ်ထိုးတော်မူမည်ရှိရာ၊မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ၊အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို၊ ယုံကြည် ထက်သန်နှင့်အညီ၊ငါကအောင်မြင်၍၊ဘုရားရှင်၏သာသနာတော်ကို၊ ပြုရချက်ဆောင်ရမည်ဖြစ်လျှင်၊ကောင်းကင်နိမိတ်ပြစေသော၊ရှုံးမည်ဖြစ်လျှင်၊မြေကြီးနိမိတ်ပြစေသောဟု၊အဓိဋ္ဌာန်သဋ္ဌာမူ၍၊ ဆင်ဦးကျင်းထက်က၊ရွှေကရားနှင့်ရေသွန်းတော်မူလျှင်၊မြေသို့ကျသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ကောင်းကင်ထက်က၊ ရွှေဂုက် အပေါင်းတို့သည်၊သောင်းသောင်းရုတ်ရုတ်၊အုတ်အုတ်သဲသဲ၊တခဲနက်ကြွေးကျော်မြည်ထွက်၍၊ဆင်ပေါ် သို့ ပြုံကြလေသော်၊ကုန်းထက်စီးဖြစ်သော၊ မြန်မာ အမတ် - ဘဘကာသကဏ်နှင့်၊ ထလိုင်းအမတ်ကြီးဗညားဒလတို့က၊ အလျှင်အမြန်တိုက်တော်မူလေ၍၊ အောင်မည်မလွှတ်ဟု နိမိတ်ဘတ်၍၊ ကျော်ကြားသည့် အတိုင်း၊ စီးချင်းယှဉ်ပြိုင်၊ သုနိုင်ငါ ရွှေးတိုက်ခိုက်တော်မူရာ၊ သမိန်ဒလာချာမည်သောတာသိုင်းဘုရင်၊စစ်မျက်နှာနိမ့် ပုံနှစ်နသကြောင်းများကို၊ မင်းရဲဒိဗ္ဗချောင်းတွင်၊

“ပြည်ကာပြန်၍၊ ရန်မာန်ကြောက်ရှောင်၊ ညီမင်းခေါင်ကို၊ ရွှေတောင်ငုနန်း စံစေမြန်း၏၊ တသွန်းဥသာ၊ ရာဇာမနော၊ သမိန်ထောလျှင်၊ တကြောဇမ္ဗူ၊ ပြိုင်တူမဲ့တောင်း၊ ပန်းကျော်ချောင်းဝယ်၊ဇေ့ ညောင်းရန်ဝင်၊ ရန်သွင်တောင်ထွေ၊ မြင်းခြေပြီးထပ်၊ ကြိုးချပ်မိတ်ပျံ၊သံပယ်ဆုစ်စီး၊ ကြံ့နှင့်ရည်းလည်း၊ စီးတည်းတင့်တော်၊အေးစေကျော်လျှင်၊ဥပေါ်ပွဲရှိန်၊မျိုးဆက်ခန့်နှင့်ကြွင်းဖြန့်တောက်ထိုးရိုးသို့ကျောက်ကျွန်၊ ထွန်းထွန်းဝင်းဝင်း၊ ဇေ့ချိုးနင်းကာ၊မင်းနှင့်စီးဆင်၊သည်ဖြင့်ခန့်တိုင်း၊တလိုင်းပြည်လုံး၊ ထက်ရှုံးထွန်း ခြွင်း၊တိုက်သတ်အောင်သည်”၊ ၊ဟူ၍ရှိရင်း။

မဟာဥပရာဇာချေင်းတွင်၊ ၊“အေးတော်တောထီးရောက်လျှပ်ိုးသော်၊ဖြင်ညီးသုခ၊အနံ့ကို၊ ကြိမ်းပယ်ဖော၊ သမိန်တောလျှင်၊ တွေးတောသမ့်လျှင်း၊ ပြိုင်လက်ချင်းသော်၊ ရန်ကင်းလုလျှားထိကြွားပမား၊ အဓိဋ္ဌာလည်း၊ သာသနာအား၊ စီးပွါး ထင်ရည်း။

ငါထည်းစပ်စစ်၊သေဆောင်တိုင်းဖြစ်မူ။ကောရာဇမင်းချင်း၊ထက်ငင်းလျှင်သော၊တွေ့စေသောဟူ၊ရနေ့ဘုန်းလှိုင်၊နတ်ကိုတိုင်မှ၊ပြောင်ဖိုင်ရန်သေသက်၊ ဥပေါ်ပေါက်နှင့်၊ ဩတ်ပေါက်စောင်စောင်၊ တထောင်ကျော်မြတ်။ထွယ်ထတ်ထကျော၊ မာန်ပါကျိုးဆောင်၊ ပေါင်ပေါင်ဖြတ်ဖြတ်၊ တိုက်သတ်ဖိုင်ဖိုင်၊ စီးချင်းနိုင်သည်၊ ။ထွယ်ပြိုင်တည့်နှောင်းရှေး- မကြွသေး"၊ ဟူ၍ရှင်း၊ အကြောင်း အားရေရှဉ်ရွာ။ယည္တာရှိတခိုတော်တို့၊ထုတ်ဆောင်စပ်ဆိုတော်မူကြ၏။

ဤချင်း အလင်္ကာ။ ရာဇဝင် စကားဖြင့်၊ ရှေးဂရုသော မြန်မာဘုရင်၊တလိုင်းဘုရင်များသည်၊ ယခုလက်ထက်ဘုရင်တို့ကဲ့သို့၊ ရာဇပလ္လင်ပေါ်ကထိုင်ကာ "ငါ၏စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်၊ ရဲမက်စစ်သည်တော်များသည်၊ ငါဘုရင်မင်းမြတ်၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကိုစောင့်ထိန်းရှိသေကြ၍၊တဘက်ကရန်သူကို၊တိုက်ဖျက်ကြစေ" ဟူသောအမိန့်တော်ကိုသာ၊မမြွက်မူ၍၊ ကိုယ်တိုင် တိုက်ခိုက်ကြသည်ကား၊"သူယောက်ျားသာ၊ကိုယ်တိုင်ရှေ့၊သစ္စာဝါအပေါင်း၊ဖျက်စီးကြောင်း"၊ ဟူသောစကားကို၊ များများကြီးနှလုံးမူသောကြောင့်ဟုမှတ်အပ်၏။

ဘုရင်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာသည်၊ သိမ်နံ့ထောရာမကိုဆောင်ဖြင်တော်မူသောနေ့ရာ၌၊အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ရစ်စေရန်၊ထပ်ထင်နှင့်တကွ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ဘုရားစေတီကြီးများ၊ဆောက်လုပ်တည်ထားလှူဒါန်းတော်မူသည်။

ယင်းသောအခါတွင်။ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ၏အမည်နာမ တော်သည်၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်ဟူ၊ အလွန်လျှင်ကျော်စောထင်ပေါ်တော်မူ၏။

ထိုနောက်။ ရာမညတိုင်း၊ တလိုင်း-ဝ-ရပ်နှင့်တကွ၊ မြန်မာပြည်၊ရှမ်းပြည်အလုံးကို၊ ထိမ်းကြီးစိုးစံ၊ ဘိသိက်ခံတော်မူသော ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်သည်၊ ဗွါရာဝတီမည်သော၊ ယိုးဒယားပြည်ကြီး၊ဇင်းမဲ့ပြည်၊လုံးပြည်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းစသော၊ တိုင်းပြည်

နိုင်ငံတို့ကို၊ လှုင်ကြိတ်နိုက်မျက်၊ သက်နက်နိုင်ငံ ပြုတော်မူးသော ဟူ၏။

ထိုသို့သောသစီးဆောင်နန်းခန်း၊ ပဓေသရာ့ဇ် မင်းအပေါင်းတို့၊ ဖြတ်စွေညောင်း ကိုးတွယ်းတော်မူရာ၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်သည်၊ ရှမ်းပြည်တခွင်ထ ဖြင်ကို၊ အောင်မြင်တော်မူလျှင်၊ ရှမ်းစော်ဘွား များကား၊ ချောက်ထား ကြသည်မှာ၊ ၊ကျွန်ုပ်တို့ရှမ်းပြည်များနှ်၊ စော်ဘွားတဦးသောလျှင်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ လူ မိန်း မ၊ လူ ယောက်ျားတို့ကို၊ စော်ဘွားအဆောင်းနှင့် အတူလိုက်စေ၍၊ ထ ကျိုင်သေဘ်ရင်း၊ တရာသေဘ်ရင်း၊ ရာထူးကြီးငယ်အလိုက်၊ သတ် ဖြတ်ထည့်လိုက်ရပါသည်၊ ၊ထိုမြင်ကွယ်ခန်းမင်း၊ စာခန်မင်း တို့သေသောအခါမှာမူ၊ ဆင်အစီး-၁၀၊ မြင်း-၁၀၀၊ မင်းချိကိုယ် ရုပ်တော်-၁၀၀၊ ယောက်ျား-၁၀၀-တို့ကို၊ အရှင်လတ်လတ်၊ သတ်၍ ထည့်လိုက်ရပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြရာ၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်ကြားလျှင်၊ သနားကြည်ကွဲတော်မူ၍၊ ဤအကျင့်သည် မိန္နာဒိဋ္ဌိတို့၏မဟုတ်မလျော။ မှားသော အကျင့်သာ ဖြစ်သည်၊ ယနေ့မှစ၍၊ကြက်တကောင်မျှသတ်၍မထည့်စေရ၊ထည့်ခဲ့သော်၊ ကြီးစွာသောမင်ပြစ်ဒိုးအဏ်၊ခံစေရမည်ဟု၊အမိန့်တော်ရတ်ဖြို တော်မူ၏။

ထိုနောက်ဟံသာဝတီပြည်ကြီးရှင်ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားသည်၊ ယိုးဒယားပြည်၊ဇင်းမယ်ပြည်၊ လင်းဇင်းပြည်၊ကသည်းပြည် စ သည်တို့ကိုအောင်တော်မူခဲ့ရာ၊ အဓိုပါတိုင်းပြည်တို့မှ၊ ပန်းရု ပန်းချီ၊ပန်းထိမ်စသောလက်မှုပညာသည်တို့ကိုလည်း ခေါ်ယူခဲ့၍၊ ဟံသာဝတီမြို့မပြည်အတွင်း။ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးတို့ အား၊ သင်ကြားလုပ်ကိုင်၊ ရောင်းဝယ် ဘောက်ကား စေတော် မူသည်၊

ဝင်းနောက်၊အမတ်ပေါင်းထသောင်းရှစ်ရာနှ၊ သင့်ရာသင့်ရာ ခန့်ထား၍၊ တရားသဖြင့်စီရင်ဆုံးဖြတ်စေရာ၊ သားသော်ဇိုင်ရွှေ မင်းမှစ၍၊ မှူးကြီးမတ်ရာ၊ သေနာပတိ စသော အရာရှိတို့သည်၊

တန်းပိုးသက်ဆောင်စေ၍၊ မတရားနှိပ်စက်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော်၊ ငါဘုရင် မင်း မြတ်၏ ထံ တော် မှောက်သို့ အရောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟူ၍လည်း၊ အခွင့်အရေးပေးသနားတော်မူ၏၊ အကယ်၍ တံခါးဝင့်တို့ကား၊ မဝင်ရဟု တားမြစ် ခြားနား၊ မင်း ကြွားစည်တီး- ဟူသော၊ ခေါင်းလောင်း ကြီးကိုထိုး ဟူ၍၊ ကြေငြာမြို့စိုးသော ထင်ဆောင် သွန်းသော၊ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို၊နန်းတော်ရှေ့တံခါးပြင်ကား၊ဆွဲဆင်၍ထားစေတော်၏။

ထိုပြင်၊ဟံသာဝတီပြည်ကြီးသည်၊တရားဓမ္မသတ်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာအုပ်စိုးသော နိုင်ငံတော်ကြီး ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မနုသာရ ဓမ္မသတ်ဟောင်းကြီးကိုမူလထား၍၊ အခြားများစွာသော ဓမ္မသတ်နှင့်၊ဘည်းဖြင့်ပြီးဖြင့်ရမည်ဟူသော အမိန့်တော်အရေးရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ သစ်သော၊ ဆရာတော်သံဃာတော် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကား၊ ဓမ္မသတ်ဥပဒေများကိုပြုရတော်မူကြရ၏။

ထိုနောက်လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို၊အားပေးထောက်မတော်မူသောအားဖြင့်၊ နယုန်,ဝါဆိုတည်းဟူသော မိုးစပ် ဦး၊ ဝါခေါင်, တော်သလင်း တည်း ဟူ သော မိုးလယ်၊ သီ တင်း ကျွတ်, တန်ဆောင်မုန်းတည်းဟူသောမိုးနှောင်းရင်း-၆-လအတွင်း၊ မှုခင်းတရားမဖြစ်ပွါးစေနှင့်၊ ဟံသာဝတီရာဇဓမ္မသနိ မင်းနေပြည်ကြီးမှစ၍၊ငါဘုရင်မင်းမြတ်စိုးပိုင်တော်မူသော၊တိုင်းပြည်မြို့ရွာဟူသမျှတို့၌၊ဥဇ္ဇဝလ္လ၊မင်းခစားမှုထမ်း၊အရာရှိတို့ကား၊ အဆင့်အခေါ်မရှိစေရဟူ၍လည်း၊ နှစ်စဉ်နယုန်လဆန်း၅-ရက်နေ့တိုင်း၊ ဟံသာဝတီရွှေကွန်းရွှေမင်းယင်ပြင်၌၊ဆင်တော်ပေါ်တွင်၊ အမိန့်တော်ဆင်၍၊ စည်ကြီး တီးပြီးလျှင်၊ အမိန့် တော် ပြန် သော ဟူ၏။

ထိုသို့၊ ဘာသာသမျိုးခြား၊ များစွာသော လူမျိုးအပေါင်း တို့ကို၊ မိမိမြန်မာအမျိုးသားတို့နှင့်မခြားဘဲ၊ မခြားမကွဲ၊ တသားတည်း၊သဘောထားလျက်၊ တရားသဖြင့် အုပ်စိုးတော် မူသော၊ အာဏာလက်ရုံးတန်ခိုးတော်သမ္ဘာတော်နှင့်၊ဖြည့်ရံတော်မူသော၊ဟံသာဝ

ထီး- ဆင်ဖြူရှင်ဘုရင်မင်းတရားကြီး သည်။ သက္ကရာဇ် ၉၄၃-ခု သက်တော် ၆၆-နှစ်၊နန်းစည်းစိမ်- ၃၂-နှစ်တွင်၊လူ့ပြည်ညီ ရှင့်နတ် ထီးကြွှရှိန်း၊စံမြန်းကွယ်လွန်တော်မူလေသတည်း၊

အနှီသို့ဖျောင်း၊ ယခင်ဆီဘဒိုကာ၊ ထိ ဘိုရွှေမှ သပိတ်ခတော် ရှိခဲ့ သော၊ ငတို့အရှင်သခင်၊ဘဝရှင်ဆင်ဖြူရှင်မင်းဘုရားကြီး၏ အကြောင်းအချက်ကို၊ကောင်းစွာပေါ်ပြ-ပြီးဆဲ့နှိုး၊အားလုံးအလုံး သော ဟံသာဝတီချောင်သူ ချောင်သား၊ ဒကာ ဒကာမများက၊ တရားနာမယ်။ ပဏ္ဏုသာရာ တွေနှင့်သာရုံများခေါ်ကြသည့်ပြင်၊ အရှင်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ရာဇဝင် တရားသဘောကို၊ အများသော တပွဲဒကာတွေကို၊ ဝှဲညွှာတော်မူခြင်းဖြင့်၊ အကျဉ်း သောင်တို့ရေ၊ကာမျှာတပုဒ်၊ ဆရာ လုပ်တော် မူပါခိုးဘုရား ဟု လျှောက်ထားကြဖြစ်လေ၏တည်း၊

ယင်းသို့လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြသောဥပါသကာဇဥ်ကိုမရှိ ညာဉ်ပြိုပြီး၊ ရ ချက်ခြင်းလေသလောဇယ်၊ ကျယ်သည်ဟူ၍လည်း မပြင်းစေရ၊ကျဉ်းတာဟူ၍လည်းမမှတ်အပ်တဲ့၊အလတ်ဖြစ်သော လေးချိုးတခု၊ ပြုရတော်မူဖြစ်သည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်း ပင်ဟူ၏၊

* * * * *

တရားဇနဆုံး-နိဂုံးလေးချိုးသဘာ၊

ပျော်ဘွယ်ဂု—ဓာလ, ချောင်အတွင်းဆီက၊ အစောင် ရွှေယ်လှ
ဒကာမ,ချောင်တောင်တောင် ပြင်းသလိုမှုန်း၊ ‘ဥ,တစောင် သီချင်း
သီသနို့၊ အနှီသို့ ထောင်းမလော သနဲ့သာ၊ (ဆိုကွယ်) ဆရှေ့
အမျှောင်အလှော့င်မကောင်းမှုသကြောင့်၊ အမတာ, တောင်းအခင်း
ဆီသို့၊ ဤကိုယ့်အတင်းလောနဲ့ရာ၊ ၊(ခြော်) ဟံသာချောက်
ကိုလေ၊ တနေ့တခါ ရောက်ဖြစ်တော့၊စွာလောက်အရွယ်’ ယောကီ
ဒကာမတွေရဲ့ပြင်၊ လောက်ဓနု, ရဓရာ-အစိုးရ ပင်စင်စာပေထင်၊
ခေါ်ခေါ်သီသီတွေ-ပကိုးကာလင်မယားငယ်တို့၊ အကြောင်သားစေ

သမီးတွေ ခေါက်ခေါက်လဲပေပေါ့။ နောက်ခွဲရထားနာအမြေ့ ရယ်နှင့်။ ချောက်ထဲ တခါတွေ့ပြန်သနဲ့။ မွေတာအလေ မျိုကာ သိတ်ရှိတဲ့။ ဆရာရသေ့ကို လိုရာ အိတ်တဲ့ပြင်။ သပိတ်တောင် ချောက်ပုံ အမေတွင်မှ။ အရေးရှိမှ - အခါတော်သပေါ်ရယ်လို့။ တွေးမိသူအရာရာပေါ်ဘိုလို။သာသနာတော်ရှင်ရှင်အမြဲတွင်ဖြိုး။ (ကျူပ်တို့) ဓာတ်တော်ယှဉ်မတူသာတူးပေါ့။ ဆင်မြူ့ရှင်ဆိုတာ ကံရည်သမ္ဘာရည်နှင့်။ အကြင်အမျိုးပလ္လင်မဟိုမှာ-ဖနဝါနေမြည် သို့။ တံသာရွေပြည်-ဆားတွက်တဲ့ပကိုးဆီကနေ့နွာဆေဝိ့သိကြား အသက် စိုးမလိုပ။ တန်းဒိုး ပါဝါ-အောဏာကလဲ ကြီးပေသနှင့်။ ရာထီးပိုင် ပဒေသရာဇ်တွေ-ကဖြိုး။ ကောရော်ဒီဇီ အလွဲသာသမှု သော်လဲ။ တကဲ့ပေါ်ကရုဏာအချုပ်တရားငယ်နှင့်။ ပုံညွှာရှကာ အဟုတ်သနားပေ သတဲ့။........ (ပြော) အဟုတ် တော။ ကျူပ်မကြွားပါဘူးအနှုတ်စုပ်-ဂုတ်စုပ်သမားတွေနှင့်။တစ္စမ်ကုလား။ ထားလိုက်ပါအုံးတော့နော။.....ပွဲနုတ်တောင်-ဂဇော်မကြိတ် ရတဲ့ပြင်။ ယောင်ထီးမှာ အတောင် ကြွားနိုင်သဟဲ့လို့။ ဝေ်တွား အသေမှာ-ကတော်မယားတွေမြှပ်ရတဲ့။ ခုကူမကြည်မရှုန်းတွေ နှင့်။ အနိုရှမ်းမြေမှာ-ထန်းရေကလဲမှုးပေသနှင့်။....ချောင်းရွှမှာ ခေါ်ရေနဲ့ မူးရူးပြီး.... သိန်းနီ-တိန်းဆီနှင့်မြှုံးရိုက၊ ရွှတ်ဦး သဘင်မှာ-အရုပ်မြှုံမာတွေပေါ်တခွင်ကမ္ဘာမလေ-အများပြည် ပေါ်လွှမ်းပေသနဲ့။မင်္ဂလာတရားစည်တော်ရွမ်းခဲ့သတဲ့။ ဆွမ်းလှူ သစ္စါသူတွေကို-လွှမ်းညွှဲစရာသဘောတွေဖြိုး။ ဇောတက၊ သာ သနာမှာနော်ကွယ်။ ယောရမြော်ရတွေနှင့်။(ညှ) မောဘဲမောလှ ပါပေါ့။ တောရသရာ။ ။အေ၊ဘီ၊စီ၊သင်လွဲခန်းတွင်မှ။ ရွှေပြည် ဘုရင်နဲ့တနန်းလိုပမသေမှုမြင့်ခဲ့ခမ်းရှင်သနှင့်။အကြင်တပွဲတပန်း တွေရဲ့သဘောအမြေ့ဆောင်ရာ။ တောလေ တဆောင်ဝါသနာ ကိုဖြင့်စိတ်သန်ပါသည်တကား။(ဒိုကွယ်) တောအစေ့ တောင် တကာရယ်က-အမိုင်ဒွန်ပါရှိတော။ ။ယောရှင်းပင်သာ။ မြော ရှင်းထင်လာမြင်လာသနဲ့။ မောရှင်းမျှင်ရော။အရောင်တခါ ဆရာ ကြွခဲ့တော့။ ရတနာ ဒလချောင်-မြောင်တကော်တွင်မှ။ တောင် အတက်မြောတပြန်မှာလ။ ဆောင်လျက်-လေအဖြိုးတွင်မှ။ အနံ့ ဖြင့်ချစ်စရာတကြိုင်ကြိုင်လွှမ်းပေတဲ့။အခန့်သင့်ပွင့်သဟာ-အမိုင် အနိုင်ပန်းတွေနဲ့။ အကန့်အကန့်ဆင့်ကာမြင့်ရွာ- မြိုင်စခန်းပေ။ လှိုင်နန်းပျော်ကွယ်ရှက။ သရော်သနှယ်အတု-တဆောင်စနည်း

တွေ့နှင့်နေခဲ့ကြီးဆရာမလာနှင့်ရှိုင်းရော့လို့၊ ကသိုဏ်းရုပ်, ထင်ရောမြင်ရောသွင့်သလိုပေါ့၊ "ဒွိုင်းဘုတ်" တင်ကာဝင့်ရော့သလေ၊ (အမယ်မင်း) အခွင့်မရှိမဝင်ရဆိုတဲ့, တံခါးဆီက၊ မင့်ကဝိ,ဖိုနဲ့, ကစားရပါစေ့၊ (မောင်စိန့်ရယ်) မွှင့်တွင့်ကြည့်ခဲ့ရတဲ့. အမျိုးတဲ့သနား။

ထိုနောက်၊ ဒကာကြီးဇနီးမောင်နှံတို့နှင့် ပရိတ်ဖိုမများသည်း၊ အိပ်ချိန်ချသဖြင့်၊ ကျုပ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်ချောက်ထဲသို့၊ တယောက်ထဲဆင်းတော်မူခဲ့လေသတည်း။

ဟံသာဝတီကဗျာ"နိဗ္ဗာန်ခန်းသတ်ခဲ့ပြီ။

စွယ်တော်-သပိတ်တော်များနှင့်၊ ဒွိုင်းကညာခရောက်စာတမ်းကို၊ ကမ္ဘာ့ခန်းထင်ရန် ထပ်မံရေးခြင်း၊

ကျုပ်တို့သည်၊ ဤအခါပိုနိဗ္ဗာန်ချောင်အတွင်း၊ ဝါတင်းသုံးတော်မူခဲ့စဉ်၊ ယခင်ကပြောဆိုခဲ့သော ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်အကြောင်းအရာ တွင်၊ လက်ဘီလူး၊ ဝါးပတ္တူရယ်ထို၊ အမည်နာမ ဖြစ်သွားတဲ့သိဟိုဠ်ကျွန်းကို၊ ဂုဏ်းစွမ်းနှင့်ရိုးပိုင်တော်မူကြောင်းမျှသာပါရှိချေသည်၊ သိဟိုဠ်ကသပိတ်တော် ရောက်ကြောင်းကား မပါချေ၊ ထိုအတွက်၊ နောက်ထက်ထက်ခေတ်သားတို့သိရှိကြရာ၊ ရာဇဝင်များနှင့် ဖွတ်ထမ်းမှတ်ရာတို့မှာပါသည့်၊ အနှီသည့်စွယ်တော်,သပိတ်တော်, ဒွိုးကညာတို့ရောက်ပုံကို၊ အရုံးသေချင်ရေးဦးမှတော်ရှိပုံမည်ဟု၊ ဤည့အတွင်းမှာပင်၊ ကညင်ဆီတိုင်ကြီးများကို ထွန်းညှိကာ၊ ဆရာ ရေးသားတော် မူဖြန့် သည် ကား၊ အောက်နားမှာပါရှိလေ၏။

* * * * *

သက္ကရာဇ်–၉၃၆–ခု၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီးဘဝါးတော်အောက်သို့၊ သိဟိုဠ်ကျွန်းမှပါလာမင်းကတော့ရှာသောစွယ်တော်မြတ်နှင့် သပိတ်တော်တို့ကို အပ်သည့် ဒွိုးကညာ ရတနာခေါက်ရာတွင်၊ မြေသိမ်းမြေသိမ်းတို့၊ ရွှတ်တော်တွင် သိဟိုဠ်မင်းကစေရောက်သည့်သံတော်တို့ကိုပေးရသည့်စာတမ်း။

ဘုန်းတော် အရှိန်ကြီး ဖြစ်တော်မူရှာသော ဝဲကျူးရွှေနန်းတော် ထီးဖြူဆောင်းစင်းသခင်၊ ရွှေတွင်း ငွေတွင်း ပယင်းတွင်း ပတ္တမြားတွင်း စသော ရတနာတွင်းတို့၏ သခင်၊ အင်းဝပြည်၊ တောင်ငူပြည်၊ ဇင်းမယ်ပြည်၊ ယိုးဒယားပြည်၊ ဒဝယ်ပြည်၊ မုတ္တမပြည်၊ ဒလပြည်။ သရေခေတ္တရာပြည်၊ ပုသိမ်ပြည်။ ပုဂံပြည်။ ဘန်းမော်ပြည်၊ မိုးနဲ့ပြည်စသော။ များစွာသော ထီးဆောင်းပြည်ထောင်မင်းအပေါင်းတို့၏ သခင်၊ အမြို့မြို့ အနန်းနန်းတို့၏ အဓိပတိ ဖြစ်တော်မူသော၊ မြင်းမဟူးစွန်း ထွန်းပြော၊ နေမင်း၏ အနွယ်အဆက် မပျက်မပြတ်၊ သဗ္ဗဝါအပေါင်းတို့၏မှီခိုရာဖြစ်သောငါတို့သခင် အသျှင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးနေပြည်တော်သို့ကောက်ဘိပတိပတ်ရှိ ကျွန်းကိုအစိုးရသောထီးပတ်ရှိမင်းသံတော်တို့ အသသယ်အလိုက်ရှ ၄ါရောက်သနည်းဟုမေးသည်၊

* * * * *

သံတို့လျှောက်သည့်စာချက်။

ဘုန်းတော် အရှိန်ကြီးဖြစ်တော် မူရှာသော၊ ဝဲကျူးရွှေနန်းတော် ထီးဖြူ ဆောင်းစင်း သခင်၊ ရွှေတွင်း ငွေတွင်း ပယင်း တွင်း ပတ္တမြားတွင်း စသော ရတနာတွင်း တို့၏ သခင်၊ အင်းဝ ပြည်၊ တောင်ငူ ပြည်၊ ဇင်းမယ်ပြည်၊ ယိုးဒယား ပြည်၊ ဒဝယ်ပြည်၊ မုတ္တမပြည်၊ သရေခေတ္တရာပြည်၊ ပုသိမ်ပြည်၊ ပုဂံပြည်၊ ဘန်းမော်ပြည်၊ မိုးနဲ့ပြည်စသော၊ များစွာသောထီးဆောင်းပြည်ထောင်မင်းတို့၏သခင်၊ အမြို့မြို့အနန်းနန်းတို့၏အဓိပတိဖြစ်တော်မူသော၊ မြင်းမဟူးစွန်းထွန်းပြော၊ နေမင်း၏ အနွယ် အဆက် မပျက်မပြတ်၊ သဗ္ဗဝါအပေါင်းတို့မှီခိုရာဖြစ်သော၊ ဝဲကျူးမြို့တော်သို့၊ သံတော်တို့ ရောက်သည့်ကား၊ သဗ္ဗညုဘုရားဆုခင်ပွင့်တော်မြတ်၊ သော်ဝိတ်တော်မြတ်ကို၊ မဟာဝိတ်ဖြစ်သော ဆင်ဖြူသခင် အသျှင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားအား၊ ကိုးကွယ်ပေလို၍ အဆင်ရှာရသည်၊ ၊

တကြောင်းလည်း။ ရင်သွေးရင်သားနှင့်တူသောသွေးတော်၊ နှလုံးသည်းပွတ်နှင့်တူသော သမီးတော်ကုမ္ဘာမိမင်းသမီးသည်၊ ဘေးတော်မင်း၊ ခမည်းတော်မင်းဖြစ်၍၊ ဆွေတော်ရင်း ဆက်လို၍၊ သမီးကညာ ရတနာ ဆက်ပါရမည် အကြောင်း၊ ။မိုးလည်းကောင်း ပါမည်၊ ချောင်းလည်း သာယာ ပါမည် ရည်တော်မှု၍ ရောက်ပါသည်အကြောင်းကိုရှိခိုးသံတော်ဦးတင်ပါသည်ဘုရား။

* * * * *

စစ္စသီရို၊နန္ဒသီရိုတို့၊လျှောက်ချက်။

ဘုန်းတော်အရှိန် ကြီးမြတ်တော်မူဘွားသော ပဲကူးရွှေနန်းတော်ထီးဖြူဆောင်းစင်းသခင်၊ ခင်ထိပ်ဦးသော ရတနာမျိုး အပေါင်းတို့၏ သခင်၊ ဆင်ဖြူ ဆင်နီများသခင်၊ အဘျွင်ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရားကို၊သီဟိုဠ်မင်းကဆွေရင်းမဟာမိတ်ပြုလို၍၊ဘုရားသခင်ခွင်းတော်၊သပိတ်မြတ်ကိုပို့အပ်ရာဖွာသင့်ပြီ၊ ။ရင်သွေးနှင့်တူသောသမီးတော်၊နှလုံးသည်းပွတ်နှင့်တူသောသမီးတော်ကုမ္ဘာမိသည်၊ ဘေးတော်မင်း၊ ဘိုးတော်မင်း၊ ခမည်းတော်မင်းဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှေးရာဇဖြိုတ်ဖြည်၊ဝေသာလီဖြည်၊ ပါဠလိပုတ်ဖြည်၊ သုံးဖြည်ထောင်သော မင်းတို့ထက်ထက်၊ မင်းသမီးစဉ်ကို သမီးကညာရတနာဆက်မြဲ အစဉ်ညီသည်ဖြစ်၍၊ အဆက်ကိုခံတော်မူသာမည်ဖြစ်သည်။

* * * * *

သီဟိုဠ်သံတော်တို့ကလျှောက်ချက်။

ဘုန်းတော်အရှိန်ကြီးမြတ်တော်မူဘွားသော ပဲကူး ရွှေနန်းတော်ထီးဖြူဆောင်းစင်းသခင်၊ ခင်ထိပ်ဦးသော ရတနာမျိုး အပေါင်းတို့၏ သခင်၊အဘျွင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားကို မဟာမိတ်ဖြစ်လို၍၊ သမီးကညာရတနာ ဆက်ပါရမည် အကြောင်းနှင့် ရှိခိုး တင်သည်ကို၊ ရာဇဖြိုတ်ဖြည်၊ဝေသာလီဖြည်၊ပါဠလိပုတ်ဖြည်၊ သုံး

ပြည်တော်စေသောမင်းကဲ့သို့၊ မင်းသမီးစစ်တို့ကို ဆက်ဘူးသည့် သမီးကညာရတနာကဲ့သို့ဆက်ဖိုးအစဉ်ညီညွတ်မှ အဆက်ခံသော မည် အမိန့်တော်ရှိရာမှာ၊ ဇွေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေသာလီပြည်၊ ပါဋလိပုတ်ပြည်၊ သုံးပြည်တော်သော ကောရာဇ် မင်းတို့ ထက် ထက်မင်းသမီးစစ်ကုံ၊သမီးကညာရတနာဆက်စဉ်အတိုင်း၊ ထ သဝေမျှမခြားမနားဆက်ပါရမည်အကြောင်းကို၊ ရွှေဘဝါးတော် အောက်ရှိခိုးသံတော်ပြီးတင်သည်ဘုရား။

* * * * *

“သိရိပဝရ ပဏ္ဍိတ ဓမ္မရာဇာမဟာဓိပတိ” မင်းတရားကြီး ဘုရားသည်း၊ရာဇပလ္လင်ဥက္ကင်တော်တွင်၊နေ့ရတင်ဖေါင်းတန်းဆော ရုံသင်တော်မူ၍ထိုင်တော်မူသည်၊ ၊သီဟိုဠ်မင်းခန္ဓာသာချမ်းသော မေးတော်မူသည် တကြိမ်၊ ၊သီဟိုဠ်သံတို့ ရွှေဘဝါး တော် အောက်ရောက်သည်၊ မည်မျှရက်လာရသနည်း အမေးတော် တ ကြိမ်၊ ၊သီဟိုဠ်မင်းမိဘုရားသားသမီး အမတ်ကြီး မြို့နေပြည် သားတို့နှံ့ သာချမ်းသာအမေးတော်တကြိမ်မေးတော်မူသည်။ ၊ (သီဟိုဠ်သံတို့က၊ အစဉ် လျှောက်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း လျှောက်ရ သည်။)

* * * * *

ဘုရင်ဧကရာဇ်မင်းဖြတ်အမိန့်တော်။

သီဟိုဠ်သံတို့မရောက်မီ၊ ဘုန်းတော်အသွန်းကြီးမြတ်တော် မူ ရှာသော ဆင်ဖြူဆင်နီများသခင် အသျှင်ဘုံဝရှင် မင်းတရားကြီး ဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်၊ သီဟိုဠ်မင်းသည်၊မဟာမိတ်ဖြစ်လို၍ တကြောင်း၊ ၊ဆွေတော်ရင်းစစ်ဖြစ်ပြန်လို၍ တကြောင်း၊ မင်း သမီးစစ်ကို သမီးကညာ ရတနာ ဆက်မည် အကြောင်း သံတို့ ရောက်တော့မည်၊ ၊မရောက်ခင် ပန်းဆိုးမြောက်ဘက်မြေပြင် ကျယ်ဝန်းသန့်ရှင်းသာယာသည်တွင်၊သီဟိုဠ်မင်းအမိန့်တော်ရန်၊ တန်ဆောင်းကြာခုပ်ပတ်ထည်နှင့်၊ သံအကြီးလေ့ဝန်နှံ့ရတ၊ ဇေတဝ

ရတ်၊စန္ဒရတ်၊နဝရတ်၊ နန္ဒရတ်တို့နေရန်၊ စကြွာဘောင်ရေ-၄၊
ဝန်ထောက် စာရေးကြီးသံတော်ဦးတင်စစ် တရားစစ် တရားသူ
ကြီးအမိန့်တော်ရတို့နှင့်စကားအပြောအဆိုခံရန်၊ ဒဝယ်ဘောင်ပါ
သည့်အရာအထူးသို့ရောက်သူတို့မှာဘောက်ဖြူအိပ်-၁-စီးနောက်
ပါတို့မှာဘောက်သည်ဘန်းလွှားတွင်နေစေ၊တံခါးလေးပေါက်ဝင်
မြင်ကျွမ်းကာဝ် အစောင့်အနေထင် ကောင်ဟန်တို့ကိုခန့်၊ ၊သံ
ကြွပ်ဆဲကန်ကာဲကောင်း၊ကမ္ဘရဲ၊ဖြူသပိုက်၊ပိုက်ကမန်တို့နှင့်အမှုးအ
ကြီး- ၁၀-ခန့်ထား၍ ကြွပ်မစေ၊ ၊ရှေးအမိန့်တော်ကြီးမှ သံ
ရောက်သည်တွင် ထုံးစံကို ကြည့်ရှု၍ခန့်၊ ၊သံဘို့ ထက်မည်
သောခါ၊ ထုပ်ဆစ်ရပ်ဆစ်တွင်တုပ်ဖျပ်စေ၊ ၊ဝန်ထောက်-၁၊
စာရေးကြီး-၁၊ခေရှုံးကာနေ၍စီရင်၊ ၊သက်ရှေးကြီး ဗျော်ကား
တော်ကြေးဖြူသာဒ်တွင်၊ ရင်းဗျော်သားတော် ရွှေစာ်ကွင်း ဖြူ
သာဒ်၊သက္ကဒ န်၊သမ္ဗန်၊ရဲဗျော၊ကရွှူ၊ လွှန်းကြင်၊ လက်သင်၊ စီး
နင်းသူအစုံခန့်ထား၍၊သံထက်သံနေ့မြောက်ထက်သို့ကျွေးစေ၊ ၊
သံတို့ကိုပွဲရံ-၁၄၊ပွဲရံ-၅၊ပွဲရံ-၄-စီရင်၍ညနံနက်အမှန်ပို့စေ၊ ၊
ပါသည့်လူတို့မှာ၊ဆန်-ဆား-ငါးပိ-ငရုတ်-ချင်း-ဆီ-ကြက်သွန်ဆီ
ဟင်းထီးရွက်ဆိုင်ရာခန့်ထား၍ပို့စေ၊ ၊ဝန်ကြီး-၁၊ဝန်ထောက်
၁၊စာရေးကြီး-၁၊ သံတော်ဦးတင်စစ်-၁၊ တရားစစ်-၁၊ တရား
သူကြီး-၁၊ အမိန့်တော်ရ-၇-ဝ-တို့ကို၊ သံတဲသို့သွား၍၊ ရာဇပုံ
ရာဇထုံးတွင်ရှေ့သာပြောဆိုစေ၊ ၊ပြောဆိုရာတွင်လည်း၊ ငါ
အရှင်ကေရာဇ်မင်းမြတ်ရေးဖုးကြက်သရေတော် မထစ်မဟာင်း
စေရ၊ ထုံသားထစ်သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံမျိုးကိုပြောဆိုရမည်၊ ၊
ခန့်ထားစီရင်ရန်များမှာထာ၊ ဘောင်တော် မြစ်နားက စ၍၊ ရွှေမြို့
တော်မြောက်၊ပန်းရေးချောင်း တောင်ထက်ကမ်းနား ထရွှောက်
ကို၊ ဗျော်ဦးစီကာဆိုက်နေစေ၊ ၊ရွှေဘောင်ငွေဘောင်၊ ရွှေဗျော
ငွေဗျောများမှာ၊ဆိပ်နှစ်ဘက်တွင်ခင်းကျင်းစေ၊ ၊မြို့တွင်းရေး
မြို့ပြင်ရေးများမှာလည်း၊ ရွှေထုပ်၊ငွေထုပ်၊ကြေးထုပ်၊ချောင်းစီ
ထုလေး၊ ဇုန်စီဘထားဇ စ၍၊ အုပ်မျိုးထည်မျိုး ရွှေမျင်း ငွေမျင်း

ငွေသား၊ ပကာတိ ရွှေထက်ရွပ်၊ ရွှေသက်ကောက်၊ ရွှေဘယက်၊ ငွေဘယက်ပုံရုံ၊ အဝတ် ထန်းဆာတို့ကို ခင်းကျင်း တည် ထား စေ၊ ။ရွှေမြို့ဘော် တံခါး ဝဲယာ များတွင်၊ ဆင်ပေါက် မ-က ထန်းဆာ နှင့် ကျင်းစေ၊ ။တံခါးတော် များတွင်၊ မိုင်းကာတံ့ ကောင်ပန် အမွှးအကြိုး သေနတ်ကိုင် တို့ကို၊ နေ့ညဉ့်အစောင့် အနေခန့်၊ ။လွှတ်မှာသည်းမင်းခမ်းတော်ရုံကျင်းစေ၊ ။နေရာနေ နေရာမနေဝန်အမည်ရှ၊နှီးခေါက်နေရာနေတို့မှစ၍၊ အရကိုင်၊အရ ရေး၊အရချုပ်၊ မြင်းကြီး၊ဆင်မှူး၊ဗိုင်းမှူး၊တင်မှူးမှစ၍၊ ကျွန်တော် မျိုးအပေါင်းတို့ကိုလည်း၊သင့်ရာအဝတ်တန်းဆာတို့ကိုဆင်လုပ် ၍အသင့်ရှိစေဆို၊ ။မင်းသားမင်းမြေး၊ မြင်းမှူးမင်းသား နေရာ နေ၊ ဆင်တော်ရေပေး၊အဝေးမြို့ဝန်စစ်ကဲနားခံဗျာဒရေးကြီး စော် ဗွား မြို့စားတပ်ပေါင်း၊စား မြို့သူကြီး၊ မြေတိုင်ကြီးတို့ကိုလည်း၊ သင့်သည့် အဝတ်တန်ဆာ အဆောင်အရွက်အသင့်ရှိစေ ခေါ်၍ ဆို၊ ။ထိုမှတပါး စီရင်ရန်များမှာ၊ ရှေးသီဟိုဠ်ကျွန်းက သံတို့ ရောက်သောခါစီရင်သည့်ထုံးစံတို့ကိုကြည့်၍စီရင်၊

သက္ကရာဇ်-၉၃၆-ခုတပို့တွဲလဆန်း-၁၁-ရက်နေ့အမိန့်တော်။

* * * * *

သက္ကရာဇ်-၉၃၆-ခု၊ သီဟိုဠ်မင်းက၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင် မင်းတရားကြီးကို သမီးကညာရတနာဆက်သော၊ ။ ခမည်းတော် သီဟိုဠ်မင်းကပေးလိုက်သည့် အ သုံးအဆောင်စာရင်း။

ဘုရားသခင် စွယ်တော် ၁၊ သပိတ် ၁၊ သမီးကညာ ရတနာကျောက်မှာရီ ၁၊ အင်္ဂြိုဇ်အရံမိန်းမ ၁၀၀၊ မင်းခမ်းတော် ၀ စည်းတင်ရုံ ၁၊ ထီးတော် ၁၊ ခရုသင်းပတ္တမြားစီ ၂၊ ရွှေသွန်း ခရုသင်းပုလဲစီ ၂၊ နဝရတ်ခရုသင်း ရွှေလုပ် ၂၊ ပတ္တမြားစီ ငွေလုပ် ၂၊ သဘင်တော်ရုံ ၁၊ ရွှေမြီးဘာ ၂၊ ရွှေကာ

ပတ္တမြားစီ ၁၊ ရွှေကရား ၁၊ ရွှေထမင်းအိုး ခေသင်း
ယောင်းမရုံ ၂၊ ရွှေလင်ပန်းအနားရွှေရေး ၁၀၀၊ ရွှေလုံရွှေကရည်
ပွေ့ ၂၊ ရွှေလင်ပန်းပတ္တမြားစီ ၁၊ ရွှေပန်းကန်၊ ရွှေခွက် ၂စီ ၄၊
ရွှေဘသား ၁၂ ရာဇာပတ္တမြားစီ ၁၀၊ ရွှေဖျဉ်း ၂၊ ရွှေအင် ၃၊
ငမိုးငွေလုပ်ခနောက်ငွေသွန်း ၂၊ ရွှေမှုတ် ၂၊ ရွှေယာဉ်ရွှေသား
ထမီ ၁၀၀၊ ရွှေပွင့်ပါသမီ ၁၀၀၊ ကတ္တီပါရွှေပွင့်ပါ ၁၀၀၊
ဘဲရွှေပွင့်ပါ ၁၀၀၊ မှိုင်းလုံ ရွှေပွင့်ပါ ၁၀၀၊ ပန္နံဆီ ရွှေ
တဘက် ၁၀၀၊ ကတ္တီပါ ရွှေချည်မှန်ဘယ် ၁၀၀၊ မှိုင်းလုံ
ရွှေပွင့်ပါ ၁၀၀၊ သိုးချင်းရွှေသား ပန္နံဆီ ချုပ်ပြီး ၁၀၀၊
မာတာရဘက်အနားရွှေပွင့် ၁၀၀၊ ပဇူပုဆိုး ၁၀၀၊ ဒေသစေ့
ပုဆိုး ၁၀၀၊ ပုဆိုးရက်နီ ၁၀၀၊ မြသက်စွပ်ကွင်း ၁၀၀၊
စိန် လက်စွပ် ကွင်း ၁၀၀၊ ပတ္တမြား လက်စွပ်ကွင်း ၁၀၀၊
နဝရတ် ၉-ပါး လက်စွပ်ကွင်း ၁၀၀၊ ရွှေဒလိုကြီးသီ ၁၀၊
ရွှေဥတီး ၂ ပယ် ၁၊ ရွှေတွင်ဖွန်ကျောက်စီဝုပ်သီး ၂၅ ပယ် ၁၊
ပတ္တမြားနားတောင်းတရန် ၁၊ ရွှေနားတောင်းဖွန်ဘယ်ပတ္တမြားစီ ၁၊
ပသင်နားတောင်း ရွှေကွပ် ပတ္တမြားစီ ၁၊ မြဘက်ရွှေတံဆိပ်ထိုး
ပတ္တမြားစီ ၁၊ ရင်းပတ်ကင် ၁၊ ရင်းမိုထိုး ၁၊ ရင်းဆဲထိုး
ပတ္တမြားစီ ၂၊ ရင်းဆဲကျင်မြဘယ် ၅၊ ရွှေကုံးနဝရတ် ၉-ပါ ၁၊
ဘယက်ပတ္တမြားစီ ၁၊ လက်ကောက်ပတ္တမြားစီ ၁၊ ရွှေခြေချင်း
ပတ္တမြားစီ ၂-ချန် ၂၊ ဒွေးခရာခါးကြိုး နဝရတ်စီ ၁၊ ဆေးတန်
ရွှေဗူး ပတ္တမြားစီ ၁၊ ဆေးတန် ပတ္တမြားစီ ၁၊ ရွှေဆေးအိုး
ပတ္တမြားစီ ၁၊ မီးညှပ်ရွှေလုပ် ၁၊ ဆေးကျောပ် ပတ္တမြားစီ ၁၊
ဆီမွှေးထည့်ရွှေဘူးသားပတ္တမြားစီ ၅၀၊ ခင်္ဂါနငွေအချိန် ၁၀၀၀၊
ရွှေအချိန် ၁၀၀၊ ကျောက်ထွတ် ပတ္တမြားစိန်နဝရတ် ၁-ပြည်၊
ထယ်-ငပါး ၁၀၀၀၀ထွက် ၁-ရပ်၊ သရက္ခန်စပါးမျိုးကွယ်ပုံ
စပါးမျိုး ၁၀၀၊ ယာခင်းဝန် ၁၀၀၀၀ထွက်တရပ် ၁၊ ယာမျိုး
ဝဲခြောင်းနှံး ၁၀၀၊ သက္ကလတ်မှ ဝဂ္ဂ သကြား ၁၀၀၊ ခွန်ပ
လွှန် ၁၀၀၊ ကရမက်အချိန် ၅၀၊ အကျောက်အချိန် ၅၀၊ နံ့သာ

နို့ဖြူအချိုး ၅၀၊ ပေါးချိုး ၂၅၊ ဒေဝတာချိုး ၂၅၊ သင်္ဘောချိုး ၂၅၊ ရေတံကောင်းချိုး ၅၀၊ ထောပတ်ချိုး ၁၀၀၊ ကြက်သွန်ဖြူနီ ချင်းဆီ ၁၀၀၊ ငါး ၁၀၀၀၀၊ ငါးပိ ၁၁၀၀၀၊ ဆား ၁၀၀၀၀၊ ဆီ ၁၀၀၊ ဆင် ၄၀၊ မြင်း ၄၀၊ ကျွဲ ၁၀၀၀၀၊ နွား ၁၀၀၀၀၊ ဆိတ် ၁၀၀၊ ဝက် ၁၀၈၊ ကြက် ၁၀၀၊ ဝမ်းဘဲ ၁၀၀၊ ရဟန်း ၈၊ သမား ၈၊ မန္တာန် ၈၊ ကျွန်ယောကျ်ား ၅၀၊ ကျွန်မိန်းမ-၅၀၊

ထိုသို့လျှင်၊ အကြွင်းသပိတ်တော်ရတနာသည်၊ ဤမြန်မာပြည် ဟံသာဝတီပဲခူးသို့ရောက်လာသောအခါ၊ သိမ်းကညာ၊ ရတနာ ထည်းပါလာပေရာ၊ သိမ်းကညာရှင်ဖြစ်သော ယောကျ်ားမသိပ်ရှိ မင်းက၊ ကျုပ်တို့မြန်မာဘုရင်၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား ကြီးသို့၊ အထိုးအသိုးသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ၊ မဟာလက်ဖွဲ့ တော်များကို၊ နောက်သား နောင်လာတို့ အတွက်၊ သက်သက် မေတ္တာရှိ၊ ရေးသားထည့်သွင်းပြီးသော့ခတ်၊ ညည့်ကလည်း အတော် နက်၍၊ ကျိန်းစက်တော်မူလေသတည်း။

ငါးထပ်ကြီးသို့ ဘုရားဖူးသွားခြင်း။

ကျုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သော နို့ဖြူချောက်တည်း၌၊ ချောက် ဖူည်းမှ၊ ကျိန်းစက်တော် မူခြင်းဖြင့်၊ မိုးစင်စင် လင်းပြီးနောက်၊ ရောက်တတ်ရာရာ၊ သွားလိုရာ သွားတတ်သော အလေ့ အလာ၊ ရဒေဝ ဝါသနာ့အတိုင်း။ ဟံသာဝတီ ချောင်သို့ မဖြန်တော့ဘဲ၊ မင်းခဲ့ရ၍ပိတ်ချော်ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သော ငါးထပ်ကြီးဘုရားသို့၊ ထပါးတည်းသာ ကြွလာတော်မူရကား၊ ငါးထပ်ကြီးသို့ရောက် သည့်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အထက် ဖော်ပြခဲ့သော၊ ရတနာပုရအင်းဝ ပြည်ကြီးရှင်၊ ထုရင်တကြီးတော် ဘုရား ထက်ထက်။ ညီတော် သာသာ ဝတီမင်းသည်၊ ဤမည်သောကုန်းဘောင်သို့ထွက်စဉ်၊ နောက်တွင်ပါလာသောသခဲ့တော်ရဲဘက်များနှင့်၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရား

တွင် သစ္စာ မိဋ္ဌာန်ရှုအင်သော၊ ရတိယာနဝဒေးရေးရင်း။ ခဲ့တင်း ထက်သည့်လည်း၊ အကြွင်ဆရာတည်းဟူသော ကျွန်ုပ်တို့မိတ် ထဲ၌၊ ရိုင်ခနဲ-ရိုင်ခနဲ၊ တဲဲဲသာ၊ ထင်ထောမြင်လာသည် နှင့်၊ အနို အဆိုပါခဲ့တင်းထက်ဝကားဖြင့်ပင်ထျွင်းဘုရားပုထိုးရှိခိုးဝတ်ပြု လေ၏။ ။အဘယ်ကဲ့သို့ရှိခိုးဝတ်ပြုပါ သနည်းဟူမူ၊ အောက်ပါ အတိုင်းပင်တည်း။

* * * * *

ငါးဆင်ကြီးဘုရားတိုင်-ခဲ့တင်းသတ်ဝ။

ငါးဆင်ဘုရား၊ငါးပါး၊ရန်စင်း၊ငါးမာန်နှင့်၊အမာယင်ပြင်ရွှေမှော်၊ ရွှေတော်ရောက်ကာ၊ မြောက်ဘယ်နိုင်၊ မတ်ရွှယ်ပျို့တို့၊ ကိုယ် အနှ ရာယ်၊ ဓဉ်းယေ်ကဲ၌၊ မရှိရဘဲ၊ တမျှန်းလည်၊ နောင်ဘုန်း ရည်အော၊ ခံချည်ခြမ်းခန်း၊ မြိတည့်မှတွန့်ရွှောက်မင်း၊ထဲကြည် ထင်၏၊ သည့်လျှင်မှန်ပဇိတ်၊အမိဋ္ဌာန်မှတ်ပြုင်မလိုးကန်းဆိုကြွင်း၊ ထိုခင်နှင်း၊ပေါ့ရမ်းသေ့ဘွမ်းကြော့ကြမ်းမာခေါက်၊တက်အနှန်း တော၊ ကြိမ္မနှ်းစားသည်၊ ပတ္တမြားရောင်ဆေး၊ မြောင်ဝေလေသို့၊ အောင်စမြွှင်စေးလျှင်စေသတည်၊ သစ္စာဆည်သည်၊ ကျွည်း မင်လော၊ကမ္ဘာ့မကျန်၊ဆုံခန်းတည်၊

ဤအထက်ပါ ခဲ့တင်းထက်ဝဖြင့်၊ အကြွင်အခါ ဘုရားဖူးပိုး ရှိခိုးခြင်းကိစ္စပြီး၏။ ထိုအခါ၊ ပုတီးများစိပ်နေမည်ဟု ကြံစည်မိ ဖြစ်၏။ ထိုကြံစည်နေသောအခေတ္တအတွင်း၌ပင်၊ အကြွင်ထိုသော ရဝတ္ထု၊ ပေရိုတ်မ၊ သိလရှင်တရတို့ ရောက်လာကြ ဖြစ်၏။ ။ ရှင်းတို့ ကား၊ အခြားက မဟုတ်၊ ကျုပ်တို့ သည်၊ အနီးထိုသော စည့်ပါချောင်တောရမှာ၊ ခွဲခွါ၍ထားခဲ့သောတပည့်မများသာဖြစ်ချေ တည်း၊

ပုညဝတီ၊ ။“ကိုယ်တော်ဘုရား၊တပည့်တော်မများ ဖြစ်သွား လိုက်တာ၊ ၃-ဆ နှင့် ၁၇-ရက် ထိထိ၊ ရှိပါပြီ၊ ထယ်ဆီများ မျောက်နေတော့ုံး”၊

‘ခြေခြာ- ရသေ့ဖိတ်ဖြေ ဆိုသလို၊ ဟိုရောက် သည် ရောက် ရှောက်ချင်ရာရှောက်နေတာဘဲဗုဒ္ဓဝတီရဲ့”၊

ချစ္စာ၊ ။“တယ့်မများထားပြီး၊သွားရက်ပါပေတယ်သူရာ”၊

အန္တိ နေစဉ်းပါဒုံး၊ ရန်တွေ့ဘို့စကား၊ ထား လိုက် ပါဒုံး၊ ချစ္စာတို့၊ ဥဏ္ဏရာတို့၊ ဗုဒ္ဓါ နှသာထိ ကမ္ဘာ့ဌာန်းများ၊ စီးဖြန်းကြပါ ရဲ့လား၊

ဥဏ္ဏရာ၊ ။“မှန်လှပါစီးဖြန်းကြပါတယ်သူရား”၊

ဟိုနောက်နားကဟာ၊ ဒကာမကြီးအရိုးဗိမ်းမဟုတ်လား၊

အရိုးဗိမ်း၊ ။“မှန်လှပါအယ်နှိတော်မြတ်အတိုင်းပါသူရား”၊

ဒကာမကြီး၊ ဆန်ကုန်ဖို့၊ရန်ကုန်သွားတယ်ဆို၊ ဘယ်တုံးက ပြန်ရောက်သလဲ”၊

အရိုးဗိမ်း၊ ။“တယ့်တော်မ-သောကြာနေ့က ဘဲ ရောက်ပါ တယ်သူရား”၊

ဒကာမကြီးကို၊ မာမာ ချာချာ တွေ့ရဖို့၊ ဝေဒက ဝမ်းသာ တယ်၊

အရိုးဗိမ်း၊ ။“မှန်လှပါ-ကိုယ်တော်မြတ် မေတ္တာ ကြောင့် ခေတ္တရာမှာ အကြွေးဘမ်းသလို၊ ဖြစ်ဘယာ ဘေး မသမ်းမှုန်း၊ ဖအေးချမ်းသာယာ၊ မာချာတောင့်တင်းပါရဲ့သူရား”၊

အန္တိ မေးစဉ်း ပနေဒုံး၊ ရန်ကုန်က-တိုင်းရေး ပြည်ရေးနှင့် ဝင်ရှုပ်တဲ့အသင်းတွေ၊ သာသင်းတွေကော၊ ဘဲ့နှယ်များ ဖြစ်နေ ကြသတုံး၊

အရိုးဗိမ်း၊ ။“တိုင်းရေး ပြည်ရေးတော့၊ မမေး ပါနဲ့တော့ မောင်ရင့်မှိုင်း ရယ်၊ ဂိုဏ်းတွေ-ဂဏတွေ၊ ဝှတွေ- ဇဟုတွေနဲ့၊ အရေတွေ ကွဲပြားပြီ။ ‘နွားကွဲ ကျားကိုက်’ ဖြစ် ကုန် ကြ ပကော လေ”၊

ဒို-ဒါယိကာမကြီး၊ အနှိုထို့ဖြစ်ဘို့အရေးကိုနှုံရှေးရှေးကဘဲ ထဝေဘာင်ပေါ်သူးတယ်၊

ဓော်ဥတ္တရာ။ ။"တဘောင် ဘယ်လိုများ ပေါ်ဘူးပါသလဲ၊ သဲကွဲအောင်မိန့်တော်မူပါခိုးဘုရား"။

ဒီတပုံမများနွာ၊ တရားနာမယ်ဆို၊ ဆရာ့အပေါ်း လာကြတဲ့၊ သနားစရာ အပေါင်း၊ တိတ် နိမိတ်ဖတ်လိုတဲ့၊ ပရိသတ်သူတော် ကောင်းတို့။ ။ရှင်းအသင်းတွေ၊ အပင်းတွေ၊ အန္တိုပြီး သတင်း တွေမှာ၊ မထင်းခင်မှာ တဝေဝေမိုက်မှောင်တို့၊ ဆိုက်တဘောင် ပေါ်ဘူးသည်မှာ၊ အနှာလိုတဲ့၊ ဘယ်လိုပါလဲထို့ဆိုတော့၊

* * * * *

ဆိုက်တဘောင် ဝေးထင်ကား။

နှစ်ပြည်တောင်တယ်ကြ။အလယ်ကကျောင်းဆောင်၊အနောက
တော့တောင်ငယ်။ ရွှေရှုချောင်အကျော့၊ ။မင်းကြီးနှင့် ကိန္နရာ။
ရှုမွာပါတွက်တဲ့နေသော့၊ ။သုဗဏ္ဏသုဇာမှာ၊ နာဂ မှုန်အတွေ့၊
ထောင်ရှုမှတ်နံကြေ့ ထိုးမဲ့တဲ့ဂူတော်။ ။တယ်သီ့ တော့ပြိုင်
ကယ်တို့၊ မန္တာန်စိတ် မြန်းသည့် ပေါ်မော်။ ။လင်းကြက်မြိုင်
အတောင်နဆောင်ပြီးတယ်ဇာတ်တော်လေ့မှန်းသိ။ အစန္ဒီးနန်း အပြေ
ပြေ၊ များနိုင်မှုပေ။ ။နိပါတ်ကာနယ် ရွှင်လေသည်၊ အချစ်တွေ
ပြည့်ရုံနှင့်လေး။

ဓဲ့ယာခုအခါ၊ ဆရာရှင်ပြောသဲ့ ဆိုက်တဘောင်အရေးဟာ မှတ် အပ်သော၊ ဝေးထင် တည်းဟူ သော ထို သိချင်းဖြင့်၊ လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ ဓကာ မကြီး အနိုးပိမ်းတို့ရဲ့ ဒေဝါက်မြေ ရန်ကုန် အတွင်း၊ ရှိရင်း ဂျီ စီ ဘီ အေ အသင်း ချုပ်ကြီးမှာ၊ ရာပ်စီးတို့ ဖွဲ့ချပြီး၊ သမထဆိုသူ ဒါယကာဦးချစ်လှိုင်မှာ၊ မုးမြစ်ဆိုင် ရေ ကြောင်နှံ၊ မျှောရခြင်းကလည်း တပြည်ထောင်၊ တိုနေ့ခင်တခန်း၊ ထွမ်တီးဝမ်းဆိုတဲ့၊ ၂၁-ဦးကလည်းတပြည်ထောင်၊မညီအောင် ဖြစ်ရခြင်းသည်ကား၊အခြားမဟုတ်၊"နှစ်ပြည်ထောင်တယ်ကြ" သလိုပင် ဆိုလို ထင်တဲ့၊ ။ထို ဝေးထင် တဘောင် ဝယ်၊ "အလယ်က ကျောင်းဆောင်" ဆို သည် မှာ၊ ထို ရန်ကုန် နယ် တကြောက၊ အလယ်တောရတည်းဟူသော ဗိုလ်ကျောင်းကိုပင်၊

ဆိုကောင်းဆိုပေလိမ့်မည်။ ။အနှီမှာတဖြာ၊ "မင်းကြီးနှဲ့ကိန္နရာ" ဆိုခြင်း မှာတော့၊ မင်းကြီးနှင့်ကိန္နရာဘဲတဲ့။ ။"ဇူရွှ" ဆိုတာ ကတော့၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကြီးရဲ့ အရှင် သခင်၊ ဘုရင် သိကြားမင်းကိုဆိုလိုသဖြင့်၊ ဟိုလိုလို၊ သည်လိုလိုညာတဲ့ဂေါင်း ဆောင်တွေနှင့်၊မရေမရာ၊ထင်ရာကိုမဲမာန်ပြီး၊ ဖွဲ့မှန်မှန်နှင့်၊ အသဲ သန့်တဲ့သတင်းစာအယ်ဒီတာ၊ ဆရာလိမ်တွေကို၊ မဟာဝရဇိန် ထုတ်ခက်နှင့်၊ တချက်တည်း ခွင်းမယ်တဲ့။ ။အန္တိုပြီး-ရသေ့ဆို သည်မှာ၊ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီဘဲလို့၊ ကြီညည်ဘို့ရှိသည်။ ။အနှီမှ တခါ၊ "သုစဏ္ဍရာဇာမှာ၊ နာဂါနှင့်အတွေ့" ဆိုပုံကတော့၊ ဂျူနီ ကုတ်သတ်၊နဂါးရုပ်ဖျပ်ရှူသော အင်္ဂလိပ်လက်သုန်ဖြင့်၊ကျူပ်တို့ ထိုးနေတဲ့ လမ်းသည်၊ ဖြောင့်တန်း လိမ့်မယ် ထင် တယ်။ ။ "တောင်ဂူရွှကျ ရှိကြွေ့လို့၊ စံမြဲတဲ့ ဂူတော်"ဆိုပုံက၊ ဂူရွှကျ တတောင်၊လှုဘောင်တော်တွေ့ဖွတ်မှာလေးဘာသလေး၊တရုခုဘဲတဲ့။ ။ နိုဗြီးတပသိစေခ်ိုဂျိုတ္ထိကလဲ၊ ညီမညီညီမညီသောဂါထာမန္တာန် တွေနှဲ့၊ ရန်ဖြေအောင် မန်းကြ မှုတ်ကြ လိမ့်မယ်တဲ့။ ။အနှီမှ တချက်၊ "လင်းကြွက်ဖြင့် အတန်ဆောင်ပြီ"ဆိုသည့်ကား၊ အခြား မဟုတ်ဘူး၊ မှုး မပေါင်းဘဲ၊ တကွဲ တပြား၊ နိုင်ငံလေး ငါလေး၊ ငါတကားနှဲ့၊ မဟာအမှားကြီး မှားပြီး၊ များများကြီး မှောင်မိုက် ခြင်းမှ၊ အလင်းကို မြင်ကြ ပြီး၊ ယခင်က အတိုင်း၊ ရိုးတူး ဂါထာ ညီညွတ်ပြီး၊ ပြည်ဝတ်ပိုင်းဝတ်ကို၊ မချွတ်အောင် ရွက်ဆောင် နိုင်ကြလိမ့်မယ်။ ။အချဖြင့်၊ရိုင်အာဂံကောင်းဆယ်မှာ၊ ရောင် လယ်လယ်အမေတ်ရှုဝ်တွေနှဲ့၊ စာတတ်ဝရုတ်ကို ဖြည်ဖုံးချပြီး၊ ဝှကျ နေတာဘဲတဲ့၊ ဥပါသိကာမကြီးအမိုးမိမ်းရဲ့ကြွားရဲ့လေး။

အမိုးမိမ်း။ ။"ကြွားပါရဲ့ဘုရား၊ ထပ်ဝေတ်မ-အပျိုတုံးက ဘဲ၊ မီ တေးထပ်ကို ရဘူးတယ်၊ ထိုသော်လဲ-တေးဘောင် ပေါ်တဲ့ တေးထပ်မှန်းမသိဘူးမောင်ရင်မှိုင်းရဲ့"။

ခင်းကျိုက်ဝန်း၊ ။"ဆရာမှိုင်းကြီး အခွင့် ပြုရင်ဖြင့်၊ တရ မေးချင်ပါတယ်ဘုရား"။

ဘာများအမေချင်တာရှိသလဲစန္ဒာ။ကိုင်းအရေးရှိက-မေးဘိ။

ဇင်းကျိုက်, စန္ဒီ။ ။"အရှင် ဘုရား၊ ထပ့် တော်တို့ သထုံ ရောက်တုံးက၊ အင်မတန်မြင့်တဲ့တောင်ကြီးပေါ်မှာ။ စေတီတော် တဆူမြင်ရဲ့မဟုတ်လားဘုရား"။

အင်း—ဗူးမှုလေသာပေါ့။ အထူးဘဲကြည်ညိုတို့ ကောင်းတယ်၊ မြသပိတ်ဘုရားမဟုတ်လားစန္ဒီရဲ့၊

ဇင်းကျိုက်,စန္ဒီ။ ။ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒီမြသပိတ်ဘုရား သမိုင်းကို။နားမရှင်းတဲ့တပည့်မ၊ သိရအောင်ပြောစေဟောစေချင် ပါတယ်ဘုရား"။

သထုံ-မြသပိတ်ဘုရားသမိုင်းချုပ်။

ဒီ့ ထပ့်မ စန္ဒီ၊ အနှီ မြသပိတ်ဘုရားနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး၊ သထုံ ဘုရားသမိုင်းချုပ်ကထုတ်နုတ်ပြီးခတ်သုတ်သုတ်ဟောရမှာဖြင့် အနှီပုံတဲ့၊ ဘယ်ပုံလဲ ဆိုတော့၊ ။စန္ဒီတို့ သထုံပြည်မှာ၊ သီဟ ရာဇာမင်းကသင်းသက်ပြီး၊ မင်း-၇-ဆက်ရှိရာ၊ ငါတို့ရှင်ဓော။ ဂေါတမ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထက်ထက်တော်က၊ စန္ဒ သူရိယမင်းကြီးပါ-၈-ဆက်ရှိတယ်၊ အနှီ စန္ဒသူရိယမင်းလက် ထက်မှာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနှီသထုံပြည်ကိုကြွလာတော်မူ တယ်တဲ့။ ။ကြွလာတော်မူပြီး၊မင်းကြီးလှူတဲ့ပိဏ္ဍပတ်ဆွမ်းကို ဘုန်းပေးတော် မူပြီးသောအခါ၊ ပြဟ္မာမင်းကပ်လှူတဲ့ သပိတ်ကို၊ ညီတော်အာနန္ဒာကိုပေးအပ်တော်မူပြီး၊ ညီတော်အာနန္ဒာ၊ ဝံကျောင်း တော်ရဲ့ အနောက်၊ မနီးမဝေးဖြစ်တဲ့၊ ထာ-၅၀-လွှာ အရပ်မှာ၊ မြှုပ်နှံလေထို့၊ အနှီလိုမိန့်တော်မူရာ၊ များစွာသော ပြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့က၊ ၄၄-တောင်အနက်အကျယ်ရှိတဲ့ ဌာပနာတိုက် ကိုတူးပြီးသော်၊သပိတ်တော်ကိုထည့်သွင်းဌာပနာပြီးခါ၊အခု ခွာ ဘုရားရယ်လို့သမုတ်တော်မူတယ်။ ။အနှီတို့အားဖြင့်၊သိကြား မင်းကလဲ၊မြတ်စွာဘုရားရွှေတော်ဆံတော်တွေကို၊ကောင်းမွန် စွာ ဌာပနာပြီး၊မှ၊ ဇနီး ကြွင်တော်၊ သိကြား ကတော် ဖြစ်ကြတဲ့၊

သုဇိတာ, သုမာလာ, သုမိတ္တာ, သုနန္ဒာ တို့ ကို ခေါ် ပြီး ချွင်း။ သက္ကရာဇ်–၁၁၅–ခု၊ ကဆုန်လဆုတ်–၇–ရက်၊ထထဝဲရက်ငင် နှစ်။စနေနေ့၊တည့်နှကွက်–၉–လုံးအချိန်မှာ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည် ကို၊ ပြန်ထည်တော်မူသည်။ ။အနှီအာနန္ဒာဘုရားကိုဘဲ၊သပိတ် တောင်းဆို ရှုပနာတဲ့အတွက်၊ မြသပိတ်ဘုရားရယ်လို့၊ထင်ရှားစွာ ခေါ်ဝေါ်ကြဘယ်တဲ့မယ်စန္ဒီရဲ့။

စင်းကျိုက်,စန္ဒီ၊ ။"အခုကိုယ်တော်အမိန့်ရှိသလိုဖြင့်၊တဲ့ တော်မတို့သတုံကို၊ ထိကြွားမင်းဘောင်ရောက်ဘူးတာပ"။

အရိုးစိမ်း။ ။"ညီးတို့သတုံကို၊ သူရဲ့ကုသားဖြတ်းစောင်း တို့ဖြတ်ပုံဘို့တောင်ရောက်သေးဘာဘဲ"၊

ပုသ္ဓဝတီ၊ ။"မဟုတ်ပါဘူးဒေါ်စိမ်းရဲ့၊ဖြတ်ဒဲ့ဖြတ္တ ့ယ်လို့ သာကြွားဘူးပါတယ်"။

(ယင်းသေသအခါ၊ဘေဘါးတို့ကောသသတို့ကလည်း၊ ဗိ ခေယ်ကြီးအရိုးစိမ်းတော။ "ချွင်းဆန် ထဲကြွက်ချေးရော"ဆိုသလို၊ အရာရာမှာသူပါချင်တာ ချည်ဘဲ ဂုဏ ဖေဘောင်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုကြသေသတည်း။)

ဤပရိသတ်ကြီး၏ အတွင်းတွင်၊ မလွှန့်,မင်းတုကာ၊ နှင်းမြ၏ အဒေါ်၊ ဘောင်တော်ချဉ်ရဲ့ မယ်၊ အရိုးဒေဘိုးသာဒါယိကာမကြီး လည်းပါလာ၊ သဖြင့်၊ အခွင့်အားလျော်စွာ၊ ဆရာဂုံချောက်ထား ပြန်ရှာသည်မှာလည်းအောက်နားမှာပါရှိသော်။

အရိုးဒေ။ ။"အများသေသောစကားမတွေကို၊တရားဟောဖြတဲ့၊ တောရသူဗွန်၊ ဇဂိုလ်ချွန်ဘုရား။ ၊သုဝဏ္ဏဗွေဘုံ၊ သာတုံမြို့က၊ မြသပိတ်ဘုရား အကြောင်းကိုတော့၊ မယ်စန္ဒီကို အမှုသားပြီး၊ ကြွားရကြပါပြီ၊"မကျေးမြသလွှန်၊ မလွှန်မြသပိတ်" ဆိုသည်နှင့် အညီ၊ အနှီတပဲ့တော်မတို့ရဲ့မလွှန်မြို့က၊ မြသပိတ်ဘုရားသမိုင်း ကိုလဲ၊ နားမိုင်းသူတပည့်မတွေ၊ သိရအောင် ထေးဆိတ်မြွက်ပြီး၊ သပိတ်စက် လယ် တော် မူပါမည့် အကြောင်း၊ တောင်းပန် လျှောက်ထားရပါတော့သည်ဘုရား"။

မလွန်-မြသပိတ် ဘုရား သမိုင်းချုပ်။

အိုး-ဓကာမကြီးအမိုးအေအ၊ ။ဓကာမကြီးအမိုးအေတို့မလွန်မြို့မြသပိတ်ဘုရားအကြောင်းကို၊ ရှေးဘောင်းသမိုင်းအရ၊ စကိုင်းကာဆရာ၊ ကြားနာဖတ်သားရသူးသည်ကား၊ အနှိုသို့တည်း၊ ။ အဘာထင်ဒိုနည်းဟူမူ၊ ။ဓကာမကြီးတို့ကျူပ်တို့ရဲ့မြတ်စွာဘုရားသခင် ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား၊ ထားတော်မူခဲ့သော သာသနာတော်ခေတ် ၄၃၃-ခုနှစ်မှာ၊ သရေခေတ္တရာပြည်ကြီးတွင်၊ မောင်ရင် လုထွက်၊ ကြက်ဦးခေါင်းစားခြင်းကြောင့်၊ မင်းဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့၊ ပေါပါးမင်းထက်ထက်၊ သက္ကရာဇ် ၄၀၅-ခုနှစ်၊တပေါင်းလဆန်း ၇-ရက်နေ့တွင်၊ အကြောင်သို့သောအမိုးအေတို့ရဲ့မလွန်မြို့ကို တည်တော်မူသတဲ့၊ ။ထို့နောက်သော်ကား၊ရဟ္ပါးဓာရပာန်မင်း၊ မြို့ကြွင်းသက္ကရာဇ်-၄၂၅-ခုအရှိမှာ၊ အရိမဒ္ဒနာပူရ ဆိုတဲ့ ပေါက္ကန်ပြည်ကြီးကို အစိုးရတော်မူတဲ့ စောလူးမင်းသည်၊ အနှိမလွန်မြို့ကို၊ဝန်တို့အားဆင့်ဆိုမိန့်ကြားပြီး၊ တံခါးကြီး ၅ချက်နှာနှင့်၊ ထခါတပန်းထပ်မံတည်ရပ်တော်မူမြဲတယ်တဲ့၊ ။အနှိုပြီးထခေတ် ဆိုတဲ့၊ သက္ကရာဇ် ၆၅၅-ခုနှစ်အတွင်း၊ တောင်ငူတွင်းမင်းကြီး သီဟပတေ့ သည်၊ အနှိ-မလွန်မြို့ ကုန်းမြင့် ပေါ်တွင်၊ ရှင်တော်ႉ ကိုယ်စား၊ ဘုရားစေတီ တည်တော်မူပြီးခါ၊ "ရတနာစက်ဦ" ဘုရားရယ်လို့၊အနှိုလိုကမ္ဘည်းဘိပိုင်း၊သမိုင်းမော်ကွန်း၊ ပေါ်ထွန်းကြေညာတော်မူတယ်တဲ့၊ ။ထို့နောက်တခေတ်ဆိုတဲ့၊ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ၊ ကာလ အတော် ကြာမှာ၊ မြတ် စွာ ဘုရား သခင် ရွှေကိုယ်တော်မြတ် ကြီး၏၊ အထီးအထီးသော အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာတော်ကို၊ ကြည်ညိုကြသနှင့်၊အဆင့်ဆင့်ပင့်ဆောင်ကြသေသော်၊ သပိတ်တော်သည်၊ဝဇီရာပြည်မှ၊မြန်မာ့နိုင်ငံ၊သရေခေတ္တရာပြည်သို့ ရောက်လာသည်တွင်၊ မြို့ပြင်က၊ "မြစည်းခုံ" ဘုရားရယ်လို့ တည်ထား ပြီးသော်၊ သပိတ် တော် ရတနာ ကို၊ ဌာပနာပြီး ကိုးကွယ်တော် မူသတဲ့ အမိုးအေရဲ့၊ ။နို့ပြီးတခါ၊

ဓမ္မတာသင်္ဂါရ၊လောကကြီးရဲ့ထုံးစံနှင့်အညီ၊အနိစ္စသရေခေတ္တချ ပြည်ကြီး၊ ပျက်စီး တိမ်းယိမ်းဖြစ်ခဲ့ သော၊ စေတီတော်ကို ဖွင့် ပေါက်ပြီး၊ ပေါက္ကန် ပြည် သို့ ထပ်၊ ပင့်ဆောင်ကြ ဖြစ်ရှေ့တဲ့ သောခါရဲ့၊ ။ဆဲအနှိမ့်မှနောက်တဖန်၊ ပေါက္ကန်ပြည်ကြီး၊ ပျက်စီးခဲ့ သော၊ သပိတ်တော်မှာ၊ ပေါဒ်-အညာသူမတွေရဲ့၊ ရတနာပူရ ဆိုတဲ့၊ အင်းဝမြို့ကို ရောက်ဖြစ်ရှေ့တဲ့၊ ။အင်း-နောက်သော ကာလ၊ အင်းဝဆိုတဲ့ ဖြစ်မာတိုင်းကို၊ တလိုင်းတို့ ဖျက်ဆီးလို့၊ အပျက်ကြီးပျက်စီးဖြစ်ရာ၊ ဟံသာဝတီဆိုတဲ့ပဲကူးကိုမှူးခြွေခင်တို့ ပင့်ကြဖြစ်ရှေ့တဲ့တိုးရွှေထူးရဲ့၊

တိုးရွှေထူး။ ။"ဒကာကြီး ရွှေ့ဘောက်စမ်း ပရဝေဒုံး ဘုရား။ ဒကာကြီး ရှေ့ ဘူး တဲ့။ ရွှေမော်ဓော ဘုရား သမိုင်း|ပောင်း တဆောင်မှာတော့၊တဲ့ခုထောင်တို့နေရာ၊ဟံသာဝတီပဲကူးပြည်ကြီး အရှင်၊ ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်ထက်ထောင်၊ သက္ကရာဇ် ၇၅၆-ခုနှစ် အတွင်းမှာ၊ သိပ်ပိုက်မင်းက-ခွယ်ထောင်နှင့် သပိတ်တော် ပို့လိုက် သောတော့၊ ရွှေမော်ဓောဘုရား အတွင်းမှာ၊ ထည့်သွင်း ဌာပနာ လိုက်တယ်ဆိုတွေ့တယ်ဘုရား"၊

ဒိုတိုးရွှေထူး။ဝွယ်တော်တို့သပိတ်တော်တို့ဆိုတာ၊ ပွါးချင် တိုင်းပွါးပြီး၊များချင်တိုင်းများနိုင်တာသလဲ]၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုးတော်အရာကို၊ ဓာတုဘောဒနည်းနဲ့ မကြံစည်ကောင်း ဘူးတဲ့၊ ဒကာကြီး တိုးရွှေထူးရဲ့၊ ။အင်းအနှိုလို၊ ထိုရတနာပူရ အင်းဝပြည်ပျက်တဲ့အတိုင်း၊ တလိုင်းမင်းတို့သည်၊ ဟံသာဝတီ ပဲကူးသို့၊ ရောဝတီ မြစ်ကြောင်း ခရီးဖြင့်၊ ပေါ်ကြီးနဲ့ တင်ပြီး ပင့်ကြဖြစ်သော်၊ မြသပိတ်တော်သည်၊ အနှိုသို့သော၊ ယောနက တိုင်းနှင့်ယိုးဒယားနိုးငံရာ၊ သုဓမ္မဝတီ တိုင်းအဝင်အပေါ်၊အကြွင် ရတနာမလွှဲမြဲ၊တဲ့တဲ့အရပ်ရောက်တော့၊ကျည်တောက်ထဲက ရေကိုသွန်မှောက်လိုက်တဲ့အသွင်၊ အသည်းသည်းထန်စွာစီးဆင်း သောရေကြောဖြစ်၍သောသောသူ့ဝ၊ဗိုဇ်ချေများခြောင်း၊အထောင် မကာ၊ ချောက်ကြချိတ်ကြပင့်ဆောင်ကြလာ၊မရနိုင်တဲ့၊ စွဲမြဲစွာ

ထန့်ရှပ်နေသနှင့်၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့တဲ့သပိတ်တော်ကို၊ ထိုမြို့ကသခြေါ
ထက် သူတို့ အထွက်၊ "ရတနာသစက်ဥ" ဘုရား စေတီ တော်
အတွင်းမှာ၊ထည့်သွင်းဌာပနာပြီးနောက်အောက်ပြည်အောက်ရွာ
ကို၊ တခါထဲ ပြန်သွားကြ ရောတဲ့၊ ။ဒို ကျုပ်တို့ ဓကမကြီး
အမီးအေ၊ အနှိကဲ့သို့ သပိတ် တော် ကို၊ ဌာပနာသည့် အထွက်၊
ရတနာသစက်ဥ ဘုရား ကို၊ နောက်သား နောင်သာ များက၊ "မြို
သပိတ်"ဘုရားရယ်လို့ခေါ် ကြတဲ့ပြင်၊ အကြောင်ထိုမြို့ကိုလဲ၊ထိုသို့
သောသပိတ်တော်မလွှန်သည့်၊"မလွှန်မြို့" ခုယ်လို့၊အနှိလိုသမိုင်း
တစောင် ထိုးကြတယ်လို့၊ စကိုင်းတောင်ရိုးက ယောဂီ သည်၊
တိုကလေးဆီကကြားဘူးတယ်အမီးအေရဲ့၊

ရွှေတို-နှူ၊ ။"ဘြောင်-တဲ့တော်မှကြားဘူးတာနဲ့ တော့။
တခြားစီဖြစ်နေပြန်တာဘဲ"၊

ဘယ်လိုများ တခြားစီ ဖြစ်နေပြန်သတုံး နှူ၁ရဲ့၊

ရွှေတို-နှူ၊ ။"တခြားစီဖြစ်ပုံကဒီလိုဘုရာ့၊ ဘယ်လိုလဲဆို
တော့၊ဟိုတုံးအခါက၊ရတနာသိပ်ဆိုတဲ့တဲ့တော်မတို့ရွှေဘိုက၊
အသောင်းမင်းတရားကြီးတိုးအောင်စေပျသည်၊ရာမညတိုင်း၊
တလိုင်းပြည်ပဲကူးကိုအောင်မြင်တော်မူတော့၊ ပဲကူးကသပိတ်
တော်ကိုပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ပြီးခါ၊ ရတနာသိပ် ရွှေမြို့တော်မှာ၊
ဘုရားစေတီတော်အတွင်း၊ သွင်းနှံ ဌာပနာပြီး ကိုးကွယ်တယ်လို့
ကြားဘူးတယ်ဘုရာ့"၊

မနုလေး-စရာ၊ ။"အရ-မနူ၁ပြောတာလဲ ဟုတ်ပါလိမ့်
မယ်ဆရာမှိုင်းရယ်၊ နှိဒသင်လဲ-ရှယ်တော်နှင့် သပိတ်တော်ကို၊
တဲ့တော်မတို့ ရတနာပုံမနုလေး ရွှေမြို့တော်ကြီးတွင်၊ အရှေ့င်
ဘဝရှင် ပဉ္စမသက် ါယနာတင်မင်းတရားကြီးက၊ ကုသိုလ်တော်
မဟာစေတကာ မာရဇိန် ဘုရားမှာ၊ ဌာပနာခဲ့ပါ တယ် ဆရာ မှိုင်း
ဘုရား"၊

ဒီနှူ၁တို့၊စရာတို့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော် အရာကို၊
တသသညာညာမကြီးစည်ကောင်းဘူးလို့၊ ဆရာပြောခဲ့ပြီ မဟုတ်

လား၊ထို့ဖြစ်၍၊သပိတ်တော်ရတနာကို၊ ဘယ်ရွာသဲမွှပနာမွှပနာ၊ သဒ္ဒါကြည်ညိုတာအကောင်းဆုံးဘဲထိုမှတ်ကြရမယ်။

ဤအခါ၌ပါတရားနာဝိုသတ်ကြီးတွင်။ဆရီးစိမ်းနှင့်ဂါလာသော၊ အောက်ပြည် အောက်ရွာ ဆိကာ။ မေရိမည်သော–ဘိအေမ, ယ ယောက်လည်းရှိနေသဖြင့်။ဆရာကိုလျှောက်ထားဖြန့်သည်ကား၊ အောက်နားကအတိုင်းပင်ဟူ၏။

ဘိအေမ,မေရို၊ ၊"တပဲ့တော်မ,ထိလေရှင်မေရိကာ။အေ,ဘိ, စီ,ကျွမ်းထဲမှာလဲ၊ ဖြန်းဖြန်း ကွဲ့ထတ်သည်နှင့်အညီ၊ဤမည်သော အင်္ဂလိပ်ဘာသာသနို့ရှိတဲ့၊ တရုပ်တုန်းကြီး "ဖါဟီယာန်"၏ ခိုင်ယာ ဓိုတာရေစ်ကာထုတ်နှုတ်ပြီး၊တသုတ်လျှောက်လိုသဖြင့်၊ အခွင့် အ ရေး၊ပေးတော်မူပါမည့်အကြောင်းပါဘုရား"။

တိုင်း-လျှောက်စရား လျှောက် စေ၊

ဓစသာဝေ-သပိတ်တော်။

ဘိအေမ,မေရို၊ ၊"တရုပ်တုန်းကြီး-ဖါဟီယာန်, ခရီးစဉ်ခိုင် ယာဓိုမှာတော့၊မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူတို့ ရာ–ကုသိနာခရုံပြည်ကိုကြွလာတော်မူတော့၊ ဝေသာလီ မင်းတွေ ကာ၊သူတို့ဲသဲဘုရားနှင့်အတူ သေပရစေထို့၊ ဝိုင်းပြီးလိုက်လာကြ ရာ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်က၊ သူတို့မလိုက်နိုင်အောင်။ထမ်းခရီးမှာ ချောင်းကြီး ထရကို ဖန် ဆင်း တော် မူပြီး၊ ဝေသာလီ မင်းများ ကိုဘုရားကိုယ်ခတော်မြတ်က။သပိတ်တော်ကိုမှုဇော်ရစ်ကြတော့ ထိုသနားတော်မူခဲ့သတဲ့ဘုရား"၊

ပက်သျှုဝါပြည်-သပိတ်တော်။

"အခုပြီးရှိသေးတယ်၊ ရှေးပဝေအခါက၊ "အေဖတာလိုက်" မည် တဲ့တိုင်းပြည်ရှင်၊ ဘုရင်တပါးသည်၊ မြတ်စွာဘုရားခဲ့၊ သ ပိတ်တော်ကို ကိုးကွယ်လိုသည် ဖြစ်၍၊ စစ်သည်ရဲမက် တွေနဲ့၊

သက်သွေ့ဝါဖြည်ကိုတိုက်ခိုက်ရာတွင်၊ အောင်မြင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ သာသနာတော်ကို၊ ထွန်းစွာကြည် ညိုရကား။ ဘုရားရှင့်သပိတ်တော်ကို ပင့်ဆောင်ကြိုရော၊ မဂ်လာ ဆင်တော်ပေါ် ထိုတင်လိုက်လျှင်ပင်၊ မဂ်လာဆင်တော်မှာ၊ ရုတ် တရက်ပင် အားအင်ကုန်ခမ်း။ နွမ်းနယ်ပြီးခါ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရှာတော့တဲ့ဘုရား၊ ။နို့ပြီး-ဘီးလေးဘီးတပ်တဲ့ရှည်း ရထားကြီးမြို့ရပ်ပြီးသော်၊သပိတ်တော်ကိုပင့်ဆောင်ပြောင်းရွှေ့ ပြီးလျှင်၊ ဆင်ပြောင်ကြီး ရှစ်စီးတို့နဲ့၊ တနည်း ထမ်း၊ ဆွဲယူရွှန်း ဆောင်စေသော်လည်း၊ရှည်းရထားကြီးမှာ၊နေရာကမရွေ့၊မြဲက တော့အတိုင်းရှိနေတာကို၊ထိုရှင်ဘုရင်တွေ့မြင်ရတဲ့အတွက်၊ရှက် လဲရှက်၊ဝမ်းလဲနဲ့ဖြစ်ပြီးသော်။ ငါသည်-ဗိသပိတ်တော်ရတနာကို၊ ပင့်ဆောင်ကြိုရန်အချိန်မရောက်သေးဟု၊ တွေးတောပြီးကာသာ၊ ဒါနရွှေသွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကောင်းမှုရည်မြွှော်၊ ပူဇော်သက္ကာရပြု ပြီးသော်။ သပိတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်တို့ အတွက်၊ ရဲမက်စစ် သည်တော်တတပ်ထားပြီးခါ။ဗိနေရာနားမှာဘဲ။ဘုရားစေတီတော် တဆူနဲ့၊ကျောင်းတော်ကြီးတကျောင်း။ တည်ထား ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းတော်မူခဲ့သတဲ့။ ။ဆဲ ဗိကျောင်းတော်ကြီးတွင်၊ အရှင် ရဟန်းတော်ပေါင်းမှာ-၇၀၀-လောက်ရှိထိမ့်မယ်ဆိုကြဲဘုရား၊ ။ ဆဲ-ဗိကျောင်းတော်ကြီးက ရဟန်းတော်များသည်၊ ဒကာ ဒကာမ တွေနဲ့၊နေ့မှန်းတဲ့တဲ့အချိန်မှာ၊အခိုပါသပိတ်တော်ကိုထုတ်ယူပင့် ဆောင်ပြီးကာသာ၊ ဒါနဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတွေနဲ့၊ မြတ်နိုးထနာ၊ ပူဇာ သက္ကာရပြုကြပြီးသော်၊ ရဟန်းတော်များသည်၊နေ့ထွင်းဘုန်းပေး ပြီးတဲ့နောက်၊ သောက်ရှုကြယ်ကြီး၊ တညီးညီးပေါ် ထွက်လာတဲ့ ညအခါ မှာ၊ ရတနာ သပိတ်တော်ကို၊ တဖန် ပြန်ပြီး ထားကြသ တဲ့၊ ။ဆဲ-ဗိသပိတ်တော်မှာ၊ ၂-မိတ်ကျော်ဝင်မှုမယဘာ ရှိလျက်၊ ညိုနက်တဲ့အရောင်မှာ၊ အရောင်အမျိုးမျိုးထွက်ပြီး၊ထလက်လက် နေတာသဲတဲ့ဘုရား၊ ။အနို့ပြီးဖြင့်လျှင်၊ ရှင်တော် သမ္ဗုဒ္ဓသည်၊ ဓာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်လှူတဲ့သပိတ်လေးလုံး

ကို၊ တလုံးထဲဖြစ်ဘို့ရန်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အား
ဖြင့်၊ အနုနဝေးရှစ်ရှိပြီးသော်။ သပိတ်တော်ရဲ့အထူက၊ တလက်
မရှဲငါးပုံတပုံရှိသတဲ့။ နို့ပြီးသော်။ သပိတ်တော်မှာ၊ ဆုံဖြ
ဘွင်ချကောင်းတဘာကတော့၊ မရှိနှုမ်းပါးတဲ့ ဆင်းရဲသားများက။
ထောတ်အားသမျှ၊ နှစ်ပွင့်သုံးပွင့်မျှသောပန်းကို၊ ထဲ့ သွင်း လှူဒါန်း
သော်လဲ၊ သပိတ်တော်ရဲ့ထန်းနိုးတော်အားဖြင့်၊ ပန်းပွင့်တွေတိုးပြီး၊
ပြီးမောက်လာတာဘဲတဲ့၊ နို့ပြီး-ပန္နည်းဥပွာသေါများတဲ့ ရှုရ
တတ်များကပန်းတွေကို၊ ထင်းတောင်းနဲ့-တထောင်, တသောင်း၊
သောင်းချင်တိုင်းတောင်းပြီးလှူဒါန်းသော်လဲ၊ ပြည့်လျှမ်းမောက်မို
ပိုတယ်လို့မရှိဘူးတဲ့၊ ထူးလဲထူးပတယ်ဆရာကြီးဘုရား"။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မမြဲမည့်သော ဘီးအမ, ဖျောက်ထားသည်
များကို ကြားရပြီးနောက်၊ ရောက်ရာ ရောက်၊ ပေါက်ရာ ပေါက်၊
ရှောက်တော်မူလို ဖြန့်သည့်အတိုင်း။ ကိုင်း-တပည့်မ အပေါင်း၊
သူတော်ကောင်းတို့လဲ ပြောင်းရွှေ့မယ်၊ အလိုရှိရာ သွားချင်ရာ
သွားကြမလော၊ ဆရာလဲမြေဦးလှည့်ရာ၊ တားတာထွက်ဝင်၊ တ
ပင်မိုင်နားမ၊ သွားချင်ရာ သွားရွှေ့မည်ဟု နှုတ်ဆက်ပြီး ကာသ၊
ကြွတော်မူခဲ့လေသတည်း။

မြသပိတ်ကားချွာ၊ နို့မြဲသော၊ တလေသပြီးဖြစ်ပြီ၊

သဗိဘိရွှေပါတောင်ထိပ်၌၊ သပိတ်တရားပေါ်ခြင်း။

မဂ္ဂလာမောင်နှိုင်းတည်းဟူသောဂျူပ်ဘိုသည်၊ ဤမည်သော
ငါးထပ်ကြီးဘုရားတွင်၊ သန္တာလဲသနားစချာများထွာသော ထဲ့ မ
တွေ့ကိုနွဲ့ပြီး၊ တနဲ့သခါကြွသရော၊ ရှေ့ဦး၊ ရွာ ဘဝါး ဦးတောင်
ထိပ်သို့ရောက်၍၊ ထိုတောင်ထိပ်၌၊ သည့်မှုအိပ်စက်၍၊ ထွက်ချို
ဖြန့်ဖြန်းခဲ့ရာ၊ တောင်ညွှန်း, ဂမုန်းညွှန်း တများ၌ "ပဂ္ဂမြား
စေတီတောင်ထိပ်၊ တောင်ခပန်း၊ တောင်မြေရင်းတွင်၊ ဖြက်မီးဆွေး

ရှိ၏၊အရွက်အဆောင်းညှိုညှိုမည်းမည်းရှိ၏၊ ခဲမကိုငွေ့လျှင် ငွေဖြစ်၏၊ လိုင်ဆာခရွှအနီဘင်ပေါက်၏၊အရပ်တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိ၏၊ တပင်လုံးအမွေးရုတ်ရုတ်ရှိ၏၊ ခဲကိုသုံးပိဿာပြီး ထိုးလျှင်၊ခဲကျိုး၏၊ ရင်းခဲကျိုးဖြင့်၊ ကြေးနီဘလှဲကို ပစ်လေ၊ ငွေဖြစ်၏၊ (မယုံမရှိသေချွင်၊ ခဲကျိုး ၁၀ ငွေတသျှသည်း)၊ ။တပင်ချွေထီးပင်ထည်းရှိ၏၊အပင်မှာ၊တသယ်ကြီးမကြီးဖျ၊အမွေးရုတ်ဖွါးဖွါးရှိ၏၊ အနံ့မှာမင်းကြီးညှိနံ့မွှေး၏၊ အစေး ကာသာ ညှပ်နှင့် ညှပ်၍ ယူ၊ ခဲမြို ကို မွေ၊ ရွှေဖြစ်၏”၊ ။ဟူသည်ကို အသးထား၍၊ ပဉ္စမြားတောင်ကြီးသို့၊ ခမိုးဖြင်းလာခဲ့ရာ၊ဘာကိုမှမတွေ့ရသဖြင့်၊ ရသေ့ခတွေ မပါလာသည့်အတွက်၊အရှာခက်သာဘဲဟုအောက်မေ့တော်မူမိသေးသဟု၏၊

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်ပဉ္စမြားတောင်သမိုင်းအရ၊ ထိုမှဤမှရှာဖွေ ထောက်လှမ်း သော်လည်း၊ အပေါက် အလင်း မတွေ့ဖြင့်သဖြင့်၊ ။“ဟံသာဝတီ တောင်ဝယ်၊ သဉ္ဇရာဇ် ၆၆၅-ခုနှစ်အတွင်း၊ မြင်စိုင်းမင်း ရာဇသင်္ကြံ ထက်ထက်၊ ရဲမက်အမှုထမ်းများသည်၊လုပ်ရတ်ဖြင့်စီရင်၍၊ပိန္နဲထမ်းကိုအပြိုင်တိုင်ရောက်ဘူးရကာ၊ ထွေအများတို့စေးသုံးစေခြင်းငှါ၊အသပြာရွှေငွေအများကို၊ထုရားအတွင်း၌၊သွတ်သွင်း ထားကြောင်း၊ ရင်းနောက် ၆၇၄-ခုတွင်၊ တစီးရှင်သီဟသူသက်ထက်၊ဒုက္ခြိကာလုန်းကြီးရှင်ညာဏတေဇာတို့နှင့်၊ တပည့်တကျိုပ် သုံးယောက်တို့ ပိန္နဲရိရဲ့ဖြစ်ဘူးသည်၊ ။ဂရုန်းတိန္နရာရှိသည်၊ သူတကိုမွှေ့လျှင်သေ၏”၊ ။ဟူသောအမှာဖြင့်၊ ဟံသာဝတီတောင်ကြီးသို့၊ခရီးကွန်းထောက်၊ကြွရောက်ပြန် သမင့်ထည်း၊ အခွင့်မသာ၊ ဘာကိုမှ မတွေ့ရ သဖြင့်၊ထယန်-ခွိုကတောင်၊ မောရပဇ္ဇတောင်၊ မဏိကုဏ္ဍလတောင်၊နှင့်ပြီးတခါ၊ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ- ထီ တင်း သုံး ဘူး သော ဝေ်ရိုတောင်၊ ပဲပုံတောင်၊မြင်တင်တောင်၊တောင်ဘီလူးနဲ့ကိုင်း၊မင်းခံတောင်၊ ခဲခဲတောင်၊ ရွှေတောင်၊ ဇေယျာပဗ္ဗတ တောင်၊ စစ်သားတောင်၊ ရတနာ ရန်နိတောင်၊ ဆိပ်ဖြူတောင်၊ ဒီး ပေါက် တောင်၊မြကြက်တောင်၊ လမ်းဦးတောင်၊ သကြေတောင်၊ ကျွန္တာတောင်

နတ်သမီးတောင်စသည့်၊အာဝဇ္ဇအလေ့လာသော၊များစွာသောတောင် စဉ့်တောင်ရိုး။ ချောင်စဉ့်အမျိုးမျိုးတို့၌၊ ဝိထိုးတော်မူခြင်း ကိစ္စ ဖြင့်၊ အချိန်ကာလကိုကုန်လွန်စေ၏။

ထိုနောက်ဆုံးကာလ၌ဖြိုးတော်မူအပ်သော၊နတ်သမီးတောင်တန်း ၌၊ ချောင်ဘင်းခြင်းကိစ္စတော်ကြီးကိုလည်း၊အပြီးအဆုံးမရောက် သို့ရာ၊ သံဝေဂ္ဂ, အင်းဝိဂ္ဂ တို့က ဖျက်ကာရေ့ သသား မသိရ၊ တတိယ-ဝါ့အရောက်တွင်၊ ဝါ့ပေါက်၍ဖျက်စီးရကား၊ သွားဦးမှ တော်မည်ဟု၊အနှီသို့သောသပိတ်လွယ်တောင်သို့ လာတော်မူခဲ့ ဖြန့်၏။ ၊သပိတ်လွယ်တောင်ထိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူရာ၊ ဘာဝနာသသမထရှင်နေးကိုကြိုးပန်းတော်မူသည့်ဖြင့်၊အကြင်သို့ သောဝသပေကြည့်ရှုခြင်းကိစ္စတို့ဖြင့်၊ ကာလအတော် ကြာလျှင်၊ အဘောင်အတွေ့မပါသည့် အတွက်၊ ထွမ်းရေး ကွမ်းရေးမှာခက် သေဝ်တည်း။ ခတက်ခေါက်ကိုသာ စားပြီး၊ တရားကိုအားထုတ် တော်မူ၏။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်သပိတ်လွယ်တောင်ထိပ်၌၊ ဒကာကြီး တို့အစ္စနိပ်တို့ရှုလိုက်သောသဝိတ်တလုံးနှင့်၊ခေါင်းခုံးတည်းဟူ သောကျောက်ခဲကိုသာ၊ မှီဝဲနေထိုင်တော်မူလေရာ၊ ဘောဓေါ်, ကေ သာ, ပုညဝတီ, မေရီ, အမျိုးမြင်းကြီးစသောသတင်းမထွေ၏ သံပေါ ဇဉ်ကာသည်း၊အမြင်တော်မဖြစ်သေးရကား၊အထပ်ထပ်တွေးမိ သည့်ဖြင့်၊ခပ်အေးအေးနေရီရီမှာ၊ညှို့မည်ညှို့မည်သောတန်းအဖြန့် ကို-လေချို၍သွေးသကဲ့သို့၊ကမ္ဘာ့ထွန်းရန့်မွေးသဖြင့်၊အရေးအခွင့် ကိုရည်ခဲ့သောင်လျှင်၊ ဓာတ်နောင်ကိုထိတော်ကြီးသည်၊အနှီသို့သော တဖြည် ထရပ်သို့၊ ထပ် ထွက်၍ ဝန်းသွား သကဲ့သို့၊ လွှမ်းများ တောင် လွှမ်းမိသောဟူ၏။ ၊သို့လွှမ်းမိတော်မူသည့်နှင့်အညီ၊ ညှို့မည်သော သပိတ်ထဲက၊ ထက်စွဲပရိုက်ဖြိုကို၊ ယူထဲ့၍ ရေး တော်မူဖြစ်သည်ကား၊အောက်နားကအတိုင်းပင်တည်း။

* * * * *

တမ်းချင်းကဗျာ၊ ဘဘခနှာခေသးချိုး။

စိတ်ငယ်ကွယ် အမှောင်ဆိုင်းမြုန်တော့။ သမိတ်လွယ်,တောင်
စကိုင်းဆီက၊ (ဗိုကွယ်) မောင်နှိုင်းခြင်ပုတော်မူ။ ။(ကြော်)
မလောကီ ဘဝဆီက၊ တောသစ်ကြုပါလို့၊ ယောဂီမတွေ-လာလော
သမျှကိုခြင်း၊ ကောလီ မျှစေ-သချွါမေ ရယ်လို့၊ ဓာချုစာသင်နှင့်၊
ဘာဝနာသသင် ဓနုဝဠ မြိတယ်ကွယ်၊ ပွဲနှင့်အတူ၊ ။ရသေ့မှာ
မရှောင်သွား ပါလို့၊ ရွှေတာရာ-တခေါင် တရားတွေ-ကခြင်း၊
(ကြော်) ချောင်အမှားရယ်နှင့်၊ တောင်ကြားမှာတဲ့ဟောတော်
မူ။ (ဗို)တောပျော်သူတွေမှာခြင်း စိတ်ကြည်တော။ ။ထဲနဲ့
ရတာ၊ သွားဆဲ့ဟိုအခါ၊ အောနွဲ့သဘာရှာ-ဆိုကာဆိုကာနဲ့၊
တာတဲ့ကာဝိရှာတဲ့၊ ထိုမှော-သကောင့်သမီး တွေကြောင့်၊
မှောင်နှည်းမကြည်ယောင်နှင့်အဓိနေ့ခင် -မှီအောင်လွမ်းမယ်ပြီ။....
တောင်ပေါ်-မောင်တော်ခြင်ပန်းလာပေ]။....စိတ်ကြီးကာ-ဓိရှာန်
မှန်းခဲ့တဲ့ဆိုပြိုင်ခြင်း-ဓိရှာန်မှုမြန်းနိုင်ပမလာ၊ (အမယ်မင်း) ဘန်း
အပြန် လေတာနီနီသွေးရှော့သလာ၊ (ကြော်) အနမ်းခန့်မပါတဲ့ယန်း
သန့်သန့်ရွှေဒီမာလာကလေးလိုပါ။ (ဆရာ့ထံမှာကွယ်) ကမ္မဋ္ဌာန်း
ရန်-နေရှိရှာမမူ။

ဤအထက်ပါ၊ကဗျာတမ်းချင်းကိုရေးပြီးနောက်၊ သစ်ပင်ကြီး
တပင်အောက်ကချုံနဘေး၌၊ယုန်ကလေးတွေပြေးလွှားကစားနေ
သည်ကိုကြည့်ရှုပြီးသော်၊ ကြော်-ယုန်ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာတောင်ပင်၊
ပျော်ရွှင် ကစားချင် သေးပါမူ၊ ရှတို့မှာကား၊ အသက်မှာပျော်
အကြင်သို့သော နိုင်အာဏီသမားတောင်၌၊ ငါးထောင်တသ...
ချင်ဘဲရှိပါနိုးနည်း၊ အသက်မှာတျော်ပြိုအရပ်, ဝန်ထောက်, ...
ချင်နိုးနည်း၊ အသက်မှာပျော် မင်းကားတော် မလုပ်ချင်ဘဲ ရှိပါနိုး
လေသလား၊ တောယုန်ကိုပုံထားပြီး၊ စဉ်းစားနေတုံးမှာပင်၊ ခပ်ဝေး
ဝေးက၊ အပြေးအလွှားလာနေကြသောပရိဘောဂရုဟုကြီး...မြင်
ရ၍၊ ရင်ဝမှာထိတ်ခနဲထိတ်ခနဲနှင့်၊ စိတ်ထဲကမ သက်မသာဘဲ၊
သတ္တဝါတွေများ လိုက်လာကြပါလိမ့်မလဲဟု၊ ချောက်ထဲဘင်ငုံ့ပြီး
ကြည့်ရှုနေရာ၊ ပဒုမကျူဟာဘစ်တင်ကဲ့သို့၊ ကျုပ်တို့ထိတင်းသုံး

သောသ တောင်ပေါ်သို့၊ ခရေပတ်လှည့်ပြီးတက်လာကြရာမကြာမီပင် ကျုပ်တို့၏ ရွှေတောင် မြောက်သို့ ဆိုက် ရောက် ကြ လေ၏၊ (ထို ရောက်လာသောပေါက်လာကြသူတို့ကားအခြားကမဟုတ်၊ ကျုပ်တို့ ၏ရသေ့မအပေါင်းတည်းဟူသော၊တေသည့်မပေါင်းများပင် ဖြစ် ချေတမင်း၊)

အမိုးစိမ်း၊ ၊"မောင်ရင်မှိုင်းနှယ်မောင်ရင်မှိုင်း၊တောင်စဉ့် ဖိုင်းပြီး၊ မဆိုင်းမရပ်ဖြလာစဉ်သွားဘဲသွားနိုင်တယ်၊ နွားရိုင်းကို ဘမ်းရသလို၊ ထမ်းစမေးထိုးမို့၊ အခြေလိုက်ခဲ့ရ၊ တပ့်ခေတ်မတို့ ရှာ၊ ချေးဖြိုက်ဖြိုက် ကျတာဘဲ၊ တကတဲတော်၊ ကလေဘ်တုတ် လိုက်ရ၊အဟုတ်ကိုစိတ်ဆိုးတို့ကောင်းတယ်"၊

ဓကာမကြီးသည်းခံသည်း၊ "ခ နို့သည်းခံခြင်းသည်၊ ပရမ်း၊ ဖြတ်သော၊ ထပေါ်၊အကျင့်တည်း"တဲ့၊

အမိုးစိမ်း၊ ၊"တပ့်တော်မကား၊အတဲ့ပြောရရှာဖြင့်၊မောင်ရင် မှိုင်းတို့လို၊ စကိုင်းမှာတောမှီနေ့တဲ့၊ ယောဂီရသေ့ မဆိုသားနှင့် တော့၊ ဘုရားသားရဟန်းတော်ကိုတော်၊ ကလေဘ်ချင် ကလေဘ် တာဘဲ"၊

အိုသေခါတို့ကောသောတို့၊ ဗြဲ-သိုမှိုကြောင့်၊ သုံးလူ ထွတ် ထား၊မြတ်စွာဘုရားသခင်ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက၊"ကောသေ အစွဲနှံ့စာနှာတိ" ရယ်လို့ဟောတော်မူတာဘဲ၊"ကောသေ၊ ခက် သောဓကာမတို့၏ အမျက်ဒေါသသည်၊ အစွဲ၊ အဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်းကို၊ နာသနာတိ၊ အဝေးအရာရာမှာမထိ"တဲ့၊

ရှုညဝတီ၊ ၊"မှန်လှပါ-ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ထိပ်ထင်ယောဂီ တောမှီသူမြတ်ဘုရား"၊

ဘယ်ထက်ကိစ္စ ဘယ် အရေး၊ မေးလို လျှောက် လို ပါ သနည်း ရှုညဝတီ၊

ရှုညဝတီ၊ ၊"အခု-စည့်ပါချောင်တောရကား၊ ပရိုဇ်များ လဲပါလာပါတယ်၊ ထခါက-အရှင်ဘုရား ဟောသွားတဲ့ သမိတ်

တရားကို၊ စိတ်များက ပီတိသောမနဿဖြစ်လွန်းလို့၊ အခု ထပ်
ထပ်မံပြီး၊ တရားဒေသနာနာချင်ကြပါသေးသတဲ့ဘုရား”၊

အင်းနှသလိုက၊ဆရာဆိုတာမျိုးဟောရတာပဲ ဒေဝဆရာကလဲ-
တရားဟောတဲ့ အခါမှာတော့၊ အညာ အလွယ်သားဘဲ၊ ကဲကဲ-
ဘိလေများခံကြရုံးမယ်မဟုတ်လား၊

ကေသာ၊ ၊“ဘိလဆတော့ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ချောင်က ဘဲ
ခံခဲ့ပါပြီဘုရား”၊

ဒိုတပည့်မတို့၊ သဝိတ်၏ တန်းခိုးကြောင့်၊ အကျိုးများသည်
ထည်းရှိ၏၊သဝိတ်အတွက်၊ခက်သည်ထည်းရှိ၏၊ ၊အနှိ ၂-မျိုး
တို့တွင်၊ယခင်က-စည့်ပါချောင်တောရမှာ၊ ဒကာကြီးဘိုးချွအိပ်
တို့သဝိတ်အလှူမှာ၊ ဟောတော်မူခဲ့တာ ကတော့၊ သဝိတ်လှူရတဲ့
အကျိုးများကြောင့်၊တန်းခိုးအာကြီးကျယ်ပုံများဖြစ်၍၊ယခုထပ်
ထပ်မံပြီးဟောမဲ့ တရားကတော့၊ သဝိတ် အတွက်၊ အခက်ကြီး
ခက်ရပုံများကို၊ဟောကြားတော်မူချိုမည်တဲ့၊

ဘေဓါ၊ ၊“သဝိတ်လှူတဲ့အတွက်၊ဘယ်လိုများခက်ပါသလဲ
ဘုရား၊ကြားချင်ဖွာချည်ရဲ့”၊

* * * * *

ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၊ပေးလှူခဲ့သဝိတ်အတွက်၊ အခက်ကြီးခက်ပုံတရား။

ဒို-သူတော်ကောင်းမတို့၊ ၊ကျုပ် တို့ ရဲ့ ဆရာ၊ အသင်
သူတော်ကောင်းမတို့ရဲ့ဆရာ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်ရှေ့ကိုယ်တော်
မြတ်ဘုရားကြီးသည်၊ ဤမည်သော ရာဇဂြိုဟ် ပြည်မှာ၊ ဝါဆို
တော်မူတဲ့အခါမှာ၊ သဒ္ဓါတရားနဲ့ပါးတဲ့ သူဌေးကြီးတဦးသည်၊
ရေကူးပြီး ကစား မယ်လို့၊ ဂင်္ဂါမြစ် သွားရောတဲ့၊ ၊ဂင်္ဂါမြစ်
ရောက်တော့၊ မြစ်တခွကောက်ရေရိုးမှာ၊ ရေချိုးနေရာ၊ မြစ်ညာက
မျောလာတဲ့ စန္ဒကူးနှစ်တုံးကြီးကိုရစေရောသဲ့၊ ၊ရေသောကာသာ၊
အားရပါးရနဲ့၊အိမ်ကိုယူခဲ့ပြီး၊ စန္ဒကူးနှစ်တုံးကြီးကို သဝိတ်လုပ်

ကာရေနတဲ့။ ။သပိတ် လုပ်ပြီး တော့၊ ဆွမ်း ခံသွတ် ဘောဇဉ်၊ ချိုချဉ်ရသာ၊ရုံးလင်စွာတဲ့ပြီး။အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိတဲ့ဝါးလုံး ကြီးအဖျားမှာတင်ကာ၊ ရဟန္တာဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ကချွန် ပျံတော်မူပြီး ယူစေသောသည်။ ယူနိုင်တဲ့ ရဟန္တာကို၊ အဟုတ်ကို ကြည့်ညှိမယ်လို့။အနှီလိုဆိုသတဲ့။ ။ယင်းသောအခါ၊ရာဇဂြိုဟ် တရွာမှာ၊ ဘုရားချောင်ဆောင်နေကြတဲ့၊ ဆသဏ္ဍာရဂိုဏ်းဝင်၊ အကျင့် တိတ္ထိတက္ကတ္ထန်းတွေက၊ သူဌေးမင်းရဲ့ စန္ဒကူး သပိတ်မှာ။ ငါ့ကိုလိုဘုရားအစစ်၊ ဘုရားအမှန်နဲ့မှ၊ထိုက်တန်တယ်၊ ငါတို့ကို လှူရမယ်လို့၊ တမှုမှု တဆူဆူ လုပ်ကြသတဲ့။ ။အနှီသောအခါ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးကလဲ၊ကောင်းကင်ကိုချွန်ပျံပြီးယူကြလို့၊ အနှီ လို ဆို သဖြင့်၊ ထိုထို တိတ္ထိတက္ကတ္ထန်းတို့ သည်၊ အစွန်း တန်းခိုးနဲ့၊ နိုးပေါ်ကိုပျံတော့မဲ့လင်းတကောင်ကဲ့သို့ဟန်ဆောင်ကြသတဲ့။ ။ ယင်းသော အခါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့် သားတော် ဖြစ်တဲ့ ရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇသည်၊ အာကာသ ကောင်းကင်က၊ ချွန် လာ၍ ပျံကြွတော်မူပြီးခါ၊ အခိုးပါစန္ဒကူးသပိတ်ကိုအလှူခံတော် မူသည်များကို၊ဘုရားရှင်ကြားသိတော်မူလျှင်၊ ပိဏ္ဍောလဘာရ ဒွါဇသည်၊ ပဝက်မျှအလောက်သာ ရှိတဲ့ အသပြာကလေးကြောင့်၊ မိန်းမတို့လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့ အင်္ဂါဇာတ်ကိုပြတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမလို၊ ထိုထိုသူတော်ကောင်းတို့လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့တန်ခိုးအထူးကိုနဲ့သာ အထူးဆိုတဲ့စန္ဒကူးသပိတ်ကြောင့်၊ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇသည်၊မွန် ဖြ၍ ယူဘိ၏ ဟု၊ ဟိနှ ပမာ ဖြင့်၊ မြတ်စွာ ဘုရားက ကဲ့ရဲ့တော် မူတယ်တဲ့။

ဒီတပွဲမတို့၊ ။ယခုအခါ၊ ဆရာပေဟာဘဲ့ ပြောခဲ့သော အ ကြောင်းအရာနှင့် ဝယ်လျဉ်းပြီး၊ အင်းဝပြည်ထီးနန်းကို၊ ရှမ်းမင်း တွေအုပ်စိုးတဲ့အခါ၊မြန်မာကျွန်တော်မျိုးတို့မှာဆိုကိုးရာမရ၊ ရက္ခ ရောက်နေတဲ့ကျွန်ခေတ်မှာ၊ဝန်ဖြစ်ရတဲ့ကန္တီတေး နေဘိရထာကမိမိ ကိုးကွယ်တဲ့ဆရာ၊ရှင်တေးဇာသသာရအား၊အရှင်ဘုရား၊ရှမ်းမင်း များသည်၊အလွန်ထရာမှရမ်းကားလှပါသည်၊ တပဲ့တော်တို့ မြန်

မာဧတွေ့ရှာချင်းလက်မှာကျွန်ဖြစ်ရသည်ထက်ခက်ကုန်ပြီ၊ အနှီကဲ့သို့ရှိသော၊ရှမ်းအစိုးရတို့၊အစွမ်းတန်းဝိုးဖြိုဖြိုး၊ သူ့ဝိုးဓမြပမာ၊ လွန်စွာ ညှည့်းပန်းတာများကို၊ တရားဂျူအောင်၊ ဖြသတော်မူပါ မညှို့ အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်သည်တွင်၊ ရှင်ထေရ်စော သာရသည်၊ "သိရိဓေယာ၊နေ့ဝိရတော်ဟု၊ပညာကျော်ဟိုး၊ကန္နိမိုးသား၊ တန်းဝိုးထွန်းညီး၊ အမတ်ကြီးချင်၊ ကြည်သည်း စေတနာ၊ ချစ်မေတ္တာဖြင့်၊သခ္ခုဖြင်းထန်၊ ခွင့်တောင်းပန်သော်" ဟုသည်နှင့်အညီ၊သာသနာတော်-၂၀၈၀၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်–၈၉၈–ခုနှစ်အတွင်း၊ ပြီးစီးအောင်ရေးသားတော်မူတဲ့ "ဖြသခိုဟာခန်း" မှီလာ၊ လင်္ကာခဆောင်ပုဒ်တို့ကို၊ ရေတ်နှုတ်၍ ပြောပြီးအုံ၊ ပြောပါဟန်ကား၊

* * * * *

ဖြသခိုဟာခန်းမှို့ လောလင်္ကာဆောင်ပုဒ်များ။

(၁) သိုးလှလွှတ်များ၊ဘုရားနေ့တည်၊မြော၀စည်သား၊ရွှေဖြည့်နဂိုရ်၊ ရာဇပြိုတ်၍၊ ကုသိုလ်မရှေး၊ လှူမပေးသည်၊ သရွေးတခေယာက်၊ နှံ့သောက်သဘင်၊ ကြီးစွာရင်၍၊ မြစ်ခွင်ပိုက်တန်း၊ ရေဖျန်းကစား၊ ရှင်မျှော်ပါးသော်၊ကမ်းနားရေရိုး၊ မြစ်ရင်းကျိုး၍၊ ထုံးပိုးနှိုတွင်၊ပေါကျင်တုံထတ်၊ ရွတ်ရွတ်ခွေးရွေး၊ ဧသွေးထို့ဖြင်းဖြင်း၊ နီရောင်ဝင်းသား၊တိုးဖြင်းနှုံမြိုး၊ ဒေန်ကူးချင်၊ အုံမူးစတွယ်၊ ပိုက်တန်းဝယ်၍၊ ဆယ်ဘိ ထိုက်သို့၊ ဝမ်ိုက် ဝင်ရှာ၊ နတ်နွဲ့သာကို၊ ကြမ္မာတုန်းဆုံ၊ ဧရွှေထတုံ၍၊ အယုံဖြင်းရော၊မထိသာသော်၊အကာ ပေါ်ထွစ်၊ ထားဖြင့်ထစ်ကာ၊ အနှစ်ဖြည့်ဆုံး၊ နံ့သာတုံးဟု၊ နှလုံးမှတ်ပိုက်၊ ဝမ်းအင်မြိုက်သည်၊ ၊ ပိုက်ပိုက်သူရွေးယုံကြည်တည်း၊

(၂) သမ္မာခိုမ္မ၊ မရှိ စင် ဝင်၊ မထင် ပညာ၊ မိစ္ဆာ လိုလို၊ ကုသိုလ်မသိုး၊ နှလုံးဝင်ချည်၊ နားပါးရှည်သည်၊ ကြွယ်စည်ဆောင်ရှေး၊ ထိုသရွှေးချင်၊ နက်လေးကြံစည်၊ ဤလှုဖြည့်၍၊ အမည်ထင်ရွှား၊ ရေပါနှာဟု၊ ထကာလူမိုက်၊ ဆိုသည်စကား၊ ကြွားကာကြွား

ဆီးမျက်ဝါးထင်ထင်၊ကောင်းကင်တွဲသွားတွဲသွား၊ ပျံသွားမထင်၊ရွှေမ ဖြင်ခဲ့၊ဝင်ဗိမ်အမှတ်၊သပိတ်ပွတ်၍၊ သောက်ထက်ဝါးများ၊ဆွဲ၍ ထားဆုံ၊ထင်ရှား၊လူရွှာ၊ရဟန္တာသျှင်၊ယူပါစေချင်၊ပျံသည်မြင်မှု၊ အရှင်မှတ်ဘည်၊ဝမ်းကရည်၍၊ ကြည်ညည်ထုးဆန်း၊ ခေါင်ရန်းတရ ရောဘ်၊နှံ့သာရောဘ်ကို၊ ခေါ် ၍ထက်ထတ်၊ ပွတ်စေသပိတ်၊ဆိတ် နှင့်သွတ်လိုက်၊ဆိမ်ရွှေ့ဝယ်၊ သောက်ဗိုက်ဝါးများ၊ ဆွဲ၍ထား သည်၊ ။ဆယ်ပါးခြောက်ဆယ်တောင်ရှည်ထည်း။

(၃) အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ မြင့်မြှူးသွယ်သားမိုးထယ် ဝါးများ၊သပိတ်ထားဟု၊ကြားလသာရောဘ်၊တရားခေါ်သည်၊လူတောင် ကြားချောက်၊ရှင်ထယောက်တွင်၊များသောက်ခြွေရှိ၊မယ်ခံနှုသမ၊ ပုဏ္ဏကသျှင်၊ အရရှည်သိ၊ သရွှေထံသို့၊ ချုံချုံမနေ၊တပည့်စေ၍၊ သာခြေချင်းရှောင်း၊သပိတ်တောင်းသောဘ်၊သကောင်းသရွှေ၊ မပေး ပေလို၊ အရှင် ကိုတည်၊ ခေါ်ဆို လူ ရွှာ၊ ရဟန္တာ များ၊ ရှော်ထင်ရှား၍၊ သွားသွားကောင်းကင်၊ ပျံတက်ကျင်၍၊ အရှင် ယူမှ၊သပိတ်ရအုံ၊ထင်ပြမြင်သိ၊တန်းခိုးရှိကို၊သိရပြီကား၊သပိတ် ထားဘိ၊ မယားသားမြေး၊ ကျွန်ရှေးမကြွင်း၊ ကိုယ်လုံး နှင်းအုံ၊ များခြင်းရွှေငွေ၊အတွေအစိုင်၊ဆိမ်လုံးပိုင်ဟု၊ ကိုင်ကိုင်ကန်ကန်၊ ဆိုလိုက်တွန်သည်၊ ။မြဲမှန်ကောဘူနှံရည်ထည်း။

(၄) ထိုသို့ သရွှေ၊ မဖြေးကြည် စိတ်၊ သပိတ် နိုတွေး၊ ကြိုင်နံ့မွှေးကို၊ မပေးလိုမှု၊ ပျံ၍ယူဟု၊ ဟူသည်စကား၊ မြှော်တွေ ကြားသောဘ်၊ အားပါးတရွှန်း၊အရကြီးလှက်၊သူ့ပိုးညာဏ်ကောင်း၊ ညွှာချောင်းသို့၊တခြောင်းဖြဲဖြဲ၊ဝေဘန်လျှား၊ နှုတ်ချိုများနှင့်၊ ဖြားဖြားယောင်း၊ တပည့်ယပ်တောင်းလည်း၊ အကြောင်း ခဲခက်၊ ခြောက်ရက်ရေရေ၊ ထိုသည့်နေမှ၊ ညာဏ်လက်ချ၍၊ ရန့်သော ကြောင်း၊ တပည့်ပေါင်းနှင့်၊ ရောင်းဝယ်တိုင်ပင်၊ နက်ဖန်သျှင် တည့်၊ ကောင်းကင် ပျံရ၍၊ ခြေထွပ် လည်ဆန့်၊ လက်ကိုဖြန့်၍၊ မြီးကျွန်ဟူးဟူး၊ ပျံမူးမူးတွင်၊ ရှင်တို့တရ၊မြစ်ထောပြီလော့၊ လူမှ ဥပဒေ၊ နှုတ်သည့်လေမှ၊ပေလိုက်ထမန်း၊နက်ဖြန့်နံနက်၊ ကောင်း

ဆီသာစေလို၊ ရာဇဗြိုဟ်သုဓွေ။ နတ်ပေးသုမြတ်၊သဗိတ်ပွတ်၍၊ ဖြိုဋ်ထွတ်ဝါဖျား၊ဆွဲထင်ထားသည်း၊ ပျံသွားမထင်၊ မွေးမမြင်ခဲ့၊ လူတွင်မြတ်စွာ၊ ရဟန္တာကို၊ ကာကိဝမျက်မှောက်၊ တပေယာက်မမြော်၊ ရှာသေဘ်မရ၊ ယာဇနေ့မှချောင်၊ တွေးဆ မရှိ၊ နေကျေသိပ၊ ထိစ္စီ ယူမှား၊ ဆို၍ သွားသည်၊ ။စကား တရေး တသည်တည်း။

(၇) ထိုသို့စကား၊ ဆိုသည်ကြားသော်၊ မြတ်ဖျားရှင်မွန်၊ မောဂ္ဂလာန်ချောင်၊ နောက်စွန် လိုက်ထ၊ ပိဏ္ဍောလအား၊ လွန်တှ ဖြစ်မှား၊ ခရီးသွားတို့၊ ဘုရားသခင်၊ တို့ရှင် တိုင်အောင်၊ ပလေဆောင်၍၊ ဟုတ်ပေယောင်ထိထိ၊ ပုံဘွယ်တိချောင်၊ ဆိုဘိ စကား၊ ရှင်မကြားသော၊ဖြစ်မှားလွန်ထွေ၊ဆိုတုံလေလျှောက်၊မနေအပ်စွာ၊ လူမိုက္ခာကို၊သမာဖြစ်စေ၊ပျံတက်လေ၍၊ယူဧကောင်းစွ၊တန်ခိုးပြသော့၊ ခွင့်ရစကား၊ တိုက်တွန်းကြားသော်၊ ဝမ်းအား ရွှင်တှ၊ ပိဏ္ဍောလကား၊ မြေမ ချုပ်ကိုင်၊ ကျောက်ဖျာ ခိုင်ကို၊ နှင်းနိုင်ကျော်ကျော်၊ မြေရုံရပ်လျှောက်၊ ချွပ်ချွပ် ပုံလေ၊ မြို့ထိပ် ထွေထောက်၊ ကြီးဝေဖြန့်ဖြ၊ ကျောက်ဖျာဖြန့်လျှောက်၊ အခန့်မယူတ်၊ သုံးဝါရုတ်စင်း၊တန်ခိုးအင်ဖြင့်၊ကောင်းကင်ရိုးလေတ်ချနစ်ယတ်ချောင်၊ ရဟာတ်စကြာ၊ တုရွှာ ဗျည်းဘီး၊ နှင်းစီးမတ်မတ်၊ ရပ်တုံ လတ်သော်၊ ကျလွတ်ထိထိ၊ မြို့နှင့်ရှိ၍၊ ပိလတ် တုံယောင်၊ လူကုံ အောင်တို့၊ ပုန်းရှောင်ပြေးသွား၊ ကြောက်ခန့်ညားသည်၊ ။လန့်ကြားမရမတည်တည်း၊

(၈) ဘာဝရန္တါ၏၊ ပိဏ္ဍောလဟာရသည်အမည်၊ ဝန်းသည်ကျော်ထင်၊ ထိုသခင်ချောင်၊ စီရင်ဥပဒေ၊တန်းခိုးနေ့ဖြင့်၊ ထွန်းစေတုံထ၊ ကြေးရုံဝတ္ထင်၊ ရှုပဆင်းဖြင်၊ အတိုင်း ထင်သို့၊ မြင်သေကုန်မှ၊ အသောက်ရ၍၊ နိဗ္ဗမြတ်၊ ဆွမ်းခံ ဝတ်ကြောင့်၊ ရှင်မြတ်ရှင်တှ၊ ပိဏ္ဍောလကို၊ ဆိုကြ ပြွမ်းပြွမ်း၊ ပြည်လုံးကျွမ်း၍၊ ဥဒါန်းသန့်၏၊ ကြည်ညို ရွာသား၊ စကာ အများ၊ ထို ပြည် သားတို့၊ ကြောက်အားထပြေ၊ဝမ်းမြောက်ထွေဖြင့်၊ မြို့စေသခင်၊တို့အရှင်

ကို၊ သို့ပင်မသိ။ တန်းခိုးရှိစွ။ ကျောဘိသန္နီ။ ကျွန်တို့ဗိုးရှင်၊ တန်းခိုးနှဘောင်၊ အကြောင်း တောင်းဘို၊ မြေ့ပ်ငြိုးဘုရား၊ လူများ ထကာ၊ တောင်းပန်ထွာရှ။ ကျောက်ဖျာတပေါ်။ ယင်းချီအောက်မြေ၊ ကျေလေဝေ၏၊ ဖြည်းလေသုတ်ပင့်၊ လဲဝါလွင့်သို့၊ အမြင့်ဆွဲထား။ သဗိတ်ပါးဝယ်။ ပျံသွားမွှေ့မွှေ့၊ အသာ ရွေ့လျက်၊ ငြိမ်မြေ့ချေ့ခြေ၊ ထင့်တယ်တွေ့ဖြင့်၊ ရွှဲ့ခွေထက်ဝယ်၊ နေသပ္ပါယ်သည်။ ။ဘုန်းကြွယ်ဗိဇ္ဇာသလေဝေ့ရိတည်း။

(၉) အဓတောင်မြောက်ဆယ်၊ ကောင်းကင်ထယ်၌၊ ထက်ဝယ် ရွှဲ့ခွေ၊ နေတုံ့ လေသေသင်၊ မြေ့ဝယ် ရင်အင်၊ အပျော့ ဝင်၍၊ ညွှတ်ပျပ် ထုပ်ကော့။ သမ္မေး ကြည်လွှန်း၊ သက် တောင်း ပန့်မှ၊ မြွတ်ပွန် အရိယာ၊ သက်သေတ္တာချ၍၊ ကာလ္ဗသော တိုးဖြင်း၊ ခင်းနေရာထက်။ ငြိမ်သက်နေ့ပြီး၊ သမ္မေးကြီးကား။ မငြိုးကြည်ညို၊ ဆိုတုံ့အကြောင်း။သနှင်ကောင်း၊ ။ကျော်သောင်းလူရွှား၊ ရဟန္တာကို၊ သိပါလိုမွတ်၊ သဗိတ်ပွတ်၍၊ အပတ်တကုတ်၊ အားထုတ်သဖြင့်၊ အရှင့်တန်းခိုး၊ နှက်နိုးကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ အုံမှုအင်တက်၊ လှူတသက်တွင်၊ ထက်ထက် တင်ထား။ ပဏ္ဏမြားသို့၊ မျက်ဝါး ထင်ထင်၊မြင်ငြိုဘုရား၊ အရှင်အားလျှင်၊ မယားသားကား၊ ဆည်းကပ်အုံ၊ မိုးမှ စချင်၊ တို့သခင်ကို၊ အရှင် မှတ်သည်၊ နှုတ်မွန်ရည်နှင့်၊ ကြည်ကြည်ညိုညို၊ ဤသို့ဆိုမှ၊ မင်္ဂလ်ချချ၊ သပိတ်ယူ၍၊ အွှမ်းပြုထွားထွား၊ မဲဆားရသာ၊ စုံစေ့စွာလျှင်၊ ကြွေအံ့မွေး ပည့်၍ကျွေးသည်။ ။သမ္မေးဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတည်း။

(၁၀) ထိုသို့ သ မ္မေး၊ ဆွမ်းပန်း ကျွေး၍၊ စိတ် ဖြေး သဌေး၊ ကြည်ညိုစွာလျှင်၊ နှံ့သာသပိတ်၊ အိတ်နှင့်အရုံ၊ လှူလိုက်တုံ့သော်၊ မှတ်ရုံတရား၊ ဟောကြားခဲ့ပြီး၊ ဘုန်းကြီးမြွတ်နွယ်၊ သပိတ်လွယ်၍၊ တင့်တယ်ကြက်သရေ၊ သူတော်တွေ့ဖြင့်၊ ထမ်းမြေနင်းသွား၊ ခနီးကြားတွင်၊ ကျွဲနွားထွန်ကျောင်း၊ ထယ်ချောင်းထုပ်ကြို၊ ဝေးဝံ့တောသွား၊ လူအများတို့၊ ထင်ရှားပြဲပေး၊ ဘုန်းခိုးတွေ့ကိုကြားလေသော်။ ထွေ့ပ်ငြိမ်းဖြေးဘွားမရှိပါ၍၊ ကြွာရှိဟာခြင်လို၊ တောင်းပန်

ကင်ထက်သို့၊ ထက်မျှကိုယ်တိုင်၊ ထက်ဝယ်ထိုင်နှံ၊ ကြွယ်နိုင်ထကာ၊ ထိုသော ခါမှ၊ သစ္စါ ကြည်ဖြူ၊ သဝိတ် ရှူဟု၊ အယုမကောင်း၊ ပေထထပ်ရှောင်းသည်၊ ။ရေကြောင်လှည့်ပတ်ကြီစည်တည်း။

(၅) ဓေဝရဏ္ဍ၊နိဂဏ္ဍာဟု၊ မည်ရှခေါ်မှန်း၊ တက္ကစွန်းလျှင်၊ ရံဝန်းငါးချာ၊ထပည့်ပါထွက်၊ထသထတုံဖြိုး၊သထွေးကြီးကို၊ဖြင်ညီးရှုရှု၊ တရ စည်းပေါင်း၊ ရှုကြောင်းကြောင်း လျှင်၊ တသောင်းကျုံကျုံ၊ ပုံသောင်မတင့်၊ရှုသောင်သင့်ဟု၊ ‘ပင့်ပင့်ခြောက်ခြောက်၊ ဆိုးဆပ်တှောက်ဈိုး၊မပေါက်မဖြန့်၊သထွေးမှန်ထည်း၊ ရှေးဟန်ဆိုဖြိုး၊ ထလဲလဲပင်၊ ဆိုထကျင်သော်၊ ဗိဖြင်ရှပ်အောင်၊ပုံထက်ယောင်တည့်၊ ထက်တောင်ချိဖြန့်၊ ထည်ထန့်ပုံရှပ်၊ ကိုယ်ကိုရှပ်သော်၊ ရုံနှုပ် အများ၊ တပည့် သားတို့၊ ထင်မျှား ခြေ ကိုင်၊ ထက်နိုင်ထက်ထက်၊ ဖက်ကြခါးရင်း၊ မြေတွင်လှဲချုပ်၊ အကောင်ရုပ်သို့၊ စက်ဆုပ် တစ္ဆ၊ သဝိတ် ဈာဆို၊ ဖြိုသော်တန်နိုး၊ အကျိုးမမြော်၊ နေတော်မှုဘိ၊ အဘယ်ရှိ၍၊ ရိုးထိပုံရွှား၊ ကောင်းအောင်သွားအုံ၊ စကားနွှတ်ထည့်၊ထပည့်ညီညာ၊ထခါဖွည့်ဖြား၊ သထွေးအသားကို၊ ရွှားရွှား ကောင်းကစ်၊ ငါပုံချင်ရက်၊ ရှင်တို့ အများ၊ မြစ်ထသ ထားခဲ့၊ ငါအား ကြည်ဖြူ၊ သဝိတ်ရှူဟု၊ ဟူသတဲ့ဖြန့်၊ အဖန်ဖန်လျှင်၊ တောင်းပန်စကား၊ ဆိုများထည်း၊နားမှုမထောင်၊ ရောက်ရုံအောင်ကို၊ ထဲချောင်တွေထည်၊ ဈည့်စသည်ဟု၊ မကြည်မညီ၊ မရှုလိုသည်။ ။ကုသိုလ်တိုင်တည်င့်ဆည်တည်း။

(၆) ခုနစ်ရက်ဝေ့၊ ထိုသည်နေ့တွင်၊ ကျက်ရေ့ တွင်းခံ၊ နိုယ်ဖြိုဈ၊ဗိဈောသနှင့်၊ တောဇဖြင်းထန်၊ မောဂ္ဂထန်ဟု၊ ဖြစ်မှုန်နှစ်ပါး၊ တူသွားမကွာ၊ ဖြည်သာနကိုရ်၊ရောဇဖြိုဟ်သို့၊ လှကို ချွတ်ချင်၊တွင်းခံဝင်သော်၊ထမ်းထင်ကြောင်းမခရိုးစခွဲ၊ကြီးတုတုံရွှာ၊ ထိုကျောက်ဖျာထက်၊ ရပ်ထွက် ခြေစုံ၊ သင်္ကန်းရုံ၍၊ ကြိုက်ဆုံထိုခါ၊ ခရီးလာသည်၊ပိဏ္ဍာလှုရှူ၊ သောဒေသက် ကြွေးတို့၊ ယောမူးမပြေ၊ဖြစ်မှုထွေဖြင့်၊ဆိုပေစကား၊ ထင်ရှားလှုရွာ၊ရေပာ ဿကို၊

ဆိုက၊ ကြည်ညှိမပျက်၊ ကောင်းကင် ထက်သို့၊ ပျံတက်ပေလေ၊ တန်းခိုးပြ၍၊ နောက်မှလိုက်လွှမ်း၊လူ့ဘောင်းကျန်ထည်းမပြန်လေပြီ၊ ကျောင်းသို့ တိုက်တိုက်၊ တိုင်အောင် လိုက်၍၊ ကျွတ်ထိုက်သူအား၊ ဘုရားချွတ်ရာ၊ မဒ္ဒိပါသို့၊ သူငါ ကျွန်တို့၊ ကျွန်ခံမြို့ရှင်၊ မြင်တို့ကျင့်စွာ၊ ပြာဋိဟာဘကို၊ မေတ္တာသက်ပြီး၊ ပြပါဦးဟု၊ နဖူးထက်စုံ၊ မိုပန်းငုံလျက်၊ ဆုံဆုံသောင်းသောင်း၊ ပန်ထွာ တောင်းသည်၊ ၊ထင်ချောင်းပုံထင်ဘဝါတည်း၊

(၁၁) သုံးလူ ဖျက်ဖျော်၊ရှင်တော်နေမှန်းနတ်နန်းဝေဇယန်၊ နိုင်းကြတန်သည်၊ ဝေဠုဝန်ဝိဟာ၊ ဇွန္ဓကျောင်းသသနှင်၊ ဈားဝွာမငေး၊မြင်တပြေးတွင်၊ ကျော်သွေးပေါက်ပြ၊ ဝိဇ္ဇာဝလေ၍ဒွန္ဓနေကျောင်းဖြစ်တုံရှောင်း၍၊ လူပေါင်းဆိုသံ၊ တကျုံကျုံကိုတုန်း၍ ဖြတ်ဖျား၊ ကြားလတုံတိ၊ သိမ်မို့ခြင်းရာ၊ အသန္နာကို၊ ထိုမှာသံပေါင်း၊တသောင်းသောင်းသည်၊ အကြောင်းဘယ်သို့၊ ဖြစ်တုံမြိုဟု၊ လူတို့သခင်၊ မေးလေ ကျင့်သော်၊ ချစ်ရှင် ဘုရား၊ သောင်းသောင်းကြားသည်၊ တပါးမဟုတ်၊ အားလုတ်ဆွမ်းခံ၊နိုယံ့မြို့မှ၊ ဝိဇ္ဇာသသည်၊မြင့်မှာမိုးမှုားပျံ့သွားသွားတောက်၊ ဝါးရည်ထက်တွင်၊ဆွဲလျက်ထားသည်၊ပျံရှားနှံ့မွေး၊နိုဝေတ္ထးချောင်တိတ်၊သဝိတ်ယူ၍၊ ပြာဋိဟာဘကို၊ နှိပါ မကြိုက်၊ မမြင်လိုက်၍၊ ဆိုက်ဆိုက်ကျောင်းတိုင်၊ တမိုင်မိုင်လျှင်၊ အနိုင်တောင်းယန်၊ မြင်လိုလွန်ဟုဖန်တလဲလဲ၊တသဲသဲသည်၊ ၊မြိမြိမြမြန်မိမ့်ဌါတည်း၊

(၁၂) တောခက်ငါးကြိမ်၊ မွေ့သိမ်လုပ်ကျွေး၊ ဘုတွေးတော်သား၊ရှစ်ပါးသုကြွယ်ဖုံတွယ်လေဦး၊ကောရူးဖုတ်ထွန်းပေါ်၊ဒွဲ့ ဝန်းကျော်သည်၊ညီတော်အာနန္ဒ၊အကြောင်းပြန်သော်၊ ရှင်မွန်မြတ်မှာ၊ ဝိဇ္ဇာသလကိုလောကကြည်ဖုံ၊ခေါ်စေတုံ၍၊အယုံစွေ့းမေးလ ရကားလူနတ်များ၍၊ ပဏ္ဏမြားဖျက်နှစ်ရွှေသင်းကျစ်၊ ၊မနှစ်မရှားခရီးသွားတို့ဖြစ်မှားလွန်စွာ၍၊လူ့ရွာခ္ဓိ၊ ရဟန္တာမရှိဟုလေတိသော်၊မရိုမလုံ၊ မနာခံ၍မယုံမသည်၊ တန်ခိုးသည်ဟု၊လူ့ပြည်ကျော်ဇုန်၊မောဂ္ဂလာန်လျှင်၊အကျွန်ုပ်ကို၊ခွင့်ပေးဆိုမှ၊ရာဇဂြိုဟ်မြို့

ဆီ၊ ကျောက်ဖျာချိန်၍၊ ဝသီထွေရက်၊ ကောင်းကင် ထက်သို့၊ ပုံတက်ပေထ၊ တန်ခိုးပြဝရာက်၊ ပြည်မသင်္ဂျေး၊ ဆွမ်းပန်းကျွေး၍၊ ကြွင်မွေးထိုင်ကြွေ၊ သပိတ်လှူ၍၊ ယူခဲ့တုံမြောက်၊ ရသဝရောက် ဟု၊ ပြန့်ချောက်နှုးတော်၊ ကြားလေသော်လျှင်၊ သုံးတော်လူရှင်၊ ပြမ် ကြီးထင်သည်၊ ။နသကျင်ဆုံးမဖြစ်ထသတည်း။

(၁၃) ဝိဇ္ဇာပါထာနိဂ္ဂမဖြတ်၊ ဆွမ်းခံဝင်၍၊ ဖွန့်ဖြတ်-ဝေဒင်၊ ကျေးဇူးနက်သေး၊ တုဘက်မရ၊ ဝိဇ္ဇာသကိုဆုံးမနသကျင်၊ ဖြစ်တော်တင်မှ၊ သွေးရှင်အဆင်း၊ ဝင်းဝင်းရောက်ပြေး၊ သပိတ် မွေးကို၊ မနွေးယူချေ၊ ပေလိုက်တုံမြောက်၊ ရွှေတော်ရောက်သော်၊ သပ်ကျောက်နှစ်ပါး၊ သပိတ်ထား၍၊ ဆွမ်းစားစိမ့်ဌါ၊ ငါမညာဉ်၊ မတင့်အဝ်ဟု၊ ရွှင်ရွှင်ပုပ်ခွဲ၊ ကွဲပေပြီးမှ၊ သုံးလူ့ဘလျှင်၊ နသထမျက် စိ၊ ခတ်ထိသွေးချေ၊ မကြေသိမိုက်၊ ကျရိုက်သွေးပြောင်း၊ မျက်စဉ်း ကောင်းဟု၊ အကြောင်းဆိုရ၊ ကျောင်းတိုင်းဌ၍၊ နေကာစသည်၊ မထေရ်ရှင်တို့၊ မရှိုရိုနှင့်၊ ညီသိုနှစ်နှင်၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ တန်ခိုး အားကိုသိုထားမနေ၊ ပြကုန်လေဆုံးသင့်စေအသပတ်၊ ငါညတ်၍၊ ထွန်းသွတ်တေဇ၊ ဝိဇ္ဇာသရ၊ အစပြစ်ပေ၊ လွတ်ပစေဟု၊ မပေါ သရ၊ သုံးလူ့ဘလျှင်၊ ဆုံးမဘိတား၊ တပည့်များကို၊ စကားဟံထစ်၊ တန်းခိုးပြဖိသည်၊ ။နှစ်ဆစ်မဝံ့နေဝင်ထသတည်း။

(၁၄) သုံးလူ့ထိပ်ထွဋ်၊ နေ့ မင်း ဆွေ လျှင်၊ ရံခြွေ များစွာ၊ ရဟန္တာနှင့်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်၊ ဖြတ်ကျင့်ဖျဉ်သား၊ တွေကျဉ်ဘိ ဆ၊ သသဝကတို့၊ တေဇပြခိုပာဝ၊ မပြရဟု၊ ဆိတ်ခွဲပညတ်၊ ကွတ် သည်စကား၊ မိမြို့များတို့၊ ကြားလေကုန်ကြ၊ အားရဝမ်းသာ၊ ဝမ်း မြောက်စွာ၍၊ ညီညွှာတရ၊ တိုင်းပင်ပြီး၍၊ ယချကြားသည်၊ ထူးရေး ဂေါတမ၊ ဝိဇ္ဇာသကိုဆုံးမမောင်းမဲ၊ ခွဲလေသပိတ်၊ အစိတ်စိတ် လျှင်၊ ပေါက်ဆိတ်ပွဲ့ပြင်း၊ ဖရမ်းဗတာ၊ မျက်စဉ်းရှာဟု၊ သံစဝ တို့အား၊ အရှားဌဝေ၊ ပေးလေသတတ်၊ အပတ်တကျတ်၊ အပျတ် အပတ်ဆုံးဖြတ်စကား၊ တပည့်များကို၊ ဘိတားကာဖြစ်၊ တန်းခိုး ဖစ်မူ၊ "အဖြစ်ရှိပေ၊ ပညတ်လေရှင်၊ ဆိုထွေမှန်ဖျာ" ဂေါတမ၏

ဆုံးမဖြင်းထေနှ၊ မြစ်ထေဝပာန်ကို၊ ကျူးလွန်ခဲ့မြို့၊ တပည့်တို့ကား၊ လျှို့လျှိုအဝင်၊ ညွတ်ပျပ်ခယ၊ ရှိသေစွာတည့်၊ သိထမပျက်၊ အသောက် ရှည်လို၊ မဆို မုသား၊ စကား မပေါက်၊ ရှက်ကြောက် ကုန်သ၊ သာဝကတို့၊ ဆရာ့သွန်နှင်၊ အဆောစကာ်ကို၊ ထိပ်ထက်ထက်ရွံ၊ ဦးခေါင်းရွံသည်၊ ၊အားလုံးတည်ပြုံတည်း။

(၁၅) ပညာတရပ၊ ပြီးခြင်းစသည်၊ သိထမဟုတ်၊ ကျင့်ယုတ် ဆင်းရဲ၊ ဖွန့်ကဲချမ်းခြင်း၊ ရိုးသောက်လင်းချွင်၊ ဆောင်းတွင်း ထပြည့်၊ တည်ရှည့် ရေနှစ်၊ မချစ် ဝတ်စား၊ ယုမှား ကျင့်ဆန်း၊ တကွဲ့နှုန်းဟု၊ ရဟန်းရှင်ယောင်၊ ဆောင်သည်ခြောက်ယောက်၊ ကျောင်ချောက်တရား၊ တိတ္ထိများတို့၊ စကားမိုက်၊ ရှေးပွဲထမ်းခွင်၊ မြို့ပြင်မြို့တွင်း၊ ရန်လိုလင်းနှင့်၊ ဆိုခြင်းလွန်လွန်း၊ ရဟန်းသမဏ၊ ဂေါတမကို၊ ရှေးကတော့၊ မည်သို့ မထင်၊ ပြင်ဘက် ပင်တည့်၊ အလျင်ယုမည်၊ တို့ရည်တျက်၊ ရှင်ထေရ်ဝိဇ္ဇာသထ၊ တန်ခိုးပြ၍၊ လွန်းပရောင်အိတ်၊ သပိတ်နှံပြင်၊ ရိုးတပိုင်လျှင်၊ ယုနှိုင်သေထ၊ အားပါးကျွေ၊ ခြေကကားဖွင်၊ ချွန်းက ရပ်သို့၊ တည်ချုပ်မမှု၊ ယုစေပြီးမှ၊ ဆိုကြီးဆိုကျွန်၊ ဖြစ်ဝန်တင်ဘိ၊ မသိကျော်သို့၊ ကျင့်ဝေ ဖြိုရင့်၊ တို့နှင့်တန်ကြ၊ တန်ခိုးပြဖုံ၊ တွေ့ မထင်၊ သုံးလူ့ရှင်အား၊ မစင် ရျောက်ခဲ၊ ကိုင်ဆုပ်ပွဲ၍၊ ခဲခဲ ချောင်ရှန်၊ ထ, ဗိမာန်ကို၊ ထက်ရှန်ပစ်မည်၊ ဝေးကရည်သို့၊ တမြည် တမ်းတမ်း၊ ဆိုနွှတ် ကြမ်းသည်၊ ၊ကျင့်သွမ်းဗိမ္ဗိသွာတည်း။

ဤအထက်ပါတရားအခုံမှာ၊ အားလုံးသောသခမျာတရတို့ကား၊ သာနှုမောဒနာများခေါ် ပြီး၊ တပုံတောမှတို့ဗိုလ်ချင်ပြီဟုတျောက်လားပြီး၊ ချောက်ကြားထဲသို့ဆင်းသွားကြလေသတည်း။

သပိတ်ခေါက်တရားကြီး ပြီးပြီ၊

သဘောကြီးဒွိုင်းကောက် အကြောင်းများ။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်ဤမည်သော ဘုရားပေါ်ချွန်းဝန်း၊ မြွှကွန့်တို့နှင့်၊ အသန့်ထန်သော သမိုင်းကျောက်စာတို့မှ ထုတ်နှုတ်၍၊ သောဘုရားဒွိုင်းကောက်များကို၊ ပြောကြားတော်မူပြီးသည်၏အခြားမဲ့တွင်၊ အကြင်ထိုသောသောကြီးဒွိုင်းကောက်များကို၊ တခြား တပုံ၊ ဥဒါဟရုဏ် ပြယုဂ် တို့ဖြင့်၊ ဘောင်ထုတ် ပြောပြလိုသည့်အတွက်၊ တနေ့သော နံနက်အချိန်မှာ၊ ဒါယိကာမကြီးအမိုးမိမ်းအား၊ မေးလေးမြန်းလေးလုပ်တော်မူသည်မှာ၊ "ဒို ဒါယိကာမကြီးအမိုးမိမ်း၊ "ဒွိုင်းကောက်,ဒွိုင်းကောက်" နှင့်၊ စကိုင်းချောက်တိုင်အောင် ပြန့်နှံ့ကျော်ကြားနေတဲ့စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒါယိကာမကြီး-နားလည်ပါ၏လော" ဟု၊ စေ့ဆော့ မေးမြန်းတော်မူလေ၏။

အမိုးမိမ်း။ "မှန်လှပါ-တပည့်တော်မှာ၊ ရန်ကုန်ဝါးတသဖြင့်၊ ကြားရဘူးသည်မှာ၊ ဒီ "ဒွိုင်းကောက်" ဆိုတဲ့စကားအသုံးအနှုန်း ဖြစ်ခြင်းဟာ၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ၂-ခုနှစ်ကစပြီး၊ မဗျွမဖြစ်သေးတဲ့ဘုရား၊ ဖြစ်လာပုံမှာ၊ အိုင်ရာလန်ပြည်မှာနေတဲ့-"ကက်ပတိန် ဒွိုင်းကောက်" ဆိုသူအား၊ ထယ်သမားများနဲ့တကွ၊ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့က၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဝေးစဝယ်ပြုလုပ်ခြင်းမှ စ၍၊ မည်သည့် အရာ မျိုးမှာမှ ဆက်ဆံ ခြင်း မပြုဘဲ၊ ရှောင်ကြဉ်ထားကြသတဲ့၊ အဲဒီ-"ကက်ပတိန်ဒွိုင်းကောက်" မှာ၊ လယ်ပိုင်ရှင် တဦးဖြစ်ရကား၊ သူ့လယ်ကို လုပ်ကြတဲ့၊ ဒုက္ခ သယ်ဆင်းရဲသားများကို၊ မသနားမညှာတာ၊ လွန်စွာသဲနှိပ်စက်လေတော့၊ လယ်သမားများက စိတ်ပျက်ပြီး သကာလ၊ အဲဒီပါ လယ်ပိုင်ရှင် "ကက်ပတိန် ဒွိုင်းကောက်" ကို၊ မှောက် ကြတဲ့ သပိတ်ရှိ၊ အတိတ်က-အတိုင်းမမှောက်မှု၍၊ "ဒွိုင်းကောက်" လို့ခေါ်တွင်ကြောင်း။ ဦးခေါင်းထက် ထက်မြောက်ပြီး၊ တချက် လျှောက်ရပါတော့သည်ဘုရား"။

ယင်းသို့သောအခါ၊ဘီအေဘကြွေမတည်းဟူသော၊ရှေ့သွမမေမြို သည့်ထည်း၊ ဆရာ၏ အပေါ်၌၊ ခဏ ထွက် ရှိ သဖြင့်၊ မိမိဆိုရှိ နားထည်သည့်အတိုင်း၊ပေါ်ဝင်တွက်ဖက်၍၊အချက်ကျအတွက်ကျ ပျောက် ထားဖြန့် သည့် မှာထည်း၊ အောက်နားက အတိုင်းယင် ဟူ၏၊

ဘီအေမ၊ ၊"ကျေး ဇူး တော် ရှင်၊ အရှင် ဆရာ မှိုင်း ကြီး ဘုရား"၊

မေမြို တည်းဟူ သော ဘီအေမ, က၊ ဆရာ့အား၊ ဘာများ ပျောက်ချင်ပါသလဲ၊

ဘီအေမ၊ ၊"မှန်လှပါ- ဝေါ် မိမ်း ဆိုတဲ့ ဒီအမယ်ကြီး-မရေ မရာပျောက်ချက်မှာ၊ နောက်ဖျက်ဖျက်ဖြစ်ပါတယ်..........၊

အမိုးမိမ်း၊ ၊"ဒို့-ညီးက၊ငါ့စကားထဲဝင်ပြီး၊ တတ်ချောင် ကားနှင့်၊ ခတ်ချောင်ချောင်ဖြွားမထို့လား၊ ဟင်း-သားသားလေး ငါ-ဟန့်ချက်နှင့်ပေါက်ကရော့မယ်"၊

ကေသာ၊ ၊"ဒို့-ဓေါသ ကြီးဇာ ချည် ရဲ့ အမိုးမိမ်း ရယ်၊ ထဆိုတ်သည်းခံပါဒုံး၊ထကာတဲ-လွန်ဘဲလွန်တယ်"၊

အမိုးမိမ်း၊ ၊"မဟုတ်ရှင်တော့၊ ကျူဝ်ဆိုတဲ့ကျူဝ်က၊ နဲ့နဲ့ ကလေးမှ မခံတတ်ဘူး၊ ရည်ရှင်ဘုရား ရူးရပေ့ရဲ့၊ ဟိုသလော ဆီကရတောင်၊ ယောဖြည်က ဝန်ကြီးကို၊ ဂရန်းဒုတီးနဲ့ ပေါက် မယ်လို့၊ ရွယ်မိသေးတယ်"၊

ကိုင်းကိုင်း-စကားမများကြနဲ့၊ ပျောက်ထားမည့်ဘီအေမ,ရဲ့ စကားကို၊ကြားနာတော်မူလိုတယ်၊

ထိုအခါ၊ အခိုပ်ပါမေမြိုက၊ ဤမည်သော "ဘွိုင်းကောက်" အကြောင်းအရာ တို့ကို၊ ကျောင်း ဆရာလည်း၊ လုပ်ဘူး သည်နှင့် အညီ၊ ကျောင်းသံ ပါဠိ နှင့်၊ ဆရာဦးကိုရပ်ပျောက်ထားသည်ကား၊ အနှိပ်ရှိတည်။

ဘီအေဖ ချောက်ထုံး။

"ဒွိုင်းကောက်" ဟူသော စကား ၏ အဓိပ္ပါယ် မှာ၊ ထရံကာယောက်သောသူသည်၊အများသဘောသို့မလိုက်လျှော၊အများသဘောနှင့်မညီမညွှာ၊ ဗီသောကန့်ထန်၊ ဆန့်ကျင်ပြုမူသော ရင်း။ လူ့အပေါင်းမနှစ်မြို့၊ ရွံရှာမုန်းတီးသောအပြုအမူမျိုးကို ပြုမူသော ရင်း၊ နှောက်ရှက်သော အခါကာလ တို့၌၊ ဤကဲ့သို့ အများတို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာသော အပြုအမူ အလေ့အကျင့်တို့ မပြု မကျင့်ဘဲ၊ ဖွန့်ထွက်ပယ်ချစေရန်ဆုံးမသောသဘောဖြင့်၊ထိုလူ့အပေါင်းတို့နှင့်မညီညွှာ၊ ဗီလောကန့်ထန် လုပ်သောသူနှင့်၊ မိမိကိုယ်တိုင်သည်း။ ဆေးဆောင် ကြောင်ဘောက်၊ ဝင်ထွက်နှီးရင်း၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းအလျှင်းမပြု၊ သာရေးနာရေး တို့၌၊ အရပ် အရပ်ရပ်တို့၌ ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း မပြုမူ၍၊ လူ့အများတို့ အသေးသည်း၊ မိမိကဲ့သို့ပြုမူစေရန်တိုက်တွန်းဖြောင်ဟောပြောလျက်၊ သဘောတရားညီ၍၊ထုံးစဥ်သို့ သပိတ်မှောက်ပြီးလျှင်၊ လူ့အများတို့ သဘောသို့၊ မလိုက်လျှောသမျှကာလ ပတ်လုံး၊ သပိတ် မဖွင့်ဘဲ၊ လိုက်လျှောသည့် တိုင်အောင်အထင်းအကြပ်သပိတ်မှောက်၍ထားခြင်းကိုပင် "ဒွိုင်းကောက်" လုပ်သည်ဟုခေါ်ဆိုပါသည်။

ရှေးအထက်ဘေတ်ကာလက "ဒွိုင်းကောက်" လုပ်ခြင်းကို မလုပ်ရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်၍ "ဒွိုင်းကောက်" လုပ်သူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်သောတရားဥပဒေဟူ၍အလျှင်းမရှိချေ၊ ယင်းကဲ့သို့ တရားဥပဒေဖြင့်တားမြစ်ပိတ်ပင်နိုင်ခြင်းငှါ မစွမ်းသဖြင့်လည်း၊ ထို "ဒွိုင်းကောက်" လုပ်ပုံ နည်းစနစ်ကို စတင် တည်ထောင် သူတို့သည်၊ မိမိတို့တည်ထွင်သော နည်းစနစ်ကို၊ ဝိဝိရိုက်ရိုက်၊ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်ကြီးအသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။

"ဒွိုင်းကောက်" ဟူသောစကားရှေးဦးပဌမ စတင်ပေါ်ထရခြင်းမှာ၊အိုင်ယာလန်ပြည်၊မေယို-နယ်တွင်၊ (Earl) အားလ်

အမတ်ကြီး၏ နယ်ပယ်အတွင်းတွင်၊အခွန်အခ၊ ကောက်ခံသော၊ အမတ်ကြီး၏ကိုယ်စားလှယ်၊(Captain Charles Cunninghan Boycott) ကပ္ပိတန်ချားလ်-ကန်နင်ဟန် -ဗွိုင်းကောက်ဆိုသူ၏ အမည်ကိုအစွဲပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာရလေသည်၊ ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ၊ ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၈၈၀-ပြည့်နှစ်တွင်၊ အဆိုပါ ကပ္ပိတန် ဗွိုင်းကောက်သည်၊ အခွန် အခ တောင်း ခံ လာ သော အခါ၊ ရပ်သူရွာသားအပေါင်းတို့ကတောင်းဆိုသောအခွန်အခတို့မှာ၊ကြီးလှပါသဖြင့်၊ ပေးနိုင်ရန် အင်အားမရှိပါ၍၊ အခွန် များကို လျှော့ ပေါ့ကောက်ခံရန်၊ အစီရင်ခံစာ သွင်း၍ တောင်းပန်ပါ သော်လည်း၊ အရေးမပြုဂရုမထား၊ လိုအပ်သောအခွန်အခတို့ကိုသာ၊မရမကတောင်းဆို ခံယူ သောကြောင့်၊ မခံမရပ်နိုင်ကြ သဖြင့်၊ ရပ်သူရွာသား အပေါင်း တို့သည်၊ တပေါင်းတစည်းတည်း စည်းလုံးလျက်၊ ထိုကပ္ပိတန်ဗွိုင်းကောက်၏အသက်အန္တရာယ်ကိုပြုကြခြင်း၊ ၎င်း၏အစေခံအပေါင်းတို့ကို အိမ်တွင်မနေနိုင်အောင် ပြု၍ထွက်သွားခြေးရှောင်စေခြင်း၊ ၎င်းအား အစားအစာအမျိုးမျိုးတို့ရောင်းချခြင်းအလျှင်းမပြုဘဲတော်လှန်မှုဖြစ်စေခြင်း၊ အိမ်ဝင်းခြံစည်းရိုးစသည်တို့ကိုချိုး ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်း၊ ထိုသူထံသို့စာတိုက်မှလာသောစာနှင့်ထုပ်၊အရာဝတ္ထုတို့ကိုထားမကျန်၊ ထိုကပ္ပိတန်ထံသို့မရောက်ရအောင်ထိမ်းမှ ဖြတ်၍ယူခြင်းစသဖြင့်၊ နေ့ရှိသ၍အတိဒုက္ခရောက်စေရန်အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကြံဘန်၍အနှောင့်အရှက်ပြုလုပ်နေကြလေရာ၊ အဆိုပါ ကပ္ပိတန်ဗွိုင်းကောက်မှာ၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြုံရလေသည်၊ ထိုကဲ့သို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံစား နေရ သ ဖြင့်၊ (Ulster Orangemen) အားလ်စတားအော ရိန့် မင်း ခေါ်၊ လျှို့ ဝှက် သော အသင်း ကြီး၏၊ အသင်းသားတို့သည်၊ ကပ္ပိတန် ဗွိုင်းကောက်ကို၊ ကူညီ မစ လိုသောသဘောဖြင့်၊စားသွယ်သောက်သွယ်၊ အစာရေစာတို့ကို ကြံဖန်၍ကပ္ပိတန်အိမ်တွင်းသို့သွင်းဆောင်ကြရာ၊ “ဗွိုင်းကောက်” လုပ်သူတို့သိရှိသဖြင့်၊အတင်းအဓမ္မတားမြစ်ပိတ်ပင်ကြသောကြောင့်၊

အစသွင်းသူအသင်းသားတို့အတွက်အန္တရယ်ကို ကာကွယ်ရန် စစ်သားပေါင်း (၉၀၀) ကိုးရာ-ချုန်း ဝန်းရံမှုဆောင်မှ အဆောင် ဖြစ်ပေသည်၊ကာလ္ပိဘန့်ဆိုင်းကောက်ရာမှု၊အိမ်တွင်းမှ အိမ့်ဖြင့် သို့ မထွက်ပဲပေ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်၊ လူအများတို့သည်၊ ထိုသူကိုမြင်လျှင်၊ ခဲဆိုအောင်ပစ်ပစ်တင်မောင်းမဲကြသည်အဖြစ်၊ ဝန်းရိုင်းလိုက်လံ၍ရုတ်ကျောက်ခဲ ဝသည်တို့ဖြင့်ပစ်ပေါက် ကြခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ပစ်ရန်လိုက်လံကြိုးစည်ကြခြင်းတို့ကြောင့်ပေ တည်း၊ ထိုကလ္ပိဘန့်နှင့် အသွင်တူ အရုပ်ကြီးလုပ်၍၊သစ်ပင်တွင် ကြိုးဆွဲချလျက်မီးရှို့တိုက်ခြင်းစသောအပြုအမူတို့ကို ဆောက်ရှု ခြင်းအားဖြင့်လည်း၊အဆိုပါကလ္ပိဘန့်ကို၊ ရွာသူရွာသားတို့မည်မျှ ရွံ့ရှာကြသည်ကိုလည်းသိအပ်၏။

ဆိုခဲ့သည့်အခါမှစ၍“ဆိုင်းကောက်”ဟူသော စကားသည် ပေါ်ပေါက်လာ၍၊လူအများတို့နှင့်မညီညွတ်၊ ဘီလာ ကန့်လန့် လုပ် တတ်သူတို့ကို၊ထို“ဆိုင်းကောက်”လုပ်သောနည်းစနစ်ကိုအသုံး ပြုခြင်းအားဖြင့်၊အများသဘောသို့လိုက်လျောစေသဖြင့်၊တစတစ ဖြန့်ပွား၍လာရာ၊အိုင်ယာလန်ပြည်တွင်၊ ဝံသာနုအသင်းတို့သည် တိုင်းကျိုး ပြည်ကျိုး တိုးတက် ကြီးမြင့်ရန် ဆောင်ရွက်ကြ ရာ၌၊ အသင်းစည်းကမ်း ဥပဒေထဲတွင် “ဆိုင်းကောက်” လုပ်ခြင်းကို လည်းထည့်သွင်းလျက်၊ လက်နက်ကောင်းကြီး တခုသဖွယ် အ သုံးပြုကြလေသည်ဖြစ်ရာ၊ ဤသို့ဆိုင်းကောက် အလုပ် ခံရသူတို့ မှာ၊ များစွာအကျိုး ယုတ်ယုတ် နစ်နာသည် ဖြစ်၍၊ ခရစ်သက္က သက္ကရာဇ်-၁၀၀၇-ခုနှစ်တွင်၊ ပါလီမန်လွှတ်တော်က၊ ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံးဝင်၊ အက်ဥပဒေတင်လျက် ‘‘ဆိုင်းကောက်’’ လုပ်ခြင်း ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ရလေသည်။

ထိုအခါမှ၊ ၎င်း“ ဆိုင်းကောက်”ဆိုသောစကားသည်၊ အင် လိပ်စကားထဲတွင်ပါဝင်သုံးစွဲကြလျက်၊ လူတဦးတယောက်ကို၊ “ဆိုင်းကောက်” လုပ်သည်၊ မနှစ်သက်သော အရာဝတ္ထုတို့ကို “ဆိုင်းကောက်” လုပ်သည် စသည်ဖြင့် “ဆိုင်းကောက်”ဆို

သောစကားသည်၊ကြဉ်သည်ဖယ်သည်၊ ရှောင်သည်၊မဆက်ဆံ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော အင်္ဂလိပ်စကားတလုံး ဖြစ်ခဲ့ လေရာ၊မကြာမြင့်မီပင်အင်္ဂလန်ပြည်၊ပြင်သစ်ပြည်၊ဂျာမနီပြည်၊ ရုရှား ပြည်၊ ဒတ်ချ်ပြည် အစရှိသောဥရောပတိုက် တတိုက်လုံးသို့ ကူး စက်ပြန့်နှံ့ထားခဲ့သည်မှာ၊အမေရိကန်ပြည်တိုင်ရောက်ရှိလေ၏။

အမေရိကန်ပြည်၌ကား၊ ၎င်း"ဘွိုင်းကောက်" လုပ်နည်း စနစ် ကို၊ကုန်သည်ရောင်းဝယ်ရေးအဖွဲ့၊ အလုပ်သမားများ အဖွဲ့တို့က၊ ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၈၈၆-ခု နှစ်လောက်မှစ၍၊မိမိတို့ အလောက်သု ဓွေးစာရင်းကိုင်တို့ထံမှမိမိတို့တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးတို့ကို မပေးလျှင် ပေးအောင်ဆောင်ရွက်ရာ၌ထက်နက်ထချပြု၍အသုံးပြု ကြလေသည်၊ ဖြိုခွဲမှာအကောင်း၌အလောက်လျှကြီးများသည်၊လက် အောက်ငယ်သားအလုပ်သမားတို့တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးတို့ ကိုမပေးနေခဲ့လျှင်၊အလုပ်သမားတို့သည်၊တညီတညွှတ်တည်း အ လုပ်မလုပ်ဘဲရပ်စဲထားကြခြင်း၊ ထိုတိုက်ဆိုင်မှထွက်သောကုန် စည် အသုံးအဆောင်တို့ကိုမဝယ်ယူမသုံးစွဲခြင်း၊ အခြားသူများ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်လျှင် မလုပ်ကိုင်ရအောင် ပိတ်ပင် တားမြစ် ခြင်း၊အဆိုပါတိုက်ဆိုင်နှင့် ရောင်းဝယ်နေရင်းသူတို့ကိုပါသပိတ် မှောက်ခြင်းစသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြသဖြင့်၊ အမေရိကန် ပြည်တွင် "ဘွိုင်းကောက်"လုပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပေါ်သော အမှုအ ခင်းတို့လွန်စွာများပြားလာလေသော်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၉၀၇-ခုနှစ် တွင်(Buck's Store Co.)"ဘတ်စတိုးကုမ္ပဏီနှင့်အမေရိကန် အလုပ် သမားများအဖွဲ့"တို့ဖြစ်ပွါးကြသောအမှုကြီးတရပ်၊ ၊ ၁၉၀၈-ခု နှစ်တွင်၊ (Hatter's Union) "ဟက်တာဆ် ယူနီယံအသင်း တရားခွဲဆိုသော အမှုကြီး တရပ်၊ အမေရိကန် လွှတ်တော်တွင်၊ အလွန်ထင်ပေါ်သောထိုအမှုကြီးနှစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ် လာသည်မှစ၍၊အမေရိကန်လွှတ်တော်ကြီးမှာထို"ဘွိုင်းကောက်" လုပ်ပုံစနစ်သည်၊(Sherman's Anti Trust Law.)ရှားမင်းစ် အန်တီတရပ်လော ခေါ် ဥပဒေနှင့်မညီ၊ အဆိုပါဥပဒေကို ချိုးဖဲ့

ဖျက်ဆီးရာရောက်သည်ဟု၊ "ဘွိုင်းကောက်" လုပ်ခြင်းကို ဥပဒေပြုချက်ထားမြစ်ပိတ်ပင်လေသည်ဟူရေး"၊

ဘီအေအမ ကျောင်းတော်သားများကို၊ ကြားနာတော်မူရပြီးနောက်၊ နေ့လွှမ်း စားချိန် ကျရကား၊ ကိုင်း-တန်ကြပြီ ဦးနဲ့ ဟု ပြောပြီး၊ တလေသနားကြဖြစ်ရလေ၏တည်း။

ဘီအေအမ္ဘကထာ၊ နိဋ္ဌိတံ၊

ဘီအေအမ်ဆီသို့ဒုတိယကျောင်းသားများ

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောနံနက်ခင်းအခါက၊ ဓါပိကာမကြီးအမိန့်ဖြင့်၊ ဘီအေအမ္ဘမေရီ၏"ဘွိုင်းကောက်" စကားများကို၊ ကြားနာတော်မူပြီးနောက်၊ ညခင်းသောအခါ၌ ဘုရားဝတ်ပြု၍ ရှိခိုး ဝတ်တက်ခြင်းအမှုကို၊ ပြုလုပ်ကြပြီး ကာလ၊ နံနက်ခင်းက ပြောသက်စ "ဘွိုင်းကောက်" အကြောင်း ကို၊ ထပ်လောင်း၍ တခန်း၊ ပြောလိုပေသလိုဖြစ်ရကား၊ အပါးတော်မြဲတစ်တော်သားတစ် ဘီအေအမ, မေရီကို၊ အနှီ အနှီ သို့သော "ဘွိုင်းကောက် သား" ကျောင်းသားတွေ၏အရေးတော်ပုံစကားများကိုသည်၊ထရော့နှင့်မခြား၊ အများသော တပည့်မတို့က၊ ဘိကြလို သဖြင့်၊ တိုတိုနှင့် ကျောက်ထားရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယင်းသောအခါ၌ ဆရာကိုင်းစေလျှင်၊တိုင်းပြောမှာဆန့်ခံပြီး မှန်မှန်ကြီးကျေးပါမည်ဟု၊အသမဝ နံ့ဆံကြီးခံတော့ရှိသော-ဘီအေ ရသော့မ မေရီက၊ ဤမည်သော "ဘွိုင်းကောက်သား" ကျောင်း သားတို့၏အတွဲအစည်းကြီးဖျာနှိသူညီးတခုပြုမှုထောက်အောင် ရည်စောင်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၂၂-ခု နှစ် အတွင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်၊ မြန်မာကျောင်းထုတ်ဝေဘူးသည့် "the Voice of Young Burma." သတင်းစာ၌၊ အချုပ်အချာ၊ လိုရာ အချက် အလက်တို့ကို၊ အကျွက်ဂျာစာချာ၊မြန်မာဘာသာဖြင့်ဆိုပြီး၊ တိုတို

နှင့် ပျောက်ထား သည့်မှာလည်း၊ အောက် နားက အတိုင်းသင့် တည်း။

“ဒွိုင်းကောက်”အရေးမှာ၊လေ့လာမှတ်သားလိုသူအပေါင်း၊ သူတော် ကောင်း တို့သည်၊ နှစ်ထောင်း ဝင်းသာ၊ ကောင်းစွာ သတိရပြီး၊ သဗ္ဗုတည်းဟူသော အသရေ အနှစ်ကို၊ မွေစက်၍ သုံးဆောင်ကြစေလို၊

ကျူးရှင်းပရိုက်စရေး–သပိတ်မှောက်ခြင်း။

၁၂၈၂-ခုနှစ်တွင်၊ရင်းကျောင်း၌ကျောင်းသားပေါင်း-၁၄၀၀ ကျော်သောက် ရှိရာ၊ ၎င်းတို့ အနက်၊ ၁၀–ပုံ–၂–ပုံသောက်သော ခရစ်ယာန်များဖြစ်၍၊ ကျန်သောကျောင်းသားတို့မှာ၊ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများဖြစ်လေသည်၊ ။ဤနှစ်တန်းဆောင်တိုင်ပွဲတော် တွင်၊ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းသားတို့သည်၊ အခွင့် မရသော် လည်း၊ နှစ်တိုင်းကဲ့သို့ပင်၊ မိမိတို့ အလို အလျောက်၊ ကျောင်းမ တက်ဘဲနေကြသော်၊ကျောင်းအုပ်ကြီးမစ္စတာဟာ ဗွာစဘီသည်၊ ရှေးကကျောင်းအုပ်များထက်တျော်တည်းမွာဖြုမှုသောလက္ခဏာ ဖြင့်၊ ထိုနေ့ပျက်ကွက်သောကျောင်းသားအားလုံးတို့အပေါ်တွင်၊ တယောက်လျှင်–၅–စီဒဏ်ထားလေ၏၊ (ကျောင်းသားပေါင်းမှာ ၁၀၀၀–ခန့်ရှိ၏)။ ။ကျောင်းသားတို့သည်၊ထိုသို့ဒဏ်ထားခြင်း ကို“မတရား”ဟု ကန့်ကွက်ကြသည့်ဖြင့်၊ ကျောင်းလုံးစုံရှိသည့် အတိုင်း၊ တနေ့တွက်–၄ပဲ–မျှသော ဒဏ်ထားတို့ သဘော တူကြ သော်လည်း၊ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ၊လွန်စွာခေါင်းမာရကား၊ ၅–မျှ လျှော့၍ဒဏ်ထားဖြို့သဖြင့်၊ကျောင်းသားများသည်၊ ရငေး တိုင် ပင်ကြပြီးလျှင်၊ ၎င်း တန်းဆောင်းမုန်း လပြည့်ကျော်–၄–ရက်နေ့ တွင်၊ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရှင်ဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မှ၊ မောင်ပေတို့ဖြေ ထဲသို့၊ ညီညာစွာစီတန်းရွှောက်လာပြီး၊ တည်းခို နေထိုင်ကြလေ ကြောင်း၊ ။၎င်းနောက်ဂျီ–စီ–ဘီ–အေ, အသင်းတိုက်ကြီးပေါ် တွင် အစည်းအဝေးခေါ် ပြီးလျှင်၊ ကျောင်းသားများသည်၊ ဒဏ်

၄၃၀-မှုကိုပင်မပေးဘို့ရှာသသဘောတူကြ သည့်ဖြင့်၊ မည်သူတဦး တယောက်မှကျောင်းသို့မပြန်ဝေတမ်းဟုဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။ ။ ဒီပဟာသကာတော့၊ ကျူးရှင်း ဟိုက်စကူးရဲ့ သပိတ် ဖြစ် ကြောင်း ပါ တဲ့ရော။

(ခေါင်းပုဒ် ၂ ဆစ်)။ မြို့ရှင်းငယ်ပေါ့။ ကျူးရှင်းခေါ် ဟိုက်စကူးဆိုက၊ ရိုက်ကျူးမြည့်-သည့်သပိတ်ဟာက။ ပြည်ထိတ်လွှယ်တဲ့။ ညီလဲညီတယ်သည် ပွဲသည်နှယ်သို့ပြည်နယ်မှာမကြီးကောင်းတယ်ကျောင်းသာရှင့်။

* * * * *

ယူနီဘာစီတီ-သပိတ်မှောက်ခြင်း။

ခရစ်သက္ကရာဇ်-၁၉၂၀-ပြည့်၊ ဒီဇင်ဘာလ-၁-ရက်နေ့ကစ၍၊ ယူနီဘာစီတီအက်ဥပဒေကို တည်ထွင်ပေသည်၊ ဤဥပဒေကို ကောင်စီအတွင်းအပြင်မှ၊ မလိုသည့်အချက်များကို၊ ကန့်ကွက် သော်လည်း၊ တိုင်းသားပြည်သူရှင်လူရဟန်းတို့အား၊ လေးစားမှု မပြုမူ၍ အစိုးရတို့သည်၊ မိမိတို့၏ ထချောက်ခြွတ် အာဏာ ကိုသာအသုံးပြုလေရာ၊ ထိုယူနီဘာစီတီတွင် ပါဝင်သော၊ ယုဒ သန်ကောလိပ်ကျောင်းနှင့်ရန်ကုန်အစိုးရကောလိပ်ကျောင်းသား ကြီးများသည်၊ ကျောင်းသားအားလုံးတို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍၊ ရင်းဥပဒေအတည်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ အစိုးရတို့သည်၊ ပြည်သူပြည်သား တို့အားခန့်ညားခြင်းမရှိပြီ၊ တမျိုးလုံး ရာတစ်ပါးတစ်မျက်စီးတို့သာ ရှိပေတော့မည်၊ ကျောင်း သား များ က သာ ထရေး နည်းထမ်း အတိုင်း၊ "ဗွိုင်းကောက်" တို့သာရှိတော့သည်ဟု၊ ကျောင်းသား ပေါင်း-၅၀၀-လောက်တို့သည်၊ ဒီဇင်ဘာလ-၀-ရက်နေ့တွင်၊ အ ကြင်သို့သောသပိတ်မှောက်ပွဲကြီးဆင်ဘင်ကို ဖွင့်ခြီးဆင်ထင်ကြပါ သည်တဲ့ရော။

(ဆောင်ပုဒ် ၂ ဆစ်)။ ။ကောလိပ်မှာနေလောဂျစ်ဖွဲ့ပ်ရာကနေဆင်စရာထိုဖို့ (အဂတ်) ကယ်ကြောင့်ဆို-ခက်လေခြင်း။ ။၂-လိတ်ပျော်ခင်းသည်တ်အစေရောင် တင်လို့အောင်ပဍ္ဍင်ဆဲတော်နန်းဆီသို့မြန်ကြသမင်။

* * * * *

တိုင်းပြည်ကိုကြေညာခြင်း။

ရန်ကုန် ကောလိပ်နှင့် ယုဒသန် ကောလိပ်ရှိ၊ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားအားလုံးတို့သည်၊ အဆုံး၌ ဘယ်လိုဖြစ်မည်ကိုမသေ ချာစွာ မသိရ သေးသော ကိစ္စ တခုကို၊ ဝတင်၍ပြုလုပ် ကြပါ သည်၊ ။ထိုရာတွင်၊ကျွန်တော်တို့သည်၊ တရားနည်းလမ်း မှန် ကန်ကြောင်းကို၊ ကောင်းမွန် ခိုင်မြဲစွာ ဆိုရှိရပါသည်။ ။ကျွန် တော်တို့သည်၊တတိုင်းတပြည်လုံး၊ကျွန်တွင်းက၊မည်သည့်အခါ မှမလွတ်မကင်းမည့် ဗြိတိသျှကရက်တို့၏ သိမ့်ကျောင်း ဥပဒေကို၊ လုချေဖျက်ဆီးရန်အကြံရှိပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့သည် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ စိတ်အားထက်သန်သော အကူ အညီ အား ဖြင့်၊ လူငယ်များတို့က ချဲ့ပြီဖျက်ခြင်းမှတပါး၊ အခြားသောနည်းဖြင့် တိုင်းပြည်ကို ကယ်ဆယ် တို့ရာ နည်းလမ်းမရှိပြီဟု ယုံကြည်ပါ ၏၊ ။ကျွန်တော်တို့သည်မြန်မာပြည်ရှိလူအများတို့၏ ပညာအဆီ အနှစ်နှင့် ပြည့်ရုံသော ကျောင်းသားများ ဖြစ်မည်ကို ရည်သန်၍၊ ကူညီစေင်မတို့ရန်ဘထောင်းပန်ပြောကြားပါသည်၊ ။ကျွန်တော် တို့စိတ်ထဲ၌မြဲမြဲစွာယုံကြည်သော၍လုပ်ငန်းကြီးသည်တိုင်းပြည် ၌လိုအပ်သော အချက်ကြီး တခုကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်းပင် မည်ပါသည်။ (ဤကား အခြားမဟုတ်၊ အမျိုးသား ထိပ်ပွဲကျောင်း ကြီးပေတည်း)၊ထိုကျောင်းကြီးမှာ၊မြန်မာပြည်၏သားသမီးများ နှင့်၊ သင့်တော်သောပညာရပ်များကိုရနိုင်ပေရာသည်၊ ။ထို့ပြင် ယပြည်၌၊အမျိုးသားကျောင်းတွေ၊အလိုအလျောက်၊ ပေါ်ပေါက် လာကြပေရာ၊မြန်မာပြည်ကသည်း နောက်မကျရအောင်၊မြန်မာ တို့သည်မြန်မာပြည်သားစစ်၍၊ ချစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ ဘယ်နှံရောအခါမျှ၊

မတည်ထောင်နိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ မိတ်ပါသက်ပါရင်ချင်း၊ မှုချဖြစ်ပါလိမ့်မည်တဲ့ဆရာမှိုင်းရဲ့၊

(ဆောင်းပါးရှင်တော်သံ)။ အမျိုးသား ကျောင်းကြီးတို့၊ ဆောင်းတော်ဘဲ၊ ကြေငြာ။ ပြည်ရွာ-ညီနောင်ချစ်လျှင်တော့၊ မြဲတို့ရှိပါ။ သည့်တုံးခါမြို့မှာ တို့တအား။ "ဘိုင်းကောက်" တည်ထွင်တဲ့ ထိမ်ထင်ကျောင်းတော်သားတွေပဲ။ ကျားဆိုမှကျား။

* * * * *

အမျိုးသား ကျောင်းများအတွက်၊ ဆောင်းပန်းချက်၊

ကျွန်တော်တို့ သည်၊ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်က လူကြီးများနှင့် မြန်မာပြည်ဘဝှမ်းလုံးရှိလူကြီးလူကောင်းတို့အား၊ ပန်ကြားနှိုးဆော်လိုသည်ကား၊ သားသမီးများနှင့်သင့်လျော်သည့်အမျိုးသားကျောင်းများတည်ထောင်တို့ကိစ္စပေတည်း။ ဘိုင်းကောသားကောင်စီလူကြီးတို့သည်၊ အမျိုးသားကျောင်းများတည်ထောင်ရန်၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလျက်ပင် ရှိ၏၊ ဥပဒေကို ဖျက်ဆီးတို့ အလုပ်ကို၊ အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းများနှင့်ကျောင်းကလေးများ တည်ထောင်၍၊ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားအပေါင်းအဖော်တို့စသည်များကို ဆက်လက်သင်ကြားရန်အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကျွန်တော်တို့၏တိုးတက်စည်ပင်တို့အလုပ်အတွက်ဖြစ်ပယ်ထားလိုက်ပါပြီ။ ။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာရှိသောအိမ်ယာသားတို့သည်၊ ကြေးငွေမှစ၍ အခြားအထောက်အပံ့များဖြင့်၊ အလိုအလျောက်၊ ထောက်မလာကြသည့် အတွက်၊ အရေးကျေးဇူး တင်ကြပါ၏။ ။ဘိုင်းကောက်ကိစ္စသည်၊ မည်သည့်နေရာမှာပင်ဆုံးဆုံး၊ ကျွန်တော်တို့၏အပေါ်တွင် ညီညွတ်စွာဆောင်ရွက်ရန်တာဝန် ကျရောက်လာပါသည်။ ။ကျောင်းသားဝယ်တို့၏ကူညီခြင်းဖြင့် ကျောင်းများဖြစ်မြောက်လာရာ၊ ကျေးဇူး တင်ဘွယ်ရာ ဖြစ်ပါကြောင်း။ ။ ယခု အကူအညီမပေးနိုင်ကြသေးသော်လည်း၊ နောင်အမျိုးသားကျောင်းများ၊ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းများအတည်တကျ ဖြစ်လာခဲ့ပါ

လျှင်၊ အလွန်အတိုးတိုက်တန်၍၊ ဇာတိမာန်ပိုမိုတိုးတက်စေရန်၊ ထိုကျောင်းများကား၊သားသမီးတို့အားသင်ကြားပါလိမ့်မည်၊

(ဆောင်ပုဒ်-စည်တော်သံ)။ ။ဘိုင်းကောက်တာဝတွေနဲ့၊ လျှောက်ထား သည့်စာလွှာ။ ။နေရှင်နယ် ကျောင်းတွေ ထွန်းအောင်။ ညွှန်းပြသချာ။ ။ မျိုးမြန်မာကိုးရာဘို့ရည်ရွယ်။ ။ဇာတိမာန်အောင်ပိုလယန်းညွှန်တက်စေရန်သင်မည့် ကျောင်းတွေတဲ့ကြောင်းရေစိတ်ကူး။

* * * * *

တိုင်းကောဥဘာသားတို့၏ အကြောင်းပြတင်လွှာ။

ယုဒသန်နှင့်ရန်ကုန်ကောလိပ်ကျောင်း တိုင်းကောဥဘာသားတို့က အကျိုး အကြောင်းကို ဖော်ပြ၍၊ ရန်ကုန် ယူနီဘာစီတီ အကြီး အမှူးသို့၊ ရိုဂျူးပြုကြားခေါ် ရုံးဝန်သောက်ဖြ ၁၀ ဆင့် တင်လွှာကို ရိုသေစွာ ပို့လိုက်ပါသည်၊ ။၎င်းအဆိုပါ ကျောင်းသား တို့က၊ ယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေ ပြုလုပ်ရာ၌၊ အလွန်ဝမ်းနည်းစွာနှင့်၊ မကြိုက်သောအချက်များစွာတို့ကိုဖော်ပြ ပြောဆိုရန် အလိုရှိကြ ပါ၏။ ။လျှောက်ထား သူတို့သည်၊ ၎င်းဥပဒေ အတည် မပြုမီ၊ ၎င်းရည်ရွယ်သောအချက်ကို၊သေချာစွာစဉ်းစားဆင်ခြင်တို့ရာ၊ မေးမြန်းခြင်းလည်းမရှိ၊အခွင့်သည်းမပြုခြင်းကိုညွှန်ပြ ပြောဆိုလို ကြပါသည်။ ။ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည်၊ တိုင်းသူ ပြည်သား တို့၏ ထင်မြင်ချက်များကို သေချာစွာတလုံးဘစည်းတည်း ရှင်းလင်း စွာ ဖော်ပြ ပြောဆိုလျက်၊ နောက်ဆုံး အတည် မပြုမီ၊ သနား ကရုဏာဖြင့် စဉ်းစား ပေးလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ပါ၏။ ။သို့ရာ တွင်ယခုအခါ၊ ၎င်းတို့၏မြော်လင့်ချက်များသည်၊အနည်းငယ်မျှ မရှိချေ၊

သေချာစွာ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်၍ စဉ်းစား ဆင်ခြင်ပြီးနောက်၊ ကောလိပ်ကျောင်း နှစ်ကျောင်းက ကျောင်းသား များ အတွက် လျှောက်ထားသူ ကိုယ်စားလှယ်တို့သည်၊ ၎င်းဖော်ပြ ပုံးတွဲပါ

ကန့်ကွက်ချက်များအရ၊ ထိုဥပဒေ၌ရှိသော စည်းကမ်း ၂-ချက်တို့ကိုအလျင်အမြန်ပြန်၍စဉ်းစားရန်အလိုရှိကြပါ၏။

ထို့ပြင်၍၊ ဤဘော်ပြခဲ့သည့် ကန့်ကွက်ချက်များကို စဉ်းစားပြီးနောက်၊ ယူနီဘာစီတီအကြီးအမှူးတည်းဟူသော ဘုရင်ခံက၊ လျော်ကန် ကောင်းမွန်မည်ထင်သည့် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ရန်ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်စေလိုပါကြောင်း။

မူးတွဲပါရှိသည့်အချက်များ။

ဦ ခ

၁။ ။ယူနီဘာစီတီသည်၊ တနေရာတည်းတွင်သာ တည်ရှိနိုင်၍၊ တကျောင်းတည်းသာဖြစ်သည့်ပြင်၊ အခြားကျောင်းများက မဆက်သွယ်နိုင်သောကြောင့်၊ ကျောင်းသားများမှာ စရိတ်အကုန်အကျ များပေလိမ့်မည်။ အတိုး လွန်စွာ ကြီးသော ယူနီဘာစီတီပညာအတွက်၊ မတတ်နိုင်သောမိဘများ၏သားများကို၊ အထက်တန်းပညာများကို တိုးတက်၍ သင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းရာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ။ဆက်သွယ်ခြင်း နည်း စနစ် တွင်၊ အချို့မကြိုက်ရောအချက်များရှိငြားသော်လည်း၊ ချင့်ချိန်၍ကြည့်မည်ဆိုလျှင်၊ တနေရာတည်းမှာသာရှိသော နည်းစနစ်သည်၊ များစွာအပြစ်ရှိပါသည်။ ။အကြောင်းကို လိုက်၍ စဉ်းစားလိုက်သည်ရှိသော်၊ ဤ နိုင်ငံတွင် နေထိုင် သူတို့၏ ဖြန့်ချခြင်း ဝင်ငွေ နှင့် အထက်တန်းပညာသင်ကြားတို့ ဆက်သွယ်ခြင်းနည်းစနစ်တွင်၊ ဘယ်လိုပင် စရိတ် နည်း စေ ကာမူ၊ ရှားပါးသော ကြောင့် ပေတည်း။

၂။ ။မြောက် ထား သူ တို့ သည်၊ အင်္ဂလိပ် စာ ကို သာ ၁၀-တန်း စာမေးပွဲ အောင်တို့၊ သေချာစွာ တတ်မြောက် စေရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်းအလျှင်းမသင့်ဟုဆောက်မှုပါသည်။ ။ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ မြန်မာလူမျိုးနှင့် အိန္ဒိယ လူမျိုးတို့ကို၊ လူမျိုးခြားဘာသာကို အားထား၍၊ ၎င်းတို့ဘာသာကိုသင်တို့ရာအခွင့်မသာသောကြောင့်ထိခိုက်ပေလိမ့်မည်။

၃၊ ။(ပရိုထင်မင်နေမှိ)ခေါ် အချိုးအစအဦး အထေနိုးသည်၊ သေသင်ချိန်တိုး၍ နွေ့သင့်နေ့ခြင်းနှင့်၊ ထင်၍ စရိုက်ငလေးပေပြင်းမှ သာသာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျောက်ထားသူတို့ဝန်ခံရန် စွန့်စား ပြောဆို သည်မှာ၊ အင်္ဂလိပ်စကားကိုထူးချွန်၍ တတ်မြောက်စေရန်၊ ကျောင်း ကလေးများတွင် ဆရာကောင်းနှင့် သင်ကြားချ်သောအင်း၊ နည်း သစ်များနှင့်သေင်အင်း၊ စာမေးပွဲကိုထိုက်တန်သောသူမှာသာလျှင်၊ အထေနိုးကြီး များသို့ တက်ပေးရန်၊ စာမေးပွဲတွင် ကြပ်တည်းစွာ စစ်၍သေင်အင်း၊ ဤအနည်းနည်းတို့ဖြင့် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သင့် ပေသည်။

၄၊ ။တမျိုး သေင်ဖြ လိုဖြန် သည်မှာ၊ နှုတ်ဖြင့် မေးသော စာမေးပွဲဘို့သည်၊ကောလိပ်ကျောင်းတွင်မလိုအပ်ပေ၊ ။ရင်းတို့ သည်အခြားအခြားသောထိပ်ပွဲကျောင်းကြီးတို့မှာ၊ ဤနည်းကိုစမ်း သတ်ကြည့်ရာ၊ ကောင်းစွာ မအောင်မြင်ကြောင်း တွေ့ရှိရ လေ သည်၊ ။အချို့သောအလုပ်များအတွက်အရည်အချင်းရှိကြောင်း သိလိုပါလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့စမ်းသပ်ရခြင်း သည်သာ တမျိုးဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊

၅၊ ။ကျောက်ထားသူဘို့သည်၊ မိုးမိုးဘိအေ အောင်မြင်သူ ကို၊ အဘယ်အတွက်ကြောင့်၊ အမ်မအေကိုသင်နိုင်တို့ မထိုက် ကြောင်းစဉ်းစားသို့မရပါ။ ထိုသူမှာ အထက်တန်း လက်မှတ်နှင့် ထိုက်တန်လျှင်၊ စာမေးပွဲမှာသာကြည့်တို့ရာအကြောင်းရှိသည်၊ ဆိုရာတွင် အမ်မအေလက်မှတ်အတွက် စာမေးပွဲတွင်စွမ်းနိုင်ခဲ့ လျှင်၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ဘီအေလက်မှတ်နှင့်သာထားဖြစ်ထားနိုင် ပါသနည်း။

၆၊ ။စည်းကမ်း ဥပဒေ၌၊ ဂုဏ်ထူးကျောင်းသား တို့ကို၊ တခါကနှစ်ခါထပ်၍ဂုဏ်ထူးစွာမေးပွဲကိုကြိုးစားခွင့် မရှိစေခြင်း မှာ၊ သာ၍ဝင်ဆိုးဝါးခြင်းဖြစ်သည်။ ။မအောင်မြင်ခြင်းသည်၊ ကုသိုလ်ကံမကောင်း၍ရင်း၊ မတော်တဆကြောင့်သော်ရင်းဖြစ်

ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ကျောင်းသားတို့၏ နောင်စွမ်းဆောင်မည်ကို တားမြစ်ရာကျပေသည်။

၇။ ။ကျောင်းသား သူတို့သည်၊ ဒုတိယ တကြိမ် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် နောက်အကြိမ် များနှင့်ဖြစ်စေ၊ အောင် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ အမ်မအေအေတန်းများကို၊ အအောင်ပေးသင့်ကြောင်းပြောဆိုကြ ပေသည်။

၈။ ။ကျောင်းသား သူတို့ သည်၊ ဒိုင်အေ အောင် ပြီး၍၊ ဂုဏ်ထူးကိုဖြေဆို ၃-နှစ်တိုင်တိုင် စောင့်ဆိုင်း နေရခြင်းသည်၊ အလွန့်အလွန့်တန်းဖိုးအာဏာဖြစ်ရာရောက်ကြောင်းနှင့် ဝန်ခံပြော ဆိုကြပေသည်။ ။ဤကာလသတ်သည့် အချိန်အတွင်း ဖြေဆိုရန်၊ ကျောင်း သား များ တို့တွင်၊ များစွာ ခိုင်ခန့် လုံ လောက် သော အကြောင်းတို့သည်၊ ကာကွယ်ဘို့ ပေါ်ပေါက် လာပေလိမ့်မည်၊ ၎င်းတို့ရာဤကဲ့သို့သောနည်းဖြင့်အနှောင့်အရှက်မဖြစ်စေလို၊

၉။ ။ထိုနည်းအတူ၊အမ်အေ,ဓိကာမိဠကာန်သတ်သည့်အချိန် ကို၊ (ဘားမားဂေဇက်၊ ၁၉၂၀၊ ဒီဇင်ဘာလ ၄-ရက်နေ့ထုတ်၊ အခန်း ကြီး ၆၊ အပိုဒ် ၂၊ ပုဒ်မ ၁၃ ကို၊) ဖျက် ပစ် သင့် ကြောင်း။

၁၀။ ။ကျောင်းသားသူတို့သည်၊ လောကဓာတ် ပညာရိုးရိုး နှင့်ဂုဏ်ထူးဒီဂရီများ၌ အင်္ဂလိပ်စာရေးထတ်တို့ အကြောင်းမဖြစ် ပေ၊ တိုင်းပြည်ကျိုးအတွက်၊ ၎င်းလောကဓာတ် အငတ်များကို ဖြန့်ပွါးစေရာသည်။ ။ကျောင်းသားသည်၊ဒိဒိစာအရပ်ကစာကို ကောင်းစွာနားမလည်ပါမူ၊ စာမေးပွဲကို မအောင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်၊ သို့သော်၊ လောကဓာတ်ဘက်၌ ဆန်သော ကျောင်းသားသည်၊ လောကဓာတ်နှင့်ဆိုင်သောဘာသာသာဖြစ်၍၊ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် အခြား ထိုးသန့်သည့်ဘာသာများ မဟုတ်စေရ။

၁၁။ ။ကျောင်းသား သူတို့သည်၊ ရှိသေစွာဝန်ခံ ပြောဆိုလို ဖြန့်သည်မှာ၊ စီနိတ်ခေါ်၊ သိပ္ပံကျောင်း အုပ်ချုပ်သူ လူကြီးရှင် ကောင်စီ တွင် ပါဝင် သော လူကြီး များကို ဖြန့်၍ ဝေ့းစား ရန်

အကြောင်းများ၊ အကြီးအစည် အမျိုးမျိုးနှင့် လူ့အမျိုးမျိုး အသင်း များ၌ ပါဝင်နိုင်ရန်နှင့်၊ ကောလိပ်သို့ ကျောင်းသားများအထဲ၌၊ ၎င်းတို့ကိုယ်စားလှယ်ကို၎င်းတို့ ရွေးချယ်နိုင်ခွင့်ပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။

၁၂။ ။ထို့ဖြင့်တောင်ဖြစ်ရပ်သည်မှာ၊ လူအများတို့ အကြိုက်ကို လိုက်လျှောပြုလုပ်ရသည့် ဤခေတ်ကြီးတွင်၊ ခေတ်ချုပ်သော လူကြီးတို့မှ၊ ဒုတိယ အကြီး အရွေး လိုထားသော အကြီးအရွေးနှင့် သရော့များကိုပင်မှအကြီးအရွေး၏ကန့်ကွက်ပြင်းပယ်ခြင်းအသသအ တန်းပိုးနှင့်ထား၍၊ ၎င်းမှ တိုက်ရိုက် မခန့်ထားသင့် ကြောင်းကို ပြောဆိုလိုပေ၏။

၁၃။ ။ထိပ်ပွဲကျောင်းများမှာ၊အင်္ဂလိပ်ဖြည်နှင့်အမိန့်ထပြည်မှာ ကဲ့သို့၊ စာမေးပွဲပြုလုပ်ရာမှာအခန်းများနှင့်သတ်သတ်သေချာစွာ စီမံထားရှိစေရန်။

၁၄။ ။ဥပဒေသင်လိုသူ ကျောင်းသားများ အတွက်၊ နံနက် အချိန်မှာ၊စာသင်တန်းများရှိဘို့စီမံထားရန်။

၁၅။ ။ကောလိပ် ကျောင်းသား မဟုတ်သူများနှင့် အလွတ် ပညာသင်များအတွက်၊ထိပ်ပွဲကျောင်းကာစာမေးပွဲများကိုစီမံထားချက် ရှိစေရမည်။

၁၆။ ။လျှောက်ထားသူများသည်၊ ဤလျှောက်လွှာတွင် ပါရှိ သည့် အနည်းနည်းအထွေထွေ ဝမ်းနည်းဘွယ် အချက် တို့ကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်၍၊ စိတ်ကြွနုပ် သောက်အောင်၊ ထပ်မံဖြေ၍ ပြုဖြင့်မပေးခဲ့ပါလျှင်၊ကောလိပ်ကျောင်းသို့ဖြန့်တက်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

ဘ ဦး။

ဒ္ဒိုင်းကောလ်တား ကျောင်းသားများ ကိုယ်စား။

(ဆောင်းပုဒ် တေးထပ်)။ ။ဗွိုင်းကောက်, ဗွိုင်းကောက်နှင့်၊ ဗိုင်းတလျောက်တုန်အေး ဂိုက်မပျောက်ပုံသေပြီ၊ ကြိုပလေမြို့တိုင်။ ။(ထ) ဆင်းသွား—(ဒီ) တင်သည်။ (တီ) မထင်—ရှေ့သိုက်, တန့်ငြိမ်။ ။မပေါ်ဘူး မပေါ်လေသည်။ တော်ပါမှပေါ်တိုင်း၊ တော်စရာထိုသမိုင်းမပေထင့်။ ကိုမြိုင်းတို့ခေတ်မှာ။ ။"ဘညီး" နှော်—တခိုလ်ထွက်ချိန်ခို့၊ ပတိုင်း-၂-ချက်တီးသည့်ပမာ။ ။လိုသထက်ပြီးမည့် ဟာကို။ မိုးကြည့်ကာ ငုံညှာ ထောက် ပါလို့။ တဆဲ့ ချောက် ဥပဒေးတဲ့ပျောက်ထုချေ။ ။ဘဲ့ ကလောက်အမှုမှေ့အေး ခုသေသေချွန်တုံ့ခို့လေး။

* * * * *

ဗွိုင်းကော့သားအားလုံးသို့ပြည်လုံးကျွတ် အစည်း အဝေးကြီး။

၁၉၂၀-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ-၂၀-ရက် နေ့တွင်၊ ကျောင်းတော်ရာရွှေကျင်တိုက်အတွင်း။ သာယာကျယ်ဝန်းသောကျောင်းကြီးအဆောင်၌၊ ဗွိုင်းကော့သားအားလုံးတို့၊ စည်းရုံး ညီညွတ်သောအစည်းအဝေးကြီးပြုလုပ်ရာ၌အစည်းအဝေးကြီး၌ကြွက်သရေဆောင် ဗွေ လွှတ်ရမင်းဦးဘိုကို၊ ချယ် ယာ မင် အ ဖြစ် တင်မြှောက်ပြီးလျှင်၊ ကောင်းချီးခြွေဘာသ ထေဝမနှာ ပြုကြပြီးနောက်၊ ဗွိုင်းကော့သား ဦးလှ—ဂုံဘဦးက၊ အောက်ပါအတိုင်း၊ သိုင်းဝိုင်း ချီးကျူး၍၊ အဝေးပြောဆိုသောပဟူ၏။

ချယ်ယာမင်လူကြီးမင်းနှင့်တကွ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဗွိုင်းကော့တာတို့ခင်ဗျား။

ယခုနိဘာသိတိအကြီးအမှူးတို့၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက် အပိုင်း အခြားနှင့် ရွှေဆိုင်းခွင့် ပေးထားခြင်းသည်၊ နိုးကာလျက် လာချေပြီ။ ။ဒီဇင်ဘာလ-၂၃-ရက်နေ့တွင်၊ မြန်မာပြည်ရှိကျောင်းသားတို့သည်၏ ဘယ်လိုလူစားများတည်းဆိုတာကိုပြကြပေလိမ့်မည်၊ ၎င်းအရေးကြီးသောနေ့ရက်တွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မြန်မာပြည်၏အကျော်အမော်၊ သို့မဟုတ်—အရှော်အချော်ဖြစ်သည်ကို၊ အပြီးမှချုံးခန်းသို့ရောက်မည်၊ ။ကျွန်တော်တို့၏ဗွိုင်းကောက်လုပ်ခြင်းသည် အိပ်ပျော်နေကြသော မြန်မာလူမျိုးတို့၏ နိုးကြားခြင်း

ဖြစ်၍၊ တိုင်းပြည်ကိုချစ်ခင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အပေါ်တွင်၊ အတင်းအဓမ္မအပ်နှင်း၍၊ ကျွန်တော်တို့မကြိုက်နှစ်သက် သည့်ရန်ကုန်ယူနီဗာစီတီသည်၊ ကျွန်တော်တို့စိတ်ကိုအလွန်နာ ကြည်းစေ၍၊ တိုင်းပြည် ကို မ တ ရား ခြင်း ပြုလုပ်၍ နှိုးဆော်ပေ သည်။ ထိုမျှလည်းမကသေး၊ တိုင်းပြည်၏ တိုးတက်ခြင်းကို နှောင့်နှေးဖင့်နွှဲစေခြင်းကြောင့်၊ ရာဇဝတ်သင့်ရာရောက်ချေသည်၊ တိုင်းပြည်ကိုမိုးဗွါးကလေးလောက်ချစ်ခင်စိတ်ရှိသော ပြည်သည့် လူမဆို၊ ထိုမတရားခြင်းမျိုးကို၊ မတိုက်ခိုက်, မတွန်းလှန်, မဖြိုဖျက် ဘဲနေကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းသူပြည်သား များသည်၊ ဤဥပဒေကို ချေ ဖျက် တို့ ရန်၊ ဖွဲ့သန်သန်မှူ၍၊ အပတ် တကုတ်၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့လေပြီ၊ သို့ရာတွင်၊ လုံးဝမအောင်မြင် သေးချေ။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားများသည်၊ "အောင်ရန်"ဟူသောစိတ်ဓာတ်ဖြင့်၊ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်တို့ရန် အစထွင်ခဲ့လေပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ဤမတရားခြင်းကို၊ မနာကြင်ကြဘူးလား။

"နာကြင်ပါသော်ကော, နာကြင်ပါသော်ကော"ဟူ၍ သောသော ရုတ်ရုတ်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ တခဲနက်ကြွေးကြော်အောင်ဟစ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ နာ ကြင် ကြပါ သေး၏၊ နာကြင်သည့်အတွက်၊ ဤ "ဘိုင်းကောက်" ကိုကြီးပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ညီများဖြစ်သောဟိုက်စကူးကျောင်းသားကလေးများပါနာကြင် ကြသဖြင့်၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်သတ်သတ်၊ မနေအပ်သည့် အတိုင်း၊ ဤစော်ကားခြင်းကို၊ ဖြိုခွင်းတော်လှန်တို့ရန် ဝတ်တရား ရှိသည်ကိုသိကြလေသည်။

"မသိသောသူများအရွက်တို့ကောင်းပါသမို့"ဟု၊ အချို့သောနေရာတခုအော်သံ ကြားရ၏"။

ရင်းတို့သည်၊ ဘိုင်းပြည်အတွက်၊ အခက်အခဲကြုံတွေ့၊ သက် လုံ ကောင်းပါပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရုတ်တရက်- ဘိုင်း

ကောက်ရိတ်ခြင်းကို၊ အချို့က တမျိုးတမည် အပယုဂ်ကြပေလိမ့်မည်၊ ထိုအခါတွင်၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းဝွာနှင့်၊ ဖြောင့်တန်းသေသအကူအညီကို ရရှိသည့်အတွက်၊ မိတ်ကြေနပ်သောက်ပေပြီ၊ ။ကျွန်တော်တို့သည်အနာက်ဘနှင့်အွေထပတ်ကာ၊ ဘာဘစားနေကြပါသနည်း။ ။ဤဟာသည်၊ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ကအဘွယ့်ဒါနများမဟုတ်ပါလော။ ။ရင်းမြို့ပေါ် ရှိ လူများတို့သည်၊ ကျွန်တော်တို့အား၊ သ နား ကြင်နာ ကြသည် မဟုတ်တုံလော၊ ။ကျွန်တော်တို့အလုပ်သည်ကား၊ တချားပြီး မဟုတ်ပါလား၊ ။ကောလိပ်ကျောင်းကို ဗျိုင်းကောက်ရပ်၍ ထွက်လာသည့်အတွက်၊ ဝမ်းနည်းသောသူများရှိပါသလော၊

"မည်သူမှမရှိပါများဟုအော်ဟစ်ကြ၏"၊

ခဲ-ဟုတ်တယ်၊ ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိစေရ၊ သူ တို့ ကော လိပ် ကျောင်းကိုဖြန့်သွားစေပေ၊ ကျွန်ုပ်ညာ၊ ဟိုမှာသွားသင်၍အစင်ကျွန်ုဘဲဖြစ်ပါစေ၊ သည် အ ထဲ က-တရုံ တယောက်များ ရှိခဲ့ပါလျှင်၊ သူ့ကိုသေသေချာချာမှတ်ထားကြည့်ပါ၊ သူ-ကျွန်တော်တို့နှင့် အတက်မတန်၊ (ဘာကြောင့်ဆိုမူ၊ ထိုသူမှာ မိတ်မရိုင်ခန့်၍၊ သစ္စာဖောက်သူဖြစ်ချေတယ်)၊

ယခုအခါ၊ တတိုင်းတပြည်လုံးက ကျွန်တော်တို့၏ အရေးကို၊ လေးလေးစားစားဆောင်ရွက်ပါပြီ၊ ။အဘယ်သို့ဆောင်ရွက်ပါသနည်းဟူမူ၊ သူတို့သည်-မနေ့ကမြွေတိုက်ကုန်းတော်ပေါ်မှာအစည်းအဝေးလုပ်တုံးက၊ အမျိုးသားကောလိပ်ဆိုပွဲကျောင်းတော်ကြီးဘွင့်လှစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေပြီ၊ ။ထင်နေရာထဲတွင်ပင်၊ ငွေ ၆၀၀၀၀- (ခြောက်သိန်း) ကျော်လောက်ကို ဝတ်ထားကြလေသည်၊ တိုး၍တိုး၍သာ၊ လာဘ်လာ တွဲ့ဖြစ်နေရကား၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ အမျိုးသားကောလိပ် ဆိုပွဲကျောင်းကြီးကို ဘွင့်လှစ်လိမ့်မည်ဟုပြောလျှင်၊ ပိုမိုကြွားဝင့်သည်မဟုတ်ပါ၊ ။ဤအမျိုးသားကောလိပ် ဆိုပွဲကျောင်းကြီး တည်ထောင်ခြင်းသည်၊ ကျွန်တော်

တို့၏အရေးပုံအောင်မြင်သောနည်း- ၂-နည်းအနက်၊ တနည်းဖြစ်ပေသည်၊ ၊တနည်းမှာသော်၊ ကျွန်တော်တို့လိုအပ်သည့်အချက်များကို ကြေနပ်အောင် မပေးသမျှ ကာလ ပတ် လုံး၊ မည် သည့်ကျောင်းကိုမှဖွင့်တက်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ကျောင်းဆိုင်ရာအကြီးအမှူးတို့သို့သိကြစေပြီး၊ ခင်ဗျားတို့စိတ်သဘောကိုကျွန်တော်ပြောရသည်မဟုတ်ပါလော၊

မေးစရာတခုမှာ၊ ကျောင်းဆိုင်ရာအကြီးအမှူးတို့သည်၊ ကျွန်တော်တို့လို အခင်များကိုဖြည့်ချင်ပါသလော၊ ဗြိရှိကာဧ စီအိုးရတို့သည်၊ မြန်မာလူမျိုးများလိုတာကို၊ ဘယ်အခါကပေးဘူးပါသလဲ၊ မပေးပါ၊ ဘယ်သောအခါကမျှမပေးခဲ့ပါ၊ ဘယ်နံ့ချောအခါမျှလည်းပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ၊ကျွန်တော်တို့ကိုပူရှသောလူရိုးတရဟုအယူရှိကြသည်၊ ၊သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့အား၊ အသက်မရှိ၊ ဘာမျှမနာတတ်သော သစ်တုံးများလို အောက်မေ့ကြ၏ ၊သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာပြကြပါ၊ ၊အခြားတိုင်းပြည် များကဲ့သို့၊ မြင့်မြတ်သော စိတ်ရှိသော လူများဖြစ်ကြောင်းပြကြပါ၊ ၊ကျွန်တော်တို့ပြောတာ၊ ဘာမျှအလေးမပြု၊ ဂရုမစိုက်သည့်ပြင်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၃-ရက်နေ့တွင်၊ ကျောင်းဖွင့်မတက်သည့် ကျောင်းသားများ အား လုံးကို၊ ထုတ်ပြစ်မည်ဟုခြိမ်းခြောက်ပြန်ချေ၏တကား။

"ဟား၊ဟား၊ဟားဟား၊နှင့်တသောသောရယ်မောကြ၏"၊

အလွန်ကြောက်စရာခြိမ်းခြောက်ခြင်းဘဲ၊

"ပြောင်လှောင်သရော်ပျက်ချော်ချော်လုပ်ကြ၏"၊

ကျွန်တော် တို့သည်၊ အတိုးမတန်၊ အမျိုးမရှန်၊ အပေါ်ရုံမှာအကာ အတိ၊ အနှစ် မရှိသော လက်ရှတ်များ ဆုံးမှာ မိုးရိပ်ကြသလော။ ခင်ဗျားတို့ဘာများကြောက်ကြသလဲ၊ ဒီအထဲမှာ၊ နောက်ဆုံးအချိန်၌၊ စိတ်ပျက်ခြင်း ရှိသည်ဟု ထင်မှတ်သော သူများ ရှိသလော၊ ၊ဒီ-တမိဝမ်းတွင်း၊ အရှုတုန်ဆင်းကဲ့သို့သောညီအစ်

ကို မေသင်မှတ်၍၊ ကျွန်တော်တို့ သည်၊ ဤအချိန်ထိ၊ ခိုင်မြဲသော
သစ္စာရှိဖူးဖြိုးနှင့်၊ မိမိတို့စိတ်ကိုအုံးဖြတ်ပြီးခိုင်ခိုင်ကြံ့ကြံ့၊ တည်တန့်
ရောက်ရှိကြ၏၊ မကြောက်ဘိုမှတ်ထားလိုက်ပါ။ ထတိုင်းတပြည်
လုံးကျွန်တော်တို့ကိုအားပေးကြသည်။ ။ယင်းသို့၊အောင်ခါနီး၊
အောင်ဆဲတွင်မှ၊ ထက်ရှေ့လိုက်ကြမည်ဆိုလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့
နှင့် မြန်မာလူမျိုး တမျိုးလုံး အပေါ်မှာ၊ မဟာ ရှ က်ဘွယ်ရာကြီး
သည်၊ အမြဲထာဝရ၊ နိဗ္ဗုရ၊ တ သံရှိပေတော့မည်။ ။ဘာလဲ
ကျွန်တော်တို့မရှုံးရဘူး။ ။ကျွန်တော် တို့သည် အောင်မြင်မည်
ဟု၊ ရည်မှန်းပိုင်းဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း၊ မဆိုင်းမတွ၊အောင်မြင်
ရမည်။ ။သူနိဘာဝိတ် အကြီးအမှူးတို့နှင့်၊ ကာယူသပေါ်ရှိလူများ
ကို၊ ကျွန်တော်တို့ သည်၊သူတို့သ က်ရှင် ထဲကရေ၊ သူတို့ဆွဲတိုင်း
ကကြသည့်အရုပ်မဟုတ်ကြောင်းပြလိုက်စမ်းပါ။ ။ကျွန်တော်
တို့သည်၊ ရက်အသရေကို စောင့်ရှောက်ကြသော ကျောင်းသား
များ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ၊ ထက်ဆုံတကယ် အရေး ရှိပါလျှင်၊
တိုင်းပြည်အတွက်၊ အသက်ကိုတောင်ပင်စွန့်ကြရာအသင့်ရှိကြ
ပါသည်။ ။သူတို့က–သူတို့ရုပ်ချင်သလိုရုပ်နိုင်သည်ဟု ထင်
မှတ် ကြသည်၊ ခင်ဗျားတို့ အခွင့် ပြု မှာ ထား၊ အခွင့် မပြု ရဟု
ကျွန်တော်ထင်မြင်ပါသည်။ ။ရင်းတို့နှင့်ကာယူသပေါ်ရှိလူများကို၊
ကျွန်တော်တို့၏ စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်သော ကိစ္စအားဖြင့်၊
ကြောက်မက် ဘွယ်ရာ၊ အရှုန်မြန်စွာ၊ မြန်မာပြည် တလျှောက်
လုံး၊ ကျွန်တော်တို့၏ညီများဖြစ်သော ဟိုက်စကူး ကျောင်းသား
ကလေးတို့သည်၊ ကျွန်တော်တို့နောက်သို့လိုက်လျက်၊ကျွန်တော်
တို့သည်၊မဟုတ်မတရားများကိုမခံမရပ်လိုကြောင်းပြပြီးပြီ၊ ။
ကိုယ်ကိုယ်ကို ကိုယ် ရှိသေသော ကျောင်းသားများ ဖြစ်သည့်
အတိုင်း၊ ကျွန်တော် တို့သည် "ဗြိုင်းကောက်" ထက်နက်ကို
အသုံးပြုရခြင်းမှာ၊အကြီးအမှူးတို့ထံကျွန်တော်တို့တောင်းဆိုခြင်း
များသည်၊တရားသည့်အကြောင်းမှတ်ယူရန်နှိုးဆော်ခြင်းဖြစ်ပေ
သည်။ ။ထိုရာတွင်၊ ယခုထက်တိုင်၊ ရင်းတို့ထံမှ ရှောက်ရှန်

ခြင်း၍ တပါး၊ ဘာမျှ မရရှိ သေး ပါ။ ထို့ပြင် ယခု-ရန်ကုန် ဝေဓကျသတင်းစာတွင်၊ ကျွန်တော်တို့လိုအပ်သည့်အချက်များ ကိုလုံးလုံးပယ်၍၊ "မည်သည့်ဆိပ်ပွဲကျောင်းသားမှ ဘာမျှ အရေး တကြီးအလျှင်လိုသည့် ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာမရှိပါ"ဟု ပြောဆိုပြန် သည်။ ကျွန်တော်တို့ထိုဟာကိုမသိဘူးလား။ထိုဟာကျွန်တော် တို့အတွက်လား။ ကျွန်တော်တို့အထဲမှာ၊ သေချာ ထွေနွှာ၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ နောင်ထဲ နောက်ထားများအတွက် စွန့်စား သည်ကိုမထင်ရှား၊ နားမလည်နိုင်ဘူးလား။ ထို့သော်၊ သူတို့ သည်၊ ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ် သည့် မြင့်မြတ် ကြီးကျယ် သော အလုပ်ကိုဖုံးရပ်ထားလေသည်၊ အို-ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ "ဘာကြောင့်လဲ" ဆိုတာ စဉ်းစားကြပါ၊ သူတို့ သည်၊ ကျွန်တော်တို့စွန့်စွန့်စားစား ခုံခုံခုံခုံ၊ မတွန့်မဆုတ်၊ အား ထုတ်ကြမည့်မြင့်မြတ်သောအခြင်းအရာများမရှိဟုထင်မှတ်ထေ သည်။ ထို့ကြောင့်၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ဤကဲ့သို့ မြင့်မြတ်သည့် အခြင်းအရာများကိုပြသို့မတော်ဘူးလား၊

ထိုတွင်မျှသည်းမကသေး၊ကျွန်တော်တို့ဆေပုဒ်ဘာသိထောက် ထားသွားပြီဆိုတာကိုစဉ်းစားမည်ဆိုလျှင်၊ ရာဇဝိမ္မြိုက ကျောင်း သားပေါင်း ၄၀၀-လောက်တို့သည်၊ကျောင်းမှနှင်ထုတ်ခြင်းခံရ ပြီးပြီ၊ ရင်းတို့သည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဤကဲ့သို့နှင်ထုတ်ခြင်းခံရပါ သလဲ၊ ကျွန်တော်တို့၏ မြင့်မြတ်သော အပြုအမူ ကို၊ အလေးယူ၍ လိုက်ကြသည့် အတွက်ကြောင့် မဟုတ် ပေဘူးလား။ သူတို့ ဤမျှလောက်ခံပုံပါလျှင်၊အဘယ့်ကြောင့်ကျွန်တော်တို့တိုး၍မခံပုံ သလဲ၊ ဤကဲ့သို့အရေးကြီးကြိုက်သည့်အခါမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုတ်လျှင် ဘာဖြစ်လိမ့်မည်လဲ၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ဤခံရသော ကျောင်းသားကလေးတို့၏ မိဘများနှင့်၊ သူငယ်ချင်း များ၏ ကျိုးနွံသဲသည်ကို ခံကြရမည့်ပြင်၊ မြန်မာပြည် အတွင်း၌ ညှိုးမျှင်းသောလူရှုဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ မိုးသား ပြောင်နှမတ်၊ ဂုဏ်ခြိမ် ရှိသော သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ ဖြစ် တင်၊ ရယ်ချင်

တွေ့ထိရှိပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် တို့သည်၊ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်၊ ဂုဏ်ဖြစ် ရှိသူများနှင့် ပေါင်းသင်း ခြင်း မပြုရတဲ၊ စက်ရုပ် ရွံ့ရှာ ဘွယ်ကောင်းသောသူများဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ ။ကျွန်တော်တို့ မှုသရည်ရွယ်ရင်းအျက်စီးခဲ့ပါလျှင်၊ ဤလှပစွာသော မြန်မာပြည် ကို မြေမှုန့် ဖြစ်အောင် ပြုလုပ် သည့် ကြီးလှ တန်းသော ကလေး သဘွယ်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ မြန်မာလူမျိုး တို့သည်။ ဘယ်နံရော အခါမှ ပြန်၍ နလန်ထနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်၊

ကျွန်တော်တို့သည်၊ ဘယ်နည်းနှင့်မှ နောက်ဆုတ်ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ အကြီး အရွေး တို့သည်၊ ပျော့ပေးလျှင် ပျော့ပေးပေစေ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ရှဲတိုက်မိုက်ရင်း သေချင် သေပါစေ၊ ကျွန်တော်သည်ခင်ဗျားတို့မျက်နှာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ နောက်ဆုံး အထိရှဲမည်ဟုစိတ်ကိုပိုင်းဖြတ်ထားသော သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကြီးသိရပါသည်။

"ဟုတ်ပေ့ ဟုတ်ပေ့–ဟူသော အော်သံပဲ့တင်သံသည်၊တညံ့ညံ့ဖြစ်သွားသော ဟူလို"။

သေးချင်း ပျော့ကာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ရှဲကြ၍၊ ထကွ ဆောင်ရွ၊ အောင်တို့စိတ်ကြီး၊ သိပ္ပံဥပဒေ၊ မျက်ပစေသော၊ ဖျက်ချေကြွကွ၊ အပေါ သသရ သသရ ခေါ်စေသောခင်၊

မြန်မာပြည်မှာ၊ဤကဲ့သို့သောကိစ္စမျိုးလို၊ တိုင်းပြည်က၊ ရက်ရက်ရောရော၊ သဘော နှစ်သက်စွာ၊ ဘယ်အခါကမျှ၊ ရာဇဝင် တွင်(အင်္ဂလိပ်မင်းလက်ထက်)မကူညီခဲ့သေးကြောင်းမှတ်ထား လိုက်ကြပါ။ ။ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်တို့ အဖြစ်မှာ၊ တနှစ် လောက်သာ စောင့်ဆိုင်း ရပါမည်၊ မစောင့် နိုင် ကြ ဘူး လား၊ မအောင့်နိုင်ကြဘူးလား။ စောင့်ရန်၊အောင့်ရန်၊ စိတ်ကိုပိုင်းဖြတ် ပြီးကြပြီမဟုတ်လား။

ယခုနောက်ဆုံးနိဂုံးစကားမှာကြားလိုက်ရမည်မှာ၊ ခင်ဗျား တို့ရှိသိတချို့။ ပန်ကြားခြင်းများကိုပင်၊ မခင်မင် မလိုက်နာကြ

ပါမည့်အကြောင်း၊ သူတို့သည်မိဘများဖြစ်၍၊ဤကဲ့သို့ငြင်းပယ်နိုင်သည့် ခန့်ငြိုင်သော သတ္တိရှိကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့မှာ၊ သာ၍ပင် သတ္တိရှိသင့်ပေသည်။ ။သူတို့ကို ကောင်းမွန်သည့် အကြောင်း ဖြစ်ပါ၊ ။ကျွန်တော်တို့သည်၊ဘယ်နည်းနှင့်မှ၊အကြောင်းဖြစ်ရာ မရှိဘူးဟုမထင်ပါ၊ရှိပါသည်။ ။ဗိုင်မြို့ရွာတန့်ရပ်၍၊ ကျွန်တော် တို့ထင်မြင်သလိုအောင်မြင်ရန်ဆောင်ရွက်ကြပါ။

ယခုကျွန်တော်တို့သည်၊ စိတ်ချော ကိုယ်ပေါ် ညီညွတ်ကြ၍၊ မြန်မာပြည်တွင်၊ ဤကဲ့သို့ ကိုယ့်အကျိုး၊ ကိုယ့်ဂုဏ်အသရေကို မငဲ့ဘဲ၊ တကဲ့လွတ်လပ်ခြင်းကို မြတ်နိုး၍၊ အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက် ကြသည့်၊ မြန်မာပြည် ကြီး၏ ကြက်သရေ ဆောင် သားသမီးတွေရှိပေပြီ။ ။ခေါင်းကိုမော့၍မော်နိုင်ကြွားနိုင်သည့် လူများနှင့်အေးချမ်းလှပ်ပြီး၊ ရန်ပြိုရန်ငြိမ်းကြမည်။

ကျွန်တော်တို့စိတ်ပျော်ကြပါသလော။

“မပျော်ပါ၊ မပျော်ပါနှင့်။ ဆက်ဝါ၊ ဆက်ဝါ၊ ဆော်ကြစို့”။

တိုင်း—မပျော် ကျောင်း၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃-ရက် တည်း ဟု သော နောက်ဆုံးနေ့တိုင်၊ စိတ်ကိုတင်းကြပါကုန်၊

“ယင်းသောအခါကောင်းနိုးတော့မှာပြည့်တော့လက်ခုပ်။ တဖုတ်ဖုတ်တီးကြ ခတ်ကြသောဟု”။

ဤအစည်းအဝေး ကြီးတွင်၊ အစိုးရတို့သည်၊ တောင်းသည့် အချက်များကိုလျစ်လျူရှုနေသည့်ပြင်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃-ရက်နေ့ တွင်၊ မြန်မာတက်သော ကျောင်းသားတို့ကို၊ ကျောင်းမှနှင်ထုတ် ခံရမည်ဟု ကြိမ်းချောက်ခြင်းကို တွေ့ရသည့်အတွက်၊ ကောလိပ် ကျောင်းနေမည်စာရင်း၌၊ အမည်များကိုတခါတည်း နုတ်ယူကြ ခြင်းဖြင့်၊ အစိုးရကိုစိတ်ခုကြောင်းပြရန်။ အဆိုသွင်းသူက အဆို သွင်း။ ထောက်ခံသူကထောက်ခံကြလေသတည်း။

ယင်းဒေသ ထိုအခါ။ အဆိုပါ ကောလိပ် နှစ်လိပ်၏၊ နာမည် နှုတ်ယူသူတို့၏ စာရင်း မှာလည်း၊ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ချေ ထမုံ့၊

ရန်ကုန်ကောလိပ်။

ဘီအေ အောင်သက်တန်း။ ။စောလွင်, မောင်မြ,မောင်မောင် (၁), ဖှတင်(၂), စံပုံ (စံဝင်း, နာမည်ပြောင်း), သာနိုး(၃), ဘဦး,ဘသာဘ,အက်စ်စီကာသီဒွတ်စ်, ဖှထွန်းအောင်, ဘထွန်း, ဘစိန်, သာညွန့်, မောင် သွင်, လှပေဝင်း, ကော ညီ ပိတ်, ညိုရ, မောင်ကလေး,ထွန်းမြိုင်, သန်းစိန်, ဘတင်, ဖှအောင်, ထိုးခွန်း, ဘသာ, မောင်ပိတ်, ရိုးဝင်း, မောင်မောင်(၂), အေ-ဂျူးစိန်, စောမောင်ငွေ, ဘမောင်, အေ-ဝတ်ဗင်, သာနိုး(၂), ချစ်မောင်, ရေကျော်အောင်,ဘရှု,သာမိုးဦး,ဖှမောင်(၁)ကြီးပေ,မောင်ဖှ, ကျီ-ဝင်း, ကျော်ငွေ(၁), ခင်မောင်, ဘသက်, စံသင်း, ဖှမောင်, ဒီး-အေ-ဒက်လေး,ဖှမောင်(၂),ကျော်ငွေ(၂) လေဘ,ထကြွက်, မောင်မြ,မောင်ဘ,ဘသန်း(၂),ကွမောင်ငွေ,သာနိုး(၁)ဖထောင်ဦး, ထွန်းပေ(၂), ယင်ထန်, ဘသန်း(၁), ထိုးသုန်, အောင်ထွန်းဦး, စိန်ပေ, ဘဆိုန်း,ရှန်းပေ,ကြွင်စိန်, အင်-နှ-စီဆင်း,ကျော်စိန်ယန်, ဘခင်, ဘချစ်, ခင်မောင်ကြီး, အောင်ထိန်း, ပေခင်, မဟာမက် ကာဆင်, ဘဝင်း, ဘဖှ, အဗ္ဗဒုရာဇတ်,ရိုးမြင့်,ဘဟန်,ထွန်းစိန်, ကျော်ခင်,ထွန်းပေ(၁),ထိန်းမောင်,စိန်မောင်၊

ဘီအက်စ်စီ အောင်သက်တန်း။ ။သာထွန်း,မောင်တင်,အက်-စီ-ဒတ်, ထွန်းလွင်,မောင်တင့်,ဘရှင်,ထိုးကွန်း,ဗိကော-မိုးစ်, အင်ဗီ ဒတ်,အက်စ်အင်-ချောက်ဒရီ,မာမွတ်,ဗိုလ်ကြီး,ကျော်မြ,အေးမှု, မောင်ငွေ, ဘမှူး, ခင်ကြီး, ဘသန်း(၁), ရွှေဘ,စောဦး,အောင်ဘ, မာမွက် အီဘရာဟင်, ဘလွင်, ဒီဗီ - ဒတ်, ချစ်ခင်, ပေထိန်း,

မောင်ဖိုး(၂),အက်စ်ကေ-ဖြတ်,ရေဗီ-နန္ဒီ,ဖေကျော်,မောင်မောင်ကြီး, စံညွန့်,မောင်မြ၊

ဘီမစခဖေအောက်တန်း။ ။ထွန်းဖေ, ညာနီအောင်, သာဇိုး, မောင်မောင်ကလေး,ငွေညွန့်, သာဒ်ရှ,အက်စ်-ဘသိန်း,မြသန်း, ဘိုးရင်, မောင်ထင်, သာထွန်းအောင်, ဘဆိုင်, မြတ်ထင်, ဦးထွန်းလှ, စစ်မိုလ်, ခန့်ဖေ, လှကျော်မောင်, မောင်ဘရီ, ထွန်းမောင်,ဘဘင်, ခင်မောင်ဇေ, ဘမြင့်,ထွန်းတင်, မောင်ဖိုး, ဘကြွား, ဟံသာ, ဘညွန့်, လှမောင်၊

ဘီအက်စီခအောက်တန်း။ ။ဖေရှန်, ထွန်းသွင်, ထွန်းဝင်း, မောင်ဇင်, ထွန်းအောင်ဖဲ, စံသာကြွင်ခွ,မြတူး,ဆိုင်ရို-ဘသောက်, စောမောင်တင်, တီအာကေ-ရှန်ဒရမ်း, ကျော်သိန်း, စိန်မောင်, သန်းလှ၊

အိုင်ခအခအောက်တန်း။ ။ကြွင်ဆိတ်, အာရ်-မာရိရှေးဘား, စိဒက်စ်,ဘထမတ်-ဆေဇီ,ထွန်းမြင့်,ရွှေထွန်း,ထွန်းဖေ,ကောက်နီ အာခစ္စတျူ, ယှုဂန်ဂဟား, ကျော်ညွန့်,ဘဖေ, ဘညာဏ်,စံရွှေ ဘချစ်, တင့်ကြွန်, လှအောင်, ထမောင်, ဖေမိန့်, ထွန်းမြိုင်, သာမြတ်,ဘိုးရွှင်,မောင်ပိုက်,လှခန့်, ဘရွှေ,ဘစံ, မောင်ခန့်, ဘသင်း, ထင်မောင်, သောင်းဖေ, ကျော်စော, ကိုကိုကြီး, မောင်ခန့်,ဖေသိန်း,အောင်ဖေ,ဘရှင်,ဖေလှ, တီတီဘူမာထတျ, ဘသန်း,မောင်လွင်,အေဆိတ်ရှ-ဘတ်,ကျော်ခင်,အာရ်ထီးတိုး, မောင်ညွန့်, ခန့်သွင်, ထွန်းရှိန်, မောင်ဖိုး, ဘထွန်း, ဘမွေး, ကိုကို, သာနီး, လှထွန်းကျော်, ထွန်းအောင်ကျော်, သာကျော်အောင်, ကျော်မင်း, လှပေါ်ဖဲ, ဘလွင်, ဘကျော်,မြီး, အေဗီ-ပီခါးကြီး, ဘိုးထိုက်, မောင်တင့်, အန်ပီ-ရှိဝသ, ခစိခတ်, မောင်ဆင် (မောင်စောတိုင်- နာမည်ပြောင်း), ခန့်မောင်, သက်မောင်, သာမောင်,မောင်ညွန့်,တင်ဝင်း,တင်ညွန့်၊

ဒိုင်အောက်စီအောင်တော်ဘန်း။ ။မမြင့်, မဖွားသား, ထင်အုန်း, ဖွားပေ, ဘဘွန့်, ဘထွန်းလှိုင်,ဘကြွင်, မာမက်စစ်ကွတ်, ဖွားမိုး, အုန်းမောင်(၂), သိန်းဟန်, အယင်ဘ်အေစဘွဂ်သိန်း, အန်ဘာဂျိ ဖြိုကို၊ စီပွန့်စ, ကျော်ဝင်ဘန့်, အေးမောင်, မောင်ကြွင်, တန့်ရှ ဟီရောင်,ခင်မောင်,မောင်သန်း,ပီရာမဘိ,ဖိန့်ထွန်း,စီဒေပီဒေဘ်ဝ်, ဘသာ, ထွန်းရွှေ, ဘီးရာဘတ်, မောင်ကလေး , အက်အဘရှမင် ဒဘ်ဇ, အေးသွယ်, စီကပွတ်ရှပရာဇာ, ဘတင်, အက်စ်ကေ ဒတ်စ, ကောအေယ့ုစိန့်, ချစ်မောင်, မောင်နိုင်, စံရ, ဟန်ထွန်း, ထွန်းဝင်း, မောင်တင်,မောင်မောင်,သာရ, ဖွားအောင်,မောင်ဘု, ကျိအက်စ်ပရာဂဆန့်, ထွန်းတင်(၂), မောင်မောင်တင်, မောင် ကလေး(၂), အင်အင်ချစ္စွားကျိုး, အေးချွန့်, မောင်မြအောင်, အလန့်,မောင်သ,ထွန်းကြိုင်,ဘအုန်း,လှပေ,ကိုးချွန့်,မောင်မောင်, မောင်သန့်, ရာဟင်တူးထ်, စောဘသောင်, ဘခေ, ကိုကိုကြီး, ဘရှင်,မောင်မောင်ထင်,ကျိအန့်ပေါ,ညွန့်ဖုး,မောင်ခင်,ဘရှင်(၂), မောင်မြ, ဘသင်, ဖွားမောင်,ဟာဒနန်ဆင်နှ,ပေထင်း,ကိုးကြွယ်, လေမျိုး, ဘသာ, တီပီရတာဗွာသိ, ကောက်မျှတ်, မောင်ရွှေ, အောင်မြှိန့်, ဘဦး, စံပေ, ဗိန့်ထင်း, အန်အမ်-ဖတ်စ,ဘထင်(၂), မြိုးရျ။

ဒိုင်စေအောက်ဘန်း။ ။ဘမောင်, အစ္စုဒုလမတောက်, နှန်းညွန့်, ခင်မောင်, စံညွန့်, စီဒိုရိုကို-မဟာမက်,ဘဦး,ဝင်းထင်, ဖွားအောင်, ဘချစ်, အမ်ဟာရှင်, မောင်ဆင်, အက်စ်တီဟင်, မောင်မောင်,ဘဝင်း, ကြီးညွန့်, မောင်ရ, ထိန်းမောင်, ထွန်းပေ, ဖွားတင်, အောင်ထိန်း, ဘအုန်း, မောင်ကလေး,ဘသောင်,ဗစ္စာဂျူ စောလှ, ချစ်ဆွေ, ဘထင်, ကိုးမြစိန့်, ဟယ, မဟာမက်ယုန့်, မောင်ထိန်း,ဆက်စ်အင်ရတန,အောင်ဇင်, တင်မောင်,ကျော်ဇင်, ထင်ပေါ် , မောင်စိန့်(၂)။

<u>ဒိုင်အကက်စီစောင်ကန်း။</u> ။ကြီးမောင်ဝင်း,မောင်သောင်း, အသင်-ရှန်းမောင်, အင်ဘဝင်း, ကိုဝိ-မဒေသန်,ရှန်းဖေ,ဘအေး, ဆိန်ဖျားဟန်ပိန်, ဝင်းဖေ, ဖူသောင်, ဘသန်း, ဘရှင်, မောင်ကြွ, မောင်သက်, ဘကျော်,ခင်ခင်ထွန်း,ဘလေကုန်း,ဖူယုတင်,ယိုယို ကျော်ဟန့် , ဘဘ , အယုတိတ် , ဆုဆီ , ကောင် , ရိုးညွန့်, မောင်လွင်, အာက်စ်ကုန်းလွင်, ဗိရေချ။, အောင်ဖေ, ဘသိန်း, ရှန်းဖေ(၂),ဘစိန်,ဗိအာက်စ်စွတ်,ဘထိန်း,ဟာရှင်ဆို့င်,အေးဖေ, ယာကွတ်,ဘဘင်,မောင်ကြင်,ဘရွှေ,အသင်ဗိ-ချစ်တီး,ပင်မောင်, အောင်မင်း,စံထွန်း,ဘထွန်း,ခေါ်ကြီးဟန်,သဦးမောင်,ငွေမိုင်, စံသိန်း, ရိုးမင်း, ပုံအေး,နေဝင်း,စိန်ဘင်,အထ်ဟုတ်ထိန်,ခရစ်န, စံထွန်းအောင်, ရုထမန်, စံထွန်းဦး, စိန်ညိုထွန်း, မောင်ကန့်, မောင်ကြ, ဖူစိန်, ဘသင်, ကိုရွှမ်ဟုတ်, တီ-ဘလွင်, အက်စ် ခရစ်နဘွာဒီ, မောင်ဖူ, ညီဘု, မောင်ပု, ဘဆန်း, စံရ, ဘချစ်, ကြီးရွှေ, ကျော်ဦး, စိန်ခင်, ထွန်းရုံ, ဘသန်း (၃), မောင်ဖူ, ဘညွန့်, ရှန်းမောင်,ဘကျော်,မောင်တိုးဝင်း,မောင်မောင်ကြီး, ဆိန်ရှီအသင်-ရိုဗွန်းဒါ , နန်းခွယ်, ဇမ္ဗူနသန်း , ကိုအေး- ဘရ, မောင်အန့်,မမြဘိန်း,ဘင်ညွှန့်,တီပီ-ပန်းဖေး,ဘိစီ-ဂိုဂ်,မခင်ဆင့်, မစောရီ, ဗိုရှိုင်, ကိုဆင်, ရှန်းညွန့်, ဖေဆိုး, ကိုကြီး,ဝေဘဝေး သာတူ,ကြီးဇင်, ဘဖေ, ဘလွင်။

* * * * *

ယုဒသန် ကောလိပ်။

<u>ဘီ၊စ၊စ၊စသောက်ဘန်း။</u> ။မောင်ဘိုးသတ်, မောင်မြင့်, မောင် ဖူမောင်,မောင်ကြွန်ရ,မောင်ရို,အရှုမောင်စိန်, အထ်လိမ်ပေယာင်း, မောင်ချစ်။

<u>ဘီ၊စ၊စ၊စောကက်ဘန်း။</u> ။မောင်ဘိုးတရား,မောင်သိန်းမောင်, အယ်ဝင်-ဘသဘာ, မမေခင်,မမ။

ဒိုင်ခံအဓ္ဓဘသောက်တန်း။ ။မောင်ဖှာမောင်, ဘိ-မင်းကြိုင်, အဲရာမန့်, မောင် ကျော်ညွန့်, မောင်ဖုင်, မောင် ဘင်မောင်, မောင်ဘင်, မောင်ပိုင်, မောင်ဘု, အော်ရိုင်-မာရုထင်, ကျော်ဘွန့်, ဦး, မောင်ခင်, စီဗီဗီ-ဝေါ်ပါထီယား, မောင်ဘအုန်း, မောင်ဘခင်း မောင်ဘဝိုး, မောင်ဘမောင်၊

ဒိုင်ခံအဓဓအဘောက်တန်း။ ။မသိုက်, မောင်ဘကြွယ်, မောင် ကျော်, မောင်ဘသွတ်, မောင်ဘူး, မောင်ထွန်းပေ, စံထွန်းအောင်, မောင်ဖှာအောင်, မောင်ပေမြိုင်, မောင့်အေးပေ, မောင်ငွေလင်း။
ဒိုင်ခံအကေါ်စီအဓဘက်တန်း။ ။မသိန်းမေ, မောင်ဘ သန်း, မောင်ခုန်းထင်, မောင်ဘချွန်, မောင်ဘသန့်, မောင် ကျော် မြိုး, မောင်သာဘင်, ဘိန္ဒလောင်း၊

(ဆောင်ပုဒ်-တားထပ်)။ ။ဝီအေမ,သွောက်တမ်းကာ။ ကြောက်ခမန်း ပါပေ။ နောက်တမန်း၊ ညာသခြေမှာ၊ မြှမ်းမာတွေ အဆောက်။ ။ကျောက်ဖီးသွေး အမဲချိုင်းသလို။ ခဲကျော်ခေါင်-ကျောင်းတွေက ထွက်။ ။ရှစ်ခဲ,နှစ်, မြတန်း ဆောင်မှာညာ* သန်းကောင်မျှော်လျက်လေ,စန်းရောင်တော်ဆက်တဲ့,ကျော်ချယ် ရက်နေ့ဝယ်၊ ။ဝေသာလီ,ညီလာခွဲလိုမ။ ညီရှာတဲ့သီတတ်ပေ့ကွယ်။ ။အကြည် မတ်မွေ့,စွယ်ပေ။ တော့ထာကယ်အောင်မြိုဟုတ်ပြီထင့်။တောင်သိဂုတ်-နန်းရွေ အောက်မှာမြိန်းချိုရောက်လာ၊ဘဟန်းမြေ့ ရောက်သာယာမှာ၊ မှောက်သဟာ— သပိတ်ပေါ့လေ။

(ဝါ) တိတ်နိမိတ်ပေထင့်။ ကြိတ်ကြိတ်ကယ်နှင့်၊ သိမ်နှစ်လိမ်မှောက်သဟာ မှာ ကျောက်စာတောင် ထိုးလောက်ကဲ့လေး။

(ဝါ) အမျိုးသာရယ်တို့၊ အကျိုးများဆောင်တဲ့,တိုကျ။ပျိုအပေါ်ကွ သည့်။ အမှောက်မှာ ဒိုလ်ရွှဲပေါ့လေး။

---

* သနေအခါ၊ "သန်းခေါင်" ဟုရေးသားလေ့ရှိကြသည်။ ။ပိုရာတွင်း ဘွဲ့တင် လက်ဘွဲ့၊ "ညဉ့်နက်သန်းကောင်မှလုံးဝေလာင်လျက်သည့်ခေါင်တုန်ရိုက်မှိုရျင်းတိုက်,ပြီ" ဟုသော‌ခွဲအသုံးလိုးနှင့်အညီ၊ ဤဘားထဲမှာ "သန်းကောင်" ရေးသားကာလေး လေးလေး စားစား၊ မှတ်သားကြရာ၏။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်ကျွန်ုပ်တို့၏ တမြို့မ ထည်းဟူသော
ရှေ့မှ မရှိတည်းဟူသော ဘိသေယမ၏ ရတီယချောက်ထင်း
ချောက်ထုံး များကို၊ ကြွားနာရ သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့မှာ များစွာမှ
ဝမ်းသာအားရရှိတော်မူသည်နှင့်၊ အိုတပည့်မမေရီ၏ညီမည်သော
မနူလေးရတနာပုံ၊ ရိပ်မြုံတောင်မန်း၊ အောင် ကြွှန်းဝင်၊ နန်း
မတော်မောင်၊မေဝမင်းခေါင်အကြောင်းများကိုရေးသားစီကုံးခဲ့
ပေတဲ့၊ ၊***"ရွှေညွှန့်ရ၊ မေဝတဲ့မင်းခေါင်၊ ၊ဟဋ္ဌမ၊ သင်္
ဟနာတင်တဲ့၊ဘဝရှင်ဆွေတော်ကျွန်မို့၊ နှစ်မြို့ဝန်-မိုင်းသေနတ်၊
နှင်းအပ်သောင်ပေယောင်၊ ၊အမျိုးကဖြင့် မေးတော့မောင်၊ ဘာ
ကောင်ထိုထင်သလဲ၊ ၊မကြောက်ထောက်ပါဘူး၊နောက်ပေါက်
တွေပဲဟူသမျှ၊ မိုးမှမပြ"၊ ၊ဟူသော ပရိဘာသာ၊ လေသည့်
အတိုင်း၊ ဇာတိုင်းစံ ယောဂီသည်၊ ဤမည်သောနောက်သားတွေ
ကို၊ယောကျ်ားမပီသ၊ရည်စရကောင်ကလေးတွေဟု၊ရှေးရှေးက
ထင်မှတ် မိချေသည်၊ ၊အနှိုလို ထမျိုးကြွား ရတော့၊ ကိုးစား
လောက်ပါပေတယ်၊ ၊ပိုးအပြားထခေတ်ခေါ်ကိုတောင်းစပ်ချိန်
အတွင်လုရချွင်၊ သင်ပြို့ရှင်- တင်ခေါင်းဆိုတဲ့၊ ဘောင်ချောင်း
ရိုထမ်းတိုက်ထောင် တောင်၊ လိုရင်း သောင် မည်ဟု၊ အောင်စည်
တော် သောင်ချွန်းထိုမို့၊ ပေါင်ကွန်း သိမ်းပိုက်ပြီး၊ ကျိန်းအလိုက်
ကောင်းစားမည်၊ယောကျ်ားသားတွေကဘဲဟု၊ အနှံ့နှံ့သောပဏ္ဍာ
ဆုတွေနှင့်၊သာရမျှားတောင်မှခေါ် ပိလေ၏။

ထိုသို့သေပရမျှားခေါ် ပြီးလျှင်၊ အကြင်သို့သော ဝတ်ရုံတော်
ထိပ်တွင်၊ ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ သိတင်း သုံးတော်မူ ဘုရားသော
ကျောင်းတော်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ၊ရင်းပြင်တခြား၊သင်ရှု
ရှင် ဘုရား၏အရှေ့ဘက်နားတွင်၊ ရှင်မဟာသီလဝံသ၏အမျိုး
ပွားပနာခဲ့တဲ့၊ရတနာမနိဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ၊ရွှေပေါင်
နှောင်းဖြစ်တွေ စိတ်ကူး စိတ်ကူးပြီး၊ ဗုဒ္ဓချင်စိတ် ပေါက် ရှိ
ရောက်ချင်စိတ် ရှိမှ သဖြင့်၊ ကိုင်း-တပည့်မ တို့၊ အဘုည့်ကို
အဘုည့်ကိုဘုန်ခံခြင်း၊ဝတ်များကိုလဲ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိစေကြနှင့်၊

ဝိသေသသ အကြောင်းရေးခဲ့လျှင်၊ ရှောင်းဦးက မပဋ္ဌာဂကို၊ အခါ မသင့်၊ အပင့်ဖွတ်လိုက်ကြဘိသေသပဟုပြောပြီး။ တလေသောတခါ၊ တခေတာ၁ခွါဝရက်၊ ခေသဇ္ဇဥ္ဇခဏာ၊ ကြွတော်မူကြီး ကြွတော်မူဖြင့် ရေသသတတည်း။

ဘိဒေအမ,ကရွော နိဋ္ဌိတော။

ထိုင်းကောက်ဖြစ်ခြင်းကို၊ဇာတ်ရင်းကဖြန့်၍
ပေါ်ပေါ်တော်မူခြင်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောသင်မဟာ ရဋ္ဌသာရ ကျောင်းတော်ရာနှင့်ရှင်မဟာသီလဝံသ၏သင်းချင်းတော်များကို၊ရေးရှုံ ခဲ့ပြီးကာလ၊ ဘိတင်း သုံးတော် မူရင်း ဖြစ်သော သပိတ်လွယ် တောင်ထိပ်သို့၊အဘိတ်နေ့ကပင်ဖြန့်သည်ကြွရောက်တော်မူသော ရာ။ သောဒါ,ကောသာ,ခေမာ,စသော ထပည့်မ တို့သည်၊ ညချမ်း သောအခါ၊ တရားပေစာ နာခြင်းငှါ လာရောက်ကြ၍၊ ထနေ့က- ဘိဒေအမ,မေရိတ္တောက်သည့် သပိတ်ပျောက်အခြင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍၊ ဖွတ်လွက် ဖွတ်ချက် တို့ကို၊ ဆက်လက်၍ ထပန်၊ ပေါ့လိုပြောလိုဖြန့် သနှင့်၊ ထမန်က ထိုင်းကောက်ကို၊ ကိုင်း- ထထောက်ဆက်ကြီးမို့ တယ့်မရို့၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဆက်ပါမည် နည်းဟူမူ။

အိုတပည့်မအပေါင်းတို့၊ ကျွန်ုပ် တို့ သည်၊ ငှင်း ထိုင်း ကောက် မဖြစ်မီ၊ အတီတေကာလ၊သုရိယသတင်းစာ ပေါ်ကာတဲ ပင်၊ အကြင် သုရိယ တိုက်ရှစ် မောင်တျာသော၊ မောင်ဘပေတို့ ပင့်ဆွောက်သဖြင့်၊ အောက်မြည်ရန်ကုန်သို့ရုန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပြီး နောက်။အောက်နှင့်အထက်၊ဆန်တက်ရန်ဆင်းကာသွားလာနေ၍၊ တခါတခါမှာလည်း၊ မြေလတ်တနိုဟုခိုအပ်သော၊ထိုမည်သော သရေခေတ္တရာမည်သော ပြည်မြို့ကြီး၏၊ မှီဝီးမက်လာ သာသွယ် တကာထ်မြင့်မောက်တျာသော မိုးဦးတောင်ထိပ်မှာ ဘိတင်း သုံ

ပြီး၊ နဝင်းတုံး အချက် မိလောက် အောင်၊ အပ္ပိရုတ် ထိုးတော် မူသ၏။

ယင်းသို့အပ္ပိရုတ်ထိုးပြီး၊ အမျိုးသားသာသနာ့နှင့်မညီသော အသွေး မေး ဝေ မှ မည် ဟု၊ အနှိုလို လုပ်ကိုင် နေ သော အဖြစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂-ခု၊ ဘိတင်းကျွတ်လ အ တွင်း သည် ကား၊ ဤမြန်မာပြည်အတွင်းအသင်းအပင်းဟုသမှုတ်၍လည်း၊ တွေ့ရှိသော အပေါ်ဝါဒ ရှိကြကုန်၏။ ဦးဥတ္တမ ကိုယ်တော် သည် လည်း၊ အနှိုင်းအခါ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ရှိနေသဖြင့်၊ မိမိတို့အမျိုးသားတို့၊ တိုးပွါးရာ တိုးပွါးကြောင်း၊ ၎င်းအိန္ဒိယ လူကြီးခေါင်းဆောင်တို့၊ ကောင်းအောင်လုပ်နည်းကိုင်နည်းများကို၊ မြန်မာပြည်အတွင်း၌၊ သတင်းစာတိုက် တို့သို့၊ မပြတ်မလပ် သတင်း ပို့လျက်ရှိနေတော်မူ၏။ ယင်းသော အခါ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ၊ ကျန်သည့်အလုပ်သမား သင်းရဲ့သားတို့အသင်းများ၏ "ကွန်ဂရက်" အစည်းအဝေးတွင်၊ နည်းပေးလမ်းပြ၊ ဥတ္တမ ဗြိတိခင်-ထောထောရှု ပတ်ရေးပြောဆိုသောစကားတို့သည်လည်း၊ စိတ်အားထက်သန် ဖွယ် ကောင်းပါ ပေ၏။ ထိုမှ တပါး၊ အိုင်ယာလန် ကျွန်းက လည်း၊ လွှတ်လပ်ပြီး၊ အပေါက်ကြီး ပွက်သဖြင့်၊ ကြက်သီး ထ ဖွယ်သည် ကောင်း၏။ ယင်းမှ တပါး၊ ဝန္နီဟုသောပုဂ္ဂိုလ် ကြီးကလည်း၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံလျှောက်ကာ၊ သပိတ်မှောက်တရား များကို ဟောကြားသဖြင့်၊ ကျောင်းများကို သပိတ် မှောက် ခြင်း များနှင့်၊ လူထုအား ကောလိပ် ကျောင်းတွေ ထောင်၍၊ ထမြောက် အောင်မြင်ကြ၏။

ယင်းသောအချိန်အခါမှာ၊ ငါတို့မြန်မာပြည်က၊ အာဏာနည် ခေါင်းဆောင်ဆိုသည့်ကိုယ်စားလှယ်ကြီး-ဝတ်လုံတော်ရ ဦးပု၊ ဝတ်လုံတော်ရ၊ အမ်အေ,မောင်ထိန်းမောင်၊ သူရိယတိုက်မှ၊ ဘီအေ,မောင်ဘပေတို့သည်လည်း၊ ဤမည်သော ဒုတိယ အခေါက်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သွားပြန်သဖြင့်၊ အင်္ဂလန်ပြည်မှာပင်ရှိနေကြသော ဟူ၏။ ထိုသို့ရှိနေကြရာ၊ တရံရောအခါ၊ မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်

ကြီးယောင်ဘာပေကာ၊ မြန်မာပြေအတွင်း၊ သုရိယသတင်းစာတိုက်သို့၊ တိုက်ရိုက်ပို့လိုက်သောခရီးစဉ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း မှာသည်း၊ လွန်စွာစိတ်မြောက်ပြီး။ သပိတ်မှောက်ဘွယ်ကောင်းပါပေ၏၊ ။ သပိတ် မှောက်ဘွယ်ကောင်းပုံမှာသည်း။အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူလို၊

မောင်ဘာဝေ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း။

၇-၁၀-၂၀-က၊၁၃-၁၀-၂၀၊ ၊အောက်တိုဘာလ ၇-ရက်နေ့တွင်၊ မြန်မာပြည်အတွက်၊ မည်ကဲ့သို့ စီမံမည်ကို၊ မစ္စတာမွန်တေဂူထံမှသတင်းရရန်စီမံထားသော်လည်း၊ ၎င်းနေ့တွင်ပင် မစ္စတာမွန်တေဂူ မကျန်းမာ၍ အလုပ်မဆောင်နိုင်သဖြင့်၊ အကျိုးအကြောင်း မသိရဘဲရှိ၏၊ ၊ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်နေရာ၊ မစ္စတာမွန်တေဂူကျန်းမာလျှင်ကျန်းမာခြင်း၊ သိနိုင်ရန်သာထပ်မံ၍စီမံရပေသည်၊

အတွင်းစကားကြားရသည်မှာ၊ အိန္ဒိယအစိုးရတို့က၊မိမိတို့အကြံပေးချက် အတိုင်းသာ စီမံပေးရန် ခုခံ၍နေသဖြင့်၊ မစ္စတာမွန်တေဂူမှာ၊ ၎င်းတို့ဘက်သို့စိတ်ပါလာသော ရှိပုံထင်ရှားသော ရှိပေသည်၊ ၎င်းသတင်းမှန်ပါက၊ပြည်မပြည်သူပြည်သားတို့လိုလားချက်နှင့် ဆန့်ကျင်၍၊ အတင်း စီမံခြင်းပင် ဖြစ်လေ သည်။ ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊မည်သို့ခုခံရမည်ကိုစီမံရန်သင့်ပေသည်၊မစ္စတာမွန်တေဂူသည်၊ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတို့လိုလားချက်နှင့်အညီ မပေးခဲ့ပါမူ၊ ထမ်းဆုံးသို့၊ရောက်ရှိပြီဖြစ်၍၊ ဘိလပ်တွင် ထပ်မံကြိုးစားရန်လိုဖွယ်တော့သည်မထင်၊ မြန်မာပြည်တွင်ပင်၊ကြိုးစားရန်လိုပေသည်၊ကျွန်တော်တို့လိုလားသောအချက်မှာ၊မြန်မာပြည်သည်၊ ဗြိတိသျှ အင်ပိုင်ယာ နိုင်ငံ အပေါ်အဝင် ဖြစ်သော်လည်း။ အတွင်းရေးကိစ္စဟူသမျှတို့တွင်၊တိုင်းသူပြည်သားတို့ဝင်ရောက်၍ စီမံနိုင်သော တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်နည်းလိုလားခြင်း ဖြစ်ပေသည်၊ အစိုးရကမပေးလိုမူ၊ မြန်မာပြည်ဘွား တိုင်းရင်းသားတို့သည်၊

မိမိတို့ဘာသာသာစီမံ၍ယူရန်သင့်ပေသည်၊ ဤသို့စီမံရာ၌၊ အောက်ပါ အချက်တို့ဖြင့် စနိုင်၏။

ရွာတိုင်းတွင်၊ရွာကော်မီတီများဖွဲ့စည်းခြင်း။ ၎င်းရွာ ကော်မီတီတို့သည်၊ ရွာ၏ကျန်းမာရေး၊ရွာသူရွာသားတို့၏ပညာရေး၊ ရွာသူရွာသားတို့၏စီးပွါးရေး၊ ရွာသူရွာသားတို့၏သာသနာရေး စသည်တို့ကိုစီမံရန်ဖြစ်၏။ ။စီမံပုံမှာ၊ရွာတိုင်းတွင်ကလေးများ အတွက်ကျောင်း၊ လူကြီးများအတွက် စာဘတ်ရုံဖွင့်ခြင်း၊ (ဤ အရာတွင်၊ ရဟန်းတော်များကူညီနိုင်၏။) ရွာတိုင်းတွင်၊ ရွာသူ ရွာသားများ စားသုံးသော ပစ္စည်းများ ဝယ်ရန်နှင့်၊ ရွာက ထွက် သော ပစ္စည်းများရောင်းရန်၊ ၎င်းအတွက် သမဝါယမ အသင်း ဖွဲ့ခြင်း၊ ထိုရာတွင် လူခိုးသူမိုက်နည်းရန်နှင့် ကျန်းမာရန်၊ ၎င်း အတွက် ဥပဒေလုပ်ခြင်း၊ အမှုအခင်း ဖြစ်ပွါး လာလျှင်၊ ရုံးဖြင့် ကသွားသို့မသွားဘဲ၊ ရွာကော်မီတီ လူကြီးများ စီမံချက်ကို နာခံ ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားပစ္စည်းများကို အသုံးနည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်၊ အိမ်တအိမ်, ယက်ကန်းစင် တခု ရှိစေခြင်း၊ ရွာတွင် သုံးသော ပစ္စည်းဟူသမျှကို၊ ရွာတွင်ဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်အောင် ကြိုးစားခြင်း၊ တရွာလုံးတွင် ညီညီ ညွတ်ညွတ် သင့်တင့် မျှတကြ၍၊ စည်းလုံး ညီညွတ်စေခြင်းတို့ဖြစ်လေသည်၊(၎င်းအရေးတို့တွင်၊ရဟန်းတော် များကသမ်းဖြနိုင်ပေသည်။)အတိုကောက်မှာ၊

(၁) ရွာတရွာလျှင်သမာဓိကော်မီတီတခု။
(၂) ရွာတရွာလျှင်၊ သမဝါယမ အသင်းတသင်း။
(၃) ရွာတရွာလျှင်၊ စာသင်ကျောင်းတကျောင်း။
(၄) ရွာတရွာလျှင်၊ စာဘတ်ရုံတရုံ။
(၅) အိမ်တအိမ်လျှင်၊ ယက်ကန်းစင်တစင်။
(၆) ရွာသုံးပစ္စည်း၊ ရွာတွင်ရှိစေခြင်းဖြစ်စေခြင်း။
(၇) ရွာသူရွာသားတို့ညီညွတ်ချစ်ခင်စည်းလုံးကြခြင်း။

ရွာများတွင်၊ အထက်ပါအတိုင်းဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ မြို့များတွင် လည်းဖြစ်စေလိုပေ့မည်၊ မြို့များမှာ ရွာများထက်ကြီးသဖြင့်၊ ၎င်

ကွက်ချွဲ၍ အထက်ပါအတိုင်းဖြစ်စေသည့်ဖြင့်၊ တမြို့လုံးအုပ်ချုပ်ရန်အတွက်လည်းထပ်မံ၍စီမံရပေလိမ့်မည်။

အထက်ပါအတိုင်း။ရွာတိုင်းမြို့တိုင်း၌ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ရွာနှင့်မြို့များ ဆက်သွယ်ရန် အတွက်၊ အဖွဲ့ အစည်း များ စီမံ ရလိမ့် မည်၊ ထိုနောက်၊ ဒီစတြိတ်စီရင်ရ တခုလုံးကိုချုပ်ရန် စီမံရလိမ့်မည်၊ ၎င်းနည်းတူ တပြည်လုံးအတွက်စီမံရလိမ့်မည်။

ယခု အခါ၊ ပိုင်-အမ်-ဘီ-အေ- အသင်း များ နှင့် အလားတူ အသင်းများရှိသဖြင့်၊ ၎င်းအသင်းများ ရှိရာ၊ ရွာတိုင်းမြို့တိုင်းက အခွင့်ပြုပါလျှင်၊ အလွန်ပင်လွယ်ကူပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် ပေးသော အကြံအစည်သည်၊ အစိုးရနှင့် ဆန့်ကျင် သည့်လည်း မဟုတ်၊ ဥပဒေနှင့်လည်းမဆန့်ကျင်ပေ၊ ဖြစ်မြောက်ရန် မလွယ် ကူဟုလည်းမပြောနိုင်ပေ၊အထက်ပါအကြံအစည်ကိုဖြစ်မြောက် အောင်ကြိုးစားရာ၌၊ အထူးသတိပြုရမည့်အချက်တို့မှာ၊

(က) ငါးပါးသီလကိုကြပ်ကြပ်စောင့်ရှောက်ခြင်း။
(ခ) အစိုးရဥပဒေနှင့်မဆန့်ကျင်ခြင်း။
(ဂ) မှန်းဆိတ်မရှိစေဘဲ တရားသက်သက်မျှ ခြွင်းတို့ဖြစ်ရပေသည်။

မွန်မြန်မာတို့တွင်၊ လူမျိုး၊စကား၊ဘာသာသာလုံးဝံစေလူဝံသည် တို့ တူသည်တကြောင်း။ ယခုအခါ အလွန်တရာနီးကြား ထတွေ့ ကြ၍ ညီညွတ်ရာက်ရှိသည်တကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်၊ကျွန်တော် အကြံအစည်သည်၊ တခြားတိုင်းပြည်မှာထက်၊ မြန်မာပြည်တွင် သာ၍ဖြစ်မြောက်နိုင်ပေသည်။ ၎င်းအကြံအစည်နှင့်ပတ်သက်၍၊ အထူးသတိပြုရန်အချက်တို့မှာ၊

(၁) မိမိကိုယ်ကို၊ မိမိမရိုသေလျှင်၊ မည်သူမှ ရိုသေမည် မဟုတ်၊ (၂) မိမိကိုယ်ကိုမိမိမချစ်လျှင်၊ မသနားလျှင်၊ မကြွလျှင်၊ မည်သူမှချစ်မည်သနားမည်ကြွဘလောမည်မဟုတ်၊ (၃) မိမိ ကိုယ်တိုင်တရားမရ၊သံဝေဂမဖြစ်လျှင်၊ မည်သူမှကယ်နိုင်မည်

မဟုတ်၊ ရင်းနှည်းတွေ၊ (၄) မိမိ လူမျိုး၊ မိမိ တိုင်းပြည်၊ မိမိ ဘာသာ သာသနာတို့ကို၊ မိမိမရိုသေချင်၊ အခြင်ရာ ရိုသေမည် မဟုတ်၊ (၅) မိမိလူမျိုး၊ မိမိတိုင်းပြည်၊ မိမိဘာသာ၊ သာသနာကို၊ မိမိတို့မချစ်ချင်၊ အခြင်ရာကချစ်မည်မဟုတ်၊ (၆) မိမိလူမျိုးကမှာသတိမရှုမကြိုးစားချင်၊ အခြင်ရာကကာယ်နိုင်မည်မဟုတ်၊ "ဥစ္စာရင်လိုကဥစ္စာရင်ခဲ့ရသည်"၊ တာဝန်ခံရေပ်မိုးနည်းရလိုကြမှု၊အသက်ပါအကြီးအစည် ထမြောက်အောင်မြင်ရန်၊ မြန်မာပြည်သွား တိုင်းရင်းသား ဟူသမျှ တို့သည်၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ တာဝန်ယူ၍၊ မထမမြောက်မခြင်း၊ ကြိုးစားကြရန် တောင်းပန် လိုက်ပါပါသည်၊

မောင်ဘဓေ၊

* * * * *

ဒီတပ်ွဲ့မ အပေါင်းတို့၊ ၊ရင်းနောက် တမုံ၊ ရန်ကုန် ယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေနှင့်စပ်လျဥ်း၍၊ ၊[၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် ကြေငြာထားပြီးဖြစ်သည့်ရန်ကုန်မြို့၊ ယူနီဘာစီတီထိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၊ ဒုတိယပုဒ်မ ၂-အရနှင့်စပ်လျဥ်း၍၊ အဆိုပါ ထိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီး၏ အက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇဘ်ဘာ ၁-ရက်နေ့ကို အစပြု၍၊ အရေးယူအသုံးပြုမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ မြန်မာပြည် ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်-အောင်နာရေဘီ မစ္စတာအဗ္ဗလျူးဘူဝရေရှာဗီ၏ အမည်နာမနှင့်၊ နိုဝင်ဘာ ၃၀-ရက်နေ့တွင်၊ ရာဇ်ပြန်ကြေငြာလိုက်တယ်တဲ့]၊

ထို့နောက်၊ ဘီအေမ့ရှောက်ထားတဲ့ အတိုင်းပင်၊ ယခင်ကကူးရှင်းပဲကိုက်စကူးကျောင်းက၊ အပေါင်းသေဘာသဝိတ်တပ်ွဲ့တို့နှင့်ဝင်လျဥ်းပြီ၊ သုရိယ သတင်းမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်း ထွေမြင်တော်မူရပြန်လေ၏၊

ကုလားရှင်းပရိုက်စကူးကျောင်းသားများနှင့်ပတ်သက်၍ အစည်းအဝေးပြုလုပ်မည့်အကြောင်း။

ကျောင်း မ တက် ဘဲ ရှိ နေ ကြ သော၊ ကုလားရှင်း ပရိုက် စကူး ကျောင်းသား ကလေး များ၏ မိဘများ၊ အုပ်ထိန်းသူများ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းသူပြည်သားများနှင့်၊ဗုဒ္ဓဘာသာကြီးပွါးရေးကို လိုလားသောသူတို့အားဖိတ်ကြားပါသည်။ အကြောင်းမှာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးသားကျောင်းသားကလေးများမှာ၊ ဘာသာကဲ့ ကျောင်းများတွင်၊ ပညာသင်ကြား နေရသည်တွင်၊ လွန်ခဲ့သည့် တန်းဆောင် မုန်း လဆန်း ၁၄-ရက် နေ့ က၊ ကျောင်း မပိတ်၍ ထွက်သွားကြရာ၊ ဈေးအခါကကဲ့သို့၊ တယောက် ၄ ပဲ ကျသော မဟုတ်၊ တယောက် ၃ ကျပ်ဖြင်းထန်စွာဒဏ်တပ်ခြင်းစသော အကြောင်းများကို၊ ချမ်းသာ ပေးသနားသပါရန်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီး များကို တောင်းပန်သော်လည်းမရ၍၊ ၎င်းတို့၏ အမျိုးမျိုးနှိပ်စက် ခြင်းမှ ကာကွယ်ရန်၊ တညီတညွတ်တည်း ကျောင်း မတက်ဘဲ ရှိနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း။

ထိုအကြောင်းများနှင့်ပတ်သက်၍၊ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် အဆိုပါကျောင်းသားကလေးများ၏ မိဘများ၊ အုပ်ချုပ်သူများ တွေ့ဆုံကြပြီးလျှင်၊ မည်ကဲ့သို့ စီမံကြ မည် ကိုဆုံးဖြတ်ရန်၊ ၁၉၂၀ ပြည့်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃-ရက်သောကြာ နေ့ ညနေ ၅ နာရီခွဲ အချိန်တွင်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဗိုလ်ချုပ် ဘုရားလမ်း နံပါတ် ၃၉-၄၀-တိုက်ကြီး၏ အပေါ်ဆုံး ထပ်သို့၊ ဆက်ဆက် ကြွရောက်တော်မူကြပါမည့်အကြောင်းတောင်းပန်ပါသည်။

*မောင်ဘိုးတေ။
ဝွဲဝေး၊
ရန်ကုန်မြို့၊

* ၎င်းမောင်ဘိုးတေကား ထားဝယ်မြို့ မောင်ဘိုးတေကျော်၏ ယခုအခါ ဟံသာဝတီ ရန်ကုန်မြို့ကျောင်းသားလာနေပြီ၊ ဘုန်းသစ်ကိုယ်နှင့်အတူ မျှော်စောင်သူ့ရှေ့ဝနေ ပေးသော၊ ထားဝယ်သူကြီး မောင်ဘိုးတော ပေတည်း။

အိုဘယ့်ပည်မှ မျှားရွာ၊ ဘာရျားနာတို့၊ ၊အာခိုပါ အကြောင်း များရွာ တို့ဖြင်၊ အကြင် သို့သော ယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို အတည် ပြုရချိန့်မည်သော၊ သဘောသဘာမတူနိုင်ဟု ဆိုပြီး၊ ထိုမည် သော ရန်ကုန်ကောလိပ်ကျောင်းသားများနှင့်၊ ဂျပ်ဆင်ကောလိပ် ကျောင်းသား တို့သည်၊ အနှီထိုသော မြန်မာ့ ဝေါဟာ၊ ဝေါစာ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂-ခု၊ တန်း ဆောင် မုန်း လဆုတ် ၁၁-ရက်၊ ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၉၂၀-ပြည့်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၆-ရက် နေ့က စ၍၊ တညီတညွတ်တည်း၊ ကျောင်းမတက်ဘဲနေကြသောအကြောင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ သတင်းစာအပေါင်းတို့ကလည်း၊ကောင်းချီးခုမေဘ်၊ သာရုခေါ် ကြသေ၏၊ ၊ထိုရာတွင်၊ကျုပ်တို့၏တပည့်ရင်းချာ၊ ဒကာရင်းစစ် ဖြစ်ပေသော၊ သူရိယသတင်းစာတိုက်၏ မင်းနိုတ် ဂျင်းဒါရိုက်တာ၊အယ်ဒီတာ *မောင်လှဘောကမူကား၊"ဂုင်း တန်း ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၂-ရက်နေ့ထုတ်၊သူရိယအခေါင်ကြီးတွင်၊ ဤကဲ့သို့ ကျောင်း တွေ ဖြစ် ရ ခြင်း သည် ကား၊ အ ခြား သော အကြောင်းကြောင့်မဟုတ်၊ မြန်မာပြည်သူပြည်သား အားလုံးတို့ မနှစ်သက်တဲ့ ယူနီဘာစီတီကျောင်းမျိုးကို၊ မြန်မာပြည်အစိုးရ မင်းတို့က၊ အတင်းတည်ထောင် ဖွင့်လှစ်ပေးသည့် အတွက်ဟု၊ ဖြစ်တင်စကား ရေးသားသမင့်သေဘ်လည်း၊ အခွင့်အခါကိုကြည့် လျှင်၊ မိမိတို့ ရဉ္စာသော ပုဂ္ဂိုလ်စကူး ကျောင်း များ၊ ကောလိပ် ကျောင်းများမှာ၊ မကြာမီအတွင်း တည်ထောင်နိုင်ပေလိမ့်မည်၊ ထိုရာတွင်၊ နေ့ချင်းညချင်းမဖြစ်နိုင်၊ သို့မဖြစ်နိုင်သည့် အတွင်း၊ သည်းညည်း ခံ၍၊ နေရင်း ကျောင်းကာန တို့သို့၊ ပြန်တက် သင့် ကြောင်း"နှင့်ရေးသားသော၏တဲ့၊

ထိုခေတ်အခါမှာ၊ မစ္စတာမောင်မှိုင်းတည်းဟူသောကျုပ်တို့ သည်လည်း၊ ဘောဒါနိုမည်သော တပည့်မ မင့်ချောက် ချက်နှင့်၊

---

* မောင်လှဘောမှာ ယခုအခါ မြန်မာပြည်အစိုးရတို့၏ သတင်းစာဌာနတွင်၊ မြို့ကြီး နေ့စဉ်ကြီးအဖြစ်နှင့် ထမ်းရွက်လုပ်ကိုင်နေသူပင် ဖြစ်သည်။

ဖြည့်မြို့တဲ့ဘက်ကား၊ ဖိုးဦးတော်ဝပေါ်နဲ့၊ ပျော်ပျော်ကြီး ဘဝတင်းသုံး ထျက်ရှိရကား။ ကျောင်းသားတို့ အကြောင်းကို ကြားရ သဖြင့်၊ အားရဝမ်းမြောက်စွာနှင့်၊ အောက်ပါတေးထပ်ကို၊ ရေးစပ်တော် မူသတည်းဟူ၏။

* * * * *

သပိတ်မှောက်ကျောင်းသားများသို့ တေးထပ်။

ဗုဒ္ဓိတာ—စိတ် (အက်) ဤမြို့ပြည်မက်မှုန်းစင်သည့်အခက်
မတုံးခင်ထယ်မြို့ရွှင်ရွှင်ညည်တူ။ ။ကောသဲ့ဆိုတဲ့–၂ ထိပ်, ကျောင်း
အောင်သပိတ်တောင်မှောက်ကြသတဲ့။ ။ပရိုက်ဖက်,ဆာအနေ။
ဆေရာတွေသင်မဲ့။ စာပေမခြင်တဲ့ ခင်ပတောင်ကွဲ့ကော်ဘွယ်။ ။
"ကူးရွှင်း"ပေါ်ပိုက်စကူးဆီကမြိုက်ဆုံးလို့ကူးစက်ပွဲကျယ်။ ။
အတူးခက်ထုံဘွယ်ပေ။ ခန့်တယ်ထယ်"စိုးတိ"က၊ သည့်–၂ထိပ်
ဝင်ပင်စေ။ ခွန်မြိုသံတွေ။ ။လွှမ်းပေါ်ခုံခန့်လေသည့်။ မြန်မြေကွင်
ကျွဲပေါ် တေ။

ဤအထက်ပါ တေးထပ် ဆုံးသော အခါ၊ သောဓါရီ ဝေသော
ထပည့်မတ္တိကတောင်ပင်၊ ရွှင်ပျသော အမူအရာဖြင့်၊ များစွာမှ
သာရှပေါ် ကြလေ၏။

ယင်းသို့သောရန္တမောစနုသ၊ ခြွတသကောင်းမျိုးများပေးပြီးချွင်၊
ပခေင်လွှန်ခဲ့သောသပိတ်မှောက်ကျောင်းသား၊ ဆိုင်းကောသတား
တို့၏အစွာပြုတ်ကို၊ သရုပ်ဖော်ပေါ်စရာ၊ဆရာကတဖန်၊ ဆက်
ထက်၍ ဟောဖြန့်လို သဖြင့်၊ ။ဒီ-တပည့်မ အဆပါင်းတို့၊ ရင်း
သပိတ်မှောက်ရင်း၊ ကူးရှင်းခေါ်-ရေရှခရစ်ကျောင်းသားကလေး
များမှာ၊ သနားလဲ သနားစရာကောင်းတော်မူ၏၊ ။အကြောင်း
သော်တမူကား၊ တန်းဆောင်မုန်း လဆုတ် ၁၂-ရက်နေ့ထုတ်၊
သူရိယသတင်းစာမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရဖြန့်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဘာသာစင်္ဂလိပ်စ်ကျောင်းတည်ထောင်ပေးတော်မူကြရန် အသနားခံခြင်းအကြောင်း။

ရန်ကုန်မြို့အလုံရပ်ရှိကုုးရှင်းပိုက်စကူးခေါ်အမေရိကံနှစ်ခြင်း ခရစ်ယာန် သာသနာပြုကျောင်းမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကျောင်းသားများက၊ ရှိသေလေးမြတ်စွာ နှိုးအသနားတော်မြတ် ခံပါသည်၊ အရပ်ရပ်ရှိဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းသူတော်ကောင်း တို့ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်တို့ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုကျောင်းတွင်နေရသော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းသား ကလေး တို့မှာ၊ ဘာသာရေး နှင့် ပတ်သက်၍မည်မျှလောက်စိတ်ဒုက္ခရောက်ကြရသည်ကိုအောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ထောက်ထား၍၊ သိရှိတော်မူကြပါလိမ့်မည်။

စိတ်ဒုက္ခရောက်ရသောအကြောင်းများမှာ၊

(၁) အင်္ဂါနေ့ နှင့် ကြာသပတေး နေ့ များ တွင်၊ နံနက် ၁၁-နာရီ ၄၅-မိနစ်က ၁၂-နာရီ ၁၀-မိနစ် အထိ၊ ခရစ် ယာန် ဘုရားကို အမြဲရှိခိုးရခြင်း နှင့်၊ ခရစ်ယာန်တရားကို မနာသဲ မနေ ရခြင်း။

(၂) ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားများမှာ၊နံနက် ၁၁ နာရီခွဲ အချိန်က ၁၂-နာရီအချိန်ထိ၊ ခရစ်ယာန်တရားကို အမြဲနာရခြင်း နှင့်၊ ခရစ်ယာန်ဘုရားကိုအမြဲရှိခိုးဝတ်ပြုရခြင်း။

(၃) ပဌမတန်းက ကိုးတန်း ထိ၊ ကျောင်း သား များ မှာ၊ နံနက် ၁၁-နာရီခွဲအချိန်က၊ ၁၂-နာရီအချိန်ထိ၊ ခရစ်ယာန်ကျမ်း ဂါကို အမြဲ သင်ရခြင်း နှင့်၊ ၁၀-တန်း ကျောင်း သား များ မှာ၊ တနင်း လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ နေ့တိုင်း၊ နေ့ ၁-နာရီ အချိန်က ၁-နာရီ ၄၅-မိနစ် အချိန် ထိ၊ ခရစ် ယာန် ကျမ်း ဂါ ကို အမြဲ သင်ရခြင်း။

(၄) အစိုးရကစစ်မေးသော ၇-တန်းနှင့် ၁၀-တန်းစာမေးပွဲများမှတပါး၊ကျောင်းကစစ်မေးသော အစမ်းစာမေးပွဲများနှင့်၊ အတန်းတင်စာမေးပွဲများတွင်၊ ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာကို၊ ဘာသာတရပ်ပြုလုပ်၍ ဖြေဆိုရခြင်း။ ၎င်းကျမ်းစာကိုဖြေဆိုသည့် အမှတ်နှင့်၊ အစိုးရပြဋ္ဌာန်းသောသင်ခန်းစာများကိုဖြေဆိုသည့် အမှတ်များကိုပေါင်း၍တွက်ပြီးလျှင်၊ အမှတ်နည်း၍နောက်ဆုံးကျသော ကျောင်းသားများကိုစာမေးပွဲဝင်ခွင့်ပြုခြင်း။

(၅) ဗုဒ္ဓဘာသာအခါကြီးရက်ကြီးများအတွက်၊ကျောင်းမပိတ်သည့်အပြင်၊ ၎င်းနေ့များတွင်၊ခွင့်တိုင်၍လည်းမရ၊ အခြားနေ့များတွင်၊ ကျောင်းမတက်က၊ ဒဏ်ငွေ ၄ပဲ သာပေးဆောင်ရသော်လည်း၊ ၎င်းရက်ကြီးအခါကြီးတွင်၊ ကျောင်း မတက်က ဒဏ်ငွေ ၁ ကျပ်ပေးဆောင်ရခြင်း။

(၆) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အလေး အမြတ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားနှင့် တကွ၊ တရားတော်ကို ၎င်း၊ သံဃာတော်မြတ် များကို၎င်း၊ တရားဟောသောအခါ၊ များစွာထိခိုက်ပုတ်ခတ်၍ဟောပြောတတ်ခြင်း။

(၇) အစိုးရပြဋ္ဌာန်းသောစာများအပြင်၊ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာကို၊ သင်ဆံလေ့ကျက်ရသဖြင့်လည်းအလွန်ဝန်လေးခြင်း။

၎င်းအထက်ပါ အကြောင်း များကို၊ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ကျောင်းများကပြုလုပ်ထားသဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ကျောင်းသား တို့မှာ၊ အလွန်တရာမှ စိတ်မချမ်းသာခြင်းဖြစ်ရပါကြောင်း။၎င်းအထက်ပါအကြောင်းများ၏ အကျိုးအပြစ်ကိုဖြန့်ဖြူးနစ်ဦးစားတော်မူကြပါလျှင်၊အမျိုးဘာသာနှင့် ဘာဝပါ နစ်နာဆုံးရှုံးခံရမည့် အောက်ပါ အချက်ကြီး တို့ကို တွေ့ရှိ ထိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း။ ။မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါကာလတွင်၊ မိဘများကဘုရားကိုဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပြီး၊ သားသမီးများကို၊ ဗုဒ္ဓဟောကသာသာ၊ မကွယ်ဝေါ်သောသာသနာရှိသောသူတို့ထံ၊ အပ်နှံထားသည်နှင့်တူနေပါပြီ၏ဥပမာ

နှင့်နိုင်းယှဉ်၍ဖြစ်ဆိုရန်၊ လွန်ဝမ်းမြောက်သော စကားမဟုတ်ဟု-ကျွန်တော်တို့ထင်မြင်ပုံပါကြောင်း။

(က) မိဘများတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအခါကြီးနေ့ကြီးများတွင်၊ ရတနာသုံးပါးကိုသည်းကပ်ရန်၊ တရားတော်မြတ်ကိုနာယူကြရန်၊ အလှူဒါနပြုလုပ်ကြရန်။ ကျောင်းကန်ဘုရားများသို့ သွားရောက်ကြသောအခါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ၊ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုကျောင်းသားတို့၏ဝတ်တရားအတိုင်း၊ ခရစ်ယာန်ဘုရားကို ရှိခိုးနေရခြင်း၊ တရားကို နာခနေရခြင်းများမှာ၊ အလွန် နစ်နာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေ ဝရိယတ္တိ အခြေခံအစချည်းကင်းမဲ့သော သက်ရွယ်ငယ်နုသည့်ကလေးများကို၊ ခရစ်ယာန် တရားဟောဆရာတို့က၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ နေ့စဉ်ဖျည်းပတ် သွေးဆောင် သော ကြောင့်၊ အချို့တို့မှာ ခရစ်ယာန် ဖြစ်သွား၍၊ အချို့တို့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာကသင် မှန်ကန်သည်ဟုစိတ်တွင်ဖြစ်ပေါ်လာကြပါသည်။ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်အရေး ကြောင့် အပါယ်လေးသို့ရောက်မည် ဖြစ်သော ကြောင့်၊ လူ့ဘဝကောင်ဆုံးရှုံးနစ်မွန်းခြင်းဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

(ဂ) ဤကဲ့သို့သောအကြောင်းများကိုသိရှိကျက်နှင့်၊ ပေါ့ပေါ့ဆဆအောက်မေ့၍၊ အမှတ်တမဲ့ထားကြသောမိဘတို့မှာ၊ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုဆရာတို့က၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအယူမှရွေ့လျောအောင် ပြုလုပ် သည်ကို၊ သဘောတရား မရောက် သေးသည်း၊ တနည်းအားဖြင့်၊ သဘောတရား ရောက်နေပါသောကြောင့်၊ မိဘများပင် သံသရာဝန်လေးဘွယ်ရာအကြောင်းရှိမည်ကို စိုးရိမ်ဘွယ် ရှိပါကြောင်း။

(ဃ) ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ကျောင်းများမှာ နေရ သည့်အတွက်၊ရတနာသုံးပါးကိုရှိခိုးနှင့်ဝပ်ချည်း၍၊အလုပ်သဖြင့်ရဟန်းသံဃာတော်များကိုပင်၊ စကားအပြောအဆိုမတတ်ဘဲရှိနေရပါသည်၊ ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ကျောင်း များ တွင်၊

အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားရခြင်းသည်၊ မည်မျှလောက်အမျိုးဘာသာ သာသနာနှင့်တကွ၊ဘဝပါနစ်နာသုံးရှုံးကြသည်ကို၊ ထိုရှိတို့အချိန် ယခုရှုရောက်ပြီဟုကျွန်တော်တို့ထင်မှတ်ပါသည်၊

အစိုးရကထည့်ထောင်သောကျောင်းနှင့်၊မြူနီစီပါယ်ကထည့် ထောင်သော ကျောင်းမှာ၊ မည်သည့်ဘာသာကိုမှ လိုက်စား၍၊ ဘာသာဆိုင်ရာစာပေကို သင်ကြားရခြင်းမပြုပါ၊ အစိုးရပြဋ္ဌာန်း သောသင်ခန်းစာများကိုသာ သင်ယူလေ့ကျက်ရပါသည်၊

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန် မြို့ကြီး တွင်၊ အစိုးရ ကျောင်း ဆို ၍၊ ရန်ကုန် ဟိုက်စကူးကျောင်း တကျောင်းသာ ရှိသဖြင့်၊ ကျောင်း နေမည့်သူက၊ အသေမတန်များနေသောကြောင့်၊ သက်မခံသဖြင့် မနေရပါ၊ အခြား ကျောင်း များ မှာသည်။ အားလုံး ခရစ်ယာန် သာသနာပြုကျောင်းများသာဖြစ်ကြပါသည်၊

သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးများမှာ၊ ၎င်းတို့ပိုင်၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာကောလိပ်ကျောင်းကြီးရှိပါသည်၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဟိန္ဒူ ပသီမှစသော လူမျိုးတို့၌၊ ၎င်းတို့ပိုင်ကောလိပ်ကျောင်းကြီးများ ရှိကြပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်မြို့တွင်၊ အခြားလူမျိုးတို့မှာ လည်း၊ဟိုက်စကူးကျောင်းများအသီးသီးရှိကြပါသည်၊

ကျွန် တော် တို့ မြန်မာ နိုင်ငံ တွင်၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ ပျဉ်းမနား၊ ပြည်လေးစသည်မြို့များတွင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟိုက်စကူး ကျောင်းများ ရှိကြ ပါ သည်၊ အခြား မြို့ကလေး များမှာ လည်း၊ ၄-တန်းကျောင်းနှင့် ၇-တန်းကျောင်းများ ထည့်ထောင်ဖွင့်လှစ် ပြီး၊ ဖွင့်လှစ်ဆဲပင်ရှိနေကြပါပြီ၊

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်မြို့ ကြီးမှာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းဆို၍ တကျောင်းမှမရှိသေးသည့်အတွက်၊ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသား များမှာ၊ များစွာစိတ်ဒုက္ခဖြစ်နေကြရပါသည်၊

ထို့ကြောင့်၊ အမျိုးဘာသာသာသနာနှင့်တကွ၊ဘဝကြီးကောင်း ရာ ကောင်းကြောင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည့်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအင်္ဂလိပ် စာသင်ကျောင်းကို၊ အမြန်ထည့်ထောင် ဖွင့်လှစ်ပေးတော်မူပါ

မည့်အကြောင်း။ ကျွန်တော်တို့ ခရစ်ယာန်ကျောင်းသားကလေး
များက။ ရှိသေလေးမြတ်စွာ၊ လက်ဆောင်ပြ ထိပ်ရှာမိုးပြီး၊ ရှိခိုး
အသနားခံတော်မြတ်ခံပါသည့်ခင်ဗျား။

ကူးရှင်းဟိုက်စကူး။

ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းသားများ။

* * * * *

ဒိုမီ-တောခါရိုကိုအမှူးထားသည်၊ အများသောရဟန်းမဃ ပေါင်း
တို့၊ ရင်း နေ့ခက် တခါ၊ ရွှေတောင်မြို့က ရောက် လာ သော
ဆေကာဝတီးကူး၊ ကူးရှင်းဟိုက်စကူး၏၊ အရေးသတင်းကိုလည်း၊
အောက်ပါအတိုင်း၊ ဘာတ်ကျော်သောဟူ၏။

ကူးရှင်း ကျောင်း အရေး ကိစ္စ နှင့် ပတ်သက်၍
အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ခြင်း
အကြောင်း။

ကူးရှင်း ဟိုက်စကူး ကျောင်းသားများ တညီတညွတ်တည်း
ကျောင်းမတက်ဘဲ နေသည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ ကျောင်းသား
ဘမိများ၊ အုပ်ထိန်းသူများနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူကြီးလူကောင်း
အပေါင်းတို့ သည်၊ ဆူးလေဘုရားလမ်း တိုက်နံပါတ် ၄၀-တွင်၊
ညည့် ၇-နာရီခွဲ အချိန်၌၊ စည်းဝေးကြကြောင်း။ ထိုအစည်းဝေး
တွင်၊ဝတ်လုံတော်ရဦးချစ်လှိုင်က၊ဦးစီးနာယကပြုလုပ်ကြောင်း။
ဦးတိုးတော၊အစည်းအဝေးခေါ်ဘိတ်သောဘိတ်စာကို ဖတ်ပြ
၍၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ် ဦးဖေသော်က၊ အစည်းအဝေးက ခန့်ထား
သောကော်မီတီနှင့် ပညာဝန်ကြီးမစ္စတာ မတ်ဟန်နတား၊ ကူးရှင်း
ကျောင်းအုပ်ကြီးမစ္စတာဟက်တာစလေး၊ရင်းကျောင်းဆရာကြီး
ဆရာဘ၊ ဂျပ် ဆင် ကော လိပ် ကျောင်း အုပ် ကြီး ဒေါက်တာ
ဝင်းလရိုးတို့နှင့်တွေ့ဆုံ တိုင်ပင်ကြောင်းများကို၊ အကျယ်တဝင့်
ပြောဆိုလေသည်။

ရှင်းနောက်၊ ကျောင်းဆရာကြီးက၊ မည်သည့်အချက်များကို ပေးရန်သဘောတူသည်ဟု ဖြေဆိုသောစာကို ဘတ်ပြလေသည်၊ ရှင်းစာတွင်၊ ကျောင်းဥပဒေ အတိုင်း ကျောင်းမပိတ်မီ တရက် နှင့်ပိတ်ပြီးတရက်၊ အခွင့်မယူဘဲကျောင်းမတက်သောကျောင်း သားတို့ကို၊ တရက်အတွက်ဒဏ်ငွေငါးကျပ်မျှပေးဆောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊

တညီ တညွတ် တည်း ကျောင်းသို့ မတက် ခြင်းကို ပမာ ဏ မပြုဘဲ၊သင့်တော်သောကျောင်းသားတို့ကို၊ စာမေးပွဲသွင်းမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ။မောင်စံရှိန်ကိုကျောင်းသို့ပြန်၍ လက်ခံမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ ။ဗိုလ်ဘာသာသင်ဆရာကြီးရောက်ကြီးများတွင်၊ ယခုနှစ်တွင် ထပ်၍ မပိတ်နိုင် သော် လည်း၊ နောင်နှစ်ကို ပိတ်ရန် စီမံထား ကြောင်း၊ ။ကျောင်းတွင်ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာများသင်ကြားသော အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍၊ခြားနားခြင်းကိုမျှမပြော ကြောင်းများကိုဂရုတစ်ဆောင်ရွက်သွားသည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ။ ဤကဲ့သို့သော အချက်များသည်၊ အလွန် သင့်လျော် ကြောင်း၊ သို့ရာတွင်၊ အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ရန်သင့်ကြောင်း ပြောဆို လေသည်၊

ကြည့်မြင်တိုင် ဦးဘိုးဟန်က၊ ဤကျောင်းဆရာကြီးပြောချက် များကို လက်ခံသင့်ကြောင်း အဆိုသွင်းရာ၊ ကိတ်ဗီထမ်းဦးဘနှင့် မြန်မာသိန်းမရှားအသင်းဗဒေါ်ရတို့က ထောက်ခံကြကြောင်း၊ ။ ဦးဘိုးဘေက၊ ကန့် ကွက် ချက် သွင်း ၍၊ ဦးသာခံ၊ ဦးလူကြီး၊ ဦးဆဝရုဿတို့ကထောက်ခံကြရာ၊ ဥက္ကဋ္ဌဦးချစ်လှိုင်က၊ ဤကဲ့သို့ ကျောင်းဆရာကြီးက ပေးသော အချက်တို့မှာ၊ အလွန်သင့်လျော် ကြောင်း၊ ကျောင်းသားထပည့်တို့မှာ၊ နောက်ကိုသုံးလလောက် နှင့်ပင်၊ တနှစ်လုံး ပညာသင်ကြားခြင်းပျက်စီးရာသို့ ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘတို့မှာလည်းနစ်နာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒဏ်ငွေ ကို မပေးမဆောင်နိုင်၍၊ ကျောင်းသို့ ကျောင်းသားများကိုပြန်၍

မပို့နိုင်သောမိဘများရှိကရင်းမိဘအတွက်ကို၊ မိမိကိုယ်တိုင်က အထောက်ငွေများကိုပေးဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုလေသည်၊

ထိုနောက်၊ ရွှေနေကြီးဦးမောင်မောင်က၊ ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုချက်ကို သဘောမတူနိုင်ကြောင်း၊ ဝံသာနုရက္ခိတကျောင်းကြီး ဖွင့်လှစ်ရန် အကြောင်းတို့ကို ပြောဆိုလေသည်၊ ။မန္တလေး ဦးစိန်ဘကလည်း၊ ကျောင်းဆရာကြီး ပေးသော အချက်တို့ကို ထောက်ခံသင့်ကြောင်း ပြော၍၊ ဦးမောင်မောင်ကငွေ ၁၀၀၀၀ိ မျှ ပေးလျှင်၊ ဝံသာနုရက္ခိတကျောင်းဖွင့်ရန် သင့်ကြောင်း ပြောဆိုသောအခါ၊ ဦးစိန်ဘက၊ ထို အတွက်ငွေ ၁၀၀၀ိ ပေးသော နေ့တွင်၊ ဦးမောင်မောင်ကငွေထသောင်းပေးမည်ဟုဝန်ခံကြောင်း။ ဦးစိန်ဘကလည်း၊ ဦးမောင်မောင်ငွေ ၁၀၀၀၀ိ-ပေးလျှင်၊ မိမိ ကငွေ ၁၀၀၀ိ-ပေးမည်ဟုဝန်ခံကြောင်း။

ဦးသာဇံက၊ ယခုအခါ ကျောင်း သား များ ဝံသာနု ရက္ခိတ ကျောင်း များ မဆောက် မလုပ်မီ၊ ပညာ သင် လို လျှင်၊ မိမိက သုန်းတော်ကြီးများ၏ ဆွမ်းကျန်ကိုစားလျက်၊ အင်္ဂလိပ်ပညာကို သင်ပေးမည့်အကြောင်းဝန်ခံလိုက်ကြောင်း။

ရင်းနောက်၊ မိတ် ဆွေ တဦးက၊ ဝံသာနု ရက္ခိတ ကျောင်း အတွက်၊ ကုလားလူမျိုးတို့ထံမှ ငွေခံပေးမည့်အကြောင်း ဝန်ခံလေသည်၊

ထိုနောက်၊ ဖြန့်ခြွာနိုးချက်ကို တင်သွင်းရာ၊ အစည်းအဝေးက ကျောင်းအုပ်ကြီးက ခင်တော်မှူးပြစ်ချက်မည်ဆိုသောအချက်ကိုထောက်မခံနိုင်ကြောင်း၊ အများသဘောတူဆုံးဖြတ်လေသည်၊

သာယာဝတီ ဦးရက၊ စကားအနည်းငယ် ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန်အတွက်ငွေ ၁၀ိ-ထည့်မည်ဟုပြောဆို ဝန်ခံလေသည်၊

ဘားမားအောဇာဗာသား ကိုဖွေးက၊ ကျောင်းထည်ရန် ကော်မတီ မဖွဲ့မချည်းမီ၊ ကျောင်းအတွက် ငွေကောင်းခံသူတို့ထံသို့ ငွေ မပေးရန် အကြောင်း ပြော ဆို၍၊ ချယ်ယာမင် ဦးချစ်မြိုင်၊

ဦးဘွဲ့ဘောနှင့် ဦးဘိုးတေတို့ကို ချီးမွမ်း ကြွေသပေး၍၊ ၁၀-နာရီ အချိန်လောက်တွင်၊ စည်းဝေးပွဲယုတ်သိမ်းလိုက်သည်။

ထိုသို့လျှင်၊ အကြင်ရွှေတောင်မြို့သားဒကာတဦးက၊ အရေး တသယ်၊ ကြည့်ရှုးစဘွယ်၊ ဘယ်ဝယ်ဘယ်သို့၊ အနှီကြောင့်အရှာ လို၊ ထိုထိုသို့သော အသင်းအပင်းတို့က ထည်း၊ ပိုင်းဝင်းကူညီ ကြတဲ့အတွက်၊ အထက်အဆိုပါ-ကျူးရှင်း ကျောင်းသား တို့၏ အရေးပုံမှာ၊ အကုန် ချောမော တော့ မည့် အကြောင်း များကို၊ ကြားနာပြီးနောက်၊ ကိုင်း-သေဒါနီတို့ဒကာကြီးတို့၊ ဆရာထည်း ပြည်မြို့ထက်သို့ကူးပြီး၊ ဆံတော်ရှင်ဘုရားကိုဖူးခြင်း၊ အင်ကြင်း ခြောင်ကိုသွားခြင်း၊ နိမ္မိခ္ဓကျွန်းကို သွားခြင်းစသောအမှုများကို၊ မြွတ်ဘွယ်ရာ ရှိသေးသည်၊ နေ့ရစ်ခဲ့ကြပေဦးတော့ဟုဆိုပြီး၊ ထိုမှ ထပန်း၊ ထခဲ့ပြန်လေ၏။

———o———

ရွှေတောင်မြို့၊ သင်္ခိန်းကြီး တောရ ကွင်း၊ တောင်က ဘိုင်းကောက်ကို ပေါ်ခြင်း။

ကျုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောသရေခေတ္တရာမြို့၊ ပြည်ဆံတော် ဘုရားကို ဖူးမျှော်ကန်တော့ပြီးနောက်၊ အင်ကြင်းခြောင်တောရ နှင့် နိမ္မိခ္ဓကျွန်း၌၊ ၂-ရက်မျှသီတင်းသုံးပြီးသောအခါ၊ ရွှေတောင်မြို့ အပိုင်၊ တောခရိုင် ဖြစ်သော၊ ရွှေနတ်တောင်အနီး၊ သင်္ခိန်းကြီး တောင်၌၊ ဖိုဝင်လုံ လှုပ်စရာ၊ လွန်စွာ ကောင်းသော မြေနီတမျိုးရှိ သည်ဟု သတင်းကြားရပြန်သည့်အတွက်၊ အဆိုပါသင်္ခိန်းကြီး တောသီသို့၊ ယောဂီတပါးတည်းသာခဲ့ရာ၊ ထိုနေ့ညနေခင်းအချိန် တွင်၊ အကြင်သို့သောသင်္ခိန်းကြီးတောရသို့ဆိုက်ရောက်တော်မူ လေ၏။

ထိုဆိုက်ရောက်တော်မူရာ၊ အနီး အပါး ရွာများက၊ ဥပုသ် ရက်ရှည်စောင့်နေကြသော၊ ဒကာဒကာမများကိုလဲတွေ့ရသဖြင့်၊ ထိုနေ့ညခင်းဝယ်၊ ဟောရင်းထက်စ၊ အရင်က ထိုင်းကောက် တရားကိုပင်ဆက်ထက်၍ဟောဖြန့်သည့်မှာ၊ ။ဒို-ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာအပေါင်း။ သူတော်ကောင်းတို့၊ ။ရှင်းဘိုင်းကောက် ထား၊ ကျောင်းသားတို့ ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ သူရိယ သတင်းစာ၊ ဆရာလေး နတ်မင်းကြီး သည်၊ ဤ မည်သော တန်းဆောင် မုန်း လဆုတ် ၁၃-ရက်နေ့တွင်ပြောဆိုသည့်မှာ၊ ။"အမှ်-ကူးရှင်း ပိုက်စကူး ကျောင်းသားကလေးများအတွက်မှာတော့၊ ရန်ကုန် က လူကြီးများက စဉ်းစားပြီးပြီ ဆိုတာသဲ၊ ထိုသေဝ်လဲ-အသေ အချာရယ်လို့မရှိသေးဘူး။ ကြားထဲက-ကလေးများမှာ "မျောက် သစ်ကိုင်းလွှတ်" ဆိုသလိုဖြစ်နေမှာစိုးရိမ်လို့ရှိနေတယ်လို့" ပြော တော့၊ မှော်ဘီနတ်ကြီးက၊ "ယခုပြောကြဆိုကြတဲ့ဝံသာနုရက္ခိတ ကျောင်းကြီးမျိုးတွေဖြစ်လို့အကြောင်းမှာ၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း ကောင်းကြီးလိုတယ်၊ ခေါင်းစွံခေါင်းညာတွေနဲ့တော့၊ နေရာမကျ ဘူးလို" စဉ်းကာသဲ ဆိုပါပေတယ်၊

ထိုထိုဆိုထင့်ကစားနတ်ကြီးများ၏တန်းဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၄-ရက်နေ့ထုတ် သူရိယသတင်း၌၊ "ကူးရှင်းပိုက်စကူးကို မဆိုထားဘိပြီး။ ကောလိပ် ၂-လိပ်ကတောင်၊ မြို့ နေရာကျကုန် ကြောင်း" နှင့်၊ အောက်ပါအ တိုင်း တွေ့ မြင် ဘတ် ရှု ရ ဖြန့် ပေ သည်။

ကောလိပ်သိပ္ပံကျောင်းသားများကမိဘများသို့ အစီရင်ခံစာ။

ရန်ကုန်မြို့ကောလိပ်သိပ္ပံကျောင်းကြီးများတွင် ပညာသင်လျက် ရှိပါသော ကျောင်းသား အပေါင်း တို့ က၊ မိဘများသို့ ရိုသေစွာ အစီရင်ခံပါသည်။

အကြောင်းမှာ၊ ၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်။ တန်းဆောင်မုန်း လဆုတ် ၆-ရက်က အစပြု၍၊ ယူနီဗာစီတီ အက်ဥပဒေကို၊ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားများအပေါ်တွင်၊ အတည်ပြုသွားနှင့်ရာ။ ရန်ကုန် ကောလိပ် ကျောင်းနှင့် ယုဒသန် ကောလိပ်ကျောင်းသားများက၊ ၎င်းဥပဒေကိုမလိုလားမနှစ်မြို့က်၊ မကြိုက်ချင်း၊သဘောညီညွတ်ကြသောကြောင့်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၅-ရက်နေ့မှစ၍။ ကျောင်းမှထွက်ခွါသွားပြီးလျှင်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့ဘက်အဆင်း၊ ကြားတောရ-ဦးအရိယ ကျောင်းတိုက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြပါကြောင်း။

ယခု ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်သည့် နေရာ ဌာနသည်၊ လွန်စွာကျယ်ဝန်း ဖြန့်ဖြူးသည့်ပြင်၊ ဇရပ်များလည်း လိုသည်မရှိ၊ ပရိဘောဂ အရုံအထင်နှင့် ရှိပါသည်၊ ညည့်အချိန်၌ ခေတ်မီးများကို၊ ဖွင့်လိုက်သောအခါ။ထွန်းလင်းသောအရောင်၊ ရွှင်ပျသောမျက်နှာများနှင့်၊ အလွန်ကြည်နူးအားရဘွယ်ကောင်းပါကြောင်း။စားရေးသောက်ရေးကိစ္စ၌၊ ထမင်းချက်သမားများ ငှါး၍၊ လက်ဘက်ရည်နှင့်တကွ။ ထမင်းကောင်းမွန်စွာ။အချိန်မှန်မှန်စားသောက်နိုင်ရန်၊ အသင့်စီမံပြီးဖြစ်ပါသောကြောင့်၊ ပိုးရိမ်စရာအလျှင်းမရှိပါကြောင်း။ ကျောင်းသားများအားလုံးကျန်းမာရေးအတွက်ဆေးများအဆင်သင့်ရှိသည့်ပြင်၊ ဆရာဝန်များလည်းကူညီရန်အဆင်သင့်ရှိပါသည်၊ ကျောင်းသားများသည်၊ ဆိုင်ရာအထက်လူကြီးများထံမှ အခွင့်ပန်ပြီးလျှင်၊ ဝင်ရထွက်ရပါသည်၊ သွားလိုတိုင်းထယ်လိုတိုင်း။စည်းမဲ့၊ကမ်းမဲ့၊ မသွားရမထယ်ရပါကြောင်း။

ဤကဲ့သို့၊ ကျွန်တော်တို့၊ ကျောင်းမှထွက်ရခြင်းကိစ္စသည်၊ ကျွန်တော်တို့အတွက်မဟုတ်၊နောင်လာနောက်သားတို့၏အကျိုးကို မြော်ကိုး၍ လုပ်ရခြင်းဖြစ်ပါသောကြောင့်၊ ကျေးဇူးရှင်မိဘအပေါင်းတို့က၊ အပြစ်တင် ကင်းပါ မည့် အကြောင်း၊ ရိုသေစွာတောင်းပန်ပါသည်ခင်ဗျား။

ထို့ပြင်၊ အခုပ်ရုပ်အလှူငွေနှင့်တကွ၊ စေးဘွယ်သောက်ဘွယ် ဝတ္ထုအစရှိတို့ကို၊ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြသော အလှူ့ဒကာ အလှူ့ အမအပေါင်းတို့အား၊ ဆိုင်ရာလူကြီးက ထင်ရှတ်နှင့်သက်ခံစာ ပေးပို့မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဤဘုရားထီးမှ ငွေသေရှုံး၊ စာသေတ်ခင်း၊ ပေးပို့လိုပါလျှင်၊ အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်းပေးပို့တော်မူကြပါမည့်အကြောင်း၊ ထပ် လောင်း၍တောင်းပန်ပါသည်ခင်ဗျား” ဟူ၍ရှင်း။

* မောင်မြင့်၊
ငွေထိန်းလူကြီး၊

ထိုလိပ်စာမှာလည်း။ ရန်ကုန်မြို့၊ ကြားတောရ၊ ဦးအရိယကျောင်း တိုက်၊ ငွေထိန်းလူကြီး မောင်မြင့်က ကျေးဇူးပြု၍ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း။

ကောလိပ်ကျောင်းကို၊ သပိတ်မှောက်ခြင်းကိစ္စ။

“ယခုမှာ၊ ကောလိပ်ပြိုင်ပွဲကျောင်းသားတို့မှစ၍ကျောင်းသား တို့သည်၊ ထိုပွဲကျောင်းကို၊ သဘောမကျ၍။ သပိတ် မှောက်ကြ သည်၊ ဤအရေး တွင်၊ မြန်မာပြည်ရှိ လူကြီး အပေါင်း တို့က၊ လျစ်လျူရှု၍မနေအပ်ပေ၊ ကြည့်ရှု စောင့်မကြရ ပေတော့မည်၊ အကြောင်း၍ မနှစ်သက်သူလူကြီးများရှိလျှင်သည်း၊ အမှုမှာဖြစ်ပြီး ဖြစ်၍ယပ်မထားအပ်၊ တတ်နိုင်သမျှကောင်းရာသို့ရောက်အောင် ကြည့်ရှုကြရာသည်၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မိမိတို့၏သားမြေး၊ တူ စသည်များပင်ဖြစ်သည်၊ “အရေးကြီးကသွေးနီးရာ” ဆိုသကဲ့သို့၊ မိမိတို့၏ ကလေး များ ကို၊ တတ်နိုင် သမျှ ကြည့် ရှုရန် အချိန် ရောက်ပြီ။

* မောင်မြင့်ဆိုသည်ကား အကြွားမောင်မြင့်မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘို့င်းကောက်ဒိကာ ကြီးကို ခိုတ်မှီ၍သော အမျိုးသားပုံနှိပ်တိုက်မှ မောင်မြင့်ပင်တည်း။

စောင်မရန်နည်းကား၊ ယခုအမှုမှာ၊ မည်သို့ဖြစ်မည်မသိ ရသေး၊ တောင်းသည့်ကိုရကာ၊ ကျောင်းသို့ပြန်ရန်ပင်ရှိသည်၊ ဤ နေရာ၌လည်း၊ လူကြီးတို့ အရေးပါဝင်သည်၊ အကယ်၍မရက လည်း၊ ကျောင်းမှထွက်ကြဖို့သာရှိတော့သည်။ သို့ကျောင်းက ထွက်ကြရှင်လည်း၊ မြန်မာတို့တည်ထောင်သော ဟိုက်စကူး၊ ကောလိပ်ကျောင်းများလိုအပ်တော့သည်၊ ဤအရေးကား၊သာ၍ အရေးကြီး၏၊ အမှုအောင်သည်ဖြစ်စေ၊ မအောင်သည်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာတို့တည်ထောင်သောကျောင်း၊ကောလိပ်တို့ဝင်စင်လိုအပ် ကြောင်းယခုထင်ရှားပြီ၊

လူကြီးမင်းတို့ စဉ်းစားအပ် သည်ကား၊ အိန္ဒိယ နိုင်ငံတွင်၊ ကျောင်းသားများထွက်အောင်၊ ခေါင်းဆောင်လူကြီးတို့ငွေကုန် လူပန်းခံ၍ဟောသည့်တိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်သာရသေးသည်၊ ယခုမြန်မာပြည်၌ကား၊ လူကြီးများကတားမြစ်ပင်မရချေ၊ လူငယ် တွေကစည်းလုံးညီညွတ်၍၊တပြိုင်တည်းထွက်ကြပြီ၊ ဤအချက် မျိုး၊ နောင်ဘယ်အခါမှာရဦးမည်လဲ၊

သို့ကြောင့်ရကား၊ တတ်နိုင်သလောက် စောင်မ ကြည့်ရှု၍၊ ကျောင်း အမျိုးမျိုး တည် ထောင် ပေးကြ ပါ မည့် အကြောင်း၊ ကျောင်းသားတို့ကိုယ်စား၊ မိုးသေတွာညွှတ်သွား၍၊ ရှိခိုးအသနား တော်ခြွတ်ခံပါသည်၊ မြန်မာပြည်ရှိလူကြီးလူကောင်းအပေါင်းတို့ ခင်ဗျား" ဟု၍ရင်းတွေ့ရှိရပေသည်၊

*"ကျွား"၊

ဗိုလ်-ဒွန်နတ်တောင်တာဝမ်းနှင့်၊ သိမ်းကြီးတောရန္တဲတောကရ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်တို့ အလုပ်နှင့်၊ ဉပုည့် ရက်ရှည်၊ ဆောက်တည်နေသူအပေါင်းတို့၊ ရှင်းနှောင်း၊တန်းဆောင်မှန်း

* ၎င်း"ကျွား"ဆိုသည်ကား၊ အမြွက်သော"ကျွား"မဟုတ်၊ ယခုအခါအမျိုးသား ကျောင်းများမှန့်ဆိုင်သော ပညာဝန်"မောင်ဘိုကျွား"ပေတည်။

ထကွယ်နေ့က၊ သူရိယ-ရေးသေ နတ်ကြီးက၊ ထပ်ပြီး ပြောပြန် သည်မှာသည်။

"ကျောင်းသားများ၊တညီတညွတ်ထဲ၊ ၃-နှစ် ၄-နှစ်ကျောင်း မသွားဘဲနေနိုင်ရင်၊ ဖြစ်စရာရှိတဲ့အချက်ဘဲ၊ ဟုတ်ပြီ၊ သည်လို ဆိုတော့၊ရယူနီဘာစီတီ ပျက်ကရောဆိုပါတော့၊ ယူနီဘာစီတီ နစ်နာတို့ဟာတွေကိုကြည့်ရင်၊ ထကာထိုဖြစ်က၊တာအဆုံးတဲ ဆိုပါ တော့ လေ၊ ကိုင်း-သည့် ဖြင့် ထထက်က ရေ့ ကြည့် ပြီး၊ ကျောင်းသားများ နစ်နာမဲ့အချက်တွေကို ရှာကြံခုံးမိုရ၊ သည်ရ ကျောင်းတွေကိုမသွားဘဲနေပြီး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ့်အမျိုးသား ကျောင်းတည်ထောင်ပြီး၊ ကိုယ်သင်ချင်ရာစာကိုသင်ကြပြီဆိုပါ တော့၊ သင်ရှိလဲ ထတ်ကြပြီဆိုပါတော့၊ အစိုးရကအာသီအမှုတ် မလုပ်ဘဲနေလို့၊ အစိုးရနဲ့ဆိုင်တဲ့အလုပ်များမှာ ဝင်မလုပ်နိုင်တဲ့ အတွက်၊တခြားထက်ကအလုပ်တွေကိုလုပ်ရလိမ့်မည်၊ ဆဲ-တာ က၊ အသက်သာဆုံး နစ်နာတာဖြစ်တယ်၊ အဆိုးဆုံး နစ်နာတာ ပြောရရင်၊ကိုယ့်အမျိုးသားကျောင်းကိုကိုယ်မရဘဲ၊ စာကိုမသင် နိုင်ကြဘဲနေမှာဖြစ်သရ" ရယ်လို့ပြောပေတယ်၊

ဒိုဓကာဓကာမအခေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ ၊ရင်းအဆို ပါ၊ အာစာနည် ကျောင်းသားကြီးတွေနဲ့၊ ခေါင်းပါးတည်းဟူ သော သာတင်းများနှင့်ရေးသေနတ်ကြီးရဲ့စကားကိုကြားနာတော် မူပြီးနောက်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁- ရက်နေ့ထုတ်ဝေသည့်၊ ဤ မည်ခသာသူရိယသာတင်းစာ၊ခေါင်းကြီးမှာတွေ့မြင်ရပြန်သည်မှာ လည်းအောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူလို၊

"ရန်ကုန်ယူနီဘာစီတီ ကျောင်းကြီးကို၊ သပိတ်မှောက်ခြင်း အကြောင်းနှင့် ဝင်ရောင်း၍၊ ယခု ဒီဇင်ဘာလ ၇-ရက်နေ့ ထုတ်၊ "ရန်ကုန်တိုင်း" ခေါ် အင်္ဂလိပ် သာတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်းတွင်၊ ထုတ်တော် ရေးသားသည်မှာ၊ ၊မြန်မာပြည်သူ ပြည်သားတို့ သည်၊ တညီတညွတ်တည်းနေရာကျ ဝိုးစားဆင်ခြင်ပြီး သကာ လ၊ ရန်ကုန် ယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို၊ ကန့်ကွက် ကြသော

လည်း၊ ပြည်သူပြည်သားတို့တောင်းဆိုသည့်အချက်များအနက်၊ တချက်ကိုမျှ ခွင့်မပြုဘဲ၊ အဆိုပါယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို၊ အစိုးရမင်းတို့အတည်ပြုလိုက်ကြသည်ဟု-ဂုတ်ဘော် ရေးသားသည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ "မှန်မဲ့ဘုရား" အင်္ဂလိပ်သတင်းစာ တစောင်ကခေါင်းကြီးပိုင်းတွင် ရေးသားဘော်ပြလိုက်သည်ကို၊ မြန်မာပြည် အစိုးရ မင်း တို့သည်၊ သဘော မတူ သည် ဖြစ်၍၊ အစိုးရတို့ သတင်းစာဌာန ဆိုင်ရာ ဝန်ထံမှ၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံပေးပို့ လိုက်သောစာတွင်၊ အဆိုပါ"ရန်ကုန်တိုင်း" သတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်း၌ပါရှိသော စကားရပ်သည်၊ မှန်သည့် အကြောင်းကို၊ အကျယ်တဝင့်ချဲ့ဆိုရေးသားလေသည်၊ ဤသို့ရေးသားရာ၌ အဆိုပါ ယူနီဘာစီတီအက်ဥပဒေကို၊ သဘော မတူ မနှစ်သက်သော မြန်မာမင်းတိုင်ပင် မှူးမတ်တို့မှာ၊ အားလုံး ညီညီညာညာ ကန့်ကွက်ကြသည်မဟုတ်ကြောင်းဟူ၍ရင်း၊ မင်းတိုင်ပင် အဖွဲ့အစည်း၌ဖြင့်ပေးသူများအနက်တွင်လည်း၊ အဆိုပါယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို၊ ကန့်ကွက်သော သူတို့မှာ၊ ဗိုလ်-အယ်-ဘီ-အေ-အသင်းသားများနှင့်၊ "ဒိုးပေါင်းဝေ" အသင်းသား များသာလျှင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း၊ အစိုးရ မင်းတို့၏ သတင်းစာဌာန ဝန်သည်၊ မိမိ ဥာဏ်ရှိ သရွေ့ ချဲ့တွင် ရေး သား ဘော်ပြ လေ သည် ဖြစ်ကြောင်း၊

အစိုးရတို့၏သတင်းစာဌာနဆိုင်ရာဝန်က၊ မိမိဥာဏ်ရှိသရွေ့ ချဲ့တွင်၍၊ မည်သို့ပင် ရေးသား ဘော်လည်း၊ အဆိုပါ ရန်ကုန် ယူနီဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို၊ အများပြည်သူတို့ သဘောအတိုင်း မဟုတ်သည့်ဖြင့်ရင်းတို့တညီတညွတ်တည်းကန့်ကွက်ကြချက် နှင့်၊ အစိုးရမင်းတို့ အတင်းအတည်ပြုသည်မှာ၊ ယုံမှားဖွယ်ရာ မရှိချေ"ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ဤမှတကြောင်း၊ ရင်းသတင်းပတ်၌၊ သွင်းသွတ် ပါရှိသည့် ကြွက်ရပ်ပိုင်း ကဏ္ဍက လည်း၊ ကြွက်ရပ်ကြီး ကို၊ ချူတူမ က

ပြောသည်စကားဟူ၍၊ အောက်နားမှာပါသည့်အတိုင်း၊ ကာဗိုဏ်း ဝန်းအကွက်ပေါ်သလို၊ ထွက်ပေါ်လာလေ၏တည်း။

ငါ့သကော့ ဆိုတာ ဘာလဲ။

"ယာခုဘလေသ၊ ကျောင်းသားတွေ သပိတ်မှောက်ခြင်းကိစ္စ၊ အဝဝ ပြုကြ ဖို့၊ ကျွန် တော် တူတော် မောင် ကျောင်း သား ၂-ယောက်လဲ၊ ဒီသပိတ်မှောက်တဲ့အသင်းထဲ ပါများသွားလေသလားဖို့ထိတ်ဖိုဂျာသဖြင့်၊ ရင်းတူတော်မောင် ၂-ယောက်နေတဲ့ဆိပ်ကို သောကြာနေ့ကရောက်သွားသဖြင့်မေးမြန်းရာ၊ တူတော်မောင်များရဲ့မှသည်ကား၊ သူ့မောင် ၂-ယောက်စလုံး၊ ဗဟန်းမှာရောက်နေပါဖို့ပြောပါကြောင်း၊ တခါကျွန်ုပ်တင်ကာထပ်ပြီး၊ ဟုံ-နင်တို့ ညီမ ၂-ယောက်ကော၊ ဘာဖြစ်လို့ကျောင်းမသွားကြဖြန့်သလဲလို့မေးမြန်းရာ၊ ကျွန်မတော့-ဘယ်နေမကောင်းလို့ကျောင်းမသွားဘူး၊ ကျွန်မအစ်မတော့-သူ့အဘော်မိန်းမတွေနဲ့ယင်ဘိလသွားထိသရှင် ဓရိပ်တွေကိုထွက်ပြီး၊ ဥပုသ်ချက်ရှည် စောင့်ကြမလို့ဘဲ၊ ဆဲ-ဒီလိုဥပုသ်ချက်ရှည်စောင့်နေတဲ့အတောအတွင်းမှာ၊ နိုင်ငံခြားဖြစ်ပစ္စည်းများကို ရှောင်ကြဉ် နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး၊ ဥပုသ်ချက်ရှည်စောင့်သုံးမယ်လို့တညီတညွတ်တည်းစိတ်ဖြောင်းသွားကြတာပါဘဲ၊ ဆဲဒါလဲ "ဘရိုင်ကော့" ကို အားကျလို့၊ မိန်းကလေးတွေက "ဂုသကော့" လုပ်ကြဖြန့်မီထင်ပါရဲ့လို့၊ ကျွန်တော့တူမအကြီးက ဖြန့်ပြောလိုသည်ကို ကြားခဲ့ရပါကြောင်း" ဟူ၍လည်းကောင်း။

အကြောင်းကြောင်းအဝဝတွေကိုတွေ့ရပြီး ရသော့မတော့ခါမိတို့အတွက် စိတ်မချသဖြင့်၊ တရားဟောခြင်းကိစ္စ တန်းထန်းနှင့်ပင်၊ အကြပ်သို့သော်ရိုးဦးတောင်စခန်းသို့ ဖြန့်မြန်းဖြန့်လည်ဘော်မူခဲ့လေသည်။

* * * * *

ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤမည်သောရွှေနတ်တောင်တရှမ်းနှင့်၊ သိမ်းကြီးတောသေနို့မှ၊ ထိုမည်သော ရုံလုပ်စရာ၊ ကောင်းမှုစွာသော မြေကို ယူခဲ့ပြီး ကာလ၊ ဝိပါကပစ္စတ မည်သော ဖိုးဦးတောင်သို့ မြန်ထည်ဆိုက်ရောက်ပြီးသော်၊ နတ်တော်လဆန်း ၆-ရက်နေ့၌ နှင့် ရောက်ဝေသည့် သူရိယသတင်းစာ ခေါင်းကြီး၌၊ အကြောင်း အနည်းနည်းတို့ဖြင့်ဖြသ၍၊ ကောလိပ်ကျောင်းသားများ ကျောင်း မြန်ထက်သင့်ကြောင်းများနှင့်၊ ရေးသားပါရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရသည့်ပြင်၊ အင်္ဂလန်ပြည် ပါလီမန်လွှတ်တော်တွင် ထင်ရှားကျော်စေသည့် အလုပ်သမားအပေါင်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော၊ လူကြီးမင်း ကာနယ်ဝက်ဂျူဒ ဇနီးမောင်နှံတို့လည်း၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ဆိုက်နေကြောင်းများကိုကြားသိတော်မူရပါတယ်တဲ့။

၎င်းပြင်၊ အနှစ်မှ တခန်း၊ နတ်တော် လဆန်း ၇-ရက်နေ့ ထုတ်၊ သူရိယခေါင်းကြီး၌၊ တကြောင်းပြီးတကြောင်းတွေ့မြင်ရသည့်မှာ၊ ဤသို့ပေတည်းတဲ့၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ၊

"မြန်မာ နိုင်ငံတော် တရှမ်းလုံး၌ ရှိသောသော ကျောင်း သားသူငယ်တို့ ဦးရေမှာ၊ အစိုးရကျောင်းများတွင်ရင်း၊ ပြည်သူတို့ တည်ထောင် ထားသည့် ကျောင်းများ တွင်ရင်း၊ ငါးသိန်းကျော် ရှိလေသည်၊ ဤမျှလောက် များပြား သော ကျောင်းသား သူငယ်များကို၊ အမျိုးသားတသင်ကျောင်းများတွင်၊ စာပေနေရာတကျ သင်ကြားပေးရန်အတွက်၊ ငွေအမြောက်အများလိုမည်ကား မှုချပေတည်း။ ယခုအခါမြန်မာပြည်တွင်၊ ၎င်းကျောင်းသားများ အတွက်၊ တနှစ်လျှင် ငွေသိန်းပေါင်း ၇၀-ကျော် ကုန်ကျခံရလေသည်၊ အမျိုးသားကျောင်းများအတွက်မူ၊ ဤမျှလောက်ကုန်ကျစရာမရှိချေ၊ ဤငွေတဝက်မျှကုန်ကျလျှင်၊ လုံလောက်စရာရှိသည်ဟု-ကျွန်ုပ်တို့ထင်မြင်သဘောရရှိလေသည်၊

ဤမျှလောက်လေးသောဝန်ကို၊ နေရာတကျ ထမ်းရွက်နိုင်သော သူတို့မှာ၊ အခွန် အတုတ်ကို ခွဲခန့်ကောက်ခံ ပိုင်သော အစိုးရတို့

သည့်အျှင်။ ထမ်းရွက်နိုင်သောဝန်ဖြစ်သည်ဟုကျွန်ုပ်တို့သဘော ရရှိလေသည်” ဟုရေးသွင်းဖြန့်ရေးခဲ့တဲ့။

ဒို-ဘပညာမအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့၊ ၊ငုံးဖြင်တဖန်၊ ကြားသိရဖြန့်သည် မှာလည်း၊ အင်္ဂလန်ပြည်မှ ရောက် လာ သူ၊ ပါလီမန်လူကြီးမင်းကာနယ်ဝက်ဂျရသည်၊ဤမည်ဤမည်သော ရန်ကုန်မြို့သားဓကာကြီးဓကာမကြီးများနှင့်၊ ထိုမည်ထိုမည်သော သင်ဝိတ်ဖျောက်ကျောင်းသားဘွိုင်းကောက်တသားတို့အား။ စကား စမြည်ထိုထိုဤဤပြောဆိုသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင် တည်း။

အင်္ဂလန်ပြည် ပါလီမန်လူကြီး ကာနယ်ဝက်ဂျွဲ့ ပြောဆိုသောစကား။

“မြန်မာ ပြည်တွင်၊ ပညာ သင်ကြား ရေး နည်းစနစ် သည်၊ မထားရှားသဖြင့်စီမံချက်ဖြစ်လေသည်။ ပညာသင်ကြားရေး စနစ် သည်၊ ၂-မျိုး ၂-စားရှိ၍၊ တမျိုးမှာ ကျွန်ဖြစ်စေသောပညာနှင့်၊ နောက်တမျိုးမှာ သခင် ဖြစ်စေသော ပညာ ဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာ နိုင်ငံတွင်၊ (European Code)ခေါ် အင်္ဂလိပ်ကလေးများသင်ရ သောစနစ်သည်၊ သခင်ဖြစ်စေသောစနစ်ဖြစ်ကြောင်း။ (Anglo Vernacular Code.)ခေါ် မြန်မာ ကလေးများ သင်ကြား ရသော စနစ်သည်၊ကျွန်ဖြစ်စေသောစနစ်ဖြစ်ကြောင်း။ဗြိတိသျှရည်ရွယ် ချက်မှာ၊ ကျွန်ဖြစ်စေသောပညာစနစ်မျိုးမဟုတ်ရုံမျှမက၊ မိမိတို့ အစိုးရပါ နိုင်ငံတော်ကြီး အတွင်း နေထိုင်ကြသူ မည်သည့် လူမျိုးမည်သည့်ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ၊အရာရာတိုင်းတွင်တူမျှသော အကျိုးကိုခံစားကြစေရန်ဖြစ်၍၊ သခင်ဖြစ်စေသောပညာစနစ်ကို၊ မြန်မာပြည်တွင်၊ ညီတူညီမျှ အတူတူ တမျိုးတစားတည်းထား သင့်ကြောင်း။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည်၊အုပ်ချုပ်ရေးမှုဖြင့်ခြင်းစနစ် ကိုရကြသောအခါ၊မိမိတို့အလိုရှိသလိုပြုပြင်စီမံနိုင်ကြကြောင်း။

ရင်းကာသလ မတိုင်မရောက်မီ ပညာရေး ဌာနတွင် ခရစ်ချုပ်စီမံဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြသူ အင်္ဂလိပ် အစိုးရ အရာရှိ တို့ သည်၊ အထက်ကဖော်ပြချက်အတိုင်းပြုပြင်စီမံပေးသင့်ကြောင်း၊

ဤမြန်မာပြည်၌သာလျှင်မဟုတ်၊အိန္ဒိယနိုင်ငံမှစ၍အာရှတိုက်တပိုင်းလုံး၌၊ကျောင်းသားသူငယ်တို့သည်၊တိုင်းရေးပြည်မှုကိစ္စနှင့် စပ် လျဉ်း၍၊ များစွာထက်မြက် သော သူများ ဖြစ် ကြောင်း။ ကျောင်းသား များသည်၊ နောင်အခါ၌ တိုင်းကျိုး ပြည်ကျိုး ကို၊ ဆောင်ရွက်ကြမည့် သူများဖြစ်၍၊ ရင်းကျောင်းသားများ သည်သာလျှင်၊ ဤအရှေ့ဘက် တိုင်း နိုင်ငံ များတွင်၊ တိုင်းရေးပြည်မှုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဆောင်ရွက်မည့်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောင်းသားသူငယ်များကို အထက်ပညာသင်ပေးခြင်းမည်သည်မှာ၊ထိုသူငယ်များ၏စိတ်တွင်းရှိဥာဏ်များကိုထိရအောင်ဆွဲယူ၍၊ ထိုသူငယ်များသည်၊ နောင်လူလားမြောက်လာသောအခါ၌၊ အခြား သူများကို 'အားမကိုးဘဲ၊ အခြား သူများ၏သဘောအတိုင်းမလိုက်နာဘဲ၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ကိုသာလျှင် မိမိတို့ကိုးသော်၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ကိုသာလျှင်မိမိတို့အားထားသောသဘောထားရှိ စေရန်၊ ငယ်စဉ် အခါကပင် ထိုသူငယ် များ၏ အကျင့်စာရိတ္တများကို ပြုပြင်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့စီမံပြုလုပ်မှသာလျှင်၊မှန်သောပညာသင်ကြားပေးခြင်းမည်ကြောင်း။ သို့ရာတွင်မြန်မာပြည်၌မူ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပညာမျိုးကိုရရှိကြမည်ဟူ၍ မိမိမထင်မြင်ချေ၊

အင်္ဂလန်ပြည်မှာ လည်း ထိုနည်း တူစွာ ဖြစ်တုံး ကြောင်း၊ အင်္ဂလန် ပြည် အစိုးရ တို့သည်၊ များစွာ သော ဆင်းရဲ သားအပေါင်း တို့၊ လူများ၏ အစေ ခံ အ လုပ် သ မား များ ဖြစ် စေသော၊ အထက် ပညာ မျိုးကို သာ လျှင်၊ သင်ကြား ပေးလို ကြကြောင်း၊ သို့ရာတွင်၊ သူ ဘဝရေး၏ ကျွန်အစေခံ ဖြစ်ရမည်ထက်၊ သေရသည်က သာ၍ ကောင်းမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ကျောင်း သားသူငယ်များကို၊ နောင်လူလားမြောက်လာသည့်အခါ၌၊ရှေ့နေများ

နှင့် အမိုးရ အစေခံ များ မဖြစ် စေဘဲ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိ တို့ ဦးဆောင်ပြုရပ်၍၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးနှင့်ရန်သွတ်ခြင်းလုပ်ငန်း၌ ခေါင်းဆောင်လူကြီးများ ဖြစ်စေနိုင်သည့် ပညာရပ်များကို သာလျှင်သင်ကြားပေးသင့်ကြောင်း"၊

ဒီ-ယောဂီမရှားစွာတရေးနာတို့၊ အဆိုပါသူရိယ,ကြွက်ရပ်တို့၊ ငှင်းခေါင်းကြီးတို့၊ ဒကာကြီး-ကာနယ်ဝက်ဂျဝုတို့၊ အရရ အချပ်ချပ် ရေးသားပြောဆိုကြတဲ့ စကားဝသလာ၊ များစွာသော စကား တွေကို၊ တွေ့မြင် ဘတ်ရှု ကြားနာရပြီ။ များစွာ မကြာမီ အတွင်းမှာဘဲ၊ ယင်းသို့သော ဘိုးကောက်တာတို့ရဲ့ ဖြန့်ကြားရေးမှာနကလုတ်ဖြန့်တဲ့အောက်ပါစာကို၊ ဆရာတပန်း၊တွေ့ရှိဖြန့် ရေ့ဘဲ၊ ၊ဘယ်သို့ဘာညွှာဘာကိုတွေ့ရှိရပါသနည်းဟူမူ၊

သူရိယသတင်းစာနှင့်ကျောင်းသားများတို့၏
လူကြီးမိဘများသိသာရန်။

ယခုနတ်ဘတ်ထသန်း ၆-ရက်နေ့ထွက်၊သူရိယသတင်းစာ ခေါင်းကြီးတွင်၊ ကျောင်းသားများ ကျောင်းဖြန့်ဝင်သင့်ကြောင်း ရေးသားသောအချက်တို့မှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ကြောင်း။

(၁) ကာနယ်ဝက်ဂျုရအကြံပေးသည့်အတိုင်းကောလိပ်ကျောင်းသားများ၊ တက်မည် ဖြစ်လျှင်လည်း။ တညီ တညွတ် တည်း ဖြန့်၍တက်ကြရန်၊ သို့မဟုတ်၊ ဖြန့်၍ မတက်နိုင်ကြ လျှင်လည်း၊ တခါတည်း တညီတညွတ်တည်း ဖြန့်၍ မတက် ကြရန် သင့်ကြောင်း။

(၂) အယခုတ် သဖြင့်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်၊ တိုင်းရင်း သားတို့ ကောလိပ်ကျောင်းနှင့် ဟိုက်စကူးကျောင်း၊ မကြာမီ ဖြစ်စေရန်၊ တိုင်းပြည်ကကြိုးစားအားထုတ်အင်ကြောင်း။

(၃) ကျောင်းဖြန့်မတက်ဘဲ နေကြလျှင်၊ ကျောင်းသားတို့ ပညာမတတ်ဘဲ၊ အချိန်ကို အလဟဿ ကုန်စေ လိမ့်မည် ဖြစ် ကြောင်း။

(၄) ယခုမြန်မာပြည်ရှိ၊အစိုးရတို့တည်ထောင်ထားသော ကျောင်းတို့သည်၊မြန်မာတို့ထံ၌ရသောငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ထား သောကျောင်းများဖြစ်၍ တိုင်းပြည်၏ကျောင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုအပ်ရကား၊ ကျောင်းသားတို့ ကျောင်းများသို့ ပြန်၍ ဝင်သင့် ကြောင်း။

(၅) ဤသို့ ကျောင်းသားများပြန်၍ဝင်ရောက်သင်ကြားနေ စဉ်၊ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ-နှင့် အသားတူ အသင်းတို့ သည် ၎င်း။ ကောလိပ် ကျောင်းသား တို့သည်၎င်း။ အခြား ပြည်သူပြည်သား တို့ သည် ၎င်း။ ပူး ပေါင်း တိုင်ပင် ၍၊ ယခု မကြိုက် သော ထိုပွဲ ကျောင်းဥပဒေကိုဖျက်ဆီးရန်ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း။

ဤသို့ ကျောင်းပြန် ဝင်သင့် ကြောင်း။ အကြောင်း (၅) ချက်ပြရာ၊ ကျွန်ုပ်တို့က၊တချက်စီဖြေဆိုမည်ဖြစ်ကြောင်း။

(၁)-အချက်၊ ၊ကာနယ် ဝက်ဂျုရက ပြောပြ သည့် မှာ၊ မြန်ဘက်ချောင် တက်၊ မတက်နိုင် ချောင်၊ တညီ တညွတ် တည်း မတက်ဘဲ နေကြဟု ဆိုသည့် အပျောက်၊ ကျွန်ုပ်တို့မှာ၊ အလို မပြည့်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ အဘယ်တယောက်မျှ ပြန်၍ မတက်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၍၊ တညီ တညွတ် တည်း မတက်ဘဲပင်၊ နေကြ တော့မည်၊

(၂)-အချက်၊ ၊တိုင်းရင်းသားတို့ ကျောင်းဖြစ်ရန်မှာကား၊ အားလုံး သဘောတူကြသော အချက်ဖြစ်၍၊ ငွေရကြ သည်မှာ၊ အထောက်အထားပင်ငွေရချေပြီ၊

(၃)-အချက်၊ ၊ကျောင်းပြန်မတက်ဘဲနေကြလျှင်၊ကလေး တွေပညာမရဘဲ အချိန်ကုန်မည် ဆိုသသ်မှာ၊ ယခုတွက်ထားကြ သောကျောင်းသားများသည်၊ ဤအကြောင်းကိုရှေးဦးမတွက်ပင် တင်ပင်၍မြင်ပြီးဖြစ်သည်၊ကာနယ်ဝက်ဂျုရက်ကထည်း၊ကျောင်း မတက်ဘဲနေစဉ် အတွင်း၊အလဟဿမဖြစ်စေရန်၊ မိမိတို့အလို

အဓဘ္ဘာဘ်။ ကျောင်းများဘွင့်လှစ်၍သင်နေသင့်သည်ဟု မိန့်ဆိုဘူးကြောင်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည့် အား ဝေျာ်ရွာ။ ကလေးများကို အတန်းအစဉ်ခွဲ၍ ပညာသင်ကြားပေးရန်၊ စီမံပြီး ဖြစ်ကြောင်း။ ဤ အကြောင်းကိုလည်း၊ကျောင်းဘွင့်ကြော်ငြာစာတွင်၊အကျယ်ထဝင့်ဘိရှိကြရန် ဘတ်ရှုကြပါစေလိုကြောင်း၊ သို့ကြောင့် ကျောင်းသားများပညာမရနိုင်မတွေးမထင်အပ်ကြောင်း။ ။အဘွေးကား၊ ယခုအခါ၌ ပညာအစစ်ကို ရကြ ချေတော့ သည်၊ ဝဏ္ဏပေါ်မှာ တောင်ရုံဝျော်ရုံ ရေးထား သော လက်မှတ် ကို၊ မလိုတော့ပြီဖြစ်ကြောင်း။

ဤနေ့မှစ၍၊ ပညာသင် သားတို့မှာ၊ "စွန့်ပညာ"မဟုတ်ဘဲ၊ "သခင်ပညာ"ကိုရကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း။

(၄)-အချက်၊ ။ယခုမြန်မာပြည်၌ကျောင်းတို့မှာမြန်မာငွေနှင့်ဆောက်လုပ်တည်ထောင်ခြင်းကြောင့်၊မြန်မာတို့ကျောင်းများဖြစ်ကြသည့်အဓဘ္ဘာဘ်။ ကျောင်းမြန်တက်သင့်ကြသည်ဟု ဆိုသည်မှာ၊ ယခုသပိတ်မှောက် လာကြ သည်မှာ၊ ကျောင်း သက်သက်ကို အရင်း ထား၍၊ သပိတ်မှောက် လာကြသည် မဟုတ်၊ ပညာဥပဒေကို၊ သပိတ်မှောက် လာကြခြင်း ဖြစ်သည်၊ အဆိုပါကျောင်းတို့၌၊ သပိတ်မှောက်ထားသောဥပဒေအတိုင်းသာ သင်ကြားကြရမည် ဖြစ်သဖြင့်၊ အသို့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ပြန်၍ ဝင်နိုင်ဖို့နည်း။ ကျောင်းကိုရုံမက်၍ ပြန်သွားလျှင် မနှစ်သက် အပ်သောဥပဒေနှင့်တွေ့ကြတော့မည်။ သို့ကြောင့်၊အကျွန်ုပ်တို့"မ-ကိုမချစ်က၊ ဥ-ကိုမချစ်နိုင်"ပြန်သွားရန်အကြောင်းမရှိ။

(၅)-အချက်။ ။ကျောင်းသားများကျောင်းသို့ပြန်ဝင်၍ဥပဒေဖျက်ရန် ကြိုးစားအပ်သည် ဆိုသည်မှာ၊ လူ့အပေါင်းတို့ ရိပ်မိကြဟန်မတူသေး။ အကျိုးအကြောင်းနှင့်ပြသ၍၊ ပြောဆိုတောင်းပန်လျှင်၊ အရေးအလျှင်းမယူ၊ သို့မဟုတ်အလွန်နှောင့်နှေးစွာယင့်ပြ၍ထားတတ်သည်၊ မည်သည့်အခါမှ ပြီးဆုံးအောင်မလုပ်၊ ဟိုတို

သည်သည်ပြောဆိုရ၍ ကြွက်ဥတလုံးကွာလုပ်ထားခြင်းသာများချေ သည်။ "စဉ်းစားလျက်ပင်ရှိသေးသည်" ဆိုသောစကားကို၊ အမြဲ သို့ စွဲလျက်ရှိသည်၊ ဥပမာပြဆို၊ ဇိုင်ယာသနဲ့ကျွန်းဆုပ်ချုပ်ရေး နှင့်ပတ်သက်၍၊ အနှစ် နှစ်ရာကျော် သုံးရာခန့်၊ ယခုတိုင်စဉ်းစား လျက်ရှိသေးသည်၊ အိန္ဒိယပြည်အရေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍လည်း၊ အနှစ် သုံးဆယ်ကျော် တိုင်တိုင်၊ ယခု နေ့ထိ "စဉ်းစား လျက်ရှိ သေးသည်"၊ မြန်မာပြည် မြို့ပြင် ပြောင်းလဲ ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ လည်း၊ ယခုတိုင် "စဉ်းစားလျက်ရှိသေးသည်"၊ ရွှေတိဂုံဘုရား မြေကို၊ ခံတပ်လုပ်ထားရာ၊ ပြောင်းရွှေ့ရန်အရေးမှာလည်း၊ ယခု တိုင် "စဉ်းစားလျက်ရှိသေးသည်"၊ ဂျာကာမြစ်ကို၍ ဘီနပ်မစီး ရန်ကိစ္စမှာလည်း၊ ယခုတိုင် "စဉ်းစားလျက်ရှိသေးသည်"၊ ဤ သည်တို့ကား၊ အမြွက်မျှသာဖြစ်သည်၊ ဤသည်တို့ကို ထောက် သော်၊ သိပ္ပံကျောင်းဥပဒေဖြစ်ထွန်းရေးကိစ္စမှာလည်း၊ ငါးနှစ်မျှ အဆုံးမရှိနိုင်သလောက် "စဉ်းစားဦးမည်" မှာလည်း၊ မြေကြီးထက် ခတ်မလွဲ ချစ်ချသည့်၊ တော ဘွဲ့ခွင်းသည်။ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ- နှင့်မြန်မာတပြည်လုံးက၊ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်သောသူများမှာ၊ ဤဥပဒေကို ဖျက်ရန် ကြိုးစား ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော၊ ရပါ၏လော၊ နား ထောင်ပါ၏လော၊ အရေးယူပါ၏လော၊ ထို့ကြောင့်ရကား၊ ယခင် ကကဲ့သို့ပင် ပြောဆိုသွားနေ၍ ပြီးမည်မဟုတ်၊ တခါတည်း သပိတ်မှောက်လိုက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ အကောင်းဆုံးအမှန်ဆုံး နည်းဖြစ်ပါတော့သည်၊ အခြားမြော်သင့်စရာမရှိချေ။

အထူးအားဖြင့်၊ ရာဇ်ကြီးမိဘအပေါင်းတို့သည်၊ စိတ်ထွေပြား ခြင်းမရှိဘဲ၊ လုပ်မိသည့်အလုပ်ကို ပြီးဆုံးအောင်လုပ်ကြရှိဟူ၍၊ စိတ်တွင်းစွဲစွဲမြဲမြဲ အသည်းတွင် ထဲဆိပ်ခတ်၍၊ ကြပ်ကြပ်ကြီး သတိ ထား စေ ရန်၊ တောင်း ပန်၍ ဘော်ပြ လိုက် ရ ပါ သည် တမင်း၊

သပိတ်မှောက်သမားများ။

သပိတ်မှောက်ပြီးဖြစ်သောကောလိပ်ကျောင်းများ၊

(၁) ရန်ကုန်ကောလိပ်၊ (၂) ယုဒသန်ကောလိပ်၊

အခြားကျောင်းများ။

ရန်ကုန်မြို့။ ။(၁)စိန့်ပေါလ်ကျောင်း။ (၂)စိန့်ဂျွန်း။ (၃)မက်သဒစ်၊ (၄) အစိုးရဟိုက်စကူး၊ (၅) ခေ့ဗီးယား။ (၆)မူဆလမန်၊ (၇)အေ-ဘီ-အမ် မိန်းကလေးကျောင်း။[ကျောင်းသင်ယင်ပိတ်ထားသည်]၊ (၈) စိန့်မိုက်ကယ် ကျောင်း။ (၉) စိန့်ဘင်နဲဘတ်၊ (၁၀) ကုလားရှင်းဟိုက်စကူး။(ဘာသာရေးအတွက်၊)

မန္တလေးမြို့။ ။(၁၁) ဗုဒ္ဓဘာသာဟိုက်စကူး၊ (၁၂)ဝက်စလီယန်၊ (၁၃) စိန့်ပီတာ၊ (၁၄) အေ-ဘီ-အမ်၊(၁၅)အစိုးရနေ့သိမ်း၊ (၁၆) အင်္ဂလိပ်ကျောင်း။ (၁၇) မိန်းကလေးကျောင်း။

မော်လမြိုင်မြို့။ ။(၁၈) စိန့် ပက် တ ရစ် ဟိုက် စ ကူး၊ (၁၉) အစိုးရ ဟိုက် စ ကူး၊ (၂၀) ယုဒသန် ဟိုက် စ ကူး၊ (၂၁) အစိုးရဟိုက်စကူး၊ (၂၂) အင်္ဂလိပ်ကျောင်း။

ပြည်မြို့။ ။(၂၃) အစိုးရဟိုက်စကူး။

ပုသိမ်မြို့။ ။(၂၄) အစိုးရကျောင်း။ (၂၅) အေဘီအမ်၊

ပဲခူးမြို့။ ။(၂၆) အစိုးရဟိုက်စကူး။ (၂၇) ဗိုင်-အမ်-ဘီ အေ-ကျောင်း။

သက်ပုံတန်း။ ။(၂၈) အစိုးရဟိုက်စကူး။

သာယာဝတီ။ ။(၂၉) အေ-ဘီ-အမ် ဟိုက်စကူး။ (၃၀) ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်း။

ညောင်တုန်း။ ။(၃၁) အစိုးရဟိုက်စကူး။

အခဆုံ။ ။(၃၂) အစိုးရဟိုက်စကူး။

ပျဉ်းမနား။ ။(၃၃) အေ-ဘီ-အမ်-ဟိုက်စကူး။ (၃၄)ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်း။

စနိဂြိုဟ်။ ။(၃၅) အစိုးရဟိုက်စကူး။
ရွှေဓာတ်။ ။(၃၆) အစိုးရကျောင်း။
မြင်းဖြူ။ ။(၃၇) ဒေး-ဘီ-အမ်-ဟိုက်စကူး။
ဟင်္သာတ။ ။(၃၈) အစိုးရဟိုက်စကူး။ (၃၉) ဒေး-ဘီ-အမ်။
သုံးခွ။ ။(၄၀) မက်သဒစ်ကျောင်း။
မင်းဘူး။ ။(၄၁) အစိုးရဟိုက်စကူး။
မြန်အောင်။ ။(၄၂) အစိုးရဟိုက်စကူး။

၁၂၀၂-ခု နတ်တော်လဆန်း ၆-ရက်နေ့တည့် ၁၂-နာရီအထိသပိတ်မှောက်ကြ သောကျောင်းပေါင်း (၄၄) ကျောင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗဟန်းတွင်ကျောင်းဘွင့်မည့်အကြောင်း။

သိပ္ပံကျောင်းကိုသပိတ်မှောက်၍ထွက်လာကြသော ၁ တန်းမှ ၁၀-တန်းအထိ ကျောင်းသားများ အတွက်၊ ဗဟန်း အရပ်တွင် အားလပ်သည့် ဇရပ်တို့၌၊ ယာခု အခေါ အတွင်း၊ ကျောင်းဘွင့် တော့ မည် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကျောင်း၍ ဘွင့်ရန် အချိန်အခါမှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

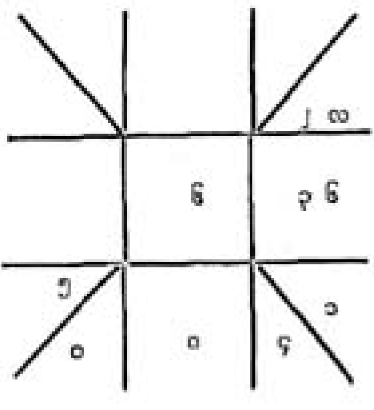

မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂–ခု၊ နတ်တော် လဆန်း-၇ - ရက် သောကြာနေ့ နံနက် ၈ချက် နာရီ ၁၁- နာရီအချိန်၊ ဇီဝိ ၅၊၅ ၊ နက္ခတ် ၂၃၊ ၂၂၊ ၊ ကံ့သက်၊ ကိုစိန်း ထိရသက်၊ ထိရစိန်း။ နက္ခတ်နှစ်ဘက်မြင်၊ ရာသီအားဖြင့်ဘရရန်၊ နေ့အားဖြင့် အမြိတ္တ ရန်။

ဖွားသင်သောအခါမြတ်တွင်၊ ကျောင်းကိုစ၍ ဖွင့်မည် ဖြစ်ပါ သည်။

ယခုခန့်မှန်းချက်အရမှာ၊ ဝရ ၄၀ ပါဝင်သောအတန်းပေါင်း ၃၀-ကျော် ဖြစ်ပါ သည်၊ ကောလိပ် ကျောင်း သား အိုင် အေ၊ ဘီ အေ များက ဆရာပြုလုပ်သင်ကြားမည်ဖြစ်သဖြင့်၊ ယခုဆရာ ၇၀ ကျော်ရှိပေပြီ၊ သင်ကြားရန်မှန်းထား သောပညာရပ်တို့မှာ၊ မြန်မာဘာသာပါဠိဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဂဏန်းဘာသာ၊ ပထဝီဝင်ဘာသာ၊ ရာဇဝင်ဘာသာ၊ကျန်းမာရေးဘာသာများမှ စ၍ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူကား၊ အချိန် အခါရ၍၊ ကျောင်းကို သေသေချာချာ ဖွင့် လိုက်ရပါသည်၊ နောင်များမကြာမီ၊ အသေအချာ၊ ဥပဒေ အရပ် ရပ်၊ ပညာရပ်အမျိုးမျိုး နည်းစနစ်စသည်တို့ကို၊ အကျယ်တဝင့် ကြော်ငြာလိုက်ပါမည်။ ၊ဤအတောအတွင်း၌၊ တိုင်းပြည်က ကျောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြပါမည့် အကြောင်း၊ တောင်းပန် လိုက်ပါသည်။

* * * * *

ဒိုးဆရာမတော့ပြ မများဖြစ်ကြသောရသေ့မအပေါင်းတို့၊ ၊ ငင်းဆိုခဲ့သောအတိုင်း၊ သူ့ရိယာသမားတို့နှင့်၊ထွန်းကောက်ထား တို့သည်၊ “ဖြစ်ပါးဂါဟသမ်း၊ သဲထဲစင်း”ဆိုသလို ဖြစ်နေ ရကား၊ စိတ်ညစ်တော်မူသော ယောဂီသည်၊ ဤမည်သော သန်းကောင် ကျော်ကျော်လောက်မှာ ထတဲ့ပြီး၊ ဆရာ့ဇာတည့်မ များနှင့်၊ စကား မြည်၊ပြောဆိုဘူးသည်မှာ၊အနှီသို့ပေတည်း။

“သောဒါမိုတ်၊ ကေသာဝတီတို့”။

“ဘုရားပါဘုရား”–(သံပြိုင်ထူးကြစေ)။

“ကြောင်–ဗိုဗိုတွေး။ ရေးရေးပေါ် ဆိုတာလို၊ ဟိုတလေသောကာ၊ ပြောကြဆိုကြတဲ့။ ရန်ကုန်ယူနီဘာစီတီ ကဗျာအရေးကြီး၊ တွေး တွေးပြီး၊ မအေးနိုင်အောင်ရှိလိုက်ပါဘိတော့ကွာ”၊

သောဒါ၊ ။“မှန်လှပါ၊ မအေးမရှိနိုင်တော့ ဘုရား၊ အကာလေး တပည့်တွေမှာ၊ ကျွေးမည့် မွေးမည့်သူတွေ၊ ပေးမည့်ကမ်းမည့် သူတွေ၊ ကျောင်းဆောက်ပြီးလှူမဲ့ ဒါယကာ-ဒါယိကာမ တွေနဲ့၊ မဟာနဂရ-ရန်ကုန်ပေါ်မှာ၊ ကြုံတော်ရတဲ့၊ ရတ်လတ္တံ့ ရှိ ကြောင်းပါဘုရား”။

ကေသာဝတီ၊ ။“ဟုတ်တယ် ဆရာမှိုင်းရဲ့၊ အဝေးစကား နဲ့၊ မှားမထားသ။ မှန်မထားတော့၊ ဇောန်ဇော၊ နေရာကျမပြော နိုင်သေးဘူး။ဘဝဲ့ဆင်မ-မနေ့က ကြားရတာ မြင့်၊ မောင်လမြိုင် က၊ ဦးချစ်မြိုင် က ငါး သောင်း၊ မန္တလေး ဦးဗိုဒိဘ က၊ ငွေ တသောင်း၊ ရွှေနေ့ကြီးဦးဆမောင်မောင်ကာဘသောင်း။ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးဦးတိုးသာက တသိန်းနှင့် ငါးရွှေ။ဘုလားသူဌေးကြီး တဦးက တသန်း၊ တည့်ဝင်လှူဒါန်းကြတယ်တို့၊ဝမ်းမြောက်တို့ စကား၊ ကြားနေရတာဘဲဘုရား။

ခေမာ၊ ။“သာရတော်–သာရ-သာရမြန်မာတရ ကောင်း စေတို့၊ ကျောင်းများဆောက်မဲ့အရေး၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ၊ ခဲကြမဲ့ ဒါကာ ဒါကာမတွေကို၊ သဒ္ဓါသစ္စာ ထည့်ကြတို့၊ တပည့်မတို့ အစဝ်ဆရာ၊ မစ္ဆတာခရိုဘဲ့ “မှိုင်း”ကာလ၊ ပိုင်းမှာဘဲ ထောင်မယ်၊ ကိုင်း–ဘယ့်လောက်ထည့်မတုံးဘုရား”၊

“ထည့်ချင်ပါသေဘင်းကာခေမာရယ်၊တေဘနသရှိဘစ္ဆပြောရမှာ ဖြင့်၊ တပည့်မ ပေါ်တဲ့ ကဗိဆရာ-တပသကာ၊ တပည့် ဒါကာ– ဒါကာမ တွေကို အပူမရှာဘဲ၊ ဇမ္ဗူမြန်မာ ဒေါ်မြိုမြို အရွှာရွှာမှာ၊ အဖြာဖြာသော ကျောင်းတွေဆောက်ဆောက်ပြီး၊ မျိုးမြောက်ချင် တာပါဘဲ၊ ။အနို့ချာတွင်၊ ကိုယ့်အကြံ မိတ်ရှိ သလို၊ အိမ္မိက–

မပေါက်သေးတော့၊ ဆောက်ပေးတို့အချက်ထဲမှာ၊လောက်ဝဲကာလဲ အကွက်မှသာ၊ လက်ျာကာလဲအပေါက်မတဲ့နဲ့၊ ထက်တဲ့ကို ခက်နေ တော့တာဘဲ”၊

ခေမာ၊ ၊“အရာ-ကိုယ်တော်မြတ် မိန့်တော်မူတဲ့ စကားထဲ မှာ၊ လက်ဝဲနှင့်လက်ျာဆိုသော၊ဘာဝတုံးကိုယ်တော်”၊

“ခြင်—လက်ဝဲဆိုတာ၊ လုပ်ရပ် အထေတိ၊ အပ္ပိရုတ် နည်း အားဖြင့်၊ အမြွသမ်းကိုဆိုဘယ်၊ လက်ျာဆိုတာကတော့၊ အဝါ ထမ်းတို့ ဆိုဘယ်၊ လိုရင်း မတော့၊ ငွေနဲ့ရွှေပေါ့ကွာ၊ ထိုးရတာ ကာလဲဖြတ်တောင်းဖြာတောင်းနဲ့၊ ခေတ်ကောင်းကောင်း အရေ မထယ် တော့၊ မြေနုယ်မှာ အသရေ ပြီး အောင် ဟာ၊ ရွှေမိုးယံ ငွေမိုးယံ မပြေနဲ့ တော့၊ စကောမိုးယံဘောင်မှ မရှုနိုင် သေး ဘူး”၊

ခေမာ၊ ၊“မသောဒါရေ၊ တခါဖြင့် မြန်မြန်သာ ဆန်ခံကြပေ တော့၊ ကြီးဖန်သရှုနေရာတရုပ်ချင်ဖြင့်၊ ရောမ—ဝမ်းသာစရာ ကြီး ဘဲနော်”၊

“ဘောဒါလေး”၊

“ဘုရားပါဘုရား”၊

ဘိုင်း—ဆန့်ကိုသာ ခံကြတော့၊ အမှန် ထိုအကြံ အထမြောက် ချင်ဖြင့်၊ ဆရာ့တပယောက်နဲ့ဘဲ—မြေရွှာတချောက်မှာ၊ ပဒေသာ ပေါက်သတို၊ သေသေချာချာ၊ စေတနာနဲ့၊ ငွေအသာဖြာ ထောက် မယ်၊ ၊နောက်တုံးက၊ အနို့ သရေခေတ္တရာဆိုတဲ့ ရသေ့မြို့မှာ၊ ရသေ့ဦးအောင်ဆိုတာ၊ အသာဖြာရွှေငွေဖြစ်ထယ်လို့ပြောခတ်မှာ အတော်ပြောထောက်အောင်၊ ကျော်စောဘူးတယ်၊ ၊အနို့ပြီး၊ ပေါ်ကွန်ဖြည့်၍၊ သက္ကရာဇ် ၂၄၆—ခုနှစ်တွင်၊ ဘုရင်ကောရာဇ် ဖြစ်တော် မူတဲ့ သော်ဘဲလည်ကြောင် မင်း လက်ထက်တုံး ကာလ၊ ရှင်မထီးရယ်လို့ခေါ်ကြတဲ့၊ ရှင်အလွှာဂေါနဆိုတာ၊ရွှေတွေငွေတွေ ဖြစ်တာနှင့်၊ မြန်မာရာဇဝင်ဆရာများက၊ အနို့မင်း လက်ထက် တုံးက၊ ရုပ်ဖြည့်မှာ၊ ရတနာမိုးယံ ခု-ကြိမ်တောင် ရွာတယ်လို့

ရေးကြတယ်၊ ။ဆဲ–အနှိရသေ့ဆရာအောင်က၊ မြန်မာသောင်မှာ ငွေအထွက်ဘှာပေတို့၊ “ကောတ္တရ၊ ကောသလ္လနှင့်၊ ကောအတ္တရေ။ဘလုံးစာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊အကျဉ်းဖြစ်ခဲ့သည်” ဆိုအငြေမ်တဲ့အင်္ဂိရတ် ကျမ်းတကျမ်းကို ရေးခဲ့တယ်၊ ။နို့ပြီး၊ ရှင်မထီး ကလဲ၊ သံလေးမျိုး စီရင် နည်းကို၊ တည်ထွင်ပြီး ရေးခဲ့ ပေ တယ်၊ ။ တကာယ်ထိုများ၊ ဘုရားသိကြွား(မ)ထိုမို့၊ ဆရာအောင်တို့ ရှင်မထီးတို့လို၊ ထွင်ထွင်ကြီး ရွှေငွေဖြစ်ရင်ဖြင့်၊ အကြွင်မြန်မာပြည်အတွင်းရှိ၊ မြို့တိုင်းရွာတိုင်းမှာ၊ အောက်တန်းကျောင်း၊ အလယ်တန်းကျောင်း၊ ဟိုက်စကူးကျောင်းတွေဆောက်၊ ။ထို့နောက်မိုင်ကြိုတ်သရေတရမှာ၊ ကောလိပ်ကျောင်းတကျောင်းကျောင်းဆီဆောက်၊ ။ငင်းနောက်၊ အလောင်းတော် ကဿပ၊ မိုးဝင်းတောင်၊ ရေတံခွန် တောင်၊ ဝစ်ကိုင်း ရွှေစကော၊ ချောင်၊ ဂုဂ္ဂါးတောင်၊ မန်းစကော်တော်ရာ၊ မိုးဦးတောင်၊ရန်ကုန်ဘဟန်း၊ ကျိုက်ထီးရိုး၊ဇင်းကျိုက်၊စသော၊ဆရာနေထိုင်သမျှသော၊တောတောင်ချောက်မြောင်ရှိသမျှတို့၌၊ အမ်အဌ ယူနိဘာစီတီ ကျောင်းကြီးတွေဆောက်ဆောက်ပြီး၊ ဇုလောက်သောအင်္ဂလန်ပြည်၊ ဂျာမနီပြည်၊ ပြင်သစ်ပြည်၊ အမေရိကံ စသော အနောက်နိုင်ငံ တို့က၊ မြိုင်စံမရှိသောပရိုဖက်ဆာဆရာကြီးတွေကို၊ အလဖြာတည်းဟူသော ငွေပေးပြီး ငှါးထိုမို့၊ အသင် အကြွား နိုင်း။ ။ဝတ်ိုင်းကဘုရားတွေနှင့်၊ အညာမြေပုဂံခေတ်တုံးက၊ ကျွန်ရစ်တို့တယ်ခဲ့တဲ့ဘုရားတွေကို၊ မနားမနေဖူးဖူးပြီး၊ အလှူးသဖြင့် ကြည်ညို ချင်ကြောင်း ”နှင့်၊ အကြောင်း အားရေချာ်စွာ ပောပြောပြီး၊ ဂဒေါဂမျာ ရေး သား စီကုံး တော် မူ အပ် သော ကျောင်း သား များအကြောင်းအရာ၊ မေဏ္ဍာခ. ၁ဘေးတမျိုးဟုဆိုအပ်သောလေးမျိုးကြီးသောင်ကာဥ်ဆိုတည်း၊

*   *   *   *   *

ယူနီဘာသာစီတီဘွဲ့လေးရှိုးပြီး။

ဆိုင်းကောက်''အခြင်းမှာ၊ မျှော်ရာအထယ်မလေး သော်လဲ့။ "ဆိုင်း"တယောက်ရွေ့ဘာ–ချစ်ဘူးမယ်သေးနိုင်ဘူးသွေးဘာကယ် လွေးတွေယဲ့လို့·တွေးသနဲ့ နောင်ဘိုအယို။(အိုကွယ်) မျှော်ရာ နယ်ဘကျေးဆီက–မနေ့ကမောင်တို့ကို၊ ။(ဗြော်) ဝေးခနီက ပေမဲ့။အရေကြီးလှုပ်ဖြင့်၊ ချေးနီးရာ၊ပါစ္စိမေရို့။ ဆရာလဲကွာ ပဋ္ဌမအရင်–ကနဦးဆီက....မြို့မှာ တခွင်မှာ– သမတ ရှင်ဘုရင် မလုးခင်ပ၊ (ထ)ဆင်ထူးကို–တမြည်မြည် သင်ခဲ့သမို့။ (ထိ) မထင်–ကျောင်းတော်သားတွေရဲ့အမည်အစဉ်မှာ–ဂေါင်းအပေါ် ရှာမှာလ....မင်းရို့ဆရာကို–စာချင်း တိုကာ ထားလိုက်ကြ ပေ တော့၊....(ဩ)ဘုရားသိကြားတွေ မလိုမို့၊ အများခေနေ ယျ တိုဘိုး....အရှေသမယ–ပဝေ–သခေခေတ်ဆီကပျှော်မြဲသူ·ဆရာ အောင်ရဲ့ပြင်·မြို့မာတောင်မပေါ်ကြွန်တိုင်းတွင်မှု၊ သမိုင်းတစောင် သစ်ခဲ့တဲ့။ အစ္ဆုဂေါနှာ–ဆရာရှင်မထီးတို့သိုပ၊ဖြစ်ကြသောအခါ တာအောင်မှုပြီးစေဘို့၊ ခရီးသယ်–ခရောက်ရာကြိုးခဲ့တယ်၊ အမျိုး အတွက် သစ္စါတရက်ိုယ်ပါနောက်ကွယ်၊ ရိုးမြို့မျက်မျက်အောကြီး နက်စေဘို့၊ ထိုးရက်ပါကို၊ ။အနှစ် တထောင်ရွှေ့ဘာ–နေရာ တမျိုးရဲ့ပြင်၊ မြေခြံ ဖြစ်အောင်–ဝေဝေရှာရှာ ထိုးရပါတော့၊ မြေမြို့မထမိုးတွင်ဖြင့်၊ ရွှေငွေအသပြာ မိုးယ်တွေ နှင့်–ဘွင့်မြို့ မြတွက်ရိုးအစွန်းတန်းမိုးထိုထိုးရယ်နှင့် ကရုဏာမျှော်ဘွဲ့ပါ၊ (အို ကွယ်) လွှမ်းမိုးယ်းတည့်သိုရယ်နှင့်–သမုဒယ–သစ္စာဘာရာ၊ ။ "ဆိုင်း"ဟဲ့နောင်အိုင်းနယ့်ပြေပေါ်မြှင့်ကာသိုးစီးနဲ့ခြေချော်တဲ့၊ တစေ့ယော်–အထိကရာပါပေပေ၊ ကဝေအကျော်အစော်မှာ တပည့်တွေကလဲမှာ်ရှိမို့၊ အစ်အငှသွားခါခန်ကိုခဲ့ကြတော့၊ ယခန်ဟိုဂျုက်–သခေခေတ်တို့လို၊ အမှန် ထိုအကြီ–ရွှေတွေ ငွေတွေ ဖြစ်လှုပ်ဖြင့်အရွှေချစ်မကျွယ်–သစ္စါပေါ်ကသူကမြေခေတ်အနယ် နယ်–နှဂေ တလျှောက်မှာလှ၊ (အမယ်မင်း) နောက်တသိုက် ဇမ္ဗူမြို့သားတွေမဖြင်း....(ဗြော်)အမြှောက်ကြိုက်ကြိုက်ပြီး၊ အရောက် တိုက်နဲ့–လူမညီပေါ် လှုပ်ဖြင့် မှားကြလိမ့်မယ်၊ .... အနောက်ဂိုက်နဲ့အတုတည်မှာကြွာကြွာကြစေဘို့ .... (အိုတော ရှိုင်) မြှောက်လိုက်မကျွဲ့....မောက်လိုက်မယ်လို့.... ခေါက် လိုက်မဲ့–ယူနီဘာစီတီတွေအများ။

ဤအထောက်ပါ လေးချိုးကြီး အပြီး တွင်၊ အသီးအသီးသော ယောဂီမတို့ကား၊ ဟောဒီဘာရွှ လုပ်ရပ်ကိုသာ၊ အဟုတ်အဟောက် ဖြစ်ပါစေကြောင်းနှင့်၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုပြီး၊ သာဓုများခေါ် ကြသော်၊ ။ဆရာလည်း၊ လုံလုပ်စရာ ရှိသေးသည်ဟု ဆိုပြီး၊ ထိုမည်သော ပရိသတ် တောင်း၍၊ ထွက်ရှောင် တော် မူခဲ့ လေ သတည်း။

သပိတ် မမှောက် တို့ရာ၊ ဂါထာ မန္တန် ရွတ်ဘတ်တော်မူခြင်း။

အိုး-တပည့်မအပေါင်းတို့၊ ။ဆရာသည်၊ဤမဉ္ဇူသောမိုးဦး တောင်ကြီးနှမိုးမှိုး၍နေတော်မူစဉ်၊အကြောင်းထိုသော ထိုင်းကောက် တား။ တပည့်များသည်၊ ဤမှထိုမှတ္တည့်လည်၍၊ သပိတ်မှောက် တရားများ ဟောခဲ့ပြီး၊ လော လော ဆယ် သပိတ် မှောက်နေ ကြကြောင်းများကိုကြားရသဖြင့်၊ “တရားခဲ့ရာ၊ ကြမ္မာမရှိသော” ဆိုသလို၊ထိုမည်သောဦးမိုးတောင်ထိပ်တို့၊ သပိတ်များမရောက် စိမ့်သောငှါ၊ သာသနာ့မင်းတရား၊ ထိုင်းကားနိုင်ငံချုတော်မူစဉ်၊ အရှင်ဘုရားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားပေးသည့်၊ တပိုးမှတ်သော အခါ၊ ရွတ်ရတဲ့ “ဖြောင်း-နမောဗုဒ္ဓသာ၊ နမောဓမ္မသာ၊ နမောသံဃ သာ” ဟူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ။တကြောင်း လည်း၊ တနေ့ ၂-ခေါက် ရွတ်သော်၊ ဝါးကြီးကို မှုးရသည်၊ တနေ့ ၅-ခေါက် ရွတ်သော်၊ ခင်နောင်ကိုအထိန်းပြုရသည်၊တနေ့ ၇-ခေါက် ရွတ် သော်၊ ရန်နိုင်ကို ပိုးရ၏၊ တနေ့ ၁၀၀၀-ရွတ်သော်၊ မင်းဖြစ်၏ ဟူသော၊ ပြည် ရန်နိုင်မှုး၊ မန်းမှတ် ရွတ်ဘတ် သရဏ္ဍာယ် တဲ့ “ဤအဟံ ပထဝီ ဗလသုန္ဒရီ၊ သဗ္ဗညု ဗောဓိမဏ္ဍလံ၊ ခံဗူ၀ဂ္ဂံ အသင်္ချေယျ၊ မာရသေနံ ဇယောဇယတု မာရကံ” ဟူသည်ကို လည်းကောင်း။ ။ထို့ပြင်လည်း၊ “သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု”ဏ ပြီး၊“ဗုဒ္ဓါဒိ”အဆုံး၊မဂိုဏ်ကြီးတစောင်လုံးကိုသည်းကောင်း။

ညာဆိပ်ရောဝင်တိုင်း၊ နံနက်ထတိုင်း၊ မပြတ်မသတ်၊ ရွတ်ဘတ် သရွာယ်သောအလုပ်ကို၊ ဆောင်ဗုန်လေးဆင်း၊ ရေးခြစ်ပြီးသား ဘူးသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူလို၊

* * * * *

ဆောင်ဗုန်ကျော၊ ဂါထာလေးဆစ်၊

ကျား၊ မင်္ဂိုက်အောင်ပါ၊ တားလိုက်တဲ့နည်းတွေ၊ ၊ဗိုလ်ပြီး၊ တောင်–တတောင်လုံးသုံးထင်ကာလေ၊ နံ့ဝံတိုင်းပရိတ်တွေ၊ အိပ်ပေမဲ့ ရွတ်သကော၊ မြတ်ယောဂီ၊ ဓာတ်ကောထိုလုံပိတ် လို့၊ ထုံမှိုင်ခါကြအောင်ဟောနေကြ၊....နဝင်းပြေ-အင်းကြတဲ့ တောဆီက၊ နောဓကနော၊

အို-ယောဂီမအပေါင်းတို့၊ ရှင်းအထက်က အမြွက်မှ ပြသခဲ့ တဲ့၊ ရှေးလူကြီးသူမတို့ အရွတ်အသားများကိုလည်း၊ တတ်အား သရွေ၊ ဝါရကြာဘပြွန်၊ နေ့ညမဟူ၊ မပြတ်မသတ်၊ အထပ်ထပ်၊ ရွတ်ဘတ်သရွှောယ်ကြစေလေသား၊

အို-သောကီဘာဝ မုန်းတယ်တို့၊ ယောဂီမ အသုံး အနှုန်းကို၊ လုံးလုံးကြီးလိုက်နာကြတဲ့၊ မရိုက်ဝါသနာကောင်းမတို့၊ ၊ရှင်း ဗွိုင်းကောက်တားတို့၏ အရေးနှင့်ဝင်လျှင့်ပြီး၊ သတင်းထပ်နဲ့ ကြွားရဖြစ်သည်ကား၊ ၊ရန်ကုန်မြို့ကြီးပေါ်တွင်၊ဦးတိုးအောင်၊ ဦးတိုးတာက်၊ဦးကိုကိုဦးသင်းမောင်၊အက်စ်ဘက်စ်-ပေါဒ်ကား၊ အက်စ်အေ-အက်စ်-တယောက်ကိုတို့က၊ ကမကထ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ သန့်စက်ရှင်ဦးတိုးဘာကိုဥက္ကဋ္ဌတင်မြှောက်ပြီးခါ၊ မြန်မာပြည် တိုင်းရင်းသား၊ ယူနီဘာစီတီသိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီးဖွင့်ဖို့တို့ အတွက်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂-ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆန်း-၃-ရက် နေ့တွင်၊ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရှင်ဘုရားကြီးမြောက်ဘက်စောင်းတန်းကြီး၌၊ ပြည်လုံးကျွတ်အစည်းအဝေးကြီးလုပ်ပြီး၊ အဟုတ်နေ့ရောညျ လုန်ကြေငြာချင်းများကိုလည်းကောင်း၊

ရင်းပြင်သည်းတကြောင်း။ကျေးရှင်းဟိုက်စကူးကျောင်းသား ကလေးများက၊ မိဘများစိတ်ချတို့ရာပေးသော အစီရင်ခံစာကို လဲ။ ထိုထိုသတင်းတို့၌၊ ထင်ထင်းစွာရေးရသည်မှာ၊ ။"ယခု အခါ၊ ဘဟန်း၌၊ ဥပါသကာ ဇရပ်ကြီးတွင်၊ နတ်တော် လဆန်း ၃-ရက်နေ့ကပင်၊ဟိုက်စကူးကျောင်းသွင့်ဖွင့်ပါကြောင်း။ ။ ဦးသာဇံ-ဘီအေ(အင်္ဂလိပ်ရတ်ထူးရ) ကျွန်တော်တို့ အဓိကကြီး က။ အခမဲ့၍၊ ဘုန်းကြီးများ၏ ဆွမ်းကြွင်းဆွမ်းကျန်ကို စား၍၊ သင်ကြားပေးသဖြင့်၊ အေးအေးချမ်းချမ်း၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ စာသင်နေကြပါကြောင်း။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား ကလေးများ၏ စိတ်တွင်၊ အသိ မြန်မာပြည်ကြီး၏မြေပေါ်တွင်၊ မြန်မာပြည်ထွက်သစ်ဝါးတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ် ထားသော တိုက်တာ အိမ်ကြီး နှင့်၊ သာသနာပြု ကျောင်းတွင်ပညာသင်ကြားရခြင်းမှာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကျောင်း သားသူငယ်ကလေးတို့၏စိတ်နှလုံးမှာ၊ ကြိမ်ဒဏ်ကိုဖိအုံးသကဲ့ သို့၊ယူကြုံးမရဖြစ်ရကြပါသည်။ ။ထိုဖြစ်ပါ၍၊ကျွန်တော်တို့ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ကျောင်းသားကလေးများမှာ၊ တိုက်တာအဆောက် အဦ သာသနာပြုခရစ်ယာန်ကျောင်းမှာပညာရှာမှီးရသည်ထက်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး၏မြေတော်ရင်း၊ဘဟန်းရပ်ဘုန်းတော်ကြီးများ နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ဘုန်းတော်ကြီးများ၏တဝေပချသံ၊ ဘုရားရှိခိုး ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်သံများနှင့်၊နံနက်တိုင်းဆွမ်းခံကြွသောဘုန်း တော်ကြီးများအား၊အာရုံပြုရခြင်းဖြင့်၊ စိမ်းလန်းသာယာ၊အေးချမ်း စွာသော သစ်ပင်ရိပ် အောက်တွင် ပညာ သင်ကြားရ ခြင်းမှာ၊ ကျွန်တော်တို့စိတ်တွင်၊ မည်မျှလောက်ချမ်းသာပါသနည်းဟူမူ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူသည့် အတိုင်း။ "ဝိဝေက" ချမ်း သောသူမြတ်နှင့်၊ သမ္ပယောဂေါ၊ ပေါင်းသင်းရခြင်းမှာ၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းအစစ်ဖြစ်ပါတော့သည်"ဟူ၍လည်းကောင်း။ ။ သောင်းမြောက်ရေးရာ၊ တွေ့ရာသေးသေးပါးပါးများကိုကြားသိတော်မူရ သော၏။

ထိုကြားရပြီးနောက်တနေ့ညခင်းအခါ၊ထမင်းကလေးသာသာနှင့်၊ ညာဝါခို ထောကြတဲ့ တပည့်မ အပေါင်း တို့ တွင်၊ ချောင်းဦးသူ မညဝတီက၊ "ဆရာမှိုင်းရေ့၊ နေ့ထယ်က။ တပ့်တော်မ-ဖြည့်ပြီ ကသထင်းလုံးထရကြားခဲ့ရတယ်နတ်တော်ထဆန်း ၆-ရက်နေ့ ညက၊သညွှာဝတီဆိုတဲ့ချင်းတွင်းမြစ်ရေအထောက်ကိုဆန့်သတဲ့" ဟုလျှောက်ထားသေရာ၊ ဆရာက—"ဒိုတပ့်မပုညဝတီ။ ဤမည် သောသပေါက္ကန့်ဖြည် ခေတ်က။ သက္ကရာဇ် ၄၄၅—ခုနှစ် အတွင်း။ မင်းဖြစ်တော်မူတဲ့သေဉ့်ထည်ကြြောင်မင်း နတ်ဖြည့်ဝံကာနီးမှာ၊ မြစ်ရေ အညွှာဆန့်တယ်တို့၊ ရာဇဝင်များမှာ တွေ့ဘူးတယ်၊ ၊ အရဝေ့ဖြင့်သပိတ်မှောက်ခေတ်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း၊ထို့င်းကောက် တား မိုဝ်မှူး။ မောင်တဦး အတွက်ပဲထား။ ထိုမဟုတ်၊ သပိတ် မှောက် ကျောင်းသား တွေ၊ ကောင်း ဝား စေတို့ ဘဲထေး" ဟု ပြောဆိုနေတုံးထန်းထန်းမှာ၊ဖီးဒိုင့်ရွှာက၊ ဒကာဝ—ယောက်တို့ ပေါက်လာကြသေး၏။

ထို ရောက်လာကြ ပြီး နောက်၊ တယောက် သော ဒကာက လျှောက် ထား သည် မှာ၊ ၊"ကိုင်း—ဘဲ့နှယ် ရှိစ—ဆရာမှိုင်း၊ "ပညတ်သွားရာ၊ခေတ်သကဲ့ပါ"ဆိုသလို၊ကိုယ်တော် ့ကောလိပ် ကျောင်းသားတွေဟာ၊ ကောလိပ်ဆိုတဲ့အတိုင်း၊ လိပ်လို-ထွက် ချည်ဝင်ချည်လုပ်ကြလိမ့်မယ်တို့၊စကားတကာ—တပ့်ခေတ်းလျှောက် ဘူးတယ် မဟုတ်ပါလားဘုရား။ အရတော့ ကောင်းနိုင် ထေးရှဲ့ ထား၊ ရှုပ်ဆင်ကောလိပ်ကျောင်းသား ပေါင်း ၁၂၉-ယောက် ရှိတဲ့ အနက်က၊ ၇၄-ယောက် ကျောင်း ပြန် တက် ကြ သတဲ့၊ ၂၀-ယောက် ကတော့၊ ခွင့်တောင်းပြီး ကျောင်းမတက်ကြသေး ဘူးတဲ့၊ ၊အမြို့ကြီး-ရန်ကုန် ကော လိပ် ကျောင်း သား ပေါင်း ၆၉၉-ယောက် အနက်က၊ ၂၇၀-က ကျောင်း ပြန်တက်ပြီတဲ့၊ ၄၇-ယောက်က တော့ဖြင့်၊ အခွင့်ခံပြီး၊ ကျောင်း မပြန်ကြသေး ဘူးတဲ့"ဟု လျှောက် ထားရာ၊ ထိုအခိုက် အခါဟု ဆိုအပ်သော၊ သပိတ်မှောက်ခေတ်ထဲ၌၊ (ထစ်)ခွဲအောင် အမှောက် သန်သော၊

ဘိုးသူတော် ငမောင် ဆိုသူလည်း အနားမှာ ရှိသဖြင့်၊ "ထင်ဒီ ထင်ရာမပြောပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ ဇန္နဝါရီလ ၆-ရက်နေ့ ထုတ်သည့်၊ အပတ်စဉ်ကိုလူသိကြတဲ့၊ ဝါ၊ ဇမ္ဗူ့သိကြအောင်အပိုကောင်း လိုက်တဲ့၊ သူရိယ ရှိတယ်းကို၊ ကိုင်း-ခင်ဗျားကြည့်စမ်း" ဟု ဆိုပြီး၊ သူရိယသတင်းကိုပေးသဖြင့်၊ အရေးနှစ်ခြင်ကို၊ ဆင်ခြင်ဘို့ ဘတ်ကြည့်ရာ၊ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရလေ၏။

သဝိတ်မှောက်ကောလိပ် ကျောင်းသားများ အကြောင်း။

ရန်ကုန်ယူနီဗာစီတီကောလိပ်ကျောင်းတွင်၊ ကျောင်းသား ၈၀၀-ခန့်မျှရှိသည့်အနက်၊ ၁၉၂၁-ခု၊ ဇန္နဝါရီလ ၅-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်၊ ကျောင်းတက်သောကျောင်းသားအရေအတွက် မှာ၊ ၁၄၀-၁၅၀-ခန့်ရှိသည်၊ ၎င်းကျောင်းသားများမှာ၊ အင်္ဂလိပ် ကပြားများနှင့် မြန်မာအနည်းငယ်ဖြစ်ကြလေသနည်း။

ယုဒသန်ကောလိပ် ကျောင်းတွင်မူ၊ ကျောင်းသား ၁၅၀ ခန့်မျှရှိသည့်အနက်၊ ၇၀-၈၀ ခန့်မျှပြန်တက်ကြသည်၊ ၎င်းကျောင်း သားများမှာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်၊ ကရင်ကျောင်းသားများသာ များလေသည်။

မြို့အကြော့စာသတင်းစာထွက်။

ဤသို့လျှင်၊ အကြောင်းနှစ်တက်သောစကားကို၊ ကြားနာခနေတုံး မှာပင်၊ ဖြုန်းကာနဲ့ဆို၊ ထိုမည်သောပြည်မြို့ဘက်မှဆန်ခံဖြစ်လာကြ သောဘသည့်မတို့က၊ "ဆရာမှိုင်းရယ်၊ ကိုင်း ဘဲ့နှယ်လုပ်မတုံး၊ သဗိတ်မှောက်ကျောင်းသားတွေဟာ၊ ကျောင်းကိုရှုသမဟုတ်၊ တွေ့ကရာအရပ်လေးမျက်နှာရှောက်မှောက်နေကြသတဲ့၊ အနီကြီး- ဇာတ်မင်းသား မောင်စိန် ကိုလဲ၊ မန္တလေး ကျောင်းသား တွေ ပိတ်ပေါက်တသနဲ့၊ သဗိတ်မှောက်သတဲ့၊ တခဆိတ်လောက် ကာယ် တော်မှုပါဘုရား" ဟု၊ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ထဲင်းဒိုရှိုင်၊အကြွင်တပည့်မအပေါင်း။သူတော်ကောင်းတို့၊ တောင်းပန်ချက်အတိုင်း။ဓါကိုင်းမကြွမို၊ ဤမည်သောဒမ္မာစာ တချားကိုရေးသားတော်မူရဖြန့်သည်မှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်သောဟူ၏၊

“ဒို-မြန်မာပြည် အတွင်းရှိ၊ မိုးတင်း နေထိုင်ကြ ကုန်သော၊ ဆရာ၏တပည့်များ၊ ဘွိုင်းကော့တားတို့၊ ။ဆရာက မေတ္တာ ရပ်ခံလိုသည်မှာ၊ဓာတ်ဆရာမောင်စိန်ကလေးကို၊သပိတ်မှောက် အဖြစ်ခဏ်မှ၊သည်းခံကြစေလိုကြောင်း။ ။ငှင်းမောင်စိန်ကလေး ကို၊ဤကဲ့သို့ရက်စက်က၊တသက်လုံးမွေးခဲ့တဲ့ကြက်ကို၊တမနက် နှင့်ချက်စားသည်နှင့်၊အလေးတူချေမည်၊ ။ဤမောင်စိန်ကလေး သည်ကား၊ ကြက်နှင့် တူ၏၊ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ သည်ကား၊ ကြက်မွေးတဲ့လူများနှင့်တူ၏၊ဆရာစိန်သည်၊အနာထပိဏ်သူဌေး ကဲ့သို့၊ အပေးအလှူ ရက်ရော၏၊ ။မိမိရောက်လေသမျှ၊ ဒေသ မြို့ရွာများ၌လည်း၊ သောကရေး၊ မွေရေးအတွက်၊ ငွေတထောင်- နှစ်ထောင်စသည်ဖြင့်၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းနိုင်ပါလျက်၊ဗိုင်-အင်-ဘီ အေ-အသင်းကြီးကိုအမှူးထား၍၊ အများသောအသင်းအပင်းများ နှင့်၊ တိုင်းသားပြည်သူတို့က၊ ကြည်ဖြူလေးမြတ်စွာ၊သစ္စါတရား ရှိကြီးသား ဖြစ် သော၊ ဘွိုင်းကော့တား တို့ကို၊ မောင်စိန် သည်၊ အဘယ်ကြောင့်၊လေးငါးခြောက်သောင်းမလှူဘဲရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ထို့မှ တပါး လည်း၊ မှားသည် ဖြစ်စေ၊ မှန်သည် ဖြစ်စေ၊ ဆရာ မောင်စိန်မှာ၊ အရာရာ၌ရှိသောကိုင်းရှိုင်း၍၊ရာဇဝိုင်းနှင့်မဆန့်ကျင် သော ဒုတာယောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ဤမည်သော ရတနာပုံ မန္တလေး ရွှေမြို့တော်သို့ ဆန်တက်၍၊ မြန်မြန် ထက်ထက် ဝန်ချ တောင်းပန်လျှင်၊အရှန်ကြွအားထိုက်ကြောင်း။ကောင်းမွန်ဖွယ်စွာ၊ ဆရာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်သည်၊ ဆရာ၏တပည့်များ ဖြစ်ကြသော၊ ဘွိုင်းကော့တားအပေါင်း။သူတော်ကောင်းတို့၊

* * * * *

ဓမ္မာဝင်ဘိုးမိန် ကိုသပိတ်လှန်ဘို့။ ပရိတ်သံကာချာ။ ဂါထာ ဝေးချီးကြီး။

မြို့အကျေးအမြောင်–အရှေ့ဝနာအထောင်တွေနှင့်။ မိုးဦးတောင်–တွေ့ရာအရပ်တွင်မှ၊ အကြီးအကျယ်အောင်–တန်ခိုးတော်ကပါလဲကာဝိုင်းပေါ် ခပ်။ အချိန်သည့်ခါတော်ကာယ်နှင့်–ယုံမှတ်တော်ဝနာအဆွေ၊ (အိုကွယ်) မတွေ့ရဘိကိုးဇော်ပါရို့–သူမြတ် ငါတာဝေ၊ ။(ဧကြော်) ကြွားနည်းသဖွယ်ကြွားလိုက်ချင်ဘူး "ကျား"ဆိုမှ "ကျား" တွေ့ဟဲ့၊ အားထားသူယံ–သည့်တာယည့် တွေ့နှင့်။ မြည်ကြီးဆရာ ငါတာဝေ ဖြိုးကောမ္ဗာအမြေမြေ–အလုံးကာမ္ဗာသဲ့ အစွန်းတွင်မှ။ (ကျုပ်တို့) မြန်မာပြေမှာ ဘုန်းသမ္ဘာမြင့်မနှံးပြီလို့။ တခါတလေ–ရုံညာ တန်းပိုပေ သပေါ်ထောက်မန်း–မနှလောဘုံနှင့်။ ဟံသာဂုဏ်–ပြည် ၂ ညွန့်တွင်ဖြိုး။ ....ဟုတ်သောကို—လုပ်ရောလဲမနိုကြပေဘူး။ ရှေ့အစွန်းအခါမှာ–မန်မနောသို့ အလုံးတွေနှင့်၊ သွေးစွန့်ကာ–သစ္စာ သုံးချိန်မို့၊ ဂုဏ်ရုံးမော်ပရိတ်ပန်းတွေကဖြိုးပွင့်မန်းကာ–ဆရာ ပေလိုက်ကဲ့။ မြန်မာချေ–သည် ၂ တိုင်းတွင်ဖြိုး။ ....မြေပြင်သကို– "ကော့"ဆိုတဲ့ "ချိုင်း"တွေပေါ်ကိုင်းဟဲ့ မတွေ့ပေသနော်ကွယ်။ သမိုင်းတည့်ရိုက်မနိုင်ဘူး။ "မွှင်း" ရဲ့လူတွေ၊ ။သပိတ်မှောက် ခေတ်မှာ–သစ္စာအကြောတယ်လို့။ မိတ်အလှောက် ဖြစ်လာသူ၊ အချိန်သဖွါလဲ မပျောက်စေနှင့်။ အဟိတ်နောက်ဖြစ်အရာရာကို– မတွေ့အနှင့် တောက်သင့်ပါရို့။ နောက်သင့်မှ ပေါ်ကြရာပေ၊ အောက်မကျ–နောက်မကျမြန်မာ အသရေပေ–ဇာတ်သဘင် အရေး။ (အိုကွယ်) နောက်နောက်က– အရာရာတွေ ကိုဖြိုး–တစ်တစ်-အစ်အစ်-ထင်ထင်-မြင်မြင်တွေ။ ရှိုးဆိုမှာယောင်ကိုက်း မျိုးဥ ခြောင်လို့။ တိုင်းကျိုးမျှောဆောင်သမို့၊ မြန်မာတောင်ရောက် လေသမျှာတေ၊ အသပြာတဆောင်–နှစ်သောင်-တောက်နေကြ ပါဘဲ၊ ခါနှုဝ်–အဖြစ်ကင်းပေမို့၊ ကမ္ဘာသမတသခင်တွေတောင် အချစ်ကောင်းနိုင်ဘူး။ သစ်လင်းစွာအမည်"တရုက်"မှာတော့၊ "တီ ဗီ–အက်"ရောတသိန်နှင့်၊ အနာထပိဏ်သူဌေးတွေ့ခဲ့လို့။ ဆရာ စိန့်မှာအပေးအလှူခံရုက်ကနှင့်။ သည့်ခွဲသည့်တခါမှ၊ မြင်စွာကို ဓိလာပြတယ်လို့မကြည်သာ-သည့်ဟာကလဲတမှုပေမို့၊ တရုတ် မကြွာရှင်ဘဲ့၊ ဆရာအရှင် "မွှင်း" ဦးတဲ့ ကဝိရယ်က၊ အညာသစ္စာ

> စကိုင်း ပိုတလ္လဲအလှည့်တွင်မှ။ ရာဇဝင်သမိုင်း အဆိုရှိ၍ ထည့်ရအောင်။ တပည့်မှာအမှာရှည်မကြာနိုင်။ "ယုနိဘာဝီတိ" "ဘွိုင်းကောက်ဋီကာ"တွေ—ကာဖြင့်။ ကုညီပ ရိုင်းမပေါ်စကားတွေနှင့်။ ဇမ္ဗူအညာပြည်ကို—ကိုင်းအကကတေ့သွားလေတော့။ (အမယ်မင်း) အများအကြိုက်ကိုခြင်းတဘာအရိုက်မဟဲ့လို့—မလာဝသဒ္ဓါအချိန်လဲ မဝေးအနေ့ငှ။........(ညြော်) နွားနက္ခ တွေဖြင့်။ "ကျား"ခဲ့လို့ ကိုက်နိုင်ဘဲ ဟဲ့လို့—လ, သာသာနဲ့—ည အခါ အချိန် တွေး မိတော့။....(ညြ) တရားအမြိုက်သူကား။ သနားလဲ သနားလိုက်ပါရို့—ဘုရားဘာဘာ (ရှိ) ကလေး။

အို-ဘဝှဲမ အပေါင်းတို့။ ။ရှင်းမေတ္တာစာ ပေး ပြီး မကြာမီ အတွင်းမှာပင်၊ အကြင်ဇာတ်ဆရာမောင်တိုးစိန်အားမြေးမိသော အတိတ်ကံကို၊ သတိတ်တွန့်လိုက်ကြလေ၏ဟု ပြောပြီး၊ တဝေလာ အိပ်ကြဖြစ်လေသတည်း။

ဘေးဆီးရန်ကာ–ဂါထာကထာပြီး၏။

---

* အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းဖွဲ့ကြေငြာခြင်း။

တို့နောက်တမျိုး။ မိုးသောက်ထအခါ၊ သေသေချာချာထင်ပြ့မတို့သည်၊ ရေသော့ဆရာ့ထံထောင်ဖော်ကိုး၊ သေချာကြံကြဖြစ်သဖြင့်၊ ယခုနက ဘွိုင်းကောက် အတွက်ကို၊ ဆက်ထက်၍ ပေါ်ပေါ်ဟန်ကား။ ။အို-ပေါ်ဘာမ အပေါင်း တို့၊ ရှင်း နောက် တခေတ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂-ခုနှစ် အတွင်း ဝယ်၊ အသင်းအပင်းများနှင့်၊ ပွဲတေးကြီးဦးဘိုးလိုင်၊ ရှင်ဦးအောင်ကြီး၊ မြေပိုင်ရှင်ဦးလွန်း၊ စက်ပိုင်ရှင်ဦးဘိုးတာ၊ ရှင်ဦးဘိုးထက်၊ အင်ဂျင်နီယာဦးဖြိုးတို့က၊ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင်၊ ငွေများကြေးများ ကောက်ခံ

---

* အမျိုးသား ကောလိပ် သို့ ကျောင်းကြီး ပျက်စီးပုံကို ကျွန်ုပ်ပြီးခြင်းအပ်သော "စကိုင်းမြို့မှာတောင်း"၌ အကျယ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည်။

ရခဲသောင်း၍၊ကျောင်းများအတွက်၊အသားထက်ဘွယ်အဖြစ်သုံးပေ တယ်။ ။အနှီးမြို့ ၊ ၁၉၂၁-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ အတွင်း မှာ ပင်၊ အကြင်သို့သော ရန်ကုန်မြို့ ဘဟာန်းရပ်၌၊ အမျိုး သား ကောလိပ် ကျောင်း ကြီး ကို လည်း၊ ကောင်းမြီ ရင်း ကောင်းနေ၊ ထပ်မံ ထူထောင်၍၊ အောင်မြင် ထမြောက်ပါတယ်တဲ့၊ ။သို့ တွင်၊ “သမ္မောသင် ကြော့အနှိမ့်”ဟူသောတားချား။ ရ၊မြန်မာ့အသင်းအပင်း တို့ သည်၊ပုလင်းကို တူမ နှင့်ထုသလို၊အရေးရအစိတ်မိတ်၊သပိတ် မှောက်ကိုကျင်း၊သပိတ်ဗွန်ကိုက်စားစသည်ဖြင့်၊ မညီမညွတ်၊ကရွှတ် ကင်းရှောက်၊ရှောက်ထက်ချာရာဖြစ်ရကာ၊သက္ကရာဇ် ၁၉၂၄-ခု ခုနှစ်အတွင်းမှာ၊ယင်းအဆိုပါအမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းကြီး ပျက်စီးရေတာမုံ့။

အဟောအနှိုး၊ဖြေဘ်အမြဲမရှိပါတကား။

ထိုသို့ချင်၊အကြောင်အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းကြီးပျက်စီး လင့်ကာမှ၊ သပိတ်မှောက်ကျောင်းသား၊“ထွိုင်းကောက်တား” တို့၏ ထုံ့ လစိရိုပတ်ခွန်ကြောင့်၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ သောက်က၊ မဖြစ်ထွန်း မပေါ်ပေါက်ဘူးသေးသော၊ အမျိုးသား ကျောင်းပေါင်း ၄၀-ကျော် ၅၀-ခန့်မှာ ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်၍ ထူနံရစ် သဖြင့်၊ မြန်ဓော်တည်းဟူသော မြန်မာပြည်၌၊ အဘစာ နည်းအဘွန့်မပျောက်ရှု၍၊အညွန့်အညှောက်၊ပေါက်တိုးပေါက်ဆဲ ပေါက်အုံပေါက်လတ္တံ့ဟူ၍ခန့်ခန့်ကြီးမှတ်သားကြရာ၏။

ဝုံသာဒ္ဒု-ကောလိပ် ကဏ္ဍ နိဋ္ဌိတံ။

သပိတ်မှောက်ဥပဒေဟူ၍၊ရှေ့ခြေဦးပေါ်လာခြင်း အကြောင်း။

ဒို-တပည့်မအပေါင်း။ သူတော်ကောင်းတို့၊ ရှေးသပိတ်မှောက်ခေတ်ကြီး၌၊ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲဟုဆိုအပ်သော၊ဘွဲ့သွင်းသည်နှင့်တူသောသပိတ်မှောက်ဥပဒေတမျိုးသည်လည်း၊တိုးပွါး လာဖြန် လေ၏။ ထို တိုးပွါးလာသော သပိတ် မှောက် ဥပဒေမှာ လည်း၊အောက်ပါအတိုင်းပင်ဖြစ်တော့သည်တဲ့၊

* * * * *

BURMA ACT No. V of 1922.

THE BURMA ANTI-BOYCOTT ACT, 1922.

———o———

၁၉၂၂–ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အက်ဥပဒေနံပါတ် ၅၊

၁၉၂၂–ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်သပိတ်မှောက်ခြင်းတားမြစ်မှု အက်ဥပဒေ၊

မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၊ နိုင်ငံမှု နိုင်ငံရေး၌ လေ့လာ
ဆောင်ရွက်သူတို့ပြုမူနေထိုင်ကြရာတွင်၊လွတ်လွတ်
ပြောဆိုခွင့်နှင့်လွတ်လွတ်ပြုကျင့်ခွင့်များရှိ
စေ၍၊ ထိုပြောဆိုပြုကျင့်ခွင့်ရှိစေသောအောင်
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်
အက်ဥပဒေ၊
မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရမင်းတို့ တရားဥပဒေပြုသွား၊

———

မင်းတိုင်ပင်မှူးမတ် အစုံအညီ အစည်းအဝေးတွင်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို စီရင်အုပ်ချုပ်တော်မူသော ဘုရင်ခံမင်း စီရင်ဖြန့်ချီတော်မူသည့်၊ဆိုလတ္တံ့သောအက်ဥပဒေသည်ပြီ၊

ဘုရင်ခံ မင်း အမိန့် တော် ကို၊ ၁၉၂၂-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၂-ရက်၊ (၁၂၈၄-ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် ၁၁-ရက်) နေ့၊ ဘုရင်ခံချုပ်မင်းမြတ်အမိန့်တော်ကို၊ ၁၉၂၂-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၇-ရက်၊ (၁၂၈၄-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၃ရက်) နေ့တွင်၊ ဦးထိပ်ထက်ဆင်ရွက်ရသည့်အတိုင်း၊ အများကြားသိစေရန်ကြော်ငြာသည်။

၁၉၂၂-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အက်ဥပဒေနံပါတ် ၅။

၁၉၂၂-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်သပိတ်မှောက်ခြင်း တားမြစ်မှု အက်ဥပဒေ။

မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းနိုင်ငံမှုနိုင်ငံရေးနှင့်စပ်၍လာသောဆောင်ရွက်သူတို့ကို
နေ့တိုင်းကြုံရာတွင်ရောက်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်လွတ်လွတ်ကျိုးကျိုး
နှင့်များရေရှိစေ၍ သိုမြောက်မြုံကျင်းခွင့် ရှိစေသောအောင်
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် အက်ဥပဒေ။

လူခပ်သိမ်းတို့မှာ၊ တရားဥပဒေနှင့်အညီ၊ မိမိတို့ခံစားပိုင်သည့် အခွင့်အရေးများကိုဆောင်ရွက်ရာ၌၊ နိုင်ငံမှုနိုင်ငံရေး အကြောင်းကိစ္စများ တိုးတက် ဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်ရန် အလို့ငှါ၊ မိမိတို့အားမသင့်မလျော်သောနည်းဖြင့်အတင်းအကြပ် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရန် ကြံဆောင် ကြိုးစားကြကုန်သောသူတို့မှ ကာကွယ်ရန်သင့်သည်လည်း ထိုကြောင်း။ ယခုအက်ဥပဒေကို အတည်ပြုရန်အလို့ငှါ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံတော် ဗိုလ်ချုပ်မှ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၀-က၊ အပိုဒ်ငယ် (၃)အရ၊ ဘုရင်ခံချုပ်မင်းမြတ်၏ အခွင့်အမိန့်တော်ကို ထင်ရှင်ခံယူ ရရှိပြီးဖြစ်သည်လည်း ထိုကြောင်း၊ ရင်းအကြောင်းများကြောင့်၊ ဆိုလတ္တံ့သောအက်ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းပိုင်းခြားတော်မူသည်။

အမည်။

အမည်တိုနှင့်တည်ရှိရာ နယ်အရပ်။

၁။ ။(၁) ယခု အက် ဥပဒေ ကို၊ ၁၉၂၂-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် သပိတ်မှောက်ခြင်းတားမြစ်မှုအက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေမည်။

(၂) ယခုပုဒ်မမှာ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်တခွင်လုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်၊

(၃) ယခု အက်ဥပဒေပါ ကျန် ပုဒ်မများမှာ၊ နိုင်ငံအစိုးရမင်းတို့ အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်ကြော်ငြာ၍ ညွှန်ဆိုမည့် ရပ်ကွက်များနှင့်သက်ဆိုင်စေရမည်၊

“သပိတ်မှောက်ခြင်း”ဆို သည့် စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုခြင်းဖော်ပြချက်။

၂။ တဦးတယောက်သောသူမှာ၊

(က) အိမ်တစုံတရာကိုဖြစ်စေ၊ မြေ တစုံတရာကိုဖြစ်စေ၊ ငှါးရမ်းခြင်း၊ အသုံးပြုခြင်း၊ သို့မဟုတ်သက်ရှိဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်းများမပြုလိုခြင်းဆိုလျှင်သော်၎င်း၊အခြားသူတဦးတယောက်နှင့်ဆက်ဆံခြင်း၊ ၎င်းသူအတွက်လုပ်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ၎င်းသူကိုအခဖြင့် ငှါးရမ်းခြင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းသူနှင့်ရောင်းဝယ်ခြင်းများ မပြုလိုခြင်းဆိုလျှင် သော်၎င်း၊ ထုံးစံခလေ့ အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးမြဲဖြစ်သည့်အရာတစုံတရာကို၊ ၎င်းသူအား ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ သို့မဟုတ်၎င်းသူထံမှ လက်ခံခြင်းများမပြုလို ခြင်းဆိုလျှင်သော်၎င်း၊ အဆိုပါ အကြောင်းအရာ တရပ်ရပ်ကို၊ ရောင်းဝယ်ပေါက်ကားမှု၌သာမန်ဆောင်ရွက်ရာတွင်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မြဲအတိုင်းအခဖြင့်မလုပ်လိုခြင်းဆိုလျှင်သော်၎င်း၊

(ခ) လူမျိုးလူရှုတွင်လိုက်နာသည်ဓလေ့ထုံးစံကိုအထောက်အထားပြု၍၎င်းကအခြားသူတဦးတယောက်အပေါ်တွင်ပြုကျင့်စောင့်ရှောက်မြဲဖြစ်သော အချင်းချင်းရောပြွမ်းဆက်ဆံနှီးနွယ်မှု၊ ပညာသည်ဘွဲ့နှင့် သက်ဆိုင်သော ဆက်ဆံနှီးနွယ်မှု၊ သို့မဟုတ် ရောင်းဝယ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ဆက်ဆံနှီးနွယ်မှုကိုမပြုကျင့်မစောင့်ရှောက်ကြဉ်ရှောင်လျှင်၊ သို့မဟုတ်၊

(ဂ) တရားဥပဒေနှင့်ညီညွတ်စွာပိုင်သည့်အခွင့်အရေးများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌၊ အခြားသူ တဦးတယောက်ကို၊ မည်

သည့်နည်းဖြင့်မဆို၊အကျိုးပျက်စီးနစ်နာ၊ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေ လျှင်သော်၎င်း။ ဝင်ရောက်ရေးစွက် လျှင်သော်၎င်း။

ရဟန်း အခြားသူ တဦး တယောက်ကို၊ သပိတ် မှောက် သည် ဖြစ်ယူစေရမည်၊

၃။ ။မည်သူမဆို၊ တဦး တယောက် သော သူက၊ တရား ဥပဒေနှင့်အညီ ပြုလုပ်ထိုက်သည့် အမှု တရုံတရာကို၊ပြုလုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ တရား ဥပဒေနှင့် အညီ မပြုမလုပ် ရှောင်ထားထိုက်သည့် အမှု တရုံတရာကို၊ မပြုမလုပ် ရှောင်ထား ခဲ့သည့် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် တဦး တယောက်သော သူအား၊ တရား ဥပဒေအရ မပြုမလုပ် ထိုက် သော အမှုတရုံတရာကို ပြုလုပ်စေရန် အကြံအစည်နှင့် ဖြစ် စေ၊ တရားဥပဒေနှင့် အညီပြုလုပ်ထိုက်သည့် အမှု တရုံတရာကို မပြု မလုပ်ရှောင်ထားစေရန်အကြံအစည်နှင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်ရဟန်းသူ၏ ကိုယ်ကိုသော်၎င်း။ စိတ်ကိုသော်၎င်း။ ဂုဏ်အသရေကိုသော် ၎င်း။ ပစ္စည်းကို သော်၎င်း၊ ရောင်းဝယ်မှုကို သော်၎င်း၊ အသက် မွေးမြူရန်အခွင့်အလမ်းများကိုသော်၎င်း။ နာကြည်းထိခိုက်စေရန် ဖြစ်စေ၊ ရဟန်းသူ ကိုယ်တိုင်ကို၊ သို့မဟုတ် ရဟန်းသူကအစေခံ၊ဝန် အချုပ်ခံသူတဦးတယောက်ကိုသပိတ်မှောက်လျှင်၊ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်-၂-ရပ်လုံးဖြစ်စေစီရင် စေမည်၊

ထို့ပြင်သည်။ တရားစွဲဆိုခြင်း ခံရသူမှာ၊ အခြားသူတဦး တယောက်၏ တိုက်တွန်းမှု ခေါ်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ အခြား သူတဦးတယောက်နှင့်အတူ မကောင်းကြံစည်ခြင်းကြောင့်သော် ၎င်း။ ပူးပေါင်း ကြံ စည် ခြင်း တရုံ တရာ အရ လိုက်နာ သည့် အနေအထားကြောင့် သော်၎င်း။ သပိတ်မှောက်ရန် သဘောတူညီချက်၊ သို့မဟုတ် စည်းလုံး ပေါင်းသင်းချက် တရုံတရာ အရ လိုက်နာ သည့် အနေအထားကြောင့် သော်၎င်း။ ပြုလုပ် သည် မဟုတ် ကြောင်းနှင့်

သပိတ်မှောက်ခြင်း အတွက် ဖြစ်ရာအကြောင်း။

ရုံးတော်က သဘောသဘာ တွေ့နိုင် ရှိခဲ့လျှင်၊ ယခု ပုဒ်မ အရ ရှုမြင် ကျူးလွန်သည်ဟုမှတ်ယူမရှိစေရ၊

သပိတ်မှောက်မှု တစုံတရာကို တိုက်တွန်းခြင်းဆောင်ခြင်း သို့မဟုတ် ပြီးမြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း အတွက်ပြစ်ဒဏ်အကြောင်း။

၄။ ။မည်သူ မဆို၊ လူ တဦး တယောက် ကို ဖြစ်စေ၊ လူ အများ အပေါင်း တစုံတယောက်ကိုဖြစ်စေ၊

(က) သပိတ်မှောက်ကြစေရန် စိမ်ချက်တရပ်ကို၊ အများ ပြည်သူတို့ အသိ အမြင် အကြံပေးလျှင်ဖြစ်စေ၊ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ လျှင်ဖြစ်စေ၊ဖြန့်ချိကြေညာလျှင်ဖြစ်စေ၊သို့မဟုတ်

(ခ) သပိတ်မှောက်ကြစေရန် အကြံအစည်နှင့်သော်၎င်း၊ သပိတ်မှောက်ကြ စေတန်ရာ သည်ဟု ယုံကြည်ရန် အကြောင်း ယုတ္တိ ရှိချက်နှင့်သော်၎င်း၊အကြောင်းအရာပေါ် ဖြချက်၊ ကော သဘာဝ စကား၊ သို့မဟုတ် သတင်းစကားတစုံတခုကို ပြော ဆိုရေးသားလျှင်ဖြစ်စေ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလျှင် ဖြစ်စေ၊ ဖြန့်ချိကြေ ညာလျှင်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်

(ဂ) သပိတ်မှောက် ကြစေရန်၊ အခြားနည်းတစုံတရာဖြင့် အားပေး တိုက်တွန်းလျှင် ဖြစ်စေ၊ ပြီးမြောက်အောင် စိမ်ဆောင် ရွက်လျှင်၊

၂-နှစ်ထိထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ် ၂-ရပ်လုံး ဖြစ်စေစီရင်စေမည်။

အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်။ ။ယခုပုဒ်မတွင်၊ရည်ညွှန်း ရာပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုးတစုံတရာအတွက်၊ ထိခိုက်နစ်နာသူ၊ သို့မဟုတ်ထိခိုက်နစ်နာတန်ရာသောသူကို၊၎င်း၏အမည်ဖြင့်ဖြစ် စေ၊အမျိုးအစားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မှတ်သားဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ၊သိနိုင်ခြင်း သတ်မှတ်သည့်နည်းတစုံတရာအတိုင်း၊ ၎င်းသူပြုမူဆောင်ရွက် သည့် အကြောင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းသူ မပြုမလုပ်ဘဲ ကြဉ်ရှောင် သည့်အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မှတ်သားဖော်ပြသော်လည်း၊ ယခုပုဒ်မအရရှုမြင်ပြီးချင့်ကျူးလွန်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်၊

သပိတ်မှောက်ရန်ချောက်လှန့်ခြင်း အတွက် ပြစ်ဒဏ်အကြောင်း။

၅။ မည်သူမဆို၊ တစ်ဦး တစ်ယောက် သော သူက၊ တရား ဥပဒေနှင့် အညီ ပြုလုပ် ထိုက်သည့် အမှု တစုံတရာကို ပြုလုပ် ခဲ့သည့် အကြောင်း ကြောင့် ဖြစ်စေ၊ တရားဥပဒေနှင့် အညီ မပြု မလုပ် ရှောင်ထားထိုက်သည့်အမှုတစုံတရာကိုမပြုမလုပ်ရှောင်ထားခဲ့သည့် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ အား၊ တရားဥပဒေအရမပြုမလုပ်ထိုက်သော အမှုတစုံတရာကို ပြုလုပ်စေရန်အကြံအစည်နှင့်ဖြစ်စေ၊တရားဥပဒေနှင့်အညီပြုလုပ် ထိုက်သည့်အမှုတစုံတရာကို မပြုမလုပ်ရှောင်ထားစေရန် အကြံ အစည်နှင့် ဖြစ်စေ၊ ၎င်းသူ ကိုယ်တိုင်ကို၊ သို့မဟုတ် ၎င်းသူက အလေးဂရုအသုံးပြုသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို၊ သပိတ်မှောက်ကြစေ မည်ဟု ချောက်လှန့်လျှင်၊ ၂-နှစ်ထိထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ် ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေစီရင်စေမည်။

အချို့သောအချက်များတွင် ခြွင်းချက်ခြင်းအကြောင်း။

၆။ တရားခံမှာ နိုင်ငံမှုနိုင်ငံရေး အကြောင်း ကိစ္စများ တိုး တက် ဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်ရန် အလို့ငှါ၊ သို့မဟုတ် နိုင်ငံမှုနိုင်ငံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိုးရင်းရည်သန်ချက်နှင့်အညီ၊ ပြုကျင့်ခဲ့သည်မဟုတ် ကြောင်းနှင့် ရိုးသေဘ်ကာ သဘောသဘောကြွေ့ပ် ရှိခဲ့လျှင်၊ ပုဒ်မ ၃၊၄၊ သို့ မ ဟုတ် ၅-အရ၊ ပြစ်မှု ကျူး လွန် သည် ဟု မှတ်ယူ မ ရှိ စေရ။

အချို့ သော အမှုအရာ များနှင့် သက်ဆိုင်ခြွင်းချက်ခြင်းအကြောင်း။

၇။ (က) တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သူက၊ မိမိပါဝင်ရာ ဘာသာ ကိုးကွယ် မှု အဖွဲ့ အစည်း ဆိုင်ရာ အယူဝါဒနှင့် အညီ ဖြစ်စေ၊ တည်ဆဲဘာသာသာကိုးကွယ်မှုဓလေ့ထုံးစံ၊ သို့မဟုတ်အလေ့အထ နှင့်အညီဖြစ်စေ၊ အမှန်စင်စစ် ဘာသာသာကိုးကွယ်မှုရေး ကိစ္စများ အလို့ငှါဆောင်ရွက်သည့်အမှုတစုံတရာကိုဖြစ်စေ၊

(ခ) လုပ်လူလုပ်သားဒိုင်းစေမှုနှင့် အမှန်ဝင်စစ်ဝင်ကျဉ်း သည့် အဖြင်းအခံ တရုံးအရာ၌ တိုက်တက် ဆောင်ရွက် ရာတွင်၊ ဆောင်ရွက်သည့်အမှုအရုံတခုခုကိုဖြစ်စေ၊

(ဂ) နိုင်ငံခြားသက်မှုသည့်သုပ်ငန်းများထွန်းကားအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းများအပါအဝင်ဖြစ်သော၊ ဘင်္ဂလားပြည်ရောင်းဝယ် ပေါက်ကားမှု၌၊ သာမန်ဆောင်ရွက်ရာတွင်၊ ဆောင်ရွက်သည့် အမှုအရုံအရာကိုဖြစ်စေ၊

ယခုအက်ဥပဒေပါမည်သည့်အချက်အရမှ၊ တရားဥပဒေနှင့် မညီရာရျရောက်စေသည်ဟုမှတ်ယူမရှိစေရ၊

ဇာမီဥ္ဂါယ်ချင်းသင်းခေါ်ဖြစ်ရာ၊ ။အမိုက် အတုံ တည်ဆဲ ဖြစ်သည့်တရားဥပဒေတရုံ အရာအရ၊ဖြစ်ဖော်စီရင်ထိုက်သည့်၊ သို့မဟုတ်ပိတ်ပင်တားမြစ်သည့်အမှုအရုံတခုခုကိုဖြစ်စေ၊တရား ရုံးဆိုပိုင်သောမတရားမှုဖြစ်ရာရောက်သည့်အမှုတရုံအရာကိုဖြစ် စေ၊ ယခုဥဒ်မပါမည်သည့်အချက်အရမှ၊ တရားဥပဒေနှင့် အညီ ဖြစ်စေသည်ဟုမှတ်ယူမရှိစေရ၊

ဂ။ ။(၁) တဦးတယောက်သောသူမှာ၊ယခုအက်ဥပဒေ အရ မှုဖြစ်ထင်ရှားစီရင်ရသည့်အမှု မည် သည်တွင်မဆို၊ ရာဇဝတ် တရားသူကြီး များ၊ ယခုအက်ဥပဒေအရ ဖြစ်ဖော်စီရင်မည့်အစား၊ သို့မဟုတ် ဖြစ်ဖော် စီရင်မည့်ပြင်၊ ရင်းသူကိုခံဝန်သူနှင့်သော်ရင်း၊ ခံဝန်သူ မပါဘဲသော်ရင်း၊ ရာဇဝတ်တရားသူကြီး သင့်သည်ထင်မြင်ရာ၊ တနှစ်ထက်မပိုသည့်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း၊ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ဆောင်အသက်မွေးမြူစေခြင်းငှါ၊ ခံဝန်ချုပ် ချုပ်ဆိုရမည်၊ ဟု ဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသည်၊

အယူခံတောင်းဆိုပိုင်ခွင့် အာဏာ အကြောင်း။

(၂) ၁၈၉၈-ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ အခန်း ၄၂-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များ မှာ၊ ယခု ဥဒ်မ အရ ချုပ်ဆိုစေသည့် ခံဝန်ချုပ် အခွင့်ရပ် နှင့် သက် ဆိုင် စေရ မည်၊

၁၈၉၈-ခုနှစ်၊ နံပါတ် ၅။

၉။ ။(၁) ယခု အက်ဥပဒေအရ၊ ဖြစ်ဒဏ် စီရင်ခြင်း ခံထိုက် သည့် မှုဖြစ် ထရံ တရား ကို၊ နိုင်ငံ အစိုးရမင်းတို့ အမိန့်နှင့်ဖြစ်စေ၊ အခွင့် အာဏာအရဖြစ်စေ၊ တိုင်လျှောက်ချက်မရမရှိလျှင်၊ မည်သည့် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးကမျှအရေးယူပိုင်ခွင့်မရှိစေရ၊ မှုဖြစ်ကျူးလွန်သည်ဟုအခေါ်ရှိသောနေ့ရက်က၊ သုံးလကျော်လွန်သည့်နောက်၊ ယင်းအမိန့်၊ သို့မဟုတ် အခွင့်အာဏာကို ရုတ်သင့်အပ်နှင်းမရှိစေရ၊

စီရင်ပိုင် အာဏာ ကို ကန့်သတ်ခြင်းအကြောင်း။

(၂) ယခုအက်ဥပဒေအရဖြစ်ဒဏ်စီရင်ခံထိုက်သောမှုဖြစ် မည်သည်ကိုမဆို၊ နယ်ပိုင် ရာဇဝတ် တရားသူကြီး၊ ပဌမတန်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊သို့မဟုတ်ယခုအမှုတွင်နိုင်ငံအစိုးရမင်း တို့အထူးအခွင့်အာဏာအပ်နှင်းရရှိသည့် ရာဇဝတ်တရားသူကြီး ကမှတပါး၊ စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိစေရ၊

၁၀။ ။၁၈၉၈-ခုနှစ်၊ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးကိုဥပဒေတွင်ဆန့် ကျင်ကွဲလွဲ၍မည်သို့ပင်ပါရှိငြားသော်လည်း၊ ယခုအက်ဥပဒေအရ ဖြစ်ဒဏ် စီရင်ထိုက်သည့် မှုဖြစ် ထရံတရားမှာ၊ ရင်း ကိုဥပဒေအခန်း ၁၄၊ ဆိုင်ရာ ကိစ္စများအတွက်၊ အရေး ယူပိုင်သည်မှတ်ယူရမည်၊

၁၈၉၈—ခုနှစ်၊ နံပါတ် ၅၊ ယခု အက်ဥပဒေအရ မှုခင်းများ ကို အရေးယူပိုင်ခြင်း အကြောင်း။

သို့သော်လည်း၊ စီရင်ရနယ် ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၏ အခွင့် အမိန့်နှင့်မှ တပါး၊ မှုဖြစ် ထရံ တရား ကျူးလွန် သည်ဟု သင်္ကာ မကင်းရန်ရှိသူတဦးတယောက်ကို၊ ဖမ်းဆီးရန်စီမံဆောင်ရွက် ခြင်းများမရှိစေရ၊

MAY OUNG,

မြန်မာနိုင်ငံတော်မင်းဆိုင်ပင်အစည်းအဝေးရေးကြားအတွင်းဝန်။

* * * * *

အို-ရသေ့မအပေါင်းကို၊ ၊ရင်းအထက်မှာပါရှိတဲ့၊ သဝိတ်မှောက်ဥပဓေသည်၊ လူ့ပြည်လောကဓာတ်ခွဲ၊ပြောစမှတ်မိနှိပ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ အသင်း အပင်းတွေနှင့် တကွ၊ အချင်းချင်း ကောင်းအောင်၊ ခေါင်းဆောင်မည့် ဆိုတဲ့၊ အိုတဲ့ အသခေနည် တို့သည်လည်း၊ မညာမညီ၊ ဝါဒီအမျိုးမျိုးနှင့်၊ တန်ခိုးရောင်ခြည်ဖြိုဖြိုး၊ ထွက်ကျကြသည့်ဖြင့်၊ လုံ့လ ဝီရိယ ကို သွေး၍ သလို၊ ဖြေ့ခဲ့နှင့်၊ ရေ့ခဲ့ရဲဖြစ်ကုန်ကြတဲ့ အတိုင်း၊ ချိုင်းကောက်ထား သူတော်တို့မှာသည်း၊ "တန္တယ်ငင်၊တဝင်ရှိုင်" ဆိုသလို၊အပင်မနိုင်၊စင်ပြိုင်ကောလိပ်ဘဝမှ၊ အပေါ့အနိုဂ္ဂဖြစ်သွားရော့တဲ့တပုံမရှု့၊

ဤတရားအရုံးတွင်၊ အားလုံးအားလုံးသော တပည့်မ တို့၏ မျက်နှာမှာ၊ မသက်မသာသောအမူအရာဖြင့်၊ "ပုဂ္ဂိုလ်ပါပွါးစေတို့ ကြားရပုံမကောင်းလေခြင်းဘုရား" ဟုမျှောက်ထားပြီး၊ ချောက်ကြားထဲသို့ဆင်းသွားကြလေသတည်း၊

သဝိတ်မှောက်ဥပဓေခန်း-နိဋ္ဌိတင်း၊

ဝိကာနိပါတ်၊ ကဿပ ဓာတ်တည်းဟူသော
ယဉ်ကျည်းတရားတော်၊

နက်ရိုင်းတဲ့ဖွားကိုယ်ရှဲ့လျှင်၊ အိုတည့်မအပေါင်း၊ ရှုတင်ဆောင်ဆောင်ပြီး၊ လူမဖြင်အောင်ရပ်ထို့၊ ဂုဏ်ချောင် အောင်းကြတဲ့၊ သူတော်ကောင်းမတို့၊

ကေသာ၊ ၊"ဆရာမှိုင်းကြီးရဲ့ အပိန္နကို၊ တဆိပ်ဆိပ် နှင့် တစိုင်ပိုင်နှာခံရက်ရှိကြောင်းပါဘုရား"၊

ကေသာဝတီတို့၊ ဘောဒါမိုတို့၊ ပြောင်-ရွှမြန်မာပြည့် သဝိတ်ခေတ်ပါဘာ၊ ဝေသာဝတီ အထိတ် ဖြစ် သလိုမို့၊ အို-ပိတ်ညစ်ရလေခြင်းနှော၊

ရည္ဝတီ။ ။"မှန်ပါ့ပါ-စိတ်မညစ်ရအောင်ဟာ၊ထိပ်ဖြစ်တဲ့ ကောထိပ်တွေ။ တောမိတ်နှင့်ဖြေတော်မူပါဘုရား"၊

ဒိုထပည္မ ဘန်းတို့၊ ဂြေဂ်-ကာဗိဓ ပန်းခဲ့ ရတာက၊ ။ "မန်းရှဲ(တာရာ)-ကြမ်းသန့်အထာခဲ့သူရဲ၊ နှန်းဇွဲ့ ကဗျာတွေကို၊ (Sun)ဆန်းနဲ့-မကြာမကြာ ဂွဲ့ရာက၊ ဘန်းတတ့် ခများတွေရဲ့ အထဲ တွင်မှ၊ ကမ္ဘာ့ဗျာန်း တလှဲ့ ဘာဝနာ မြိုချိန်မှီ -ခဲမပ အမှန်၊ (ဒို-ကိုကာကာရဲ့) တခန်းတည့်ဖွဲ့၊အရှန်းတဲ့ရင်ထဲတဲ့ရေးဟဲ့ဆို၊ (ဂြေဂ်) ဘဟာန်းနဲ့ဆရာတဲ့ပါထို့-ကြိုရဖြိန်"။ ။စာသည်ဖြင့်၊ဤမည်သော မန္တလေးတာရာကို၊ဆရာရေးသားခဲ့ဘူးသည့်အတိုင်း၊စကိုင်းက ယောဂီအား၊လောကီဒွိုင်းကောက်တားတည်းဟူသောအကြွင် များတွေ၏၊ ပညာမင်းကြီးဆိုတဲ့-တမ္ပတ်ဂုဏ်နှင့်၊ဝတ်လုံတော်ရ ကိုမောင်ကြီးက၊ ဖြဟ္မရိုက်ရဲ့တန်းဆောင်ထီးကဲ့သို့သော ဆရာမှိုင်း သည်၊ အညာစကိုင်းမဖျာမ်းမကြွပါနှင့်တော့၊ ဘဟာန်းက အများ တယ့်တွေကို၊ အားမနွဲ့အောင် စောင်မ ကြည့်ရှု တော်မူ ပါမည့် အကြောင်းနှင့်၊ အကြံမ်ကြိမ် တောင်းပန်ခြင်း ကြောင့်၊ ယင်းသို့ သော ဘဟာန်း မြိုင်မှာ၊ ကမ္ဘာ့ဗျာန်း ထိုင် တော် မူခဲ့ဘူးတဲ့ ဟိတ် အလျောက်၊ သပိတ်မှောက် ရာဇဝင်ကို၊ ဆရာအရှင် ဆိုခဲ့ရတဲ့ အတိုင်း၊ စကိုင်းချောက်မှာ၊"ဒွိုင်းကောက်ဋီကာ"ကို၊ ဤအခါ ရေးသားတော် မူသည်၊ ။အနို "ဒွိုင်းကောက်ဋီကာ"၏ ခဲရာ ခက်ဆစ်၊ ကျစ်ထစ်သောပုဒ်ပဒတို့ကို၊ကျူဝ်ဒကာမတွေကမ္ဘာ့ဗျာန်း ကြည့်ဘို့၊ လုတ်ဖြတ်ို့ တခန်း ရှိသဖြင့်၊ ဂဏ္ဌိ ရေးဦးမှ၊ အလုံး သင့်တော်ချိမ့်မည်၊ ။ဤမည်သော ပေါ်တွန်းသူ ဖွါးစော ကထဲ၊ ဆရာ့ကို-ခဏခဏ-တချားပေါ်ဘယ်နေရာတယ်၊ ။ပေါ်တွန်း ကျူ မှသဲ၊ နောက်တချိန် သမ္မ - ကာသိုဏ်း ခေါက် ထောက် အောင်၊ "ဒွိုင်းကောက်ဂဏ္ဌိ"ကို၊ ကျမ်းညှိဖို့ရေးဦးမည်ဟုဆို၊

ထိုမှတပါးသည်၊ အံလွှန်တရာဖူကြွားရနာခဲ့ဟှာသည်၊တိက နိပါတ်အလေး၊ ကန္တာမဏ်ဝတ် ဒေသနာကို၊ တခါတလေ၊ ဆရာ ပေါ်ပေးမှု၊

လောကအလုံးကို၊ ဆုံးမတော်မူတတ်တဲ့၊ သဗ္ဗညုတ အရှင်၊ သခင်တကာ တို့ရဲ့ သခင်၊ ဘုရှင် တကာ တို့ရဲ့ ဘုရင်၊ အသျှင် ဖွားကိုယ်တော် ဘုရားကြီးသည်၊ ဤမည်သော သာဝတ္ထိ မြို့နှင့်၊ ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းမှာ၊ ကိန်းအောင်း တော် မူ သော ကာလ၊ ကောသလမင်းကြီးရဲ့ ထံတော်တွင်၊ ရန်ပေါ်လျှင်ခွေးလိုကိုက်ရ တဲ့၊ အမတ်ရိုက်နှစ်ယောက်ရှိကြသတဲ့၊ ။ဖဲ့အနီအမတ်ရိုက် မင်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ တရံရောအခါ၊ ငြင်းလေးရန်လေးနဲ့၊ အချင်း များပီး ရန်ဖြစ်ကြသည် တွင်၊ ရှင်တော် မြတ်စွာ ဘုရား ကြီးက၊ တရား တည်းဟူသော အဆိပ် ဖောက်ဖို့၊ မိတ်မပြတ် ရအောင်၊ ထိုင် နိပါတ် ဒေသနာကို၊ ရွှေမျက်တော်ကျူးရင်ပြီး၊ အလုံးသဖြင့် ဟောတော်မူပါတယ်တဲ့၊

ဘယ်လိုဟောတော်မူသလဲဆိုတော့၊ ဟိုလွန်လေပြီးတဲ့အခါဆီ က၊ ဗါရာဏသီပြည်တွင်ဘုရင်ပြုပြီးတဲ့သနင်း၊ မင်းလုပ်တော်မူ တော့၊ ကျုပ်တို့ဘုရားလောင်းသည်၊ ဤမည်သောရုက္ခပွားမျိုးမှာ ဖြစ်လျက်၊ တစ္စသိုလ်မှာ၊ မြိုယ်နဲ့ခဲ့ပြီးကာလ၊ ကာမဆိုတဲ့စည်း စိမ်ကို၊ တည်းညီးတထိန်သိမ်နဲ့၊ မီးရှိန်လိုထိတ်လန့်ရှုံ့ကြောက်၍၊ ရသေ့ရဟန်းပြုကာ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီးရဲ့အနီးအပါးဂင်္ဂါမြစ်နား မှာ၊ တရားအားးထုတ်တော်မူပြီး၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းဆိုတဲ့ အမှုဖြင့်၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုဖြည့်ကျင့်ပြီးနေသတဲ့၊

ယင်းသောကာသ၊ ဝါနဲ့ရဆိုတဲ့၊ ချွင်ပေါ်လေသ်လည်၊ ထိုဤ ရောက်ရက်ခတ်သေ့တဲ့၊မျောက်ပျက်မျောက်ယုတ်မသထကောင် သည်၊ နေ့ မရှောင် ည မရှောင် လာလာပြီး၊ ဆရာ ရှင်ရသေ့ရဲ့ နားပေါက်တို့ အတွင်း၊ မိမိရဲ့အင်္ဂါဇာတ်သွင်းသွင်းပြီး၊ ကမြင်း ကမြင်းသောသတဲ့၊

ထသို့သော အခါတော့၊ဂင်္ဂါမြစ်သောင်ခုံမှာ၊ နေဆာလှုံနေတဲ့ ထိုင်ကြီးရဲ့ခံတွင်းကို၊ မျောက်က-မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းလိုက် သဖြင့်၊ ထိုင်ကိုက်၍၊ “ထိုင်ခဲထန်းထန်း” ဖြစ်နေ ခြင်း တည်းဟူ သော၊ ဆင်းရဲဝေဒနာဖြင့်၊ သေမှာလိုဖြစ်နေရကား၊ ငါအား-ရှင်

ရသေ့မှတပါး၊တခြားကယ်ဆယ်မဲ့သူဖြင့်မရှိတော့ပြီဟု၊ အနှိုင်မဲ့သောသဗိတ်ကြီးကို ပိုက်ပွေ့ချီမျှ၊ ရှင်ရသေ့ ထံမှောက်သို့၊ ထသ ရောက်သည့်တွင်၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ဤမည်သောစရောက်မျက်ထယ်ကို၊ဖြက်ရယ်ပြုလိုသောကြောင့်၊

*ကောသနူ ဥမ္မိတ ဘရေတ္တာ ဝ၊
မှုရဟာရေတ္တာဝ ဖြပတ္တာဗောဝ၊
ကာပာနူ ဘိက္ခုံ အဝေရိ၊
ကံ သန္တိ ဥပသင်္ကမိ။ ၊

* ဥမ္မိတ ဘရေတ္တာ၊ ရွှမ်းဖြည့်တဲ့ သပိတ်ကို ပိုက်ပွေ့တဲ့၊ ပရမိတ်ရသေ့လို၊မှုရဟာရေတ္တာ၊လက်မှာအဖြည့်ရှိတဲ့၊ဖြပတ္တာဗောဝ၊ အဖုံအမုံ များတယ်ဆို၊ ဂုဏ်ကြွား ထောက်တဲ့၊ ပုဏ္ဏားကဲ့သော ရခဲ့တဲ့သည်၊ ကောသနူ၊ အဘယ်ရသေ့ပေနည်း။ ကာပာ၊ ဘယ်မည် သောအရပ်နဲ့၊ ဘိက္ခုံ၊ ရွှမ်းကို၊အဝေရိနူ၊ ခံခဲ့ဘိသနည်း။ ကံသန္တိ၊ အသယ် သန္တါ တရားနဲ့ ဖြည့်ရုံတဲ့ ဒကာဒကာမကို၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အနီးရပ်ဆိုက်ရှိ၊သည်းကပ်ပိပါသနည်း၊

ဓမ္မ အနှိုက်တဲ့သို့၊ ရသေ့သရောက၊ ပြီးကာ ရယ်ကာ၊ ဘယ်ညာ ဘယ်သို့၊ အနို့လို မေးသော ပြန်းလေး လုပ် တော် မူ သကာ ထ၊ မျောက်က-အောက်ရှပါတဲ့ဂါထာရွတ်ပြီး၊တတွတ်တွတ်ဖျှောက် ပာန်ရှာ၊

အပဲကာပိ ဒုိ ရမွေမော၊
အနုသမသာသန္နိ အသမထိ၊
တွံ မံ မောဝေပါ ဘာရှေနူ၊
မရေတ္တာ ဝဋ္ဋေယျ ပတ္တံ၊ ၊

---

* (၁) ဤဂါထာ၌၊ထိုမိုက်ပြိုက် ခံရသော မျောက်မှာ၊ အားပုဂ္ဂိုလ်ကာ၊ ရယ်စရာကောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဟသော ရသ၏ အာသလမ္ဗနဝိဘာဝဖြစ်၏။

(၂) မျောက်မျက်၏ရောက်ရောက်ဝတ်ဖြစ်နေပုံသည်ကား ဥဒ္ဒီပနဝိဘာဝဖြစ်၏။

(၃) ရှင်းဝိဘာဝထိုကြောင့်ဖြူသူကြားရောနှုတ်ထိ၏စိတ်မွှင်ထယ်ဖြစ်းတည်းဟူသော သောအနုဘာဝ ၁၀-၁၁တို့တွင်၊ အကြွင်းအရုံသည်၊ ဟာသရသ ဖြစ်၏။

ဘာဇ္ဈန္တော၊ ထယ့်တော်ရှိသခင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အပေါ်၊တယ့်တော်သည့်၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ အသိ ပညာ၊ မရှိ ပါတဲ့၊ ကာဝိ၊ မျောက်မျက်မျောက်ရွှမ်း၊ မျောက် သရမ်းသည့်၊ ဝါ၊ ပေါက်ပေါက် ရှာရှာ၊ အမျောက်ဝါသနာပါတဲ့၊ မျောက် ကြာသမားသည့်၊ အဘို့ဖြစ်ပါတော့သည့် ဘုရား၊ အပေါ်၊ အထဲ့ မတော့ချိတ်ဘဲ့၊ ထယ့်တော်သည့်၊ အနာမသဘောနိ၊ မသုံးသင်သင့်တဲ့၊မကျင့်အစ်ရာတို့ကို၊ အသမထီ၊ သုံးသပ်သဖြင့်၊ ကျင့်မိပါပေါ့ဘုရား၊ ထွီ၊ မြင်တျှင် သနားချင်တဲ့၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည့်၊ဓါးသတ်ချော်တဲ့၊တပည့်တော်ကို၊မောစေယျ၊ ကျွတ်စရာပေး၊ လွတ်ပါစေသော၊ ရှေတွာ၊ ထိဝ်ကာ ဖွတ်၍၊ ဗိမ္ဗလွတ်ခဲ့ပါမူ၊အပေါ်၊ထယ့်တော်သည့်၊ ပဇ္ဈတ်၊တောညီမျောင်မျောင်၊ ဌာက်ပျော့,ကနုဗို့ ချောင်တွေမြော်ငတွေနှင့်၊ ယောဟိုတောင်သို့၊ ဂန္တွေယျ၊ အရှင်ဘုရား၏အပါးတော်မှခွါပြီး၊ သွားပါတော့မယ် ဘုရား၊

ကောသာ၊ ၊"တယ်လဲ သုနားတို့ ကောင်းပါသေးသူရား" ခြေ့ဘ်-"ဌာက်သရော၊ နှ့ ကောသိ၊ ရှုသရောဘေးအထိ"ဆိုသလို၊ထိုမျောက်ကာခေ့ဘာဇိုးကောသာ၍။

အမိုးစိန်။ ၊"မျောက်ကိုကာအဘာတ်ဆန်းထောကိုး"

ဆိုအနှီလိုရှေ့သွ့နှင့်မျောက်၊ အပေါက်အတိုင် ပြောဆိုနေကြသေ့ပဲ၊ ထိဝ်ကာ–ထဆိတ်မှ မလွှတ် ဘဲ၊ ဖွတ်ခဲ ပြီး၊ တကာထဲ ရောက်ရက်ခတ် ခေ့ဘ့ချင်တဲ့၊ မျောက်မျက်–မှတ်ကာရော့ ဟဲ့ဆို၊ ကိုက်ထားထာဘဲတဲ့၊ ၊အန္နီလိုဖွတ်ခဲပြီးမလွှတ်ဘဲကိုက်ထားသည့်ကို၊ ဘုရားလောင်းကာတယန်၊ သနားသော အကြောင်းခံဖြင့်၊ မိန့်တော်မူဟန်မှာ၊

ကဏ္ဍပါ ကာသာပါ ဟောန္တိ၊
ကောဏ္ဍညာ ဟောန္တိ ၊ မဂ္ဂုရာ၊
မုဋ္ဌိ ကာသာပ ကောဏ္ဍည၊
ကာတံ မေထုနက် ထယာ၊ ၊

*ကမ္ဗုပါ၊လိပ်တို့သည်၊ကာသာပါ၊အမျိုးဖဲ့ဘတ်ဖြစ်ပြီး၊ထန်းမိုး မြွတ်ကြတဲ့၊ ကာသာယ အနွယ် တို့သည်၊ ပေါဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဏ္ဍူရာ၊ မျောက် တို့ သည်၊ ကောထုမ္ဗာဿ၊ ခွန်းအင် ဖြစ် ပေတဲ့၊ ကောထုမ္ဗာအနွယ်တို့သည်၊ ပေါဘန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တသျှ၊အမှိုမ် ကြောင့်၊ကာသာယ၊ဖြစ်ဖွတဲ့၊ကာသာယအနွယ်ဖြစ်သောလိပ်၊တယာ၊ သင်လိပ်နှင့်၊ မေတ္တနကာ၊ ချစ်တဲ့ ကြိုက်တဲ့ အခါ၊ ကာမဂုဏ်မှု၊ မေထုန်သံဝါသပြုခြင်းကို၊ကာတဲ၊ပြုခြင်းကိစ္စကြီး၊ ပြီးလဲပြီးစီးပေ ပြီ၊ကောထုမ္ဗာည်း၊အကျွမ်းဝင်ကြတဲ့၊ကောထုမ္ဗာအနွယ်မျောက်ကို၊ မုဉ္စ၊ ကျွတ်စေ-လွှတ်စေ၊ ဖွတ်ပလေ ပေော၊

အိုတဲ့မအပေါင်းတို့၊ ၊ဘုရားလောင်း၏စကားကို၊လိပ်က ကြား၍၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊သခွါကြည့်ပြီး၊ ထိုသို့အမြဲ တင်းထင်း၊ခဲထားခြင်းကိုလွှတ်လိုက်ကရော့တဲ့၊ ၊လွှတ်လိုက် သည်နှင့်တပြိုင်နက်တည်း၊ မျောက်လည်း-ဘုရားလောင်းကိုရှိခိုး ပြီး၊ တောင်ရိုးတောင်စဉ်တမျောက်၊ရောက်ရာရောက်၊ပေါက်ရာ

---

* တတ္ထ ကမ္ဗုပါနာယ ကာသာယဂေါတ္တာ ပေါဘန္တိ၊ မဏ္ဍူရာ ကောထုမ္ဗာဂေါတ္တာ၊ ကာသာယ ကောထုမ္ဗာနံ အညမညံ အာဝါဟဝိဝါဟ သမ္ဗန္ဓောအတ္ထိ၊ အဓိပ္ပါ ကာယိဝံ ကော လောန ဂုဏ်ဝိဇ ဓမ္မရေန သမ္ဗိ တယာဂေဟသိဗလေန ဖုန်းမဟေတ္တရေန သမ္ဗိ ဂေါတ္တ သင်္ဂ သဘာဝသန္တိ ဝိဒလော မေထုနမှသာအနုဋ္ဌိတ် ဂုဏ်ဝိတကမှူသင် ဘာဝိ မေထုနကံ တသျှာ မုဉ္စ ကာသာယကောထုမ္ဗာည္ဆိ၊ ၊(ဇာတကပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ)

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်ဝါကျ၌၊ ကမ္ဗုပါနာယ၊ လိပ်တို့မည်သည်၊ ကာသာယ ဂေါတ္တာ၊ ကာသာယ အနွယ်ရှိကုန်သည်၊ ပေါဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဏ္ဍူရာ၊ မျောက်တို့သည်၊ ကောထုမ္ဗာ ဂေါတ္တာ၊ ကောထုမ္ဗာ အနွယ် ရှိကုန်သည်၊ ပေါဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာသာယ ကောထုမ္ဗာနံ၊ ကာသာယအနွယ်၊ ကောထုမ္ဗာ အနွယ်တို့အား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အာဝါဟ ဝိဝါဟ သမ္ဗန္ဓော၊ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်းကိုဖွဲ့ခြင်း၊ ဆက်ဆံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဓိပ္ပါ ဇင်ဝိ၊ တောသေး၊ ကြွက်လေပေါ်မှုက်ချော်သောဂုဏ်ဝိဇဓမ္မရေန၊ အကျင့်ပျက်သော မျောက် နှင့်၊ သမ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ တယာဂေဟသိဗလေန၊ ဝိဗိတ်သည်လည်းဖြစ်သော မျှင်ဒ်ဖွာသုံ့တ်မှာသော၊ ဖုန်းမဟေတ္တရေနနှင့်၊ သမ္ဗိ၊ တတ္ထ ဂေါတ္တ သင်္ဂဝိသဘာဝသင် ဘာဝိ အမျိုးအနွယ် တူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မေထုနသော၊ မေထုန်မှုအား၊ အနုဋ္ဌိတ်၊ သင့်လျော် လျော်ပတ် သော၊ ဂုဏ်ဝိတ ကမှူသင် ဘာဝိ၊ ဂုဏ်မှုဆိုအပ်သော၊ ကာယိဝံ မေထုနကံ၊ ထိုမေထုန်မှုကို လည်း၊ကာတဲ၊ပြုခြင်းကိစ္စပြီးကြလေပြီ၊တသျှာ၊ ထို့ကြောင့်၊ကာသာယကောထုမ္ဗာအနွယ်ဖြစ်သော လိပ်ကြီး၊ကောထုမ္ဗာည္ဆိ၊ကောထုမ္ဗာအနွယ်ဖြစ်သောမျောက်ကို၊မုဉ္စ၊လွှတ်လိုက်ပါလော့၊

ပေါက်၊ နောက်ထို့ ထပ်ဖန်တွာ ညှိပြီး·မကြည့်ဘဲ ခြေးရေခွတဲ့၊ နွှေခွပြီးခေါက်ပေါင်းလိုက်တော့၊ရင်းထိပ်နဲ့ဖျောက်ကာနှစ်ယောက် သေသာအမတ်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ရသော့ကာ။ သုရှားဝင်စစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါတယ်တဲ့၊

ဒို တဲ့များမွှာ၊ တရားနာတို့။ ၊အဆိုပါ ဓေသနာတော်နဲ့ အညီ၊ ဤမည်ဤမည်သောသေဝိတ်ဖျောက်ခေါင်းများနှင့်၊သေဝိတ် ဖျောက်ရေချောင်းသားတို့သည်ကား-ဖျောက်နှင့်တူ၏။ ယနိုတသေ တိ ကောထိပ်၊ ဂျပ်ဆင် ကောထိပ်။ ဘဟန်းကောထိပ်တို့ သည် ကား-ထိပ်နှင့် တူ၏။ ရှင်ရသေ့ သည် ကား— ဆူးတေနတ်ကြီးနှင့် တူပါတယ်ဟုပြောပြီး၊ ဟောအခင်တဲ့တရားအဆုံး၌။ နိဂုံးသိမိုင်း။ ပရိုကျင်းကတ္တွား။ ခြားလိုရကား၊ အောက်နားက ကဗျာကို၊ ဆရာ ရေးဆပ်ဇိကုံးပြုံနိုသောသဟူ၏၊

* * * * *

(၁) မြည့်မြည့်ဝဝ—အသီအတော်ပေါ် - စိတ်အလျောက် ကြွားနှဲတဲ့။ တပည့်များ-ကာမိမြဲတ်ဆောရ - နှစ်ကျိပ် တယောက် သနုသျှပြန့်သနဲ့။ တိကန်ပေါ်လ် ဇာတ်အလော=လိမ်မျောက်အသွား ထွင်မှုသိတ်မျောက်သဟာအတွေနှင့်အများမှတ်ဘို့ရာ။ (ဇိုကွယ်) တဆိတ်တပေါက်နားရှင်သရို့—တရားမြတ်ရို့ကွာ။

(၂) ဧည့်—သမိုင်းဖေါက်ခဲ့တဲ့၊ ကျိုင်းရောက်တွင်မှု၊ "ဘွိုင်းကောက်" ဇာတ်ကားကြောင့်၊ ဆရာ့သည့်တပါမှာ-မျာပေါ် မကြည့်ရာက အေးအေးဆောင်တဲ့၊ ပန်ဒီ၊ မောသာ၊ ချော အနီအနော ကလေးတို့ရဲ့ပြင်၊ တီတီ တာတာ အနေမှာ—တမ်း ကုန်ဆောင် တတ်ပေတဲ့၊ ဆောက်နှိပ် အကြေ—အထက်အညာ တရှောက် ဆီကာ၊ သက်သက် သစ္စါပေါက်တွေအွေ-အလော အရောက်ကလဲ တွေ့ပြန်သနဲ့၊ အေးပေးဆီးယူ-ကျောသောက် နောက်ခံရပေတဲ့၊ အောက်ပြန်အကာမတွေ အပုံအပုံပေါ့၊ အစုံအစုံ—မရှောက်တို့နှင့်၊ ညနေချမ်းတနိုမှာ မိုလ်သင်ခံကြတော့နှိုတွင်ကသောယ်—သည့်ရွာန မှာလေ၊ ဖက်ရှိုးပလွှင်ပုံ—သီဟာသနတွင်မှုညီလောအရော—လှမ်းရော မြိုးရော တရားတွေနှင့်၊ ဘသီဝါသနာလျှော—နှန်းတော့အပေါ် ဆီကာ၊ လက်ပါးစေအပျိုတော်တို့ရဲ့ပြင်၊ မိုလ်ကတော်တစ်ချို့၊ အရှောတွေထက်၊ နှိုမ်းရှော်-ရှပ်လျှံရောသူတို့ ကမြင်း၊ ဂုဏ် သရော အတော်ပြုံပြီး၊ မှတ်လဲမှတ်အောင်—ယမ်လှ ယမ်တောင် သတောတွေနှင့်၊....အကြွင်ချောင်မှုံ—ခြင်ကောင်၊ ယင်ကောင် တွေကလဲ—တမဲမဲကျကျပြီး၊ ခဲပ၊ ပေါ်လော ဝေဘ။ ထင်အောင် မြင်အောင်—ခြိင်တောင်ထဲကတဲ-ပေဘာရာကာ၊ တောကော့နှင်— ထနောင်း ညီအမ အပေါ် မှာလေ၊ ပေဒေသာတယ် - ညောင်းပြိုကျ အနားတွင်မှ.........ကမ္ဘာနိမ်းအပေးမှတ်သူကို—ကွမ်းဝေးကာလ်သူ တွေကလဲများတဲ့ပြင်၊....(ဧည့်) ဖရိကွရှမင်တဲ့၊ သိကွာချင် ရို့တင်ရှော....အိမ်ရာအဝင်မှာ၊ နိုင်ရှာချင်သူတွေနှင့်ကြိုင်လော ချင်သူတွေကလဲများမြို့နှို့၊ အများတက်ငါးသရာမှာနော်ကွယ်၊ ပေဘာမကေ၊ သဘာမကောက်ယံနှင့်....(ဧည့်) တရားတော်တွင် ပြိုးမကြွားရက်ပါဘူး၊ အောထက်ရေး။

(၃) ပျော်မျက်ညတခွင်—အရွှန်းမြွေကွန်နှင့်-လွှန်းရှန် တာသူ မဖြင့်ကြက်ဖတည်ခွန်းသံအကြားတွင်မှ၊ မနက်ထလျှင် ချွန်းခံလွှာတဲ့ပြင်၊ ဂွန်းသံပုဂ်သံ တရားပေယ်နှင့်၊ ယမန်တသွား

အထူးနှိုးဆော်စာ။

(မစ္စတာမောင်မှိုင်း)

စီရင်ရေးသားအပ်သော

စုံနံ့သာဖြိုင်မြိုင်ကာကြီး။

ကို

ယခုစာအုပ်တင်ပုံနှိပ်ခနုပြီဖြစ်ပါ၍ကဗျာပညာ၊ ရာဇဝင်ပညာ၊ အရေးရေးဗဟုသုတတိုးပွါးလိုသောသူ မှန်သမျှတို့နှင့်တကွ၊ မြန်မာစာပေတို့ကိုလေ့လာသင်ကြား၊ လိုက်စားလျက်ရှိသော၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ အပေါင်းနှင့်ပါ၊ လွန်စွာ သင့် လျော် လှသည့် အလျောက်၊ဝမ်းမြောက်စွာနှိုးဆော်လိုက်ပါသည်၊

ဘတ်ရှု ရသော အခါ၊ စိတ်နှလုံး ပျော်မွေ့ ရွှင်ပြုံးစွာနှင့်၊ ပညာ ဗဟုသုတတိုးပွါးစေနိုင်သော၊တန်းခိုးသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပါ၍၊လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် သင့်လျော်လှသောဤစာအုပ်ကို အမြန်ရှာယူကြပါ၊

ယခုသက်ရှတ်ထိုးချောင် [illegible]-ပြီးမှဝထယ်ယူချောင်-[illegible]မဲ။

မောင်ဘသိန်း။

အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်။

၄၇-၅၁-သမိန်းခုနိကုန်ကြီး။

ဖြစ်ပေတဲ့၊အနေ့ဇာ ါတရယ်လို့ပြောကြတဲ့ရှင်မထီးပေမာ။ လောကာ, အဝင်ကြီးသဟာယမှာတော့—အမျိုးဘာသာနဲ့ -သာသနာတာအော။ (အိုကွယ်) တစေတာကာ,ထ။ တစေတာကြကြူပြီ။ တော့ရစ်ကြီး ငါးသရာမှာဖြိုး—ထိုးကာသတိုးကာကစေ။

(၄) ဖြစ်လည်းမဖြစ်နိုင်းခေတ်ကြီးတနိုင်နိုင်နှင့်သစ်သီး အနိုင်ကြောကာကျသလို့။ မြို့ရွာမြို့ကာမှု့သစိတ်အစိတ်ကွဲပုံကာ။ မိတ်မမြိုအောင် တဆိတ် ခွဲကြောင်တဲ့အသောင်းတွေနဲ့မြိုင်း........ (ကြော်) သဲသဲ့,မဲမဲ,တမဲမဲရယ်နှင့်၊ တကာတဲကော်ကာကော်ကာ။ အဆဲမပျော်သာဓာသတင်းတွေ ကြောင့်၊ ပင်းပသိုင်း အရှင်—တရှင် နေရသူကား၊ အစင်မကြည်မြို-ပုတ်သကို့-စေတာနာ နှလုံးပေ ထင့်။ တမင်မြို့ရ (ကျွန်တို့) ဓာယာမုန်းပုံနှင့်တိတ်တိုး-ပုံပြင်ပမာတူလို မို့,တော့ပလ္လင်မြို့ရွာစမှု-ဓေါင်းမြို့ ပဝရ တွင်မှနံ့တင်ဓာရာအရေရ ဓေါင်းတွေကာလဲ (၃) မျိုးမို့၊ သရော မကြည်ပသာနှင့်။ အနိုဝါမှာ သည်ဇာတရေးရတာကာ။ ရွှေကလိုအာရုံမရှင်ထဲ မြိုင်းမြွောရုံသာင် မှာ—ပျားပန်းခေတ်သလိုရှုနေကြ။ ရတနာသုံးတစွင်—တရားမရှောက်ကို မှလဲမကျနိုင်ဘူး။ ခေတ်ရူး, ခေတ်ချောင်, ခေတ်မှောင်ထဲ အိက။ ချောင်လွှဲကာ—ဘာသာ လဝါ နေရောမကျဲ့လို့။ မာလာခွေ— တပည့်မ့,ကသိုဏ်းတွေနှင့်အညာမလေ.အထီကာရ,ကိုင်းဆိုကာ။ ကဝိစေ, "မိုင်း"ကြီး—ချိုချော်ပေခဲ့၊ မြေပေါ်မှာထိတ်ထိတ်ကြ တွေ့ဟဲ့လို့ပေတောတောနော်-သိတ်သိတ်ထဲမျိုးမို့။ (အမယ်မင်း) စိတ်ထဲညစ်တော့။ သပိတ်ကွဲခေတ်ကြီးသမယာအခါနဲ့,ညာညား ပြီ။.....(ကြော်) လိမ်မဲ တစ်လစ်,စနစ်နည်းပမာနှင့်—ဖြစ်လည်း ဖြစ်ရှာတဲ့—မျောတပုံတွေသနား။

ဤတွင်ရွေ့ ဝိုင်းကောက်ငြိကာကြီးပြီးပြီ။

မစ္စတာမောင်မှိုင်း။

ယောဂီဆရာကြီး၊

(ဓေယာဘုရတိုင်း)ကိုင်းတောင်မှိုး။

မိတ်သက်ဆောင်၊

ဗေဒင်စာအုပ်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးကျမ်းစာအုပ်အမျိုးမျိုး၊
ပြက္ခဒိန်၊
ရွှေရုပ်ပုံအမျိုးမျိုး၊
ကျောင်းသုံးစာအုပ်အမျိုးမျိုး၊

ဖိတ်စာအမျိုးမျိုး၊
ကြော်ငြာအမျိုးမျိုး၊
တံဆိပ်အမျိုးမျိုး၊
စာရေးစက္ကူအမျိုးမျိုး၊
ကျောင်းသုံးအလွတ်စာအုပ်များ၊

ပုံနှိပ်ခြင်း လုပ်ငန်းနှင့်ဆိုင်သရွေ့ အလုပ်အမျိုးမျိုး တို့ကို ကောင်းမွန်စွာအတိုးနှုန်းချိုစွာနှင့် မိတ်ဆွေတို့ သဘောကျလောက် အောင် အင်္ဂလိပ် မြန်မာအက္ခရာသုံးအမျိုးမျိုးတို့နှင့် မှင်ရင့် မှင်နု သဘောတူစွာ၊ ခြိုးခြံသောဈေးနှုန်း အတွင်းမှန်ကန်စွာ တာဝန်ခံ၍ ရိုက်နှိပ်ပေးပါမည်၊

ကုန်များထုတ်ကုန်သည်တို့အား ကြော်ငြာခြင်းများကိုလည်း လှပစွာ ရုပ်ပုံသင်္ကေတများအညွှန်းစာ ရောင်စုံနှင့် အရေးကြီး၍ ရိုက်နှိပ်ပေးပါမည်၊ အထူးမင်္ဂလာဆောင်များအတွက်၊ ဖိတ်စာကတ် စက္ကူအမျိုးမျိုးအဆင်သင့်ကြိုက်ရာရွေးချယ်ရွေးမှင်တို့နှင့် ရိုက်ပေးနိုင် ပါသည်၊ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးများကိုလည်း၊ အရေးသစ်ဖြင့်လှပစွာအောင်မြင် စွာရိုက်နှိပ်ပေးပါမည်၊ တခါတခေါက်ကုန်ဝယ်ဖို့ လာရောက်၍ဖြစ် စေ၊ စာနှင့်ဖြစ်စေ ရုံးစင်းတော်မူကြပါ၊

အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်၊
၄၇-၅၁ လမ်း ရန်ကုန်မြို့
မောင်ဘသိန်း ပိုင်ရှင်၊